

Giới thiệu Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính

Bìa: Cre: Zu (Team U&V)

Vấn án một:

Hệ thống Chủ Thần không biết là trượt tay hay thật sự nhìn trúng tài năng tiềm tàng của Giang Niệm mà chọn cô làm nhiệm vụ nữ chủ. Cô phải nghĩ cách để cứu vớt hào quang của nữ chính, tìm về hào quang đó và giúp cho thể giới nguyên bản không bị sụp đổ.

Giang Niệm là người phù hợp để làm nhiệm vụ này, cô cần cù, chăm chỉ lại cố gắng, nhưng mỗi cái nhiệm vụ đến cuối cùng sẽ xuất hiện một số vấn đề nho nhỏ. Vô luận cô cố gắng thế nào thì hào quang nữ chính của cô sẽ luôn dừng lại tại 60 điểm liền bất động rồi?

..... Chẳng lẽ muốn cô lấy năm triệu của mẹ nam chính vung đến sao?

..... Chẳng lẽ muốn cô mang bầu chạy đi sao?

..... Chẳng lẽ muốn mọi người hiểu lầm là cô vứt bỏ tên tiểu tử kia vì nghèo khó, muốn chạy theo tiền bạc, địa vị sao?

..... Chẳng lẽ muốn cô bị bệnh nan y, tai nạn xe cộ mà không thể chữa khỏi sao?

Ghi chú lời tác giả:

1 câu huyết Thiên Lô cùng bay, Mary Sue vô não vãn;

2 toàn chức viết văn, sinh hoạt không dễ, xin miễn đăng lại, xin miễn đạo văn, xin miễn đào bảg.

Ngày 3 càng.

4 hợp tác tụ không hợp thì tán, không cần miễn cưỡng

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Cho Người Năm Triệu (1)

Edit: An Minh Tuệ

“Giang Niệm ta tới gặp cháu là bởi vì cái gì, ta nghĩ cháu cũng nên rõ ràng, đúng không?”

“Ồ đây có một tờ chi phiếu.”

Trên tờ chi phiếu có ghi chừng bảy chữ số, đây là điều kiện đưa ra để nàng rời đi Thẩm Minh, chính là bước ngoặt ngược luyến tình thâm. Khiến cho nam chính đối với nữ chính vì yêu mà sinh hận, sẽ luôn canh cánh trong lòng.

Thẩm Minh là Thẩm gia cháu trai trưởng, cũng là người nối nghiệp mà Thẩm lão gia từ coi trọng nhất, hẳn hiểu biết hơn người, tài năng đầy mình, là nhân vật thiên tài mà mọi người luôn khen ngợi. Từ bốn năm trước, Thẩm Minh cảm được bằng Thạc sĩ sau đó trở lại Thẩm thị làm việc, chỉ dùng mấy năm ngắn ngủi liền thăng chức làm Phó tổng của Thẩm thị, tại Thẩm thị có địa vị vô cùng quan trọng.

Một nhân vật như Thẩm Minh, cuộc sống của hắn là ngậm thìa vàng mà lớn lên, tương lai sáng lạng, là đối tượng mà vô số người hâm mộ, ước ao cùng tán thưởng.

Chỉ trừ một điều —— hẳn lại chọn một nữ sinh viên bình thường để làm bạn gái?!

Khi tin tức này mới được truyền ra, mọi người nghe được không khỏi kinh ngạc, cái mọi người kinh ngạc dĩ nhiên không phải Thẩm Minh tìm một người bạn gái là sinh viên đại học, mà Thẩm Minh lại chọn một người bình thường như vậy làm bạn gái hắn?

Những người trong vòng thượng lưu đại khái không ai sẽ nghĩ qua Thẩm Minh sẽ thật sự cưới một cô gái nhà quê vào trong nhà, tối đa cũng chỉ là chơi đùa cho vui mà thôi, huống chi coi như Thẩm Minh muốn cưới, Thẩm gia mọi người sẽ đồng ý sao? Chứ đừng nói chỉ là người làm chủ Thẩm gia hiện tại, vẫn là Thẩm lão gia từ là một người nói một không nói hai! Mà cháu dâu Thẩm lão gia từ nhìn trúng lại là Tam tiểu thư của Dương gia, Dương Tuệ Linh.

Dương gia, gia thế mặc dù không bằng Thẩm gia, nhưng cũng không kém bao nhiêu, trong nhà quân đội, hay chính trị, hai giới đều có người bên trong, Dương Tuệ Linh bản thân cũng là tốt nghiệp ở nước ngoài đạt được loại ưu tú, sau khi về nước liền ở trong xí nghiệp của gia tộc làm việc, năng xinh đẹp nhã nhặn, năng lực bản thân lại xuất chúng, ở bên ngoài danh tiếng luôn luôn rất tốt, ở trong mắt Lão gia tử, là một trong những người có thể phụ giúp tốt cho tương lai của Thẩm Minh.

Thẩm Minh mặc dù là từ lúc thiếu niên thành danh, nhưng Thẩm lão gia tử càng là bá đạo mà cố chấp, hấn nhận định, chính là Thẩm Minh cũng không thể lựa chọn khác, nếu như Thẩm lão gia tử nói không, Giang Niệm cũng không có khả năng quang minh chính đại mà đứng bên cạnh Thẩm Minh, chứ đừng nói là tiến vào cửa chính của Thẩm gia.

Cho nên tối đa cũng chỉ là chơi đùa, khi đến thời điểm kết hôn vẫn phải nghe theo người trong nhà an bài trở về kết hôn, không ai sẽ cảm thấy Thẩm Minh cùng Giang Niệm có thể có kết quả gì tốt, Giang Niệm cũng không phải uy hiếp, đương nhiên cũng không ai sẽ chân chính đem Giang Niệm để ở trong mắt, dù sao chính là chơi đùa mà thôi, cũng không ai đi quản Thẩm Minh những chuyện này.

Bởi vậy, Giang Niệm mới có thể có một đoạn thời gian nói chuyện yêu đương với Thẩm Minh tương đối dễ dàng mà tự tại, đem hào quang nữ chính của mình từ 10 điểm phát triển lên được 60 điểm, nhưng đáng tiếc đến 60 điểm này về sau, liền không thấy có động tĩnh tăng lên. Kể cả khi cô là làm những khoe mẽ, tỏ tình, vẫn là tự mình xuống bếp để Thẩm Minh cảm nhận được sự dịu dàng, ấm áp... vân vân đều không được.

Lúc này mẹ của Thẩm Minh là Điều Thực Cầm tìm đến, còn đưa cho cô năm triệu..

... Chẳng lẽ là cô nên nhận lấy tờ chi phiếu này, rồi để bản thân một người sống phóng túng thuận tiện chờ đến ngày nam chính tìm tới cô, ngược cô, tra tấn cô mở ra thời điểm ngược luyến tình thâm, lưỡng tình tương duyệt?

Giang Niệm con mắt nhìn qua mặt trên của tờ chi phiếu, ngẩng đầu nhìn về phía Điều Thực Cầm

“Thẩm thái thái, thật xin lỗi, tờ chi phiếu này cháu không thể nhận. Mặc dù nói khả năng bác sẽ không tin, nhưng cháu đối với Thẩm Minh là thật lòng, cũng không phải là bởi vì gia thế cùng tiền bạc của Thẩm Minh.”

Điều Thực Cầm nhẹ nhẹ cười cười, nói:

“Giang Niệm, có lẽ cháu đối với Thẩm Minh là thật lòng, cháu có thể hay không nghĩ tới, hai đứa thật sự thích hợp sao? Thẩm Minh tương lai sẽ phải thừa kế Thẩm thị, chắc chắn sẽ không phải người bình thường, cháu biết làm vợ của người lãnh đạo Thẩm thị cần phải làm những gì? Lại phải chuẩn bị đối mặt với cái gì? Cháu quá phổ thông, cũng quá bình thường, chỉ mang đến cho Thẩm Minh thêm phiền phức, hai đứa đã được nhận định là người của hai thế giới khác nhau.”

Điều Thực Cầm lần nữa đem tờ chi phiếu trên bàn đẩy về hướng Giang Niệm:

“Cái này có thể để nhà cháu có một cuộc sống tốt hơn, rời khỏi Thẩm Minh đi.”

“Thật xin lỗi, cháu không thể tiếp nhận.”

“Giang Niệm, hai đứa hiện tại vẫn còn yêu nhau, vậy cháu có hay không nghĩ đến trong tương lai, hai đứa không yêu nhau nữa thì sao? Thẩm Minh không còn yêu cháu, vậy cháu có được cái gì cũng sẽ đều bị mất.”

Giang Niệm nhất thời không nói gì, cô chỉ im lặng, buông nhẹ đôi mắt, cầm chén cà phê tay vô ý thức khuấy đều.

Điều Thực Cầm nhìn cô gái trước mặt mình, không thể không thừa nhận ánh mắt của con trai mình đúng là không kém, bởi vì Giang Niệm có một gương mặt trắng nõn sạch sẽ, rất đẹp, càng làm người khác chú ý chính là cô có một đôi mắt trong như nước, ánh sáng trong mắt nhìn thật đẹp, rõ ràng là có một bộ dáng yếu đuối, nhưng khi nhìn người khác, ánh mắt cô kiên định thuần túy, sẽ khiến trên người sinh ra mấy phần quật cường mà ương ngạnh.

Thì ra con trai của mình thích những cô gái như vậy.

Dù có thích đến mấy thì sẽ thế nào? Không nói Lão gia tử sẽ không đồng ý, vốn dĩ không thích hợp chính là không thích hợp.

“Cháu suy nghĩ một chút thật kỹ đi.”

Nói xong một câu cuối cùng, Điều Thực Cầm cầm lên túi xách đứng dậy, Giang Niệm đuổi kịp phía sau, đem tờ chi phiếu trên bàn nhét vào trong tay Điều Thực Cầm, Điều Thực Cầm mỉm cười một chút, cũng không cần phải nhiều lời nữa, đem tờ chi phiếu bỏ vào túi xách sau đó liền rời đi.

Giang Niệm đứng tại cửa của quán cà phê, nhìn xem tài xế mở cửa xe cho Điều Thực Cầm, chiếc xe màu đen nhanh chóng biến mất khỏi tầm mắt cô.

Năm giờ chiều, trợ lý của Thẩm Minh Từ Siêu gọi điện thoại cho Giang Niệm, nói Thẩm Minh có việc đột xuất, nguyên bản bữa tối đã hẹn với cô sẽ bị hủy bỏ.

Giang Niệm cảm xúc sa sút nga một tiếng, hỏi:

“Thẩm Minh hiện tại bề bộn nhiều việc sao? Em có thể hay không cùng anh ấy nói một câu?”

Từ Siêu nghĩ đến mẹ của Thẩm Minh, Điều Thực Cầm hùng hổ mà tới, lại nghĩ đến sắc mặt khó coi của lão bản, nghĩ đến bên trong văn phòng bầu không

khí chắc chắn là không tốt đi, vậy hân hiện tại đi vào đây không phải muốn chết sao? Hân vẫn có thể nhìn ra không khí bất thường đó, chỉ có thể nghiêm túc lắc đầu nói:

“Lão bản* hiện tại công việc khá nhiều, không tiện tiếp điện thoại. Thật có lỗi, Giang tiểu thư, chờ chút lát nữa tôi sẽ truyền đạt ý tứ của Giang tiểu thư đến lão bản.”

**Lão bản: ông chủ, boss*

Giang Niệm trầm mặc một hồi, chỉ có thể bất đắc dĩ cúp điện thoại.

Bất quá, một đêm này Giang Niệm đều chưa từng nghe qua điện thoại của Thẩm Minh, đương nhiên cũng không biết hân bên kia như thế nào.

Giang Niệm không có suy nghĩ quá lâu, an an ổn ổn ngủ một giấc ngon lành, ngày thứ hai như thường lệ lên lớp, bất quá lên lớp không được bao lâu, ngồi bên cạnh, bạn cùng phòng ngủ với cô Lâm Hiểu Nguyệt liền cầm lấy điện thoại nhỏ giọng hô lên:

“Giang Niệm cậu mau nhìn, tin tức đã nói Thẩm lão bản cùng Dương tiểu thư, Dương Tuệ Linh muốn đính hôn này!”

Tinh thần của Giang Niệm chấn động, đầu óc sung huyết, hai tay đều đang phát run, cuối cùng thời điểm kia cũng đã tới, ngày mình cầm đi năm triệu kia sống phóng túng bản thân sao???

Lâm Hiểu Nguyệt: “Giang Niệm, Thẩm lão bản thật sự muốn cùng người này, Dương Tuệ Linh đính hôn sao? Vậy cậu làm sao giờ? Hai người chia tay rồi?”

Giang Niệm lấy lại tinh thần, lắc đầu nói:

“Không có, chúng tớ rất tốt.”

Lâm Hiểu Nguyệt trừng to mắt:

“Hai người rất tốt? Cái kia tin tức như vậy, Thẩm lão bản hiện tại là có ý gì chứ?”

“Tớ cũng không biết, hôm qua mẹ của Thẩm Minh tới tìm tớ.”

Giang Niệm nghĩ lại nói

“Có lẽ chỉ là hiểu lầm, những cái tin tức này toàn thích viết linh tinh làm che mắt người khác nhìn vào thôi, tớ tin tưởng Thẩm Minh, anh ấy sẽ không làm ra việc có lỗi với tớ.”

Lâm Hiểu Nguyệt liếc mắt: “Cậu đúng là đồ ngốc, đều nói đàn ông không thể tin, huống chi Thẩm lão bản lại đẹp trai lại có tiền, cậu đừng đàn độn cái gì cũng tin! Đúng rồi, hôm qua mẹ của Thẩm lão bản tìm cậu làm cái gì?”

Giang Niệm mím mím môi:

“... Không có gì, chỉ là việc nhỏ thôi.”

Nhìn nét mặt Giang Niệm muốn che dấu, chính là càng che càng lộ, Lâm Hiểu Nguyệt không nghĩ hỏi tiếp, bất đắc dĩ nói:

“Đều nói không có lừa làm sao có khối, huống chi ai dám viết linh tinh Thẩm thị tin tức a? Giang Niệm, tớ cảm thấy cậu nên cùng Thẩm lão bản nói chuyện, bất kể nói thế nào, cậu bây giờ vẫn là bạn gái của Thẩm lão bản, bất luận có cái gì, đều phải cùng cậu giải thích chứ, đúng không?”

Giang Niệm nhìn xem tin tức, cảm thấy giải thích cũng không cần, bọn họ tốt nhất nên hiểu lầm nhau, sau đó có một trận cãi nhau thật lớn mới tốt!

Giang Niệm suy nghĩ một chút cô cùng Thẩm Minh từ lúc quen biết đến nay, hình như còn chưa có cãi nhau bao giờ, bản thân mình đặc biệt khéo hiểu lòng người, khuôn mặt còn như thế đẹp, đối với cô ai mà có thể nổi cáu đây? Thẩm Minh mặc dù là người kiêu ngạo, nhưng hân cũng là một người đàn ông cực kì thân sỹ, đối với hành động cãi nhau này, luôn luôn là cực kì khinh thường, huống chi hân cũng có một khuôn mặt làm cho cô mỗi khi nhìn đều phải thất hồn lạc phách, cho dù có cái gì cũng đương nhiên đều sẽ tha thứ tha thứ cho hân, mặc dù hân bận rộn rất thường xuyên phải đi công tác, mặc dù thỉnh thoảng cũng nhìn thấy trên báo trông thấy hân với nữ minh tinh khác có tai tiếng...

Nhưng thật đúng là không có một chút cãi nhau... Xem ra lần này nhất định phải làm ồn ào đến trình độ chia tay mới được!

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Cho Người Năm Triệu (2)

Edit: An Minh Tuệ

Giang Niệm kiếp trước là một diễn viên, nhưng chủ yếu chỉ diễn những vai diễn mà người khác không muốn diễn, về sau ngoài ý muốn lại gặp tai nạn xe cộ mà dẫn đến tử vong bị hệ thống Chủ Thần chọn trúng, trở thành người đi thu thập hào quang đã mất của nữ chính.

Giang Niệm một mực cần cù chăm chỉ làm việc, hoàn thành nhiệm vụ một cách hoàn mỹ chính là mục tiêu của cô, cứu vớt thế giới nguyên bản sẽ bị sụp đổ, kiếm đủ điểm tích lũy trong quá trình làm nhiệm vụ để đổi lấy cơ hội sống lại cho mình.

Chỉ là mỗi lần đến thời điểm làm nhiệm vụ, lúc nào cũng sẽ gặp phải không ít khó khăn trắc trở, điều làm cho Giang Niệm buồn rầu nhất chính là, một khi hào quang nữ chính của cô lên tới sáu mươi liền tất nhiên sẽ gặp cản trở không cách nào tăng lên, hệ thống Chủ Thần nói cho cô là, cản trở này chính là ngăn trở lớn nhất, hoặc là cô tai nạn xe cộ, hay bị bệnh ung thư mà trị không hết, hoặc là mờ ra hình thức hiểu lầm

“Em không muốn nói chuyện với anh chính là em không muốn nói gì cả, anh có nói cái gì thì em cũng đều không nghe, đều không tin”

Hai người hiểu lầm lẫn nhau, mờ ra hình thức tra tấn thân thể, lẫn tra tấn tình cảm, gọi là hình thức ngược luyến tình thâm

Đương nhiên, những hiểu lầm này đến cuối cùng đều sẽ được gỡ bỏ hoặc hóa giải, đến lúc đó tình cảm của hai bên liền sẽ tăng lên cao đến cực hạn đi! Cho nên, chỉ cần phá được cái cản trở này, hào quang của nữ chính mới có cơ hội đạt một trăm điểm, chỉ khi đến được một trăm điểm, nhiệm vụ mới tính là hoàn thành.

Bây giờ, Giang Niệm chính là gặp phải cái cản trở to lớn kia.

Hào quang nữ chính của cô hoàn toàn là kẹt lại sáu mươi điểm, đã được một khoảng thời gian rồi, thật là buồn bực mà, khi phu nhân Điều Thực Cảm tới cửa tìm cô, bên ngoài còn truyền ra tin tức Thẩm Minh cùng với Dương Tuệ Linh đính hôn...

Giang Niệm nâng cái trán của mình nghĩ nghĩ, cô cùng với Thẩm Minh từ lúc quen biết nhau đến nay, chỉ trừ lúc ban đầu là anh theo đuổi cô, anh theo đuổi, cô liền trốn, anh nói cái gì cô cũng không tin. Biểu diễn tiết mục phim thần tượng Mary Sue, sau khi quan hệ yêu đương của hai người được xác định liền rất nhanh trở thành anh anh em em, đương nhiên loại quan hệ này cũng là khi Giang Niệm và Thẩm Minh ở chung với nhau mới phát sinh. Một khi hai người tách ra, Giang Niệm cũng không bao giờ nghĩ đến Thẩm Minh, thời điểm mà không gặp được Thẩm Minh, cô cũng không suy nghĩ xem hần bây giờ đang làm cái gì cả, cũng rất ít khi gửi tin nhắn, khi nhìn thấy những tin tức linh tinh liên quan tới hần với những minh tinh trên báo cô lại càng thấy tinh thần của mình rất phấn khởi, cho nên những tháng ngày trôi qua của cô giống như không phải là đang yêu đương vậy, cảm thấy cuộc sống trôi qua tương đối dễ dàng.

Bây giờ, Giang Niệm thấy dễ dàng như vậy là không được nữa, cô muốn đi cãi nhau! Muốn ở trước mặt bạn trai mình tranh thủ tình cảm! Phải làm việc mà một cô bạn gái nhỏ tính cách yếu ớt nên làm!

Giang Niệm công tác tư tưởng tất cả đã chuẩn bị xong, nhưng đáng tiếc hai ngày tiếp theo Thẩm Minh vẫn không có liên lạc với cô, tình trạng này đương nhiên là tốt hơn, Giang Niệm cảm thấy thật vui vẻ, lần này cãi nhau có thể kéo dài, cô cảm thấy toàn thân của cô đều tràn đầy sức chiến đấu!

Cuối cùng ngày thứ 3 cũng tới, Thẩm thị còn không có ra mặt giải thích bất luận cái gì liên quan tới tin tức thông gia cùng với Dương gia, ngược lại còn có xu thế muốn làm việc này thành thật, Lâm Hiểu Nguyệt luôn chú ý đến tin tức này, xem xét đến tin tức bây giờ trong đầu cô đều gấp gáp

“Giang Niệm, Thẩm lão bản có cùng cậu giải thích cái gì không? Tớ thế nào cảm thấy chuyện này có chút là thật? Nghe nói Thẩm Lão gia từ đặc biệt thích cái cô Dương Tuệ Linh kia.”

Giang Niệm trong đầu còn đang tập luyện tiết mục cãi nhau, nghe thấy vậy tinh thần hoảng hốt trả lời:

“Còn không có, mấy ngày nay anh ấy công việc bận rộn, tớ không có cơ hội cùng anh ấy nói cái gì.”

Lâm Hiểu Nguyệt bắt đầu đi lắc đầu, đồng tình vỗ vỗ bả vai của Giang Niệm:

“Cậu cũng đừng quá khó chịu.”

Giang Niệm: “...?”

Ngay cả khi lên lớp học, Giang Niệm thỉnh thoảng còn có thể nghe được trong lớp các bạn học nói chuyện về Thẩm Minh, đều là học tài chính, đối với hai tập đoàn Thẩm Dương đều không có gì xa lạ, càng đừng nói đến thiên tài kinh tế Thẩm Minh, lúc trước khi hần đến đại học A diễn thuyết, không nói đến trong phòng học đều ngồi đầy người, liền ngay cả lối đi nhỏ, trên cửa sổ đều đầy ắp người, có thể thấy sức hút của Thẩm Minh là rất lớn.

Giang Niệm nghe bằng một lỗ tai, không sai biệt lắm tất cả mọi người đều nói là hai nhà Thẩm Dương nếu quả thật trở thành thông gia, không chỉ quy mô của Thẩm thị và Dương thị sẽ được mở rộng, cổ phiếu cũng sẽ tăng giá rất nhiều vân vân, lúc này có lẽ nên bắt đầu đầu tư cổ phiếu...

Giang Niệm nghe được hai mắt đều tỏa sáng, cái này cô ngược lại là còn không nghĩ tới, đợi đến khi cô cầm trong tay năm triệu kia, việc đầu tiên cô sẽ đi

mua một chút củ phiêu, kiếm một chút thu nhập nho nhỏ như vậy cũng được.

Đã nghe được không ít bát quái, Giang Niệm hài lòng cùng Lâm Hiểu Nguyệt đi đến nhà ăn ăn cơm tối, ai ngờ mới vừa đi tới cửa phòng ăn, Thẩm Minh cuối cùng cũng gọi điện thoại tới.

Việc này rất hiếm thấy, Giang Niệm còn tưởng rằng Thẩm Minh còn muốn biến mất một đoạn thời gian nữa, để tăng cao cảm giác nam chính thần bí của bản thân chứ.

“Tan học rồi? Em ra ngoài đi, hai chúng ta cùng nhau ăn cơm tối.”

Tiếng nói của người đàn ông trầm thấp mà gọi cảm, khi nói chuyện với cô xuất hiện một chút ôn nhu hiếm thấy, bởi vì có chút ôn nhu, vốn là tiếng nói êm tai nghe vào trong tai liền càng thêm dễ nghe, lỗ tai của cô đều có cảm giác tê tê dại dại không chịu nổi.

Giang Niệm: “Được! Anh hiện tại ở đâu vậy?”

Lâm Hiểu Nguyệt: “...” câu trả lời này của cậu có phải là đáp ứng một cách quá thoải mái quá nhanh rồi không vậy?

Thẩm Minh tựa hồ cũng bị tiếng nói vui vẻ của cô lây nhiễm, cười khẽ một tiếng:

“Đang ở trước cổng trường đại học của em, ra đi.”

Cúp điện thoại, Giang Niệm quay đầu nói lời xin lỗi với Lâm Hiểu Nguyệt, nói là cô muốn đi ra ngoài ăn cơm, Thẩm Minh đang ở cổng trường đại học đợi cô. Chính cậu phải đi ăn một mình rồi.

“...” Lâm Hiểu Nguyệt có chút bức mình vì thấy đầu óc của Giang Niệm thật ngốc:

“Thẩm lão bản hần biến mất mấy ngày, một tin tức thông báo cho cậu đều không có, tin tức đính hôn kia bị truyền ra cũng không có giải thích, hiện tại đột nhiên lại xuất hiện, gọi cậu ra ngoài cậu liền ngoan ngoãn nghe theo, cậu có thể hay không có chút chí khí?”

Giang Niệm nhận lấy ánh mắt nóng giận của Lâm Hiểu Nguyệt bước ra khỏi trường học, nghĩ thầm cô thế này sao lại là không có chí khí, cái này rõ ràng là sự yên tĩnh trước cơn bão lớn mới đúng.

Giang Niệm đi ra đến cổng của trường học, quả nhiên nhìn thấy dừng bên lề đường cạnh trường học có một chiếc xe Maserati đỗ ở dưới tán cây, cửa sổ xe hạ xuống, người đàn ông ông tay áo được kéo lên đến khuỷu tay đang chống lên cửa sổ, giữa ngón tay hần có kẹp một điều xì gà, khuôn mặt tuấn lãng lại có chút mờ nhạt dưới trời chiều, như ẩn như hiện.

Giang Niệm đi đến gần, Từ Siêu mở cửa xe cho cô, cô ngồi xuống bên cạnh Thẩm Minh.

Người đàn ông đã dụi tàn thuốc, hơi nghiêng đầu nhìn cô nói:

“Mấy ngày gần đây công việc quá bận rộn, em ở trường học không có chuyện gì chứ?”

Ánh mắt của người đàn ông rất có tính xâm lược, mặc dù hần chỉ là đơn giản nhìn, nhưng lại làm cho người khác có cảm giác không dám nhìn thẳng.

Giang Niệm đương nhiên nói không có:

“Em tất cả đều rất tốt, không có chuyện gì.”

Thẩm Minh ừ một tiếng:

“Vậy thì tốt rồi.”

Giang Niệm nhìn hần, còn nói:

“Gần đây công việc của anh bận rộn lắm à?”

Hần hơi nhẹ nhúu mày, mỉm cười nói:

“Đúng vậy, có một số việc cần anh đích thân xử lý, khả năng mấy ngày tới sẽ còn bận rộn hơn nữa, em cứ ở trường học là được, còn những việc khác đừng suy nghĩ nhiều.”

Ban đêm ăn chính là cơm Tây.

Giang Niệm cắt bỏ bớt tét, vẫn không nhìn được mà nhìn về phía Thẩm Minh, thần sắc của hần rất tự nhiên, khi cắt bỏ bớt tét vừa nhanh lại chuẩn, tư thế ưu nhã lại soái khí, khi hần cầm lên ly rượu vang đỏ càng làm người khác cảm thấy hần có một khí chất nổi bật.

Bầu không khí khi ăn cơm quả thật là quá tốt, tiếng đàn dương cầm nhẹ nhàng ưu nhã, đồ ăn tuyệt vời làm cho mọi người quên đi tất cả mọi phiền não.

Giang Niệm kếm chút quên mất chính sự, bỏ bít tét đều đã sắp ăn xong, cô mới nhớ tới còn chưa có cùng Thẩm Minh cãi nhau nữa, cô ngược mắt nhìn Thẩm Minh đang yên tĩnh dùng cơm, bụng lên ly rượu đỏ nhấp một chút, khục, đây chính là thời điểm chuẩn bị để cô biểu diễn.

“Thẩm Minh, thật là trùng hợp, không nghĩ tới lại có thể ở đây gặp được anh.”

Giang Niệm khụ khụ: “...?”

Đột nhiên truyền tới tiếng nói của một người phụ nữ, Giang Niệm ngược mắt nhìn lại, người đang đi đến mặc một chiếc váy ngắn màu vàng nhạt, tóc dài xõa vai, đồ trang sức tinh xảo, khi cười lên nhìn ôn nhu mỹ lệ, cả người lộ ra khí chất của đại tiểu thư.

Dương Tuệ Linh.

... Đây là muốn trực tiếp vượt qua quá trình cãi nhau, đến luôn giai đoạn che miệng khóc thút thít, đoạn tuyệt tất cả quan hệ, em không nghe em không nghe, chính là anh đã làm chuyện có lỗi với em?

Cô đã vì trận này cãi nhau mà chuẩn bị trốn ven đến ba ngày đó! Cô đều thiết kế tốt cả khuôn mặt miễn cưỡng mỉm cười khi nghe nam chính giải thích, còn nếu nam chính vẫn không chịu giải thích cô sẽ giả vờ chịu không được mà bộc phát mắng nam chính nha.. Hiện tại là muốn khảo nghiệm năng lực tư do phát huy của cô sao?

Thẩm Minh cũng nhìn thấy Dương Tuệ Linh, hần lễ phép nói một tiếng:

“Dương tiểu thư.”

Dương Tuệ Linh đi tới, nhìn Thẩm Minh nói:

“Trước mắt hạn mục Vòng quanh trái đất em cũng sẽ tham gia, sáng mai em sẽ đến Thẩm thị, đến lúc đó còn mong Thẩm lão bản có thể nhớ mấy phần tình cũ của chúng ta, chiếu cố em một chút.”

Dương Tuệ Linh nói vài câu đều là về công việc, những việc khác đều không có nói gì, đương nhiên cũng không có nhìn một chút qua Giang Niệm, là căn bản không đặt Giang Niệm vào trong mắt.

Giang Niệm mắt nhìn Thẩm Minh, nhìn thấy sắc mặt của hần không chút nào thay đổi, đương nhiên cũng không nhìn ra một chút không thoải mái nào, chỉ nói năng lực của Dương tiểu thư không cần bất luận kẻ nào chiếu cố Văn Văn.

Dương Tuệ Linh nghe xong rất vui vẻ, che miệng khẽ cười một tiếng, lúc này giống như là mới phát hiện Giang Niệm ngồi ở kia, nhìn cô nói:

“Xin chào, em chính là Giang Niệm đi? Trước kia cũng chỉ nghe mọi người nói về em, không ngờ hôm nay mới được gặp mặt.”

Giang Niệm nhìn thấy Thẩm Minh khẽ nhíu mày, nói:

“Dương tiểu thư, xin chào, em là Giang Niệm.”

Dương Tuệ Linh cười cười, không muốn nói chuyện thêm với Giang Niệm nữa, quay đầu nói với Thẩm Minh:

“Tần Lỗi cùng Điều Lâm bọn họ nói ban đêm đến Tinh Hoàng chơi, anh có muốn cùng đi hay không? Bọn họ còn nói thật lâu không có cùng anh uống rượu, cũng bởi vì công việc bận rộn, mọi người khó được có thời gian tập hợp một chỗ, anh đi chứ?”

Thẩm Minh mười ngón đan xen đặt trước bụng, lạnh lùng nói:

“Không được, tôi còn có việc, nếu như Dương tiểu thư không còn chuyện gì khác, vậy liền không tiễn.”

Hần nói một cách rất trực tiếp, ý tứ đuổi người hết sức rõ ràng, Dương Tuệ Linh có chút cảm thấy xấu hổ, tiếc hận nói:

“Lần này khó được mọi người như vậy đông đủ...”

Dương Tuệ Linh trong lòng có chút không cam lòng, nhện không được liếc mắt nhìn Giang Niệm. Cô thừa nhận Giang Niệm khuôn mặt thật sự rất đẹp, bộ dáng khiến cho đàn ông khi nhìn vào liền sẽ dâng lên ý nghĩ muốn bảo vệ, một đôi mắt to trắng đen rõ ràng, càng nhìn càng cảm thấy xinh đẹp, khiến cho người ta nhìn không được sinh lòng yêu thích, giờ phút này đôi mắt khẽ chớp trông Giang Niệm vừa đơn thuần lại thoải mái.

Có thể Dương Tuệ Linh là không thích Giang Niệm, bởi vì cô ta thích Thẩm Minh, mà Giang Niệm lại là bạn gái của Thẩm Minh.

“Em nhìn giống như Giang Niệm cảm thấy rất hứng thú, Thẩm Minh, anh quen bạn gái cũng không có mang đến giới thiệu với mọi người, cùng nhau ăn một bữa cơm đầu, lần nào cũng bị anh từ chối, vừa vặn hôm nay Giang Niệm cũng ở đây, không bằng mang đến làm quen một chút với mọi người?”

Thẩm Minh hơi ngừng lại, nhìn về phía trước mặt Giang Niệm.

Giang Niệm: “Em sao cũng được.”

Thẩm Minh: “Vậy liền đi đi.”

Xác thực Giang Niệm cũng không có gặp qua bạn bè của Thẩm Minh, hẳn là một người rất bận rộn, từ trước đến nay công việc luôn luôn được xếp ở vị trí đầu tiên, cũng một phần bởi vì tính cách nên Thẩm Minh cũng không quá thích đến những nơi ồn ào, mà Giang Niệm cũng chỉ ở trường học, đi hẹn hò cùng Thẩm Minh chính là hai người cùng nhau ăn một bữa cơm, nếu có thời gian cũng sẽ xem phim tại rạp chiếu phim ở trong biệt thự của Thẩm Minh, sau đó đưa sẽ đưa cô trở về trường học, những việc khác... Còn thật sự là không có.

Đương nhiên Giang Niệm cũng không phải là lần đầu tiên đi Tinh Hoàng, Tinh Hoàng mặc dù là chỗ tốt nhất để ăn chơi tại thành phố A, nhưng Giang Niệm trước đó có cùng bạn học đến đây mấy lần, trong lớp cô cũng có mấy người là tiểu phú hào, sinh nhật tụ hội đều tổ chức ở chỗ này, chi phí ở đây thật sự là rất cao, ít nhất đều là từ năm chữ số trở lên.

Giang Niệm kéo cánh tay của Thẩm Minh cùng đi đến phòng VIP số 1 của Tinh Hoàng, bên trong đã có không ít người ngồi, âm nhạc vang lên, mọi người đều vây quanh bên cạnh bàn mặt chược cùng bàn bi-a, trong đó có mấy người là nữ minh tinh mà Giang Niệm chỉ nhìn thấy trên tivi, bởi vì Thẩm Minh mang theo Giang Niệm cùng nhau xuất hiện, trong nháy mắt dẫn tới không ít chú ý, chỉ là bởi vì người kia là Thẩm Minh, ngược lại không ai dám ở trước mặt trêu ghẹo, chỉ cung kính chào một tiếng Thẩm đại thiếu, chỉ có người chơi khá thân với Thẩm Minh là Tần Lỗi mới khoác tay lên bả vai hắn, nói:

“Rốt cục cậu cũng chịu đem cô bạn gái nhỏ của cậu đến đây rồi?”

Giang Niệm cũng gặp qua Tần Lỗi mấy lần, cô liền chào hỏi:

“Anh Lỗi, xin chào.”

Tần Lỗi cười ha hả, lại nhện không được thì thâm vào tai Thẩm Minh nói:

“Bạn gái chính quy của cậu cùng vị hôn thê tin đồn đều ở đây, cậu liền không sợ cậu không chịu đựng nổi sao?”

Thẩm Minh điềm nhẹ điều thuốc, lườm Tần Lỗi một chút:

“Ngậm lại cái miệng chó của cậu đi.”

Buổi tối hôm nay mọi người ở đây thật sự cũng không ít, Giang Niệm thấy bản thân có chút khẩn trương, cô cảm thấy buổi tối hôm nay cô không chỉ có muốn một trận cãi nhau thật lớn, mà còn muốn che miệng khóc thút thít, dẫn đến việc đoạn tuyệt tất cả quan hệ, mở ra hình thức em không tin em chính là không tin, sau đó liền chia tay chia tay, đúng chính là muốn chia tay...

Tất cả các phản diện đã chuẩn bị tốt, cô đều muốn vào hôm nay diễn hết!

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Cho Người Năm Triệu (3)

Edit: An Minh Tuệ

Trong phòng có đến hơn ba mươi mấy người lại không hề tạo ra cảm giác chật chội, nhưng lại rất âm ỹ, trong không khí tràn ngập mùi rượu, thuốc lá cùng với mùi nước hoa, không gì có thể diễn tả hơn chính là ngộp trong vàng son.

Đại khái Thẩm Minh cũng không quá yêu thích tình cảnh này, sau khi tới liền gác chân lên ghế, cả người nửa nằm trên ghế sa lon mà hút thuốc, cũng không gia nhập cùng với mấy người Tần Lỗi chơi đùa, bất quá Thẩm Minh hẳn là quen thuộc với tình trạng này, cả khuôn mặt cũng không hề biểu lộ ra một chút khó chịu nào, chỉ là khi có người ngẫu nhiên tới chào hỏi hay mời rượu, cung cung kính kính gọi hắn một tiếng Đại thiếu, hắn cũng chỉ cao ngạo gật đầu, đối phương bên kia uống một hơi cạn sạch ly rượu, mà hắn liền ngay cả cái chén cũng không có chạm qua, thế nhưng mọi người lại cảm thấy đó là chuyện đương nhiên, không hề cảm thấy có cái gì là không đúng.

Giang Niệm ngồi ở bên cạnh Thẩm Minh, hơi hơi cảm thấy mệt mỏi liền theo thói quen tựa đầu vào vai của Thẩm Minh—— cũng bởi vì động tác này của Giang Niệm, cô giống như nghe được trong phòng có âm thanh hút khí không nhỏ, nhìn mọi người giống như mười phần khiếp sợ.

Nhất là Dương Tuệ Linh đang chuyện trò vui vẻ ở một bên, liền ánh mắt nhìn cô không còn trầm ổn giống như lúc trước tại phòng ăn.

Xác thực Dương Tuệ Linh bây giờ rất không vui, Thẩm Minh là một người đàn ông cao ngạo, sao có thể để cho người khác dựa vào người hắn cơ chứ? Mà người kia lại không chút nào tự giác được hành động của bản thân, cô ta đối đãi với Thẩm Minh như những người đàn ông bình thường, lá gan thật sự rất lớn!

Huống chi Giang Niệm quá mức bình thường, trừ khuôn mặt kia ra, thì tất cả đều không có chút nào đặc biệt, gia thế càng là tầm thường không đáng nhắc đến, cô ta chỗ nào xứng với một người hoàn hảo như Thẩm Minh? Thẩm Minh như thế nào lại coi trọng một người chả ra cái gì như Giang Niệm?

Lại còn cự tuyệt thông gia cùng với Dương gia.

Cô ta có chỗ nào không bằng Giang Niệm sao? Đương nhiên là không.

Dương Tuệ Linh mặc dù không hài lòng với Giang Niệm, nhưng cũng không có thật sự đặt Giang Niệm vào trong mắt mình, chắc chắn Giang Niệm không thể nào bước vào được cổng lớn của Thẩm gia.

Bên kia Giang Niệm tinh thần cũng tràn đầy phấn khởi, sau khi ở bên người Thẩm Minh xoát ra được một đồng giá trị cừu hận, làm như không có việc gì tiếp tục chơi đùa ngón tay Thẩm Minh, tay của Thẩm Minh thật sự rất đẹp, ngón tay thon dài, các khớp xương cân xứng, móng tay cũng được chăm sóc sạch sẽ, chỉ là ở trong lòng bàn tay có một vài vết chai mỏng, cô cầm bàn tay của hắn lật qua lật lại, Thẩm Minh không nhận được nắm lại bàn tay nhỏ của cô:

“Đừng nghịch ngợm.”

Giang Niệm cười tủm tỉm dựa vào trên bả vai hắn, đặc biệt ngoan ngoãn nghe lời:

“Hi hi.”

Dương Tuệ Linh lại tự an ủi chính mình, Giang Niệm cũng chỉ là loại tôm tép nhãi nhép mà thôi, xem cô còn có thể cười được bao lâu nữa, nhưng khi nhìn thấy cảnh tượng kia cũng không nhận được mà âm thầm cắn răng. Cô ta cầm chén rượu lên uống một ngụm, bên cạnh mấy người phụ nữ nói thủ đoạn của Giang Niệm cũng không phải đơn giản, không chỉ có thể làm được bạn gái của một người cao lãnh như Thẩm Minh, lại còn có thể cư xử một cách tự nhiên giống như những cặp đôi bình thường khi yêu nhau, xem ra Thẩm Minh đối với Giang Niệm cũng không phải là tầm thường nha, mọi người còn nghe nói hử vì Giang Niệm kém chút nữa cãi nhau cùng với Thẩm lão gia từ vân vân,...

Dương Tuệ Linh ho một tiếng, mấy người bên cạnh thức thời ngậm miệng lại, Dương Tuệ Linh lạnh lùng nói:

“Chuyện của Thẩm Minh là để cho các người tùy tiện thảo luận sao?”

Nhà của mấy người này gia thế không thể bằng được so với Thẩm Minh cũng không bằng Dương Tuệ Linh, tự nhiên là không thể bàn luận chuyện của Thẩm Minh, một người trong lại là bạn gái mới của Tần Lỗi, mấy người trao đổi ánh mắt với nhau liền nói:

“Chị Tuệ Linh, chị nhìn cái kia Giang Niệm một mực dính lên bên người của Thẩm đại thiếu, giống hệt như yêu tinh vậy!”

“Đúng vậy, cô ta có chỗ nào xứng với Thẩm Minh cơ chứ?”

Có người đề nghị nói:

“Nếu không chúng ta gọi Giang Niệm qua bên này chơi, đến lúc đó...”

Chữ chơi này khẳng định có ý nghĩa khác, Dương Tuệ Linh trong lòng hơi động, bụng chén rượu uống một ngụm, không có nói gì thêm, đương nhiên cũng không có nói lời phản đối.

Dương Tuệ Linh tự thấy bản thân là một người có thân phận không muốn tự hạ thấp mình đi đối phó với Giang Niệm, nhưng cũng không có nghĩa là sẽ ngăn cản người khác đi đối phó cô.

Bên kia Giang Niệm trong lòng kích động, trong đầu đã diễn vô số cảnh tranh dành người yêu, cô nghĩ đến quá nhập thần, ngồi bên cạnh Thẩm Minh cũng cảm giác được, tròng mắt quét cô một chút:

“Đang suy nghĩ cái gì mà lại vui vẻ như vậy?”

Giang Niệm nói:

“Ồ cùng với anh liền cảm thấy vui vẻ nha.”

Thẩm Minh nhú mày nở nụ cười, bàn tay hắn che ở mu bàn tay mềm mại của cô nhẹ nhàng vuốt ve, nói:

“Trước mười giờ sẽ đưa em về ký túc xá.”

Giang Niệm: “... Sớm như vậy?”

Thẩm Minh nha một tiếng, nhìn cô có chút ý vị thâm trường nói:

“Không muốn trở về?”

“... Chỉ là nghĩ như vậy.”

“Ừ.”

Giang Niệm cảm thấy cô là không thể một mực ở cùng một chỗ với Thẩm Minh, như vậy giống như không có cho người khác cơ hội đâu?!

Cô tranh thủ tìm cơ để đi toilet, còn cố ý đi thật lè mè chậm chạp, phải lè mè đến mức mà Dương Tuệ Linh có thể đơn độc ở cùng với Thẩm Minh một lúc lâu, hoặc là sẽ có người nhìn thấy cô đi một mình sẽ tìm đến cô gây chuyện, nghĩ nghĩ mới lè mè lè mè rồi đi toilet.

Quả nhiên, cô vừa đi ra khỏi cửa, đã nhìn thấy mấy mỹ nữ trùng hợp đi đến hướng này, nụ cười ôn nhu vô hại cùng với cô chào hỏi:

“Niệm Niệm, chúng mình đã sớm nghe nói qua về cậu, không nghĩ tới hôm nay rốt cuộc mới được gặp mặt, cậu quả nhiên giống như đồn đại nha, thật sự rất xinh đẹp!”

“Đúng vậy, mình nhìn cậu cùng Thẩm đại thiếu tình cảm thật là tốt, hai người quen nhau như thế nào vậy?”

Mấy người chia ra một trái một phải đứng ở bên cạnh Giang Niệm, vây quanh cô đi về phía trước, bộ dáng giống như mọi người rất quen thuộc với nhau vậy, còn ríu rít nói không ngừng, còn nói muốn hẹn nhau đi dạo phố, đi spa, vân vân, Giang Niệm vẻ mặt tươi cười, bộ dáng lại có chút mù mịt, khóe mắt lại nhìn thấy có một người cố ý đưa chân ra muốn để cô trượt chân ngã, Giang Niệm lập tức liền rất tức giận —— cư nhiên lại muốn cho cô ngay tại trước cửa nhà vệ sinh ngã sấp xuống?

Mấy người nữ phụ này tâm địa thật tốt nha.

Đương nhiên, thân là nữ chính, cô sao có thể ngã ngay trước cửa nhà vệ sinh được? Nhà vệ sinh dù có cao cấp đến đâu thì vẫn là nhà vệ sinh, thực sự là làm nhục thân phận nữ chính của cô mà... Nếu đi về phía trước thêm hai bước nữa cô có thể phối hợp mà ôm ờ giả vờ đi theo.

Cho nên hiện tại nếu muốn ngáng chân cô, thật sự cô phối hợp không được, chỉ có thể dẫm lên chân của đối phương, muốn ngàng nhắc nhở người kia lần sau nếu muốn ngáng chân thì trước hết phải tìm địa phương thích hợp nha, đối phương lập tức đau đến rít lên một tiếng, thân thể một chút liền lao đảo mấy bước kém chút nữa là ngã sấp xuống, mấy người xung quang ngoài ý muốn hô:

“Mỹ Mỹ cậu thế nào? Không có sao chứ?”

Mỹ Mỹ đỏ ngầu cả hai mắt, nhìn qua Giang Niệm một mặt vô tội lại lắc đầu nói:

“Minh không có việc gì...”

Người này thế nhưng còn thật thông minh.

Đoạn đường đi về phòng VIP ngược lại rất bình thường, Giang Niệm đợi nha, lại đợi nha, cũng không đợi đến được người khác tiếp tục ngáng chân nữa, cô có chút ảo não, chẳng lẽ lúc này cô dẫm hơi nặng, liền đem mọi người dọa hết rồi? Quả nhiên thân là nữ chính nên tỏ vẻ yếu đuối dễ bị bắt nạt, còn vấn đề đẹp hay xấu đều không quan trọng!

Giang Niệm khắc sâu đạo lý này, đến khi trở lại phòng, quả nhiên nhìn thấy Dương Tuệ Linh ngồi bên cạnh Thẩm Minh, giống như muốn nói cái gì, trong phòng quá ồn ào, cô cũng không nghe rõ bọn họ đang nói cái gì, nhưng mà Dương Tuệ Linh giống như một chút cũng không để ý đến sự xuất hiện của cô, ngồi ở bên người Thẩm Minh cười đến ôn nhu.

Xa xa nhìn lại, thật đúng là trai tài gái sắc.

Giang Niệm bước nhanh đến, Thẩm Minh nhìn thấy cô, ngưng ánh mắt nhìn lại, bên trong ánh đèn lấp lóe mờ mờ cùng với bầu không khí như vậy. Lại không người nào có thể coi nhẹ ánh mắt đó, cảm giác tồn tại của hắn quá mạnh, nếu ngồi chỗ ấy không nói một lời cũng sẽ không để người khác không chú ý đến hắn.

Cũng không biết có phải hay không báo ứng khi vừa nãy cô giẫm vào chân người khác, rõ ràng không ai đưa chân ra ngáng cô, nào biết được bàn chân cô đột nhiên bị trượt, cô co chân lại theo quán tính liền giống như muốn ngã sấp xuống, vào thời khắc ngàn cân treo sợi tóc đó, Thẩm Minh đã nhanh chân bước tới, cánh tay dài mở ra, cô liền ngã vào trong ngực hắn..

Thế giới đột nhiên tất cả đều im lặng.

Giang Niệm tựa vào trong ngực người đàn ông, cảm giác được trên người hắn mùi nước hoa nhàn nhạt, trong lòng có chút không cam tâm, vì cái gì so với kích bản mà cô đã chuẩn bị tất cả đều không khớp???

Cô ảo não đến mức không muốn nói chuyện, Thẩm Minh ôm cô đi đến một bên sofa ngồi xuống:

“Chân thế nào? Bị trật khớp rồi?”

Tần Lỗi còn chạy đến để tham gia náo nhiệt:

“Niệm Niệm chả lẽ em đây là muốn làm nũng với Thẩm đại thiếu sao?”

Dương Tuệ Linh tay nắm chặt thành nắm đấm, hạ mí mắt xuống để che dấu đáy mắt cảm xúc. Rõ ràng cô ta nhìn thấy, vừa rồi lúc mà Giang Niệm chuẩn bị ngã sấp xuống, trong nháy mắt đó sắc mặt của Thẩm Minh đột nhiên khản trương.

Giang Niệm rất mất mát:

“... Chân em bị trượt rút rồi.”

Thẩm Minh cười khẽ một tiếng, xoa xoa đầu cô nói:

“Ngốc, ngồi đây đừng nhúc nhích.”

... Cô thật sự không nghĩ đến cái này.

Đương nhiên Giang Niệm sầu lo cũng không có tiếp tục quá lâu, bởi vì thời điểm ngay khi bọn họ chuẩn bị rời đi, Dương Tuệ Linh rốt cục không nhịn được nữa, nói là có chuyện muốn nói riêng với Thẩm Minh, Giang Niệm đương nhiên nói mau đi đi mau đi đi, cô sẽ ngoan ngoãn ở chỗ này chờ hấn, sau đó hai người bọn họ liền rời đi.

Dương Tuệ Linh đúng là có chút không giữ được bình tĩnh, cô ta thích Thẩm Minh, cũng biết Thẩm Minh đối với Giang Niệm chỉ là vui đùa nhất thời, là giải trí trước hôn nhân mà thôi, nhưng bây giờ lại thấy hấn đối xử với Giang Niệm như vậy, cô ta có thể cam tâm sao?

Hai người đi đến cửa sổ cuối cùng của dãy hành lang, gió đêm mát lạnh thổi tới, Thẩm Minh gõ gõ điều thuốc, thản nhiên nói:

“Dương tiểu thư, tôi trước đó đã nói qua, việc kia là mong muốn của trường bối trong nhà, cũng không phải là mong muốn của tôi, hi vọng cô không nên hiểu lầm.”

Dương Tuệ Linh yên lặng một hồi lâu, nhìn thấy trong đáy mắt của Thẩm Minh có một chút không kiên nhẫn, lại cười nói:

“Em rất rõ ràng, em hôm nay đã thấy rõ, chỉ là anh cũng phải hiểu, anh cùng cô ấy là không có khả năng.”

Thẩm Minh nhíu mày:

“Dương tiểu thư, đây là chuyện riêng của tôi, không có quan hệ gì với cô, còn xin cô tự trọng.”

Dương Tuệ Linh thấy trong lòng hơi đau, Thẩm Minh dụi tàn thuốc:

“Lời cần nói cũng đã nói xong, vậy tôi liền đi trước, về sau đừng lại vì loại chuyện này tới tìm tôi.”

Hắn đi ra mấy bước, Dương Tuệ Linh càng nghĩ càng thấy đau lòng, càng là không cam tâm khi bản thân lại bại bởi một người cái gì cũng không bằng mình rốt cục cô ta nhận không được, ngay tại thời điểm Thẩm Minh sắp đi khuất, liền chạy đến từ phía sau lưng ôm lấy hấn:

“Thẩm Minh, em đối với anh là thật lòng.”

“Thật sự!”

Dương Tuệ Linh nhấn mạnh điều nàng nói là sự thật.

Thẩm Minh mặt lạnh xuống, hấn giữ chặt tay của Dương Tuệ Linh ôm ở bên hông hấn, đúng lúc ngẩng đầu lên, bỗng nhiên trông thấy Giang Niệm đứng ở trước mặt hấn.

Cô không biết là xuất hiện từ khi nào.

“Hai người đang làm cái gì?!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Cho Người Năm Triệu (4)

Edit: An Minh Tuệ

Giang Niệm đột nhiên xuất hiện, Dương Tuệ Linh trong lòng thấy giật mình, mặc dù cô ta thích Thẩm Minh, ở trước mặt một người đàn ông như hấn hạ

thấp tư thái của mình cũng không có vấn đề gì, thế nhưng cô ta không muốn bị người khác nhìn thấy rồi coi thường, huống chi người nhìn thấy vẫn là người mà cô ta coi thường nhất, Giang Niệm!

Thẩm Minh nhủ mảy kéo tay của Dương Tuệ Linh ra khỏi người hắn, nhẹ nhàng đưa tay đẩy qua một bên:

“Dương tiểu thư, xin tự trọng, đừng để Dương lão tiên sinh vì cô mà cảm thấy xấu hổ, cô còn là đại diện cho Dương gia.”

Dương Tuệ Linh kinh ngạc cảm thấy tay mình tê dần, ngẩng đầu lên đã nhìn thấy đáy mắt của Thẩm Minh không chút nào che giấu phiến chán cùng không kiên nhẫn —— hắn từ bao giờ đối với cô lại dùng biểu cảm như vậy? Thẩm Minh mặc dù trời sinh tính lạnh lùng, nhưng hắn cũng là được mọi người công nhận là thân sĩ, có một lần hắn tham gia một buổi tiệc từ thiện, bởi vì không cẩn thận mà nhân viên phục vụ đổ rượu lên người hắn, hắn cũng chỉ là cười cười cũng không có ý định truy cứu.

Một người như vậy, bây giờ lại biểu đạt rõ ràng là không thích cô ta, còn nói không nên để Dương gia thấy hổ thẹn vì cô ta...

Dương Tuệ Linh không chỉ có cảm thấy xấu hổ vạn phần, càng cảm thấy mình không còn mặt mũi.

Sắc mặt cô ta đỏ lên, cổ nén trong lòng khó xử nói:

“Thẩm Minh, ý của Thẩm gia gia anh nên biết, anh cảm thấy anh có thể cự tuyệt sao? Coi như anh bây giờ không chấp nhận, tương lai cũng nhất định sẽ tiếp nhận!”

Thẩm Minh híp mắt, lại không nhìn cô ta nữa, đi đến hướng bạn gái mình vì tức giận mà tay siết chặt thành quả đấm.

Giang Niệm ngửa đầu nhìn hắn, bộ dáng tức giận trừng trừng mắt.

Thẩm Minh nói:

“Tôi muốn cưới ai cũng không nhọc đến Dương tiểu thư phí tâm.”

Dương Tuệ Linh đau thương cười một tiếng, hung hăng nhìn về phía người đàn ông đứng trước người Giang Niệm, cô ta không rõ, như thế một người phụ nữ bình thường đến không thể bình thường hơn, đến cùng nơi nào đáng giá cho Thẩm Minh thích?

Thật sự cô ta không cam tâm, lại không muốn mất mặt, thời gian này cô ta đã mất hết ưu thế, cắn răng một cái, chỉ có thể rời đi trước.

Dương Tuệ Linh vừa đi, Giang Niệm cũng không nhìn nữa hắn, quay đầu liền thẳng tắp đi ra ngoài.

Thẩm Minh nhìn bóng lưng hùng hục của cô gái, bất đắc dĩ kêu lên:

“Niệm Niệm.”

Giang Niệm cũng không để ý đến hắn, bước chân nhanh chóng đi đến cửa thang máy, trong lúc đó còn gặp được Tần Lỗi đang bước ra, trông thấy Giang Niệm thở phò phò đi tới còn sùng sốt một chút, nghi hoặc nói:

“Niệm Niệm, em làm sao vậy?”

Giang Niệm nhìn Tần Lỗi lắc đầu:

“Không có việc gì, em về trường học, hẹn gặp lại.”

Tần Lỗi trông thấy Thẩm Minh đuối theo ở phía sau, bưng tỉnh đại ngộ nha một tiếng:

“Đây là cãi nhau của tiểu tình lữ sao, Thẩm đại thiếu của chúng ta lại làm cái gì khiến cho em bức mình rồi, nhanh nói ra anh đây trút giận cho em!”

Rõ ràng lời nói chứa đầy sự căm phẫn, nhưng ai cũng có thể nghe ra được một ý cười trên nỗi đau khổ của người khác, ý tứ đồ thêm dầu vào lửa càng rõ ràng.

Giang Niệm liếc mắt, vào thang máy, Thẩm Minh đá Tần Lỗi một cái bay ra ngoài, cũng mặc kệ hắn đau đến kêu ngoa ngoa, đi vào trước khi thang máy khép lại, hắn giữ chặt tay Giang Niệm, ấn xuống tầng ngầm.

Giang Niệm vung hai lần nhưng cũng không có hất được tay của hắn ra, Thẩm Minh nhìn về phía trước, khuôn mặt tuần mỷ, một phái tình táo tự kiểm chế dạng chó hình người.(*minh để nguyên văn câu này của tác giả, vì thấy nếu dịch ra sẽ cảm giác không hay nữa. :)))*)

Trong thang máy lại không chỉ có mỗi hai người Giang Niệm cùng Thẩm Minh, đứng phía sau mấy người rất yên tĩnh, cố gắng thu nhỏ cảm giác tồn tại của bản thân mình đến mức thấp nhất, nhưng lỗ tai của tất cả mọi người đều dựng thẳng đứng, biểu lộ ra khuôn mặt như muốn xem kịch vui, Giang Niệm không nghĩ để cho người khác chế giễu, nhin một chút vẫn là không nhin được, tại mu bàn tay của Thẩm Minh hung hăng bấm một cái, hắn kêu đau:

“Em là mưu sát chồng sao?”

Giang Niệm khẽ nói:

“Không cần phải tự đề cao giá trị của bản thân anh, anh cũng không phải chồng em.”

Thẩm Minh ngoắc ngoắc môi, từ chối cho ý kiến nha một tiếng:

“Không có có danh phận, càng có ý tứ.”

Giang Niệm: “...”

Sau lưng đột nhiên truyền đến vài tiếng ho khan cùng nén cười, lại sợ thân phận của Thẩm Minh cũng không dám biểu hiện quá mức rõ ràng, chỉ sợ không đến một thời gian sẽ truyền ra chuyện của Thẩm đại thiếu cùng cô bạn gái nhỏ của hắn đi.

Giang Niệm nhin không được ngược mắt nhìn gương mặt người đàn ông, hần bình chân như vại, thần sắc bình tĩnh giống nhau như bình thường.

Thật đúng là bảo trì bình thần.

Đến khi lên xe, Giang Niệm cũng không có nói chuyện qua với Thẩm Minh, cô ngồi ở vị trí bên cạnh tài xế, quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ. Trong lúc đó Thẩm Minh nhìn cô vài lần, đánh tay lái xe nói:

“Bình đâm chưa lâu năm lợi hại như vậy sao?”

Giang Niệm phản ứng một chút, nhếch miệng

Thẩm Minh vươn tay qua, bị cô nghiêng đầu né tránh. Tay hắn dừng tại giữ không trung, nhíu mày, dứt khoát đánh tay lái dừng xe ở ven đường.

Trong xe quá yên tĩnh.

Thẩm Minh đốt một điếu thuốc, một tay đỡ tại trên cửa sổ xe, tự nhiên mà lại tản mát ra một loại khí tức thanh lãnh, cái bộ dáng này, tự dung sẽ khiến người khác cảm thấy trong lòng căng thẳng.

Giang Niệm nghịch nghịch ngón tay:

“Thẩm Minh, em là bạn gái của anh đúng không?”

Thẩm Minh nói đúng vậy.

“Vậy anh vì cái gì, cái gì đều không nói cho em? Lúc trước suốt ba ngày anh cũng không liên lạc với em, em tìm anh, anh cũng không để ý tới, bên ngoài còn truyền ra những cái tin tức kia, anh lại cái gì đều không nói với em, ngày hôm nay lại là như thế này... Anh coi em là cái gì rồi?”

Thẩm Minh có chút ngoài ý muốn, hắn vô ý thức gõ gõ điếu thuốc, nói:

“Đây đều là việc nhỏ, em không cần để ý.”

Giang Niệm tiếp tục nói:

“Anh nói đừng để ý, tất cả bạn bè của em đều hỏi có phải hai chúng ta đã chia tay, bọn họ hỏi tin tức kia có phải là thật không, nhưng mà em so với bọn họ còn muốn mờ mịt hơn... Thẩm Minh, chúng ta giống như thật sự không thích hợp.”

“Anh không cùng em nói không phải phải giấu em cái gì, mà là anh có thể xử lý tốt.”

“Thẩm Minh, em biết năng lực của anh, anh có lẽ là có thể xử lý tốt, nhưng thái độ của anh làm cho em rất không vui... Anh liền sẽ không lo lắng em suy nghĩ nhiều? Sẽ không lo lắng em nhìn thấy tin tức kia sẽ khổ sở sao? Anh không có nghĩ qua chúng ta sẽ vì vấn đề này mà cãi nhau? Anh không nghĩ tới em lại bởi vậy nom nớp lo sợ? Anh có hay không nghĩ tới ba ngày kia em trải qua thế nào? Anh không có chút nào quan tâm em phải không?!”

Cô liên tiếp hỏi lại, Thẩm Minh sững sốt nửa ngày.

Giang Niệm dụi dụi con mắt, thất vọng nói:

“Em mệt mỏi, đưa em về trường đi thôi.”

Thẩm Minh rút cuộc hiểu rõ Giang Niệm đang giận cái gì, hắn không thể nào giải thích, muốn ôm cô lại như cũ bị cô tránh thoát. Cô nhìn qua ngoài cửa sổ, không nói chuyện, khuôn mặt nhỏ tái nhợt.

“Được.”

Giang Niệm ừm một tiếng.

Cô không nghĩ sẽ xuống xe, bây giờ mà gọi xe khác sẽ rất mệt mỏi.

Giang Niệm lúc sau trở về ký túc xá đã hơi muộn, hai nữ sinh khác cùng phòng ngủ với cô còn ở rừng cây nhỏ dưới lầu cùng bạn trai hẹn hò, Lâm Hiểu Nguyệt nằm ở trên giường chơi đùa, gặp Giang Niệm trở về liền hỏi cô buổi hẹn hôm nay như thế nào?

Giang Niệm nghĩ nghĩ, lo lắng nói:

“Rất tốt, lại không quá tốt.”

Lâm Hiểu Nguyệt hứng thú:

“Kia Thẩm lão bản cùng cậu giải thích tai tiếng của hắn cùng Dương Tuệ Linh rồi sao?”

Giang Niệm nghĩ đến Thẩm Minh đẩy ra Dương Tuệ Linh, còn nói những lời kia, cũng có thể tính là cái giải thích đi? Mà một người đàn ông vừa có dã tâm lại kiêu ngạo như Thẩm Minh, cuộc sống của hắn là không muốn bị bất cứ người nào điều khiển giống như con rối.

Cô chống cằm nhìn trần nhà, Lâm Hiểu Nguyệt phát giác được không đúng, hỏi cô:

“Cậu có phải hay không cùng Thẩm lão bản cãi nhau?”

Giang Niệm nói:

“Không có cãi nhau, chúng tớ chỉ là nói chuyện một lát về nhân sinh thôi.”

Lâm Hiểu Nguyệt:

“... Vậy hai người nói ra được cái gì rồi?”

Giang Niệm có chút cảm khái:

“Đại khái là bởi vì tớ là một người phụ nữ thời đại mới, có lý trí, có lý tưởng, có truy cầu đi!”

Mặc dù nam chính bộ dáng u buồn hút thuốc lá vừa đẹp trai lại gọi cảm, khó có được bộ dáng sừng sốt còn thật đáng yêu... Cô phải cố gắng ngăn lại, nếu không bản thân đã bị lung lay rồi!

Bây giờ, khoảng thời gian tới mà không cần phải lo lắng thì tốt quá rồi, chỉ hi vọng rằng nam chính không nghĩ rằng cô quá ác đi. QAQ.

Lâm Hiểu Nguyệt: “... Cái gì?”

Giang Niệm không muốn nói chuyện, lo lắng rửa mặt sau liền lên giường đi ngủ.

Hôm sau trời vừa sáng Giang Niệm đang ở trong mộng đẹp thì bị tiếng điện thoại đánh thức, xem tên hiển thị trên màn hình, lại là Từ Siêu. Cô không nói hai lời liền tắt máy, Từ Siêu là đại biểu cho Thẩm Minh, tắt điện thoại của Từ Siêu chẳng khác nào tắt điện thoại của Thẩm Minh.

Bất quá vừa cúp máy một hồi Từ Siêu liền gọi tới lần thứ hai, lần này cô không dám tắt, cô sợ mình biểu hiện ra quá nhẫn tâm tuyệt tình để nam chính cho là cô thật sự rất tức giận! Thật sự cùng cô chia sẻ công việc thì làm sao bây giờ?

Cô cất lấy tiếng nói, hỏi hắn có chuyện gì?

Từ Siêu không có trả lời ngay, ngược lại hỏi:

“Giang tiểu thư tối hôm qua không có nghỉ ngơi tốt sao?”

“Ừm?” Cô nghỉ ngơi đến rất tốt, còn mơ mấy cái mộng đẹp.

“... Nếu như anh không có chuyện gì, em liền ăn cúp máy, hẹn gặp lại.”

Từ Siêu tự nghĩ là bản thân đã nắm bắt được mọi việc, ôn nhu nói không có chuyện gì, chính là Thẩm lão bản gọi hắn đến để đưa cho cô đưa vài thứ, mong cô xuống dưới lầu để lấy.

Giang Niệm trầm mặc một lát:

“Không muốn.”

“Đừng mà, Giang tiểu thư, cô không muốn lấy, tôi không có cách nào giao nộp, lão bản muốn tôi đưa cho cô...”

Thân là trợ lý của Thẩm Minh, Từ Siêu có tài ăn nói quá tốt, còn đặc biệt kêu thăm cùng với khoe mẽ, Giang Niệm bị dao động đến vẻ mặt hốt hoảng, sau đó kiên định nói:

“Không!”

Từ Siêu: “...”

Lão bản quả nhiên vẫn là đắc tội với vị tiểu tổ tông này rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Cho Ngươi Năm Triệu (5)

Edit: An Minh Tuệ

Hiện tại tất cả mọi việc phát sinh đều nằm trong dự liệu của Từ Siêu, Thảm lão bản la ai? Hẳn mặc dù rất có phong độ thân sĩ, sẽ không tùy tiện phát cáu, nhưng đồng dạng, niềm kiêu ngạo của hắn cùng tự tin lại khiến cho tính cách của hắn bị thiếu hụt nghiêm trọng, nếu không có xuất hiện cãi nhau hay tranh chấp, đó là không có khả năng.

Bất quá lần này cãi nhau cũng chỉ là nhất thời, dù sao vấn đề lần này cũng ở từ Thảm lão bản mà ra, Giang Niệm có thể thật sự tức giận đến mức không để ý tới hắn? Đương nhiên không thể nào.

Nào biết mấy ngày kế tiếp, Từ Siêu xem như thấy được cái gì gọi là lời nói và mặt!

Nghĩ nghĩ, hẳn từ khi làm trợ lý của Thảm Minh đến bây giờ, đi đến chỗ nào, mọi người đều có thể nể mặt hắn ba phần, từ trước đến nay chỉ có hắn cự tuyệt người khác, lúc nào gặp phải cái dạng bị người ta cự tuyệt?

Vị tiểu tổ tông Giang Niệm này tuyệt đối là một trường hợp đặc biệt!

Bất quá hắn ngược lại là không có cảm thấy phiền muộn, dù sao có mất mặt cũng không phải mặt của hắn nha, nhưng là mặt lão bản của hắn.

Quả nhiên, dù người đàn ông có lý trí, lãnh khốc đến đâu, gặp được người phụ nữ không nói lý lẽ, vậy cũng chỉ có thể bó tay mà không làm được gì, nghĩ đến mỗi lần mình thất bại tan tác, thời điểm trở về văn phòng trông thấy Thảm lão bản khuôn mặt từ trước đến nay đều bất động thanh sắc, giờ lại cau chặt lông mày giống như là xoắn xuýt, lại giống là bộ dáng ảo não, Từ Siêu trong lòng liền “Oa!” một tiếng, rất ít khi nhìn thấy lão bản có bộ mặt như vậy, Từ Siêu liền cảm thấy hưng phấn!

Khục! Còn có,

“Lão bản, Giang tiểu thư nói tôi về sau đều không cần đến trường tìm nữa, cô ấy nói cô còn phải chuẩn bị để kết thúc cuộc thi, bẽ bộn nhiều việc, để lão bản... Để cho tôi đừng đi quấy rầy đến Giang tiểu thư.”

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm của hắn nhỏ xuống, có chút dấu đầu hờ đuôi.

“...”

Thảm Minh ném bút đi, cảm thấy đau đầu nghĩ bạn gái nhỏ của mình mà tức giận đúng là có chút để cho người khác không chống đỡ được.

Giang Niệm là thật sự bẽ bộn nhiều việc, vội vàng chuẩn bị kiểm tra, thi cuối kỳ xong còn phải chuẩn bị nghỉ hè đi thực tập, còn phải vội vàng chuẩn bị kế hoạch khi năm triệu kia cầm tới tay, sau đó phải như thế nào sống phóng túng bản thân...

Giang Niệm mặc dù bẽ bộn nhiều việc, nhưng cũng không quên gọi điện thoại cho cha Giang và mẹ Giang nói chuyện, hỏi thăm, gia thế của Giang gia bình thường, cha mẹ bây giờ tuổi cũng không nhỏ, hiện tại còn ở nhà cũ bên trong trấn, dạy học ở một trường tiểu học, dự định dạy thêm mấy năm nữa sẽ về hưu.

Cha Giang mẹ Giang đều là người thật thà, thời điểm gọi điện thoại hỏi một chút xem Giang Niệm học tập thế nào, ăn cơm ra sao, còn có tiền tiêu không, sau đó liền bảo cô phải ngoan ngoãn, chú ý an toàn của mình vân vân, Giang Niệm cười tủm tỉm đồng ý, nói bọn họ cũng phải chú ý thân thể, khi thi cuối kỳ kết thúc cô sẽ về nhà chơi mấy ngày, về sau lại về A thị thực tập.

Mẹ Giang cười một tiếng, nhỏ giọng hỏi cô:

“Niệm Niệm, con có phải hay không có bạn trai rồi?”

Giang Niệm hé miệng cười một tiếng, mặt không đổi sắc nói:

“Không có nha, mẹ, con là người rất nghiêm túc trong việc học tập, không nghĩ đến yêu đương, sẽ bị loạn.”

“Vậy có hay không có ai đó thích con rồi?”

“Đây không phải là nói thừa sao, con gái của mẹ xinh đẹp như vậy lại thông minh, có thể sẽ không có người thích con sao?”

“...”

Một bên Lâm Hiểu Nguyệt tròn trắng mắt: “Ha ha.”

Một cuộc điện thoại toàn nói chuyện linh tinh, vớ vẩn, hơn nửa tiếng sau hai bên mới tắt điện thoại.

Lâm Hiểu Nguyệt hỏi cô:

“Làm sao cậu lại không đem Thẩm lão bản nói ra?”

Giang Niệm khuôn mặt nhỏ nhủ một cái, khổ sở nói:

“Từ khi trò chuyện về nhân sinh, cuộc sống với nhau, về sau, tớ liền phát hiện tớ cùng Thẩm Minh không quá phù hợp, tương lai của chúng tớ là không có khả năng.”

Lâm Hiểu Nguyệt dừng một chút, kích động ôm lấy cô:

“Cậu rốt cục phát hiện rồi!?”

Giang Niệm bị nghẹn... Cậu là ác quỷ sao?

Nhưng mà buổi chiều hôm đó, Từ Siêu lại tới, lúc đó cô vừa tan học, hần lén lút hai mắt lại toát ra vẻ hưng phấn nói Thẩm Minh ở bên ngoài chờ cô, làm cho cô nhanh đi đến:

“Giang tiểu thư, cô nhìn lão bản đều đã tự mình tới tìm cô, cô trước hết đừng làm loạn, đi gặp sau lại nói chuyện?”

Giang Niệm kinh ngạc nói:

“Thẩm Minh đến sao? Em đã nói trước khi kết thúc cuộc thi em sẽ không quan tâm những thứ khác, em rất dễ dàng bị phân tâm, cũng muốn bản thân được yên tĩnh, em không muốn bị trượt tén chí.”

Từ Siêu: “... Giang tiểu thư không cảm thấy nếu hai người yêu nhau mà cãi nhau, khi làm việc khác đều sẽ không dễ dàng tập trung tinh thần sao?”

Giang Niệm chưa từng xuất hiện loại vấn đề này, cô mỗi ngày tinh thần đều rất tập trung!

Từ Siêu gặp Giang Niệm không bị lay chuyển, lo lắng nói:

“Nếu như cô không đi ra, nếu như lão bản tự mình đi vào, kia đến lúc đó...?”

Kia đến lúc đó cô liền thành người nổi tiếng trong trường học rồi, tất nhiên sẽ phải nhận từ bốn phương tám hướng mọi người ghen tỵ, ghen tỵ và yêu đi!

Thời điểm Giang Niệm nhìn thấy Thẩm Minh, hần vừa mới hút xong một điếu thuốc, trong xe đều tràn ngập mùi thuốc lá, cộng thêm hần một thân tây trang màu đen mới từ trong hội nghị đi tới, khí thế nghiêm nghị, để cho người ta không tự chủ lòng tơ động lên!

Hần nhìn thấy cô, nhẹ nhàng liếc đến một chút, Giang Niệm trong lòng có chút rụt rè.

Cô ngồi lên xe, có chút tức giận nói:

“Tìm em làm cái gì, anh biết sai lầm rồi sao?”

Thẩm Minh: “...”

Vừa ngồi vào phía tay lái Từ Siêu chân mềm nhũn, trực tiếp ngã vào trong ghế: “...”

Cái này bát quái khá tốt, dưa ăn ngon.

Thẩm Minh mặt mày trầm ổn, khuôn mặt tuấn kiệt nhìn không ra không chút nào cảm xúc, hần đưa tay, trực tiếp đuổi Từ Siêu xuống xe, Từ Siêu cảm thấy lưu luyến không rời, nhưng không thể không xuống xe, trong miệng nhả ra tư vị bát quái thật đúng là không dễ chịu.

Từ Siêu vừa chạy, Giang Niệm cũng không nhận được muốn đi, ai ngờ vừa mở cửa xe liền bị Thẩm Minh kéo trở về, hần chăm chú cầm lấy cổ tay của

cô:

“Chạy cái gì, vừa rồi không phải trả rất lợi hại sao?”

Giang Niệm: “Em không có chạy. Em vẫn là rất lợi hại.”

“Vây liền ngồi xuống.”

“Không!”

Hắn nhú mày, mỉm cười nói:

“Còn đang tức giận? Niệm Niệm, anh không phải muốn che dấu em cái gì, một là cảm thấy Dương Tuệ Linh căn bản không phải vấn đề, hai là em còn quá non nớt, trong nhà của anh những người kia em căn bản cũng không làm gì được, nếu nói cho em, em sẽ suy nghĩ lung tung, không bằng không nói.”

Giang Niệm nói: “Dương Tuệ Linh làm sao không phải là vấn đề? Theo như ý của anh, em liền yếu ớt như vậy sao?”

“Bởi vì nếu như không phải Dương Tuệ Linh, gia gia của anh sẽ còn tìm người khác mà hắn cảm thấy thích hợp với anh, để cho anh kết hôn.”

Thẩm Minh nói lời trực tiếp lại quả quyết,

“Niệm Niệm, em không yếu ớt, nhưng là có chút vấn đề nếu em ra mặt, em còn quá nhỏ.”

Giang Niệm không ngốc, đương nhiên rõ ràng ý tứ của Thẩm Minh. Cô không có gia thế cường hãn để chống đỡ, cô còn là một nữ sinh viên bình thường, so với Thẩm gia to như vậy, cùng Thẩm lão gia tử mà nói, cô chính là phù du, căn bản không thể so sánh, rất có thể còn sẽ trở thành liên lụy.

“Cho nên anh cảm thấy em rất nhỏ yếu, cái gì đều do anh mình tự quyết định, muốn tới thì tới muốn đi thì đi? Cho nên nên cái gì đều không cùng em nói phải không? Bởi vì cảm thấy không cần thiết?”

Thẩm Minh: “...?”

“Dĩ nhiên không phải.” Hắn vuốt vuốt cái trán, “Niệm Niệm, anh chỉ là không nghĩ muốn em phiền não.”

“Người có thể cho em phiền não lớn nhất chính là anh đó!” Cảm xúc của cô có chút kích động lên, “Người ngoài làm cái gì nói cái gì em mới mặc kệ, em chỉ đề ý anh làm sao đối em, có thể anh làm em quá là thất vọng!”

Cô tức giận đến lập tức liền muốn xuống xe, bị Thẩm Minh cầm lấy cổ tay cô kéo vào trong ngực:

“Anh sai rồi.”

Giang Niệm bị khí tức đàn ông bao trùm, vụng vụng hồ hồ hỏi:

“... Anh chỗ nào sai rồi?”

“Về sau có cái gì, anh nhất định sẽ nói cho em. Được rồi, chúng ta không cãi nhau nữa.”

“Anh...”

“Anh nghĩ qua, chúng ta đã là kết giao, nên thẳng thắn đối với lẫn nhau, trước đó là anh cân nhắc không chu toàn. Niệm Niệm, em nói đúng.”

“...” Anh là ma quỷ sao?

Hắn ôm cô, cảm giác được trên tóc cô nhận nhậ mùi thơm ngát, chỉ cảm thấy vừa lòng thỏa ý.

Thân là bá đạo tổng giám đốc thanh lãnh của anh, sự bá đạo của anh, anh sẽ gào thét đâu? Giang Niệm rất khó chịu, chỉ có thể yên lặng nuốt vào quả đắng.

Sau bữa cơm chiều Thẩm Minh đưa cô về trường học, trước khi chia tay còn hôn một cái vào cái trán của cô, cô uống một chút rượu đỏ, khuôn mặt càng thêm hồng nhuận. Thẩm Minh bung lấy gương mặt của cô, tại cánh môi cô bên trên nhẹ nhàng đụng đụng.

Người đàn ông này thanh lãnh, liền ngay cả hôn cũng khắc chế, môi lại nóng hổi.

Giang Niệm chạy chậm lên trên lầu, Lâm Hiểu Nguyệt đang đắp mặt nạ, trông thấy Giang Niệm khuôn mặt hồng hồng chạy vào, nha âm thanh:

“Làm chuyện xấu xa gì rồi?”

Giang Niệm nói: “... Cho Thẩm lão bản tẩy não thành công có tính không?”

Lâm Hiểu Nguyệt nghe không hiểu:

“Cái gì?”

Giang Niệm nâng lấy khuôn mặt, ngao ô một tiếng đắm vào trong chăn.

Bất quá cô cũng không có cao hứng được bao lâu, ở trường học có người truyền ra lời đồn nói, hoa khôi của hệ nào đó được bao nuôi, có người trông thấy người đó nhiều lần lên lút lên nhiều xe sang trọng, trong nhà người đó rất bình thường, bình thường lại không nghe nói có bạn trai, đây nhất định không đơn giản, mặt khác còn có mấy tấm ảnh chụp mơ hồ, đương nhiên coi như đen sì cũng có thể nhìn ra hai cái xe kia giá trị không rẻ, càng có thể mơ hồ nhìn ra được cái bóng của Giang Niệm.

Giang Niệm xem xét, đây chính là hôm qua Thẩm Minh đưa cô về dưới ký túc xá nha, khi đó trời đã tối rồi, cô còn cố ý chọn lấy một chỗ tối, không thể nào khiến cho người khác chú ý để xuống xe, cái này đều có thể bị chụp được?

Đây chẳng lẽ là kết quả mà cô đạt được khi cố gắng che giấu như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Cho Người Năm Triệu (6)

Edit: An Minh Tuệ.

Giang Niệm ở đại học A cũng coi như là có chút danh tiếng, tuy không phải nói người người đều biết cô, nhưng hầu như ít nhất đều nghe qua tên của cô.

Một là cô vốn có một khuôn mặt xuất chúng, đặt trong một đám người tuyệt đối là bắt mắt nhất, hai là thành tích của cô rất tốt, hàng năm danh sách nhận học bổng đều sẽ có tên cô. Có tài còn có mặt đẹp, nghĩ không gây cho người khác chú ý đến cũng khó khăn.

Cho nên khi tin tức Giang Niệm được bao nuôi tại trang của trường truyền ra không bao lâu, trường học đại bộ phận cũng đều biết, tin đồn đồn dập không nói, thậm chí còn có một ít người nói là bọn họ xác thực từng ở cổng của trường học nhìn thấy Giang Niệm lên một cỗ xe sang trọng, người nói trông thấy cảnh đấy còn không chỉ một người.

Cái này tương đối vi diệu, giống như là có người muốn tin đồn Giang Niệm được bao nuôi được mọi người đều biết đến.

"Những người này là có bệnh đi, chỉ bằng mấy tấm ảnh chụp mơ hồ, liền nói cậu là được bao nuôi, một chút chứng cứ đều không có còn dám ở chỗ này phát ngôn bừa bãi? Tại sao không nói đó chính là bạn trai của cậu? Cứ có xe sang trọng đưa đón liền nhất định là được bao nuôi rồi? Tâm tư này cũng đủ cực đoan."

Lâm Hiểu Nguyệt tay cầm điện thoại, càng xem càng cảm thấy giận không kim được, mò lên xắn tay áo, liền muốn tự mình ra trận đi!

Giang Niệm lại cảm thấy không có gì, cô đề lại Lâm Hiểu Nguyệt nói:

"Đừng đi, loại người này chỉ nhìn thấy mặt phiền diện liền cho tở là như vậy, coi như giải thích cũng chỉ là nói là tở muốn che giấu, huống chi cũng không cần thiết cùng những người này giải thích, bọn họ muốn làm sao nói liền tùy bọn họ đi, bản thân tở không sợ mấy lời vớ vẩn đấy."

Lâm Hiểu Nguyệt đánh giá Giang Niệm vài lần, thờ phỉ phò nói:

"Cậu liền không tức giận sao? Những người này nói chuyện quá đáng, nói thẳng đến đáng sợ, dù sao cũng là người đọc sách, một chút năng lực phân biệt đều không có sao? Tở muốn nhìn một chút, đem Thẩm lão bản thả ra cho bọn họ nhìn một cái, hù chết bọn họ!"

... Cậu nghĩ Thẩm lão bản là chó con sao, còn thả ra hù dọa người.

Giang Niệm nói:

"Không có chút tức giận nào cả, dù sao điều bọn họ nói cũng không phải thật."

Lâm Hiểu Nguyệt bội phục nói:

"Cậu thật đúng là nghĩ thoáng thật, tâm tính tốt như vậy, nếu như là tở khẳng định liền nổ."

Giang Niệm cười cười, vậy đại khái chính là bản thân là nữ chính nhất định phải trải qua mưa gió đi, cô diễn nhiều kịch như vậy, nhìn nhiều như vậy tiểu thuyết, đã sớm thấm đò những cái gọi là kịch bản này.

Cô hiện tại phải làm, chính là nhận hết ủy khuất các loại, sau đó chờ nam chính đau lòng tới cứu.

Giang Niệm không có đi quản những cái ngôn luận kia, chỉ là hướng nhân viên quản lý xin xóa topic, bắt quá cái này gấp chút khó khăn, bởi vì topic kia đăng lên, ở trưa hôm nay vẫn còn được quan tâm rất lớn, bình luận chừng mười mấy trang, còn có xu thế càng ngày càng nóng.

Khi cô đi học, trên đường có không ít người vụng trộm dò xét cô, mơ mơ hồ hồ xen lẫn nhỏ giọng nghị luận.

Giang Niệm thần sắc tự nhiên, nhìn cùng ngày xưa cũng không có chút nào khác biệt, Lâm Hiểu Nguyệt gờ ngón tay cái, hỏi cô:

"Cậu có phải hay không hay không ở lâu cùng với Thẩm lão bản, cho nên học được bản lĩnh của hắn, tinh táo tự kiểm chế, đúng là phong phạm của Đại tướng! Nhìn xem, hiện tại nhiều bình tĩnh, nhiều trầm ổn."

"Kia chỉ sợ làm cậu thất vọng rồi, những cái này nguyên bản là của tớ, đây gọi là có phẩm chất ưu tú được chứ."

"... Nha."

Giang Niệm là thật cảm thấy những tin đồn thất thiệt này, nghe đồn đều là chuyện nhỏ mà thôi, không cần thiết quá quan tâm, những người kia mắng cô nói cô, cô nhìn đều chẳng muốn nhìn một chút, đương nhiên trong đó cũng có người giúp cô nói chuyện, nói rõ vẫn có người tốt.

Huống chi hiện tại đoạn này kịch bản phát sinh không phải là vì về sau chân tướng được làm sáng tỏ, sau đó mở ra hình thức và mặt những người kia sao, cuối cùng làm cho cô giả vờ mình kiên cường trốn ở trong ngực nam chính, để nam chính đau lòng sao?

Không chừng hào quang của nữ chính còn sẽ có đột phá đâu!

Nhưng mà topic này thật sự rất nóng, sự tình tự nhiên cũng bị huyền não lớn, khiến cho mọi người đều nghe nói, người của phòng giáo viên đều có chỗ nghe được, cho nên cũng không lâu lắm, Giang Niệm liền được giáo viên phụ đạo gọi điện thoại tới, nói là có chuyện cần nói, cần cô đi một chuyến đến văn phòng.

Giang Niệm một chút liền nghĩ đến cái topic kia, Lâm Hiểu Nguyệt so với cô còn lo lắng hơn, lời kéo nói với cô chớ khản trương nhất định phải cùng giáo viên giải thích rõ ràng vân vân, Giang Niệm vỗ ngực cam đoan tuyệt đối không có việc gì, cô đi đến văn phòng, đối mặt quả nhiên là khuôn mặt của giáo viên phụ đạo nghiêm túc, hắn đem mấy tấm hình ném tới trước mặt cô:

"Em nói một chút, những hình này là chuyện gì xảy ra?"

Giang Niệm nhìn một chút, nói nghiêm túc:

"Cái này em cũng không biết chuyện gì xảy ra ạ, chính là bạn trai em đưa em về nhà ký túc xá, không biết sẽ bị người chụp lại còn phát ngôn bừa bãi dẫn đến tin đồn, còn nói em được bao nuôi! Bạn trai em có tiền là lỗi của em sao? Còn có, em đã sớm xin xóa topic kết quả hiện tại cũng không có xóa, em có thể báo cáo bọn họ phỉ báng sao?"

Giáo viên phụ đạo nhú nhú mày, nhưng thật ra là có người đến tố giác với hắn, đối phương còn nói tự mình trông thấy Giang Niệm mấy lần lên lút lên xe sang trọng, nếu như là bạn trai, cái kia hắn là nên quang minh chính đại, huống chi mọi người đều chưa nghe nói qua Giang Niệm có bạn trai, xem xét quan hệ này liền không tầm thường. Hắn nhìn Giang Niệm bình thường biểu hiện đều rất tốt, nhìn ngược lại không giống như là loại kia hám của cái muốn bám vào đại gia, hiện tại biểu hiện của cô cũng rất tinh táo, chỉ là...

"Thật là bạn trai của em đưa em về trường học?"

Giang Niệm gật đầu, suy tư nói:

"Nếu không lần sau thời điểm bạn trai em tới đón em, em để hắn đi xe điện thấp một chút...? Nhất thiết phải giống như khi nhìn vào sẽ nghĩ đến trường hợp là em bao nuôi hắn, như vậy hắn là không có người nói xấu đi, cũng không đúng, hắn là sẽ còn mắng em là chỉ coi trọng nhan sắc không có đầu óc cùng ngu xuẩn, tuyệt đối sẽ không nói chúng em là thật lòng yêu nhau!"

"..." Khụ khụ!

Giáo viên phụ đạo: "Bạn trai em là ai?"

Giang Niệm: "Chính là người đặc biệt có tiền, nhà giàu ba đời đi!"

Giáo viên phụ đạo: "....."

Cô cẩn thận hỏi: "... Lão sư, cái này có vấn đề gì ạ?"

Giáo viên phụ đạo mặt không biểu tình: "Không có."

Giang Niệm vỗ ngực, một mặt may mắn: "Vây là tốt rồi, vậy là tốt rồi."

Giáo viên phụ đạo vuốt vuốt cái trán:

"..."

Thời điểm Giang Niệm đi ra văn phòng, trong lòng còn có một tia lo âu, cô không có chò nam chính đến, chính cô liền đem vấn đề này giải quyết có phải là không tốt lắm?

Bất quá cô vẫn còn có chút nghi hoặc, ảnh chụp trong tay giáo viên phụ đạo xem xét chính là có người mang đến cho hần, người nào thù hận lớn như vậy lại muốn hao tâm tốn trí hại cô đây?

Cô bình thường điệu thấp cũng không trêu chọc thị phi, làm sao còn có người cùng với cô khó chịu nha?

Giang Niệm còn thật không nghĩ ra sẽ là ai làm.

Cuối cùng topic trên trang trường học mặc dù được xóa, giáo viên phụ đạo cũng ở trên lớp học đặc biệt nói một lần đều là hiểu lầm, về sau không cần nói loạn về tin đồn vân vân, nhưng là trong âm thầm liên quan tới bất quái việc Giang Niệm được bao nuôi lại một chút cũng không có giảm xuống, cô triệt triệt để để thành người nổi tiếng của đại học A.

Vì thế Giang Niệm thật đúng là đặc biệt cùng Thẩm Minh nói, lần sau hần nên đi xe điệu thấp một chút, Thẩm Minh ngoài ý muốn: "Ừm?"

Giang Niệm bắt đầu dĩ nói:

"Đại khái là em quá ưu tú, cho nên luôn luôn đưa tới ghen ghét!"

Thẩm Minh: "..."

Thẩm Minh là về sau nghe Giang Niệm nói cái đại khái, hần nhin không được đen mặt

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cho Người Năm Triệu (7)

Edit: An Minh Tuệ.

Thẩm Minh cùng Giang Niệm trong thời gian yêu nhau mặc dù không có đối với bên ngoài công khai, nhưng cũng không có cố ý giấu diếm, chỉ là bản thân Thẩm Minh là người nổi tiếng ở đại học A, Giang Niệm sợ phiền phức, liền sẽ đề hần tránh bị chú ý một chút, hần đối với mấy cái này vốn cũng không quá để ý, không nghĩ tới tránh như vậy còn dẫn đến một đoạn tin đồn lớn.

Thẩm Minh không thêm đề ý, đương nhiên cũng sẽ không vui vẻ khi người ngoài hiểu lầm bạn gái của hần, thậm chí bởi vậy còn mang đến cho cô bị tổn hại về danh tiếng, bị người ngoài chỉ trích.

Giang Niệm cũng đã không sai biệt lắm đem chuyện này ném ra sau ót, bởi vì bản thân quá ưu tú liền đem sự việc này giải quyết xong, căn bản cũng không có đạt tới hiệu quả mà cô nghĩ, chỉ là muốn tưởng tượng cô liền sợ não đều đau, cho nên liền dứt khoát không nghĩ nữa.

Nhưng mà cô không thêm đề ý sự việc này, lại bị một ít người dùng đề làm lợi thế nói này nói kia cô.

Giang Niệm cùng Lâm Hiểu Nguyệt khi vừa ăn cơm xong tại nhà ăn, đang trên đường trở về phòng ngủ.

Trên hành lang liền nghe thấy có người đang hi hi ha ha nói về chuyện nghe đồn Giang Niệm được bao nuôi, mặc dù topic đã bị xóa, giáo viên phụ đạo cũng chính thức nói qua topic kia là giả, là hiểu lầm, đưa Giang Niệm trở về trường chính là bạn trai của cô, căn bản không phải quan hệ bao nuôi, mà là quan hệ nam nữ bình thường.

Ai tin tưởng liền tin tưởng, học bá chuyên chú học tập cũng nghe xong mà bỏ qua, không thêm đề ý, coi như nghe một chuyện bất quái, còn đối với một ít người mà nói, như vậy liền thành lý do thoái thác để che giấu bê bối.

"Tớ nghe nói, cha mẹ Giang Niệm đều là giáo viên, gia cảnh bình thường, ở đâu có thể quen được người có tiền giàu ba đời?"

"Đúng thế, cậu nhìn Giang Niệm bình thường mặc quần áo cũng liền mấy trăm khối, đi cùng với cô ta là Lâm Hiểu Nguyệt nhìn cũng rất khó coi. Nghe nói

là trong nhà mở một cái siêu thị nhỏ, bố cô ta đưa cô ta đến trường học xe cũng chỉ một hai chục vạn, mấy người đó làm sao có cơ hội có thể nhận biết kẻ có tiền?"

"Lời giải thích này căn bản là nói không thông nha, khẳng định là giáo viên không nghĩ muốn cho chuyện này huyền ảo quá lớn, ảnh hưởng đến danh dự của trường học mới cố ý giúp Giang Niệm che giấu..."

"Cô ta thật sự là rất lợi hại!"

"..."

Chít chít ục ục nói một tràng, phân tích còn có lý do có chứng cứ, khoan hãy nói, Giang Niệm nghe xong đều muốn tin.

Lâm Hiểu Nguyệt tức giận đến trợn mắt hốc mồm, cô chỉ vào cái mũi của mình, quan sát trên dưới đồ mình mặc một chút:

"Tớ nhìn rất khó coi sao???"

Giang Niệm nói:

"Mặc quần áo mấy trăm khối là rất mất mặt sao???"

"Tớ đi! Mấy cái này miệng rộng nhìn xem tớ phải cho các nàng chút giáo huấn!"

Lâm Hiểu Nguyệt xắn tay áo lên, liền muốn lên, Giang Niệm giữ chặt cô nói:

"Đừng, chúng ta có hai người, bên kia lại có bốn người, cậu phải lý trí chút."

Kỳ thật ngược lại cũng không trách được bọn họ nghi ngờ, bởi vì xác thực Thẩm lão bản quá giàu, hần lái xe đều là sản phẩm được sản xuất đặc biệt, chỉ ít giá tiền đều là tám chữ số!

Chiếc xe mà bị chụp ảnh kia sớm đã có người phát hiện, nói là trên thị trường căn bản là không còn bán loại xe này, nếu có cũng không phải là có tiền liền có thể mua được.

Một chiếc xe liền có thể hiển lộ rõ ràng ra thân phận địa vị của đối phương tuyệt không thấp.

Mấy người kia còn đang nói:

"Giang Niệm lúc nào cũng biểu hiện ra mình là người thanh thuần vô hại, trước đó còn cự tuyệt khi Tiết Hạo tỏ lộ, tớ liền nói Tiết Hạo là học bá đáng đáp còn đẹp trai, cô ta làm sao lại cự tuyệt đâu, hóa ra không phải không thích, là chường mắt Tiết Hạo không có giống cha nuôi của cô ta có tiền!"

Mấy người còn lại cũng đồn dập cảm thán nói không phải chứ, thật sự là một chút cũng nhìn không ra.

Khoảng thời gian trước Tiết Hạo có tỏ tình với Giang Niệm, lúc ấy lớp học của bọn họ có tổ chức liên hoan, không sai biệt lắm khi sắp kết thúc Tiết Hạo ôm một bó hoa hồng đến cùng cô tỏ tình, bất quá khi đó Giang Niệm đã cùng với Thẩm Minh ở bên nhau, cô tự nhiên phải cự tuyệt hẳn, chuyện này về sau mọi người cũng đều không có nhắc lại, tự nhiên đã là quá khứ, không nghĩ tới bây giờ còn bị bọn họ nói trở thành lý do để công kích cô.

Lâm Hiểu Nguyệt là người có tính tình nóng nảy, cô đã nghe không vào, hô to một tiếng:

"Phía trước mấy bà tám lăm mồm là ăn shit sao? Nói chuyện mà thái như vậy?"

Lâm Hiểu Nguyệt tiếng nói rất lớn, cơ hồ vang vọng toàn bộ hành lang!

Cô lôi kéo Giang Niệm nói:

"Đi, ngày hôm nay chuyện này quyết không thể cứ tính như vậy!"

Giang Niệm có chút do dự, thân là nữ chính mà lại hung hãn như vậy có phải là không tốt lắm?

Phía trước mấy người nhìn thấy người bọn họ đang nghị luận lại nghe thấy được những lời kia, lập tức thấy một trận xấu hổ, nhin không được mặt đỏ tới mang tai, ánh mắt lóe lên, Lý Mỹ nói:

"Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm, các người dám làm còn không dám để cho người ta nói?"

Giang Niệm cười khẽ một tiếng:

"Chuyện này tôi đã cùng giáo viên giải thích rõ, giáo viên cũng đã nói những tâm hình kia đều là hiểu lầm, hiện tại là các người phỏng đoán ác ý như vậy đối với cuộc sống của tôi tiến hành công kích, không muốn tin vào sự thật liền muốn cường từ đoạt lý sao?."

"Nói mà không có bằng chứng, phạm là cái gì cũng phải nói đến chứng cứ, chúng tôi dựa vào cái gì liền tin vào mấy câu của cậu?"

Lâm Hiểu Nguyệt tức giận nói:

"Các người thật đúng là hai mắt chó, bản thân mình nhìn mấy cái ảnh chụp mơ hồ liền suy đoán ra một loạt kịch bản, còn liền cho là lời mình nói là chân lý rồi? Mấy người có chứng cứ sao?"

Lý Mỹ có chút chột dạ, cường ngạnh nói:

"Còn muốn chứng cứ gì? Ảnh chụp liền không phải là chứng cứ tốt nhất sao?"

Lâm Hiểu Nguyệt:

"Như thế nào là chứng cứ? Cậu còn không cho phép người khác tìm người có tiền làm bạn trai sao? Đầu óc cậu là có bệnh à?"

Lý Mỹ: "Có phải là bạn trai hay không, còn phải chờ xác minh đâu, có bản lĩnh cậu đem bạn trai của cậu mang ra chúng tôi nhìn xem?"

Giang Niệm rất thẳng thắn: "Không!"

Cô bổ sung:

"Tôi sợ các người nhìn thấy anh ấy về sau sẽ càng ghen ghét tôi."

Lý Mỹ & Lâm Hiểu Nguyệt & đám người: "..."

Giang Niệm: "Mà lại giống như mấy người, là tiểu nhân vật không có phẩm đức, căn bản không có tư cách gặp anh ấy."

Lý Mỹ không thích Giang Niệm, từ khi năm nhất lúc bắt đầu vào trường, cô ta liền không thích Giang Niệm.

Thời điểm cô ta ở cấp ba, là người có thành tích tốt nhất đáng đáp cũng đẹp nhất ở trường, có thể khi tới đây, cô ta lại biến thành kiểu người bình thường nhất, Giang Niệm so với cô ta không nói đến được mọi người hoan nghênh, mà thành tích so với cô ta cũng tốt hơn, liền ngay cả người mà cô ta thầm thích cũng đi tỏ tình với Giang Niệm, đã vậy hết lần này tới lần khác Giang Niệm còn không chấp nhận tình cảm đấy!

Lý Mỹ trong lòng đối với Giang Niệm có oán hận, cho nên khi tin tức Giang Niệm được bao nuôi truyền ra, cô ta cực kỳ vui vẻ, thì ra Giang Niệm cũng chỉ là một người yếu hèn, Tiết Hạo sau khi biết chuyện này, sẽ hối hận khi tỏ tình với Giang Niệm, nghĩ rằng Giang Niệm căn bản cũng không đáng giá để mình thích.

Lý Mỹ trong lòng là trăm phần trăm tin tưởng Giang Niệm là thật sự bị người bao nuôi, cái kia gọi là bạn trai nhà giàu ba đời bắt quá là lí do che dấu của bản thân Giang Niệm để thoái thác mà thôi.

Bây giờ Giang Niệm lại còn dám ở trước mặt cô ta đùa nghịch? Lý Mỹ cắn cắn răng, đắc ý nói:

"Bây giờ cậu nói những lời này bắt quá là muốn trốn tránh mà thôi, cậu căn bản là không dám đi, không dám đem bạn trai cậu kêu đến, bởi vì đó căn bản không phải bạn trai cậu!"

Giang Niệm cười cười, nhân nhợt nói:

"Cậu cho rằng đem thanh danh của tôi bôi xấu, liền Tiết Hạo sẽ thích cậu rồi?"

Lý Mỹ biểu lộ đắc ý lập tức cứng đờ, cô ta nhìn Giang Niệm ánh mắt hận không thể đem cô ăn!

Giang Niệm: "Cậu thì tính là cái gì, tôi cần gì phải cùng cậu chứng minh?"

Lâm Hiểu Nguyệt bật cười:

"Đúng đấy, có ít người cũng quá đem mình làm rẽ hành! Còn có nha, cậu nhìn xem một chút bộ dáng hiện tại của cậu, Tiết Hạo hẳn là mắt mù mới sẽ thích cậu đi!"

Lý Mỹ tức giận không thôi:

"Các cậu đừng quá mức!"

Mấy người bên cạnh Lý Mỹ cũng dồn dập phụ họa.

Lâm Hiểu Nguyệt tiến lên một bước:

"Đến cùng là ai quá phận? Là các người trước nói này nói kia làm người nhiều chuyện, chúng tôi có nói các người cái gì không phải sao? Tôi còn không có báo cáo các người tội phi báng đả!"

Lý Mỹ tức giận đẩy bả vai của Lâm Hiểu Nguyệt:

"Vốn chính là như thế, nếu như Giang Niệm là thật sự trong sạch, còn cần phải lén lút sao?"

Lâm Hiểu Nguyệt vung tay Lý Mỹ đi:

"Cậu đúng là ngu xuẩn biết cái đêch gì! Đừng có dùng ý nghĩ hạ lưu của cậu để phỏng đoán người khác!"

Lý Mỹ tức không nhịn nổi, lại năng nặng đẩy Lâm Hiểu Nguyệt một chút.

"Cậu đánh tôi?"

"Tôi liền đánh cậu thì thế nào?"

Cảm xúc của hai phe tăng vọt, dồn dập nhìn đối phương không vừa mắt, cãi lộn liền biến thành xô đẩy lẫn nhau, xô đẩy sau lại không biết làm sao liền thành đánh nhau, Giang Niệm quả thực trọn mắt há hốc mồm, liền nhìn đến cảnh Lâm Hiểu Nguyệt một người đại chiến quần hiệp, cô cũng không lo được bản thân là nữ chính mảnh mai, hai người cùng bốn người đánh thành hai bên ngang tay...

Sự việc huyên náo rất lớn, tranh chấp nhỏ biến thành đánh nhau, không ít người đều sang đây xem náo nhiệt, quản lý ký túc xá khi nghe được tin tức thờ hồng học chạy lên lầu, chống nạnh hô to:

"Làm cái gì làm cái gì, dừng tay cho tôi, không cho phép đánh! Cẩn thận tôi nói cho giáo viên phụ đạo của mấy người!"

...

Cuối cùng sự tình đương nhiên nháo đến văn phòng, sáu người trong cuộc đứng một hàng tại phòng làm việc.

Giang Niệm trạng thái còn tốt, tóc mặc dù có chút rối nhưng cũng không phải là rất lộn xộn, nút thắt của quần áo cũng đều còn, chính là chỗ khoe miệng cùng cái trán không biết làm sao lại bị thương, tím xanh một mảng.

Hai người Lâm Hiểu Nguyệt cùng Lý Mỹ nhìn liền tương đối thâm, tóc rối bời, quần áo cũng dìm dỏ, trên mu bàn tay còn có vết cào của móng tay, Lâm Hiểu Nguyệt trên mặt bị cào ba vết nhỏ. Lý Mỹ cũng không có chỗ nào tốt hơn.

Giáo viên phụ đạo tức giận đến sắc mặt xanh xám:

"Đây là địa phương nào, là địa phương để cho các em đánh nhau nháo sự sao? Tôi nhìn thấy sách mà các em đọc tất cả đều màu trắng hết!"

Giang Niệm rũ xuống cái đầu, thái độ nhận lỗi rất tốt nói:

"Thầy, thật xin lỗi, em sai rồi."

Giáo viên phụ đạo:

"Em thấy mình làm sai chỗ nào rồi?"

Giang Niệm nói nghiêm túc:

"Em sai rồi, em không nên không có đem bạn trai đặc biệt là nhà giàu ba đời còn có tiền để cho mấy người Lý Mỹ trông thấy, nếu như cho bọn họ nhìn, mấy người đó liền sẽ không khắp nơi nói em là bị người bao nuôi, em cũng sẽ không bị tức giận đến cãi nhau cùng bọn họ, nếu như không cãi nhau, đằng sau cũng sẽ không đánh nhau, cũng sẽ không đứng ở nơi đây... Cho thầy thêm phiền toái."

Lâm Hiểu Nguyệt:

"Phốc -- Khụ khụ khụ!"

Lý Mỹ các loại: "..."

Giáo viên phụ đạo:

"... Lý Mỹ, Giang Niệm nói là sự thật sao?"

Lý Mỹ chen hòng nửa ngày:

"Thầy, là Giang Niệm không biết tự kiểm chế hành vi của mình, em không quen nhìn nên nói vài câu mà thôi, em không sai."

Giáo viên phụ đạo cau mày nói:

"Tôi nhớ là đã ở trong lớp nói qua, ảnh chụp đều là hiểu lầm, em vì cái gì còn muốn khắp nơi nói Giang Niệm? Mọi người căn bản là đồng học, coi như

không thích lẫn nhau, cũng không nên trở thành cái dạng oán hận lẫn nhau."

"Không có chứng cứ, có chứng cứ gì có thể chứng minh ngồi trong xe chính là bạn trai cô ta? Liền nghe lời nói của Giang Niệm? Vậy em không tin cô ta."

Lý Mỹ kiên định cho rằng Giang Niệm chính là không biết kiềm chế hành vi của mình, trước đó nói mấy câu do dự nhưng mà, về sau nói thêm mấy câu nữa biến thành khẳng định, cô ta càng thêm tin tưởng bản thân mình, Giang Niệm hành động che che lấp lấp, khẳng định là có cái gì bất đắc dĩ. Nếu như cô ta cùng bạn trai là quan hệ bình thường, vậy thì có cái gì phải dấu diếm?

Giang Niệm xem như thấy rõ ràng cái gì gọi là quyết giữ ý nghĩ của mình.

Giáo viên phụ đạo vuốt vuốt cái trán, liếc mắt về Lâm Hiểu Nguyệt.

Trong văn phòng bên này đang náo nhiệt, trường học bên kia càng là phi thường náo nhiệt, chuyện của Giang Niệm, Lâm Hiểu Nguyệt cùng mấy người Lý Mỹ đánh nhau ở ký túc xá đã bị truyền ra, người đứng ngoài quan sát còn có thể miêu tả sự việc một cách sinh động, cơ hồ bây giờ không có ai là không biết mấy người bọn họ bị gọi đi văn phòng!

Dồn dập suy đoán lần này sẽ xử lý như thế nào, có thể hay không ghi tội xử phạt, Vân Vân.

Trong phòng làm việc bầu không khí chính là giăng co, giáo viên phụ đạo cũng tức giận đến dựng râu trừng mắt, hần lớp bốp nói một đồng, chính là khi đang nói đến cao trào, liền truyền đến "cộc cộc cộc" tiếng đập cửa.

Giáo viên phụ đạo chỉ có thể tạm thời dừng lại, một giọng nói:

"Mời vào."

Cửa vừa mở ra, đứng ở bên ngoài là một người đàn ông trẻ mặc âu phục màu đen.

Hắn nghi ngờ nói: "Cậu là?"

Người vừa đến nói:

"Tôi là Giang Niệm bạn trai..."

Lời còn chưa dứt, giáo viên phụ đạo lập tức kinh ngạc, Lý Mỹ mấy người cũng đồng loạt quay đầu nhìn về phía cửa -- người đàn ông tuổi ước chừng khoảng 28 29, Âu phục giày da, cẩn thận tỉ mỉ, trên mặt sạch sẽ tuấn lãng, nụ cười ôn nhu tự tin.

Lý Mỹ trông thấy đồng hồ trên cổ tay của hắn, cái đồng hồ này cô ta có lần nhìn thấy trên tạp chí, rẻ nhất cũng phải mười đến mấy vạn.

... Còn trẻ như vậy, không phải là một lão già sao?

"Tôi là Giang Niệm bạn trai trợ lý, tôi tên là Từ Siêu."

Lý Mỹ vui mừng, quả nhiên, chính chủ là không dám lộ diện.

Lâm Hiểu Nguyệt kích động giật giật Giang Niệm quần áo:

"Không phải đâu? Thảm lão bản tự thân xuất mã?"

Giang Niệm cũng kinh ngạc lắc đầu, cô làm sao biết được, cho nên bây giờ cô là được hưởng thụ một chút đãi ngộ của bản thân là nữ chính sao?

Giáo viên phụ đạo nhìn Giang Niệm một chút, Giang Niệm ngoan ngoãn cúi đầu xuống.

Từ Siêu nhìn một chút Giang Niệm đứng một bên tội nghiệp cúi đầu, gặp cô trừ có chút bên ngoài chật vật, giống như cũng không có thấy vết thương lớn, lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra. Nhớ tới lão bản khi nghe nói Giang Niệm ở trường học xảy ra chuyện sắc mặt lập tức khó coi... Nếu như Giang Niệm thật có chuyện gì, vậy là thật thảm rồi.

Chi nhìn thoáng qua, hắn rất nhanh liền thu hồi ánh mắt, đẩy ra cửa của văn phòng, đứng ở một bên.

Nhận biết Từ Siêu không có mấy người, cho nên nhìn thấy động tác của hắn, đều là kinh ngạc cùng nghi ngờ.

Nhưng là ở đại học A, cơ hồ không có ai là không biết Thẩm Minh. Đại học A là trường học cũ của Thẩm Minh, hắn từng mấy lần trở về trường diễn thuyết, cũng từng tham gia ngày kỷ niệm một trăm năm thành lập trường, khi còn học ở trường Thẩm Minh cũng là một nhân vật phong vân, sau khi tốt nghiệp, hắn cũng trở thành truyền thuyết ở đại học A.

Cho nên khi Thẩm Minh một thân âu phục màu đen, khuôn mặt thanh lãnh, khí chất nổi bật đứng ở trong văn phòng, tất cả mọi người ở đây nhìn thấy hắn một giây lúc đó, cơ hồ là khiếp sợ cùng khó có thể tin.

Liền ngay cả giáo viên phụ đạo cũng chấn kinh đến có chút cà lăm:

"... Thắm tiên sinh, Thắm Minh? Sao cậu lại tới đây?"

Thắm Minh lễ phép gật đầu:

"Thầy Trịnh, chào thầy, em là Thắm Minh, là bạn trai của Niệm Niệm."

...Bạn trai của Niệm Niệm?

... Cho nên trong miệng của Giang Niệm, cái kia đặc biệt có tiền nhà giàu ba đời là Thắm Minh?

Giáo viên phụ đạo cảm thấy sống học đại học là phí công đọc sách, Giang Niệm năng lực biểu đạt có vấn đề, thế này sao lại là đặc biệt có tiền nhà giàu ba đời, cái này rõ ràng là siêu cấp có tiền nhà giàu ba đời!)

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Cho Người Năm Triệu (8)

Edit: An Minh Tuệ.

Thắm Minh xuất hiện đều vượt qua dự liệu của tất cả mọi người.

Liền ngay cả giáo viên phụ đạo đều kinh ngạc đến tim đập rộn lên, không ngấm miệng được, chớ đừng nói đến đám người Lý Mỹ, bọn họ thậm chí hoài nghi là mình đang nằm mơ, hoặc là vừa rồi thời điểm đánh nhau bị làm hỏng đầu, mới có thể sinh ra ảo giác.

... Thắm Minh? Bạn trai của Giang Niệm làm sao có thể là đại danh鼎鼎 Thắm Minh? Kể cả là Thắm Minh đi nữa, hắn tại sao lại có thể vì một cái nhỏ nhỏ Giang Niệm tự hạ thấp địa vị của mình để xuất hiện ở đây?

Lý Mỹ quả thực không dám tin vào hai mắt của mình!

Lý Mỹ nhìn xem Thắm Minh, cô ta đã từng chỉ ở dưới đài, cách cả một đám người xa xa nhìn qua hắn, nghe qua hắn diễn thuyết.

Không giống với những người phú nhị đại khác, hắn từ nhỏ là thiên tài, từ nhỏ đã có mục tiêu chính xác, tuổi còn trẻ đã trở thành một đại nhân vật để người khác không thể khinh thường, cô ta có muốn tới gần một bước cũng không thể.

Lý Mỹ đến bây giờ còn nhớ kỹ lúc đó Thắm Minh ở trên sân khấu là như thế nào nói chuyện vui vẻ, một thân Phong Hoa. Dù chỉ là một bên sườn mặt, cũng tuần lẫm Vô Song.

Chính là có mười người Tiết Hạo cũng không thể cùng hắn đánh đồng! Kia là người mà cô ta có nghĩ cũng không dám nghĩ.

Bạn trai Giang Niệm thế nào lại là hắn?

Đây là không có khả năng!

Lý Mỹ trong lòng phi thường kinh hãi, nhịn không được nhìn giáo viên phụ đạo, lại nhìn về phía Giang Niệm, cô ngược lại là thần sắc tự nhiên cũng không có chút nào hoảng hốt, nhìn đến bộ dáng này cũng đều làm người ta sinh khí, Lâm Hiểu Nguyệt bên cạnh còn dương dương đắc ý hướng Lý Mỹ cười, cười cô ta không biết tự lượng sức mình hay là cười cô ta không biết tốt xấu?

Lý Mỹ nắm chặt nắm đấm, lúc này lại một chữ cũng không nói ra được.

Thắm Minh nói:

"Em cùng Niệm Niệm kết giao được một khoảng thời gian rồi, bởi vì Niệm Niệm không muốn quá phiền phức cho nên một mực không có công khai, không nghĩ tới việc này lại cho Niệm Niệm mang đến nhiều như vậy phiền phức, còn bị người khác chỉ trích nhục mạ, nhận ủy khuất lớn như vậy."

Hắn nhìn về phía Giang Niệm, ánh mắt đen nhìn thấy trên cái trán của cô bị thương cùng khóe miệng dừng lại chốc lát, sắc mặt lạnh lùng.

Giang Niệm hậu tri hậu giác sờ lên khóe miệng, đụng phải vết thương lại nhẹ nhàng nhu lông mày, Thắm Minh chạy tới trước mặt cô, nâng cái cằm của cô nhìn vết thương trên mặt.

Hắn thân thể thon dài mà cao lớn, khi đứng gần trong lúc vô hình mang đến một cỗ áp lực, Lâm Hiểu Nguyệt đứng bên cạnh Giang Niệm đều không tự chủ được hướng bên cạnh lùi hai bước.

Giang Niệm nháy con mắt nhìn qua hắn nói:

“Không có việc gì, chỉ là có chút đau.”

Thẩm Minh trên đường tới trường học đã nghe Từ Siêu nói lại đại khái, nếu như không phải có người cố ý tìm phiền toái, cũng sẽ không náo tới nơi này. Thẩm Minh vốn là người mười phần bao che khuyết điểm, huống chi Giang Niệm vẫn là bạn gái của hắn.

Hắn ừ một tiếng, con mắt nhắm lại.

Mặc dù không nói gì, không có làm cái gì, thậm chí ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn Lý Mỹ một chút, nhưng chính là để Lý Mỹ run lên trong lòng, phía sau lưng phát lạnh.

Thẩm Minh quyết không phải là người mà cô ta có thể trêu chọc được.

Giáo viên phụ đạo xem xét bầu không khí không đúng, hoà giải nói:

“Hiện tại hiểu lầm đã được gỡ bỏ, vậy chuyện này cũng coi là bỏ qua, về sau cũng đừng có ở bên ngoài nói lung tung. Lý Mỹ các em trở về viết bản kiểm điểm, sau đó hướng Giang Niệm cùng Lâm Hiểu Nguyệt xin lỗi, việc này là lỗi của các em, về sau không muốn bị giáo huấn, cũng đừng làm chuyện gì sai nữa.”

Mấy người Lý Mỹ cúi đầu nói:

“Vâng.”

Lúc này, bọn họ sớm đã mất đi phách lối trước đó, đừng nói là một câu giải thích cũng không dám nói.

Giáo viên phụ đạo lại nói:

“Đương nhiên Giang Niệm cùng Lâm Hiểu Nguyệt các em cũng có lỗi, không nên cùng bạn học động thù, có cái gì không giải quyết được hẳn là đến tìm giáo viên, bằng không thì có lý cũng muốn biến thành không đề ý tới, còn để cho mình bị thương.”

Giang Niệm cùng Lâm Hiểu Nguyệt cũng ngoan ngoãn lên tiếng.

Chuyện này hẳn là liền không sai biệt lắm kết thúc.

Giáo viên phụ đạo trong lòng ngẫm ngẫm nhẹ nhàng thở ra.

Thẩm Minh lại đột nhiên mở miệng, nghiêm túc nói:

“Thầy Trịnh, em nhìn Niệm Niệm bị thương có chút nặng, em nghĩ mang cô ấy đi bệnh viện kiểm tra.”

... Có chút nặng? Không phải liền là trầy da sao? Đi bệnh viện kiểm tra??

Lâm Hiểu Nguyệt kém chút cười ra tiếng, cô lúc đầu toàn thân đều đau, hiện tại là chỗ nào cũng không đau, chỉ cảm thấy thể xác cùng tinh thần đều thoải mái. Những người Lý Mỹ đều trợn mắt nhìn qua, lại phối thêm một bộ dáng người đầy chật vật, giờ phút này xem ra còn có chút đáng thương.

Thẩm Minh nói đến quá nghiêm túc, giáo viên phụ đạo đều kém chút coi là Giang Niệm là thật sự bị trọng thương, hắn nhìn Giang Niệm đang êm đẹp đứng kia, mơ mơ màng màng gật đầu nói:

“Được rồi, vậy liền đi kiểm tra đi, kiểm tra một chút chúng ta đều yên tâm.”

Chuyện này vốn chính là Giang Niệm bị ủy khuất, hắn còn có thể ngăn không cho?

Thẩm Minh thân nhiên ừm một tiếng:

“Về phần lần này hung thủ phi báng đã thương người, em sẽ giao cho luật sư xử lý, em nghĩ bọn họ hẳn là vì lời nói của mình phụ trách.”

Giáo viên phụ đạo giật mình, trông thấy Thẩm Minh trên mặt đều không có biến hóa, lại xem xét mấy người Lý Mỹ trên trán mồ hôi lạnh ứa ra, rõ ràng là bị dọa cho phát sợ:

“Thẩm tiên sinh, thầy nghĩ Lý Mỹ bọn họ hiện tại đã biết sai rồi, trường học cũng sẽ xử phạt mấy người này, nếu không nể tình là vi phạm lần đầu, liền tha thứ bọn họ lần này?”

Từ Siêu lại cười nói:

“Thầy Trịnh, mấy người Lý Mỹ khi sự việc vừa lúc bị phát tán ra ngay tại diễn đàn trường đã nói qua nhiều lời khó nghe cùng vũ nhục Giang tiểu thư, thậm chí là từ không thành có, về sau sự việc được giải thích bọn họ không chỉ không có tính lại tự thấy mình làm sai, ngược lại còn ngay trước mặt vũ nhục tung tin đồn nhảm trong quan hệ của Giang tiểu thư cùng Thẩm tổng, thậm chí còn động thủ làm người khác bị thương... Tôi nghĩ trước khi Thẩm tổng xuất hiện, Lý Mỹ bọn họ hẳn là không có chút nào hối hận. Chúng ta không muốn đem sự tình huyền ảo quá khó nhìn, có thể đã làm sai việc gì, nên phải có trừng phạt, chúng ta hết thầy đều dựa vào luật pháp đi, để cho pháp luật định đoạt, rất công bằng, đúng không?”

Chuyện này tính không được.

Giáo viên phụ đạo không lời nào để nói, Lý Mỹ sắc mặt càng là khó coi, cô ta cắn môi mặt lộ vẻ khuất nhục, rốt cục nhịn không được nhỏ giọng nói ra:

"Bạn trai của Giang Niệm là Thẩm Minh, chính cô ta là người che giấu không nói, nếu như trước đó cô ta nói chuyện này ra, cũng sẽ không nào đến bây giờ..."

Giang Niệm kỳ quái liếc nhìn Lý Mỹ một cái:

“Tôi nói nha.”

“Cậu nói cái gì rồi?!”

“Tôi nói, nếu như cậu biết bạn trai tôi là ai sẽ ghen ghét chết tôi. Cậu tính là gì? Thật sự không có tư cách để anh ấy tới gặp cậu, còn chỉ là để chứng minh cậu ác ý phỏng đoán. Mấy cậu tự hỏi lòng mình, cậu có tư cách sao?”

“...”

Lý Mỹ hơi há ra môi, bị chặn đến á khẩu không trả lời được. Cô ta xác thực không có tư cách, Thẩm Minh là ai, dựa vào cái gì tới gặp cô ta chỉ là một cái nhỏ nhỏ nữ sinh viên?

Giang Niệm không muốn lại cùng Lý Mỹ quá nhiều liên lụy, cô nhìn xem Thẩm Minh yếu đuối nói:

“Làm sao bây giờ, em cảm thấy trên người giống như cũng bắt đầu đau, có phải hay không là bị nội thương?”

Lâm Hiểu Nguyệt cũng gật đầu phụ họa điểm:

“Tớ cũng đau quá, bọn họ bốn người đánh chúng ta hai người, chúng ta quả là đã chịu thật lớn tổn thương, quá mức!”

Giang Niệm ừ gật đầu, thật sự quá mức!

Giáo viên phụ đạo:... Kịch của các em cũng thật nhiều. 【mỉm cười】

Thẩm Minh sờ lên đầu Giang Niệm, có chút khom người tại ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người ôm ngang cô lên, nhanh chân đi ra ngoài. Giang Niệm tựa ở bả vai người đàn ông, quay đầu cùng giáo viên phụ đạo nói: “Thầy, em trở về sẽ bổ sung giấy xin phép nghỉ.”

Khóe miệng của giáo viên phụ đạo giật một cái, bất đắc dĩ phát phát tay.

Lý Mỹ nhìn bóng lưng lạnh lùng của Thẩm Minh cùng với khuôn mặt tươi cười ghê tởm kia của Giang Niệm, nắm đấm đều siết chặt, trong lòng lại cực kỳ hối hận, nếu như sớm biết bạn trai Giang Niệm là Thẩm Minh, mọi việc cũng sẽ không nào tới hôm nay.

Bên này Lý Mỹ biết vậy chẳng làm, còn phải đối mặt với đoàn đội luật sư mà Từ Siêu mang đến, đương nhiên cũng không lâu lắm, chuyện bạn trai thần bí của Giang Niệm xuất hiện ở trường học liền truyền ra, mặc dù thân phận của hắn tựa hồ y nguyên đều rất mờ hồ, rất nhiều người đi hỏi mấy người Lý Mỹ cũng ở văn phòng phòng tất cả đều ngậm miệng không nói, một bộ dáng giữ kín như bưng, liền đối với bạn trai thần bí của Giang Niệm càng thêm tò mò, chỉ nói hắn không chỉ có là người giàu ba đời, còn có quyền cao chức trọng, tùy tiện không được trêu chọc.

Lần này vì Giang Niệm, Trương luật sư gửi mấy phần văn kiện đến trường học, trừ lúc trước có tham dự đánh nhau bốn người Lý Mỹ, còn có những người đã ở trên trang trường dùng ngôn luận, bình luận để vũ nhục Giang Niệm, thẳng đến lúc luật sư gửi văn kiện đến tay từng người, người bên cạnh đại khái đều không cách nào tưởng tượng được, bình thường nhìn đều là người thành thật thế mà lại nói ra những lời kia...

Mà một bên khác, Giang Niệm còn đang ở với Thẩm Minh, sau khi lên xe cô liền vui vẻ ở má của Thẩm Minh hôn một cái.

Thẩm Minh sờ sờ gò má: “...”

Hắn cười: “Bị thương còn vui vẻ như vậy?”

Giang Niệm ừ gật đầu, đương nhiên vui vẻ, bản thân là nữ chính rốt cục cũng được hưởng thụ một chút đãi ngộ của nữ chính, đây đối với người gặp vô số lần khó khăn như cô mà nói không thể nghi ngờ là loại cổ vũ.

“Anh đã đến đây, em liền thật là vui vẻ.”

Thẩm Minh lấy ra hộp thuốc y tế, cầm bông ngoáy tai có dính thuốc nhẹ nhàng thoa thuốc cho Giang Niệm, hẩn nhìn xem khuôn mặt nhỏ nhắn của cô tím xanh một mảnh, bởi vì đau khuôn mặt nhỏ đều nhẵn thành một đoàn, trong lòng liền nhin không được sinh ra một luồng lệ khí:

“Thật xin lỗi, anh tới chậm.”

Giang Niệm nói: “Không muộn không muộn, anh đến vừa vặn, còn đặc biệt đẹp trai!”

Vừa vặn xuất hiện ngay tại thời điểm Lý Mỹ phách lối, Thẩm Minh vừa xuất hiện, Lý Mỹ cả kinh, cái cảm đều kém chút roi trên mặt đất!

Thẩm Minh xoa xoa đầu cô, cất hộp thuốc y tế đi, ôm cô vào trong ngực, thanh âm trầm thấp:

“Lần sau đừng lỗ mắng, có cái gì đều có thể nói cho anh, anh đến xử lý.”

“Đây không phải là tình huống đặc biệt, đặc thù có thể xử lý, chuyện đột nhiên xảy ra, em cũng đợi không được anh.”

“VẬY CŨNG KHÔNG THỂ ĐỂ CHO MÌNH BỊ THƯƠNG.”

Giang Niệm nghĩ nói các cô hai người đối với bốn người có thể thành dạng này đã rất khá, cũng chưa ăn thiệt thòi lớn, hai bên đều có bị thương, có thể vừa nghĩ tới chỉ có thể là vì sự việc này mà cô bị mất đi thiết lập bản thân là nữ chính mảnh mai...

Cô tranh thủ thời gian tựa ở trên người Thẩm Minh, nói:

“Được rồi, em đã biết.”

Thẩm Minh: “...”

Cuối cùng Giang Niệm thật đúng là đi bệnh viện kiểm tra, chụp hình để lưu làm chứng, cô đương nhiên là không có gì đáng ngại, bị thương ngoài da mà thôi, nghĩ đến không được cái tác dụng gì.

Bị giày vò như thế, không sai biệt lắm cũng đến lúc ăn cơm tối, Thẩm Minh trước mang cô đi ăn cơm, sau đó chuẩn bị đưa cô về trường học, trong lúc đó Từ Siêu làm xong việc trở về, nói trường học bên kia đã xử lý mọi việc không sai biệt lắm.

Giang Niệm nói: “Thẩm Minh, anh thật sự muốn tố cáo bọn họ?”

Thẩm Minh trừng mắt lên, thanh lãnh đạm mạc:

“Trên đời này, mỗi người đều phải vì sai lầm của mình phụ trách, coi như chỉ là bồi thường một khoản tiền, đó cũng là bọn họ nên chịu trừng phạt.”

Giang Niệm nhìn xem hẩn, mím môi cười, gật đầu một cái nói được.

Sau bữa ăn Thẩm Minh đưa Giang Niệm về trường học, xe con xa hoa màu đen dừng ở dưới lầu ký túc xá, hẩn hôn một chút lên môi cô, bởi vì khỏe miệng cô có tổn thương, hẩn chỉ có thể nhẹ nhàng đụng đụng, trong hơi thở lẫn nhau còn có thể nghe đến một trận mùi vị của nước thuốc, hẩn khắc chế buông cô ra, ngón cái gạt đi cánh môi ướt át của cô:

“Lên đi, có chuyện tìm anh.”

Giang Niệm mấp máy môi nóng hổi:

“Được.”

Giang Niệm vừa xuống xe, cũng cảm giác được chung quanh như có như không dò xét, cô cũng không để ý, tâm tình vui vẻ hướng trên lầu chạy, bắt quá vừa đi được mấy bước, đột nhiên nghe được sau lưng truyền đến trùng điệp thanh âm đóng cửa xe, còn có bên tai nhỏ giọng kinh hô.

Giang Niệm kinh ngạc quay đầu, trông thấy người đàn ông một thân màu đen đứng ở trước xe, một tay cầm ở trong túi quần, một tay cầm điều thuốc, tại lò mờ dưới bóng cây cũng chỉ có thể nhìn thấy một cái bóng không rõ ràng lắm, nhưng cũng có thể nhìn ra hẩn khí chất xuất chúng, phong thái tuyệt tuyệt.

Giang Niệm sửng sốt một chút, cô dừng bước lại.

Thẩm Minh đứng tại chỗ xa xa trông thấy cô, phát phát tay, ra hiệu cô lên lầu.

Quả nhiên là nam chính, đơn giản một hành động đều là khí tràng.

Từ hôm nay trở đi, đại khái sẽ không ai nói Giang Niệm là bị một ông già bụng bia bao nuôi.

Chiều này của hẩn vừa nhanh vừa độc, lối lệ phong hành, đã nói rõ hết thảy.

Giang Niệm trở lại phòng ngủ, lại tiếp nhận một cái âm thanh khác nha, Lâm Hiểu Nguyệt giương lấy khuôn mặt tím xanh nói:

“Tớ có thể nhìn thấy, Thẩm lão bản tự mình đem cậu đưa đến dưới lầu, lúc hắn xuống xe, tớ đều nghe thấy cửa sổ sát vách người la hét lên! Mặc dù không thấy rõ ràng mặt, không nhận ra được là ai, nhưng nhìn cái kia thân hình cũng không phải là mấy chục tuổi ông già được chứ?”

Giang Niệm có chút sầu lo:

“Xem ra sau này tớ trừ phải chịu đựng người khác đổ kỳ mỵ mạo của tớ cùng sự thông minh, còn muốn chịu đựng bọn họ ghen ghét tớ có cái bạn trai siêu cấp có tiền còn đẹp trai!”

Lâm Hiểu Nguyệt: “...” Cậu là ma quỷ sao???

Mặc dù đánh một trận, náo loạn chút chuyện, nhưng tâm tình của cô một mực rất tốt, cũng chính là lúc này, cô lại một lần nhận được điện thoại của Điều Thực Cẩm nữ sĩ gọi tới.

“Cháu cân nhắc như thế nào? Nhưng bác nhìn biểu hiện gần nhất của cháu, giống như cũng không có đem lời bác nói trước đó để ở trong lòng. ”

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Cho Người Năm Triệu (9)

Edit: An Minh Tuệ.

Điều Thực Cẩm nữ sĩ nói về chuyện gì đương nhiên là Giang Niệm chưa quên, dù sao năm triệu kia đã ở trong lòng cô in xuống dấu ấn, khắc sâu ấn ký, cô vì thế còn nghĩ không ít lần về việc

“Như thế nào có thể tiêu xài năm triệu kia một cách hoàn mỹ?”

Đại kế sách, ngay cả khi nằm mơ cũng đều là nằm ở bên trong chồng tiền kia.

“Giang Niệm, chuyện của cháu cùng Thẩm Minh huyền nào quá lớn, liền Lão gia tử đều có chỗ nghe được chuyện này. Hiện tại vẫn còn tốt, là ta ra mặt tới khuyên cháu, nếu như là ba của Thẩm Minh xuất thủ, vậy hẳn liền sẽ không giống ta dạng này để nói chuyện, đến lúc đó cháu có hối hận cũng đã muộn.”

“Giang Niệm, cháu phải hiểu được cháu cùng Thẩm Minh là không có tương lai, nếu cháu ở cùng nó tương lai sẽ thống khổ, không bằng sớm ra quyết định, đối với các cháu như vậy lẫn nhau đều tốt.”

Giang Niệm cảm điện thoại di động đi đến ban công, cô yên tĩnh trong chốc lát, nói:

“Các người thu mua cháu, uy hiếp cháu, chỉ vì để cho cháu rời khỏi Thẩm Minh, vậy các người có suy nghĩ qua ý nghĩ của Thẩm Minh hay không? Nhưng là lựa chọn của cháu, nếu như hắn muốn chia tay, các người cái gì đều không cần làm, cháu cũng sẽ rời khỏi hắn.”

Điều Thực Cẩm cười cười, nói:

“Chúng ta biết nên làm như thế nào, cháu chỉ cần rời khỏi hắn, liền sẽ giảm bớt rất nhiều phiền phức.”

Thẩm Minh thông minh trưởng thành sớm, là một người đàn ông rất có quy hoạch, lại mười phần kiểm chế bản thân, mỗi một bước mỗi một cái quyết định Thẩm Minh đều phải nghĩ sâu tính kỹ đến kết quả về sau, cơ hồ liền không cần để cho người nhà phải quan tâm qua. Mà cha của Thẩm Minh, Thẩm Sơn bề bộn nhiều việc, đồng thời cũng cùng Thẩm Minh có rất ít thời gian ở chung, đến mức quan hệ của hai người cũng không có gần gũi thân mật, đối xử với nhau ngược lại là lạnh nhạt lễ phép.

Điều Thực Cẩm đương nhiên cũng mười phần bận rộn, con trai thông minh hiểu chuyện không cần bà quan tâm bà chỉ cảm thấy vui mừng lại thỏa mãn, thẳng đến về sau bà muốn gần gũi với con trai, mới đột nhiên phát hiện con trai đã lớn lên.

Tại thời gian đã qua, làm cho hao mòn tình cảm không phải một sớm một chiều liền có thể bồi dưỡng được, bọn họ đương nhiên cũng không có cách nào giống như những cặp mẹ con khác thân mật.

Điều Thực Cẩm nghĩ muốn thân cận với con, nhưng Thẩm Minh đã chuyển đến ký túc xá của trường cao trung có kỷ luật nghiêm khắc nhất, một tháng chỉ về nhà một lần.

Hắn bề bộn nhiều việc, vội vàng học tập, vội vàng tham gia các loại cuộc thi, vội vàng học bù, học tập ngoại ngữ.

Lại về sau, Thẩm Minh tốt nghiệp đại học, xuất ngoại học tiếp, sau khi trở về liền tiến vào Thẩm thị.

Hắn đã đến tuổi trưởng thành, đã không cần bà che chở dạy bảo, trong lúc giờ tay nhấc chân đều là khí thế, hẳn bày mưu nghĩ kế, so với cha hẳn còn xuất sắc hơn.

Bây giờ, hẳn càng là tìm một người mà cả nhà đều sẽ phản đối làm bạn gái, bà chỉ là uyển chuyển đề cập qua một câu nữ hài kia không thích hợp hẳn, Thẩm Minh liền ngay thẳng cùng bà nói:

“Giang Niệm là bạn gái của con, là lựa chọn của con, coi như mẹ không hài lòng về gia thế của cô ấy, nhưng mẹ cũng phải tôn trọng cô ấy.”

Diêu Thục Cẩm vẫn luôn biết, bà là không cách nào tham dự được vào quyết định của Thẩm Minh, vậy cũng chỉ có thể bắt đầu từ phía Giang Niệm.

Diêu Thục Cẩm: “Giang Niệm, quyết định nhanh một chút đi, không cần phải trì hoãn. Không nói đến cha của Thẩm Minh sẽ không chấp nhận cháu, Lão gia từ càng sẽ không chấp nhận cháu, coi như cháu có gã vào Thẩm gia chúng ta, chỉ sợ cũng sẽ không tốt hơn.”

Giang Niệm do dự một chút, nói nghiêm túc:

“... Thẩm thái thái, cháu cùng Thẩm Minh chính là đơn giản yêu đương thôi, còn chưa nói qua muốn hay không kết hôn đâu.”

Diêu Thục Cẩm: “...”

Diêu Thục Cẩm nữ sĩ chẹn họng nghẹn, cuối cùng chỉ nói một câu để Giang Niệm sớm một chút làm quyết định rồi đi Thẩm Minh liền cúp điện thoại, Giang Niệm cảm điện thoại di động lo lắng, Lâm Hiểu Nguyệt đi ra, kỳ quái nhìn cô nói:

“Cậu thế nào? Sắc mặt khó coi như vậy, xảy ra chuyện gì?”

Giang Niệm lắc đầu: “Không có việc gì.”

“Vậy sao cậu lại có một bộ dáng tâm sự nặng nề thế kia?”

... Đương nhiên là bởi vì Diêu Thục Cẩm nữ sĩ toàn bộ hành trình không có nói về cái kia năm triệu, cô đang sợ con vịt sắp tới tay rồi muốn bay mất!!!

Vào năm giờ chiều chủ nhật, Lý Mỹ dẫn đầu đi cùng cô ta là ba cái bạn học cùng phòng ngủ đi đến trên đài, ngay trước hệ tài chính hơn ba trăm học sinh đọc giấy kiểm điểm của bọn họ, đồng thời công khai hướng Giang Niệm xin lỗi.

Thầy Trịnh cũng lần nữa cường điệu, Giang Niệm cùng bạn trai cô là bình thường yêu nhau, cũng không tồn tại như bên ngoài nói về quan hệ giao dịch tiền tài, thân là sinh viên có tri thức, có kiến thức, không nên bởi vì mấy tấm ảnh chụp mờ hồ liêng nghe tin lời đồn, vũ nhục danh dự của bạn học, đây không phải một sai lầm mà người trưởng thành nên phạm sai phải, Vân Vân.

Giang Niệm ngồi ở dưới đài, nhìn xem Lý Mỹ đứng ở trên bục giảng, ngay trước vài trăm người cúi đầu nhớ kỹ ngàn chữ trên giấy kiểm điểm.

Sắc mặt cô ta ửng đỏ, thanh âm khẽ run, hai cánh tay chăm chú nắm vuốt trang giấy màu trắng, cả người đều đang run. Không biết là bởi vì xấu hổ, vẫn là tức giận.

Khi Lý Mỹ đọc xong một trang giấy, trở lại vị trí của mình liền nằm sấp tại chỗ khóc lên, một bộ dáng đáng thương cực kỳ.

Những ánh mắt chung quanh nhìn quá nhiều, xì xào bàn tán cũng không ít, Giang Niệm thần sắc bất động, người làm sai sự tình không phải cô, không nhận ra người cũng không phải cô, cô sẽ còn không có ý tứ hay sao?

Vừa kết thúc, Giang Niệm cùng Lâm Hiểu Nguyệt chuẩn bị đi ra ngoài trường học ăn cơm, ai ngờ Tiết Hạo tìm tới.

Tiết Hạo là thật sự rất đẹp trai, người đẹp trai lại ôn nhu, còn là một học bá, cũng khó trách Lý Mỹ thích hắn.

“Giang Niệm, tớ nghĩ cùng cậu nói chuyện, cậu có thời gian không?”

“Trò chuyện cái gì?”

Tiết Hạo có chút do dự, nói:

“Mấy ngày gần đây phát sinh sự việc kia, để cậu chịu ủy khuất đi, cậu đừng khổ sở, chỉ có không hiểu rõ về cậu mới tin vào lời đồn, thực sự hiểu rõ cậu, người thích cậu, chưa từng có đem những cái kia coi là thật.”

Giang Niệm gật gật đầu, nói:

“Cảm ơn. Bất quá tớ không có khổ sở, cũng không có gì tốt khổ sở, bọn họ tớ đều không có để ở trong lòng. Nếu như không có chuyện gì, vậy tớ cùng Hiểu Nguyệt đi ăn cơm.”

Tiết Hạo nhìn gương mặt trắng nõn của Giang Niệm, trên mặt cô có một nụ cười nhạt nhòa, mặt mày nhu hòa, váy dài màu lam nhạt càng làm cho cô

trông giống tiểu tiên nữ, cực đẹp. Cô thật không có vì lời đồn của người bên ngoài mà khổ sở tức giận, nói cười yển yển bộ dáng so trước đó còn muốn tươi mát tự tại.

Hắn muốn nói lại thôi, mặt mày thâm tình. Giang Niệm cười cười:

“Kia không có việc gì tới đi trước nha.”

Dứt lời, cũng không nhìn Tiết Hạo nữa, kéo Lâm Hiểu Nguyệt liền đi.

Lâm Hiểu Nguyệt quay đầu nhìn thoáng qua, trông thấy bộ dáng thất lạc của Tiết Hạo, nhin không được nhỏ giọng nói:

“Cậu thật là hung ác, người ta Tiết Hạo là quan tâm cậu a, cậu còn lạnh lùng như vậy.”

“Bằng không thì làm sao bây giờ?”

“Cũng đúng, kéo lấy ngược lại càng không tốt hơn.”

Huống chi Giang Niệm cùng Tiết Hạo căn bản liền không có gì đáng nói, cô bây giờ nghĩ đều là kia năm triệu, nếu quả như thật ngâm nước nóng cô là thật sự muốn khóc, uổng công cô làm nhiều như vậy kế hoạch dùng tiền, mộng đẹp vỡ vụn cảm giác đại khái tựa như rơi xuống địa ngục đi..

Thứ hai khi đi học, Lý Mỹ chưa từng xuất hiện, Lâm Hiểu Nguyệt nói cô ta xin nghỉ bệnh về nhà, còn nói từ khi Thẩm lão bản xuất hiện ở văn phòng chứng cứ có sức thuyết phục Giang Niệm trong sạch, về sau Lý Mỹ cùng mấy nữ sinh trong phòng ngủ sau khi trở về liền đại đại âm ỉ một trận, bình thường trên dưới khóa cũng không cùng đi, mấy người huyền não rất dữ, bọn họ tựa hồ đem Lý Mỹ bài xích.

Bọn họ còn nói trước kia sở dĩ nhằm vào Giang Niệm, hoàn toàn là bởi vì Lý Mỹ ghen ghét Giang Niệm, bởi vì Lý Mỹ thích Tiết Hạo, có thể Tiết Hạo lại thích Giang Niệm, vì thế cô ta đối với Giang Niệm ghi hận trong lòng, cho nên mới đem ảnh chụp đăng lên trang của trường học, còn đem ảnh chụp vụng trộm đưa cho giáo viên phụ đạo. Cho nên hết thấy sự việc đều không có quan hệ gì với bọn họ, đều là Lý Mỹ sai.

Cái nôi này ném đến tuyệt không mập mờ.

Giang Niệm còn rất ngoài ý muốn, dù sao mấy người này lúc trước đánh nhau khí thế kia tựa như là vạn thành một dây thừng, miệng cô hiện tại còn đau đầu! Bây giờ nói tan liên tan, còn thành kẻ thù, thật làm cho người thổn thức.

“Ảnh chụp là Lý Mỹ chụp?”

“Không phải cô ta, là Trương Dao trong lúc vô tình chụp được.”

Lâm Hiểu Nguyệt lòng vẫn còn sợ hãi nói:

“May mắn tới cùng bọn họ quan hệ vốn là không có gì, vẫn là tránh xa một chút thì tốt, bằng không thì ai biết lúc nào sẽ bị đâm một đao!”

Giang Niệm gật gật đầu, lần thứ nhất cảm thấy Lâm Hiểu Nguyệt nói đến có chút đạo lý.

Ban đêm cô cùng Thẩm Minh hẹn cùng nhau ăn cơm, thuận tiện liền đem chuyện phát sinh trong trường học cùng hắn nói một lần, hắn phản ứng bình bình, mặt mày bất động, ưu nhã cầm dao nĩa cắt lấy bò bít tết, thản nhiên nói:

“Còn có chút tự mình hiểu lấy, nếu như bọn họ còn dám hồ ngôn loạn ngữ, em cũng không cần phải khách khí.”

Giang Niệm bung lấy gương mặt nói:

“Hiện tại đã không ai mắng em, ngược lại đều là đoán bạn trai của em là ai.”

Thẩm Minh nhú mày.

Giang Niệm: “Nhưng là không ai đoán được trên người anh! Bọn họ có phải hay không quá coi thường em?”

Thẩm Minh: “...”

Hắn nhìn xem Giang Niệm, đầu đầu vuốt vuốt cái trán:

“Ăn cơm.”

“Ồ.”

Từ khi siêu cấp có tiền giàu ba đời bạn trai của Giang Niệm từ một ông già bụng bía biến thành một Oppa chân dài thân cao 1m85, mỗi lần Thẩm Minh đưa cô trở về, liền sẽ tiếp thu được không ít những ánh mắt nhìn trộm ngoài sáng trong tối, trước kia thời điểm điệu thấp Giang Niệm còn có thể ở lại trong xe cùng Thẩm Minh một chút, hiện tại cô ở lại một hồi đều cảm thấy ghê gớm, hơi dừng lại lâu một chút, bên ngoài đại khái có một ít tư tưởng của người ta đã lên tới trên trời, kéo đều kéo không trở lại.

Cho nên Giang Niệm chỉ có thể tùy tiện cùng Thẩm Minh hôn một chút liền xuống xe, nhanh chóng hướng ký túc xá chạy. Thẩm Minh cũng liền xuống một lần kia, những lần về sau hẳn lại đem thân phận thần bí bung đến trọn vẹn, người ngoài nghĩ muốn nhìn một chút gốc áo của hắn cũng khó như lên trời, nhưng là mỗi lần Thẩm Minh đưa Giang Niệm về trường học, ảnh chụp vẫn là sẽ thỉnh thoảng đổi mới ở trên trang của trường đại học.

Chỉ là không còn là mắng cô, ngược lại càng nhiều là ngao ngao ghen tị hoặc là suy đoán người bạn trai thần bí kia đến cùng là ai.

Tiết Hạo cũng rất tò mò, hiểu kì người đàn ông kia đến cùng là ai, vì cái gì Giang Niệm chọn hắn mà từ bỏ chính mình.

“Được rồi, cậu đừng xem nữa, thân phận của người này cao cực kì, Giang Niệm lựa chọn hắn chẳng có gì lạ, hắn lựa chọn Giang Niệm mới khiến cho người kinh ngạc được chứ?!”

Nói chuyện chính là bạn cùng phòng ngủ của Tiết Hạo Dương Kỳ, là người ở A thị, cũng là phú nhị đại.

Tiết Hạo lập tức hỏi: “Cậu biết?”

Dương Kỳ nói: “Tớ nơi nào có mắt mũi lớn như vậy biết hắn a? Là cha tớ, tớ cầm ảnh chụp của chiếc xe kia đi hỏi cha tớ, cha tớ gặp qua chiếc xe kia, cho nên mới đoán được thân phận của chủ xe, người đàn ông kia, xác thực lợi hại! Tớ còn thực sự tìm không ra cái thứ hai.”

Tiết Hạo nghi hoặc không hiểu, hắn biết bạn trai của Giang Niệm hẳn là một cái phú nhị đại, có lẽ là có chút lợi hại, nhưng cũng không tới tình trạng khoa trương như vậy a? Hắn lần nữa truy vấn:

“Đến cùng là ai?”

Dương Kỳ sờ lên cái cằm, nhỏ giọng nói:

“Kỳ thật đi, trường học của chúng ta biết bạn trai Giang Niệm là người nào cũng không ít, dù sao người có tiền có thân phận vẫn là thật nhiều, huống chi lúc trước hắn còn tự thân đi văn phòng... Lý Mỹ Trương Dao bọn họ cũng đều biết, nhưng lại không có một người dám chân chính nói ra, cậu nói là bởi vì cái gì?”

Bởi vì đối phương quá lợi hại, không ai dám chân chính đắc tội hắn.

Tiết Hạo có chút nản lòng thoái chí, Dương Kỳ vỗ vỗ bả vai hắn:

“Cho nên Giang Niệm cậu liền đừng suy nghĩ nhiều, không có cơ hội, miễn cho rước họa vào thân.”

Tiết Hạo chưa từ bỏ ý định:

“Cho nên người kia đến cùng là ai? Cậu không nói ra, tớ thật không có cách nào cứ như vậy từ bỏ.”

Dương Kỳ nghĩ nghĩ, chỉ có thể ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng nói hai chữ, con người của Tiết Hạo co rụt lại, như thế nào là hắn? Hắn vô luận như thế nào đều không nghĩ tới, bạn trai Giang Niệm thế mà lại là người đó?

“Chính cậu nhìn xem xử lý, đến lúc đó xảy ra chuyện cũng đừng trách tớ không có nhắc nhở cậu, huống chi Giang Niệm đều không thích cậu, cậu cũng đừng quan tâm nữa.”

Tiết Hạo tâm tình phức tạp, nhưng là Giang Niệm là người mà mình thích, nhưng hắn xác thực so ra kém Thẩm Minh. Người đàn ông kia, rõ ràng đã tốt nghiệp nhiều năm, giáo viên khi đi học vẫn là sẽ thỉnh thoảng nói về hắn, bởi vì hắn đầy đủ thông minh, bởi vì hắn là thiên tài.

Giang Niệm qua vài ngày nhàn nhã, thuận tiện chờ một chút điện thoại của Diêu Thực Cẩm nữ sĩ gọi tới, cũng sẽ tại lúc tối gọi điện thoại cho cha mẹ tùy tiện nói chuyện phiếm vài câu.

Đáng tiếc điện thoại của Diêu Thực Cẩm nữ sĩ cũng không tiếp tục gọi tới, ngược lại là trong nhà xảy ra một chút sự tình.

Mấy ngày gần đây nhất cô gọi điện thoại về, rõ ràng nghe ra giọng điệu của Giang ba ba Giang mẹ mẹ không đúng lắm, cô liên tục hỏi thăm, Giang mẹ mẹ mới rốt cục nói thành thật, nguyên lai Giang ba ba muốn xin nghỉ hưu sớm.

Giang Niệm kinh ngạc nói:

“Ba làm sao đột nhiên muốn về hưu?”

Giang ba ba mới năm mươi mấy, cách về hưu còn có nhiều năm đâu!

Giang mẹ mẹ nói bọn họ cũng không biết a, chính là đột nhiên tin tức truyền đến, nói là thông cảm Giang ba ba lớn tuổi, thân thể không bằng lúc trước, cho nên mới đề hắn xin nghỉ hưu sớm.

Giang ba ba mười phần thích cái nghề nghiệp dạy học này, hắn tự xưng là thân thể của mình rất tốt, căn bản không cần xin nghỉ hưu sớm! Cho nên gần đây tâm tình một mực không tốt, nguyên muốn gạt Giang Niệm, lại không nghĩ vẫn là bị cô phát hiện.

Chương 10: Cho Người Năm Triệu (10)

Edit: An Minh Tuệ.

Về sau, biết được tình huống của cha mẹ ở nhà, Giang Niệm đương nhiên là muốn lập tức gọi điện thoại cho Diêu Thực Cẩm nữ sĩ, bắt quá hay là cô vẫn nên chờ một chút, coi như muốn tìm Diêu Thực Cẩm nữ sĩ, cũng nên tìm thời cơ tốt.

Ngày kế tiếp, cô như thường lệ lên lớp, ban đêm cùng ăn tối với Thẩm Minh, sau bữa ăn cùng nhau xem phim, trước khi ký túc xá tắt đèn thì đưa cô về trường học.

Trước lúc xuống xe, Giang Niệm đột nhiên quay đầu, hỏi hần:

“Thẩm Minh, anh vì sao lại thích em nha?”

Thẩm Minh liếc nhìn cô một cái, có chút ghét bỏ, có chút nhàm chán nói:

“Đi nhanh đi, ngủ ngon.”

Giang Niệm bĩu môi, nói:

“Xem đi, anh như thế không thú vị, liền không sợ em đem anh bỏ đi mất sao?”

Thẩm Minh con mắt nhắm lại, trong xe chật chội, Giang Niệm có thể cảm giác được hơi thở lạnh lùng trên người hần, cô không sợ chết lung lay cánh tay hần, nói:

“Có sợ hay không?”

Thẩm Minh nhéo nhéo gò má cô:

“Anh nơi nào không thú vị?”

Giang Niệm xoè ngón tay ra đếm đếm, gương mặt bị nắm vuốt nói chuyện cũng ồm ồm:

“Nói chuyện có thể tiết kiệm liền tiết kiệm, làm việc có thể nhanh cũng nhanh, khi chúng ta hẹn hò xem một bộ phim còn phải hẹn trước một tuần, có đôi khi còn phải đề phòng anh đột nhiên có việc muốn hủy hẹn, anh cái gì cũng đều sắp xếp rất tốt, anh nói không thú vị chỉ có một chút ít sao? Đều không cảm giác bất ngờ gì cả.”

Thẩm Minh cười khê, bàn tay đang nắm vuốt gò má Giang Niệm đưa ra sau đầu cô.

Hần cúi người nhẹ nhàng hôn môi cô.

Môi của cô rất mềm, có vị thơm ngọt của bắp rang bơ.

“Dạng này có được tính là bất ngờ không?”

“...”

Giang Niệm đẩy đẩy hần, nhỏ giọng nói:

“Được rồi, em muốn lên lầu.”

Bên ngoài khẳng định là có rất nhiều người đang xem kịch vui, cô cũng không muốn lát nữa trở thành trò cười của mọi người.

Hần nga một tiếng, lần nữa hôn môi của cô.

Hơi thở lãnh nhiệt của người đàn ông bao quanh cô, nhẹ nhàng, lạnh lạnh, liền ngay cả không khí cũng toát lên vẻ dịu dàng.

...

Cuối cùng, lúc Giang Niệm xuống xe cơ hồ là đầu cũng không dám ngẩng lên mà chỉ hướng trên lầu chạy, cực lực coi nhẹ những ánh mắt kỳ quái xung quanh, đương nhiên cũng không dám quay đầu.

Nam chính phóng đảng, cô thật đúng là chống đỡ không được, sáng mai chỉ sợ là lại có các loại tin đồn.

Tắm rửa xong, Giang Niệm lau tóc suy nghĩ một hồi, rốt cục cuối cùng quyết định nên tìm Diêu Thục Cầm nữ sĩ.

Cô đề xuống tâm tình kích động của mình, ho khan vài tiếng hắng giọng một cái, thẳng đến khi điện thoại được kết nối, âm thanh của Diêu Thục Cầm nữ sĩ ưu nhã truyền đến:

“Giang Niệm, lần này cháu chủ động tìm ta, là suy nghĩ thông suốt rồi sao?”

Giang Niệm chân thành nói:

“Thảm thái thái, cháu hi vọng chuyện của cháu cùng với Thẩm Minh, không cần liên lụy đến người nhà của cháu, bọn họ cũng không có làm gì sai.”

Diêu Thục Cầm ngoài ý muốn nhũ mảy, nghiêng đầu sang bên cạnh, nhìn chồng của mình đang xem tạp chí, nói:

“Giang Niệm, chỉ cần cháu rời khỏi Thẩm Minh, người nhà hay bạn bè của cháu đều sẽ không có chuyện gì, trừ cái đó ra, cháu còn sẽ có thêm một khoản tiền.”

Trong lời nói Diêu Thục Cầm nữ sĩ tràn đầy hàm ý, ý là việc Giang ba ba xin nghỉ hưu sớm mới chỉ là bắt đầu, nếu như cô còn cự tuyệt, về sau còn sẽ liên lụy đến cả người thân, bạn bè của cô.

“... Nếu như, nếu như cháu không đồng ý?”

“Chẳng lẽ cháu cho rằng cháu cùng Thẩm Minh về sau sẽ có kết quả tốt sao, chỉ sợ về sau cháu sẽ không có gì cả, cháu là người thông minh, sẽ biết lựa chọn như thế nào là tốt nhất cho cháu.”

Giang Niệm cầm điện thoại trầm mặc một lúc.

“Cô có thể hay không để cho cháu suy nghĩ lại một chút?”

Diêu Thục Cầm:

“Đừng trốn tránh nữa, không sớm thì muộn mà thôi, cháu luôn luôn phải đối mặt.”

Cúp điện thoại, Diêu Thục Cầm nhìn chồng mình nói:

“Lần này Giang Niệm hẳn là sẽ hợp tác đi.”

Thẩm Sơn ân một tiếng:

“Người thông minh biết nên làm như thế nào.”

Thẩm Sơn đã qua tuổi năm mươi, bởi vì được bảo dưỡng tốt, bình thường cũng chịu khó rèn luyện, cả người nhìn tinh thần mười phần, chỉ là ở khoe mắt cùng hai đầu lông mày có nếp nhăn của dấu vết thăng trầm, khí thế một chút cũng không yếu, thật sự là một người đàn ông quyết đoán.

Diêu Thục Cầm đã nằm xuống, nghỉ nghĩ, lại nói:

“Nếu như Thẩm Minh biết chuyện này, chỉ sợ sẽ tức giận, quan hệ giữa hai người vốn là cứng nhắc, về sau, quan hệ của hai cha con khẳng định so với trước đó còn muốn lạnh nhạt hơn.”

Thẩm Sơn để sách xuống, lấy kính mắt trên sống mũi xuống, nói:

“Giang Niệm không phải ứng cử viên cho chức phu nhân giám đốc tốt nhất đối với Thẩm thị, còn Thẩm Minh...”

Hắn trầm tư một lát.

“Nó so với anh thông minh.”

Diêu Thục Cầm bản thân cũng cảm thấy Giang Niệm không thích hợp với con trai của bà, có thể mau chóng chia tay đương nhiên là tốt nhất.

Lúc đầu, bọn họ là không muốn tham dự vào tình cảm riêng tư của Thẩm Minh, nhưng là Lão gia từ có nói qua mấy lần về việc muốn thông gia cùng với Dương thị, đều bị Thẩm Minh từ chối, còn nói thẳng là không muốn, lại cùng Giang Niệm kết giao, hưởng chỉ đàn ông 30 tuổi, Thẩm Minh cũng đến tuổi nên lập gia đình, bọn họ cũng chỉ có thể nghĩ cách để hai đứa nó chia tay.

Ngày kế tiếp, Giang Niệm liền rời giường sớm, cùng Lâm Hiểu Nguyệt cùng đi lên lớp, chuẩn bị buổi trưa đi tìm Điều Thực Cầm nữ sĩ —— cô cùng Điều Thực Cầm nữ sĩ đã ở đêm qua nói rõ, giữa trưa sẽ gặp nhau.

Lâm Hiểu Nguyệt nhìn Giang Niệm ở bên cạnh cô nhảy nhót nhót nhót, nghi hoặc nói:

“Giang Niệm, tớ cảm thấy cậu hôm nay có chút kỳ quái?”

Giang Niệm nháy con mắt, không phải sự vui sướng của cô muốn giấu cũng không giấu được tràn ngập ra ngoài rồi?

“Nói nào kì quái?”

Lâm Hiểu Nguyệt sờ lên cằm, trên dưới dò xét Giang Niệm. Giang Niệm hôm nay mặc một thân đơn giản áo trắng, quần jean cùng giày thể thao, buộc tóc đuôi ngựa cao cao, còn đặc biệt đội cái mũ lưỡi trai, cách ăn mặc tuyệt không giống tiểu tiên nữ thanh lệ như mọi ngày, càng giống như đi trốn vậy.

“Như thế nào hôm nay cậu lại mặc như vậy, cứ như vậy đi hẹn hò cùng Thẩm lão bản? Đây cũng là quá tùy ý đi.”

Giang Niệm nói: “Không có đi hẹn hò a.”

Lâm Hiểu Nguyệt:

“Vậy sao cậu nói buổi trưa có việc không cùng tớ cùng nhau đi ăn cơm?”

“Há, tớ là thật sự có việc khác, nhưng không phải là cùng Thẩm Minh đi hẹn hò.”

Hướng chỉ cách ăn mặc này của cô là rất được a, dù sao một lúc nữa cô sẽ trở thành tiểu phú bà trong tay cầm một khoản tiền lớn, phải điệu thấp một chút đề phòng có người cướp a! Cô đây là phòng ngừa chu đáo, mưu tính sâu xa!

Bất quá vừa mới nói Tào Tháo, Tào Tháo liền điện thoại tới.

Tiếng nói của người đàn ông hoàn toàn như trước đây trầm thấp êm tai:

“Tan lớp? Giữa trưa cùng nhau ăn cơm?”

Giang Niệm nói: “Buổi trưa hôm nay sao? Nhưng em giữa trưa có việc đi không được, buổi tối đi?”

Thẩm Minh tựa hồ có chút ngoài ý muốn, hỏi cô:

“Có việc gì mà thời gian ăn trưa cũng không có?”

Giang Niệm đặc biệt thật lòng suy nghĩ một chút:

“Không sai biệt lắm là một chuyện rất lớn nha! Buổi trưa hôm nay thật sự không được, bằng không thì trưa nay anh ăn cơm cùng trợ lý Từ, buổi tối em cùng anh ăn cơm.”

Thẩm Minh yên tĩnh một lát.

“Được.”

Tắt điện thoại, Giang Niệm liền chờ đến khi tan học, dọn dẹp một chút rồi đi gặp Điều Thực Cầm nữ sĩ.

Lần này hai người gặp mặt tại một trụ sở cao cấp, Giang Niệm ngồi xe buýt đến, nói rõ với nhân viên phục vụ người mình hẹn gặp, sau đó được đưa đến một phòng đơn.

Trong phòng yên lặng lại thoải mái.

Điều Thực Cầm nữ sĩ đã ngồi ở phía trước cửa sổ, tay cầm chén trà, ưu nhã thong dong, thời điểm nhìn thấy Giang Niệm bà khẽ cười nói:

“Ngồi đi.”

Giang Niệm ngồi vào phía đối diện, Điều Thực Cầm rót một chén trà đặt ở trước mặt cô, Giang Niệm uống một ngụm, trong miệng thoang thoang mùi trà, tươi mát thoải mái, trà này không tệ.

Điều Thực Cầm:

“Suy nghĩ rõ ràng rồi?”

Giang Niệm đặt chén trà xuống, nghiêm túc nói:

“Thảm thái thái, các người nhất định phải như thế bức cháu sao? Các người thậm chí cũng không hỏi qua ý kiến của Thảm Minh, các người không cần cân nhắc suy nghĩ của anh ấy sao?”

Diêu Thục Cầm khẽ nhủ mảy:

“Những việc này chúng ta tự biết phải làm thế nào, cháu chỉ cần nói cho ta biết, lần này cháu tới, là thật sự suy nghĩ rõ ràng, đồng ý rời khỏi Thảm Minh, đúng không?”

Giang Niệm nhìn Diêu Thục Cầm, mím môi nói:

“Nếu như cháu đồng ý, các người liền sẽ không lại gây khó khăn cho gia đình và bạn bè của cháu chứ?”

Diêu Thục Cầm:

“Đương nhiên. Chỉ cần cháu rời khỏi Thảm Minh, chúng ta sẽ trở thành người xa lạ, đã là người xa lạ, làm sao còn có thể gây khó dễ cho nhau đâu?”

Dứt lời, Diêu Thục Cầm lấy từ trong túi sách ra một tờ chi phiếu, đẩy đến trước mặt Giang Niệm

“Nhận lấy nó, coi như ta và cháu chưa bao giờ gặp qua.”

Giang Niệm mắt nhìn chi phiếu:

“Tiền này cháu sẽ không nhận.”

Cô đứng đứng dậy muốn đi.

Diêu Thục Cầm nói:

“Giang Niệm, cháu nhất định phải nhận lấy.”

Chỉ khi Giang Niệm nhận tiền, bà mới có thể yên tâm.

Mặc dù đều là chia tay, nhưng bị buộc chia tay cùng nhận tiền bị ép chia tay là hai cái khái niệm, chỉ ít Giang Niệm nhận tiền sau đó lại cùng Thảm Minh chia tay, nếu Giang Niệm có hối hận, cũng không thể nào mà quang minh chính đại quay lại, bởi vì cô sẽ không cách nào giải thích tại sao lại nhận khoản tiền kia. Coi như có quay lại, Thảm Minh cũng sẽ để ý, vì cô là bởi vì nhận tiền mới rời khỏi hắn...

Từ nhỏ đến lớn bên người Thảm Minh có vô số người bởi vì tiền tài danh lợi mà tiếp cận hắn, đây là thứ mà Thảm Minh ghét nhất, kiêng kỵ nhất. Chính là bị lợi dụng đi.

Diêu Thục Cầm nữ sĩ cùng Thảm Minh không tính là rất thân mật, có thể đối với tính cách của Thảm Minh bà lại là người hiểu rất rõ.

Diêu Thục Cầm đều tính toán rõ ràng, đương nhiên cũng muốn cắt đứt đường lui của Giang Niệm.

Đạo lý này không thể tốt hơn được nữa.

Giang Niệm quay đầu, tức giận cầm tờ chi phiếu trên bàn.

Rốt cục chờ đến!

Khụ.. Sau 10 chương mọi người cảm thấy tính cách của vị nữ chính như nào nha.??!(=)))

Câu bình chọn, câu vote.. ☐ ☐

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Cho Người Năm Triệu (11)

Edit: An Minh Tuệ.

Sau khi cầm tờ tay tờ chi phiếu năm triệu kia, chuyện thứ nhất Giang Niệm làm chính là chạy vào nhà vệ sinh, tỉ mỉ sờ soạn chi phiếu một lần, sau đó giống như bảo bối giấu nó ở bên trong của ví tiền, lại đem ví tiền giấu ở ngăn nhỏ nhất của balo...

Vậy đại khái đây chính là phiền não của kẻ có tiền đi.

Còn về chuyện trở về như thế nào, Giang Niệm không nghĩ lại giống như lúc đến đi chen xe buýt, quá nhiều người, trộm cắp cũng nhiều, có thể đi thuê xe nhưng lại sợ gặp phải người xấu...

Tiền quả nhiên là cái thứ tốt, người cầm một khoản tiền lớn kể cả khi đi xe đều phải cẩn thận suy nghĩ mọi mặt.

Suy tư một phen, cuối cùng Giang Niệm vẫn là lựa chọn ngồi xe buýt trở về, cô ôm cặp sách của mình thận trọng chạy một đường về trường học.

Lúc đó, Lâm Hiểu Nguyệt cùng mấy bạn cùng phòng vừa ngủ trưa dậy, đang ngồi tại một chỗ xem tạp chí.

“Cái túi nhỏ này thật dễ nhìn, sau này làm việc kiếm được tiền tớ nhất định sẽ mua một cái!”

“Vậy cậu phải tích kiệm hơn mấy tháng mới có thể mua được cái túi đó, không bằng về nhà làm nũng nha.”

“Mình phải tự mua mới có cảm giác thành công, chính là ăn đất cũng phải mua, vì túi xách xinh đẹp của tớ, những cực khổ này đều không tính là gì!”

Giang Niệm rướn cổ lên xem xét, thấy đó là một chiếc túi hàng hiệu của nước nào đó, nhỏ nhỏ nhưng khá đắt.

Lâm Hiểu Nguyệt thấy Giang Niệm lén lút ôm túi sách, nhin không được nói:

“Cậu đi đâu vậy nha? Lâu như vậy mới trở về.”

Giang Niệm nói: “Tớ có chút việc, nên đi gặp một người, bắt quá bây giờ cũng xong rồi.”

Giang Niệm vừa nói, vừa xột xoạt leo lên giường trên của mình, từ trong túi xách móc ví ra, nhìn trái nhìn phải, năm triệu này nên giấu đi đâu được thì ổn a, cuối cùng đem tiền giấu ở phía dưới gối đầu, còn đặt thêm hai tầng bông lên trên, vị trí này hẳn là an toàn, để trong ngăn tủ quá dễ thấy, nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất!

Lâm Hiểu Nguyệt nghi hoặc đi lên nhìn thêm vài lần, nhìn Giang Niệm giống như chú chuột nhắt loay hoay chơi đùa, lại không biết Giang Niệm đang chơi đùa lung tung cái gì đâu, bắt quả cô cũng không có hỏi nhiều, rất nhanh liền bị túi xách mê hoặc, bản thân trầm mê vào mà không thể tự kiềm chế.

Giang Niệm giấu thật kỹ chi phiếu, liền không nhìn được nằm sấp lên giường, cảm giác ngủ ở trên tiền thật là tốt nha!

Đương nhiên Giang Niệm còn chưa quên buổi tối còn có hẹn cùng Thẩm Minh, bọn họ bây giờ lập tức liền muốn từ con đường ngọt ngào chuyển sang hướng ngược luyến tình thâm, đến lúc ăn cơm cô liền nói chia tay, cố gắng phải đạt được nam chính hận cô, thật hận, hận đến ngược tâm lại ngược thân!

Trong đầu Giang Niệm lấp ló một trận tính toán, đặc ý gối đầu lên năm triệu ngủ mất.

Đến buổi tối, Giang Niệm thay đổi cái váy chuẩn bị đi ra cửa, Lâm Hiểu Nguyệt nhìn cô nhũn mày nói:

“Tại sao cậu lại muốn mặc váy màu đen?”

... Đương nhiên là bởi vì cái này sẽ biểu đạt cô đã hắc hóa a.

Lâm Hiểu Nguyệt:

“Cái váy màu đỏ có đai đeo của cậu thật đẹp nha, hẹn hò phải mặc đẹp một chút, gọi cảm một chút mới có sức hấp dẫn! Dạng này mới có khả năng hấp dẫn ánh mắt của Thẩm lão bản nhà cậu nha”

Giang Niệm phát phát tay, nói:

“Tớ đi đây, gặp lại.”

Lâm Hiểu Nguyệt: “...”

Hôm nay là Từ Siêu tới đón cô, Thẩm Minh không có ở đây, Từ Siêu nói Thẩm lão bản có chút việc, cho nên mới để cho hắn tới đón cô.

Giang Niệm gật gật đầu ân một tiếng, cũng không có quá để ý, dù sao trước đó tình huống như vậy cũng từng có mấy lần.

Từ Siêu ngồi ở vị trí kế bên tài xế, quay đầu nhìn cô vài lần, nhỏ giọng nói:

“Anh nói với em, tâm tình của lão bản hôm nay không được tốt lắm.”

Giang Niệm nháy con mắt, hỏi hần:

“Tâm tình của Thẩm Minh không tốt sao? Vì cái gì?”

Từ Siêu nhớ lại một lát, lắc đầu nói:

“Cái này anh không biết, anh cũng là đoán, cụ thể không rõ lắm. Giang tiểu thư, em biết, tâm tư của Thẩm lão bản khó lường, chúng ta nơi nào có thể tùy tiện liên đoán được a.”

Hần đây cũng là hữu nghị nhắc nhở thôi.

Giang Niệm nghĩ, người có thể khiến cho Thẩm Minh tức giận khẳng định không phải là người bình thường. Bất quá, nếu bây giờ tâm tình Thẩm Minh vốn cũng không tốt, cô còn đi kích thích hần, hần có thể hay không hắc hóa đến lợi hại hơn?

Giang Niệm nhìn nhìn bản thân mình, cơ thể cô đặc biệt tốt, môn thể dục chạy tám trăm mét đối với cô là chuyện nhỏ, hần là có thể chịu được ngược đi!

Chờ đến phòng ăn, Từ Siêu rất có ánh mắt đã biến mất, nhân viên phục vụ dẫn cô đến vị trí gần cửa sổ, cô đợi trong chốc lát, rốt cục Thẩm Minh mới khoan thai tới chậm.

Hần vẫn là mười phần khí chất, một thân tây trang màu đen càng nổi bật, dáng người thẳng tắp, khí chất nổi bật.

Hần đi đến trước mặt cô, cùi áo khoác của âu phục tiện tay đưa cho nhân viên phục vụ, áo trong xắn đến khuỷu tay, tùy ý ngồi ở trước người cô, động tác như nước chảy mây trôi, tự nhiên tiêu sái lại soái khí.

Giang Niệm chống cằm nhìn hần, đột nhiên liền cảm giác có chút khẩn trương.

Thẩm Minh không dễ dàng nổi giận, hần quen thuộc bất động thanh sắc, cơ hồ không đem tâm tình của hần biểu hiện tại trên mặt, người ngoài rất khó đoán được hần suy nghĩ cái gì.

Nhưng một khi đã tức giận, cái kia tất nhiên sẽ rất đáng sợ...

Giang Niệm ho một tiếng, hay là chờ ăn no com rồi mới chiến đấu đi.

Thẩm Minh nhìn Giang Niệm, cô mặc vào một chiếc váy ngắn màu đen, tóc dài thả ra, da thịt trắng nõn như tuyết. Dáng dấp của cô rất đẹp, một đôi tròng mắt linh động xinh đẹp.

Hần bưng lên ly rượu đỏ ở trên mặt bàn uống một hớp, nói:

“Giữa trưa em phải làm việc gì sao?”

Giang Niệm nói mau:

“Lúc trước anh cũng không nói giữa trưa muốn ăn com cùng nhau a, nếu như em sớm biết sẽ cùng anh ăn com trưa, em khẳng định liền có việc gì cũng sẽ gác lại!”

Hần liếc cô một cái, giật xuống khóe miệng.

Đồ ăn ngon sẽ dễ cho lòng người vui vẻ, âm nhạc hay cũng có thể dễ cho lòng người buông lỏng, Giang Niệm rất nhanh liền một chút cũng không thấy khẩn trương, cô nhìn trước mặt người đàn ông đang cầm dao nĩa cùng với mọi cử động đều ưu nhã.

“Thẩm Minh...”

Hần ngược mắt nhìn cô: “Àn?”

Giang Niệm chân thành nói:

“Thẩm Minh, em đã cân thận suy nghĩ, chúng ta vẫn là chia tay đi.”

Thẩm Minh mày nhăn lại, tay đang cắt bò bít tết cũng dừng lại, hần đặt đĩa xuống, cầm qua khăn tay lau môi.

“Niệm Niệm, vừa rồi em đang nói cái gì?”

Giang Niệm nhìn Thẩm Minh khuôn mặt bình tĩnh không lay động, nhin không được nuốt một ngụm nước bọt, tim đập rộn lên:

“Em nói, chúng ta chia tay đi.”

Cô còn nhấn mạnh.

“Em là thật lòng, không có nói đùa.”

Thẩm Minh con mắt nhắm lại, ánh mắt nhìn cô tràn đầy thăm dò.

Ngày hôm nay tâm tình của hắn không tốt, là bởi vì sáng sớm Lão gia tử đến tìm hắn, hỏi hắn lúc nào cùng Giang Niệm chia tay, là thời điểm chuẩn bị kết hôn, không chỉ có Lão gia tử, liền ngay cả cha mẹ của hắn cũng rất gấp.

Vấn đề này bọn hắn đã nói qua không chỉ một lần, Thẩm Minh cũng đã nói hắn tạm thời không nghĩ vấn đề này, huống chi hắn đã có bạn gái, chỉ là trong nhà không muốn thừa nhận.

Lão gia tử là cả đời bá đạo, Thẩm Sơn càng là học được tinh túy từ lão gia tử, Thẩm Minh bản thân cũng độc lập, khi ba người ở cùng một chỗ, một khi ý kiến bất đồng, nếu như không thể hiểu, nhường nhịn lẫn nhau, đó chính là sao hỏa đựng phải trái đất!

Vừa vặn tốt, thái độ về cuộc hôn nhân của Thẩm Minh, Lão gia tử cùng Thẩm Sơn lại thống nhất quan điểm.

Thẩm Minh có thể yêu đương cùng với Giang Niệm, nhưng đối tượng kết hôn nhất định phải là người mà bọn họ hài lòng mới được.

“Niệm Niệm, chia tay không nên tùy tiện nói lung tung.”

Thẩm Minh nói. “Nếu như có vấn đề gì, chúng ta có thể cùng một chỗ thương lượng rồi giải quyết. Anh có chỗ nào khiến em không vui, em cũng có thể nói với anh. Nhưng em nói luôn chia tay, anh sẽ rất tức giận.”

Giang Niệm mím môi nói:

“Không có, anh rất tốt, không có cái gì làm cho em không vui.”

“Đã như vậy, vậy tại sao muốn chia tay?”

“Bởi vì em —— ”

“Đương nhiên là Giang Niệm đã nhận của bá mẫu năm triệu! Cảm tiền, cô ta làm sao còn không biết xấu hổ tiếp tục ở bên cạnh anh? Cô ta chính là một người phụ nữ tham tiền! Thẩm Minh, anh bị cô ta lừa rồi!”

Dương Tuệ Linh đột nhiên xuất hiện, trực tiếp đoạt lời nói của Giang Niệm, đồng thời còn đem giao dịch giữa Giang Niệm cùng Điều Thực Cảm nữ sĩ nói ra!

Giang Niệm nhìn thấy Thẩm Minh nghiêm mặt.

Dương Tuệ Linh từ trên cao nhìn xuống Giang Niệm, lại khinh thường, nói:

“Thẩm Minh, người phụ nữ giống như Giang Niệm, anh nên sớm một chút chia tay đi.”

... Rất tốt, có người đến thay cô châm ngòi thổi gió, cái này con đường ngược luyến tình thâm là chạy không thoát được.

Thẩm Minh giọng nói lạnh lùng:

“Đương tiểu thư, chẳng lẽ không ai dạy cho cô khi người khác đang nói chuyện không thể tự tiện xen vào sao? Các cư xử của cô tôi không muốn nói, chuyện của tôi cùng Giang Niệm cũng không cần cô quan tâm.”

Dương Tuệ Linh ban đầu là nghĩ đến nhìn Giang Niệm bề mặt, nghĩ thời điểm Thẩm Minh biết Giang Niệm không phải là một người tốt sau đó sẽ hối hận khi đã từng đối xử với cô ta như vậy, nhưng không nghĩ ngược lại lại bị Thẩm Minh quát, trên mặt Dương Tuệ Linh lúc trắng lúc xanh, cuối cùng hung hăng trừng Giang Niệm một cái, cầm theo túi xách chạy đi!

Thẩm Minh nhìn về phía Giang Niệm, khuôn mặt không biểu tình, ánh mắt thâm trầm, để cho người ta khó mà suy đoán hắn giờ phút này đang suy nghĩ gì.

“Giang Niệm, em nói.”

Giang Niệm nhìn lại hắn, cô trầm mặc nửa ngày, nói:

“Đương tiểu thư nói là sự thật, em đã cầm năm triệu của mẹ anh đưa cho, đồng ý sẽ chia tay với anh.”

Các bạn có cảm giác thế nào khi đọc đến đoạn nữ chính của chúng ra cầm đến tay năm triệu kia. =)))

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Cho Người Năm Triệu (12)

Edit: An Minh Tuệ.

Giang Niệm biết, việc cô bị thu mua bởi năm triệu của Diêu Thực Cầm nữ sĩ căn bản sẽ không phải chuyện bí mật gì, vừa vặn nếu việc này truyền đi còn có thể để Thẩm Minh thấy rõ ràng cô là một người dối trá, cho nên điều này cũng không cần thiết phải giấu giếm, Thẩm Minh sớm muộn cũng sẽ biết.

Khác nhau ở chỗ là, một, Diêu Thực Cầm nữ sĩ nói cho hắn biết; hai, nghe những lời đồn đại là tả của những người khác; ba, Giang Niệm tự mình nói cho hắn.

Tất cả những điều này, đều sẽ dẫn đến một kết quả, đó chính là khiến Thẩm Minh tức giận.

Cảm giác của Giang Niệm tất nhiên chính xác, nếu cô tự mình nói cho hắn biết thì sẽ tương đối tốt hơn, trực tiếp đem việc này xác nhận là thật, sẽ kích thích hơn.

Cô cũng không nghĩ tới Dương Tuệ Linh sẽ thò một chân vào, trực tiếp nói hết tất cả mọi chuyện ra, chỉ sợ lửa giận của Thẩm Minh sẽ gấp đôi...

Ngẫm lại, đây cũng coi như là do hào quang của nữ chính mang lại đi, luôn có thể rước lấy vô số hăm dọa và ghen ghét!

Giang Niệm đã chuẩn bị để tiếp nhận lửa giận của nam chính.

"Thật xin lỗi, Thẩm Minh."

Cô rũ xuống đôi mắt không dám nhìn hắn, cũng không có bất kỳ cái gì giải thích, cơ hồ là chấp nhận lời nói của Dương Tuệ Linh.

Gương mặt tuần dật của Thẩm Minh đã không còn ôn hòa, hắn liếc nhìn Giang Niệm, ánh mắt nhắm lại, thần sắc khó lường, cũng không nói chuyện, liền an tĩnh nhìn chằm chằm cô, chằm chằm đến trong lòng Giang Niệm thấy bất ổn, thấp thỏm không thôi.

Cô nhìn không được ngẩng đầu vụng trộm xem xét Thẩm Minh một chút, vừa vặn nhìn vào đôi mắt có hàn ý của Thẩm Minh, cô cả kinh cảm giác phía sau lưng mát lạnh, tóc gáy đều dựng lên.

Thẩm Minh giật xuống khoe miệng, bùng lên ly rượu uống một hơi cạn sạch, hắn liếc mắt thấy cô ngoan ngoãn ngồi đó, cúi đầu xuống như muốn chôn đến trước ngực, bình thường nhìn ngoan ngoãn khéo léo, hắn cũng không nghĩ tới, lá gan của cô có thể lớn như vậy.

Xoẹt.

Năm triệu liền bán hắn đi?

Hắn bỗng nhiên đứng người lên, dáng người cao lớn, dong dỏng cao vô cùng có tính áp bách đứng trước mặt Giang Niệm, thanh âm lạnh băng:

"Đi theo anh."

Giang Niệm nghi hoặc ngẩng đầu, chỉ nhìn thấy bóng lưng lạnh lẽo của Thẩm Minh.

"... Đi chỗ nào?"

Thẩm Minh không có trả lời, thậm chí còn không quay đầu nhìn cô một chút, hắn đi nhanh. Giang Niệm suy tư một lát, đi theo.

Xe con màu đen phi nhanh trên đường, ánh đèn đường rục rờ ánh sáng dưới bóng tối.

Thẩm Minh một tay gối lên cửa sổ xe, giữa ngón tay kẹp lấy một điếu thuốc, ánh mắt nhìn ngoài cửa sổ, yên lặng giống như cùng bóng tối hòa làm một thể. Giang Niệm ngồi ở một bên, trong không khí đều là mùi vị nhàn nhạt của thuốc lá.

Bầu không khí quá yên tĩnh.

Ngay cả lái xe cũng phát hiện được Thẩm Minh và Giang Niệm có gì đó không thích hợp, nghĩ là hai người cãi nhau.

Xe đi ước chừng hai mươi phút, Thẩm Minh toàn bộ dọc đường đều lạnh lùng, hoặc là hút thuốc, hoặc là nhìn điện thoại, nhìn cũng không nhìn cô một chút, Giang Niệm rốt cục nhìn không được hỏi:

"Thẩm Minh, anh muốn đưa em đi đâu?"

Thẩm Minh liếc cô một cái:

"Sợ?"

... Dĩ nhiên không phải sợ, chỉ là nếu muốn ngược thân thì trước cũng phải phát cái tín hiệu a, để cô còn chuẩn bị tốt tâm lý nha.

Lái xe đã rời khỏi phố xá sầm uất, đi vào một con đường cực kỳ yên tĩnh, bên đường đều là cây ngô đồng cao, che khuất bầu trời, cành lá tươi tốt, ánh đèn đường mờ vàng chiếu lên, nhìn thấy càng là ý cảnh sâu xa.

Thẳng đến khi xe đi qua một cánh cửa sắt to màu đen, Giang Niệm xa xa trông thấy một ngôi biệt thự cổ đèn đuốc sáng trưng đứng ở dưới bóng đêm.

... Cho nên, hiện tại liền bắt đầu đi con đường cảm tù, ngược thân lại ngược tâm rồi?

Giang Niệm đang rất nghiêm túc suy nghĩ, cô hẳn là thề sống chết không nghe theo hay vẫn là ỡm ờ đây?

"Thất thân làm cái gì, xuống xe."

"... Nha!"

Giang Niệm tranh thủ thời gian xuống xe, đuổi theo phía sau Thẩm Minh, hắn đã cởi áo khoác ném cho một người giúp việc, nói lỏng cả vạt trước đó đã được thắt ti mỉ, áo bên trong cười bỏ hai viên cúc áo, có thể thấy được da thịt gợi cảm đằng sau cổ áo, cánh tay da thịt càng là rắn chắc khỏe mạnh.

Giang Niệm cảm thấy cùng nó thề sống chết không theo, hay chịu đau khổ cái gì, cô hoàn toàn có thể ỡm ờ...

Thẳng đến khi vào phòng, Giang Niệm đột nhiên nhìn thấy một người ngồi ở trước bàn sách, ưu nhã lại mỹ lệ Diêu Thục Cẩm nữ sĩ, cô quả thực sững sờ một lúc lâu...???

Diêu Thục Cẩm nữ sĩ tại sao lại ở chỗ này?

Thời điểm Diêu Thục Cẩm nữ sĩ nhìn thấy Thẩm Minh còn đang cười, đột nhiên nhìn thấy Giang Niệm ở phía sau lưng Thẩm Minh đi vào thư phòng, tươi cười trong nháy mắt liền cứng lại rồi -- Giang Niệm? Giang Niệm tại sao lại ở chỗ này? Đây không có khả năng a!

Diêu Thục Cẩm nữ sĩ nghĩ đến trước đây không lâu nghe điện thoại của con trai gọi đến, nói là ở thư phòng đợi bà. Diêu Thục Cẩm sớm có dự cảm, hỏi hắn:

"Con có phải hay không đã nghe nói?"

Thẩm Minh nói ừ.

Diêu Thục Cẩm nghĩ đến khi Thẩm Minh về đến nhà mới háo hức an ủi hắn, cách làm của bà mặc dù không tốt lắm, nhưng ít ra để hắn hiểu được Giang Niệm cũng không phải là một cô gái tốt thích hợp với hắn, an ủi nhiều một chút, chuyện này không sai biệt lắm liền đi qua.

Bà thế nhưng không nghĩ tới Thẩm Minh thế mà đem Giang Niệm mang về? Còn đưa đến trước mặt bà?

Đây là ý gì?

Giang Niệm so với Diêu Thục Cẩm còn khiếp sợ hơn, thế giới ngược lộn tình cảm của hai người đâu, làm sao còn muốn thêm một người mẹ a???

Thẩm Minh đi tới bàn trước giá sách ngồi xuống, hắn giống như cười mà không phải cười, mắt nhìn Diêu Thục Cẩm nữ sĩ, cùng với đang đứng im tại cửa ra vào Giang Niệm, nói:

"Hai người hẳn là đã gặp qua, không cần lại cùng nhau giới thiệu a?"

Diêu Thục Cẩm nữ sĩ "..."

Giang Niệm: "..."

Thẩm Minh: "Ngồi."

Giờ khắc này, nếu như đem "Ngồi" đổi thành "Quý", khí thế của Thẩm Minh thật là có chút giống với quan huyện thẳng đường thời cổ đại!

Cái này chênh lệch cũng quá lớn!

Diêu Thục Cẩm nữ sĩ "..."

Giang Niệm: "..."

Diêu Thục Cầm nữ sĩ cùng Giang Niệm nhìn nhau một cái, lại xấu hổ, đều tự mình tìm vị trí ngồi xuống.

Thẩm Minh đốt một điếu thuốc, mặt không thay đổi nói:

"Nghe nói ngày hôm nay hai người dùng con đề làm một khoản giao dịch?"

Diêu Thục Cầm nữ sĩ giờ phút này cũng trở lại bình thường, có chút chột dạ, nói:

"Thẩm Minh, cách làm của mẹ, theo ý của con có lẽ còn thiếu thỏa đáng, nhưng cũng là vì tốt cho con, huống chi Giang Niệm đã nhận tiền, con liền nên rõ ràng con ở trong mắt cô ta cũng không phải là một người thật sự quan trọng, hiện tại chia tay không muộn a -- "

Giang Niệm có chút đau đầu, nói thật tốt!

Thẩm Minh đưa tay, đánh gãy lời nói của Diêu Thục Cầm nữ sĩ, hần nói:

"Con sẽ suy nghĩ, những cái khác không cần nhiều lời, hiện tại chỉ cần con hỏi, hai người trả lời là được rồi."

Diêu Thục Cầm nữ sĩ cùng Giang Niệm lại nhìn thoáng qua lẫn nhau, lẫn nhau đều có chút xấu hổ, đại khái là đều nghĩ qua Thẩm Minh sẽ tức, sẽ giận, sẽ nổi giận, lại không nghĩ rằng hần sẽ để bọn họ đối mặt nói chuyện.

Thẩm Minh cũng không để ý các cô, lạnh giọng hỏi:

"Hai người gặp qua mấy lần?"

Giang Niệm nói: "Hai lần."

Diêu Thục Cầm: "Hai lần."

Thẩm Minh thần sắc nhàn nhạt:

"Lần thứ nhất vì cái gì gặp mặt. Thẩm thái thái, mẹ nói trước đi."

Diêu Thục Cầm chỉ có thể nói:

"Mẹ tìm Giang Niệm, là hi vọng cô ta rời khỏi con, nhưng là Giang Niệm không có đồng ý."

Thẩm Minh: "Kia lần thứ hai..."

Giang Niệm tích cực bổ sung:

"Lần thứ hai gặp mặt là bởi vì em đồng ý, em đáp ứng cầm năm triệu mà Thẩm thái thái cho cùng anh chia tay."

Diêu Thục Cầm: "..."

Diêu Thục Cầm mắt nhìn Giang Niệm, cảm thấy cô coi như thức thời, nhưng trong nội tâm bà lại cảm giác có chút chuyện gì là lạ đang xảy ra?

Thẩm Minh lạnh lùng hừ một tiếng:

"Cũng chỉ có năm triệu? Không có lý do khác?"

Giang Niệm đang muốn lắc đầu nói không có, Thẩm Minh đã không nhìn nữa cô, đưa tay làm cho cô ngậm miệng, ngược lại nói:

"Thẩm thái thái, mẹ nói, trừ năm triệu, còn có hay không lý do khác?"

Diêu Thục Cầm căng thẳng trong lòng, trấn định nói:

"Cầm năm triệu muốn rời khỏi con, đây là do Giang Niệm tự mình đáp ứng mẹ, có hay không lý do khác có trọng yếu không? Cái này đều không cái biến được Giang Niệm từ bỏ con là sự thật."

Bà mặc dù nói như vậy, nhưng trong lòng nhưng có chút không chắc, Thẩm Minh hỏi như vậy, hiển nhiên là đã biết điều gì rồi, nếu như hần hỏi lại Giang Niệm, Giang Niệm đem mọi thứ đều nói ra, vậy liền...

Thẩm Minh quả nhiên nhìn về phía Giang Niệm, hỏi cô:

"Em tới nói, Thẩm thái thái nói là sự thật?"

Giang Niệm nhìn xem Diêu Thục Cầm, Diêu Thục Cầm cũng nhìn lại cô, Giang Niệm siết chặt nắm đấm, giống như là hạ quyết tâm, bộ dáng này khiến

Diêu Thục Cầm trong lòng chợt lạnh, Giang Niệm cái này là muốn đổi ý!

Giang Niệm: "Vâng, Thẩm thái thái nói là sự thật, tuyệt không một chút nói ngoa!"

Diêu Thục Cầm: "...???"

Bà thật sự cảm giác được giống như có chỗ nào không thích hợp?

Thẩm Minh chen hòng một chút, âm thanh lạnh lùng nói:

"Giang Niệm, anh hỏi em một lần cuối cùng, có hay không lý do khác?"

Giang Niệm dừng một chút, chân thành nói:

"Thẩm thái thái nói rất đúng a, mặc kệ bởi vì cái gì, em đều đã cầm năm triệu. Em đối với anh thích cũng không gì hơn cái này, còn không sánh bằng kia năm triệu đâu."

Diêu Thục Cầm cực kỳ kinh ngạc, bà lần thứ nhất thấy được trên mặt con trai bà từ trước đến nay đều không thay đổi sắc mặt, bày mưu nghĩ kế, thấy được một tia bị thương xuất hiện, rõ ràng vừa rồi hẳn còn rất trấn tĩnh, cũng bởi vì Giang Niệm nói mấy câu, tâm tình của hắn thế mà liền bị ảnh hưởng rồi? Đây làm sao cùng bà nghĩ không giống nhau lắm?

Nhìn nhìn lại Giang Niệm, cô tựa hồ tuyệt không sợ, còn đang nói nghiêm túc:

"Huống chi Thẩm thái thái thật sự hiểu lầm em a, em chỉ là muốn đơn thuần nói chuyện yêu đương mà thôi, em mới hai mươi mốt tuổi, còn không có chơi chán, không nghĩ sớm như vậy kết hôn. Cho nên sớm chia tay, còn có thể cầm tới năm triệu, với em mà nói tuyệt không thua thiệt."

Dứt lời, Giang Niệm nhìn một chút Diêu Thục Cầm, gặp bà có chút hé môi, một mặt khiếp sợ nhìn cô, tựa hồ không rõ tại sao cô thế mà sẽ làm như vậy???

Cái này có gì có thể kinh ngạc, cô dù sao cũng là đã cầm tiền, quy tắc của giao dịch đương nhiên phải tuân thủ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Cho Người Năm Triệu (13)

Edit: An Minh Tuệ.

Bên ngoài cửa thư phòng, Diêu Thục Cầm nữ sĩ đã đứng một lúc lâu, thần sắc bà có chút hoảng hốt, có chút mờ mịt, còn có chút không biết làm sao, nhìn cửa thư phòng đang đóng chặt, trong đầu lại nhớ đến con trai của bà tức giận, mời bà ra khỏi thư phòng, thời điểm quay đầu nhìn về phía Giang Niệm giống như Đại Ma Vương!

Đây còn là lần đầu tiên bà gặp Thẩm Minh tức giận như vậy, còn thấy được ở đáy mắt hắn cực lực ẩn dấu bị thương.

Trong ấn tượng của Diêu Thục Cầm, con của bà hẳn là không gì làm không được, hắn cường đại, tự tin, hoàn mỹ, kết giao cùng Giang Niệm vậy khẳng định cũng là Giang Niệm càng yêu Thẩm Minh, người khóc cầu không chia tay cũng hẳn phải là Giang Niệm mới đúng!

Lại hoàn toàn không nghĩ tới suy nghĩ của Giang Niệm lại cởi mở như vậy, hoàn toàn chính là một cái người bạc tình bạc nghĩa, xem ra Thẩm Minh sớm một chút cùng cô chia tay không có sai, chuyện này bà không có làm sai... Mặc dù nghĩ như vậy, có thể bà luôn cảm thấy có chỗ nào là lạ?

... Mà hiện tại Diêu Thục Cầm lại còn không khỏi có chút bận tâm Giang Niệm sẽ bị con trai của bà trả đũa là chuyện gì xảy ra đây?

Không đúng, khẳng định là có sai lầm chỗ nào!

Giang Niệm liền so Diêu Thục Cầm nữ sĩ bảo trì bình thân, cô nhìn Thẩm Minh đang yên tĩnh đứng tại trước người mình.

Từ sau khi Diêu Thục Cầm nữ sĩ rời đi, Thẩm Minh liền không có nói một câu, hai tay của hắn vòng ngực, thân hình tuấn dật cứng rắn giờ phút này có vẻ hơi băng lạnh lên, cặp kia đen nhánh con ngươi càng là không mang theo bất cứ tia sắc thái cảm tình nào.

Người không dễ dàng nổi giận, một khi nóng giận so với người thường đáng sợ gấp mười, huống chi vẫn là giống Thẩm Minh có thân phận có địa vị, khi thể lạnh thấu xương tự nhiên mà có, không giận tự uy!

“Mẹ anh đã đi rồi, em có thể nói thật với anh. ”

“Em trước đó nói mỗi một câu đều là lời nói thật, Thẩm Minh, em rất nghiêm túc, anh cho rằng em là nói đùa sao?”

Giang Niệm bắt đầu cười cười, còn nói:

“Thẩm thái thái cùng Dương tiểu thư nói mỗi một câu đều là đúng, Thẩm Minh, rồi xa em mới là đối với anh mà nói lựa chọn tốt nhất, em là họa thủy, sẽ không giúp được anh cái gì, sẽ còn hại anh —— “

“Giang Niệm!”

Thẩm Minh bỗng nhiên một chút đánh gãy lời nói của cô, thanh âm càng phát ra băng lãnh.

“Người ngoài nói cái gì có trọng yếu như vậy?”

“Bọn họ là người ngoài sao? Một người là mẹ của anh, một người là người nhà anh hài lòng để làm vợ của anh, có thể không quan trọng sao? Chẳng lẽ anh hi vọng em tiếp tục cùng với anh, sau đó cùng bọn họ đấu trí đấu dũng, cuối cùng đem mình trở thành người không ra người, quý không ra quý sao?”

Thẩm Minh sững sốt một chút:

“... Cái gì không người không quý?”

Giang Niệm nói nghiêm túc:

“Kích bản bên trong đều như thế diễn a, XX truyền hình anh chưa có xem a? Nữ chính tiến cung thời điểm nhiều đơn thuần, về sau hắc hóa đến bao nhiêu lợi hại? Em không nghĩ như thế, em không muốn đem mình trở nên lợi hại như vậy!”

Thẩm Minh: “...???”

Hắn vuốt vuốt cái trán:

“Giang Niệm, anh không muốn kéo đến những vấn đề này, anh hiện đang hỏi em, em thật sự muốn vì loại này buồn cười lý do muốn cùng anh chia tay?”

Giang Niệm trầm mặc lắc đầu, nhỏ giọng nói:

“... Cũng không hoàn toàn là vậy. ”

Thẩm Minh có chút hài lòng.

Giang Niệm: “Còn có kia năm triệu nha...”

Hả?!!

Thẩm Minh: “.....”

An tĩnh thời gian quá nặng nề, Giang Niệm nhìn không được trộm nhìn lên Thẩm Minh vài lần, chỉ cảm thấy Thẩm Minh sắc mặt so trước đó còn muốn đen hơn, cũng càng ngày càng khó coi, ánh mắt nhìn cô cũng càng thêm thâm trầm khó lường, tựa hồ rất khó chịu, lại rất thất vọng.

Giang Niệm trong lòng nhảy một cái, cảm thấy hơi khản trương lên.

Cô cảm thấy cách cô chờ mong đã lâu phòng tối, đã không xa!

Ai ngờ Thẩm Minh tức giận đến xoay người sang chỗ khác, cả người âm u, chỉ vào cổng nói:

“Ra ngoài!”

“Thẩm Minh, vậy chúng ta tính chia tay...”

“Đi ra ngoài cho anh!”

“... Nha.”

Giang Niệm thất vọng ra khỏi thư phòng của Thẩm Minh, trước khi chia tay, cô lần nữa mắt nhìn người đứng ở đằng kia Thẩm Minh, làm sao đều nghĩ mãi mà không rõ, không rõ Thẩm Minh đều tức giận như vậy làm sao còn không đem cô xử lý một chút đâu?

Tốt xấu nắm lấy bà vai gào thét một chút, hoặc là đến cái tê tâm liệt phế cường hôn?

Giang Niệm vừa rời đi thư phòng, Điều Thực Cầm nữ sĩ liền bu lại, bà ra vẻ thận trọng ho một tiếng:

“Thẩm Minh đều cùng cháu nói cái gì rồi?”

Giang Niệm chân thành nói:

“Thẩm thái thái, cháu không nói gì, bác yên tâm đi, đáp ứng bác việc kia cháu sẽ không đổi ý, cháu tuyệt đối sẽ không bán đứng bác, dù sao bác cũng là mẹ của Thẩm Minh, cháu cũng không thể hại hai người trở thành kẻ thù.”

Đây là ý gì? Điều Thực Cầm nữ sĩ đầu óc như vậy một cái chớp mắt, rất nhanh lại lấy lại tinh thần:

“Bác cùng Thẩm Minh mẫu tử tình thâm, làm sao có thể bởi vì cháu trở mặt thành thù?!”

Giang Niệm nhìn xem Điều Thực Cầm cười cười, nói:

“Đó là đương nhiên không còn gì tốt hơn.”

Điều Thực Cầm nữ sĩ “...???”

Giang Niệm còn nói:

“Kia đã như vậy, buổi tối hôm nay quấy rầy, cháu trước hết về trường học.”

Điều Thực Cầm nữ sĩ nhìn xem Giang Niệm đi xa, bỗng nhiên đã cảm thấy bóng lưng kia có nhiều gầy yếu như vậy ra vẻ kiên cường???

Kỳ thật buổi tối hôm nay Giang Niệm hoàn toàn có thể ngay trước mặt Thẩm Minh vạch trần bà, Thẩm Minh mang theo Giang Niệm trở về cùng bà ở trước mặt giằng co khẳng định chính là muốn biết chân tướng sự tình, bà mặc dù kinh ngạc lại ngoài ý muốn, thế nhưng không có quá mức sợ hãi.

Dù sao Giang Niệm cầm của bà năm triệu, có lý cũng biến thành không để ý tới, là không đành được thế thượng phong.

Bà là hoàn toàn không nghĩ tới, Giang Niệm một câu bà không phải đều không nói, ngược lại trực tiếp thừa nhận mình cầm năm triệu!

Là vì năm triệu rời đi Thẩm Minh!

Điều Thực Cầm nữ sĩ rất lo lắng con trai của bà sẽ bị thương, nhìn không được đẩy cửa thư phòng ra, quả nhiên trông thấy Thẩm Minh chính mình đứng ở cửa sổ hút thuốc, so với bóng đêm ngoài cửa sổ càng lộ vẻ cô tịch.

Điều Thực Cầm vẫn luôn biết, con trai của bà là một người đàn ông luôn tinh táo cùng lạnh lùng, hần ăn nói có ý tứ, bằng hữu bên cạnh cũng ít lại càng ít, có thể đến gần bên cạnh hần không có mấy người, Giang Niệm càng là một trong số ít nữ tính bên cạnh hần...

Bây giờ nào thành dạng này, trong lòng khẳng định không dễ chịu.

Bà đột nhiên có như vậy một tia hồi hận rồi.

“Thẩm Minh, Giang Niệm đã đi rồi, các con...”

Bà mặc dù có chút hồi hận, nhưng vẫn cảm thấy Giang Niệm không phải thích hợp làm vợ của Thẩm Minh.

“Kỳ thật thông qua chuyện lần này, con cũng có thể nhìn ra con cùng Giang Niệm cũng không thích hợp.”

Thẩm Minh nhìn ngoài cửa sổ, gõ gõ khóí bụi:

“Cho nên mẹ liền có thể dùng người nhà của cô ấy để uy hiếp sao?”

Hần quả nhiên là biết rồi.

Điều Thực Cầm không có quá kinh ngạc, cũng không có quá ngoài ý muốn.

“Con chừng nào thì biết đến?”

“Vừa mới.”

Hần chưa từng có tin vào những lời nói từ miệng của Dương Tuệ Linh nói ra, đã vậy việc này còn liên lụy đến mẹ hần, hần không có khả năng nghe những lời không chắc chắn, tự nhiên muốn nghe một chút lý do hai người sẽ nói.

Điều Thực Cầm thở dài:

“Mẹ làm như vậy là không đúng, nhưng Giang Niệm cầm tiền là sự thật, trong lòng Giang Niệm con cũng không sánh bằng người nhà...”

Thẩm Minh thân nhiên nói:

“Con cùng Giang Niệm kết giao bất quá mấy tháng, liền coi như chúng con lẫn nhau có yêu, mẹ cho rằng cô ấy đối với con yêu vượt qua tình cảm của cô ấy với người nhà mới là thật yêu con? Vậy nếu như con đối với Giang Niệm yêu vượt qua đối với mẹ cùng cha, gia gia yêu, dạng này mới tính chân ái, mẹ sẽ như thế nào?”

Diêu Thục Cầm kinh ngạc một chút:

“Không phải như vậy, Thẩm Minh, mẹ không có nghĩ qua như vậy.”

“Nhưng cách làm của mẹ chính là ý tứ này, mẹ cho rằng vô luận mẹ có làm sao tổn thương người nhà Giang Niệm, Giang Niệm chỉ có chịu đựng nhận lấy mới là thật yêu con. Cô ấy một khi vì người nhà đáp ứng mẹ rồi đi con, kia đối với con yêu liền không đủ thật, không đủ sâu, không đủ thuần túy.”

“...”

Diêu Thục Cầm nữ sĩ trong lúc nhất thời cũng không thể nói gì hơn, bà cũng không biết nên giải thích như thế nào, trầm mặc một lát, nói:

“Đã thành cái dạng này, con làm sao còn cùng Giang Niệm chơi cứng rồi?”

Thẩm Minh dừng một chút, hần tức cái gì?

Đại khái là tức vì Giang Niệm không tín nhiệm hần, gặp được sự tình thế mà cũng không nói cho hần, hần dễ nổi giận như vậy, rõ ràng cho cô cơ hội, có thể cô chính là cái gì cũng không nói, coi là dạng này hần liền cái gì cũng không biết?

Hần không nghĩ nhiều nữa, lắc đầu nói:

“Mẹ đi nghỉ ngơi đi, về sau đừng lại đi tìm Giang Niệm phiền phức, chuyện như vậy cũng không cần lại làm. Như vậy, rất không tôn trọng con, cũng không tôn trọng Giang Niệm cùng người nhà Giang Niệm. Huống chi Giang Niệm đến cuối cùng đều chưa hề nói mẹ một câu không phải, mẹ, cô ấy không phải nữ nhân xấu.”

Diêu Thục Cầm bắt đắc dĩ, chỉ có thể rời khỏi thư phòng, nhưng đáng tiếc chồng bà đã đi công tác bên ngoài, nếu không bà cũng có người có thể thương lượng một chút.

Sau sự việc xảy ra, mấy ngày nay Giang Niệm cùng Thẩm Minh không tiếp tục gặp mặt, liền Lâm Hiểu Nguyệt đều cảm thấy kỳ quái, trước kia Giang Niệm cách mỗi mấy ngày liền muốn cùng Thẩm Minh hẹn hò, không hẹn hò cũng muốn gọi điện thoại a, hiện tại đã không hẹn, liền điện thoại cũng không gọi, cái này có vấn đề! Cô liền không nhịn được hỏi Giang Niệm có phải là cùng Thẩm lão bản cãi nhau?

Giang Niệm chống cằm, lo lắng nói:

“Tớ cũng không biết a, hần vì cái gì không tìm gặp tớ?”

... Chẳng lẽ là cô nói đến không đủ hung ác, không đủ kích thích, cho nên nam chính căn bản cũng không tới tìm cô báo thù?

Cái này còn thể nào ngược luyến tình thâm a!

Lâm Hiểu Nguyệt sợ hãi than nói:

“Cậu là bạn gái hần, hai người vì cái gì cãi nhau làm sao bản thân cậu còn không biết a?”

“Tớ biết a, tớ liền nghi hoặc hần vì cái gì không tìm đến tớ báo thù?”

“... Báo thù? Báo mối thù gì? Báo thù cậu trộm tâm hần?”

“... Nha.”

Giang Niệm nhìn Lâm Hiểu Nguyệt một chút, hào quang của nữ chính vẫn một mực đứng im, càng thêm lo lắng, sau đó cô không nói hai lời, cầm chi phiếu đi ngân hàng, cứ như vậy, tâm tình quả nhiên vui vẻ không ít.

Ai biết Giang Niệm không đợi đến Thẩm Minh, ngược lại chờ được Diêu Thục Cầm nữ sĩ.

Cô rất ngoài ý muốn:

“Thẩm thái thái, bác tìm đến cháu, là còn lo lắng sao? Từ lần trước về sau, cháu liền không có gặp lại qua Thẩm Minh, cũng không có gọi điện thoại cho hần, đương nhiên cháu cái gì đều không cùng hần nói, bác... Tìm cháu là có chuyện gì?”

Diêu Thục Cầm nữ sĩ có chút khó khăn, nói:

“Giang Niệm, cháu đem tờ chi phiếu năm triệu kia trả lại cho bác, chuyện lúc trước coi như cái gì đều không có phát sinh, việc của cháu cùng Thẩm Minh... Bác không hỏi tới.”

Giang Niệm trợn mắt hốc mồm:

“.....!!!” Bác là ma quỷ sao???

Khó trách cô gần nhất làm sao một mực lo lắng đâu, hóa ra là ở đây!

May mắn may mắn, may mắn trước khi gặp, cô sớm đã đem tiền trong tờ chi phiếu chuyển hết vào thẻ của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Cho Người Năm Triệu (14)

Edit: An Minh Tuệ.

Giang Niệm cảm thấy Diêu Thục Cẩm nữ sĩ có thể lấy lý do này tìm đến cô, khẳng định là có nguyên nhân, bằng không thì giống như bà ấy có tiền như vậy thái thái, làm sao khi đã đưa tiền còn muốn cầm trở về?

Cô nghĩ nghĩ, hỏi:

“Thẩm thái thái, có phải là Thẩm Minh cùng bác cãi nhau?”

Diêu Thục Cẩm nữ sĩ bắt đầu đi thờ dài:

“Không có, Thẩm Minh không có cùng bác cãi nhau, ngày hôm sau, nó liền không nhắc lại qua chuyện này.”

Đã không có cãi nhau, cũng không có có ảnh hưởng đến tình mẹ con, mục đích của Diêu Thục Cẩm nữ sĩ cũng coi như mong muốn, làm sao còn muốn đổi ý đâu, đây cũng quá không có tinh thần hợp tác!

“... Dạng này không tốt sao?”

Giang Niệm nói:

“Thẩm Minh không có bởi vì bác làm những chuyện kia mà mâu thuẫn, cũng không có lại tới tìm cháu, cái này chẳng lẽ không phải là điều bác muốn sao? Làm sao đột nhiên liền thay đổi ý nghĩ đâu?”

Diêu Thục Cẩm nữ sĩ ý nghĩ rất đơn giản, chính là Giang Niệm rời khỏi Thẩm Minh về sau, Thẩm Minh có thể nghe theo trong nhà cùng đối tượng thích hợp kết hôn, coi như không phải Dương Tuệ Linh, nhà khác phù hợp cũng là có thể, sau đó sinh một trai một gái, đến thời gian thích hợp thì hoàn toàn tiếp nhận Thẩm thị...

Dạng này cũng ít đi một chút chặng đường oan uổng.

Có thể bà không nghĩ tới, Thẩm Minh không có cùng bà náo, ở nhà ở công ty biểu hiện cũng cùng ngày xưa không khác nhau chút nào, lại đi tìm Lão gia tử, nói hần từ nhỏ đến lớn cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp bất luận cái gì ngăn cản, người ở bên ngoài nhìn vào là rất thành công, nhưng hần biết, thành công của hần có hơn phân nửa là bởi vì hần là cháu trai của Thẩm gia.

Thẩm lão gia tử lần đầu tiên nghe nói còn rất kinh ngạc, cũng đầy đủ nhay cảm, nói:

“Là bởi vì hôn sự của cháu? Cháu không muốn nghe theo người nhà an bài, cho nên muốn một mình ra ngoài xông xáo một phen?”

Thẩm Minh nói:

“Cái này là một trong số những lý do; thứ hai, cũng là cháu cũng muốn biết nếu về sau thoát ly khỏi gia tộc, lấy năng lực của cháu đến cùng có thể đi tới bước nào, nếu như ngay cả chút năng lực nhỏ nhoi là tự mình lập nghiệp đều không có, coi như tiếp quản Thẩm thị cũng chỉ sẽ dừng bước chứ không tiến; còn thứ ba, cuộc sống của cháu là do cháu sống, cháu nghĩ nghe theo lựa chọn của mình.”

Thẩm lão gia tử nghe xong không có phản bác hần hoặc là trách cứ hần, chỉ nói là nếu như Thẩm Minh thật sự muốn đi ra ngoài tự lập nghiệp, vậy hần không chỉ có sẽ không được nhận trong nhà trợ giúp, càng không thể cảm trong nhà một tơ một hào, đã muốn xông, vậy liền nên dựng nghiệp bằng hai

bàn tay trắng, chân chính đi xông xáo một phen, mà không phải vác một cái ẽm tai thanh danh, kì thực vẫn là dựa vào trong nhà, kia cùng ở nhà khác nhau ở chỗ nào?

Thẩm Minh đồng ý.

Sự việc này Lão gia tử đã ngầm đồng ý, chính là Thẩm Sơn cũng không thay đổi được, Diêu Thục Cẩm nữ sĩ cũng chỉ có thể nhìn lo lắng suông, bà đến hỏi qua Thẩm Minh, hỏi hẳn là có phải vì chuyện của Giang Niệm nên mới quyết định việc này?

Nếu như hẳn còn đang bởi vì việc ấy mà tức giận, bà có thể đi tìm Giang Niệm, chuyện lúc trước coi như chưa từng xảy ra, việc hẳn muốn cùng cô kết giao bà cũng mặc kệ, cái gì cũng có thể thương lượng tốt, tại sao muốn rời khỏi nhà?

Diêu Thục Cẩm hi vọng Thẩm Minh có thể thay đổi quyết định, hẳn đã không nhỏ, mấy năm tới trước tiên kết hôn sau đó qua mấy năm tiếp nhận Thẩm thị không tốt sao? Làm gì phải đi bên ngoài chịu tội!

Nhưng mà bà cùng Thẩm Minh nói qua mấy lần, đều không thể thuyết phục được Thẩm Minh, liền ngay cả chồng bà cũng có chút tức giận nói:

“Cha đều đáp ứng, Thẩm Minh tính tình em cũng không phải không biết, nó muốn đi xông, liền để nó đi thôi, nên đi ăn một chút khổ, mới biết được xã hội này hiểm ác!”

Vì như thế nên Diêu Thục Cẩm nữ sĩ chỉ có thể tìm đến Giang Niệm, bà cảm thấy khẳng định là sự việc bà cùng Giang Niệm đã kích thích Thẩm Minh, cho nên mới để Thẩm Minh làm ra loại quyết định này, bà muốn để hết thảy mọi việc trở lại lúc ban đầu.

Vừa vặn Giang Niệm không phải nói a, cô còn trẻ, cũng chưa đến tuổi kết hôn, còn không nghĩ tới chuyện kết hôn này đâu... Nói không chừng ngày nào liền đem con trai của bà quảng đi!!!

Bất quá những chuyện này Diêu Thục Cẩm là không quá muốn cùng Giang Niệm nói, bằng không thì Giang Niệm biết con của bà có thể là bởi vì cô mới quyết định muốn đi ra ngoài xông xáo một phen, không chừng cái đuôi muốn vênh lên bầu trời.

Cho nên Diêu Thục Cẩm nữ sĩ nói:

“Bác cùng Thẩm Minh nói qua, cũng thật lòng nghĩ qua, hiện tại cũng là tự do yêu đương, hai đứa cũng chưa nói tới chuyện cưới gả, đã như vậy, bác tạm thời có thể không hỏi đến.”

Giang Niệm cực kỳ kinh ngạc, cho nên nam chính đến cùng là làm cái gì, để Diêu Thục Cẩm nữ sĩ có chuyển biến lớn như vậy? Còn làm cho cô khó giữ được năm triệu?

Giang Niệm nghi hoặc nói:

“Thẩm thái thái, bác thật sự nghĩ như vậy sao? Về sau đều không lại ngăn cản cháu cùng Thẩm Minh sao?”

Diêu Thục Cẩm nhẹ ho nhẹ một tiếng, nói:

“Đừng hiểu lầm, chỉ là để các cháu trước yêu đương thôi, những cái khác thì lúc khác nói.”

“Ân ân, cháu rõ ràng, có thể được đến Thẩm thái thái đồng ý đã là mở đầu rất tốt, tin tưởng không bao lâu, suy nghĩ của bác sẽ lần nữa thay đổi! Bác yên tâm đi, Thẩm A Di, cháu sẽ cùng Thẩm Minh nói chuyện yêu thương!”

“.....???” Làm sao cảm giác lời này nghe để người yên tâm không nổi?

Diêu Thục Cẩm nữ sĩ nhìn Giang Niệm bộ dáng nhu thuận nghe lời, càng nhìn càng cảm thấy không yên lòng, đây nhất định là lí do thoái thác để làm cho bà buông lỏng cảnh giác thôi!

Giang Niệm còn nói:

“Chỉ là trước đó cháu đã nói qua thật nhiều lời tổn thương Thẩm Minh, hi vọng hẳn có thể tha thứ cho cháu, rõ ràng cháu là có nỗi khổ tâm a, vậy cháu hiện tại có thể đi tìm Thẩm Minh sao...”

“Chờ một chút.”

Diêu Thục Cẩm đầu đầu vuốt vuốt cái trán.

“Chuyện này để cho bác suy nghĩ lại một chút.”

Giang Niệm cúi hạ đầu, có chút thất vọng lại có chút khổ sở nhìn xem Diêu Thục Cẩm:

“A?”

Diêu Thục Cẩm cũng có chút lúng túng, dù sao Giang Niệm rất phối hợp với bà, trừ lần thứ nhất cự tuyệt yêu cầu của bà, về sau mấy lần đều vô cùng

nghe lời, cũng không có chỗ ngồi quan hệ giữa bà cùng Thẩm Minh. Lần này càng là chính bà chủ động tìm tới trước, muốn như vậy muốn như thế cũng đều là bà.

Điều Thực Cảm nghĩ, nếu như không phải là bị con trai làm cho tâm phiền ý loạn, bà cũng sẽ không đứng đưa trái phải không chừng.

“Cháu để cho bác suy nghĩ thêm một chút, chờ bác nghĩ kỹ sẽ liên lạc lại cháu.”

Ném một câu nói như vậy, Điều Thực Cảm cầm túi xách lên nhanh chóng rời đi, hơi có chút ý tứ chạy trốn.

Giang Niệm cũng khẩn trương chạy trở về trường học, trong lòng tự nhủ, Điều Thực Cảm nữ sĩ nói lật lọng liên lật lọng cũng thật là làm cho người ta sợ hãi.

Các loại bài kiểm tra sắp kết thúc làm cô phải chuẩn bị rất nhiều, thi xong một cái, Giang Niệm không nói hai lời, cầm túi xách, liền ngồi lên xe lửa về nhà.

Cô đều có kế hoạch tốt, chờ về đến nhà, mua nhà trước, sau đó lập một bản kế hoạch du lịch vòng quang trái đất cho ba người, tiền phải tiêu mới an tâm a.

Giang Niệm đến nhà tự nhiên nhận cả nhà nhiệt liệt hoan nghênh, bất quá cô nghỉ trường học bên kia còn không có nghỉ, sự việc Giang ba ba xin nghỉ hưu sớm cũng giải quyết, nói là phía trên bị nhầm lẫn, Giang ba ba khó chịu qua mấy ngày, lại trở nên sinh long hoạt hổ.

Ban ngày hai vợ chồng liền như thường lệ đi làm, Giang Niệm ở nhà sống như sâu gạo, mỗi ngày đều tìm nhà để mua, cô liền coi trọng một cái biệt thự mới xây ở phụ cận, hoàn cảnh tốt, chung quanh công trình tốt, cách trường học cũng gần...

Giang Niệm một bên xem phòng, một bên lên kế hoạch về chuyến du lịch vòng quanh thế giới, một môi liên chơi game, ngày tháng trôi qua dường như cấp bao nhiêu vui vẻ, mặc dù cũng từ vừa về nhà tiểu bảo bối biến thành Tiểu Thảo. (Ý chỉ khi vừa mới về nhà bố mẹ sẽ coi là bảo bối, nhưng ở được một thời gian rồi sẽ coi con thành cây cỏ, tự sinh tự diệt. =))

“Con nhìn con mỗi ngày ở nhà cũng không đi ra đi vòng một, thân thể đều bỏ đi, về sau đi chợ mua đồ ăn đều giao cho con, tiền mẹ để trong ngăn kéo tự cầm.”

Mua thức ăn? Nói đùa, cô hiện tại cũng là một tiểu phú bà trong người có năm triệu, lập tức liền muốn ở biệt thự đi du lịch vòng quanh thế giới, còn cần phải tự mình mua thức ăn sao?

Giang mụ mụ: “Còn không mau đi!”

“... Nha.”

... Mặc dù bản thân là tiểu phú bà trong người có tiền, nhưng mẹ mình vẫn là sinh vật đáng sợ nhất trên đời này, cô chỉ có thể cầm tiền lẻ đút vào túi để đi chợ.

Giang Niệm tùy tiện ở chợ bán thức ăn mua ít rau xanh cùng hai cây xương sườn, găm vô kem ốc quế giẫm lên dép lao thoải mái nhàn nhã đi trở về, trong lòng suy nghĩ, đây là thời điểm cùng trong nhà nói thẳng thắn cô thật ra là cái nữ phú hào.

Ai ngờ cô vừa tới nhà, đã nhìn thấy dưới nhà, có một người khách không mời mà đến đang đứng.

Cô giật mình đến kếm chút đem vỏ kem ốc quế nuốt:

“Thẩm Minh, anh làm sao lại ở chỗ này?”

Nam nhân mặc áo sơ mi trắng, quần dài màu đen, đơn giản sạch sẽ, một thân khí chất nổi bật, khiến cho mọi người đi qua đều ngừng chân quan sát! Nghĩ xem Giang Niệm thế mà quen biết, lập tức nhỏ giọng nói đến cái gì đó.

Giang Niệm dẫn theo đồ ăn chạy tới, ngửa đầu nhìn xem hắn:

“Sao anh lại tới đây?”

Thẩm Minh cười cười, đưa tay vuốt ve tóc hơi loạn của Giang Niệm, thanh âm hoàn toàn như trước đây trầm ổn:

“Niệm Niệm, đã lâu không gặp.”

Giang Niệm ngẩn người:

“Lần trước chúng ta đều chia tay a, anh làm sao còn tới a...”

Thẩm Minh híp mắt, khẽ hừ một tiếng:

“Mặc dù những chuyện em làm để cho anh rất tức giận, nhưng anh rõ ràng, em không phải người như vậy. Mà lúc anh ra khỏi nhà, mẹ anh nói cho anh, bà nói trong lòng em là rất yêu anh, chỉ là vì bà, sợ ảnh hưởng tình cảm mẹ con giữa anh và mẹ, nên em đã đáp ứng rời khỏi anh.”

Giang Niệm: “.....”

... Diều Thục Cầm nữ sĩ vì muốn cầm về năm triệu mà không từ thủ đoạn??

Giang Niệm thế mới biết, nguyên lai Thẩm Minh khoảng thời gian này là ra ngoài làm việc, hắn muốn rời khỏi Thẩm thị, tự mình lập nghiệp!

Lão gia từ lên tiếng, đã muốn xông, mặc cho hắn xông, chỉ là người nhà họ Thẩm cũng không thể cho Thẩm Minh bất kỳ trợ giúp nào, thân là Thẩm gia Đại thiếu gia phải có cổ phần, tài chính, bất động sản các loại cũng hết thầy không cho phép mang đi. Hắn đã dọn ra khỏi nhà lớn của Thẩm gia, tạm thời tìm một cái phòng ở lại, chỉ thỉnh thoảng về xem một chút.

Giang Niệm nghe được sùng sốt một chút, cô có nghĩ qua Thẩm Minh có lẽ sẽ làm những gì, nhưng không nghĩ tới hắn lại như vậy quả quyết chọn rời đi Thẩm gia:

“Cho nên bây giờ anh không còn có cái gì nữa sao?”

Giống như hắn đi xe vẫn là mượn của Từ Siêu?

Thẩm Minh: “Có, anh còn có em.”

Giang Niệm mím mím môi, nói:

“... Cái này không giống, người nhà của anh làm sao bây giờ?”

“Anh nhớ bọn họ, hoặc là bọn họ nhớ anh, chúng ta tùy thời có thể gặp mặt, anh cũng có thể tùy thời về nhà.”

Hắn chọc chọc trán cô, có chút bất đắc dĩ.

“Anh chỉ là rời đi Thẩm gia ra lập nghiệp mà thôi, cũng không phải là cùng người trong nhà đoạn tuyệt quan hệ, em nghĩ đi đâu vậy?”

Giang Niệm sờ lên cái trán, thời điểm nhìn xem Thẩm Minh còn là có chút khó tin.

... Cho nên cô chờ mong đã lâu ngược thân lại ngược tâm như vậy kết thúc rồi à? QAQ

Thẩm Minh nhìn khuôn mặt nhỏ Giang Niệm vo thành một nắm, trông thấy trong mắt cô có kinh ngạc cùng mờ mịt, hắn nhíu mày cười khẽ một tiếng, giống là nghĩ đến cái gì mờ ra bàn tay:

“Cho anh.”

Giang Niệm a âm thanh, xem bàn tay hắn:

“... Cái gì?”

“Kia năm triệu.”

“.....???”

Anh cái này ma quỷ xác định không phải là đến để lừa gạt của em năm triệu sao???

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Giang Niệm: Bưng chặt túi tiền nhỏ!!!

Cảm ơn các bạn đã yêu thích và bình chọn ủng hộ cho truyện...!!!

** cúi người* yêu yêu**

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Cho Người Năm Triệu (15)

Edit: An Minh Tuệ.

Giang Niệm ở cư xá, hàng xóm xung quanh đều đã ở mấy chục năm, mọi người cũng hết sức quen thuộc lẫn nhau, nói là nhìn Giang Niệm lớn lên cũng không đủ, cho nên cơ hồ là rất nhanh, tin tức Giang Niệm mang theo bạn trai trở về gặp bố mẹ liền truyền ra, còn truyền đi sinh động.

Cái này nói bạn trai Giang Niệm đáng đáp trắng tinh, coi như lớn lên đẹp trai, hiểu lễ nghĩa, lần này là đặc biệt từ A thị chạy đến thăm Giang Niệm, xem xét chính là một tặng bằng nhỏ!

Cái kia còn nói tiểu tử kia tới là muốn chuẩn bị cầu hôn, không chừng đợi Giang Niệm sau khi tốt nghiệp đại học liền muốn kết hôn! Còn có người nói xe kia nhìn cũng không tệ, chứng tỏ người trong nhà cũng có năng lực, Vân Vân.

Giang ba ba muốn đợi học sinh học xong tiết tự học buổi tối mới về, trở về cũng chỉ có Giang mụ mụ, khi vào cư xá liền bị sát vách Vương Đại thăm, dưới lầu Lưu a đi, trên lầu Trương đại tỷ kéo lại, lớp bốp dừng lại chúc mừng, chúc mừng cái gì?

Chúc mừng bà có con rể!

Giang mụ mụ lúc này mới biết được, con gái bà thế mà đem bạn trai mang về?

Bà cũng không lo được nhiều như vậy, cáo biệt mấy người đang nhiệt tình, liền lên lầu, cái này xú nha đầu, rõ ràng cùng bà nói không có có bạn trai chưa có bạn trai, vậy hôm nay xuất hiện chính là quý a?

Bà ôm trong sách vở lên lầu, trước giả làm cái gì cũng không biết, liền xem xú nha đầu nhà mình có khai hay không, bà lại suy nghĩ một chút muốn hay không từ nhẹ xử phạt.

Ai ngờ bà vừa mở cửa, liền nhìn thấy Giang Niệm đang quỳ trước Phật tượng trong phòng khách làm giật nảy mình.

Giang Niệm quỳ đến thẳng tắp, chắp tay trước ngực, miêng lẩm bẩm, bộ dáng vô cùng thành kính.

Giang mụ mụ không hiểu thấu:

“Giang Niệm, con giả thần giả quỷ à, quỳ ở đây làm cái gì?”

Giang Niệm nghiêm túc bái một cái, xong mới đứng dậy, nghiêm túc nói:

“Mẹ, mẹ không hiểu.”

Giang mụ mụ: “...???” Bà đương nhiên không hiểu!

Giang Niệm lo lắng, lại thật lòng hỏi:

“Mẹ, con cảm thấy nhà chúng ta hẳn là lại mời cái thần tài trở về, mẹ cảm thấy thế nào?”

... Thần tài? Giang mụ mụ cảm thấy con gái bà có phải là có cái gì bệnh? Đột nhiên nói cái gì mê sảng mời cái gì thần tài?

Giang mụ mụ trùng điệp ho một tiếng:

“Đừng nghĩ cho mẹ nói sang chuyện khác, con nói, con có phải là có chuyện gì hay không giấu diếm mẹ? Nếu không phải Vương Đại thăm, Trương đại tỷ cùng mẹ nói, mẹ và cha con còn muốn bị con mơ mơ màng màng.”

Bà gặp Giang Niệm một mặt vô tội, nhìn không được đăm đăm cái trán cô.

“Còn giả ngu! Bạn trai con đều tìm đến nhà, con còn không nói thật với chúng ta đúng không?”

Giang Niệm hiện tại nơi nào có tâm tình giới thiệu tên ma quỷ kia là bạn trai của cô a, cô hiện tại chỉ muốn đem thần tài mời về nhà cúng bái! Tốt ép một chút tài vận của cô.

Mặc dù cô không có tâm tình giới thiệu tên bạn trai ma quỷ kia, nhưng là không chịu nổi sự lợi hại của Giang mụ mụ, cuối cùng cô rốt cục nhớ tới trước lúc đi Thẩm Minh có cùng cô nói một câu:

“Thẩm Minh nói hẳn sáng mai lại tới nhà bái phóng, đến lúc đó mẹ cùng ba ba liền gặp được hắn nha.”

Giang mụ mụ giật mình:

“Dạng này liền tới nhà rồi? Con đây cũng quá nhanh! Mẹ còn cái gì đều không chuẩn bị đâu!”

Giang Niệm: “...”

Giang mụ mụ nguyên bản rất nghiêm túc, vừa nghe nói bạn trai trong truyền thuyết của Giang Niệm muốn đến nhà, cũng không lo được thăm vấn Giang Niệm, nhắc tới sáng mai nên làm cái gì, phải làm vài món thức ăn muốn mặc bộ nào quần áo nào, Giang Niệm nhin không được nói:

“Mẹ, mẹ không phải không vui sao? làm sao đều không phản đối a?”

Giang mụ mụ trừng Giang Niệm một chút:

“Dù thế nào đó cũng là bạn trai con, người ta đều đến cửa nhà, mẹ còn có thể đuổi hấn đi hay sao? Chúng ta cũng không phải loại người không biết nói lý, điểm ấy lẽ phép vẫn có.”

Giang mụ mụ suy nghĩ rất mờ, con gái lớn, sớm muộn sẽ phải kết hôn sinh con, bọn họ làm trưởng bối, chỉ có thể cho kiểm định một chút, cho con gái tìm một nhà khá giả.

Giang Niệm cũng liền theo Giang mụ mụ gầy vò, ăn cơm tối sau liền trở về phòng tìm chỗ bán đồ, cô muốn mua một thân tài trở về!

Khả định là cô tài vận không đủ, cho nên năm triệu kia cầm đến tay rồi mà lại có nhiều như vậy mà quý nhớ thương!

Đại khái là chấp niệm quá sâu, tối hôm đó cô ở trong mơ đều quý một đêm, sáng ngày thứ hai rời giường thiếu chút nữa ngã xuống đất, cô lung la lung lay ra ngoài phòng, trông thấy Giang ba ba mặc đồ Tây, trên mặt bàn còn dọn lên bộ đồ uống trà mà ngày thường đều không nỡ dùng, bộ dáng cực kỳ nghiêm túc.

Giang mụ mụ cũng từ bên ngoài mua đồ ăn trở về, bà còn đặc biệt đi làm lại tóc, cặp lại bằng một chiếc cặp tóc tinh xảo.

Đáng tiếc bộ dáng ôn nhu ấy khi vừa nhìn thấy Giang Niệm mới tỉnh ngủ liền bùng nổ:

“Còn không đi rửa mặt ăn cơm dọn dẹp một chút, nhìn xem cái này đều mấy giờ rồi!”

Giang Niệm bẹp miệng: “Ồ.”

Thẩm Minh thời điểm đến vừa vặn mười giờ rưỡi, Giang Niệm đang ở phòng bếp rửa bát, tiếng chuông cửa vang lên, cô lập tức cộc cộc cộc chạy đi mở cửa, còn nghe thấy Giang ba ba ra về đứng đắn ho khan vài tiếng, cùng Giang mụ mụ mất đi mây lại, không biết trao đổi bao nhiêu ý tứ.

Ngày hôm nay Thẩm Minh cũng mặc vào một thân âu phục màu đen, bên trong mặc áo sơ mi trắng, tóc ngắn màu mực, bộ dáng sạch sẽ, tuấn dật phi phàm.

Hắn mang chút hoa quả, rượu ngon cùng một số sản phẩm dinh dưỡng tổ yến, còn đặc biệt chuẩn bị cho Giang ba ba một bữa tranh chữ, cho Giang mụ mụ đưa một chiếc khăn tơ lụa, rất biết thu mua lòng người.

Tăng thêm Thẩm Minh vốn là một người đàn ông xuất chúng, bình thường ăn nói có ý tứ, kiệm lời ít nói, cũng không có nghĩa hấn không biết nói chuyện, tương phản, hấn khi chất rất tốt, gia thế tốt đồng dạng giáo dục hấn rất tốt, kiến thức rộng lớn, cũng mười phần bác học, đọc kiến thức mười phần hiểu biết, nói chuyện cùng Giang ba ba Giang mụ mụ mấy năm dạy học cũng không thấy khó khăn, liền ngay cả cờ tướng, cũng có thể cùng Giang ba ba người tới ta đi giết đến tận hứng.

Giang ba ba nghiêm mặt sớm tại lúc Thẩm Minh biểu hiện xuất sắc đã không còn, liền ngay cả Giang mụ mụ cũng âm thầm nghi hoặc nhà bà gốc cô nương làm sao lại tìm tới một bạn trai tốt như vậy, quả nhiên là gốc người có gốc phúc a?

Chính là thời điểm nói đến gia thế của Thẩm Minh, hấn uyển chuyển nói trong nhà là làm ăn, hấn ở nước ngoài học xong nghiên cứu sinh sau liền công tác trong nhà mấy năm, bây giờ hấn chuẩn bị tự mình ra ngoài xông một lần:

“Tương lai muốn làm gì cháu đã kế hoạch xong, bởi vì mấy năm nay làm việc cũng có đầy đủ cơ sở cùng kinh nghiệm, sẽ không để cho Niệm Niệm đi theo cháu phải chịu khổ, thúc thúc A di xin yên tâm.”

Thúc thúc A di rất yên tâm, Giang mụ mụ còn nói:

“Không sao, người trẻ tuổi liền nên ăn chút khổ, cái gì đều muốn thử nghiệm một chút, mới coi là có hoàn chỉnh cuộc sống.”

Giang Niệm: “...”

Người giống Thẩm Minh như vậy, hấn là không người nào là không hài lòng đi, hấn quá xuất sắc, cũng có tư cách kiêu ngạo, gia thế rất tốt với hấn mà nói chỉ là tô điểm mà thôi.

Đương nhiên, nếu như hấn không hỏi cô muốn năm triệu kia, hấn còn là một người tốt. = =

Trên bàn cơm Giang ba ba cùng Thẩm Minh uống nhiều mấy chén, Giang ba ba đương nhiên uống được, bất quá Thẩm Minh từng ở trên thương trường là nhân vật phong vân, ông rất nhanh liền gục xuống, sau đó bị vịn trở về phòng ngủ nghỉ ngơi, Giang mụ mụ nhin không được nhắc tới nói đều tuổi đã cao còn cây mạnh cái gì, lại để cho Giang Niệm đỡ Thẩm Minh đi lên phòng cô nghỉ một lát.

Giang Niệm muốn nói Thẩm Minh tửu lượng kia rất tốt, một tí tẹo như thế căn bản cũng không phải là sự tình được chứ, không cần lo lắng nha. Nào biết được vừa quay đầu lại, liền nhìn Thẩm Minh chóng mặt ngồi ở đằng kia chống đỡ cái trán.

Giang mụ mụ đâm trán cô:

“Con cái này không tim không phổi, quả thực không tưởng nổi!”

Giang Niệm: “...”

Cô chỉ có thể vịn Thẩm Minh tiến vào phòng ngủ của mình, hơn phân nửa trọng lượng người đàn ông đều dựa vào ở trên người cô, cô nghe được mùi vị quen thuộc trên người hắn, hỗn tạp nhàn nhạt mùi rượu, hun đến cô thấy chóng mặt.

Giang Niệm vịn Thẩm Minh nằm xuống, hắn người cao lại dài, đem giường của cô chiếm hơn phân nửa, giờ phút này nằm ở trên giường, hơi híp mắt lại nhìn cô, gương mặt tuấn lãng có đỏ một chút, rất là đẹp, lại không khỏi có chút tà khí, thấy vậy Giang Niệm có chút khẩn trương, cô nói câu vậy anh ngủ đi, vừa muốn đi ra, lại bị Thẩm Minh giữ chặt tay nhỏ, rất nhỏ một cái dùng sức, cô ngã vào trong lồng ngực nóng hổi của hắn.

Cô đập hắn một chút:

“Anh làm gì chứ, đợi lát nữa mẹ em tiến vào, anh lại đẹp mặt!”

Thẩm Minh trong cổ họng phát ra cười khẽ, thuận thuận vuốt mái tóc dài mềm mại của cô:

“Niệm Niệm, anh thật sự rất thích em.”

Giang Niệm liền giật mình, ghé vào lồng ngực hắn. Thẩm Minh là một người đàn ông ít thể hiện ra bên ngoài, hắn sẽ rất ít cùng người cho thấy tâm ý của hắn, đại khái là ra vẻ thận trọng, lúc theo đuổi cô có nói qua thích, về sau cũng rất ít nhắc lại, lần này đột nhiên tỏ tình... Xem ra thật là uống nhiều quá.

Hắn hôn đỉnh đầu cô một cái.

...

Giang mụ mụ cuối cùng cũng đỡ được chồng mình say khướt đi ngủ, đem bàn bát đĩa thu dọn sạch sẽ sau cũng trở về phòng ngủ ngủ trưa, đợi đến thời điểm bà rời giường đã nhìn thấy Thẩm Minh ngồi ở phòng khách, cầm trong tay một quyển sách, yên tĩnh trầm ổn.

Giang mụ mụ đẩy ra cửa phòng, trông thấy con gái bà núp ở bên giường đang ngủ say, trong miệng huyền huyền, giống như đọc tiếp lẩm bẩm cái gì cái gì thần tài...?

Thần tài?

.....

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Ngày hôm nay cũng là bùng nổ Tiểu Tiễn túi một ngày đầu ~~~

PS: Ba mươi vị trí đầu đưa tiểu hồng bao a, a a đất ~

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Cho Người Năm Triệu (16)

Edit: An Minh Tuệ.

Giang Niệm trong mơ hay ngoài mơ đối với thần tài đều phá lệ thành kính, cô cảm thấy cô lẽ ra có thể đạt được thần tài chiều cố, dù sao hẳn khả năng cũng tìm không được giống cô dạng này một tín đồ tiêu tụy.

Bất quá giấc mơ của cô rất nhanh liền tan nát, buổi tối thời điểm cô đưa Thẩm Minh rời đi, tên ma quỷ kia liền ra tay đánh nát giấc mơ nhà giàu, giấc mơ du lịch vòng quanh thế giới, bây giờ tất cả những gì cô sắp xếp chỉ còn lại trong mơ...

Hắn sờ sờ đầu cô, trong thanh âm thanh lãnh lộ ra một chút ôn nhu:

“Chuyện này là mẹ anh làm không đúng, anh thay mặt mẹ xin lỗi em, bà không xấu, đối với em cũng không có ác ý, chỉ là anh không có đi theo kế hoạch của bà, cho nên giận chó đánh mèo lên em. Lần này anh rời khỏi, cũng là nghĩ hướng trong nhà cho thấy anh có ý nghĩ của mình cùng quyết định.”

Giang Niệm còn có thể làm sao nha, đành phải làm một nữ chính xem tiền tài như cặn bã, tại thời điểm nam chính có yêu cầu cô có thể cầm chặt không cho sao?

Cô bẹp miệng, muốn nói không quan hệ, cô rất thích dạng này giận chó đánh mèo a... Nếu như là lừa giận đó hùng hực hơn có phải hay không không chỉ có năm triệu rồi??

Thế nhưng là không thể, bởi vì cô là một nữ chính mà vô số tiền tài có đập ở dưới chân cũng có thể mặt không đổi sắc a!

Giang Niệm lẻ mả lẻ mè từ trong áo lấy ra ví tiền, lại từ trong ví tiền lấy ra thẻ, đưa cho hắn nói:

“Em rõ ràng, em đều hiểu... Em không có ghi hận mẹ anh, em biết bác cũng là vì muốn tốt cho anh.”

Thẩm Minh ân một tiếng, đem thẻ thu vào, sau đó ôm lấy cô:

“Niệm Niệm, đừng lo lắng.”

Cô ân một tiếng, ghé vào trong ngực hắn, tuyệt vọng nhắm mắt lại.

..... Chẳng lẽ là thần tài không có nghe thấy cô cầu nguyện đến tiêu tụy đáng vốc sao?

“Ân? Tại sao khóc?”

“Liền là nghĩ đến muốn cùng anh tách ra...”

Hắn cười cười, muốn nói cô gái ngốc, cúi đầu hôn môi của cô.

Thẩm Minh vừa đi, Giang Niệm liền gần hai tháng không có gặp lại hắn, hắn rời đi Thẩm thị ra lập nghiệp, so với thời điểm lúc trước hắn ở Thẩm thị làm việc còn muốn bận bịu, dù sao cũng là bắt đầu lại từ đầu, mặc dù có đặc biệt từ chức đi theo Thẩm Minh là trợ lý Từ Siêu hỗ trợ, hắn cũng y nguyên loay hoay chân không chạm đất.

Giang Niệm muốn cách một hai ngày mới có thể cùng hắn gọi trước điện thoại, tin nhắn liên lạc cái gì cũng không cần.

Nếu như không phải biết kia là nam chính, Giang Niệm đều muốn coi là đối phương cầm của cô năm triệu chạy trốn, mặc dù đã là quá khứ, cũng hơn một tháng, bây giờ nghĩ đến lòng của cô còn đang rỉ máu.

Bất quá cô cũng nghĩ thông, cô hiện tại mất đi chỉ là năm triệu, nhưng tương lai nhất định sẽ có vô số cái năm triệu!

Mặc dù Giang Niệm cùng Thẩm Minh liên lạc bình thường, kỳ tích chính là Diêu Thực Cầm nữ sĩ thường thường liền gọi điện thoại cho cô, hoặc là liền nói con trai của bà cỡ nào cỡ nào cố gắng, cỡ nào cỡ nào khó được, hoặc là liền nói con trai của bà mệt mỏi đều gây tốt xấu cháu cũng là bạn gái hắn, nên khuyên hắn một chút về nhà nha!

Giang Niệm còn không có từ trong bi thống mất đi năm triệu lấy lại tinh thần đâu, Diêu Thực Cầm nữ sĩ lại nói:

“Giang Niệm a, đoạn thời gian trước Thẩm Minh đem kia năm triệu trả lại cho bác, hắn hi vọng bác và cháu nói lời xin lỗi... Bác biết cháu là cô gái tốt, chính là cảm thấy cháu cùng con trai bác hai đứa là không có tương lai cháu biết không?”

Giang Niệm tâm vừa đau một chút, cô biết, cô đương nhiên biết rồi!

Diêu Thực Cầm:

“Xin lỗi là không thể nào xin lỗi, nếu như lại cho bác một cơ hội, bác còn sẽ làm như vậy! Cháu nếu quả thật thích Thẩm Minh, liền khuyên hắn mau về nhà đi, trong nhà đều tốt, đồ trong nhà tương lai đều là của hắn, hắn làm gì phải đi ăn cái kia khổ đi bên ngoài xông xáo đâu? Đúng không?”

Giang Niệm suy tư nói: “Cái này cháu khả năng không có cách nào khuyên Thẩm Minh, anh ấy đã ra tới, bác cũng thử ủng hộ, cổ vũ anh ấy, bác lại chỉ một mực phản đối... Đối với Thẩm Minh như vậy cũng là tôn thương a, huống chi Thẩm Minh hiện tại cần nhất hắn là người nhà ủng hộ.”

... Khuyên là không thể nào khuyên, không có một ngàn vạn, nói cái gì cô cũng là sẽ không khuyên!

Nào biết Điều Thực Cảm nữ sĩ nghĩ nghĩ, bất đắc dĩ thở dài, nói:

“Cháu nói có chút đạo lý, bác cũng rõ ràng, Thẩm Minh đều đi ra, bác liền... Bác liền xem trước một chút hán có thể đi tới một bước nào đi, chờ hán ăn được rồi khổ, nhất định sẽ biết vẫn là trong nhà tốt.”

Giang Niệm: “.....???”

Cái này, Điều Thực Cảm nữ sĩ không khỏi cũng quá không kiên định đi, bác làm sao lại không kiên trì một chút nữa đâu? QAQ

Đến khi Giang Niệm trở lại A thị, người bạn rợn Thẩm Minh phái Từ Siêu tới đón cô, Từ Siêu nói Thẩm Minh có cái dự án hợp tác, bởi vì rất trọng yếu nên hán không đi không được, cho nên liền để hán tới.

Từ Siêu đưa Giang Niệm đi đến phòng ở mới của Thẩm Minh, cách A thị còn rất gần, ước chừng hơn hai trăm mét.

Nghe nói là lúc hán học đại học, tự mình đầu tư có phiếu mua phòng, bởi vì để không quá lâu chính hán đều quên mất, lần này rời đi Thẩm thị mới nhớ tới, chính dễ dàng dùng.

Từ Siêu đem Giang Niệm thu xếp tốt sau liền về công ty, Giang Niệm vào internet sau liền nằm trên ghế sa lon chơi điện thoại, Lâm Hiểu Nguyệt lúc này còn chưa tới trường học đâu, nói là muốn sáng mai buổi sáng mới đến, lúc này đang ở nhà thu thập hành lý, thuận tiện cùng Giang Niệm mở giọng nói nói chuyện phiếm.

“Trước đó cậu nói Thẩm lão bản đi đến nhà cậu chào hỏi, hiện tại cậu liền đến nhà của Thẩm lão bản, hai người có phải hay không phát triển được cũng quá nhanh rồi? Bạn trai tớ còn không có đâu!”

Giang Niệm nga một tiếng:

“Chúng mình không giống, cậu chậm rãi tìm, không nóng nảy.”

“Chúng mình nơi nào không giống nhau?”

... Đương nhiên là bởi vì cô là nữ chính, đương nhiên không giống nhau, Giang Niệm cười ha hả nói:

“Bởi vì tớ cùng Thẩm lão bản là chủ định duyên phận đến gặp nhau đi.”

“Oe ——“ Lâm Hiểu Nguyệt buồn nôn run lập cập, “Không nói nữa, tớ đi sắp xếp hành lý, ngày mai gặp.”

Giang Niệm ân một tiếng.

Lâm Hiểu Nguyệt:

“Hi vọng thời điểm ngày mai gặp cậu còn có thể bảo vệ trinh tiết của mình.”

Giang Niệm: “...”

Cô rút sạch suy nghĩ, nghĩ một chút dáng người của Thẩm Minh, thời điểm mỗi lần hán ôm cô, cũng có thể cảm giác được cơ thể của hán cứng rắn, đặc biệt thích hợp hợp ngược luyện tình thâm, quá đáng tiếc!

Thẩm Minh là buổi tối mới trở về, cô phát hiện hơn một tháng không gặp, Thẩm Minh nhìn giống như càng đẹp trai hơn, gương mặt kia vốn là không thể bắt bẻ, một thân khí chất tự nhiên mà thành, trầm ổn nội liễm, phong thái tuyệt tuyệt.

Hán cởi áo khoác treo ở một bên, kéo tay áo đi tới, trông thấy cô lúc đấy mắt tràn đầy ý cười, xoa xoa đầu cô nói:

“Có đói bụng không? Chờ anh tắm rửa liền ra ngoài ăn cơm.”

Một người đàn ông như vậy mà cởi quần áo ra càng khiến người ta cảm thấy dụ dỗ.

Giang Niệm cảm thấy cô vẫn là thật muốn hán, mặc dù đây là ma quỷ đã làm vỡ vụn mộng phú bà của cô, vẫn là không nhận được ôm lấy eo của hán:

“Thẩm Minh, chúng ta lâu như vậy không gặp, anh cũng không nhớ em à? Làm sao lại nghĩ đến ăn đâu?”

Thẩm Minh nhú mày, xoa bóp gương mặt cô:

“Hừm, anh cần hướng em biểu đạt một chút nỗi nhớ tình yêu sao?”

Trên mặt hán cười thoát nhìn như là không có ý tốt, có chút nguy hiểm, Giang Niệm ho một tiếng buông ra hán:

“Được rồi được rồi, anh đi tắm rửa đi, em thật đói!”

Hắn liếc cô một cái, nhàn nhạt: “Àn.”

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Không có ý tứ, ta hôm nay sửa chữa thật nhiều lần (:3” ∠)_

PS: Ba mươi vị trí đầu đưa tiểu hồng bao a, quá không có ý tứ càng chậm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Cho Người Năm Triệu (17)

Edit: An Minh Tuệ.

Hai người yêu nhau lại xa cách quá lâu làm sao có thể không lẫn nhau “Biểu đạt một chút nỗi nhớ tình yêu”, Thẩm Minh thoát nhìn như là phái trầm ổn lãnh đạm cấm dục, nhưng Giang Niệm lại biết hắn không phải, đồng thời lại là rất chọc người, kỹ thuật hôn cũng không phải tốt bình thường.

Hắn còn rất biết nắm cảm xúc, hôn cái trán, nâng gương mặt, ngón tay luồn vào sợi tóc cô, vừa đúng hô hấp, ôn nhu, triền miên, so kịch bản bên trong viết còn muốn khiến người ta run sợ, làm cho tâm của cô đều ngửa đến tê tê đại đại.

Thời điểm Thẩm Minh trở về đã là hơn năm giờ, chờ bọn họ ra đi ăn cơm đã hơn bảy giờ tối, trời cũng tối lại.

Giang Niệm nhếch đôi môi đỏ thắm cười cười, mặc dù mất đi năm triệu thật sự rất đau lòng, nhưng sắc đẹp ở bên cũng coi như an ủi một chút trái tim nhỏ bị thương của cô.

Nếu không phải lo lắng thân phận của cô là một nữ chính thận trọng ngưng ngưng, cô thật muốn phản công!

Bất quá sự việc kích động lòng người như vậy, chả lẽ không có một tiết mục kích thích cãi nhau vậy thì thật là đáng tiếc, hoặc là kinh thiên động địa anh đuổi theo em để giải thích? Tốt nhất sau đó trời có thể mưa to, sau đó lại cho thấy tình cảm, hiểu rõ tâm sự của lẫn nhau, cuối cùng lại tình thâm nghĩa nặng ôm và hôn môi, kim lòng không được làm một chút sự tình không thể miêu tả...

Bất quá suy nghĩ một chút tính tình kia của Thẩm Minh, lúc trước cô ở ngay trước mặt hắn nói những lời kia, đều không thể để hắn cùng cô ngược luyến tình thâm, còn những loại chuyện như người chết ta sống lại càng khó, xem ra muốn Thẩm Minh hóa thú thật là có điểm khó.

Đương nhiên là nam chính, hắn xác thực rất khắc chế, cô cùng hắn khó được cô nam quả nữ cùng chung một phòng, đều đã như vậy, hắn quả thực là đến một cái cục của quần áo cô cũng không động vào, nhiều nhất chính là ôm chặt một chút, Giang Niệm kém chút cũng nhịn không được muốn hỏi một chút hắn có phải là đàn ông hay không.

Tiếp tục như vậy không thể được, Giang Niệm nghĩ đến hào quang nữ chính của mình vẫn không có nhúc nhích, nghĩ đến việc mất đi năm triệu kia.

Giang Niệm cùng Thẩm Minh ra ngoài dùng cơm tối, lại cùng nhau trở về căn hộ nhỏ kia, sau khi tiêu cơm Thẩm Minh liền đem cô đưa về phòng ngủ, Giang Niệm nhìn hắn một bộ dáng chính trực, nhịn không được bắt đầu nghĩ xem liệu Thẩm Minh có phải là đàn ông hay không, vẫn là cô không đủ quyền rũ?

Cô cúi đầu ủ rũ trèo lên trêu tăng, lại tân tân khổ khổ trải ga giường sau đó ôm đệm chần ra, sau khi tắm nước nóng mới an ổn ngủ một giấc, lúc này Thẩm Minh đã ngồi trước máy vi tính làm việc đến cảnh giới không gì có thể ảnh hưởng được.

Giữa trưa ngày tiếp theo, Lâm Hiểu Nguyệt rút cục đến trường học, trông thấy Giang Niệm hoàn hảo không chút tổn hại, lúc này lại cười quái dị một tiếng:

“Tớ còn tưởng rằng cậu dậy không nổi đâu.”

Giang Niệm liếc cô một cái, Lâm Hiểu Nguyệt lại cười hi hi nói:

“Thẩm lão bản nhà cậu thật có quyết đoán, có thể bỏ được một cơ nghiệp như vậy để bắt đầu lại từ đầu, nếu như là tớ, tớ khẳng định liền ngồi ăn rồi chờ chết!”

“Cho nên vậy đại khái chính là học thần cùng học tra khác nhau đi.”

“Cậu đi luôn đi!”

Giang Niệm muốn nói cậu đánh giá quá thấp Thẩm lão bản, Thẩm lão bản coi như rời khỏi Thẩm gia hắn cũng vẫn là Thẩm lão bản, có phòng có xe có công ty, còn có không ít tùy tùng, trải qua hai tháng cố gắng, công ty của hắn đã kinh doanh buôn bán đến sinh động, hắn thiếu chỉ là thời gian, đầy đủ thời gian để chứng minh giá trị của bản thân hắn.

Lâm Hiểu Nguyệt bĩu môi, nói:

“Thẩm lão bản chính là người trong truyền thuyết, nếu không cố gắng, sẽ phải về nhà kế thừa tài sản khổng lồ, người và người chênh lệch làm sao lớn như vậy chứ?”

Lâm Hiểu Nguyệt: “... Cho nên cậu thật là gặp vận may, Thẩm lão bản làm sao lại thích cậu nha?”

Giang Niệm nói nghiêm túc:

“Đương nhiên là bởi vì tớ mỹ lệ đáng yêu thông minh cơ trí ưu điểm vô số!”

“... Nha.”)

...

Sau khai giảng, Giang Niệm liền bắt đầu vào năm thứ tư đại học, việc học hoàn toàn bận rộn như trước đây, cái này đối với cô mà nói cũng không có gì biến hóa lớn, khác biệt duy nhất, là cô cùng Thẩm Minh gặp mặt nhau trở nên dễ dàng hơn trước rất nhiều, số lần gặp nhau cũng nhiều hơn. Dù sao cũng ngay gần trường đại học của cô, ngẫu nhiên buổi chiều cô không có tiết cũng sẽ đi qua ngồi một chút, đợi đến lúc hắn làm xong việc sau đó cùng nhau trở về, rồi cùng một chỗ ăn cơm tối.

Bất quá Giang Niệm làm cơm lại không quá ngon, cơm tối hoặc là ra ngoài ăn, hoặc là do Thẩm Minh mang về, tháng ngày trôi qua dễ dàng lại vui sướng, ngẫu nhiên còn có thể nhận được điện thoại của Điều Thực Cẩm nữ sĩ gọi đến, mấy lần nghe bà thì thẩm nói chuyện, về sau bà còn như quen thuộc muốn hẹn Giang Niệm ra ngoài uống trà chiều đi dạo phố, đem dọa Giang Niệm đến giật mình.

Cái này Điều Thực Cẩm nữ sĩ không tới đối phó cô vậy thì thôi, lại còn muốn cùng cô làm chị em tốt?

Quả thực khinh người quá đáng!

Giang Niệm giận đùng đùng liền đi.

Cô muốn kích thích Điều Thực Cẩm nữ sĩ một chút, muốn để Điều Thực Cẩm nữ sĩ biết cô là người có thể chỉ vì một ngàn vạn là có thể thu mua, là một người ham tiền.

Điều Thực Cẩm nữ sĩ phong thái vẫn như vậy, thận trọng nói:

“Cháu đừng có hiểu lầm, bác chính là nhân rồi không có chuyện gì để làm, thuận tiện hỏi hỏi cháu một chút việc về con trai bác. Cháu cũng biết tính tình của Thẩm Minh, bác hỏi hắn cái gì cũng không nói, liền nói mọi chuyện đều tốt đều tốt, bác trước mấy ngày nhìn thấy hắn, đều gầy!”

Điểm ấy là thật sự, Thẩm Minh là một người đàn ông mạnh mẽ cũng rất kiêu ngạo, căn bản không cho phép mình ở trước mặt người ngoài lộ ra một chút biểu cảm mềm yếu, bất quá Thẩm Minh hắn vốn là mạnh mẽ, cũng có đầy đủ năng lực, ở Thẩm thị làm việc lâu như vậy, tự mình ra ngoài lập ra một công ty không hề khó, khó liền khó là công ty này quy mô có thể làm được bao nhiêu, lớn mạnh cỡ nào

Giang Niệm nói:

“Thẩm thái thái, bác đừng lo lắng, Thẩm Minh đều rất tốt, chính là sự nghiệp vừa mới bắt đầu nên quá bận rộn, quá mệt thôi.”

Điều Thực Cẩm trừng Giang Niệm một chút:

“Cháu bản thân là bạn gái cũng không biết quan tâm quan hắn, cho hắn hầm canh gà bồi bổ?”

Giang Niệm nháy con mắt, không có khoa trương như vậy chứ?

Rõ ràng lúc cô ôm hắn cảm thấy toàn thân cơ bắp của hắn càng thêm bền chắc!

Dù sao Điều Thực Cẩm nữ sĩ miệng liền không có ngừng nghỉ, có bao nhiêu đau lòng, Giang Niệm nghe cảm giác Thẩm Minh đã trở thành một người nghèo rớt mòng tơi không có nhà để về, không người thương yêu là một cậu nhóc đáng thương.

Điều Thục Cẩm nữ sĩ mặc dù nói chuyện như vậy, nhưng năng lực đạo phở một chút cũng không có giảm, đã đi được hai ba tiếng nhưng lại không thờ gấp, Giang Niệm mệt mỏi không đi nổi, Điều Thục Cẩm nữ sĩ còn lắc đầu thờ dài nói:

“Nhìn xem thanh niên như mấy đứa, cũng không biết vận động nhiều một chút, tuổi còn trẻ đi hai bước lại không được. Chậc chậc... Cháu ngồi đi.”

Giang Niệm: “...”

Cô vốn là một mối, nhìn thấy Điều Thục Cẩm nữ sĩ mưa mưa mưa đồng thời còn muốn tương niệm một chút năm triệu đã biến mất kia, lại bị như thế kích thích, cô là cả thể xác và tinh thần đều mệt!

Nghĩ đến tối còn muốn cùng Lâm Hiểu Nguyệt đi thư viện tra tư liệu, cô thì càng mệt mỏi, sau khi cùng Điều Thục Cẩm nữ sĩ tạm biệt, cô bò về trường học, thời điểm Thẩm Minh gọi điện thoại tới cô đều buồn bã ỉu xiu.

Thẩm Minh gọi điện thoại đến, là bởi vì mẹ hắn cũng gọi điện thoại cho hắn, nói Giang Niệm tố chất thân thể quá kém, đi đường được hai bước là không đi được nữa, người tuổi trẻ bây giờ thật sự là quá không chú ý đến tố chất thân thể! Con phải tập luyện, ba lạp ba lạp.

Thẩm Minh làm việc và nghỉ ngơi đều có quy luật, mặc dù bận rộn nhưng mỗi ngày sáng sớm đều chạy bộ để rèn luyện, Điều Thục Cẩm nữ sĩ nói hắn gầy theo Giang Niệm thấy đó Thẩm Minh là càng có mị lực của đàn ông.

“Ngày hôm nay công ty có việc, anh tối nay tới đón em?”

Sáng mai là cuối tuần, Thẩm Minh đồng ý mang cô đi hẹn hò, buổi tối cô liền đi qua ở —— bởi vì ở rất gần, đến cuối tuần cô cơ hồ đều hướng nhà của Thẩm Minh bên kia chạy, dù sao căn hộ nhỏ cùng ký túc xá chênh lệch vẫn còn rất lớn.

Giang Niệm có cũng được mà không có cũng không sao nga một tiếng, nhẹ nhàng nói:

“Em cũng đang ở thư viện, anh làm xong đến đây đi, cũng vừa đúng lúc.”

Hắn cười, nói:

“Đi cùng mẹ anh rất mệt mỏi a? Nếu như quá mệt mỏi có thể nói thẳng, có việc cũng có thể cự tuyệt, không nên quá miễn cưỡng.”

Giang Niệm cảm thấy cô khẳng định không phải thân mệt mỏi, là tâm mệt mỏi, dù sao cô đã từng là một tiểu phú bà trong tay có năm triệu a.

Chính là tại cái người này, đồ bạn trai ma quỷ!

Nhưng hắn quá đẹp trai, cô có thể làm sao, chỉ có thể tha thứ. ==

Giang Niệm ân một tiếng, nói nghiêm túc:

“Ngày hôm nay đi thật thật xa thật xa chân em đều muốn bỏ đi, anh phải đền bù cho em!”

Thẩm Minh ngoắc ngoắc môi:

“Tốt, tối nay anh tới đón em”

Cúp điện thoại, Giang Niệm nhút chỉ nằm sấp ở trên bàn, yếu ớt thờ dài.

Tiết Hạo nhìn Giang Niệm nằm sấp ở trên bàn, cô rất xinh đẹp đôi mắt trắng đen rõ ràng linh động đáng yêu, mặt đỏ thắm gò má bờ môi hơi vênh lên, thoát nhìn như là cùng người khác làm nũng, cuối cùng lại là tâm mất thất vọng rũ xuống, không tự chủ cũng làm người ta sinh lòng thương tiếc.

Hắn đại khái có thể biết được người vừa cùng Giang Niệm gọi điện thoại là ai, cũng chỉ có thể là người kia.

Tiết Hạo biết mình không có cách nào cùng Thẩm Minh so sánh, bất kể là gia thế, năng lực, tài hoa, thiên phú, hắn mọi thứ đều không sánh kịp, nhưng hắn cảm thấy mình có một chút không có thua Thẩm Minh, đó là hắn thật sự thực tình thích Giang Niệm.

Tiết Hạo nghĩ đến mình sắp phải xuất ngoại, cũng muốn chào tạm biệt với người con gái mà mình thích, vui vẻ chào tạm biệt.

Cắm vào phiếu tên sách

Tác giả có lời muốn nói:

Sáng mai v, hi vọng tiểu tiên nữ mạnh ủng hộ chính bản, a a đất ~ yêu người mạnh.

Chương 1: Tác giả có chuyện có nói a, lên cái kẹp quất.

PS: Nguyên ba mươi vị trí đầu.



Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Cho Người Năm Triệu (18)

Edit: An Minh Tuệ.

Nhìn thấy nửa tiếng nữa là thư viện phải đóng cửa, người đến đây để tự học cũng lần lượt đi về, Giang Niệm cùng Lâm Hiểu Nguyệt cũng cất xong sách chuẩn bị đi, còn thuận tiện mượn vài cuốn sách trở về, hai người ở trước cửa của thư viện chia tay, Lâm Hiểu Nguyệt muốn trở về phòng ngủ, Giang Niệm muốn chờ Thảm lão bản nhà cô tới đón mình.

Tiết Hạo gặp Lâm Hiểu Nguyệt đi rồi, rốt cục lấy hết dũng khí, đi tới trước mặt Giang Niệm, hắn nói hắn muốn cùng cô nói mấy câu, bởi vì khăn trương mà có chút cà lăm.

“Rất nhanh, thật sự, sẽ không chậm trễ quá nhiều thời gian của cậu, chỉ vài phút, tớ gần đây cũng đang chuẩn bị xuất ngoại, về sau... Có lẽ liền không có cơ hội, tớ không muốn lưu lại tiếc nuối.”

Tiết Hạo thích Giang Niệm là bí mật được công khai trong lớp, Tiết Hạo bản thân là một học bá lợi hại, đáng đáp không tệ tính cách cũng tốt, người thổ lộ cũng không ít, nhưng hắn hết thấy đều cự tuyệt, về sau mới biết được, nguyên lai hắn thích chính là Giang Niệm, chỉ tiếc còn không có thổ lộ, Giang Niệm liền đã bị Thảm Minh bắt được.

Trong trường học đã sớm có tin đồn về việc Tiết Hạo muốn xuất ngoại, chỉ là không biết là thật hay giả, bây giờ bản nhân hắn lại tự mình chứng thực.

Giang Niệm có thể cảm giác được tình cảm của Tiết Hạo, cô đối với hắn không có có một chút tâm tư dư thừa, bình thường lúc ở gần nhau cũng bị mọi người đùa, nhưng cô luôn duy trì lễ phép cùng khoảng cách nhất định, lần nói nhiều nhất mấy câu, còn là bởi vì Lý Mỹ nói xấu cô.

Bạn học trong lớp đại học thật sự rất ít liên lạc, mặc dù có học chung với nhau một lớp, không sai biệt lắm là đến giờ thì lên lớp tan học thì về, bằng không thì đều tự mình học tập, giao lưu cùng nhau ít càng thêm ít, trừ phi là một chút hoạt động tập thể, còn những cái khác còn thật là vô dụng.

Giang Niệm nghĩ nghĩ, nói:

“Cậu đã quyết định muốn ra nước ngoài học sao?”

Tiết Hạo ân một tiếng.

“Tớ muốn tiếp tục đào tạo sâu, trong nhà cũng hi vọng tớ ra nước ngoài học, tớ suy tính thật lâu, quyết định đi xem một chút.”

Hắn muốn thi vào một trường cũng đúng là trường mà trước kia Thảm Minh đã từng học, hắn không phải cố ý muốn cùng Thảm Minh so sánh cái gì, chỉ là muốn chứng minh mình, muốn đi trường học tốt nhất.

Giang Niệm:

“Vậy tớ chúc mừng cậu trước, chúc cậu sớm ngày học thành trở về, đền đáp tổ quốc.”

Tiết Hạo sững sờ, cười cười nói:

“Cảm ơn.”

Hắn dừng một chút.

“Kỳ thật tớ một mực có vài lời muốn cùng cậu nói, thật lâu trước đó liền do dự, do dự đến do dự đi, cuối cùng..”

Lúc sau muốn nói ra đã muộn, nhưng hắn lại không cam tâm yên lặng như vậy thích, suy nghĩ liên tục, hắn vẫn là nhìn không được đứng ở trước mặt Giang Niệm.

Hắn là thật sự rất thích cô.

Giang Niệm nhạy cảm cảm giác được hắn đại khái muốn nói gì, nhân tiện nói:

“Đã đều là thật lâu chuyện lúc trước, hiện tại cậu cũng không cần suy nghĩ nhiều, đều đã qua, không có gì tốt để nghĩ tới. Người nha, cũng là muốn nhìn về phía trước a.”

Tiết Hạo trong lòng hơi đáng, trong lòng đã rõ ràng Giang Niệm là biết hắn thích, vì để tránh cho lẫn nhau xấu hổ, cô trực tiếp liên uyển chuyển cự tuyệt hắn. Hắn không biết mình là nên cao hứng hay là nên khô sở, chỉ ít hắn nên may mắn, may mắn Giang Niệm là một cô gái quả quyết lại trực tiếp, chặt đứt tất cả tưởng niệm của hắn.

Hắn trầm mặc gật đầu, nhìn người con gái cao chưa tới đầu vai của mình, thấp giọng nói:

“Tớ hiểu được, cảm ơn.”

Giang Niệm lắc đầu nói không có việc gì.

Tiết Hạo yên tĩnh nửa ngày, từ trong túi quần lấy ra một chiếc hộp nhỏ tinh xảo, vốn là đồ mà hắn dùng để tỏ tình với cô, sau khi mua vẫn luôn bị khóa ở trong ngăn kéo, chân chính đến lúc cầm đi ra đã muộn.

"Đây là tặng cho cậu, là quà chia tay."

Giang Niệm nhìn thoáng qua, lắc đầu nói:

“Thật xin lỗi, cái này tớ không thể nhận, không thích hợp.”

Tiết Hạo: “...”

Hắn bất đắc dĩ nở nụ cười.

“Có cái gì không thích hợp, tớ không có ý tứ gì khác, liền là đơn thuần quà chia tay, cậu đừng suy nghĩ nhiều.”

“Vô công không thụ lộc, huống chi chúng ta cũng không quen a, không thể tự nhiên mà nhận quà của cậu.”

“.....”

Trái tim nguyên bản đang rỉ máu của Tiết Hạo cảm giác mình lại trúng một mũi tên.

... Bọn họ tốt xấu cũng bạn học bốn năm, làm sao còn không quen???

...

Thẩm Minh đã ở bên ngoài thư viện một lúc, đây cũng không phải là lần đầu tiên hắn ở chỗ này chờ Giang Niệm, lại là lần đầu tiên gặp phải có nam sinh ở trước mặt tỏ tình với cô.

Nam sinh kia coi như lớn lên đẹp trai, chính là thời điểm hăng hái, cúi đầu nhìn Giang Niệm có thể thấy không ít khăn trương cùng ngưng đọng. Hai người đứng chung một chỗ, nam coi như lớn lên đẹp trai, nữ nhỏ nhắn xinh xắn thanh tú, nhìn xem liền cảnh đẹp ý vui, thật tốt đẹp.

Thẩm Minh nhìn xem lại rất chướng mắt.

Hắn không cảm thấy cái kia nam sinh sẽ có gì tốt hơn hắn, càng không cảm thấy sau khi quen mình, Giang Niệm sẽ để ý một nam sinh bình thường như thế, hắn đối với lần này rất tự tin, có thể không có từ trước đến nay xuất hiện... Trong lòng của hắn có chút không vui vẻ.

_____ cô gái của hắn, bị người khác ngấp nghé.

Từ trước đến nay, Thẩm lão bản tính trước kỹ càng, bày mưu nghĩ kế trong lòng dâng lên một tia cảm giác nguy cơ, thì ra là không chỉ hắn có thể nhìn thấy Giang Niệm là một cô gái tốt, nguyên lai tại nơi mà hắn chưa từng chú ý, Giang Niệm cũng là một cô gái đặc biệt bị người thích.

Hắn nhú mày, không tiếp tục chờ, lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại cho Giang Niệm, chuông điện thoại vang lên rất cục cựa để Giang Niệm không tiếp tục nhìn thẳng nhóc trước mặt kia. Thanh âm mềm mại của cô truyền đến, bộ dáng tâm tình rất tốt:

“Thẩm Minh, anh đã đến a?”

Thẩm Minh nhàn nhạt ân một tiếng:

“Đến.”

Lời này vừa ra miệng, quả nhiên liền gặp Giang Niệm quay đầu lại, liếc mắt liền nhìn thấy hắn, liền hướng phía hắn phát phát tay nói:

“Anh chờ một chút a, em ở chỗ này có chút việc, lập tức tới ngay.”

Thẩm Minh y nguyên nhàn nhạt.

“Ân” tiếng nói còn không có nói xong, bên kia đã vui sướng cúp điện thoại.

“.....”

Hắn hít một hơi, cất điện thoại, ngẩng đầu nhìn thấy Giang Niệm đang cùng cái kia nam sinh nói gì đó, bởi vì khoảng cách có chút xa, hắn cũng không thể nghe rõ ràng bọn họ đến cùng là đang nói thứ gì, chỉ là nhìn bầu không khí, tựa hồ còn rất tốt?

Giang Niệm không có quá quan tâm kỹ càng Thẩm Minh, đương nhiên cũng không biết lòng dạ nhỏ mọn của hắn, cô cất điện thoại, nói:

“Tiết Hạo, xin lỗi, tớ muốn đi trước, Thẩm Minh tới đón tớ.”

Tiết Hạo cũng nhìn thấy Thẩm Minh cách đó không xa, miễn cưỡng cười cười, nói tốt.

Giang Niệm tựa hồ không có chút nào phát giác được Tiết Hạo mất tự nhiên, nói câu gặp lại cũng nhanh chân bước đi.

Tiết Hạo nhìn xem dáng vẻ vui sướng của Giang Niệm khi chạy hướng bên người Thẩm Minh, lại nhìn dáng người thon dài lạnh lùng của Thẩm Minh lạnh nhạt đứng dưới đèn đường, rõ ràng chỉ là một cái dáng người không rõ ràng lắm, liền bộ mặt hình dạng đều nhìn không rõ, lại như cũ cường thế đến làm cho người khác không thể bỏ qua.

Trầm ổn nội liễm, lại đậm đặc như vậy.

Nhìn một chút, Tiết Hạo đầu óc co lại, cũng không biết là cái gân nào dựng sai rồi, hắn đột nhiên kêu lên:

“Giang Niệm, tớ tùy thời chờ cậu.”

Giang Niệm kinh ngạc quay đầu, nghi hoặc nhìn Tiết Hạo một chút, tựa hồ không ngờ tới hắn sẽ nói lời như vậy.

Thẩm Minh lạnh lùng liếc nhìn Tiết Hạo một chút, nắm chặt tay Giang Niệm.

“Cậu không có cơ hội như vậy.”

Hắn không nhìn Tiết Hạo nữa, lôi kéo Giang Niệm bước nhanh rời đi.

... Quả nhiên là bá đạo tổng giám đốc, lời nói đều như thế bá khí!

Bắt quả trên đường trở về, Thẩm Minh liền không có lại nói nhiều một câu, phá lệ yên tĩnh, hắn trầm mặc đã quen, Giang Niệm không có cảm thấy có cái gì kỳ quái, dù sao bọn họ ở cùng một chỗ nói chuyện nhiều nhất khẳng định là cô, sau khi lên xe Giang Niệm liền nhận được tin nhắn của Lâm Hiểu Nguyệt, cô nói Tiết Hạo tìm mình khẳng định là cùng mình tỏ tình, một cái bộ dáng bà tám đặc biệt hống chuyện.

Giang Niệm trả lời cô bằng một cái liếc mắt.

Lâm Hiểu Nguyệt lại lộp bộp đánh chữ tới:

“Cậu biết tớ vừa mới trở về nghe được tin tức bất quá gì sao? Liên quan tới Thẩm lão bản, buồn cười chết tớ rồi!”

Giang Niệm có chút hứng thú, hỏi cô cái gì tin tức bất quá??

“Bọn họ nói bạn trai thần bí của cậu đối với cậu thật là tốt, biết trước kia lái xe sang trọng nên xảy ra chuyện, cho nên hiện tại đổi cái xe bình thường tới đón cậu, miễn cho người khác nói linh tinh, thật sự là quá quan tâm ba la ba la... Ài, bọn họ làm sao biết, Thẩm lão bản đây là nghèo túng a, nghèo túng đến chỉ có thể đi xe nhỏ chừng trăm vạn xe!”

“...” Khụ khụ.

... Cô làm sao từ trong lời nói đó nghe được một hương vị chua xót cho một cô nhóc đáng thương a?

Hình như cũng là thật sự đáng thương, rõ ràng là trước kia luôn tùy tiện đi xe sang trọng giá trị hơn mười triệu, biệt thự sang trọng cũng tùy tiện ở, đi ra ngoài 24h luôn có vệ sĩ sẵn sàng đợi lệnh, suy nghĩ lại hiện tại một chút... Cũng chỉ có thể ở một chung cư nhỏ giá gần hai trăm, đi xe chừng trăm vạn, vệ sĩ cũng không có nhiều nhất chỉ có hai trợ lý, thật sự quá nghèo túng quá làm người ta cảm thấy chua xót! QAQ

Giang Niệm có nhiều như vậy những nỗi khổ sở, rõ ràng cô đã đem thân tài để vào đầu giường, cái này tài vận làm sao còn chưa tới?

Thời gian trôi qua so với một tổng giám đốc nghèo khó còn không bằng, cô thật sự sắp không còn mặt mũi tin tưởng đối với tài thần gia...

Thẩm Minh không để lại dấu vết nhìn cô vài lần, cuối cùng liền thấy cô lẩm bầm một tiếng, cắt điện thoại, tựa ở trên cửa sổ xe, một khuôn mặt giống như đã mất đi mấy triệu cảm giác bị thương.

Thẩm Minh nhìn không được nhủ nhủ mày.

Đợi đến nhà, Giang Niệm đi tắm rửa, hẩn về thư phòng đi xử lý một chút văn kiện, không đầy một lát, Giang Niệm đã tắm rửa sạch sẽ nằm úp sấp ở cửa thư phòng, cô mặc một chiếc váy ngủ màu hồng, tóc dài xõa ở đầu vai, trên đầu đeo một chiếc bằm tai mèo màu trắng, tươi mát sạch sẽ, cười nhẹ nhàng nói cô buồn ngủ quá, muốn ngủ:

“Anh cũng sớm nghỉ ngơi một chút a, đừng quá mệt mỏi, ngủ ngon.”

Thẩm Minh nhìn xem cô, gật đầu ân một tiếng.

Kỳ thật trước đó cũng đều như vậy, hẩn thật sự rất bận, coi như về đến nhà cũng có không ít công việc chờ hẩn xử lý, hẩn nhìn văn kiện chồng chất cần xử lý, bình thường lúc này Giang Niệm đều sẽ không quấy rầy hẩn, hoặc là đến thư phòng tìm quyển sách xem, hoặc là tự mình ở phòng khách xem tivi chơi điện thoại, vậy lần này lại cùng hẩn nói một tiếng, quay đầu liền nằm ngáy o o nếu bị người khác mang đi bán cũng không biết tỉnh, vô tâm lại không có phổi, giống như là một đứa trẻ không rành mọi việc.

Ngày hôm nay cùng trước đó cũng không có gì quá khác biệt, có thể cũng không biết có phải hay không là trong lòng của hẩn có nguyên nhân, rõ ràng rất lơ lửng chuyện bình thường, hẩn đã cảm thấy có một tia không thoải mái như vậy, nhìn mấy chữ liền không nhìn được nghĩ đến Giang Niệm.

Cuối cùng căn bản hẩn cũng không tâm tư làm việc, dứt khoát ném bút đi, đứng dậy trở về phòng ngủ.

Giang Niệm mệt mỏi một ngày, cơ hồ là nằm xuống liền ngủ mất, thời điểm cô đang ngủ được mơ mơ màng màng, liền cảm giác bên người có người nằm xuống, trong nội tâm cô biết người kia khẳng định là Thẩm Minh, rất tự nhiên hướng hẩn bên kia lăn lăn.

Đầu giường ánh đèn mờ nhạt yếu ớt, Thẩm Minh vuốt gương mặt của cô, cúi đầu hôn một cái vào trán cô.

Giang Niệm ôm lấy eo của hẩn, nhỏ giọng lẩm bầm nói:

“Anh hôm nay thật sớm”

Thẩm Minh cứng một chút:

“Ngày hôm nay nghỉ ngơi.”

“... Nghỉ ngơi?”

“Ân.”

Giang Niệm rót cục mở to mắt, chỉ trích hẩn:

“Anh nghỉ ngơi còn ở thư phòng lâu như vậy, đều không có ở cùng em! Trước đó anh còn nói đền bù cho em đâu? Nguyên lai là lừa phỉnh em a?”

Thẩm Minh: “...”

Nguyên lai Thẩm Minh hẩn cũng có thời điểm suy nghĩ không chu toàn.

“Anh là nói hôm nay có thể sớm đi nghỉ ngơi.”

Giang Niệm cau mày một cái.

“Dù sao anh là ông chủ, anh nói đều đúng.”

Thẩm Minh cau mày dưới, ở chóp mũi cô đụng một cái. Giang Niệm cuối cùng lòng từ bi.

“Được rồi, trước tha cho anh, em muốn ngủ, buồn ngủ quá.”

Hẩn ứng tiếng, môi ở chóp mũi cô cũng chuyển đến cánh môi của cô.

Mềm mại ôm ấp, không giống phong cách ngày thường lạnh nhạt của hẩn.

Hẩn đột nhiên hỏi:

“Niệm Niệm, ngày hôm nay người kia là ai?”

Giang Niệm: “... Ai vậy?”

Hắn trầm mặc không nói. Giang Niệm nháy con mắt, cười âm thanh:

“Anh nói người lúc này, Tiết Hạo a?”

Thẩm Minh híp mắt, nắm vuốt cái cằm cô nói:

“Hắn vì cái gì nói câu nói kia?”

Giang Niệm nói:

“Em cũng không biết, có thể là thấy chúng ta chênh lệch quá lớn, cảm giác về sau chúng ta đều sẽ chia tay a? Anh làm sao đột nhiên nhắc đến hắn a?”

“Cách xa hắn một chút.”

Giang Niệm phớt cười một tiếng:

“Thẩm Minh, anh có phải hay không ghen à nha?... Ngô!”

Lời nói của Giang Niệm vẫn chưa xong, hắn đã trừng điệp hôn lên cô.

Giang Niệm cùng với Thẩm Minh lâu như vậy, từ lần thăng cấp nằm chung phòng ngủ, nhưng lại không có chuyện gì phát sinh a? Bất quá Giang Niệm đều quen thuộc cùng Thẩm Minh hôn, dù sao bất kể thế nào hôn hôn, đến cuối cùng cái gì cũng sẽ không phát sinh.

Bất quá lần này giống như có điểm không giống, Giang Niệm đã sớm tỉnh cả ngủ, cô mở to mắt, trông thấy gương mặt tuấn dật của người đàn ông, trông mắt đen nhánh bên trong, lại khiến cho người khác thâm thúy rung động, lúc con mắt có chút nheo lại, lại là khiến người ta run sợ, mang theo mong muốn.

“Niệm Niệm”

Giang Niệm nhìn không được chạm vào bả vai rắn chắc của hắn, không thể không thừa nhận, lực lượng của cơ bụng sáu múi quả nhiên không phải tầm thường, xem như biết cái gì gọi là “Muốn sống không được muốn chết không xong”, nam chính quả nhiên là thiên phú đặc biệt.

Ngày thứ hai Giang Niệm ngủ đến mặt trời lên cao mới dậy, rốt cuộc trải nghiệm một phen cái gì gọi là cảm giác mệt mỏi khi bị xe ngựa nghiền qua, lúc đi lại chân vòn là khó chịu, hiện tại eo cũng ê ẩm mềm nhũn, cả người đều không có một chút sức.

Thật quá đáng, chả qua hôm qua cô thật sự là mệt mỏi, bằng không thì cô liền sẽ không giống như rau xanh mặc hắn vò nắm...

Cũng không biết Thẩm lão bản là lúc nào rời giường, dù sao lúc cô tỉnh lại đã không có bóng người, cô hiện tại là khê động cũng không muốn động, dứt khoát nằm ở trên giường chơi điện thoại, thuận tiện lên xem trang cá nhân, lúc vào liền thấy Diêu Thục Cẩm nữ sĩ đăng một tấm hình được chụp tỉ mỉ.

“Tâm tình không tốt, ra ngoài giải sầu một chút.”

Nhìn trên người bà nào là khuyên tai dây chuyền đều là cực phẩm ngọc lục bảo, trong tay là túi xách nào đó hàng hiệu bản giới hạn, còn đang ở vị trí rộng rãi xa hoa, ngoài cửa sổ mây bay nhẹ nhàng.. Là máy bay tư nhân!

Giang Niệm trong đầu ánh sáng lóe lên!

Cái này hai mẹ con, một cái ngược thân cô, một cái ngược tâm cô, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết ngược thân lại ngược tâm????!!

Thẩm Minh lúc đi vào liền gặp Giang Niệm sống không còn gì luyến tiếc đang núp ở bên giường, đáng vẻ đáng thương, hắn đi qua ngồi vào bên cạnh cô, nói khẽ:

“Tỉnh liền dậy dùng cơm.”

Giang Niệm trừng lên mí mắt, cái đồ ma quỷ này người hãy lăn đi!

Đại khái là bởi vì cô có cái này giác ngộ, hào quang của nữ chính đình trệ từ lâu rốt cục có một tia bùng lỏng, đi lên nhảy một cái, biến thành sáu mươi mốt điểm.

... Có thể cô vì cái gì tuyệt không vui vẻ đâu. QAA

...

Giang Niệm sau khi tốt nghiệp đại học lựa chọn tiếp tục học nghiên cứu, cô thi chính là trường học nghiên cứu sinh, Lâm Hiểu Nguyệt giống như Tiết Hạo chuẩn bị ra nước ngoài học, cùng Giang Niệm cùng phòng ngủ hai người khác bởi vì người nhà thúc giục đều lựa chọn về nhà làm việc.

Ba năm nghiên cứu sinh tiếp tục học, Thẩm Minh cũng từ một người mới lập nghiệp, biến thành thương nhân ưu tú, vốn chỉ là một công ty nhỏ cũng phát triển thành một công ty lớn, bốn năm yên lặng rốt cục hắn lại một lần nữa nữa có mặt trong tạp chí tài chính và kinh tế, trở thành một thanh niên ưu tú, còn

là một người đàn ông mà tất cả phụ nữ đều mê mẩn, người đàn ông hoàng kim! Người ngoài đời với hắn rất nhiều khen ngợi, nói thẳng ra hắn là kỳ tài trong giới kinh doanh, tương lai không có giới hạn, Vân Vân.

Thẩm Minh có được thành tích này, Thẩm lão gia từ vui vẻ nhất, liền ngay cả một mực bắt nạt với con trai mình là Thẩm Sơn cũng không thể không thừa nhận Thẩm Minh là người con trai khiến hắn kiêu ngạo, Diêu Thực Cẩm nữ sĩ cũng cao hứng, đến mức bụng nước mắt cùng nhóm chị em của mình khoe khoang nói:

“Tôi thế nhưng là nhìn tận mắt con trai mình hắn ngâm bao nhiêu đắng, bị bao nhiêu tội mới rốt cục có ngày hôm nay, thật sự quá khó khăn.”

Đám chị em khoe miệng giật giật, nhớ đến mấy đứa con trai của bọn họ luôn gây phiền phức, liên kế thừa gia nghiệp cũng khó khăn, Thẩm Minh một người lập nghiệp có thể có ngày hôm nay... Đời trước là tích nhiều ít phúc mới sinh ra con trai như vậy.

Đáng tiếc a, Thẩm Minh năng lực tuy có, đầu óc tốt, chính là mất mìn, thích một người chả ra gì, còn đưa về nhà thỉnh cầu Thẩm gia Lão gia từ chủ trì hôn sự của bọn hắn, cái này nếu ở cổ đại, chính là điển hình chính là một hôn quân bị sắc đẹp mê hoặc!

Có một chị em nói:

“Thẩm Minh mang về cô bé kia, lão gia từ nhà bà sẽ không đồng ý đi, dù sao cô gái kia cái gì cũng không có... Nếu như tìm môn đăng hộ đối, ít nhiều cũng có thể giúp Thẩm Minh một chút, đúng không?”

“Đúng vậy a, đó là một gia đình nhỏ a, cũng không sợ làm trò cười? Trong lòng còn không biết nghĩ như thế nào đâu?”

“Tôi nhìn Huệ Linh cũng không tệ, có tài năng lại đối xử mọi người đều tốt, tôi thấy không ai không thích cô bé, cùng Thẩm Minh nhà bà là tuyệt phối a. Khó trách Thẩm lão gia từ cũng như vậy thích!”

“Hừm, Huệ Linh so Giang Niệm là muốn tốt hơn rất nhiều.”

Diêu Thực Cẩm nữ sĩ nhướn mày, nói:

“Con trai của tôi năng lực ở nơi đó, cưới cô gái nào không phải cưới? Đương nhiên muốn cưới hợp ý của hắn mới là tốt nhất. Lại nói, bằng vào thực lực của nhà chúng tôi, cũng không cần thông gia giúp đỡ cái gì. Tôi làm mẹ, chỉ hi vọng hắn vui vẻ.”

“.....”

Cái này vừa nói, người bên ngoài ngược lại không tiện nói thêm gì nữa, cũng có chút đoán không được Diêu Thực Cẩm nữ sĩ đối với Giang Niệm kia đến cùng là cái gì cái nhìn, rõ ràng một mực phản đối, làm sao còn giúp trong lời nói đâu?

Diêu Thực Cẩm nữ sĩ đương nhiên không cảm thấy mình có giúp Giang Niệm nói chuyện qua, bà mặc dù không hài lòng Giang Niệm, không có nghĩa là Giang Niệm không là cô bé tốt, dù sao lúc trước bị buộc cầm lấy năm triệu, về sau cũng không có ở trước mặt Thẩm Minh nói xấu bà, ngược lại còn giúp bà giấu diếm Thẩm Minh, về sau còn đem tiền trả lại.

Liền thấy ở điểm ấy, Giang Niệm cũng không phải là một người ham tiền, bất mãn thế nào cũng không thể phủ nhận tính cách của cô.

Từ đó về sau bà đương nhiên cũng phí nhiều ít tâm tư chiều cố một chút lòng tự trọng của Giang Niệm, mỗi lần dạo phố đều chịu đựng không thể tùy tiện mua cho cô hai cái túi Hermes Prada, nếu mua lại sợ Giang Niệm cảm thấy bà đang dùng tiền vũ nhục cô, chỉ có thể bỏ đi.

Huống chi Giang Niệm rất có thể chính là con dâu bà, bà thế nào lại cùng Giang Niệm đấu, cũng là người trong nhà, không thể để người ngoài chê cười đi. Đương nhiên, nếu như Thẩm Minh thay quyết định bà khẳng định gờ hai tay hai chân tán thành.

Có ý nghĩ này người nhà họ Thẩm cũng không phản đối, đương nhiên cuối cùng cũng không có chờ đến Thẩm Minh thay đổi chủ ý, thẳng đến lúc Thẩm Minh đem Giang Niệm đưa đến trước mặt Thẩm lão gia từ, gặp đám người của Thẩm gia, được Lão gia từ cho phép, cũng liền không có ai dám nói lời phản đối.

Thẩm gia bên này một phái gió êm sóng lặng, Giang gia bên này liền muốn lật trời.

Bọn họ lúc trước liền cho rằng Thẩm Minh là một thanh niên tốt có chí khí, làm sao biết người ta nhà lớp nghiệp lớn, ở cả nước đều xếp hàng đầu! Hai nhà chênh lệch lớn như vậy, con gái của bọn họ gả đi vào, có thể tốt hơn sao?

Ngẫm lại Giang Niệm là bị bọn họ sủng lớn, trong nhà không coi là giàu có, chỉ ít chưa ăn qua khổ gì, không bị qua tội gì, Giang Niệm cũng là người không chịu nổi ủy khuất, nếu quả thật muốn gả vào nhà giàu hào môn, về sau muốn cho con gái chỗ dựa đều không làm được!

Không được không được, không thể để cho con gái chịu tội như vậy.

Thẩm Minh nói:

“Thúc thúc yên tâm, người nhà của cháu đều đồng ý cháu cưới Niệm Niệm, mà chúng cháu cũng đã cùng ở một chỗ nhiều năm, đều hiểu lẫn nhau, trong nhà cũng nhìn ra được cháu quyết tâm, sẽ không phản đối. Còn về sau cưới Niệm Niệm y nguyên có thể làm chuyện cô ấy muốn làm, nhà chúng cháu không có quy củ gì, huống chi có cháu ở bên cạnh, coi như thật sự xảy ra chuyện, cũng có cháu ôm lấy, sẽ không để cho Niệm Niệm chịu ủy

khuất.”

Mấy năm này Thẩm Minh hàng năm chỉ ít đều sẽ đi Giang gia hai lần, một lần nghỉ hè, một lần ngày tết, bởi vì đi lại nhiều lần, Thẩm Minh lại xác thực xuất sắc hiếu thuận, Giang ba ba nhìn Thẩm Minh cũng giống nhìn con trai ruột của mình, càng nhìn càng thích.

Cho nên Thẩm Minh nói như vậy, Giang ba ba Giang mẹ mẹ liền tin hơn phân nửa, chỉ là lo lắng là tránh không được, nhìn đến bộ dáng không tìm không phổi của con gái lại thấy bức mình! Khả năng trở thành kiểu này không phải vì bị Thẩm Minh sùng sao?

Như thế suy nghĩ, tự nhiên cũng đồng ý.

Cho nên năm mới thứ nhất khi Giang Niệm cầm được bằng Thạc sĩ, Thẩm Minh mang theo Thẩm Sơn cùng Điều Thực Cẩm nữ sĩ đến Giang gia cầu hôn, hai nhà tiến hành trận đầu gặp gỡ.

Điều Thực Cẩm nữ sĩ quen biết nói chuyện, Giang mẹ mẹ làm giáo viên Ngữ Văn cũng không kém, hai bên ngời tới ta đi, một trận nhìn không rõ bên trong chứa đầy đao kiếm, cuối cùng đem hôn sự quyết định vào mùa xuân sang năm, khi đó phòng ở mới sửa xong, cũng vừa vận vào ở.

...

Thoáng một cái chớp mắt, Giang Niệm liền muốn làm cô dâu, Lâm Hiểu Nguyệt ở nước ngoài vui đến quên cả trời đất cũng mang theo bạn trai ngoại quốc trở về, làm phù dâu cho cô.

Một năm không gặp, Lâm Hiểu Nguyệt giống như không bị cản trở càng thêm nhiệt tình, vừa gặp mặt liền cho cô một cái khóa cổ, siết cho cô kém chút không có thở nổi.

“Giang Niệm, nhìn cậu này tháng ngày trôi qua không tệ a, cái này khuôn mặt nhỏ mọng nước tron mượt, Thẩm lão bản đem cậu nuôi đến không tệ nha.”

Giang Niệm liếc mắt:

“Đi thôi, trở về thử lễ phục.”

Lâm Hiểu Nguyệt cười hì hì, còn nói:

“Trước đó ở trong lớp biết được chuyện của cậu cùng với Thẩm Minh, bọn họ đều giật mình kêu lên, cậu cũng giấu đủ sâu, cũng thật lâu mới tuôn ra bạn trai cậu chính là Thẩm Minh a!”

“Cùng bọn họ lại không quen, loại chuyện này lúc đầu cũng không cần phải khắp nơi nói.”

“Cũng đúng, Thẩm lão bản nhà cậu gần nhất thế nào?”

Hắn có thể thế nào, đương nhiên là quá tốt rồi, công việc liền không ngừng phát triển, lực lượng của cơ bụng sáu múi cũng càng ngày càng cường đại, trước kia nói hắn là phải cấm dục là còn chưa đủ hiểu rõ hắn, hiện tại Giang Niệm đã biết, hắn cùng cấm dục một chút cũng không liên quan.

Cái này, hai mẹ con đối cô tra tấn về thể xác tinh thần liền không đình chỉ qua, còn một ngày so qua một ngày, là ma quỷ chân chính cũng không sai!

Bất quá sắp đến kết hôn, Giang Niệm thật là có nhiều khản trương, Giang mẹ mẹ càng khản trương, mỗi lúc trời tối đều phải đi qua nhấc cô mấy lần mới có thể ngủ được, tối hôm đó Giang Niệm đang cùng Lâm Hiểu Nguyệt nói về năm tháng đại học, bên ngoài Giang mẹ mẹ lại tiến vào, lần này còn ôm một cái thùng giấy to.

Giang Niệm kỳ quái nói:

“Đây là cho con sao? Cái gì a?”

Giang mẹ mẹ thừa nước đục thả câu, nói:

“Chính con mở ra nhìn xem chẳng phải sẽ biết.”

Giang Niệm rất cảm động, ôm Giang mẹ mẹ một cái, tại vạn phần mong đợi mở ra thùng giấy.

Lâm Hiểu Nguyệt:

“..... Tài, thần tài??”

Giang Niệm kinh: “.....!!!”

_____ Chỉ thấy thần tài lão gia trang nghiêm lại uy nghiêm yên lặng ngồi ở trong thùng, trong tay còn bung lấy một khối vàng cực to!

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người ủng hộ chính bản, trước một trăm tiểu hồng bao ~ a a đất ~

Chương này mình edit hơn 5000 từ mà muốn mỗi còn mất.. □□□□□

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Cho Người Năm Triệu (xong)

Edit: An Minh Tuệ.

Thẩm gia xử lý tiệc cưới tự nhiên xa hoa lại long trọng, những nhân vật quyền quý ở thành phố A có đến hơn một nửa là tham dự, thậm chí còn có không ít phóng viên nghe theo gió mà đến, xe sang trọng ra vào, mở tiệc chiêu đãi không ngừng, đem khách sạn to như vậy vây chặt như nêm cối.

Tiệc cưới náo nhiệt đến ba ngày ba đêm, về sau tiệc cưới này vẫn là một câu chuyện phiếm khiến cho nhiều người nói đến, ví dụ như tất cả xe đón dâu có tổng cộng bao nhiêu giá trị xa xỉ, Thẩm gia đưa bao nhiêu sinh lễ, bộ váy của cô dâu là do làm thủ công ở nước ngoài hao phí thời gian hơn một năm, có giá trị không nhỏ Vân Vân.

Đương nhiên càng quan trọng hơn, ở giữa Thẩm Minh cùng Giang Niệm là tình yêu, một người là doanh nhân thành đạt trong thương nghiệp, một người là thạc sỹ học vấn cao, quả thực là một đôi do trời đất tạo nên, hoàn toàn có thể viết được một cuốn sách lãng mạn về tình yêu.

Giang Niệm là nhân vật nữ chính trong tình yêu này, sau khi cưới xong việc thứ nhất cô làm chính là đem thần tài mà Giang mụ mụ đưa cho cô mời về nhà, đặc biệt bày ở một vị trí long trọng xa hoa nhất trong đại sảnh, cô mỗi ngày đi sớm về muộn đều có thể nhìn thấy, chăm chỉ cúng bái để thần tài có thể phù hộ cho cô tiền tài cuộn cuộn.

Thẩm Minh đối với việc này ngược lại không có ý kiến gì, chính là nghĩ mãi mà không hiểu vì cái gì mẹ vợ sẽ đưa thần tài?

Dù sao tặng đồ này người bình thường còn không nghĩ đến.

Giang mụ mụ bản thân cũng thật bất đắc dĩ:

“Mẹ nhiều lần nghe Niệm Niệm nói mơ, trong miệng nhắc tới đều là thần tài, mẹ nghĩ khả năng này chính là duyên phận do trời định đi.”

Thẩm Minh: “...”

Nguyên lai hán lại không biết vợ của hán thời điểm lúc nói mơ trong miệng lẩm bẩm chính là thần tài?

Sau lần này, ban đêm lúc ngủ Thẩm Minh liền không nhận được chú ý đến Giang Niệm, dù sao hán còn rất là hiếu kỳ Giang Niệm nói mơ là cái dạng gì, bất quá hán không có một lần nghe thấy Giang Niệm nói mơ, cơ hồ mỗi lần đều là nằm ngủ ngáy o o đến sáng, đừng nói nói mơ, liền ngay cả đi vệ sinh vào ban đêm cũng rất ít, ngủ say như chết.

Về sau Giang Niệm biết được chuyện này không khỏi cạn lời, cô mỗi lúc buổi tối khổ cực như vậy, ở đâu còn có sức để nói mơ a?

Làm sao giống như trước đó, mỗi ngày nhàn rỗi đầu óc liền dễ dàng suy nghĩ nhiều, hiện tại cô không nhàn rỗi, trong đầu chỉ còn sót lại cơ bụng sáu múi của nam chính.

Giang Niệm cùng Thẩm Minh sau khi cưới sinh hoạt cùng trước đó không quá khác biệt lớn, khác chỉ có là từ chung cư nhỏ đổi thành biệt thự lớn mà thôi, từ Giang tiểu thư biến thành Thẩm thái thái trên danh nghĩa, những cái khác cùng trước đó thật sự cũng không có gì khác biệt, dù sao trước đó giống như ở chung với nhau, giữa hai người cũng đủ quen thuộc.

Thẩm gia cũng xác thực không có hạn chế cô quá nhiều, muốn ra ngoài đi làm hay muốn tiếp tục học sâu thêm đều tùy cô.

Giang Niệm cảm thấy cô có một người đàn ông có tiền, đi làm cũng không làm ra được cảm giác thành tựu, tùy tiện giấu chút tiền riêng đều so với cô vất vả một tháng còn nhiều hơn...

Sau đó dứt khoát liền kiên quyết lựa chọn về trường học tiếp lên tiến sĩ, cũng chỉ có thời điểm nghỉ đông và nghỉ hè đi Thẩm thị khảo sát một chút, ngẫu nhiên đi cùng Thẩm Minh đến tiệc rượu nào đó, hoặc là cùng Điều Thực Cẩm nữ sĩ cùng nhau tham gia tiệc tối từ thiện.

Lão gia tử đối với lần này không có ý kiến gì, sót ruột duy nhất chính là ông lúc nào mới có thể ôm chặt của mình? Nghĩ đến cháu trai mình đã hơn ba

mười mấy tuổi, nếu là ông lúc đẩy con cái đều đã có thể chạy nhảy đi chơi.

Lão gia từ gấp cũng là hợp tình hợp lý, dù sao tuổi của ông cũng không nhỏ, cũng không biết còn có được sống mấy năm nữa.

Lão gia từ gấp, Diêu Thực Cầm nữ sĩ cũng gấp, còn đặc biệt tìm Giang Niệm tâm sự một chút việc có Bảo bảo như thế nào nhiều niềm vui...

Giang Niệm nghĩ nghĩ, phụ nữ nếu qua ba mươi tuổi mới sinh con thì cũng sẽ khó khăn, tính như vậy nói.

“Con rõ ràng, Thẩm Minh cũng coi như là đã lớn tuổi để làm bố, chậm thêm xác thực không quá thích hợp.”

Diêu Thực Cầm: “...”

Khụ khụ!

... Con trai của bà trở thành một ông bố lớn tuổi còn không phải là bởi vì muốn chờ con tốt nghiệp nghiên cứu sinh sao!

Vừa vặn Giang Niệm cũng thật thích tiểu bảo bảo, sinh đứa bé ra để chơi chơi cũng không tệ, bất quá sau khi cô cùng Thẩm Minh kết hôn cũng không dùng áo mưa, cái này không có mang thai cũng không thể trách cô nha.

Bất quá đối với việc này, bất luận trong nhà có thúc giục hay không, Thẩm Minh đều rất ra sức, mỗi lần Giang Niệm cũng nhận không được muốn sờ sờ cơ bụng sáu múi của hắn, rắn chắc lại tràn ngập lực lượng.

Dạng này ra sức kết quả là chưa tới nửa năm, Giang Niệm rốt cục mang thai tiểu bảo bảo.

Cùng lúc đó, hào quang nữ chính của Giang Niệm cũng đã tăng tới tám mươi điểm, chỉ cần phá vỡ rào cản ở sáu mươi điểm, về sau tựa hồ cũng không có khó khăn như vậy.

Nếu tính theo thời gian cũ bây giờ hào quang của nữ chính cũng đã biến mất khiến cho thế giới này sụp đổ, mặc dù Giang Niệm không quá rõ ràng vì cái gì mà một người biến mất có thể dẫn đến một cái thế giới biến mất theo, có lẽ là bởi vì cô là nhân vật chính, cho nên tất cả nhân vật mọi thứ đều vây quanh cô?

Giang Niệm nghĩ mãi mà không rõ, sự việc không nghĩ ra cô cũng liên hệ không suy nghĩ nhiều, chuyên tâm ở nhà chờ sinh, trong lúc này cô cũng lên một chương trình để phát biểu hai bài luận văn.

Cái gọi là hào quang của nữ chính nha, chính cô cũng phải cố gắng để có một cuộc sống hoàn hảo mới được, mấy năm này sách cũng không phải đọc không.

Trong lúc mang thai đó Thẩm Minh đối với cô rất tốt, nâng trong tay sợ ngã ngâm trong miệng sợ tan, trợ lý hai mươi tư giờ đều ở bên cạnh cô, nếu cô thích cái gì thì trong thời gian ngắn nhất sẽ đưa đến trước mặt cô, nghiêm nhiên trở thành Hoàng thái hậu.

Thời điểm Giang mục mục qua để chăm sóc cô, nhận không được cùng Giang ba ba gọi điện thoại nói con gái càng sống càng tốt, bây giờ bị nuông chiều đến không được, tính tình còn không nhỏ, không thay đổi duy nhất chính là mỗi ngày đều muốn nâng bụng bầu đến trước mặt thần tài bái một chút, bảo là muốn để con mình dính dính một chút tiền tài của thần tài, muốn thần tài phù hộ cho đứa bé này từ nhỏ đã có phú quý!

Nhìn xem nhìn xem, cái này còn đúng sao? Đây cũng quá tục khí!

Giang ba ba an ủi Giang mục mục nói:

“Hiện tại kiếm tiền cũng không dễ dàng, không có đầu óc cũng khó kiếm tiền, về sau cháu trai có tiền tài, cũng là do nó thông minh nha.”

Giang ba ba cũng là một người sủng con gái đâu:

“Lại nói thần tài kia không phải là bản thân bà đưa cho sao?”

“...”

Cho Giang mục mục tức đến hừ một tiếng liền cúp điện thoại.

Ngược lại Thẩm Minh đối với việc vợ hắn yêu thích tắm rửa trong ánh sáng của thần tài lại không có cái nhìn quá lớn, dù sao cũng là Thần may mắn của vợ mình, nếu như Giang Niệm muốn, hắn có lẽ sẽ cho cô một ngôi nhà toàn thần tài, chỉ là nếu như vậy, thì chính là ý tứ muốn đầu với mẹ vợ, chỉ có thể tạm thời coi như thôi.

Duy nhất để hắn có chút xấu hổ, là cô cũng thích lôi kéo hắn đi bái một chút, nói là làm bố của bảo bảo, tiền tài của hắn càng không thể kém.

Hắn lau trán, thực sự không có cách nào cự tuyệt vợ mình, bằng không thì còn có thể làm sao?

Cũng không biết có phải hay không là bởi vì đây, dù sao về sau tiền tài của Thẩm Minh một mực rất tốt, sau khi sinh con trai không bao lâu, giá trị bản thân của Thẩm Minh đã lên đến rất cao.

Thẩm Minh mặc dù rất biết kiếm tiền, nhưng Giang Niệm cũng rất biết tiêu tiền, sau khi sinh xong cô liền ở lại trường dạy học, nếu không có tiết có thể ở nhà chơi với con trai, cũng sẽ cùng Diêu Thực Cầm nữ sĩ đi làm từ thiện, cô nghĩ đến thần tài đã linh nghiệm như vậy, cô đương nhiên cũng muốn làm việc thiện hồi báo, việc này có qua có lại mới có thể dài lâu phải không, liền quỳn không ít sách giáo khoa đồ dùng cho nhưng nơi nghèo khổ, giúp đỡ một số bệnh viện chữa trị miễn phí, cũng tài trợ qua không ít nghiên cứu khoa học...

Tại thời điểm Giang Niệm qua đời ở thế giới này, cô đã là một người rất có danh tiếng, là một nhà từ thiện nổi tiếng.

Cô cùng Thẩm Minh làm bạn cả đời, cô nằm ở trong ngực hắn, dưới giường là cháu gái cùng con trai đang quỳ, an tĩnh nhắm mắt lại.

Hào quang nữ chính của Giang Niệm lúc này là chín mươi chín điểm, lúc vừa chết đi rốt cuộc cũng đạt tới một trăm điểm.

...

Giang Niệm vừa chết, linh hồn trở về hệ thống Chủ Thần, bên tai xuất hiện một thanh âm máy móc nói.

“Hoan nghênh túc chủ trở lại thế giới Chủ Thần, ta là hệ thống 867, lúc nào cũng sẽ hết sức phục vụ cho cô.”

“Chúc mừng túc chủ hoàn thành nhiệm vụ thứ nhất: hào quang của nữ chính đạt được tối đa, thu hoạch được 10 điểm tích lũy, hoàn thành nhiệm vụ thứ hai: Ngăn cản thế giới nguyên bản sẽ bị sụp đổ thu hoạch được 10 điểm tích lũy.”

“Chúc mừng túc chủ hoàn thành khảo hạch, thu hoạch được 50 điểm tích lũy.”

“Chúc mừng túc chủ thu hoạch được 1 thành tựu hào quang của nữ chính đạt được tối đa, thu hoạch được 50 điểm tích lũy.”

“Điểm tích lũy có thể mua đạo cụ tại cửa hàng Chủ Thần.”

Giang Niệm sau khi chết liền được cho biết mình bị một hệ thống Chủ Thần chọn trúng, muốn cô đem hào quang của nữ chính đạt được tối đa, nếu không thế giới nguyên bản sẽ bị sụp đổ, chính cô cũng sẽ mất đi cơ hội sống lại.

Đương nhiên, người bị chọn trúng cũng có rất nhiều, nhưng người có thể thành công hoàn thành khảo hạch cũng rất ít, bởi vì bên trong nhiệm vụ cũng sẽ không trực tiếp nói cho người làm nhiệm vụ lý do vì sao “Hào Quang của nữ chính” sẽ bị mất đi, thế nên sẽ có rất nhiều việc không ngờ tới xảy ra.

Linh hồn Giang Niệm vừa trở về, trong đầu liền lập tức xuất hiện kịch bản cũ của câu chuyện.

Thì ra bên trong thế giới này Dương Tuệ Linh hẳn là người trùng sinh, tại thời điểm cô ta hướng Thẩm Minh tỏ tình, nữ chính hẳn là sẽ tức giận xoay người rời đi, cứ như vậy ngược lại lại cho Dương Tuệ Linh có cơ hội tiếp cận Thẩm Minh, cũng chính là lúc này, thời điểm nam chính sốt ruột đuổi theo nữ chính, Dương Tuệ Linh không cẩn thận bị ngã sấp xuống còn không cẩn thận đầu bị va đập, sự việc này khiến cho Dương Tuệ Linh của mười mất năm sau trùng sinh trở về.

Sau khi trở về cô ta lợi dụng các loại “Biết trước”, dùng thủ đoạn để giúp nhà mình vớt vát của cải, đương nhiên cũng muốn có một người đàn ông tốt nhất, dù sao đời trước mặc dù cô ta gả cho một người giàu có, nhưng người kia lại khắp nơi trêu hoa ghẹo nguyệt, về sau còn trực tiếp mang theo Tiểu Tam trở về nhà, cuối cùng thời điểm đánh nhau với Tiểu Tam cô ta bị đẩy ngã trên đất, sống chết chưa biết...

Trùng sinh trở về Dương Tuệ Linh coi trọng nhất là giữ mình trong sạch, muốn đối phó với cô bé lọ lem hoàn mỹ của cả đời Thẩm Minh.

Lần này, cô ta tuyệt đối sẽ không lại bởi vì cái gì lòng tự trọng từ bỏ Thẩm Minh. Cho nên cô ta sử dụng hết mọi thủ đoạn, châm ngòi ly gián để người nhà họ Thẩm chán ghét Giang Niệm, cuối cùng đem nữ chính đuổi ra khỏi thành phố A, ngay cả việc học cũng không có hoàn thành xong, ngoài ý muốn chết trên đường về nhà.

Bởi vì thế giới này chính là vây quanh nữ chính đi, gương vỡ lại lành, ngược luyến tình thâm còn chưa bắt đầu, nữ chính không hiểu sao liền không có, thế giới chính sụp đổ, lại còn có Dương Tuệ Linh làm loạn các loại, nguyên thế giới cũng theo đó mà sụp đổ.

Về sau khi Giang Niệm đến, vừa đúng thời điểm lúc Dương Tuệ Linh trùng sinh, lần này cô không có chạy đi, ngược lại ở bên cạnh xem kịch...

Cũng coi là trời xui đất khiến.

Cô nguyên bản còn kỳ quái vì sao một cái thế giới có thể bởi vì nữ chính chết đi mà sụp đổ, nguyên lai là bởi vì câu chuyện này là đặc biệt sáng tác ra cho nữ chính, cái này khó trách.

Rốt cục hiểu rõ nghi ngờ trong lòng, Giang Niệm ở cửa hàng Chủ Thần nhìn một chút, liếc mắt liền thấy đứng ở đầu trang, có ghi sản phẩm “Tái thế trùng sinh” bốn chữ.

Cô mở ra xem, thấy ghi điểm tích lũy: Một trăm triệu.

Giang Niệm không chút suy nghĩ liền đóng lại, nhìn nhìn lại những cái khác, đan dược các loại chủng loại phong phú, không ít đan dược về nhan sắc, thậm chí còn có đan dược tăng thêm sức mạnh cùng với đan dược tăng thêm tốc độ, ngay cả “Một đêm làm bảy lần” dạng này cũng có, tổng cộng cô cũng chỉ có 120 điểm tích lũy, những đan dược này một viên ít nhất liền muốn 10 điểm tích lũy, viên đan dược tăng sức mạnh kia cũng cần đến 20 điểm tích lũy,

đồng thời còn có ghi chú rõ ràng là chỉ sử dụng được trong một số thể giới, nói cách khác đó cũng không phải lâu dài.

“867, xin hỏi tôi có thể biết trước cái thể giới tiếp theo mình sẽ đi vào sao?”

“Tiếp theo sẽ là thể giới « Kiểu thể của tổng giám đốc mang bầu chạy », độ khó nhiệm vụ là hai sao.”

... Ân, nghe tên này cũng cảm giác có chút khó khăn.

Giang Niệm bỏ ra 20 điểm tích lũy mua một viên đan dược tăng sức mạnh, nếu là mang bầu chạy, kia tuyệt đối không chỉ có ngược thân ngược tâm đơn giản như vậy, Giang Niệm cho mình tăng lên một chút giá trị vũ lực, còn lại cũng chỉ có thể dựa vào trí thông minh hoàn mỹ của cô.

...

Giang Niệm tỉnh lại lần nữa, thấy mình đang nằm trên một chiếc giường lớn, gian phòng này có vị trí rất là rộng rãi sáng sủa, trắng lè, trong phòng trừ cô ra cũng không có người khác.

Giang Niệm giờ phút này đã là Hàn thiếu phu nhân là vợ của Hàn Khiếu, hai người kết hôn đã được một năm, mặc dù mỗi ngày đều sẽ gặp nhau, nhưng ở giữa quan hệ của hai người vẫn y nguyên mười phần lạnh lùng, tuy nhiên Hàn Khiếu cưới cô, tất cả đều do di chúc của gia gia hẳn lúc bệnh tình nguy kịch để lại, chỉ có cưới Giang Niệm, hẳn mới có thể kế thừa xí nghiệp Hàn thị.

Hàn Khiếu hoàn toàn bất đắc dĩ, chỉ có thể đồng ý.

“Giang Niệm” là cháu gái của một người anh em tốt trên chiến trường của Hàn gia gia, Giang gia gia vì cứu Hàn gia gia mà bị mất một cái chân, bởi vì mất một chân nên chỉ có thể nhận tiền trợ cấp trở về quê hương, Hàn gia gia một mực nhớ tới ân đức của Giang gia gia, nên đã hứa hai nhà sẽ kết thông gia, vốn cho rằng quan hệ của hai nhà đã thân càng thêm thân, không nghĩ tới Hàn gia gia không chết trên chiến trường, một đường thẳng quan tiền chức, cuối cùng trở thành một Đại tướng quân.

Giang gia gia lúc đầu muốn cùng chiến hữu cũ ôn lại chuyện tình, nhưng cũng bởi vì thân phận của đối phương quá cao mà có cố kỵ, dần dần, nháo một cái đã hai mươi năm trôi qua, cha mẹ “Giang Niệm” bị tai nạn giao thông ngoài ý muốn qua đời, Giang gia gia người đầu bạc tiễn người đầu xanh, cơ thể rất yếu cũng không chịu nổi, trước khi chia tay chỉ có thể đem đứa cháu gái duy nhất này giao phó cho chiến hữu cũ.

Vậy nên “Giang Niệm” mới xuất hiện ở trước mặt Hàn Khiếu.

Hàn gia gia vốn cho là Giang gia gia đã sớm chết, cho nên mới không có liên hệ hẳn, dù sao thời điểm lúc ấy cũng thật sự rất loạn, muốn tìm người thực sự quá khó. Không nghĩ tới lại còn có thể gặp lại. Nhưng lúc đó Giang gia gia đã bệnh không đi nổi, hẳn gây trở ngại xương, một bên chân trống rỗng, Hàn gia gia bị thông vận phản, ở trước giường bệnh của Giang gia gia hứa hẹn nhất định sẽ chăm sóc cho Giang Niệm thật tốt.

Một người không còn thân thích như “Giang Niệm” chỉ có thể đi theo Hàn gia gia đến Hàn gia.

“Giang Niệm” tính tình nguyên bản là hoạt bát đáng yêu, có thể do đến Hàn gia, tính tình ngược lại trở nên câu nệ nhút nhát.

Hàn gia gia mặc dù đối với cô rất tốt, nhưng có thể do Hàn gia miệng người đông đảo, Hàn gia gia có bốn con trai, bốn con trai lại kết hôn sinh con...

Nhiều người liền dễ dàng xảy ra chuyện, đương nhiên cũng sẽ có người đổ kỵ Hàn gia gia đối với một cái người ngoài lại tốt như vậy, lúc đại thọ tám mươi tuổi của Hàn gia gia, ông liền trực tiếp đem hôn sự lúc trước của Giang Niệm cùng Hàn Khiếu thông báo cho mọi người!

Đám người đồn dập xôn xao, kinh ngạc khó tin, trong lúc nhất thời, Giang Niệm trở thành đối tượng mà tất cả mọi người chú ý.

Mà Hàn Khiếu năm nay hai mươi tám tuổi, là cháu trai xuất sắc nhất của Hàn gia. Vốn là có không ít người muốn cùng Hàn gia kết thân, nhìn trúng chính là thực lực và năng lực của Hàn Khiếu, bây giờ Hàn Khiếu bị Hàn lão gia từ từ mình định hôn sự...

Hàn Khiếu một mực cũng không đồng ý, hẳn căn bản cũng không muốn kết hôn, chỉ là Lão gia tử quá bá đạo, nói một không nói hai, tính tình nóng nảy Hàn Khiếu cũng là trái phải đều không được. Mặc dù một mực cứng đầu, vì thế còn âm ỉ không biết bao nhiêu lần, cuối cùng vẫn là ở bên giường bệnh của Lão gia tử mà đồng ý.

Chỉ là hẳn vừa mới đồng ý, Lão gia tử cũng không chết, không nói tình thân càng ngày càng tốt, còn lập tức để cho người ta bắt đầu chuẩn bị hôn sự...

Từ kết hôn đến bây giờ, đã được một năm.

Hàn Khiếu một mực không có chạm qua cô, bên ngoài lại là tin tức bát quái không ngừng.

Nam nhân kia mặc dù đáng đáp anh tuấn, lại có một thân tà khí, phong lưu phóng đãng, cùng Hàn gia gia chính phái hoàn toàn không giống.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn mọi người ủng hộ chính bản, đẩy cơ hữu thiếu khoai lang hồ mới, nhìn rất đẹp nha.

PS: Trước 50 đưa tiểu hồng bao, cảm tạ ủng hộ.

Thiếu khoai lang hồ mới « hoặc là đồ hoặc là chết », ngọt sùng sảng văn á! Hồ mới đã mở, a a đậm |. ·⊗·)ㄗ≡

Muốn mạng sống liền phải đồ!

Trùng sinh cao kỳ khóa lại dựa vào nhiệt độ kéo dài tính mạng hệ thống

Bị người quên lãng vài phút tại chỗ qua đời!

Vì mạng sống, hết thấy đều có thể ném!

Hoán hình tượng, xé tiểu nhân

Ngẫu nhiên đạo cụ lợi dụng

Lên trời xuống đất không có vấn đề!

Phong Thủy sư văn lan biểu thị:

Thật là tuyệt thế kỳ nữ, ta tuyên bố mình yêu đương

Web page địa chỉ: Hoặc là đồ hoặc là chết

Địa chỉ:

Hoặc là đồ hoặc là chết OnClick=window. Open("htt PS:. Jjwx book2 3567139 ")

Đã hết thể giới thứ 1 nha mọi người.. ♥□

Mong chờ thể giới tiếp theo..!!!

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20: Kiêu Thê Mang Bầu Chạy (1)

Edit: An Minh Tuệ.

Hàn gia có gia thế lớn, trong ba giới quân đội kinh tế thương nghiệp đều có người, ba người chú của Hàn Khiếu địa vị đều không thấp, chỉ là cha của hắn, cũng chính là con trai trưởng của Hàn gia gia, Hàn Trung Thành lúc đấy còn đi theo Lão gia tử tung hoành thiên hạ, trở về từ cõi chết nhưng lại bị tàn tật, đi đường trở nên có chút bất tiện, cũng không tranh đoạt gì, nhận công huân xong liền từ chức, vốn dĩ có thể tiếp tục làm, nhưng Lão gia tử và Lão thái thái mê tín, đi xem bói có nói nếu như Hàn Trung Thành không cách xa ‘Chiến Hỏa’, chỉ sợ nguy hiểm đến tính mạng.

Không còn cách, Hàn Trung Thành đành phải trở về nhà, hắn sau khi về đến nhà cũng không muốn ngồi không, không chịu được cô đơn liền đi ra biển, chả lẽ không thể đánh nhau còn không thể buồn bán hay sao?

Bởi vậy liền trở thành một thương nhân có tiếng, sự nghiệp càng ngày càng tốt, càng làm càng lớn, cho tới bây giờ đã ở Hạ quốc đứng ở vị trí số một số hai, Hàn gia đứng ở bên trong kinh thành tràn ngập quyền lợi đầu đá, trải qua mưa gió, một mực không bị lật đổ.

Lão gia tử nói đây cũng là Hàn Trung Thành tạo nên, cái gì cũng tốt, chính là Hàn Trung Thành một mực không có con cái, bác sĩ nói là lúc hắn tham gia quân ngũ thân thể bị thương, việc có con cái có thể có chút khó khăn, nhưng cũng không phải là không có hi vọng, Hàn gia gia đối với việc lần này vẫn luôn mười phần áy náy, thẳng đến lúc Hàn Trung Thành ba mươi lăm tuổi, mới rốt cục có Hàn Khiếu.

Bởi vì đủ loại lý do này, Hàn Khiếu vừa ra đời liền thu được vô số sủng ái, Lão gia tử càng là ghé gối, ngậm trong miệng sợ tan nâng trong tay sợ ngã, muốn cái gì liền cho cái đó, bảo vệ chặt chẽ, thẳng đến hân sủng đến vô pháp vô thiên.

Bởi vì Hàn Khiếu sinh ra đã không dễ, tự nhiên cũng liền không nỡ để hắn lại đi quân đội chịu khổ, bất quá năm Hàn Khiếu mười tám tuổi cùng người khác đua xe xảy ra chuyện. Hai tháng sau ở bệnh viện, Lão gia tử cũng quyết tâm, đem hắn đưa đi bộ đội mấy năm.

Hàn Khiếu mặc dù hỗn, nhưng cũng là kế thừa gen ưu tú của phụ thân và Lão gia tử, ở bộ đội biểu hiện vẫn luôn rất xuất sắc, nếu không ở bộ đội thì thật đáng tiếc, Lão gia tử cũng cảm thấy như vậy, nhưng ông cũng chỉ muốn cháu mình được an ổn, hiện tại cũng không cần phải liều mạng sống của mình vì quốc gia, chỉ muốn cháu trai của mình có thể khỏe mạnh, làm sao nữa chứ?

Lão gia tử đem càng nhiều tình yêu đều đặt ở trên người Hàn Khiếu.

Hàn Khiếu cả gan làm loạn, coi trời bằng vung đã quen, thời điểm hai mươi tám tuổi đẹp như vậy, làm sao lại đồng ý kết hôn?

Hết lần này tới lần khác vì chuyện này, Lão gia tử việc gì đều tùy theo Hàn Khiếu nhưng lần này quyết không đồng ý, đến mức Hàn Khiếu cùng Giang Niệm kết hôn.

Hàn Khiếu lớn hơn Giang Niệm năm tuổi.

Lúc ấy “Giang Niệm” vừa tới Hàn gia là còn đang học đại học, mới hai mươi một tuổi, khi đó Hàn Khiếu đã hai mươi sáu, hẳn thích phụ nữ gọi cảm, Giang Niệm với hắn mà nói quá đơn thuần quá sạch sẽ, giống như rau xanh, chính là một em gái nhỏ, hắn cũng một mực coi Giang Niệm coi như em gái.

Hắn thậm chí hứa hẹn nhận Giang Niệm làm em gái nuôi, cam đoan cô cả một đời áo com không lo, càng sẽ không để cho người ta bắt nạt cô, có thể Lão gia tử lý lẽ cứng nhắc, chính là không đồng ý.

Cho nên sau khi kết hôn một năm, Hàn Khiếu trải qua có thể nói là nước sôi lửa bỏng.

Hai người mặc dù ở cùng một gian phòng cùng đi ngủ trên một cái giường, nhưng vẫn luôn là trái phải rõ ràng, người dùng một chân ta dùng một chân, trước khi kết hôn hắn còn coi Giang Niệm như em gái, sau khi cưới xong liền không nhìn thẳng.

Đến mức quan hệ của hai người càng ngày càng cứng nhắc, hai ba ngày cũng không nói với nhau được mấy câu.

Đương nhiên làm nhân vật nam nữ chính bên trong câu truyện, làm sao cũng sẽ đột phá khó khăn sau đó phát hiện đối phương mới chính là tình yêu của mình, rồi yêu nhau say đắm cuối cùng là một kết thúc hạnh phúc.

Đáng tiếc thế giới này vẫn là xuất hiện biến số.

Bạn học cấp hai của “Giang Niệm” là Lương Vũ đột nhiên liên lạc với cô, bởi vì bạn bè của “Giang Niệm” vốn là không có mấy người, người có thể hiểu được cô lại càng là ít, dù sao bất kỳ ai gả cho Hàn gia tiểu thiếu gia Hàn Khiếu không phải đều sẽ vui vẻ đến cười trộm sao? Ở Hàn gia cũng không ai có thể biết được nội tâm của cô rất bàng hoàng, Lương Vũ đột nhiên xuất hiện, hiểu được cô, biết được những điều cô phải chịu, vì vậy trở thành thường xuyên gặp nhau, nguyên bản quan hệ vốn lạnh nhạt dần dần trở lên quen thuộc.

Chính là trong một lần hai người gặp nhau, “Giang Niệm” cùng Lương Vũ bị bắt cóc, nguyên bản đây sẽ là chất xúc tác cho tình cảm của nam nữ phát triển lại trở thành bùa đòi mạng của “Giang Niệm”, cô trực tiếp vì lần này ngoài ý muốn mà chết, Lương Vũ cũng bị thương rất nặng, nằm bệnh viện một tháng mới tốt lên.

Vì chuyện này nên khiến cho thế giới bị lộn xộn, không bao lâu tự nhiên là sụp đổ.

Thời điểm Giang Niệm đến là cũng không sớm cũng không muộn, chính là lúc cùng với Hàn Khiếu hai ba ngày cũng không nói chuyện, cũng là thời điểm mà Lương Vũ liên lạc với cô.

Mà hào quang nữ chính của Giang Niệm cũng chỉ mới có mười điểm, quá thấp, chỉ là so với người qua đường nhiều hơn một chút ưu ái mà thôi.

Đã trải qua một cái thế giới, Giang Niệm liền biết nếu hào quang của nữ chính đạt được đến tối đa, sẽ càng có lợi với cô, tỷ như vô luận có chuyện khó khăn gì xảy ra cô cũng sẽ được ném vào trong ngực nam chính, tùy tiện ngồi một chỗ hát một bài dân ca bình thường cũng có thể khiến người khác coi là tiếng trời...

Dù sao cũng là nữ chính, không tùy tiện phát sinh một chút chuyện ngoài ý muốn đều thật có lỗi với thân phận của cô.

Như vậy chuyện đầu tiên khi Giang Niệm đi vào thế giới này, chính là muốn cùng Lão gia tử nói chuyện tâm sự.

Cô đi xuống lầu, nghe A di nói Hàn Khiếu sáng sớm đã ra ngoài.

“Anh ấy có nói cái gì không?”

A di xấu hổ lắc đầu: “Không có.”

Giang Niệm đã thành thói quen, Hàn Khiếu đối cô chính là nói tránh còn không kịp, làm sao có thể chủ động quan tâm?

Cô ân một tiếng, một mình dùng qua điểm tâm sau đó mới đi thăm Lão gia tử ở phía sau ngôi nhà.

Người Hàn gia nhiều, trạch viện của Hàn gia cũng đã xây dựng thêm qua mấy lần, mặc dù phần lớn đều ở cùng một chỗ, nhưng đều là những tòa nhà đơn độc, ăn cơm cũng không phải là mỗi một bữa ăn đều ăn cùng nhau, quy củ cũng không có nhiều, tương đối mà nói thì chính là tự do mười phần.

Sau khi Giang Niệm ăn xong bữa sáng, Lão gia tử đang ở bờ sông đằng sau sân câu cá, bên cạnh còn ngồi mấy người bạn chiến hữu, Lão gia tử tóc trên đầu đã bạc trắng, trên mặt đều là nếp nhăn, lò mồm còn có một chút ban của người già, nhưng ánh mắt ông vẫn rõ ràng sắc bén, tinh thần cũng không tệ, sớm tối mỗi ngày đều sẽ đi dạo một chút, không có việc gì liền tới chỗ này câu cá.

“Niệm Niệm mau tới, ông câu được hai con cá trích lớn, buổi trưa hôm nay liền để Vương thẩm làm cho cháu ăn.”

Giang Niệm ngồi vào bên cạnh ông, cũng cầm cây cần câu lên đến, cười nhẹ nhàng nói: “Được rồi nha, vậy cháu sẽ câu cho gia gia hai con cá chép lớn, Vương thẩm mà chúng cá là ngon nhất.”

Lão gia tử liền nói mấy chữ “hảo”, một mặt hiền lành.

Ở chiến trường đỉnh vô số máu tươi, bây giờ khiến người khác nhìn vào cũng tồn tại chút e ngại, giờ phút này lại thật giống một đứa trẻ nhỏ vui vẻ.

Bọn họ lần này ngồi câu liền mất gần nửa ngày.

Hào quang của nữ chính quả nhiên không tầm thường, cô ngồi một lúc liền câu được một con cá chép to, lại một lúc được thêm một con cá chép to nữa, chỉ chốc lát sau thùng gỗ liền đầy, mấy Lão gia tử nhìn trong thùng của mình một chút thấy tất cả đều là mấy con cá nhỏ, rõ ràng đều ngồi cùng một chỗ tại sao chênh lệch lại lớn như vậy chứ?

Lưu gia gia bên này liền nói:

“Cháu đây là có số tốt a, đến ngay cả ông trời cũng đều cho cháu cá để ăn.”

Bên kia Lý gia gia nói:

“Tôi cũng thấy thế, mỗi lần Niệm Niệm đến câu cá, sẽ luôn câu được cá nhiều nhất lại còn lớn nhất nữa.”

Mà người tuổi trẻ bây giờ, yên lặng đến quyết tâm như thế, ngồi xuống gần nửa ngày thật sự khó tìm, giống như cháu trai cháu gái nhà bọn họ, có đứa nào được như thế? Coi như có thể ngồi nửa ngày cũng là bởi vì đang chơi điện thoại chơi game, ngồi không mười phút đồng hồ đều thấy nhàm chán.

Tính tình này của Giang Niệm rất hiếm thấy.

Chính là quá ngượng ngùng cùng yên tĩnh, tính cách quá tốt rồi, tiểu tử Hàn Khiếu kia ương ngạnh cứng đầu, căn bản không thể quản được.

Mặc dù bọn họ rất thích Giang Niệm, nhưng không thể không thừa nhận, việc hôn sự này bọn họ cũng không coi trọng. Nhìn cô dâu mới kết hôn có một năm đã bị lạnh nhạt như vậy là biết rồi.

Mặc dù suy nghĩ như thế, bọn họ lại không tiện nói gì, dù sao chuyện này cũng do Hàn lão gia tử cố chấp mà thành, ai nói cũng không được.

Câu cá đến buổi trưa, cơm trưa tự nhiên không thể thiếu cá, Giang Niệm còn đem cá chép lớn của cô chia ra, không phải nói cô có phúc khí sao, vừa vặn đem phúc khí ăn vào bên trong bụng.

Thời điểm cơm trưa trong nhà cũng không có ai, chú hai cùng chú ba của Hàn Khiếu một người ở bộ đội còn một người thì ở chính phủ, chú tư cũng đang đi làm nhiệm vụ chưa về, mấy anh chị họ của Hàn Khiếu cũng có công việc, còn có mấy đứa nhỏ thì đi trường học, ngược lại buổi trưa lại là thời điểm yên tĩnh nhất, đến buổi tối hầu như mọi người đều trở về, đó mới gọi là náo nhiệt.

Cho nên có việc liền phải nói bây giờ.

Bất quá Vương thẩm nấu ăn quả thật không tệ, canh cá trích thơm ngon lại không dầu mỡ, rắc thêm một chút hành lá bên trên càng khiến mùi thơm ngát ngon miệng, hấp cá chép cũng là ngon đến không được, Giang Niệm một hơi uống ba bát canh cá trích, ăn nửa con cá chép to, trong miệng vẫn còn thấy thêm ăn.

Lão gia tử đã lớn tuổi nên cũng không ăn được nhiều như vậy, nhìn Giang Niệm ăn ngon cũng không nhịn được ăn nhiều hơn hai miếng đồ ăn, nói:

“Niệm Niệm, cháu không cần mỗi ngày đi theo ông, cũng nên ra ngoài đi dạo đi chơi, để Tiểu Ngũ đi cùng cháu.”

Giang Niệm cười cười nói vâng.

Lão gia tử thông minh như vậy, thế nào không nhìn ra là Giang Niệm đang nói qua loa? Ông nhướn mày:

“Có phải là Tiểu Ngũ đối với cháu không tốt? Nó máng cháu vẫn là nói cháu rồi? Niệm Niệm cháu nói, ông làm chủ cho cháu!”

Hàn Khiếu còn không có đến gần, xa xa chỉ nghe thấy thanh âm của Lão gia tử trung khí mười phần, hần bắt đầu dĩ vượt vượt cái trán, cảm thấy hần vẫn là không xuất hiện mới tốt, bởi vì vào thời điểm này bất luận hần nói cái gì Lão gia tử cũng sẽ không nghe, chỉ cần dính đến Giang Niệm, Lão gia tử liền biến thành vô cùng cố chấp.

Chỉ nghe Lão gia tử còn nói: “Có lời gì không thể cùng ông nói? Cháu một mực nói là được!”

Giang Niệm hỏi: “Gia gia, ông vì cái gì đối với cháu tốt như vậy a?”

Lão gia từ thở dài:

“Niệm Niệm, ông nội cháu đã đem cháu giao phó cho ông chiếu cố, ông liền không thể để cháu chịu ủy khuất, hai nhà chúng ta là thông gia từ bé cũng là năm đó định xuống, ai cũng đều nói ‘quan tử nhất ngôn tứ mã nan truy’, cái hứa hẹn này mặc dù là chuyện thật lâu lúc trước, nhưng đã hứa hẹn, cháu bây giờ lại là lỗi một mình, chúng ta càng không thể đổi ý.”

Giang Niệm ngược lại là có chút hiểu rõ tâm tình của lão gia từ, ông làm người coi mở, càng là chú trọng tình nghĩa anh em, huống chi vẫn là anh em từng vì ông mà mất đi một cái chân, Giang gia gia trước khi chết ông càng là nhớ kỹ.

Cũng bởi vì những chấp niệm này, ngược lại thành Hàn lão gia từ tâm bệnh.

Giang Niệm:

“Cháu rõ ràng, kỳ thật lúc cháu còn nhỏ, gia gia thích nhất nói với cháu chính là chuyện hai người cùng nhau ở bên chiến trường, gia gia nói nhiều nhất, chính là lúc ấy đánh trận chết rất nhiều người, gia gia chỉ là bị mất đi một cái chân đã là chuyện rất may mắn, gia gia chưa từng có bởi vì mất đi chân oán trách qua ai, cũng không có bởi vì đã mất đi chân liền sống không được, gia gia còn thường xuyên khoe khoang đâu, nói mạng gia gia cứng rắn, Diêm Vương cũng không dám lấy! Gia gia là người rất lạc quan rất kiên cường, ở quê hương những năm này gia gia cũng một mực sống rất tốt, cháu một mực lấy gia gia làm tấm gương.”

Hàn lão gia từ sùng sốt nửa ngày, vui mừng nói:

“Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt...”

Giang Niệm dụi dụi con mắt nói:

“Về sau sinh bệnh cũng là bất đắc dĩ, bác sĩ cũng đều hết sức chữa trị... Gia gia thời điểm ra đi còn gặp được ông, mấy ngày đó gia gia đều thật vui vẻ.”

Lão gia từ cũng đỏ cả vành mắt, âm thanh buồn bực nói không ra lời, người càng già, ngược lại càng coi trọng tình cảm.

Hàn Khiếu đứng ở bên ngoài phòng ăn, hai tay sao đứt trong túi quần, cau mày không nói.

Hắn có chút không rõ dụng ý của Giang Niệm khi nói những lời này. Chuyện đã qua lại nhắc lại, bất quá chỉ làm người ta thương cảm mà thôi.

Giang Niệm nhìn Lão gia từ một chút, chân thành nói:

“Gia gia, cháu nói những này, là muốn nói cho ông, không cần cảm thấy áy náy, gia gia của cháu chết không phải là do ông.”

Lão gia từ trọng cảm tình, đặc biệt là gần đây cơ thể của Hàn Trung Thành càng ngày càng kém, thời tiết thay đổi gió thổi trời mưa chân liền khó chịu, hơn sáu mươi tuổi nhưng nhìn cùng Lão gia từ không khác nhau lắm, bác sĩ đều nói Hàn Trung Thành cơ thể rất kém, so với Lão gia từ còn kém hơn, mặc dù một mực tỉ mỉ chăm sóc, nhưng có chút đau đớn căn bản là trị không hết.

Bởi như vậy, trong lòng Lão gia từ càng là chịu tra tấn, cũng càng áy náy, dù sao lúc con trai trưởng của ông chân bị trúng đạn cũng là ở cùng với ông, bọn họ gặp mai phục, người đi cùng đã chết hơn một nửa, bọn họ là thật sự là từ trong đồng người chết bỏ ra.

Ở trong lòng Lão gia từ, Hàn Trung Thành hiện tại phải chịu, kia cũng là bởi vì ông.

Hai cái nguyên nhân này cộng lại, Hàn lão gia từ liền nhờ đại sư cho ông tính qua mạng, nói mạng ông nhiều thăng trầm, vốn nên nhiều tai nạn, bây giờ có thể tốt như vậy, là bởi vì bên cạnh có người cản kiếp nạn vân vân. Hàn lão gia từ không cảm thấy mình là người hiền lành gì, lúc này ông lại tin vô cùng, càng tin cũng liền càng áy náy.

Bởi vì phần này áy náy, ông càng nghĩ đền bù Giang Niệm.

Giang Niệm nói:

“Gia gia của cháu nói ông là người tốt, lúc trước đối với gia gia khá tốt, có thịt ăn đều sẽ chia cho gia gia một phần. Bởi vì hai người đều có niềm tin giống nhau, cho nên cùng nhau vào sinh ra tử, không cần vì thế mà cảm thấy ai thật xin lỗi ai, hai người đều không sai, là thời đại kia nhất định phải như thế.”

Lão gia từ toàn thân chấn động, nhìn xem Giang Niệm, tựa hồ có phần bị rung động, thật giống như tảng đá lớn một mực chôn trong lòng ông, rốt cục cũng buông lỏng.

Những lời này không ai nói với ông, đương nhiên trong lòng ông có nghĩ đến cũng sẽ không tùy tiện nói cho người khác nghe, Giang Niệm có thể nhìn ra suy nghĩ trong lòng của ông, còn có thể khuyên ông, thật không dễ.

Ánh mắt ông lộ ra hoài niệm:

“Năm đó ông nội cháu là cấp dưới của ông, ông nhìn hắn có đôi khi ngu ngơ ngốc ngốc, có đôi khi lại rất thông minh, cũng là người không muốn mạng,

cái gì cũng dám làm..”

Lão gia tử tựa hồ nhớ tới thật lâu chuyện lúc trước, trong ánh mắt của hắn có hoài niệm, hồ thẹn, cũng có thoải mái.

Hàn Khiếu nhìn Lão gia tử xa xa, trong lòng không khỏi cũng có chút áy náy, trong mắt hắn, gia gia hắn chính là một người đàn ông đặc biệt lợi hại Đỉnh Thiên Lập Địa, coi như già cũng là một người già lợi, lại không nghĩ nội tâm của ông thế mà lại gánh vác những thứ này.

Khó trách Lão gia tử đối tốt với Giang Niệm vượt qua cả bình thường, cũng là bởi vì người bị chết đã không cách nào có thể đền bù, liền tất cả đều ký thác vào trên người Giang Niệm.

Hắn nhìn không được nhìn về phía Giang Niệm, cô gái có thân hình gầy yếu, gương mặt quá trắng nõn ngược lại có chút tái nhợt, giờ phút này con mắt hồng nhuận, nhìn đáng thương cực kỳ.

Qua hồi lâu, Hàn lão gia tử cuối cùng từ bên trong quá khứ lấy lại tinh thần, nhìn xem Giang Niệm nói:

“Nha đầu, cháu đột nhiên cùng ông nói những này, có phải là có cái gì muốn nói?”

Giang Niệm gật đầu, ân một tiếng, thử dò xét nói:

“Gia gia, ông là nhìn ra cháu có chút thích Hàn Khiếu ca, cho nên mới để anh ấy cưới cháu a?”

Lão gia tử:

“Tiểu Ngũ hiện tại là có chút khinh suất, nhưng tâm nhãn của nó không xấu, người còn thông minh biết kiếm tiền, cháu gả cho nó ông mới yên tâm a.”

Tránh ở một bên Hàn Khiếu: “...”

Giang Niệm nói:

“Cháu biết, Hàn Khiếu ca là người đặc biệt lợi hại, cháu từ trước tới nay chưa từng gặp qua người nào so với anh ấy còn dễ nhìn hơn, mới đầu anh ấy đối với cháu cũng rất quan tâm, khi đó bố mẹ của cháu không có ở đây, gia gia cũng không có ở đây, bên người một người thân đều không có, cho nên cháu rất sợ hãi, cho nên giống như bắt lấy một cọng rom cuối cùng là ông cùng Hàn Khiếu ca, khi đó cháu là thật sự thích Hàn Khiếu ca.”

“Cái này rất tốt, cháu đừng sợ, khi cháu tiến vào cửa của Hàn gia, liền vĩnh viễn là một phần của Hàn gia.”

Giang Niệm nói cảm ơn, do dự nói:

“Mặc dù cháu thích Hàn Khiếu ca, chỉ là chúng cháu kết hôn một năm, cháu vẫn y nguyên không thể thay đổi ánh mắt của anh ấy nhìn cháu, thậm chí anh ấy đối với cháu còn lạnh nhạt hơn so với lúc trước, cũng không nói chuyện với cháu... Cháu đã rất cố gắng, cố gắng nữa chỉ sợ cũng không có gì hơn cái này, cho nên cháu cảm thấy cháu hẳn là buông tay, cháu càng không muốn ông cùng Hàn Khiếu ca vì cháu mà cãi nhau.”

Hàn lão gia tử liền biết thằng nhóc Hàn Khiếu kia sau lưng ông khi để Giang Niệm, đau lòng khuyên Giang Niệm vài câu, còn nói ông khẳng định sẽ dọn dẹp Hàn Khiếu một chút, sẽ không lại làm cho cô thất vọng, Vân Vân.

Giang Niệm lại là khẽ cười cười, giải thích nói:

“Gia gia, ông hiểu lầm, cháu cùng Hàn Khiếu chia tay, vì anh ấy cũng là vì chính cháu, chúng cháu không nên tra tấn lẫn nhau.”

“... Cháu không cần vì Hàn Khiếu tới khuyên ông, ông biết, khẳng định là thằng nhóc kia lại làm chuyện gì xấu!”

“Không phải, là cháu, là cháu nghĩ thông suốt. Cháu nghĩ ly hôn sau ra ngoài tìm một công việc, trải qua cuộc sống đơn giản, mà cháu mặc dù đã kết hôn, kỳ thật cũng giống như không kết hôn, cho nên cháu một người cũng có thể.”

Lão gia tử đau lòng Giang Niệm, giờ phút này coi như nghĩ thông suốt rồi, không giống trước đó như thế cố chấp, cũng y nguyên cảm thấy cháu trai mình không phải là một món đồ tốt, tra tấn người khác thành như thế này?

Lão gia tử ở trong lòng vẫn như cũ đem Hàn Khiếu tháo thành tám khối, chỉ nghe Giang Niệm còn nói:

“Gia gia, cháu nói là sự thật, ông tin cháu đi.”

Cô xem ra là thành khẩn, Lão gia tử bán tín bán nghi:

“Làm sao đột nhiên đã nghĩ thông suốt? Không có chịu ủy khuất gì sao?”

Giang Niệm nghĩ nghĩ, trầm ngâm nói:

“... Đại khái là bởi vì đã từng chiếm được đi?”

Lão gia tử: “...???”

Hàn Khiếu: “...!!!”

Giang Niệm nói:

“Gia gia, ông yên tâm đi, sau khi ly hôn cháu cũng sẽ có một cuộc sống thoải mái, sẽ tìm một người thích hợp yêu đương kết hôn, đến lúc đó ông nhất định phải tới nha.”

Lão gia tử lại nhin không được đau lòng:

“Cháu là không ưa thích Tiểu Ngũ sao, hiện tại không thích?”

Giang Niệm trầm tư một lát, nói nghiêm túc:

“Cũng không phải không thích đi, chính là cháu đã hạ xuống quyết định, nhất định có thể đã quên anh ấy, bắt đầu một cuộc sống mới hoàn hảo.”

Lão gia tử đau lòng không đi nổi:

“Cái kia nghiệt tử!”

Hàn Khiếu: “...”

Hàn Khiếu nhìn Giang Niệm một bộ dáng nghiêm túc, rõ ràng hốc mắt còn đỏ lên, có thể nói ra những lời kia làm sao nghe lại cảm thấy kỳ quái đâu?

Mà sao trong đầu óc cô lại nghĩ là đã từng chiếm được rồi?

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn tiểu tiên nữ chèo chống chính bản, trước một trăm đưa hồng bao, a a đất ~

Đề cử cơ hữu tây tích văn « chương môn nhân không không cao hứng », đặc biệt mập a, đặc biệt đẹp đề!

Lâm Uyển Ương tiếp nhận một cái lợi bại môn phái chương môn, đóng gói đưa hai cái đồ đệ, đại đồ đệ là từ bức tranh đi tới mỹ thiếu niên, tiểu đồ đệ là ngừng lại muốn ăn 30 cân đáng yêu chính thái (sương mù).

Sát vách còn có vị có nhiều tiền đại lão hàng xóm.

Thành phố lớn sinh hoạt áp lực lớn, bây giờ hòa thượng cánh cửa đều là nghiên cứu sinh trình độ, tình thông ngoại ngữ, nghiệp vụ trình độ cao.

Làm vì trong mắt mọi người cổ sớm tư tưởng còn sót lại, truyền thống cận bã người thừa kế, Lâm Uyển Ương tìm được thích hợp nhất nghề nghiệp —— làm thần côn (~~*)*

Vấn án hai

Nam Sơn hương hỏa thanh lãnh đạo quan, không biết ngày nào lên, khách hành hương mướn nược mà tới

Đạo diễn: Có đại sư chỉ điểm mới có thể dễ cho ta thuận lợi quay chụp, cư công chí vĩ!

Bạn trên mạng: Cái này kinh khủng đặc hiệu tốt rất thật a, đặc hiệu chế tác đoàn đội... Nam Sơn đạo sĩ xem?

Bị bắt linh bầy quỷ: Một đêm không ngủ tôn trọng hạ thành quả lao động cảm ơn, người mới là đặc hiệu cả nhà người đều là đặc hiệu! Nói lung tung ta thuận dây lưới tới tìm người nha!

Anh hùng bàn phím: Người từng trải nhắc nhở, nói xem nói xấu sẽ rơi túi tiền, bị chia tay, hàng đêm ngủ không ngon! Trượt trượt...

Máy tính kết nối đam nơi này

Điện thoại kết nối đam nơi này

App ấn mở tác giả chuyên mục đã nhìn thấy nha.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Kiều Thê Mang Bầu Chạy (2)

Edit: An Minh Tuệ.

Ấn tượng khắc sâu nhất của Hàn Khiếu đối với Giang Niệm là rất lâu trước kia, lúc ấy cô vừa mới tới Hàn gia, cặp mắt kia khóc sưng đỏ trợn ở sau lưng gia gia hần, giống một cô nhóc đáng thương, còn dễ dàng khăn trương cùng ngượng ngùng, cùng cô nói mấy câu cô đều có thể khăn trương đến nói lắp, ngay cả người cũng là mềm mại xinh đẹp, còn mang theo một loại giống như ngây thơ mờ mịt.

Hàn Khiếu không phải là một người đàn ông lạnh lùng vô tình, nghĩ đến hoàn cảnh của Giang Niệm cũng không khỏi thấy cô đáng thương, huống hồ gia gia của Giang Niệm còn cứu được một mạng của Lão gia tử, bằng vào việc này cũng đủ có được sự che chở ở Hàn gia, hần đối với cô cũng là tôn trọng bảo vệ, duy nhất không tốt, chính là Lão gia tử muốn hần cưới cô.

Hần có thể bảo vệ cô cả đời, lại không có cách nào cưới một người phụ nữ mà mình không thích, huống chi hần thấy, Giang Niệm chính là một cô nhóc, giống như là bông hoa cúc trắng, mà hần lại thích hoa hồng nhiệt tình nóng bỏng.

Hàn Khiếu đã từng tìm Giang Niệm nói chuyện, hần hi vọng cô có thể khuyên Lão gia tử để ông đổi ý, hoặc là cô cũng có thể từ chối.

Giang Niệm từ chối, Lão gia tử cũng không thể nào ép buộc cô à? Lúc đó Giang Niệm mặc dù đồng ý, nhưng hần có thể cảm giác được, tựa hồ cô cũng không muốn như vậy.

Thế nên về sau Hàn Khiếu đối với Giang Niệm liền nổi lên xa cách.

Cuối cùng kết hôn đúng là hoàn toàn bất đắc dĩ.

Sau khi cưới, ngược lại hần đối với Giang Niệm không thân cận giống lúc trước, kéo ra không ít khoảng cách giữa hai người, đến mức hần đối với cô trọng trí nhớ của mình cũng bắt đầu nhạt nhòa, chỉ nhớ rõ hình như cô thường xuyên nhìn lên hần, lúc hần phát hiện rất nhanh tránh đi; đã từng thử tới gần hần, giống như đều bị hần mặt lạnh đuổi đi; lúc thận trọng nói chuyện cùng hần, hần cũng lấy bận rộn để từ chối...

Hần cảm thấy Giang Niệm còn là một cô nhóc không hiểu sự đời, không nghĩ tới hôm nay đã có thể tự mình cùng Lão gia tử nói ra những lời có lí lẽ như vậy, không chỉ có hóa giải được tâm bệnh của lão gia tử, mà còn chủ động nói ra muốn cùng hần ly hôn!

Hàn Khiếu trong lòng nhẹ nhàng thở ra, nếu như lần này Lão gia tử đồng ý, vậy liền có thể kết thúc cuộc hôn nhân này.

Hần nhìn một chút trong nhà ăn Lão gia tử một mặt tức giận và Giang Niệm cẩn thận an ủi ông, nhẹ nhắc lông mày, mang theo một chút phong lưu, nhắc bước chân đi vào, nói:

“Thế nào đây? Gia gia, ai lại chọc ông tức giận?”

Lão gia tử tức giận chính là hần Hàn Khiếu!

Ông đặc biệt không vui trừng mắt Hàn Khiếu nói:

“Cháu còn có mặt mũi trở về!”

Giang Niệm mắt nhìn Hàn Khiếu, người đàn ông mặc một thân áo trắng quần dài, dáng người tuấn lãng, mỉm cười đôi mắt đều là nợ phong lưu, tai phải còn đeo một cái kim cương vỡ làm hoa tai, loá mắt đến làm cho người ta không cách nào nhìn thẳng.

Hàn Khiếu sờ lên cái mũi:

“Gia gia, cháu gần nhất như thế nghe lời, cũng không có gì địa phương nào chọc ông à?”

“Cháu ngày nào không chọc cho ta tức giận?”

“Vâng vâng vâng, đều là lỗi của cháu, gia gia ông cũng đừng tức điên lên, vì cháu mà thân thể không tốt là không được à!”

Lão gia tử trừng điệp hừ một tiếng, nhìn về phía Giang Niệm đang đứng một bên không lên tiếng, nhìn thấy ông đang nhìn mình liền đối với ông cười ngoan ngoãn đấy, lại nhìn thẳng cháu trai không nên thân kia của ông, từ lúc đi vào cũng không để ý đến Giang Niệm, nhìn cũng không nhìn một chút, liền cả một câu bất chuyện cũng không có!

Lão gia tử thật là đau lòng muốn chết, nhìn Hàn Khiếu liền không được ánh mắt tốt:

“Niệm Niệm ở bên cạnh, cháu nhìn không thấy à?”

Hàn Khiếu nghe vậy mới nhìn nhìn Giang Niệm, hấn nâng đôi mắt, cô cũng nhảy con mắt nhìn hấn. Hàn Khiếu tự phụ hướng cô gật gật đầu, ân một tiếng.

Hấn ngạo mạn là bẩm sinh.

“Ba ——!”

Lão gia tử lập tức cho hấn một cái tát:

“Ta chính là như thế dạy cháu? Không có chút lễ phép!”

Lão gia tử tuy là già, nhưng sức khỏe lại một chút không nhỏ, đau đến khiến cho Hàn Khiếu nhảy lên lui ra phía sau một bước, ôm cánh tay nói:

“Gia gia, đang êm đẹp tại sao lại đánh cháu?”

Dù sao Hàn lão gia tử bây giờ thấy Hàn Khiếu liền tức giận, nếu như là có thể trề lại, ông có thể đem Hàn Khiếu treo lên đánh!

Lão gia tử sùng ái, nhưng cũng có điểm mấu chốt, cho nên Hàn Khiếu phong lưu thì phong lưu, nhưng cũng không có biến thành một tên lưu manh chân chính, hấn có tài cũng có thể làm, cũng miễn cưỡng xem như một nhân tài.

Giang Niệm tranh thủ thời gian khuyên Lão gia tử đừng nóng giận, nói Hàn Khiếu ca không có ác ý.

“Nó không có ác ý? Ông nhìn nó là không có ý, nó căn bản không có đem ông để trong mắt, mỗi ngày đều chỉ biết lừa ông, lừa gạt ông! Xem nó hiện tại giống kiểu gì?”

“Không sẽ, Hàn Khiếu ca kính trọng nhất chính là gia gia.”

“Niệm Niệm, đưa cháu ngoan, cháu đừng giúp thằng nhóc này nói chuyện, ông biết nó không phải là người!”

“Tốt tốt tốt, cháu đã biết, gia gia ông đừng tức giận.”

Hàn Khiếu: “.....”

... Có lẽ hấn ngay từ đầu liền không nên xuất hiện.)

Lão gia tử đến cùng vẫn là già, câu cá đến buổi trưa, giữa trưa lại xúc động, còn đang do dự về sau Giang Niệm sẽ như thế nào, dù sao ly hôn cũng là việc lớn, tạm thời ông cũng rất do dự không biết nên làm sao cho tốt, lại còn phải mắng chửi Hàn Khiếu, nên tinh thần có chút mệt mỏi, liền chống quai trượng trở về phòng nghỉ ngơi, còn không cho Hàn Khiếu đi cùng:

“Đi ra, ta không cần cháu quan tâm, Niệm Niệm, đến, chúng ta đi.”

Giang Niệm mắt nhìn mặt Hàn Khiếu kinh ngạc, quả nhiên vẫn là Lão gia tử lợi hại.

Cô vịn Hàn lão gia tử trở về phòng, nhìn ông nằm ngủ mới rời khỏi phòng.

Vừa ra khỏi cửa phòng, đã nhìn thấy Hàn Khiếu lưng tựa ở trên vách tường, trong miệng ngâm một điệu thuốc, rõ ràng mặc quần áo nhà nhận, nhưng lại lộ ra một chút vô lại.

Hàn Khiếu: “Gia gia ngủ rồi?”

Giang Niệm nhìn hấn, ân một tiếng.

Cô đứng ở đằng kia, giống như một nụ hoa non nớt.

Hàn Khiếu nhìn cô vài lần:

“Vất vả em chăm sóc cho lão gia tử.”

Giang Niệm trừng mắt lên:

“Không khổ cực, em thích Hàn gia gia.”

Hấn nở nụ cười:

“Có rảnh cũng nên ra ngoài một chút đi, cả ngày buồn bực trong nhà cũng không thấy nhàn chán?”

Cô ân một tiếng.

“...”

Yên tĩnh trong chốc lát, Giang Niệm đi xuống dưới tầng, Hàn Khiếu phun khói thuốc nhìn dáng người nhỏ nhắn của cô, cả người mặc một chiếc váy nhỏ màu xanh, giống cây liễu bên bờ sông nhẹ nhàng, phảng phất có thể bị bẻ gãy.

Hắn cong môi âm thanh xoẹt qua, lắc đầu, ở trước mặt gia gia hắn ngoan ngoãn nói cười giống như trẻ con, làm sao với hắn liền biến thành cảm? Chẳng lẽ do thời gian này hắn quá lạnh nhạt, làm tổn thương tâm hồn của cô?

Nhưng hắn làm như vậy còn không phải sợ do mị lực của hắn quá lớn, ở gần cô chỉ sợ cô sẽ không tự kiềm chế mà lún sâu vào sao, cuối cùng đau lòng không phải là chính cô à?

Hàn Khiếu không tiếp tục suy nghĩ nhiều, bóp khói đi theo đi xuống tầng.

Bất quá xuống xuống tầng không nhìn thấy Giang Niệm đâu, hỏi A di mới biết được cô đã trở về, Hàn Khiếu nhú mày, có chút nhìn không rõ ý nghĩ của Giang Niệm, cái này cắt đứt quan hệ cũng không cần như vậy đi?

Ngược lại lúc sau hắn cũng không có về, đầu tiên là đi đến công ty, buổi tối sau khi tan việc liền bị đám anh em của hắn gọi đi chơi mấy ván bài, cũng không biết có phải hay không là không thuận lợi, dù sao hắn thua một đêm, móc không ít tiền ra ngoài.

Mặc dù là thua không ít, nhưng hắn lòng mày đều không có nhú một cái, giống như chơi bình thường.

Lưu Chính Dương mắt nhìn Hàn Khiếu đang lười nhác dựa vào ghế hút thuốc, nói:

“Ngũ ca, cậu hôm nay có phải là lại làm Lão gia tử tức giận?”

Hàn Khiếu liếc mắt nhìn hắn:

“Cậu nhìn lão gia tử nhà tớ ngày nào không có tức giận?”

Lý Phi cười một tiếng, nói:

“Muốn nói a, lão gia tử nhà cậu cũng là vì con cháu của ông mà thấy sốt ruột nha, ai bảo cậu lạnh nhạt với cô vợ nhỏ của mình?”

Hàn Khiếu cười một người không hề ở trong giới của bọn họ làm vợ chuyện này ở lúc ấy thế nhưng là dẫn tới ngạc nhiên một đám người lớn!

Ai cũng biết khẩu vị Hàn Khiếu rất mạnh, vẫn là một người nói một không nói hai, tính tình bá đạo nhất, cuối cùng chỉ có thể thỏa hiệp... Quả nhiên gừng càng già càng cay.

Hàn Khiếu đập Lý Phi một cái.

Lý Chính Dương ồn ào nói:

“Đừng nói, lão gia tử nhà tớ còn thật thích Tiểu Niệm niệm nhà cậu đâu, cá mà nhà tớ ăn hơn phân nửa đều là do vị kia của nhà cậu câu.”

Lý Phi bĩu môi:

“Cũng không biết Giang Niệm là thích câu cá hay là làm sao, tớ mỗi ngày ăn cá đều ăn muốn nôn!”

Hàn Khiếu nói:

“Cũng không có để cậu ăn, cậu ngược lại là có thể nhổ ra!”

Lý Phi nhìn trời:

“Kia không có biện pháp, nên ăn vẫn là phải ăn.”

Nói đến Giang Niệm, Hàn Khiếu điểm thuốc, bắt chéo hai chân, ánh mắt không tiêu cự, suy nghĩ có chút loạn.

Chờ đến lúc hắn lấy lại tinh thần, một phụ nữ nở nang xinh đẹp đã ngồi xuống trên đùi hắn, hướng về người hắn mà dựa vào, ôn nhu yêu kiều cười hô:

“Ngũ Thiệu.”

Mặc dù cười, có thể cô ta vẫn là có chút khàn trương cùng sợ hãi, đều nói Hàn Khiếu tính tình một năm qua đều không tốt, phụ nữ tiếp cận hắn không ít, bị hắn ném đi càng là nhiều, cũng không biết có phải hay không là bởi vì nguyên nhân đã kết hôn, tóm lại trong vòng tin tức bất quá liên quan tới Ngũ Thiệu cũng ít đi rất nhiều. Cho nên giờ phút này cô ta cũng có chút khàn trương, nếu như bị ném đi sẽ phải bị giấu cọt rất lâu.

Hàn Khiếu chớp mũi là một mùi nước hoa nồng đậm, có từng tia từng tia mê hoặc người.

Hắn nhẹ nhún đầu lông mày, đưa tay đem người kia đẩy ra, hắn rất lạnh lùng, một chữ không nói, người phụ nữ kia cũng rõ ràng hàm nghĩa trong đó, cô ta

xấu hổ vuốt tóc, nghĩ muốn lần nữa tới gần, nhưng lại bị Hàn Khiếu mặt không thay đổi dọa sợ, đến cùng không dám làm càn quá nhiều, nghe thấy mấy người Lý thiếu lại ồn ào, cô ta mượn cơ hội này xóa đi xấu hổ, lui ra một bên.

Không có chút ánh mắt, cũng sẽ không đến nơi này.

Hàn Khiếu cũng không cảm thấy mình là một người đàn ông tốt, chỉ ít lúc trước khi kết hôn hắn sẽ không đẩy cô ta ra, đối phương có dáng người cùng khuôn mặt đều rất phù hợp với khẩu vị của hắn, thế nhưng là hắn bây giờ đã kết hôn, liền có chút không thích ứng được, cũng không phải nói là vì Giang Niệm mà thù thân như ngọc cái tà quy chính, mà là hắn nhìn quen ông nội bà nội mấy chục năm như một ngày lúc nào cũng tình cảm, cũng nhìn thấy qua sau khi mẹ hắn chết vì bệnh cha hắn đều đau khổ cùng nhớ thương mẹ, hắn đối với hôn nhân có rất cao ước mơ, nhưng lại gặp nhiều người vì danh lợi và lợi ích kinh tế thế mà tiếp cận hắn, đại khái cũng là bởi vì đây, cho nên hắn đối với cuộc hôn nhân này mới phản ứng lớn như vậy.

Đương nhiên quan trọng nhất, hắn xấu thì phải có tố chất, đối với việc sau khi cưới mà lại làm ra loại chuyện vượt quá giới hạn là không làm được.

Hàn Khiếu gỡ gỡ khói bụi đứng người lên:

“Có việc, tớ về trước, sổ sách tính trên người tớ.”

Lý Phi nói: “Lúc này đi rồi?”

Hàn Khiếu khoát tay áo, đi thẳng ra ngoài.

Hắn lúc về đến nhà đã là mười hai giờ, lúc này Giang Niệm hầu như đều ngủ, hắn đi trước tắm rửa, như thường ngày trở lại phòng ngủ, quả nhiên thấy Giang Niệm yên lặng nằm ở bên trong chăn, dường như là đã ngủ say.

Hắn đi theo thói quen mà nằm xuống, đắp lên một cái chăn khác trên giường, bất quá hắn vừa mới nằm xuống liền cảm giác Giang Niệm bên cạnh quay người, hắn biết, cô khẳng định là tỉnh, hiện tại là đang giả vờ ngủ.

Kỳ thật lúc ấy khi vừa kết hôn, hắn là không ngủ ở phòng ngủ, bởi vì lão già đuổi theo hắn đánh ba ngày ba đêm, nói hắn lấy người ta liền phải chịu trách nhiệm, sao có thể làm một người đàn ông vô trách nhiệm như vậy? Dù sao sau một phen giãy vờ, hắn cuối cùng vẫn ôm chăn đến phòng ngủ chính, ngủ lâu tự nhiên cũng thành thói quen.

Giờ phút này hắn nhắm mắt lại, cảm nhận được bên cạnh nhẹ nhàng hô hấp, chớp mũi còn ngửi thấy một mùi hương nhẹ nhàng quen thuộc.

“Em ban ngày nói lời là thật lòng?”

Sau một lúc lâu, tiếng nói ồm ồm của cô truyền đến:

“... Anh có phải hay không đều nghe được?”

“Àn.”

Giang Niệm khó chịu buồn bực, phảng phất là đã quyết định một việc quan trọng, nói:

“Hàn Khiếu ca, em là thật sự thích anh, nhưng em thấy anh một năm qua này trải qua tuyệt không vui vẻ, còn luôn luôn trốn tránh em... Em cẩn thận nghĩ qua, thà rằng như vậy, không bằng chia tay, trả cho anh tự do.”

Hàn Khiếu cảm thấy Giang Niệm có thể nghĩ thông suốt đúng là rất không dễ dàng, dù sao lúc trước hắn cũng giảng đạo lý cho cô không ít, bây giờ mặc dù chậm một chút, nhưng cũng không phải không có cách nào cứu.

“Không cần lo lắng, ly hôn sau Hàn gia vẫn cho em dựa vào, em chính là em gái anh, bất luận có khó khăn gì em đều có thể tới tìm anh, anh sẽ giúp em. Bây giờ em thật sự đều suy nghĩ rõ ràng?”

“Hừm, bởi vì mẹ em nói cho em biết, tình yêu cũng không phải là toàn bộ cuộc đời, người còn sống có tình thân, bạn bè, còn có cuộc sống cùng sự nghiệp, nếu như gặp được người mình thích, liền lớn mật đuổi theo, nếu như đuổi không kịp, liền mau buông tay, không muốn cố chấp, bởi vì trên đời này những chuyện thú vị hay chơi vui vẻ đều có rất rất nhiều, một người đàn ông không tính là cái gì.”

Không biết vì cái gì, Hàn Khiếu mi tâm nhảy một cái:

“... Mẹ em nói có chút đạo lý.”

“Đúng a, cho nên một năm qua này em cảm thấy em đối với anh tình yêu đã dùng đến cũng không sai biệt lắm, em tự vấn lòng một chút, phát hiện từ bỏ anh cũng không có khó như vậy, thật đơn giản.”

“.....”

Hàn Khiếu cảm giác thời điểm hắn đối mặt cùng Giang Niệm im lặng giống như càng nhiều, mặc dù cô nói thật sự rất có đạo lý, ngay cả âm thanh cũng đơn thuần thoải mái, mơ hồ còn có chút ý tứ giải thoát, có thể làm sao lại... Như vậy kỳ quái đâu?

Hắn mở đèn đầu giường ngồi dậy, vuốt vuốt cái trán, cúi đầu hướng bên cạnh nhìn một chút, phát hiện cô cũng đi theo ngồi dậy, ôm lấy chăn mền ở nơi đó, tóc lung tung tăn ra.

... Vẫn là tiểu cô nương.

“Về sau sau khi ly hôn, anh sẽ cho em một nửa tài sản của anh, cuộc sống sinh hoạt đều không cần lo lắng.”

Giang Niệm cười cười, nói:

“Hàn Khiếu ca, anh thật tốt, bất quá em không muốn tài sản của anh, anh cho em một ngôi nhà liền tốt.”

Hàn Khiếu sững sờ, nghi ngờ nói:

“Ngôi nhà?”

Giang Niệm nói nghiêm túc:

“Àn. Em nghe nói bạn học thời đại học nói cô ấy cùng bạn trai mình đều nói đến chuyện cưới gả, cũng bởi vì vấn đề về phòng cưới huyền ảo đến chia tay, em và anh sau khi ly hôn vẫn là muốn tiếp tục yêu đương cùng kết hôn, em không nghĩ đến thời điểm đó bởi vì không có nhà mà không kết hôn được.”

Hàn Khiếu: “.....”

Rất tốt, đúng là một tiểu cô nương rất biết phòng ngừa chu đáo mọi việc.:)

Giang Niệm thấy Hàn Khiếu giống như rất rung động, hẳn là rất cảm động, hẳn là sẽ không như vậy keo kiệt chỉ cấp cho cô một ngôi nhà a?

Tác giả có lời muốn nói: mấy ngày nay Tấn Giang không biết làm sao rút, đưa hồng bao ta đều là từ một trang cuối cùng bắt đầu số, nhưng là ngày hôm nay mới nghe nói nguyên lai có tiểu tiên nữ chưa lấy được, ta liền trở về nhìn xuống, nguyên lai phía trước nhấn lại đều quá rối loạn, sau đó lại trở về đưa nữa một lần, ý tứ chính là đại khái đưa hồng bao tăng lên gấp đôi, mấy bay sẽ cực kì a, a a ~(Chương 18: Lại đưa một trăm, Chương 19: Làm sao đều nhảy không ra ‘Đưa hồng bao’ mấy chữ, hẳn là lại rút, chờ một chút ha.)

Có phía trước nhấn lại chưa lấy được cũng có thể nói a, Tấn Giang nôi có thể Tấn Giang lưng đi lên _(:3” ∠)_

Ngày hôm nay đồng dạng a, cảm ơn đã ủng hộ chính bản, năm mươi đưa tiểu hồng bao.

Đề cử cơ hữu tây tích văn « chương môn nhân không cao hứng », đặc biệt mập a, đặc biệt đẹp dễ!

Lâm Uyển Ương tiếp nhận một cái lụi bại môn phái chương môn, đóng gói đưa hai cái đồ đệ, đại đồ đệ là từ bức tranh đi tới mỹ thiếu niên, tiểu đồ đệ là ngừng lại muốn ăn 30 cân đáng yêu chính thái (sương mù).

Sát vách còn có vị có nhiều tiền đại lão hàng xóm.

Thành phố lớn sinh hoạt áp lực lớn, bây giờ hòa thượng cánh cửa đều là nghiên cứu sinh trình độ, tình thông ngoại ngữ, nghiệp vụ trình độ cao.

Làm vì trong mắt mọi người cổ sớm tư tưởng còn sót lại, truyền thống căn bã người thừa kế, Lâm Uyển Ương tìm được thích hợp nhất nghề nghiệp —— làm thần côn (~*)*

Văn án hai

Nam Sơn hương hóa thành lãnh đạo quan, không biết ngày nào lên, khách hành hương nườm nượp mà tới

Đạo diễn: Có đại sư chỉ điểm mới có thể để cho ta thuận lợi quay chụp, cư công chỉ vĩ!

Bạn trên mạng: Cái này kinh khủng đặc hiệu tốt rất thật a, đặc hiệu chế tác đoàn đội... Nam Sơn đạo sĩ xem?

Bị bắt linh bầy quỷ: Một đêm không ngủ tôn trọng hạ thành quả lao động cảm ơn, người mới là đặc hiệu cả nhà người đều là đặc hiệu! Nói lung tung ta thuận dây lưới tới tìm người nha!

Anh hùng bàn phím: Người từng trải nhắc nhở, nói xem nói xấu sẽ rơi túi tiền, bị chia tay, hàng đêm ngủ không ngon! Trượt trượt...

Máy tính kết nối đâm nơi này

Điện thoại kết nối đảm nơi này

App ấn mở tác giả chuyên mục đã nhìn thấy nha.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Kiều Thê Mang Bầu Chạy (3)

Edit: An Minh Tuệ.

Ngày hôm sau, Hàn Khiếu bị ánh sáng bên ngoài làm cho tỉnh lại, hần mở to con mắt, đầu óc có chút mê man, còn có chút chưa có tỉnh táo hẳn, hần ngồi dậy, nhìn bên ngoài cửa sổ thất thần một lát, phát hiện Giang Niệm ngủ ở bên cạnh mình không biết lúc nào đã rời giường.

Kỷ thật tồi hôm qua Giang Niệm so với hần ngủ muộn hơn, có lẽ là nghĩ thông suốt rồi, đối với hần cũng không giống như trước kia vừa khản trương lại câu nệ, hôm qua cô nói cũng không ít, nói với hần không ít về cuộc sống mà cô mơ ước sau khi ly hôn với hần.

Ví dụ như cô muốn một ngôi nhà có sân vườn thật rộng, bên trong trồng đầy các loại hoa hoa cỏ cỏ, mùa hè có thể cùng với chồng tương lai ở bên trong hóng mát, nói chuyện phiếm, đọc sách, mùa đông có thể nhìn tuyết, còn có thể chiêu đãi khách, đằng sau nhà có một sân cỏ lớn, về sau sinh con có thể để cho chúng đá bóng ở đó, có thêm một cái ao nhỏ thì càng tốt, bởi vì cô đi theo bên người Lão gia từ lâu cũng thích câu cá, nếu như về sau câu cá còn phải chạy đến chỗ khác xa hơn thì thật là khó chịu.

... Thật là một nhà vui vẻ hạnh phúc. :)

Hàn Khiếu cứ như vậy nghe nghe rồi ngủ thiếp đi, giống như ở trong mơ đều có thể nhìn thấy Giang Niệm cùng với bên cạnh là chồng của cô sống trong ngôi nhà kia, một bộ dáng hạnh phúc lại vui vẻ.

... Giác mơ này thật sự là quái dị, Hàn Khiếu rung mình một cái, nhìn thời gian thì đã qua tám giờ.

Hàn Khiếu trước đi tắm rửa, thay đổi một bộ vét màu đậm, áo khoác để ở cánh tay, cổ áo màu trắng có chút mở rộng, nơ trực tiếp bị hần ném đi một bên.

Lúc hần xuống lầu, trông thấy Giang Niệm mặc một bộ váy màu lam nhạt, đoan đoan chính chính ngồi ở trước bàn ăn, không đánh son phấn, tươi mát tự nhiên.

Giang Niệm nhìn thấy Hàn Khiếu đi xuống, cười kêu một tiếng Hàn Khiếu ca.

Toàn thân người đàn ông tỏa ra khí chất, mặc dù bộ dáng là lười biếng tự phụ rõ ràng là lời thôi léch thếch vô lại, lại bởi vì kính mắt viền bạc trên sống mũi mà nhiều hơn mấy phần thư sinh.

Hàn Khiếu ho nhẹ một tiếng, nói một tiếng:

“Chào buổi sáng.”

Giang Niệm ứng:

“Buổi sáng tốt lành.”

Đây cũng là bữa ăn sáng hài hòa nhất giữa Hàn Khiếu cùng Giang Niệm sau gần một năm, bởi vì sau khi cưới quan hệ giữa hai người một mực không tốt, Hàn Khiếu cố ý xa lánh tránh né, cũng bởi vì Hàn Khiếu đã từng “Uy bức lợi dụ” với Giang Niệm, hần lộ ra mấy phần hung ác khiến cho Giang Niệm đã có chút nhát gan đối với hần cũng tồn tại ý nghĩ sợ hãi.

Dù sao “Giang Niệm” rất thích người đối với cô ôn nhu lại rất mạnh mẽ Hàn Khiếu, hần đột nhiên không ôn nhu, hung ác uy hiếp cô không cho phép cô đồng ý kết hôn, đã ở trong lòng cô lưu lại ấn tượng khắc sâu, đến mức cô không dám giống như trước đây thân cận hần.

Một cái cố ý xa cách, một cái hướng nội ngưng ngừng, một năm này tình huống có thể nghĩ tới.

Bây giờ như thế ngồi đối mặt cùng nhau ăn sáng, kia là thật sự khó có được.

Liền ngay cả A di cũng nhịn không được nhìn hai mắt xem xét, còn nhìn một chút ra ngoài cửa sổ, có phải mặt trời hôm nay mọc ở hướng tây? Ai mà không biết Ngũ Thiếu Hàn gia rất cố chấp, đã nhận định một cái gì thì mười con ngựa kéo cũng không quay đầu, nhìn thái độ của hần đối với Giang Niệm

một năm qua đều chưa từng thay đổi liên biết... Hiện tại là chuyện gì xảy ra?

Giang Niệm cũng không có quan tâm người bên ngoài thấy thế nào, cô bưng lấy sữa bò nhìn người đối diện mình một chút, nói:

“Hàn Khiếu ca, anh tối hôm qua ngủ không ngon sao? Quầng thâm mắt thật to.”

Hàn Khiếu trừng lên mí mắt, nhàn nhạt liếc cô một cái, em cho rằng là bởi vì ả?

Giang Niệm nói:

“Em biết anh khẳng định đang lo lắng. Gia gia bên kia khẳng định còn đang do dự, em sẽ khuyên ông một chút, anh đừng lo lắng, gia gia là bởi vì cảm thấy ả này mới có thể kiên trì để em cùng với anh, ông là lo lắng cho em, nếu như ông biết em rời khỏi anh cũng có thể sống rất tốt, hẳn là liền sẽ không lại cố chấp như vậy đi.”

Hàn Khiếu gật gật đầu, ả một tiếng.

Lời này ngược lại là không sai, hiện tại Giang Niệm mới là bảo bối trong lòng lão gia tử.

Giang Niệm nhấp một hớp sữa bò, nhìn một chút Hàn Khiếu, tròn mắt nói:

“Hàn Khiếu ca, gia gia bên kia em sẽ nghĩ cách, chúng ta bên này anh trước sắp xếp một chút, về sau gia gia đồng ý, chúng ta liền ký tên ly hôn.”

Ly hôn?! ả đang bưng quả đến giật mình kêu lên, nhanh như vậy liền muốn ly hôn? Cũng đúng, Hàn Ngũ thiếu cùng Giang Niệm không có tình cảm, hôn nhân cũng không vui vẻ, liền đến sinh hoạt vợ chồng đều không có, ly hôn là chuyện sớm hay muộn.

Chỉ là bà không nghĩ tới hai chữ ly hôn này sẽ từ trong miệng Giang Niệm nói ra. Như thế một bé gái mồ côi nhỏ, có thể có một cuộc sống thoải mái ở Hàn gia, còn gả cho Hàn Khiếu, thế mà thật cam lòng ly hôn?

Hàn Khiếu nghe vậy cũng là dừng lại, hẳn nhìn về phía Giang Niệm.

Đôi mắt cô buông thõng xuống đáng vẻ nhìn giống như có chút khổ sở, khuôn mặt nhỏ trắng nõn tinh xảo, rõ ràng đã nuôi hai năm ở Hàn gia cũng không thấy béo lên..

Hắn bỗng nhiên nhớ tới giấc mơ đêm qua, trong mơ cô hạnh phúc lại tươi đẹp.

Hàn Khiếu nói:

“Hừm, anh sẽ đi xử lý.”

Giang Niệm gật gật đầu: “Ừ.”

... Tin tưởng lấy cách nhìn cùng tiền tài của Hàn Khiếu ngôi nhà của cô chắc chắn sẽ không xấu!

Hàn Khiếu ăn sáng xong liền đi, Giang Niệm đương nhiên là dẫn theo váy đi tìm Hàn lão gia tử, chỉ cần Hàn lão gia tử đồng ý ly hôn, cô liền có thể lại là cái kia tay trái Hermes tay phải Prada trở lại làm tiểu phú bà hi hi.

Mà mặc dù mới qua một ngày, kịch bản đã kích thích được một mảng lớn, liền ngay cả nam chính cũng bị chấn động trong lòng, hào quang nữ chính của cô đã tăng tới hai mươi điểm, có đôi khi giống như không cần cô đặc biệt làm cái gì, hào quang của nữ chính có thể tự tăng. Khó khăn lớn nhất khả năng chính là đập đến sáu mươi điểm đi.

“Gia gia gia gia, cháu tới rồi!”

...

Hàn Khiếu đi đến công ty, trợ lý ghé vào lỗ tai hắn báo cáo hành trình ngày hôm nay, hắn nghe mà có chút không quan tâm, đưa tay đánh gãy hắn, nói:

“Cậu đi tìm giúp tôi một ngôi nhà.”

Có việc gì mà trợ lý không có xử lý qua? Đột nhiên có một yêu cầu như vậy cũng không làm khó được hắn, mỉm cười nói:

“Vâng, Hàn tổng có yêu cầu đặc biệt gì sao?”

Hàn Khiếu nghĩ nghĩ:

“Tốt nhất có một khu vườn nhỏ.”

Trợ lý nâng bút ghi lại.

Hàn Khiếu:

“Trong khu vườn tốt nhất có thể dựng một cái cái đình.”

Trợ lý gật gù đầu, phải có cái đình.

Hàn Khiếu nghĩ nghĩ.

“Nếu như muốn đá bóng vậy sân sâu có phải là muốn rất lớn? Ân, chọn cái có sân rộng.”

Trợ lý:

“... Vâng, Hàn tổng. Xin hỏi còn có yêu cầu khác sao?”

Hàn Khiếu:

“Tốt nhất ở gần có thể có một hồ để câu cá. Ân, tạm thời không có.”

... Tạm thời không có? Đợi có có phải là còn muốn tự xây sân chơi a?

Trợ lý cảm giác chữ hán viết muốn biến hình, thế này sao lại là một ngôi nhà sao, cái này chẳng lẽ không phải biệt thự lớn sao?! Xem ra thể giới của người có tiền hán quả nhiên không thể nào đoán trước.

Còn có Hàn tổng tìm ngôi nhà như vậy làm gì... Chẳng lẽ là muốn kim ốc tàng kiều?

Dù sao bên trong giới đại khái đều biết Hàn Khiếu cùng vợ mới cưới tình cảm không được tốt, thậm chí còn đang suy đoán đến việc về sau lão gia tử qua đời, Hàn Khiếu tất nhiên sẽ cùng Giang Niệm ly hôn!

Trợ lý mang tâm tình phức tạp trong lòng đi chọn phòng ốc.

Mà Hàn Khiếu trong lòng là lạ, nhưng hán suy nghĩ thật lâu rốt cục vẫn là muốn thực hiện việc ly hôn, trong lòng thấy thoải mái không ít, đuổi trợ lý đi sau đó lại gọi điện thoại cho luật sư riêng của hán, để hán làm đơn ly hôn, lại đem tài sản chia một chút.

Mặc dù Giang Niệm nói chỉ muốn muốn một ngôi nhà, nhưng hán lại không thể không đưa thêm cho cô những thứ khác, bằng không thì một cô gái độc thân bên ngoài sống như thế nào?

...

Lại nói Giang Niệm đi tìm Hàn lão gia tử, nghe A di nói Lão gia tử đã sớm tỉnh, ra ngoài đi vài vòng vừa mệt, sau đó lại lên lầu nghỉ ngơi đi.

Giang Niệm không quấy rầy Lão gia tử đi ngủ, tự mình ôm cần câu đi câu cá, vừa vận gặp được Lý gia gia cùng Lưu gia gia hai người đều ở đây, cần câu cắm ở bên bờ sông, chính bọn họ chơi cờ tướng ở một bên.

Giang Niệm chạy chậm đến, cười đến giống như trẻ con được yêu thích:

“Lý gia gia, Lưu gia gia, buổi sáng tốt lành.”

Hai Lão gia tử vẫn là thật thích Giang Niệm, một năm qua thời gian ở chung của Giang Niệm cùng bọn họ so với thời gian ở cùng Hàn Khiếu còn nhiều hơn, không thể nói là không quen thuộc, cũng là thật xem cô như là tiểu bối tới yêu yêu, hướng chi cô nhóc này thân thể liền có thể để người khác đau.

Bọn họ cũng hiền lành cùng Giang Niệm nói chuyện phiếm vài câu, Giang Niệm ở một bên xem bọn họ đánh xong ván cờ, mới nắm vuốt một con cờ khăn trương nói:

“Lý gia gia, Lưu gia gia, cháu có một việc nghĩ mời các ông giúp đỡ chút.”

“Gấp cái gì cháu cứ việc nói, cùng chúng ta còn khách khí làm gì?”

Giang Niệm suy tư nói:

“Kỳ thật... Cháu nghĩ mời các ông giúp cháu an ủi một chút Hàn gia gia, cháu hôm qua cùng gia gia nói việc cháu nghĩ cùng Hàn Khiếu ly hôn, gia gia nghe có chút tức giận, Hàn gia gia thân thể không tốt, cháu sợ gia gia sẽ tức giận mà thân thể xấu đi.”

Hai Lão gia tử đều giật mình, quân cờ đều rơi trên mặt đất, tựa hồ căn bản không nghĩ tới Giang Niệm sẽ nói ra lời như vậy, làm ra quyết định như vậy.

“Cháu làm sao đột nhiên nói muốn ly hôn? Sau khi ly hôn cháu lại có thể đi nơi nào? Hàn Khiếu kia đúng là thằng nhóc xấu xa, hiện tại chính là muốn ăn đòn!”

“Hàn Khiếu ca rất tốt, anh ấy chính là không thích cháu mà thôi. Trước đó cha mẹ cháu do tai nạn xe cộ mà rời đi cháu, cháu cùng gia gia sống nương tựa

lẫn nhau, về sau gia gia cũng rời đi cháu... Đột nhiên xuất hiện Hàn gia gia cùng Hàn Khiếu ca liền trở thành cây cớ cứu mạng của cháu, cháu sợ về sau sẽ chỉ có một mình, biết rất rõ ràng Hàn Khiếu ca không nguyện ý, nhưng vẫn là cùng anh ấy kết hôn.”

Cô cười cười.

“Bất quá bây giờ tốt, cháu cảm thấy cháu hẳn là nên dừng cảm đối mặt! Cháu không nên lại kéo lấy Hàn Khiếu ca, Hàn gia gia cũng nên bỏ qua khúc mắc, quá khứ liền đi qua đi!”

Lý gia gia trước đó liền thích Giang Niệm nhu thuận nghe lời, bây giờ nghe cô nói chuyện, lại yêu thương cô quá mức hiểu chuyện. Biến thành người khác, thật không nhất định có thể làm ra cái này quyết định.

Lưu gia gia cũng là như thế:

“Niệm Niệm, cháu nghĩ như vậy thật là tốt, có thể cháu rời đi Hàn gia về sau làm sao bây giờ?”

Bọn họ đều hiểu, Giang Niệm cùng Hàn Khiếu ly hôn, Giang Niệm lại nên lấy lý do gì mà ở lại Hàn gia? Làm cháu gái của Lão gia tử? Vợ trước của Hàn Khiếu biến thành em gái? Cái này làm như nào đều nói không thông, đối với tương lai Giang Niệm cũng không tốt.

Giang Niệm nói:

“Không sao, cháu có thể đi tìm việc làm, Hàn Khiếu ca cũng đáp ứng phải cho cháu một ngôi nhà, cháu một người cũng có thể. Cháu chính là nghĩ phiền phức hai vị gia gia giúp cháu an ủi Hàn gia gia một chút.”

Hai Lão gia tử liếc nhau, Giang Niệm đúng là một cô gái hiểu biết lại còn đáng yêu, chịu đựng cực khổ không khỏi cũng quá là nhiều. Lập tức liền đồng ý, nói Hàn lão bên kia bọn họ sẽ nhìn xem, làm cho cô yên tâm. Giang Niệm lại vội vàng nói cảm ơn, về sau câu được mấy con cá to liền cho hai lão gia gia mang về ăn.

Đương nhiên, bởi vì cái này, Lưu gia gia cũng không nhịn được cảm khái nhắc tới một chút, nhìn xem Giang Niệm năm nay cũng liền 23 tuổi, cháu trai ông cũng liền lớn hơn Giang Niệm hai ba tuổi mà thôi, nhìn xem hai đứa này chênh lệch bao nhiêu? Giang Niệm người ta nhiều hiểu chuyện a, trải qua biến cố gia đình còn dũng cảm kiên cường như thế, còn Lưu Chính Dương mỗi ngày chỉ biết ăn uống vui đùa gặp rắc rối!

Lưu Chính Dương về nhà lúc ăn cơm tối, liền bị ánh mắt sắc bén của gia gia hắn nhìn chăm chăm một tối, chăm chăm đến hắn không hiểu thấu kém chút bị cơm cho nghẹn chết:

“Gia gia, ông nhìn cháu như vậy là có chuyện gì a?”

Lưu lão hừ một tiếng, nói:

“Tiểu tử Hàn Ngũ kia gần nhất làm cái gì?”

Lưu Chính Dương a âm thanh:

“Không làm cái gì a? Không phải đều như thường ngày sao?”

“Hừ, khẳng định là tiểu tử Hàn Ngũ kia làm cái gì, mới khiến cho Niệm Niệm đau lòng sau lại triệt để tỉnh ngộ, mới muốn ly hôn, đứa nhỏ này, mạng quá khổ a!”

“Cái gì? Ly hôn?!”

...

Hàn Khiếu làm việc một ngày, ban đêm lại cùng đám hồ bằng cầu hữu kia đi uống mấy chén, đại khái là bởi vì trong lòng có việc suy nghĩ, tâm tư hắn cũng không muốn đùa giỡn cái gì, sau khi đến liền tìm một nơi hẻo lánh châm thuốc hút, có thể sự tồn tại của hắn lại khiến người khác coi nhẹ không được, không ít người tới cung kính hô Ngũ Thiếu.

Lần này Lưu Chính Dương đến muộn hơn so với Hàn Khiếu, nghe nói hắn bị Lão gia tử ở nhà chặn lại không cho đi, nhưng hắn Lưu Chính Dương Lưu thiếu gia chính là mê yêu nào nhiệt, một ngày không ra khỏi cửa liền kim nén đến hoảng, hắn là chờ Lão gia tử về sau đi ngủ mới treo cửa sổ vụng trộm chạy đến.

Hắn đến lúc này, lập tức liền bị vô số người vây công chế giễu, hắn không nhịn được phát tay đuổi người:

“Đi đi đi, chơi của mấy người đi, Lão tử cùng Ngũ Thiếu có chính sự cần bàn.”

Lý Phi nói:

“Một mình cậu ngồi ăn rồi chờ chết, có thể có cái gì chính sự có thể bàn?”

Lưu Hường Dương nói: “Cậu cút.”

Hàn Khiếu cười một tiếng, ngồi chồm chọc nói:

“Tớ cũng cho là chúng ta hẳn là không cái gì chính sự có thể bàn.”

Lưu Hường Dương nói:

“Làm sao không có chính sự? Đại đại chính sự a, tớ đặc biệt trốn tới đây, không phải là muốn ở trước mặt chúc mừng cậu sắp leo ra phần mộ hôn nhân, ôm tự do của mình sao!”

Hàn Khiếu phản ứng nửa ngày mới hiểu rõ Lưu Hường Dương đúng là đang chúc mừng hẳn ly hôn???

... Chuyện này bí mật như thế hẳn làm sao lại biết?!

Lưu Hường Dương nói:

“Tớ đương nhiên là nghe gia gia của tớ nói, gia gia của tớ nói cô vợ nhỏ nhà cậu tìm tới ông, hi vọng ông khuyên nhủ lão gia tử nhà cậu, về sau cô rời khỏi Hàn gia, cũng đừng để Lão gia tử ở nhà một mình quá cô đơn. Đừng nói, Giang Niệm thật là một cô gái tốt, trước lúc rời đi đều nghĩ thay cậu, còn một mực nói về cậu rất tốt, cậu cũng không biết trân quý. Ai, nhưng đáng tiếc.”

Hàn Khiếu: “.....”

Về nhà! Lập tức trở về nhà!

Hắn hiện tại sẽ phải về nhà!

Tác giả có lời muốn nói: Niệm Niệm căn phòng thế nào lại là căn phòng, phạm nhân!

Mười hai giờ khuya rút thưởng ~

PS: Cảm ơn đã ủng hộ chính bản, trước 50 tiểu hồng bao. Bởi vì bình luận rất quất, đưa đạt thời gian không chừng nha.

Đề cử cơ hữu thiếu khoai lang hổ mới « hoặc là đồ hoặc là chết », ngọt sủng sáng văn á! Hổ mới đã mở, a a âm |????) ㄟ?

Muốn mạng sống liền phải đồ!

Trùng sinh cao kỳ khóa lại dựa vào nhiệt độ kéo dài tính mạng hệ thống

Bị người quên lãng vài phút tại chỗ qua đời!

Vì mạng sống, hết thảy đều có thể ném!

Hoán hình tượng, xé tiểu nhân

Ngẫu nhiên đạo cụ lợi dụng

Lên trời xuống đất không có vấn đề!

Phong Thủy sư văn lan biểu thị:

Thật là tuyệt thế kỳ nữ, ta tuyên bố mình yêu đương

*Web page địa chỉ: Hoặc là đồ hoặc là chết ** **

Mình mới thay bìa truyện, mọi người thấy bìa này có ổn không nhỉ? □

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Kiều Thê Mang Bầu Chạy (4)

Edit: An Minh Tuệ.

“Chúc mừng chúc mừng, chúc mừng Hàn Ngũ thiếu của chúng ta lập tức liền nghênh đón tự do, mở ra một cuộc sống mới!”

Lưu Chính Dương không nói lớn, dù sao chuyện này Hàn lão gia tử còn không có đồng ý, nếu như cuối cùng thật sự không có đồng ý lại bởi vì nghe lời đồn mà khiến cho Hàn gia mưa gió, cái nỗi này hắn không thể công nổi.

Bất quá hắn ngược lại là không nghĩ tới, Hàn Khiếu được hắn chúc mừng nhìn cũng không có vẻ là rất vui vẻ, sắc mặt còn giống như có chút một lời khó nói hết?

Sau đó không nói hai lời liền phái về nhà! Tám con ngựa đều không thể giữ lại được Hàn Khiếu!

Lưu Chính Dương gãi đầu một cái, Hàn Ngũ đây là lại trúng gió gì rồi?

Hàn Ngũ thiếu vừa đi, cuộc chơi hôm nay liền giải tán hơn một nửa.

Lý Phi kỳ quái hỏi Lưu Chính Dương:

“Cậu nói cái gì kích thích Hàn Ngũ rồi? Ngày hôm nay như thế nào về sớm như vậy?”

Lưu Chính Dương lập tức bát quái, lớp bốp cùng Lý Phi đều nói hết, nói Giang Niệm muốn ly hôn, Hàn Ngũ thiếu rất nhanh lại là câu độc thân!

Lý Phi nghe xong kinh ngạc lại cao hứng, cảm khái nói:

“Không dễ dàng a không dễ dàng, chúng ta Ngũ ca rốt cục nghênh đón ánh sáng cùng tự do!”

Thế là rất nhanh, một nhóm bọn họ hay đi cùng Hàn Ngũ thiếu đều biết hắn sắp ly hôn! Mặc dù không có truyền đến ai ai cũng đều biết, nhưng biết đến cũng không ít, đồn dập biểu thị muốn chúc mừng Hàn Ngũ, chờ hắn ly hôn liền cho hắn tổ chức một cái tiệc mừng độc thân, Vân Vân.

Mà Hàn Khiếu đang ngồi trên xe phóng như bay về nhà, đợi khi đến cửa chính, hắn lại cảm thấy mình hình như không cần thiết phải kích động như vậy, càng không cần thiết vội vã như vậy bận bịu gấp gấp trở về.

Đúng thật là hắn cũng muốn ly hôn a, Giang Niệm làm như vậy, hắn hắn là vui vẻ mới đúng!

Hàn Khiếu ở cửa ra vào đứng nửa ngày, lâu đến mức A di đều đến hỏi hắn là có chuyện gì? Hàn Khiếu khoát khoát tay, bộ dáng lạng lẽ nhú lông mày khiến cho A di ngờ vực nhìn hắn thêm vài lần.

Đến lúc Hàn Khiếu lên tầng, Giang Niệm chính là nằm ở trên giường chơi điện thoại, nhìn thấy hắn trở về, còn có chút ngoài ý muốn:

“Hàn Khiếu ca, ngày hôm nay làm sao sớm như vậy trở về?”

Hàn Khiếu nhìn đồng hồ, đã qua mười giờ, còn sớm?

Bất quá so với Hàn Khiếu trước kia chưa tới mười hai giờ thì sẽ không về nhà, lần này về nhà quả thật có chút sớm.

“Tại sao em còn chưa ngủ?”

Giang Niệm giờ điện thoại lên, nói:

“Còn sớm, ngủ không được. Em đang cùng mấy bạn học cùng cấp ba nói chuyện, lớp trưởng bảo muốn tổ chức họp lớp để mọi người gặp mặt, đã rất lâu em không có gặp bọn họ, muốn đi gặp mọi người.”

Hàn Khiếu lờm một chút Giang Niệm đang bọc lấy chân, một bộ dáng nhỏ nhắn xinh xắn chui ở bên trong cái chăn nhìn thật sự giống như trẻ con. Hắn một bên cởi cúc áo, một bên hướng phòng tắm đi:

“Muốn đi liền đi, là ngày nào? Đến lúc đó để lái xe đưa đón em.”

“Được rồi, cảm ơn Hàn Khiếu ca.”

Giọng cô nhảy cẫng mà chờ mong.

Hàn Khiếu nghĩ, quả nhiên a, con gái vứt bỏ đi tình yêu liền giọng nói cũng đều phát sáng.

Chờ chút!... Vứt bỏ tình yêu?

Hàn Khiếu đau đầu nhéo nhéo mi tâm, tắm nước lạnh xong, cuối cùng rửa đi được những ý nghĩ phức tạp kia.

Giang Niệm còn ở trong nhóm nói chuyện phiếm đầu.

Lớp trưởng tập hợp mọi người rất nhanh, nói là không ít người đến, chỉ là mỗi người đều có công việc riêng của mình, không thì thứ bảy chủ nhật cũng phải trông con, trong lúc nhất thời thời gian không có quyết định được.

Đương nhiên điều Giang Niệm đề ý cũng không phải là cuộc họp lớp này, cô đặc biệt nhìn một người đang tích cực thúc đẩy cuộc gặp mặt này Lương Vũ, kết hợp với việc ngoài ý muốn trước đó là kiếp trước của Dương Tuệ Linh trùng sinh, Giang Niệm cảm thấy Lương Vũ có thể có chút vấn đề, sau đó đem cô ta liệt vào trong danh sách hoài nghi, dù sao lúc đi học “Giang Niệm” quan hệ cùng Lương Vũ cũng không được coi là tốt.

Lúc ấy lớp bọn họ ước chừng sáu mươi, bảy mươi người, ai cũng có một nhóm nhỏ mà mình chơi cùng, vừa vặn khéo là Lương Vũ không phải “Giang Niệm” cùng một nhóm, về sau cha mẹ của “Giang Niệm” bị tai nạn xe cộ qua đời, một thời gian rất dài mà cô phải trải qua một mình, ở trong lớp cũng không vui vẻ, cả người trầm mặc không ít, ở chung lớp bạn học nói không ít về chuyện liên quan đến cô, lúc ấy cũng không thấy Lương Vũ tới an ủi cô cái gì.

Mà tin tức “Giang Niệm” cùng Hàn Khiếu kết hôn dù có bắn đại bác cũng không tới tai bọn họ, cũng sẽ không biết cô gả cho Hàn gia, nhưng lúc ấy Hàn lão gia từ rất coi trọng việc kết hôn này, cũng không muốn để cho bên ngoài cảm thấy Giang Niệm là một bé gái mồ côi, cũng không muốn để cho người khác cảm giác Hàn gia bọn họ đối với Giang Niệm không coi trọng, người nhà mẹ đẻ của cô đều không có, cho nên mới họ hàng thân thích của Giang Niệm bên kia.

Chuyện này cứ như vậy truyền ra ngoài, cũng liền truyền đến tai mấy bạn học của “Giang Niệm”.

Lúc ấy không ít người tìm cô để nói chuyện, tán gẫu, “Giang Niệm” không ngốc, biết đây không phải là tình bạn đơn giản, thái độ lãnh đạm làm không ít người bỏ cuộc. Lương Vũ lúc ấy có hay không tới nói chuyện “Giang Niệm” cũng không có ký ức, nhưng hiện tại là khẳng định muốn đến.

Quả nhiên không được một lát, trong nhóm chat không ai nói chuyện nữa, Lương Vũ nhắn riêng cho cô.

“Niệm Niệm, sau khi tốt nghiệp nhiều năm hai chúng ta cũng chưa có gặp nhau đi, lúc trước đi học vui biết bao nhiêu a, không buồn không lo, khi ra ngoài làm việc liên quan tâm cái này quan tâm cái kia, có nhiều việc bận bịu, thật muốn quay trở lại thời gian lúc trước a! Niệm Niệm, cậu kết hôn, chồng của cậu có đối với cậu tốt hay không a? Chồng cậu mặc dù có tiền nhưng tớ cảm thấy người tốt mới là quan trọng nhất... Mà tớ cũng nghe nói người trong gia đình hào môn đều không dễ tiếp xúc, nghĩ đến chắc cậu trôi qua cũng không dễ dàng đi...”

Giang Niệm lãnh đạm trả lời vài câu, liền xem Lương Vũ cảm thán từ lúc đi học đến lúc tốt nghiệp, nói từ ngôi sao mặt trăng nói tới triết học cuộc sống. Nếu có ý muốn cùng một người nói chuyện phiếm, kia thật là có tìm không hết chủ đề.

Huống chi giống Lương Vũ như thế thông minh, một chút liền nói ra vấn đề lớn nhất của “Giang Niệm” bây giờ.

Bởi vì đã từng không ít bạn học cô đều nói cô gả cho kẻ có tiền, không cần tự mình dốc sức làm liền có thể mua mua mua, cho dù có cái gì không như ý cũng có thể mua mua mua, nhiều vui vẻ vui vẻ a, tất cả mọi người nói ghen tị cô! Chỉ có Lương Vũ, đang lo lắng tình cảnh của cô.

“Giang Niệm” lúc này mới cùng cô ta trò chuyện nhiều hơn, coi Lương Vũ là thành tri kỷ.

Lúc Hàn Khiếu tắm rửa xong đi ra, phát hiện Giang Niệm tựa ở đầu giường cúi đầu nghịch điện thoại, nhìn cũng chưa từng nhìn hấn một chút.

“Đừng đùa, đi ngủ sớm một chút.”

“Vâng!”

Giang Niệm lúc này mới ngước mắt nhìn hấn một chút, sau đó liền cúi đầu tiếp tục nghịch điện thoại. Hàn Khiếu thế mà mặc vào một bộ quần áo ở nhà màu đen tuyền, tắm rửa xong tóc hơi loạn nhìn rất là gọi cảm, nhưng hấn không phải mặc áo choàng tắm cũng không phải khăn tắm, cũng không có giọt nước chảy vào tuyến nhân ngư, cái này liền khiến người ta thất vọng.

Hàn Khiếu ngồi xuống, đợi một chút, thấy Giang Niệm tựa hồ cũng không có ý nghĩ nói chuyện cùng hấn.

Hấn ho một tiếng, tắt đèn nói:

“Đừng đùa, đi ngủ.”

“Được rồi.”

Giang Niệm rất nghe lời trượt vào trong chăn, an tĩnh lại, Hàn Khiếu rõ ràng còn có thể nghe thấy tiếng ấn bàn phím của cô, ánh sáng của màn hình điện thoại di động cũng truyền tới.

Hàn Khiếu trầm mặc, tâm tình phức tạp nhìn trần nhà một chút, rốt cục nhịn không được nói:

“Em đem việc của chúng ta nói cho mấy người Luru gia gia nói?”

Giang Niệm trả lời hần nói:

“Đúng vậy, Luru gia gia bọn họ thường xuyên cùng gia gia cùng nhau chơi đùa, em nghỉ lấy cùng Luru gia gia bọn họ nói, cũng có thể giúp chúng ta khuyên gia gia nghỉ thoáng lên, bằng không thì lấy tính tình của gia gia luôn buồn bực, cũng không có khả năng chủ động cùng người khác nói về việc cháu trai cùng cháu dâu muốn ly hôn.”

“Ồ.”

Suy tính rất chu toàn đâu, quả nhiên là tiểu cô nương vứt bỏ tình yêu.

Hai người lại yên tĩnh một lát.

Bên tai Hàn Khiếu vẫn vang lên tiếng bấm bàn phím không ngừng, cũng không biết sao cô có thể nói chuyện lâu như vậy?

“... Em còn chưa ngủ?”

“Em đang cùng một bạn học cũ nói chuyện a. Hàn Khiếu ca, anh nhanh ngủ đi, ngủ ngon.”

“...”)

Giang Niệm nói lời này, đột nhiên ý thức được cái gì không đúng.

“Hàn Khiếu ca, có phải là em quấy rầy đến anh đi ngủ rồi?”

Hàn Khiếu cảm thấy lần này Giang Niệm xem như thông minh, hần nhàn nhạt ân một tiếng, có chút thận trọng cùng cao ngạo.

Giang Niệm:

“Thật xin lỗi a, vậy em liền để yên lặng.”

Nói xong thuận tiện chui vào trong chăn, lần này tốt, không chỉ có thanh âm không có ngay cả ánh sáng điện thoại cũng mất, liền thấy bên cạnh hần xuất hiện một cái ngọn núi nhỏ.

Hàn Khiếu: “...!!!”

Tiểu cô nương vứt bỏ tình yêu quả nhiên đã thay đổi.

Được rồi được rồi, ngủ đi, hần nhắm mắt lại, nhưng làm sao cũng đều không ngủ được. Hiện tại bất quá cũng chỉ hơn mười một giờ, bình thường thời gian này hần còn ở bên ngoài chơi đâu.

Hần trần trọc, có chút bực bội.

Giang Niệm rút cục cùng Lương Vũ nói ngủ ngon, để điện thoại ở trên thảm dưới đất, cô trở mình nhỏ giọng nói:

“Hàn Khiếu ca, anh mắt ngủ sao?”

Hàn Khiếu:

“Không có.”

Giang Niệm:

“Ồ. Vậy em ngủ.”

Quả nhiên không đầy một lát, Hàn Khiếu liền nghe đến đều đều tiếng hít thở truyền đến, chỉ một phút đồng hồ liền nằm ngáy o o!!

Ngày thứ hai rời giường, Hàn Khiếu lại xuất hiện với hai mắt thâm thật to, nhìn Giang Niệm vui sướng chạy đi tìm gia gia.

Hần lau trán đi làm, trợ lý đem ngôi nhà mà hần tìm được cho Hàn Khiếu xem, bởi vì là Hàn tổng yêu cầu, tự nhiên đều là khu vực vô cùng tốt. Một cái nhìn không tệ cũng là đất tiền, đều là địa phương tác đất tác vàng, dù là mua lại cũng phải lên đến trăm triệu. Còn có một cái ở khu nhà giàu Thành Nam, giá tiền cũng là không phải đất bình thường.

Hàn Khiếu nhìn một chút, đem tư liệu khép lại, ném một cái phanh vào trong ngăn kéo.

Trợ lý sờ không được Hàn tổng đây là ý gì, chẳng lẽ là không hài lòng?

...

Mấy ngày tiếp theo, Giang Niệm một bên khuyên Hàn gia gia, lại cùng Lương Vũ nói chuyện, hai người thường xuyên nói chuyện phiếm trên Wechat, Lương Vũ tựa hồ cảm thấy hai người đã là bạn bè thân thiết, bắt đầu hẹn cô đi ra ngoài dạo phố xem phim, lấy cái tên đẹp là giải sầu một chút.

Giang Niệm đồng ý, sau đó cùng Lão gia tử nói cô muốn đi gặp bạn học, Lão gia tử cao hứng đem thẻ của mình cho cô:

“Đi thôi đi thôi, hào hào chơi! Không đủ tiền lại cho gia gia nói!”

Từ khi Giang Niệm đi vào Hàn gia, thời gian cô đi ra ngoài chơi ít càng thêm ít, trước đó tốt xấu còn đi ra ngoài đọc sách, về sau gả cho Hàn Khiếu, cơ hồ cô liền không có đi cái gì là hoạt động giải trí.

Ngược lại Lão gia tử là thường xuyên muốn cho cô ra ngoài đi một chút, giống mấy cháu trai cháu gái của ông đều bay khắp thế giới chơi, có thể Giang Niệm không thích, chỉ nói thân phận cô là Hàn Khiếu thái thái không tiện đi ra ngoài nhiều, liền càng nhiều thời gian là ở bên cạnh Hàn lão gia tử, vốn là còn có Hàn Trung Thành, chỉ là Hàn Trung Thành mấy ngày nay hẹn mấy lão bằng hữu đi ra ngoài leo núi.

Hàn Trung Thành đi đứng không tiện nhưng cũng không chịu chịu thua, mỗi ngày tập luyện đều không ít, cũng thích đi khắp thế giới, trước đó Lão gia tử cũng đi cùng, chỉ là gần hai năm cơ thể kém đi, bác sĩ đề nghị ông tốt nhất là tĩnh tâm tu dưỡng, lúc này ông mới chịu ở nhà.

Giang Niệm cùng Lương Vũ đi ra ngoài dạo phố, Lão gia tử cùng Lưu lão, Lý lão câu cá ở bờ sông, không được một lúc liền nghe thấy điện thoại di động leng keng một tiếng, ông liền cầm điện thoại lên đến xem thử, sau đó nói:

“Niệm Niệm nhà tôi thật đáng yêu!”

Lưu lão nói:

“Niệm Niệm ngày hôm nay không phải đi ra ngoài chơi sao? Cho ông gửi tin nhắn rồi?”

Lý lão cũng nghi hoặc nhìn về phía Hàn lão gia tử.

Lão gia tử cầm điện thoại di động cho bọn họ nhìn:

“Ông nhìn, Niệm Niệm nhà tôi tiêu tiền!”

Lưu lão cùng Lý lão đều cúi đầu vào nhìn tin nhắn điện thoại.

... Thật, thật đáng yêu!

Dù sao ra ngoài đi chơi một chút đối với Giang Niệm cũng rất tốt, từ khi đi vào thế giới này cô còn chưa có đi ra nhìn xem đâu, mỗi ngày liền câu cá cô thật nhanh sắp thành thiên tài bắt cá rồi.

Mà đây cũng là mấy năm sau tốt nghiệp cô nhìn thấy Lương Vũ, Lương Vũ nhìn rất xinh đẹp, ngũ quan nhu hòa, mặc một chiếc váy dài màu trắng nhìn giống như một chị gái ôn nhu tâm lý.

Giang Niệm xuống xe, Lương Vũ hướng phía sau cô nhìn thoáng qua:

“Lái xe nhà cậu đưa cậu đến sao?”

Giang Niệm gật đầu:

“Trong nhà không yên lòng để tớ đi một mình, liền để lái xe đi cùng.”

Lương Vũ cười cười, ngược lại không nhìn ra cái gì khác lạ:

“Giang Niệm, chúng ta thật sự rất lâu rồi không gặp, lần này nhìn thấy cậu thật vui vẻ.”

Giang Niệm cười cười nói:

“Đúng vậy a, tớ cũng rất vui vẻ.”

Con gái đi dạo phố ở ngoài chính là mua mua mua, Giang Niệm cũng mua mua mua không ít, nói thế nào cũng khó có được một lần ra ngoài, cũng cần mua chút lễ vật ăn mừng một trận, mua cho ba Lão gia tử mỗi người một cây cần câu, chính cô cũng mua một cây, còn mua cho Hàn Khiếu một cái kẹp cà vạt, cô cũng muốn hỏi lộ hân một chút, tuyệt đối đừng quên mất ngôi nhà của cô.

Lương Vũ nhìn Giang Niệm một bộ dáng quét thẻ không chút nào nương tay, nhéo nhéo trong lòng bàn tay, nụ cười nhẹ nhàng trên mặt lại không nhìn ra một chút khác lạ.

Nên mua đều mua, Giang Niệm phát phát tay, ngồi lên xe liền đi, đầu cũng không quay lại một chút.

Lương Vũ nhìn Giang Niệm đi xa, nhìn không được có chút tức giận, rõ ràng có xe cũng không có nói sẽ đưa cô ta về?! Nghĩ đến còn phải ngồi xe buýt một tiếng mới có thể về nhà, cô ta liền không nên được giận.

Bên này Giang Niệm thật vui vẻ về đến nhà, bởi vì vì thời gian còn sớm, mấy Lão gia tử đều còn ở bờ sông, còn nghỉ hoặc làm sao cô lại trở về sớm như vậy? Lúc ra ngoài đến giờ cũng không đến hai tiếng a? Giang Niệm nói đương nhiên vẫn là trong nhà tốt, liền tranh thủ thời gian trở về, trêu đến Hàn lão gia tử lại đau lòng đến không được.

Giang Niệm tranh thủ thời gian an ủi Lão gia tử, lúc này mới kích động đem cần câu lấy ra, mỗi người đưa một cây, nói:

“Gia gia gia gia, về sau chúng ta chính là tổ thần câu bốn người! Cháu mua mấy cái cần câu đều giống nhau như đúc, đây là biểu tượng bốn cây cần câu của chúng ta!”

Ba Lão gia tử: “... A???”

Giang Niệm:

“Về sau chúng ta có thể ở đây xưng vương xưng bá.”

Cái kia ngược lại được, dù sao tiểu nha đầu này là thần tài bắt cá.

...

Thời điểm buổi tối Hàn Khiếu trở về nhà, nhận được quà mà Giang Niệm tặng còn thật bất ngờ, hần cảm cái hộp nhỏ màu xanh đậm ngấm ngấm mấy lần, nhũ mảy cười nói:

“Đưa cho anh? Làm sao còn đưa quà cho anh.”

Giang Niệm nghịch nghịch ngón tay, tròn mắt nói:

“Em nghĩ chúng ta đều nhanh ly hôn, về sau chỉ sợ cũng không có cơ hội gì gặp mặt, đây coi như là quà sắp chia tay đi. Đừng khách khí, anh không phải còn phải đưa cho em một ngôi nhà mà!”

Hàn Khiếu: “...”)

Những ngày gần đây, hần mỗi ngày nằm ngủ đều có thể nghe được tiếng Giang Niệm lộp bộp đánh chữ, không thì chính là trốn trong chăn cũng không biết đang xem cái gì, làm xong liền vội vàng để điện thoại xuống dưới giường, dùng không đến vài phút đồng hồ cam đoan liền ngủ say như chết.

Nhìn xem nhìn xem, đây chính là người phụ nữ vứt bỏ tình yêu a!

Giang Niệm cũng không để ý Hàn Khiếu đang suy nghĩ gì, về sau cô lại cùng Lương Vũ hẹn mấy lần, đến khi hào quang của nữ chính của cô tăng đến bốn mươi điểm, cũng đã đến thời điểm cô chuẩn bị bị bắt cóc.

Để đỡ cho lúc đó có bị trói, Giang Niệm liền đem đan dược tăng sức mạnh ăn vào.

Tác giả có lời muốn nói: Càng a, a a đất

Cám ơn đã ủng hộ chính bản, ba mươi vị trí đầu đưa hồng bao.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Kiều Thê Mang Bầu Chạy (5)

Edit: An Minh Tuệ.

Hàn Khiếu đang xem báo mới đến của ngày hôm nay, ngẫu nhiên uống một ngụm sữa bò ấm áp, mà Giang Niệm ở trước mặt hần đã uống xong một cốc sữa bò, bắt đầu ăn chén cháo thứ hai, cái bánh bao to thứ hai, vào quả trứng luộc trà xanh thứ hai.

Hắn nhìn cô vài lần, ánh mắt trở lại trên tờ báo, ha ha, phụ nữ từ bỏ tình yêu, khẩu vị ăn cũng thay đổi tốt hơn.

Sau khi ăn sáng xong, Hàn Khiếu đưa mắt nhìn Giang Niệm lên tầng, ước chừng sau mười mấy phút, Giang Niệm mặc áo trắng quần jean đen đi xuống tầng, còn búi tóc lên. Cô nhìn trông đáng người vốn nhỏ, lại mặc một bộ quần áo như thế, liền trông giống học sinh.

Kiểu như này làm sao lại khiến hắn sinh ra cảm giác muốn phạm tội?

Tay cầm tờ báo run lên:

“Ngày hôm nay muốn đi ra ngoài?”

Giang Niệm nói:

“Là nha, buổi chiều bạn bè hẹn em đi chơi.”

Hàn Khiếu cao ngạo gật đầu:

“Đề lái xe đưa em đi đi.”

“Biết rồi.”

Kỳ thật bình thường Giang Niệm cũng rất ngoan, chỉ cần không làm hắn tức giận, còn là một cô gái hiểu chuyện.

Nghĩ như vậy, đem hai bản văn kiện mà hắn cố ý từ công ty mang về đưa cho cô, nói:

“Em xem một chút, thích cái nào.”

Giang Niệm ngò vức mở ra xem xét, lập tức liền bị ngôi nhà xinh đẹp làm cho giật mình:

“Đây là ngôi nhà anh muốn đưa cho em sao? Thật là dễ nhìn, em đều rất thích a!”

... Tâm vẫn còn lớn.

Giang Niệm:

“Hàn Khiếu ca, anh thật tốt!”

Hàn Khiếu thận trọng nở nụ cười:

“Chọn một đi.”

Giang Niệm ân một tiếng, lập tức chọn ngôi nhà lớn hơn, nói:

“Chọn cái to đi, không chừng về sau mọi người trong nhà còn có thể chơi bóng rổ đâu!”

Hàn Khiếu: “..... Nha.”)

Chọn xong nhà ở, Giang Niệm đặc biệt vui vẻ cùng Hàn Khiếu tạm biệt.

“Vậy em đi tìm gia gia.”

“Ân.”

Hàn Khiếu nhìn bóng lưng của Giang Niệm không chút do dự chạy đi, hơi nghi hoặc một chút nghĩ có phải hay không là mị lực của hắn bị giảm xuống?

Giang Niệm cùng Lão gia từ cùng nhau ăn cơm trưa, nhìn thời gian không sai biệt lắm liền cầm túi xách đi ra cửa.

Địa điểm là Lương Vũ chọn, gần nhà cô ta có một cái chợ nhỏ, nói là ở cửa hàng gần đó có một quán cơm gia đình ăn rất ngon, sau khi hai người đi xem phim xong có thể đến đó ăn thử.

Dù sao con gái dạo phố không phải mua mua mua chính là ăn ăn ăn, sắp xếp như vậy là không thể tốt hơn.

Giang Niệm đương nhiên không có bất kỳ cái gì ý kiến.

Đương nhiên đến thời điểm cô nhìn thấy Lương Vũ, mơ hồ có thể cảm giác cô ta tựa hồ hưng phấn hơn so với ngày thường, hai tay cũng là không có buông lỏng, thoạt nhìn giống như đang kiểm chế tâm trạng hưng phấn cùng khẩn trương.

Giang Niệm nhìn cô ta, mím môi nở nụ cười, cùng lái xe Đại ca nói là để hắn về trước đi, dù sao xem phim sau đó đi ăn cơm đều rất mất thời gian.

Lương Vũ đã đi tới, thân mật nói:

“Đi thôi, phim sắp chiếu rồi. Ày, bắp rang cùng Cocacola tớ đều đã lấy, cho cậu.”

Cô ta đưa cho Giang Niệm một cốc Coca Cola.

Giang Niệm nhận lấy:

“Cảm ơn.”

Lương Vũ nói:

“Niệm Niệm, giữa chúng ta còn nói cái gì cảm ơn nha! Cậu thế nhưng là bạn tốt nhất của tớ, không cần khách khí như vậy!”

Giang Niệm cười.

Các cô xem phim chính là bộ phim đang hot gần đây, danh tiếng ở phòng bán vé đều vô cùng tốt, các ghế đều ngồi đầy người, ngồi bên cạnh Giang Niệm là một đôi tình nhân đang ôm nhau xem phim.

Phim xem rất hay, nhưng đáng tiếc Giang Niệm rõ ràng cảm giác được lực chú ý của Lương Vũ không đặt ở trên phim, cô mấy lần cầm cốc Cocacola, Lương Vũ luôn luôn hữu ý vô ý nhìn liếc qua một chút.

Từ những biểu hiện này xem ra, trước đó Giang Niệm nghi hoặc đã đúng, cô khẳng định vụ bắt cóc kia cùng Lương Vũ là có liên quan, Lương Vũ có tham dự trong đó.

Giang Niệm nhú mày, ăn mấy cái bắp rang, cắn ống hút.

Lương Vũ rất khẩn trương, thời điểm khẩn trương cô ta không tự giác cũng cầm lấy cốc Cocacola uống, cơ hồ là rất nhanh, Cocacola đã thấy đáy, bắp rang cô ta đã không tâm trạng để ăn, liền ngay cả trong phim đang chiếu cái gì, cô ta cũng không chú ý.

Cô ta trùng sinh trở về đã gần một tháng, chờ chính là ngày hôm nay.

Đời trước cô ta trải qua thật không tốt, nguyên lai tưởng rằng cưới được một người chồng trong mơ sau một năm cưới xong liền biến thành kẻ nghiện, nhà ở tài sản đều bán đi không nói, còn thiếu rất nhiều tiền, bị bọn cho vay nặng lãi đuổi theo như chó nhà có tang, trốn đông trốn tây không được trời qua một ngày bình yên.

Về sau cô ta nghe nói Giang Niệm gả cho một kẻ có tiền, là Hàn gia ở thủ đô tiếng tăm lừng lẫy, Hàn gia ai mà không biết? Có công trạng không nói, Hàn Khiếu càng là thiên tài kinh thương, có tên trên bảng danh nhân, là nhân vật hàng đầu trên tạp chí kinh tế.

Giang Niệm là gặp may mới có thể gả cho Hàn Khiếu!

Lương Vũ từ thời điểm học sinh đã không thích Giang Niệm, Giang Niệm so với cô ta được hoan nghênh hơn, thành tích cũng so với cô ta tốt, ngay cả người cô ta thích cũng lặng lẽ thích Giang Niệm! Bây giờ trở thành một đứa mồ côi thể mà gả so với cô ta còn tốt hơn?

Nghe nói ở trên chiến trường gia gia của Giang Niệm đã từng cứu Lão gia tử Hàn gia một mạng. Lão gia tử nhớ tới tình cảm chiến sỹ, đau lòng Giang Niệm không có cha mẹ lại không có gia gia, đem cô đưa vào Hàn gia không nói, còn tuân thủ theo ước hẹn mấy chục năm ở quá khứ mà còn là hứa hẹn bằng miệng, để cháu trai của ông Hàn Khiếu cưới Giang Niệm! Cho nên Giang Niệm một bước lên trời, gả rừng biến thành Phụng hoàng.

Hàn gia rất coi trọng Giang Niệm, Hàn gia là một nhà trọng tình trọng nghĩa.

Cô ta trong lúc vô tình đã nói tin tức này cho chồng mình Mã Đại Vi biết.

Mã Đại Vi tức khắc nhận ra rằng, đây là cơ hội kiếm tiền rất tốt, trong lúc vô tình hắn đem tin tức tiết lộ cho mấy người bạn của hắn biết, mà đám bạn của Mã Đại Vi đương nhiên sẽ không phải là người tốt lành gì.

Giang Niệm lâu không ra khỏi nhà, muốn làm một chút gì cũng là không có cơ hội, chỉ có cùng Giang Niệm quen biết Lương Vũ liền thành cầu nối duy nhất.

Sau việc này, Mã Đại Vi liền luôn luôn mời những người bạn này đến nhà mình uống rượu, sau đó nói là Lương Vũ có một người bạn rất có tiền, nói quan hệ của hai người rất tốt, luôn luôn hẹn nhau cùng một chỗ đi dạo phố xem phim, nói Giang Niệm như thế nào như thế nào có tiền, việc Hàn gia như thế nào coi trọng cô, liền ngay cả việc Hàn gia Lão gia tử đều đưa thẻ ngân hàng chưa mình cho Giang Niệm tùy tiện dùng, thực sự để cho người ta ghen tị, ai có thể nghĩ tới vợ của Hàn Khiếu chỉ là một người mồ côi có gia cảnh bình thường đâu.”

Cho nên về sau Lương Vũ tiếp cận Giang Niệm, mới có một màn như ngày hôm nay.

Lúc phim kết thúc đã là hơn sáu giờ, rạp chiếu phim lờ mờ trong nháy mắt sáng lên, tất cả mọi người đều đứng dậy đi ra ngoài, Lương Vũ ngay lập tức liền nhìn về phía cốc Cocacola mà Giang Niệm đặt ở tay cầm trên ghế, suy nghĩ trong đáy mắt gần như sắp không che đậy được, Giang Niệm tự nhiên

đứng dậy, nói:

“Đi thôi.”

Lương Vũ nói:

“Cocacola...”

Giang Niệm quay đầu nhìn thoáng qua:

“Há, uống xong.”

Lương Vũ định đi qua cầm lấy, còn che giấu nói:

“VẬY CẬU ĐƯA CHO TỚ, TỚ ĐEM NÓ NÉM VÀO THÙNG RÁC ĐI.”

Giang Niệm không quan trọng nói:

“Dù sao sẽ có a đi đến dọn, đã là rác rưởi, tớ không nghĩ đựng vào. Cậu muốn cầm thì tự cầm ném đi.”

Cô nhìn Lương Vũ, lại nhìn ly Cocacola kia biểu lộ rõ ràng ghét bỏ.

Lương Vũ biến sắc, nhìn gương mặt vô tội lại xinh đẹp của Giang Niệm chỉ cảm thấy thâm hận, quả nhiên là phu nhân nhà giàu sang, cái cốc đã uống qua cái đều không muốn cầm?

Cô ta vốn cũng không thích Giang Niệm, chẳng lẽ còn sẽ đi cầm vào rác rưởi mà Giang Niệm cũng không muốn đựng vào sao?

Lương Vũ nghĩ đến cô ta xác thực mấy lần nhìn Giang Niệm uống Cocacola, huống chi cô ta cũng không có lộ ra sơ hở gì, chắc đã thật sự là uống hết, Giang Niệm cái gì cũng không biết cũng không đến mức lừa cô ta à? Huống chi Giang Niệm đàn như vậy, chắc chắn sẽ không lừa cô ta.

Nghĩ như vậy, Lương Vũ cũng sẽ không lại để ý, cùng Giang Niệm cùng nhau rời đi rạp chiếu phim.

Thẳng đến lúc đi ra bên ngoài, mới phát hiện bầu trời xám xịt lại, còn có hạt mưa tí tách bắt đầu rơi.

Giang Niệm lấy điện thoại di động ra, trông thấy hai cuộc gọi nhờ cùng mấy tin nhắn Wechat —— lúc cô xem phim đều sẽ để điện thoại ở chế độ im lặng ---- -- -- một cuộc là Lão gia tử gọi tới, một cuộc là Hàn Khiếu.

Lão gia tử quan tâm cô là rất bình thường, Hàn Khiếu gọi cho cô thì đúng là khó có được.

Giang Niệm nhú mồm, mở ra Wechat xem tin nhắn Lão gia tử hỏi cô xem xong phim chưa, bao giờ thì trở về, để lái xe tới đón cô Vân Vân. Giang Niệm trả lời lại là cô vừa xem phim xong, ăn cơm xong liền về ngay, để Lão gia tử đừng lo lắng. Hàn Khiếu nhắn một tin Wechat đến lạnh lẽo cứng rắn hơn nhiều, trực tiếp hỏi cô sao còn chưa có trở về, đều không đáng yêu như Lão gia tử, Giang Niệm cũng không trả lời tin nhắn của hắn.

Lương Vũ thấy Giang Niệm nghịch điện thoại di động, trộm trộm nhìn mấy lần, trông thấy ba chữ “Hàn Khiếu ca”, cô ta nhin xuống khó chịu trong lòng, cười để nghị nói cô ta mang theo ô, có thể đi cùng nhau:

“Rất gần, chúng ta vừa đi vừa nói, coi như là đi tản bộ, ngồi hai tiếng, chân tớ đều tê, vừa vắn mưa cũng không to lắm.”

Giang Niệm đương nhiên phối hợp nói được rồi.

Hai người đi từ quảng trường náo nhiệt vào con đường nhỏ vắng vẻ, Lương Vũ nói đây là đường tắt, đi thêm vài phút liền đến, rất nhanh.

Giang Niệm nga một tiếng:

“Nhìn cậu đối với nơi này quen thuộc như vậy, cậu đã sống ở đây rất lâu à?”

Lương Vũ quen thuộc như vậy không phải là bởi vì sống ở đây lâu, mà là cô ta bị đuổi theo đòi nợ chạy nhiều đến mức có kinh nghiệm, cô ta néo néo trong lòng bàn tay, nói:

“Hừm, tớ sau khi ăn xong thường xuyên đi một chút, đi nhiều lần liền quen thuộc.”

“Từ khi vào Hàn gia, tớ đã thật lâu không có đi ra ngoài, Lão gia tử ngược lại là thường xuyên bảo tớ đi ra ngoài chơi, nhưng tớ ngại phiền phức, đều không có đi.”

“Hàn lão gia đối với cậu thật là tốt, hai người mặc dù quen biết không bao lâu, nhưng Hàn lão gia là coi cậu trở thành cháu gái ruột mà thương yêu, có cơ hội, thật muốn gặp lão gia gia một lần...”

“Đúng vậy a, Lão gia tử quan trọng nhất là trọng tình nghĩa, tâm địa cũng tốt, tớ thích nhất chính là Lão gia tử, có thể ở thời điểm cô đơn nhất gặp được

gia gia, được ông cứu giúp, là may mắn nhất đời này của tớ.”

Lương Vũ miễn cưỡng nở nụ cười.

“Cậu thật may mắn.”

Giang Niệm cười cười:

“Đó là dĩ nhiên.”

Nhìn thấy hai bên đường càng ngày càng ít người đi lại, ngay cả đèn đường cũng bị bóng cây che mất khiến con đường tối mờ, Lương Vũ khẩn trương nhìn về sau một chút, trực giác nói cho cô ta, các cô đã bị theo dõi.

“A!”

Lương Vũ đột nhiên kêu một tiếng, ngã ngồi trên mặt đất, cô cảm nhận tay cũng rơi xuống đất. Giang Niệm quay đầu, vừa kinh ngạc vừa khẩn trương hỏi:

“Thế nào? Làm sao ngã?”

Lương Vũ đau đến hít một hơi, nói:

“Tớ không cẩn thận bị trượt chân! Đau quá a, tớ giống như không đứng lên nổi.”

Giang Niệm: “Đừng nóng vội, tớ gọi điện thoại gọi xe cứu thương.”

Lương Vũ tranh thủ thời gian chặn lại nói:

“Không cần khoa trương như vậy, Niệm Niệm, cậu đi gọi cái xe taxi, chúng ta đi đến hiệu thuốc gần đây là được rồi.”

Giang Niệm nghĩ nghĩ “Tốt a.”

Cô trước tiên đỡ Lương Vũ đến một chỗ có mái hiên, lúc này mới như lời Lương Vũ mong muốn chuẩn bị đi gọi xe taxi, Lương Vũ chỉ cho cô một phương hướng.

“Bên kia ra ngoài chính là đường lớn, chính là con đường mà chúng ta vừa đi qua kia, tớ ở chỗ này chờ cậu.”

Giang Niệm ân một tiếng, đi theo phương hướng mà Lương Vũ vừa chỉ. Bên này khẳng định có vấn đề, hoặc là đã có người trốn ở phía trước chờ cô, bất quá hiện tại cô dù sao cũng đã ăn đạn được tăng sức mạnh, tuyệt không sợ hãi, còn mười phần chờ mong.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của cô, vừa đi ra một đoạn, trước mặt cô liền xuất hiện một người đàn ông đang cúi đầu đi đến, hần nhìn cô chầm chầm, trời tối cũng không che nổi đầy mắt đầy ác ý của hần, bước chân hần rất nhanh, chạy thẳng hướng cô đi tới, Giang Niệm bóp bóp nắm tay, bước chân chậm xuống, cảm giác sau lưng tựa hồ cũng có người, vẫn là hai người, cũng chính là tổng cộng có ba người.

Mục đích rất rõ ràng

Bọn hần tình thế bất buộc, dựa vào cô càng ngày càng gần.

Giang Niệm giả vờ không biết, lại chậm rãi đi về phía trước vài bước, thẳng đến người đi đối diện đến gần cô, đưa tay một phát bắt được cánh tay cô! Thấy mục đích đạt được, hần trên mặt vui mừng, liền đem Giang Niệm hướng về phía hần kéo, muốn dùng khăn tay đã ngấm thuốc mê che miệng Giang Niệm, để phòng ngừa cô phản kháng.

Nhưng mà ngoài dự liệu của hần là, hần kéo mấy lần đều không khiến Giang Niệm nhúc nhích, cô đứng tại chỗ thậm chí ngay cả lắc lư một chút đều không có, hần cảm giác hần đang kéo một tảng đá lớn ở dưới hố lên???

Hần thấy khó hiểu, hai kẻ đi cùng thấy hần đã bắt được tay của cô, lập tức vồ đến, lấy một tay đè lại Giang Niệm!

Trên mặt ba người đều lộ ra vẻ mừng như điên, chỉ cần có Giang Niệm, còn buồn vì không có tiền sao?

Giang Niệm cũng là thật vui vẻ, đến rất vừa vặn, mấy người này đúng là người một nhà đều chính chính tề tề không bị uy lực của cô dọa chạy!

Đồ vật của Hệ thống quả nhiên là lợi hại, Giang Niệm nhắc chân, cơ hồ là không cần tốn nhiều sức một chân đem người đàn ông ở trước mặt đạp ngã xuống đất, hần sau khi ngã xuống đất liền ôm hạ thân kêu rên, mấy người kia thấy không ổn liền muốn đến đánh ngất cô! Giang Niệm một tay được tự do, quay lại liền nắm lấy người đang cầm bả vai cô, người kia “A” rít lên một tiếng, trực tiếp quỵ trên mặt đất, bò cũng không bò dậy được, một người khác trở mặt nhìn hai người kia ngã xuống đất, ánh mắt nhìn Giang Niệm cũng thay đổi, phi thường kính hãi.

“Thật, thật xin lỗi, tôi, tôi, không có quan hệ gì với tôi..... Cứu mạng a!!!”

...

...

Đối phó với bọn họ cũng không cần nhiều đến trí thông minh, chỉ dùng vũ lực liền có thể giải quyết.

Giang Niệm đem người quạt ngã gần như không tốn vài phút, cô nhìn mấy người đang đau đến rên rĩ nằm trên mặt đất, không chút do dự, mỗi người đánh cho một cái cho ngất xỉu rồi nói sau. Chính là ba người này, mặc dù yếu đến mức không giống đàn ông, nhưng là đáy mắt lại có rất nhiều sự ác ý cùng điên cuồng không che dấu được.

Cô nhàn nhạt liếc bọn họ một chút, trước gọi điện thoại báo cảnh sát, nghĩ nghĩ, còn gọi một cuộc cho Hàn Khiếu, đi lên phía trước, nhìn vị trí của Lương Vũ một chút.

Hàn Khiếu đang ăn cơm cùng Lão gia tử đâu, thấy Giang Niệm gọi điện thoại đến hắn còn có ý chậm chạp để hai giây mới nghe —— vừa rồi Lão gia tử đều nhận được tin nhắn của Giang Niệm, nhưng hắn không có!!

Cũng không biết có phải hay không nguyên nhân do trời tối quá đường quá trơn, dù sao khi cô vừa đi được hai bước, dưới chân không vững, cô bịch một tiếng té ngã trên mặt đất!

“A —— “

Thời điểm Hàn Khiếu vừa nghe điện thoại, liền nghe thấy tiếng hét hoảng sợ của Giang Niệm.

Trong lòng của hắn hoảng hốt:

“Uy, Giang Niệm?! Em thế nào?!”

Lão gia tử đang ăn cơm cũng kinh ngạc nhìn về phía Hàn Khiếu, khẩn trương nói:

“Thế nào? Niệm Niệm thế nào?”

Giang Niệm ngồi dưới đất, vỗ vỗ tay đầy nước cùng bùn, bẹp miệng, rất khó chịu.

..... Cô đã dùng trí thông minh tuyệt đối hoàn mỹ của mình để phản đòn, dùng cảm độ sức với cướp, cùng bọn họ đấu trí đấu dũng rốt cục đạt được Thắng Lợi hoàn mỹ nhất! Cô hẳn là ngẩng đầu ưỡn ngực chiến thắng vinh quang mà quay về, cuối cùng lại ngã do mất bị què???

Mà chân cô thật sự rất đau. QAQ

Tác giả có lời muốn nói: xế chiều hôm nay ngủ một giấc, tỉnh lại sẽ trẻ... _(:3” ∠)_

Ba mươi vị trí đầu đưa hồng bao, lại mặt khác ngẫu nhiên quát ba mươi, cảm ơn đã ủng hộ chính bản tiểu tiên nữ. Thuận tiện an lợi một đợt ta đoạn thời gian trước hoàn tất xuyên nhanh văn « xuyên nhanh mỹ nhân có độc », điểm tiền chuyên mục liền có thể trông thấy nha. A a đất

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Kiêu Thê Mang Bầu Chạy (6)

Edit: An Minh Tuệ.

Khi Hàn Khiếu nghe thấy tiếng rít gào bên kia thì điện thoại liền tắt, hắn gọi điện thoại lại cho Giang Niệm, đầu dây bên kia đã không liên lạc được.

Lão gia tử lập tức nhìn ra được sắc mặt của Hàn Khiếu không đúng, nghĩ rằng lúc này đã xảy ra chuyện gì, bất quá ông cũng là người đã trải qua nhiều sóng gió, trầm giọng nói:

"Lái xe biết Niệm Niệm đi đến chỗ nào, Niệm Niệm gửi tin nhắn báo muốn cùng bạn bè cùng đi ăn cơm tối, không ở quán ăn thì chắc sẽ ở gần chỗ đó, cháu đến đó xem!"

Hàn Khiếu mặc dù không biết Giang Niệm xảy ra chuyện gì, tình huống như này quả thật làm cho trong lòng của hắn mười phần bất an, ngược lại là sợ gia gia lo lắng suy nghĩ lung tung sẽ làm hại cơ thể:

"Sẽ không có chuyện gì, bên ngoài trời mưa khả năng làm rơi điện thoại di động đi, gia gia đừng quá lo lắng, cháu trước đi xem một chút."

Hàn lão gia từ gạt đầu, sắc mặt nặng nề, vội vàng thúc giục nói:

"Nhanh đi! Nhanh đi!"

Hàn Khiếu lập tức nhanh chân đi ra ngoài, bên trong bước chân đầy vội vàng nhưng chính hắn lại không phát hiện ra, vừa rời khỏi ánh mắt của lão gia tử, không cần phải che dấu, sắc mặt của hắn đều lạnh xuống.

Không cách nào phủ nhận, hắn rất lo lắng cho Giang Niệm.

Một cô gái tay trái gà không chặt nếu quá thật gặp phải kẻ xấu, khả năng cô sẽ bị thương cũng quá cao quá cao.

Hắn không cách nào tưởng tượng được chuyện gì sẽ xảy ra với Giang Niệm, dù sao cũng là cô gái nhỏ mà Hàn gia bọn họ bảo vệ hai năm, sao có thể tùy tiện bị bắt nạt? Cũng quá không đem Hàn Khiếu hắn để ở trong mắt!

Hàn Khiếu một đường đi, tâm tư sớm đã suy nghĩ rất nhiều thứ.

Xe con màu đen trên đường phóng nhanh, Hàn Khiếu gọi điện thoại cho một người bạn học cũ của hắn:

"Trịnh Khôn, giúp tớ tìm người."

Trịnh Khôn là bạn bè quen biết từ thời đại học, hai bên hắc bạch đều có chút quan hệ, tài xế nói hắn chỉ biết Giang Niệm đi đến quảng trường, còn về sau xem xong phim sẽ đi chỗ nào hắn cũng không rõ ràng.

Thời điểm vừa nãy hắn nghe điện thoại của Giang Niệm, đầu bên kia của điện thoại yên tĩnh đến đáng sợ, đây không phải là không khí ồn ào của quảng trường, hắn đoán Giang Niệm đã rời khỏi rạp, theo thời gian phim kết thúc mà tính thì đi cũng không được bao xa, hắn là gần khu vực rạp chiếu phim.

Mặc kệ là có xảy ra chuyện gì hay không xảy ra chuyện gì, cứ lo trước sẽ tốt hơn, nếu như bởi vì hắn chủ quan dẫn đến Giang Niệm thật sự xảy ra chuyện gì, không nói chính hắn không chấp nhận được, thì Lão gia tử cũng muốn đánh chết hắn.

Trịnh Khôn khi ở đại học liền biết Hàn Khiếu là một người đàn ông ngoài mặt thì tươi cười nhưng bên trong lại lạnh nhạt, cũng biết Hàn Khiếu bị ép cưới Giang Niệm làm vợ, đương nhiên cũng biết Hàn Khiếu rõ ràng chỉ đối với Giang Niệm ngoài trách nhiệm ra thì không có nhiều tình cảm, lần này lại gấp gáp gọi điện thoại đến, nói gần nói xa đều là lo âu và khẩn trương, thật sự là không bình thường.

Chẳng lẽ cuối cùng áo bông nhỏ Giang Niệm cũng đem khối đá cứng đầu Hàn Khiếu làm mềm đi?

Cùng một thời gian, Hàn lão gia tử cũng gọi mấy cuộc điện thoại đi, mặc dù ông đã già, nhưng cấp dưới lại không ít, ông đến cái tuổi này, những người cấp dưới của ông đều ở các vị trí cao.

Thế là rất nhanh, đã huy động được không ít người ở các nơi, coi như thật sự Giang Niệm có bị bắt cóc, những kẻ kia cũng không thể trốn thoát khỏi Đế Đô!

Ngay tại thời điểm Hàn Khiếu đang lo lắng chờ đợi, rốt cục nhận được tin tức nói, tìm được Giang Niệm.

Hắn thốt ra:

"Cô ấy thế nào? Hiện tại đang ở đâu?"

"Bị mấy tên côn đồ bắt nạt, bị thương nhẹ, hiện tại đã được cảnh sát bảo vệ, tạm thời là an toàn."

"... Hàn Khiếu, Hàn Khiếu? Hàn Khiếu --!"

...

...

Một đêm này náo nhiệt lại hỗn loạn, không ít người đều nghe nói về việc Hàn gia xuất động không ít quan hệ đi tìm Giang Niệm, mà người đi đường không biết về việc này chỉ thắc mắc là hôm nay trạm kiểm tra xe có phải hơi nhiều? Trong lúc nhất thời nhiều cách nói lộn xộn, còn nói là lại xảy ra việc lớn gì.

Xe con màu đen dừng ở đầu ngõ, người đàn ông đi giày màu đen đạp lên vùng nước mưa trên mặt đất, bước chân hắn gấp mà nhanh, mưa còn rơi tí tách không ngừng, khiến trên trán hắn dính vài giọt nước.

Xe cảnh sát dừng lại trong ngõ nhỏ, đèn báo hiệu lấp lóe, đèn đường sáng mờ, càng làm cho khuôn mặt lạnh lùng của hắn giống như là kết thêm một tầng băng sương.

Bất quá sau một lát, rốt cục Hàn Khiếu cũng nhìn thấy Giang Niệm đang ở gần một chiếc xe cảnh sát, cô ngồi ở đằng kia, trên vai khoác lên một cái khăn lông màu trắng, cầm trong tay một cốc nước nóng, người đầy chất vật, đến ngay cả búi tóc được cô búi gọn gàng cũng bị tuột ra, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, nhìn xem chỉ khiến cho người khác đau lòng.

Trợ lý sớm đã đến, đồng thời hiểu rõ ràng sự việc xảy ra từ đầu đến cuối.

Ba người đàn ông kia muốn bắt cóc Giang Niệm, một người tên là Từ Lão Tam, một người gọi là Cầu Ca, còn lại tên là Lão Phúc. Ba người này muốn bắt cóc Giang Niệm, không nghĩ tới một người bị Giang Niệm không cẩn thận đạp cho đoạn tử tuyệt tôn, một người sơ ý bị cô vịn gãy một đầu ngón tay, còn có một người hiện tại cũng còn đang bị choáng.

Về phần Giang Niệm vì cái sao có thể lợi hại như vậy, cô nói cô chính là có sức lớn hơn người bình thường một chút, có thể nguyên nhân là do từ nhỏ đã ăn rau chân vịt, là ba ba ma ma gia gia ở trên trời phù hộ cô đâu! Kỳ thật cũng không phải, mà là bởi vì ba người kia vốn chính là kẻ nghiện, nhìn bộ dáng hiện tại cũng có chút không tỉnh táo lắm, nghĩ đến trước khi đi gây án cũng đã dùng qua thuốc, sức lực bị tiêu hao sạch sẽ, ngược lại để Giang Niệm có thể cứu được bản thân.

Cũng coi là một kỳ tích.

Giang Niệm còn nói, ba người kia hình như còn nói một câu đặc biệt kỳ lạ.

"Quả nhiên là sẽ xuất hiện."

____ Điều này chứng tỏ còn có đồng bọn.

Hàn Khiếu nghe xong, đã bắt đầu loại bỏ những người khả nghi. Hẳn mặc dù gây chuyện, nhưng cũng không có ở khắp nơi gây thù chuốc oán.

Trợ lý nói:

"Tin tức của Khôn ca bên kia nói, ba người kia thiếu không ít tiền của bọn cho vay nặng lãi, nghĩ đến có phải là làm vì tiền."

Nghĩ như vậy, Hàn Khiếu không khỏi áy náy, lại nghĩ đến việc hấn chậm chạp hai giây mới nghe cuộc điện thoại kia -- đó là thời điểm mà cô sợ hãi nhất hướng đến hấn cầu cứu, nhưng hấn lại không lập tức đến để an ủi bảo vệ cô, nếu như hấn nhận điện thoại sớm hơn một chút, có lẽ sẽ khá hơn một chút? Nếu như vậy có thể cũng sẽ không có chuyện gì xảy ra?

Giờ phút này Hàn Khiếu là thật sự hối hận rồi, hận không thể đem mấy kẻ kia làm thịt.

Giờ khắc này nhìn mấy kẻ đang đeo còng tay ngồi trên mặt đất xin tha thứ kia, mấy tên cận bã kia lại còn nói bọn hấn không có làm gì Giang Niệm, tất cả đều là hiểu lầm, là Giang Niệm đánh bọn hấn?

Hàn Khiếu càng cảm giác tức giận không thôi, hấn cười lạnh, bất luận như thế nào, hấn cũng sẽ không để mấy kẻ này trải qua dễ chịu.

Hấn thu lại ý lạnh ở đáy mắt, sai bước đi đến bên cạnh Giang Niệm, rốt cuộc Giang Niệm cũng nhìn thấy Hàn Khiếu đi đến bên này, ánh mắt cô lộ ra vui vẻ, lập tức nói:

"Hàn Khiếu ca!"

Hàn Khiếu cảm thấy trong miệng khô khốc, vừa đau lòng lại xấu hổ day dứt, hấn vuốt ve mái tóc ướt của cô nói:

"Đừng sợ, anh đến rồi, về sau tuyệt đối sẽ không để cho người khác bắt nạt em!"

Giang Niệm đương nhiên tin tưởng, lấy thực lực của Hàn Khiếu nếu che chở cho cô, người có thể bắt nạt cô đúng là không có được mấy người, mà ba người kia muốn bắt cóc cô cũng cần Hàn Khiếu đi xử lý:

"Hàn Khiếu ca, anh thật tốt!"

Hàn Khiếu gần như không dám nhìn thẳng vào đôi mắt của Giang Niệm tràn đầy tin tưởng với hấn, dừng một chút, nói:

"Có nơi nào bị thương không?"

Giang Niệm lắc đầu, lại giờ lên điện thoại đã bị vỡ nát màn hình khi bị ngã:

"Em không có việc gì cả, nhưng lại bị dọa đến ngã xuống đất, bị trật chân, điện thoại cũng bị rơi hỏng mất rồi..."

"Điện thoại hỏng không có vấn đề gì, về nhà sẽ mua cho em một cái mới." Hấn nhìn chân của Giang Niệm một chút, cẩn thận chạm nhẹ vào, nói, "Có đau hay không? Có Nghiêm trọng không?"

"... Không đau!"

Mặc dù có đau một chút, đến nỗi cô muốn đứng cũng không đứng dậy nổi, bất quá cô là tuyệt đối không sợ, dù sao cô cũng có hào quang của nữ chính,

coi như mất một cái chân cũng có thể sáng tạo ra kỳ tích trên thế giới, cô sẽ luôn mạnh mẽ mà đứng lên. Bây giờ cô không muốn mình đã bị mất mất như vậy lại càng thêm mất mặt hơn, nhưng đáng tiếc cửa hàng của hệ thống cô còn chưa có nhìn thấy đơn được chữa thương, bằng không thì khẳng định bây giờ cô sẽ uy phong đứng ở đây.

"..."

Hàn Khiếu nhất thời không nói gì, chỉ cảm thấy Giang Niệm quá hiểu chuyện, rõ ràng rất đau lại sợ hấn lo lắng nên đành chịu đựng, Hàn Khiếu so sánh xong càng cảm thấy mình đúng là lòng dạ hẹp hòi.

Hàn Khiếu ho một tiếng, không tự nhiên trong đáy mắt biến mất, lúc này luật sư riêng của hắn mới chạy đến, hắn liền để Giang Niệm ở đây đợi một chút:

"Anh đi xử lý một chút, lập tức quay lại, sau đó liền đi bệnh viện."

Giang Niệm ân một tiếng, nhìn Hàn Khiếu đi xa.

"Niệm Niệm, đó chính là Hàn Khiếu sao?"

Lương Vũ luôn giữ im lặng đứng ở một bên rất cục mớ miệng hỏi:

"Tớ từng thấy ảnh trên tạp chí, không nghĩ đến gặp ngoài đời còn xuất sắc hơn, còn đối với cậu tốt như vậy, Niệm Niệm, cậu thật hạnh phúc."

Dựa vào cái gì, Giang Niệm bình thường như thế, dựa vào cái gì có thể gả cho một người đàn ông xuất sắc như vậy?

Lúc này, Lương Vũ đã do dự muốn trốn đi, vì khi nhìn thấy xe cảnh sát đến, cô ta liền biết là hỏng chuyện, cô ta là muốn chạy trốn. Ai ngờ chồng của cô ta đi theo dõi ba người kia liền nói:

"Em bây giờ chạy, không phải chính là không đánh đã khai thừa nhận rằng mình là một trong những người muốn bắt cóc Giang Niệm sao? Em bây giờ lập tức đi ra kia, giả vờ là cái gì cũng không biết, coi như về sau mấy người kia khai lấy thông tin ở chỗ chúng ta, chúng ta cũng có thể nói là trong lúc vô tình nói ra, lúc ấy chỉ là vì ghen tị, cũng không biết sẽ bị người khác lợi dụng! Huống chi chúng ta làm cái gì sao? Không có! Chúng ta cái gì cũng không làm!"

Lương Vũ nghe xong, cảm thấy cách này có thể dùng được, nhưng vẫn lo lắng như cũ:

"Nếu như bọn họ nói là chúng ta làm thì làm sao bây giờ? Mà thông tin của Giang Niệm cũng là chúng ta nói ra, chuyện này mà bị người của Hàn gia biết, khẳng định cũng sẽ không tiếp tục để cho em đến gần Giang Niệm, vậy chúng ta..."

"Ngu xuẩn, em nhìn Giang Niệm tin tưởng em như vậy, chả lẽ không thể xin cô ta tha thứ sao? Người Hàn gia đã cưng chiều cô ta như vậy, chỉ cần Giang Niệm tin tưởng em, Hàn gia còn có thể nói cái gì? Việc quan trọng nhất bây giờ của em chính là đem Giang Niệm nắm chặt trong tay, lần này thất bại, lần sau chúng ta lại nghĩ cách khác! Mấy tên kia đúng là ngu xuẩn, ngay cả một người phụ nữ tay trái gả không chặt mà cũng không làm gì được!"

Mã Đại Vĩ tức giận trong mắt tràn đầy tơ máu.

Lương Vũ do dự nửa ngày, cuối cùng vẫn đồng ý với cách của Mã Đại Vĩ, chân cô ta cũng không phải bị thương đến mức không đi được, liền khắp khổn đi tìm Giang Niệm, về sau vẫn đứng ở phía sau, giả vờ thành một bộ dáng bị dọa sợ, tự nhiên ba tên cướp kia cũng sẽ không phát hiện Lương Vũ có mặt ở đây.

Kỳ thật là Lương Vũ và Mã Đại Vĩ chỉ muốn làm "ngư ông đắc lợi" mà thôi, bọn họ không dám trực tiếp đi bắt cóc Giang Niệm, chỉ muốn cướp lấy tiền trong tay ba người kia, vì đó cũng không phải tiền trong sạch gì, bọn chúng cũng không dám đi báo cảnh sát, nếu nhận được tiền thì hai bên sẽ bảo vệ lẫn nhau, không liên quan đến cảnh sát cũng không cần đối mặt với Hàn gia, không cần lo lắng cái gì. Không nghĩ đến ba người kia sẽ ngu xuẩn như vậy, khiến kế hoạch hoàn hảo như vậy bị hỏng hoàn toàn!

Trong lòng Lương Vũ lại hận, nhưng vẫn phải giả vờ quan tâm Giang Niệm, càng khiến cô ta thấy khó chịu:

"Niệm Niệm, tớ không nghĩ hôm nay ra ngoài sẽ gặp phải chuyện như vậy, đều là lỗi của tớ, tớ không nên bảo cậu đi con đường đấy."

Giang Niệm nga một tiếng, đột nhiên hỏi cô ta:

"Lương Vũ, xảy ra chuyện lớn như vậy, cậu không gọi chồng cậu đến đón cậu sao?"

Lương Vũ kinh ngạc một chút, miễn cưỡng gượng cười nói:

"Không sao, tớ chỉ bị trật chân một chút, lại không bị cái gì lớn. Huống chi anh ấy còn phải tăng ca, sau khi trở về tớ nói với anh ấy là được."

Giang Niệm mỉm cười nhìn cô ta nói:

"Lương Vũ, cậu đúng là quan tâm đến mọi người, chồng cậu cưới được cậu đúng là may mắn."

Lương Vũ ha ha cười vài tiếng, che dấu ghen ghét ở đáy mắt, cô ta đang định nói thêm gì đó, thì nghe thấy tiếng ồn ào ở phía bên kia, chỉ thấy Hàn Khiếu dùng một chân đạp ngã Từ Lão Tam! Từ Lão Tam kêu to một tiếng, ôm bụng co lại trên mặt đất đau đến không nói ra lời.

Cảnh sát chạy đến muốn kéo Hàn Khiếu, bị Hàn Khiếu một tay đẩy ra, hần cười lạnh sửa lại cổ áo, cả người đều phát ra vẻ ngạo mạn cùng ý lạnh:

"Người phụ nữ của Hàn Ngũ tao mà mày cũng dám chạm vào? Không biết sống chết!"

Lương Vũ chỉ cảm thấy tim cô ta bịch bịch không ngừng, Hàn Khiếu như vậy, mị lực của hần còn hơn cả tiền tài cùng vật chất bên ngoài.

Nhưng hần vì sao hần lại là người đàn ông của Giang Niệm? Giang Niệm căn bản là không xứng với hần.

Giang Niệm ngược mắt nhìn Lương Vũ, lại nhìn nhìn Hàn Khiếu cách đó không xa.

Lương Vũ này, tự coi mình là thông minh.

...

Hàn Khiếu bên kia đã tránh khỏi cảnh sát, đem mọi việc giao cho luật sư và trợ lý xử lý, hần sai bước đi đến chỗ Giang Niệm.

Người đàn ông gần như không tốn một chút sức nào đem cô từ trên ghế bể lên, giọng nói ôn nhu chưa bao giờ có:

"Chúng ta về nhà."

Giang Niệm tựa ở bả vai hần, nói:

"Được."

Lương Vũ trở mắt nhìn Hàn Khiếu ôm Giang Niệm rời đi, cô ta lắc lắc chân đi hai bước, lớn tiếng nói:

"Niệm Niệm, cậu về đến nhà thì gọi điện thoại cho tớ, để cho tớ yên tâm."

Hàn Khiếu dừng lại bước chân, Giang Niệm quay đầu nhìn Lương Vũ, nói:

"Hẹn gặp lại."

Lương Vũ lúc này mới yên tâm cười cười:

"Vậy hai người trên đường về cẩn thận."

Cô ta nhìn thấy Hàn Khiếu không quay đầu lại mà chỉ ôm Giang Niệm rời đi, từ đầu đến cuối đều coi cô ta là người tàng hình, căn bản cũng không có nhìn cô ta, cô ta cũng bị thương a, vì cái gì cũng không quan tâm đến cô ta một chút? Cũng không nói đưa cô ta về nhà, liền để cô ta ở lại chỗ này!

Lương Vũ nắm chặt nắm đấm, phần hận không thôi.

Hàn Khiếu đem Giang Niệm ngồi vào trong xe, ánh mắt nhìn về phía sau, nhỏ giọng nói với trợ lý:

"Đi điều tra cô ta."

Trợ lý ngậm miệng:

"Hàn tổng yên tâm."

Hàn Khiếu không có lập tức đưa Giang Niệm về nhà, mà đưa cô đi bệnh viện kiểm tra.

Khi cởi giầy ra, lộ ra cổ chân sưng đỏ của Giang Niệm, bác sĩ cẩn thận kiểm tra một lần, nói cô nên nghỉ ngơi hạn chế vận động nhiều, may mắn không bị thương ở xương, chăm sóc mười ngày nữa tháng là tốt. Còn cánh tay và bả vai của cô đều bị ba người kia dùng sức túm lấy nên nổi rõ các vết xanh tím, cộng thêm làn da của cô vốn là trắng nõn mịn màng, khiến cho vết thương nhìn càng nghiêm trọng hơn.

Hàn Khiếu cầm cái khăn đang khoác trên vai Giang Niệm xuống, quả nhiên nhìn thấy áo trắng nguyên bản sạch sẽ của cô giờ đã bị nước mưa làm ướt, dính đầy bùn đất cùng vết bẩn, dẫm dẫm ở trên người, ngay cả quần cũng không ngoại lệ, cả người nhìn mười phần chật vật.

Mặc dù biết Giang Niệm không có việc gì lớn, nhưng hần vẫn tức giận, trên mặt xanh xám một mảnh.

Bác sĩ khám cho Giang Niệm cùng Hàn gia cũng là người quen, thấy Hàn Khiếu trên mặt đều là vẻ tức giận đến kết sương, thăm nghĩ Hàn Khiếu đối với vợ mình cũng không giống như bên ngoài đồn đại. Bất quá nhìn Giang Niệm giống như trẻ con khiến người khác yêu thích, nhưng lại chịu nhiều đau khổ, ông nhìn cũng không nhịn được có chút đau lòng cho cô.

"Đều không có gì đáng ngại, trở về nghỉ ngơi nhiều liền tốt."

"Cảm ơn bác sĩ."

Trước khi đi bác sỹ còn đặc biệt dặn dò Hàn Khiếu, nói tình trạng của cơ thể Giang Niệm là không có việc gì, chỉ là bị thương ngoài da, chính là chú ý trong lòng Giang Niệm có thể đã chịu tổn thương lớn, dù sao việc này xảy ra, đều là sự việc đáng sợ với tất cả những ai gặp phải.

Hàn Khiếu lúc này liền gật đầu đáp ứng: "Cháu sẽ chú ý."

Trên đường trở về, Giang Niệm dùng điện thoại của Hàn Khiếu gọi cho Hàn lão gia từ nói cô đều không sao, ngược lại còn cười ha hả nói mình không có chuyện gì, để Lão gia từ đừng lo lắng, cô lập tức về đến nhà. Lão gia từ có thể không lo lắng sao? Lo lắng khiến ông không thể nuốt nổi cơm, đứng ở cửa ra vào đi qua đi lại, kể cả khi nhận được điện thoại của Giang Niệm, ông cũng không bớt lo lắng.

Giang Niệm cũng biết Lão gia từ là đang lo lắng cho mình, nhân tiện nói:

"Gia gia gia gia, cháu còn chưa ăn cơm đâu, hiện tại thật đói, cháu muốn ăn cá chưng của Vương thẩm làm!"

"Tốt tốt tốt, gia gia nói phòng bếp làm cho cháu!"

Lại nói chuyện hêm vài câu, rốt cục Lão gia từ cũng xác định là Giang Niệm an toàn, lúc này mới yên lòng tắt điện thoại, Giang Niệm trả lại điện thoại cho Hàn Khiếu.

Cô tựa đầu ở trên cửa sổ xe, yên lặng trầm mặc không nói.

Hàn Khiếu nhìn cô vài lần, chỉ cảm thấy bộ dáng cả người cô bọc một chiếc khăn tựa đầu vào cửa sổ thật khiến người khác đau lòng. Lại suy nghĩ lại việc lúc này, hẳn là một người đàn ông đã lớn như vậy, làm sao lại ngây thơ cùng cô so đo cơ chứ?

Hàn Khiếu đang cảm thấy đau lòng, đột nhiên liền nghe thấy Giang Niệm thở dài, nghe giống như là khổ sở, lại giống như là sợ hãi.

Hàn Khiếu nghe được tiếng thở dài đó tim đều run lên một cái, muốn khuyên nhủ cô đỡ cô vui vẻ một chút lại không biết nên nói cái gì, dù sao Hàn Ngũ hẳn còn chưa bao giờ đi dỗ dành ai.

... Bằng không, liền cho cô hai ngôi nhà?

Hắn vẫn là nhịn không được hỏi một câu:

"Giang Niệm, em đang suy nghĩ gì?"

Giang Niệm lắc đầu không muốn trả lời, cô nhìn ra ngoài cửa sổ, có chút u buồn nghĩ: Cô vốn nên trở thành một nữ vương để người khác ngưỡng mộ sùng bái, không nghĩ tới cuối cùng lại trở thành một cô nhóc đáng thương ngồi trên một cái ghế nhỏ, chỉ có thể nhận người khác đối với cô yêu mến cùng đau lòng. ==

Đại khái vận mệnh muốn để cho cô là thâm tàng bất lộ đi.

Tác giả có lời muốn nói: Càng rồi ngao ~~

Cám ơn đã ủng hộ chính bản, ba mươi vị trí đầu đưa tiểu hồng bao, a a đất

« mỹ nhân tâm nguyện [xuyên nhanh] »by Nam Yên mười ba

Văn án:

Vì trở lại thế giới của mình, sở tịch cần phải xuyên qua đến thế giới khác nhau đi sửa chúng mỹ nhân kết cục bị thảm.

Quyển thứ nhất 【thật giả bọ cạp nữ mỹ nhân như bọ cạp】không hiểu phong tình bọ cạp mỹ nhân vs sập nhân vật giả thiết mềm Thư Sinh

Quan nhô tỷ: Kể từ hôm nay, ta liền cái này trong phủ nữ chính, không thiếu người áo com, sẽ không khát khe, khe khát người, trả lại cho người nuôi con trai, người nên cảm tạ ta.

Bọ cạp mỹ nhân: Cảm tạ người, cảm cái này mềm Thư Sinh cùng người đổi về ta sống sờ sờ con trai.

Mềm Thư Sinh: Trong trí nhớ không có cái này một gốc rạ...

Máy tính Đọc tiếp: Mỹ nhân tâm nguyện [xuyên nhanh] ** *

Điện thoại Đọc tiếp: Mỹ nhân tâm nguyện [xuyên nhanh] OnClick=window. Open("om in vite index? Novel ID=359 6021&in vite ID=4522322 ")

Mình edit sẽ có một số chỗ mình để nguyên văn vì mình cảm thấy như vậy đọc sẽ hay hơn.

Mọi người có cảm thấy khó hiểu hay đọc có cảm giác không thích không?

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Kiều Thê Mang Bầu Chạy (7)

Edit: An Minh Tuệ.

Giang Niệm cùng Hàn Khiếu còn đang ở trên đường trở về nhà, Lão gia tử vẫn đứng trước cửa nhà, chống quải trượng, trông mòn con mắt.

Ông đã lớn tuổi, bóng lưng liền có chút còng xuống, trên khuôn mặt chất đầy nếp nhăn tràn đầy rõ ràng lo lắng và tức giận, hiển nhiên ông đã biết chuyện mà hôm nay Giang Niệm gặp phải.

Vương thẩm ngược lại là ở một bên khuyên nói:

"Hàn lão, Ngài nên đi nghỉ đi thôi, bây giờ Ngũ Thiểu đang ở bên cạnh Niệm Niệm, sẽ không để cho người khác bắt nạt Niệm Niệm. Ngài cũng nên chú ý thân thể a!"

Hàn lão gia tử chống quải trượng gõ hai lần xuống mặt đất, hừ lạnh một tiếng, quanh thân tràn ngập máu tanh như ở trên chiến trường khi xưa một chút cũng không giảm:

"Ta ngược lại muốn xem xem là ai mà lại to gan như vậy dám bắt nạt Niệm Niệm nhà ta!"

Ông vừa nói xong những lời đó, giọng nói lại nhẹ nhàng xuống.

"Nếu như Niệm Niệm thật sự xảy ra chuyện gì, ta chết đi đều không mất mũi đi gặp lão Giang! Như vậy ta có thể làm sao bây giờ. "

Vương thẩm là khuyên lại khuyên, cũng không thể khuyên được Lão gia tử thoải mái một chút, bởi vì sự việc lần này của Giang Niệm thật sự quá lớn, nếu không đến kịp có phải cô sẽ bị bắt cóc đi? Giang Niệm cùng mấy người kia không thù không oán, lần này bắt cóc không giống như là nhằm vào Giang Niệm, ngược lại càng giống là nhằm vào Hàn gia bọn họ! Thế là không ít người của Hàn gia đều đến đây, liền ngay cả Chú Hai và Chú Ba của Hàn Khiếu rất ít khi xuất hiện cũng đều chạy về, cùng nhau khuyên Lão gia tử để ông yên tâm, bây giờ không phải mọi việc đều đã được giải quyết rồi sao? Cha cũng không nên lo lắng quá hại đến thân thể.

Lão gia tử tức đến râu đều bay lên, mở trừng hai mắt:

"Đây chính là ngay tại Đế đô, ở một nơi như này mà có thể trắng trợn bắt cóc, mấy đứa cùng với tất cả quan chức ở đây đều là vô dụng hết sao?!"

"Cha..."

"Cha cái gì mà cha, ta nói sai sao? Ta nói sai sao?!"

... Không có không có, cha nói đều đúng.

Vẫn còn nhiều sức mắng chửi người khác như vậy, nghĩ đến vẫn là cực kì khỏe mạnh.

Hai người đều là nhân vật quan trọng có địa vị trong xã hội, muốn gió được gió muốn mưa được mưa. Nhưng ở trước mặt lão gia tử liền biến thành trẻ con khi làm sai liền bị mắng. Làm cho mấy người Hàn gia đều che miệng cười trộm.

Đúng lúc Hàn Khiếu đưa Giang Niệm về đến nơi, xe con dừng ở cửa nhà, Giang Niệm liền nhìn thấy Lão gia tử đang đứng ở cửa, cô hạ cửa kính xe xuống, lộ đầu qua cửa sổ kích động hô:

"Gia gia gia gia!"

Hàn Khiếu nhìn bóng lưng đang kích động của Giang Niệm, xuống xe trước.

Lão gia tử bên kia rút cuộc cũng thấy Giang Niệm trở về, liền "Ài ~~~!" một tiếng, chống quải trượng vọt ra:

"Niệm Niệm Niệm Niệm!"

Hàn Khiếu khoe miệng giật một cái, không biết vì cái gì, hấn làm sao lại cảm giác hai người này giống như là "Nghìn năm mới được gặp nhau một lần" đâu?

Nhìn hai cái người nghìn năm mới gặp được nhau một lần kia tâm sự một lúc lâu, vừa gặp Lão gia tử Giang Niệm liền biến thành cô nhóc đáng thương, hai người nói chuyện đều nghẹn ngào, hấn xoa mi tâm ngắt lời nói:

"Gia gia, Giang Niệm không có việc gì, bác sĩ nói là bị thương ngoài da..."

Ông biểu hiện như vậy làm đến cháu cũng tưởng Giang Niệm là sắp chết!

Lão gia tử tức giận dùng tay đập mạnh vào vai của Hàn Khiếu:

"Cháu là cái đồ không có lương tâm, quá không biết thương người khác!"

... Hàn Khiếu ủy khuất sờ lên bả vai bị đánh đau điếng, trong lòng tự nhủ rõ ràng hấn rất đau lòng Giang Niệm, đều chuẩn bị muốn đưa cho cô hai ngôi nhà.

Lão gia tử: "Khó trách Niệm Niệm muốn vứt bỏ cháu đâu!"

Hàn Khiếu: ".....")

Dù sao cuối cùng vẫn là Hàn Khiếu đem Giang Niệm ôm trở về phòng, Lão gia tử cũng là tuổi cao, một đêm này ông lo lắng cho Giang Niệm cùng với không yên lòng khiến cho ông thật sự mệt mỏi, được hai con trai đưa về phòng nghỉ ngơi, đến khi nằm xuống giường ông còn nói, nhất định phải đem sự việc lần này điều tra ra! Rốt cuộc là vô tình hay có người cố ý muốn hãm hại, đều phải biết rõ ràng!

Chú Hai và Chú Ba của Hàn Khiếu cùng liếc nhìn nhau, dồn dập gật đầu hứa hẹn, để Lão gia tử yên tâm, bọn họ nhất định sẽ lấy lại công bằng cho Giang Niệm. Dù sao nếu hai người tạo áp lực, lại thêm Giang Niệm làm chứng, chuyện này sẽ không thể giải quyết qua loa được, kể cả ba người kia có che dấu đến đâu, cuối cùng cũng sẽ lộ ra mà thôi.

Mà ở một bên khác, Hàn Khiếu ôm Giang Niệm trở về phòng, A đi xả nước nóng vào bồn tắm, còn chuẩn bị khăn mặt cùng quần áo ngủ để ở một bên, Giang Niệm bị dầm mưa, lại đổ mồ hôi, còn ngã đến toàn người đầy bùn, nếu không tắm thật sự là không ngủ được.

Trong phòng tắm vừa chuẩn bị xong, Hàn Khiếu liền ôm Giang Niệm đi vào, a đi đứng ở bên cạnh giúp.

Hấn nhìn Giang Niệm đang ngồi ở bên cạnh bồn tắm, mặc dù phải chịu sợ hãi, hoảng hốt cũng là bình thường. Nhưng hấn lại nghĩ đến cả đoạn đường về nhà Giang Niệm đều im lặng cùng trong lúc vô tình lại thờ dài, hoặc cô chỉ là ở trước mặt gia gia giả vờ kiên cường mà thôi...

Hấn lấy tay lay tóc đi ra khỏi phòng tắm, trong lòng có chút bức bối, hấn tự nói mình là một người lạnh nhạt, vẫn nghĩ là mình quan tâm đến Giang Niệm đều là vì trách nhiệm, nhưng chuyện lần này khiến hấn hiểu được, Giang Niệm không biết lúc nào liền bị hấn đặt ở trong lòng, bất quá hấn ngược lại không nghĩ điều này là vì hấn thích Giang Niệm, mà là nghĩ hấn muốn đem cô như em gái ruột để yêu thương.

Hàn Khiếu nghĩ như vậy liền gọi điện đến cục cảnh sát để hỏi về chuyện này, hấn sợ nếu hấn đi thì Giang Niệm cũng không thể tự mình đi ra khỏi phòng tắm được, a đi cũng không có sức lớn như vậy để ôm cô ra, nhìn cô gầy gầy nhỏ nhỏ, kỳ thật còn rất nặng đâu.

Giang Niệm ngâm xong nước nóng cả thể xác và tinh thần đều thoải mái, a đi còn đặc biệt vẩy cho cô một chút tinh dầu, mùi thơm ngát thoải mái, lập tức liền xóa đi mọi việc khiến cô đau đầu, cũng không còn canh cánh trong lòng về việc mình mất đi cơ hội làm nữ vương.

Đợi khi cô tắm rửa xong rồi mặc quần áo ngủ vào, a đi liền gọi Hàn Khiếu vào, để hấn đem cô ôm lên trên giường.

Cô cong người nằm trong ngực hấn, tóc dài vừa gội xong quét qua cánh tay hấn, hơi lạnh tê dại, hấn ngửi được một mùi hương nhàn nhạt, giống như được ăn mật, để hấn nhìn không được câu môi dưới.

... Tất cả những cô gái nhỏ đều thơm như vậy sao?

Hàn Khiếu: "Thuốc trên chân không có rửa đi chứ?"

Giang Niệm lắc đầu: "Yên tâm đi, em vẫn luôn rất cẩn thận."

"Hừm, vậy là tốt rồi, mấy ngày gần đây em tốt nhất đừng đi lại, muốn đi đâu mà tìm anh, sáng mai anh để cho người ta mang cái xe lăn đến, miễn cho lưu lại đi chứng gì."

"Yên tâm đi, em sẽ rất cẩn thận, dù sao chân của em còn muốn giữ lại để trong tương lai còn chơi bóng rổ nữa!"

"..... Nha."

Giang Niệm rất nhanh liền lăn vào trong chăn, thoải mái mà nằm xuống, Hàn Khiếu cũng đi tắm rửa, lúc đi ra, hấn nhìn thấy Giang Niệm đang ở trong chăn nghịch điện thoại, hấn nhu mày:

"Không mệt mỏi sao, nhanh lên ngủ."

"Em đang cùng Lương Vũ nói chuyện phiếm, cô ấy nói đã về đến nhà, chân cũng sưng lên một cục to, có thể phải mất mấy ngày mới khỏi được."

Hàn Khiếu nở một nụ cười gằn, ngược lại không có cùng Giang Niệm nói thẳng, dù sao bây giờ còn chưa có chứng cứ. Nhưng hắn nhìn người luôn luôn rất chuẩn, người tên là Lương Vũ kia, từ khi hắn mới xuất hiện ở đó, vẫn luôn nhìn hắn bằng ánh mắt tràn đầy đã tâm lại tự cho là che dấu rất tốt, ánh mắt như vậy hắn cũng đã thấy nhiều, kể cả có nguy trang cũng không lừa được hắn.

Lại thêm lời nói kia của Giang Niệm, Lương Vũ không mueri thì cũng phải đến tám chín phần liên quan đến việc này.

Giang Niệm lại ngược lại, bởi vì Giang Niệm là rất thẳng thắn, khi nói đến ngôi nhà kia của cô, cô luôn tỏ vẻ yêu thích giống hệt như một chú cún nhỏ khi nhìn thấy xương, đó là thật sự rất thích.

"Đừng nói chuyện nữa, đi ngủ."

Đang nói, điện thoại di động của hắn vang lên tiếng chuông, hắn nhìn thấy tên hiện lên màn hình: Trịnh Khôn.

Hàn Khiếu cầm điện thoại di động ra ngoài ban công, nói:

"Điều tra ra được?"

Âm thanh Trịnh Khôn cười truyền đến:

"Thật hiếm khi Hàn Ngũ thiếu như cậu nhờ người khác, tớ có thể không làm tốt sao?"

Trịnh Khôn nói, ba người Từ Lão Tam, Cầu Ca, Lão Phúc đều là ở một mình, vợ con trong nhà đều phải bỏ trốn, cha mẹ đều ở nông thôn làm việc, cũng không có tiền, ba người cả ngày cũng không kiếm được công ăn việc làm gì, chỉ biết ăn chơi đập phá, cả ba đều có tiền án, đã từng vào tù bởi vì cướp bóc.

Thời điểm ghi khẩu cung, Từ Lão Tam khai là do lúc đấy tình cờ gặp Giang Niệm đi một mình, nên đột nhiên nghĩ muốn cướp chút tiền, cuối cùng không những không thành công, còn bị Giang Niệm đá, hắn muốn tiền bồi thường! Cầu Ca cũng nói như thế, một đầu ngón tay của hắn bị bẻ gãy, bây giờ cũng đang âm ỷ đòi tiền bồi thường. Cũng do Lão Phúc nói lỡ miệng, nói bọn họ là nghe được thông tin từ một người bạn, biết hôm đó Giang Niệm cùng Lương Vũ sẽ đi chơi, ba người cũng theo dõi rất lâu, thấy thời cơ đến mới ra tay.

Về phần tại sao Lão Phúc lại nói lỡ miệng? Đó là bởi vì hắn đã tận mắt nhìn thấy Giang Niệm một chân đạp bay Từ Lão Tam, một tay bẻ gãy ngón tay của Cầu Ca, sau đó chỉ dùng một cú đấm đánh ngã xui, hắn còn nói:

"Giang Niệm khẳng định là bị quỷ nhập vào người! Là muốn báo thù!"

Cũng không biết hắn đã làm chuyện gì trái với lương tâm.

Hàn Khiếu lạnh lùng xoẹt một tiếng, nói:

"Bọn hắn chịu khai ra người bạn kia là ai?"

Trịnh Khôn: "Còn có thể là ai? Là vợ chồng bạn tốt của cô vợ nhỏ của cậu chứ ai."

Hàn Khiếu hiểu rõ nói: "Quả nhiên là bọn họ."

"Tiếp theo cậu muốn làm như thế nào?"

"Đã làm ra những việc như thế, đương nhiên phải trả giá."

"Vậy cậu chuẩn bị đem tất cả mọi việc nói cho Giang Niệm biết sao?"

Hàn Khiếu do dự trong chốc lát, nói:

"Loại chuyện như này giấu cũng không tốt, nếu như không nói, sẽ chỉ làm cô ấy phải chịu nhiều đau lòng hơn."

Trịnh Khôn buông tay: "Theo ý cậu đi. Nhớ kỹ, cậu nợ tớ một món nợ ân tình."

Hàn Khiếu nhú mày ân một tiếng, cúp điện thoại.

Hắn về đến phòng, Giang Niệm còn chưa ngủ, nhìn thấy hắn đi vào liền hỏi:

"Là cục cảnh sát có tin tức gì sao?"

Hàn Khiếu ngồi xuống, nói: "Ngày hôm nay trước tiên ngủ đi, có chuyện gì sáng mai lại nói."

Dù sao cũng không vội, hấn sợ nếu bây giờ nói sự thật cho Giang Niệm biết, tối hôm nay khẳng định Giang Niệm sẽ mất ngủ.

Giang Niệm nói: "Hiện tại em cũng ngủ không được, anh nói với em đi, bằng không thì em sẽ lại một mực nghĩ đến, trong lòng ngược lại không tốt."

Hàn Khiếu dừng một chút, chỉ có thể nói cho Giang Niệm biết sự thật, hấn nói ba người kia xuất hiện không phải là ngoài ý muốn, là bởi vì có người cố ý nói cô sẽ xuất hiện ở khu vực đó, cô đã sớm bị người khác chú ý đến, cho nên khi nhìn thấy cô liền ra tay, chỉ là không ngờ tới, chính là sức lực của Giang Niệm lại lớn như vậy, khiến cho việc bắt cóc lần này bị hỏng, nếu thành công không biết là sẽ xảy ra chuyện gì.

"Mấy người kia cũng đã khai ra, nói là lấy thông tin của em từ một người tên là Mã Đại Vĩ, mà Mã Đại Vĩ còn có một người vợ, tên là Lương Vũ."

"Bây giờ đã có chứng cứ vô cùng chính xác, anh đã đề luật sư bắt đầu khởi tố bọn họ."

Hấn dừng một chút, nhìn Giang Niệm đang nằm bên cạnh mình.

"Em cũng đừng đau lòng, đây cũng không phải lỗi của em, là do bọn họ mang ý đồ xấu, sẽ phải trả giá đắt cho hành động của mình."

Giang Niệm a một tiếng, cô lật người, đưa lưng về phía Hàn Khiếu, tiếng nói nhỏ nhỏ:

"Em đã biết, cảm ơn."

Hàn Khiếu nhìn ngọn núi nhỏ kia, trước kia cảm thấy thật đáng giận, hiện tại cảm thấy đau lòng, hấn nhìn không được nhẹ nhàng vỗ vỗ, nói:

"Nếu như khó chịu, em có thể khóc một lúc."

Giang Niệm xác thực rất khó chịu, bởi vì cô đột nhiên nhớ tới cô còn không có ăn cơm tối đâu!!!

Khó trách đói như thế.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn mọi người ủng hộ chính bản, năm mươi vị trí đầu nhấn lại đưa tiểu hồng bao, a a đắt.

Ngủ ngon.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Kiêu Thê Mang Bầu Chạy (8)

Edit: An Minh Tuệ.

Sau khi Giang Niệm bị thương ở chân đã trở thành đối tượng được toàn Hàn gia bảo vệ, bất kể đi chỗ nào đều có người đi theo, không nói mỗi ngày Lão gia tử sẽ quan tâm cô nhiều hơn, ngay cả Lưu lão Lý lão cũng luôn nhìn về phía cổ chân của cô, hỏi cô còn đau không có nhưc không? Kể cả khi cô tùy tiện nhăn lông mày mọi người cũng đều quan tâm quan tâm, dù sao cũng là cùng một đội bốn cây cần câu thần kỳ, quan tâm đội viên là điều đương nhiên.

Bất quá bọn họ cũng là người từng trải qua sóng to gió lớn, mưa bom bão đạn đều đã trải qua, Giang Niệm bị thương một chút như vậy cũng không đáng để ở trong mắt, nhưng bọn họ lại để Giang Niệm ở trong mắt đâu? Nếu đổi thành mấy con khỉ trong nhà bọn họ kia, không chừng bọn họ còn muốn đập thêm hai cái đầu.

Không chỉ có như thế, mấy Lão gia tử là thật sự đau lòng cho Giang Niệm, Giang Niệm sống khép mình lâu như vậy, thật vất vả mới có thể tìm được một người bạn tốt, kết quả lại là bị lợi dụng... Việc như vậy không khiến mọi người đau lòng sao? Thật đúng là một cô nhóc đáng thương.

Bởi vì chuyện này, Lưu Chính Dương và Lý Phi đều không ít lần nói với Hàn Khiếu, bọn hấn phản nản liền phản nản, còn nhìn không được nói:

"Như thế nào tớ có cảm giác cô vợ nhỏ của cậu mới thật sự là cháu ruột của bọn họ đâu? Cái này đau lòng kia đau lòng, thời điểm đánh tớ cũng không có thấy nương tay chút nào!"

Hàn Khiếu lạnh lùng hừ một tiếng, vừa định lạnh lùng bóng gió chế giễu bọn họ, muốn nói mấy người đàn ông thôi hoặc lời thôi như mấy cậu có thể so đo cùng với một cô gái đáng yêu dễ thương sao? Đương nhiên lời nói còn chưa nói ra miệng, hấn đột nhiên nghĩ hoặc, loại kiêu ngạo này của hấn rốt cuộc là

từ đâu đến???

Hắn mờ mịt một cái chớp mắt, có thể là em gái đều tương đối đáng yêu đi...

Bởi vì Giang Niệm bị thương ở chân nên không tiện đi lại, Hàn Khiếu tự nhiên là bỏ mấy cuộc hẹn buổi tối để nhanh chóng về nhà, hắn nghĩ đến cô gái nhỏ kia đi lên tầng đều không tiện, trong nhà nghèo đến mức cũng không có lắp thang máy, cũng không có ai có thể sai bảo, cũng không thể để Lão gia từ bề lên? Lão gia từ tuổi đã lớn như vậy, huống chi Giang Niệm cũng không nhẹ, chỉ sợ Lão gia sẽ bị trật eo.

Hàn Khiếu coi như mình làm người tốt việc tốt, cảm thấy mình rất tốt, ai ngờ khi hắn vừa về đến nhà, cái gì cũng đều còn chưa nói đâu, đã nhìn thấy Giang Niệm bị một người đàn ông tuấn kiệt ôm từ trên tầng đi xuống, Lão gia từ chóng quai trượng đi ở bên cạnh, ba người cười cười nói nói, nhìn rất quen thuộc.

... Đây mẹ nó là ai?

Rõ ràng là làm người tốt việc tốt, bây giờ Hàn Khiếu lại có cảm giác mình như vậy giống như là xum xoe thất bại, cảm giác xấu hổ này là sao?!

Hắn nắm tay đưa lên môi, nhẹ ho hai tiếng, hờ hững đi qua, nói:

“Gia gia, có khách đến nhà?”

Người đến là con trai của học sinh Lão gia từ Chu Hải, tên là Chu Hiên, lúc trước cũng từng đến chơi vài lần, ngày lễ ngày tết cũng sẽ gửi đến một chút đặc sản đồ tết. Hắn lần này là đi công tác ở Đế Đô, cũng thay mặt cha hắn đến thăm Hàn lão, bởi vì gần đây thân thể cha hắn không tốt, kiểm tra ra là bị ung thư, bây giờ đang nằm viện để điều trị.

Lão gia từ nghe xong rất là thổn thức, cảm khái tạo hóa trêu ngươi. Bọn họ liền ở thư phòng nói chuyện hết cả một buổi chiều, thấy thời gian cũng không còn sớm, Lão gia từ bảo Chu Hiên ở lại ăn cơm. Mà Giang Niệm và Chu Hiên là lần thứ hai gặp nhau, lần trước gặp chính là năm ngoái, ngược lại giữa hai người cũng không xa lạ gì.

Hàn Khiếu thế mới biết hóa ra đây chính là Chu Hiên, hắn đối với danh tiếng của Chu Hiên cũng là nghe nói qua, một là bởi vì Lão gia từ quan tâm, hai là Chu Hiên ở thành phố C là người của Chu gia, người biết đến Chu gia ở thành phố C quả thật không ít, dù sao cũng là nhà giàu nhất ở đó, mà Chu Hiên lại là thiên tài kinh thương; ba là Chu Hiên cũng từng là đàn anh của hắn, bởi vì Chu Hiên so với hắn lớn hơn vài tuổi, lúc hắn nhập học thì Chu Hiên đã tốt nghiệp, nhưng những việc liên quan đến Chu Hiên lại không ít, là một người nổi tiếng.

Chu Hiên cũng có mấy lần đến Hàn gia, Hàn Khiếu đúng lúc đó lại có việc không ở nhà, hai người chưa bao giờ gặp nhau, không nghĩ tới lần này trời đất xui khiến, ngược lại gặp được.

Hàn Khiếu đi ra phía trước, chủ động xòe bàn tay ra:

“Chào anh, Chu tiên sinh, nghe danh đã lâu, hôm nay rốt cục cũng được gặp mặt.”

Chu Hiên tuổi cũng mới ngoài ba mươi, tăng thêm khí chất của bản thân không tệ, khuôn mặt cũng cực kì tuấn lãng, cả người càng là phong thái thành đạt. Tính cách hắn ôn nhuận nho nhã:

“Chào cậu, Hàn tiên sinh.”

Lão gia từ: “Tiểu Ngủ, cháu có thể nhìn người ta học tập một chút, nhìn cháu xem, đều hai mươi tám hai mươi chín tuổi rồi, còn không được như người ta.”

Hàn Khiếu cười một tiếng, trông mắt liền nhìn thấy bộ dáng của Giang Niệm đang gật đầu đồng ý với với nói của Lão gia từ, ha ha, hắn sẽ sám hối vì lúc trước có nói qua cô em gái này đáng yêu, cô em gái này tuyệt đối không đáng yêu!)

Bữa cơm tối này tự nhiên ăn sẽ thấy không vui vẻ gì, chỉ ít đối với Hàn Khiếu mà nói, hắn rất không thoải mái, mà còn nhìn thấy cảnh hai ông cháu kia đối với Chu Hiên cười thấy răng không thấy mắt, thật sự làm cho người khác rất khó chịu.

Cuối cùng thời điểm tiễn Chu Hiên về, Lão gia từ cùng Giang Niệm còn nhìn về phía cửa, chít chít ục ục nói người ưu tú như Chu Hiên gần đây phải trải qua nhiều việc thật vất vả. Một người nói ông trời đúng là không có mắt a, một người tốt như vậy tại sao lại bị bệnh đau? Một người nói Chu Hiên là người tốt như thế vì sao phải chịu khổ như vậy?

Bởi vì Lão gia từ sợ Giang Niệm cảm thấy một mình ngồi xe lăn sẽ khác biệt, ông cũng không còn cậy mạnh mà đem xe lăn xách ra ngồi, giờ phút này một già một trẻ ngồi trên xe lăn của mình một bộ dáng cảm thán về cuộc sống này, khiến cho Hàn Khiếu đang đứng nhìn mà dở khóc dở cười.

Cảm khái xong, hai người muốn đi bộ sau bữa ăn để tiêu cơm, liền tự mình lăn lộn xe lăn đi về phía trước, đều không cần người khác đẩy, Giang Niệm nói:

“Đây là sự quật cường của người ngồi xe lăn, anh không hiểu.”

Lão gia từ đặc biệt đồng ý gật đầu.

Hàn Khiếu: “...” Tốt, chờ cho hai người một chút tôn nghiêm!

Hắn ôm ngực đi ở phía sau cùng, nhìn một chút, nhin không được khoe miệng giật một cái, cảm thấy mình lo lắng cho Giang Niệm đặc biệt gấp trở về nhà, hẳn đúng là cái đồ thiếu năng.

... Xem người ta chơi đến vui biết bao!!!

Hắn xoa mi tâm, sọ não đau nhức.

Sau khi tản bộ xong đến thời điểm lão gia tử cùng Giang Niệm chia tay, khung cảnh kia thật sự là một lời khó nói hết, Hàn Khiếu đều cảm thấy mình giống như biến thành Pháp Hải, không phải mang Giang Niệm về nhà mà là muốn đem cô đưa đi Trấn Thập!)

...

Khi đi đến cửa chính, Hàn Khiếu nhìn xuống Giang Niệm đang ngồi trên xe lăn, khẽ cười một tiếng, cúi người ôm lấy cô, còn cố ý nghiêng hai lần, dọa khiến Giang Niệm ôm chặt cổ của hắn.

“Quạt cường của em đâu?”

Giang Niệm ôm chặt một chút:

“Đương nhiên là cơ thể là quan trọng hơn, mà quạt cường là không được.”

Hắn khẽ cười.

Giang Niệm đi phòng tắm tắm rửa, Hàn Khiếu ở ban công hút thuốc, nhận được điện thoại của trợ lý nói hai vợ chồng Mã Đại Vĩ và Lương Vũ một mực không có nhận tội, kiên trì nói bọn họ cũng không biết kế hoạch của mấy người Từ lão Tam, tất cả đều là trùng hợp. Lương Vũ nói cô ta cùng Giang Niệm là chị em tốt, làm sao lại đi hại cô ấy? Lương Vũ còn muốn được gặp Giang Niệm một lần, cô ta phải ở ngay trước mặt giải thích với Giang Niệm.

Lương Vũ tâm địa không tốt, Hàn Khiếu là không nghĩ tới muốn để cho Giang Niệm gặp lại cô ta, trợ lý liền cầm ảnh chụp đêm hôm đó đưa ra. Đêm hôm ấy sau khi kế hoạch của mấy người Từ Lão Tam thất bại, Mã Đại Vĩ vẫn núp ở trong bóng tối, về sau Lương Vũ lấy xong lời khai liền cùng hắn đi về, kết hợp với việc Lương Vũ nói với Giang Niệm là chồng cô ta phải tăng ca... Đây rõ ràng không phải là đang nói dối sao?

Khi vừa nhìn thấy ảnh chụp, Lương Vũ cùng Mã Đại Vĩ bị dọa cho giật mình, Lương Vũ khóc đến nước mắt đầm đìa, không nói bất cứ cái gì cả, chỉ nói mình bị oan, còn một mực la hét muốn gặp Giang Niệm, nói cô ta có việc muốn nói với Giang Niệm.

Trợ lý nói: “Tôi có cảm giác lời nói của Lương Vũ có điều gì đó không ổn, giống như cô ta nắm trong tay điểm yếu gì đó của Giang tiểu thư? Về phần là cái gì, tạm thời còn không biết, Lương Vũ ngập miệng rất chặt, nói cái gì cũng không chịu nói.”

“Trước đem hết tin tức moi ra.”

“Vâng, tôi biết nên làm như thế nào, Hàn tổng.”

Hàn Khiếu híp mắt, hắn hít một ngụm khói, nhìn lên bầu trời màu đen, mắt sắc thâm trầm.

Đương nhiên loại chuyện này Hàn Khiếu không có giấu diếm Giang Niệm, sau khi Giang Niệm tắm rửa xong đi ra, hắn liền nói chuyện của Lương Vũ cho cô, nói:

“Lương Vũ nói muốn gặp em, nếu như em không đi gặp cô ta em sẽ phải hối hận. Giang Niệm, em có nhớ hay không Lương Vũ đối với em từng làm qua chuyện gì kỳ lạ? ”

Giang Niệm im lặng suy nghĩ một lúc, cái mà Lương Vũ gọi là điểm yếu, ngược lại Giang Niệm có thể đoán được một hai, dù sao trong lòng Lương Vũ nghĩ cái gì đều là không bình thường, cô ta không biết đúng sai, cô ta không chỉ có muốn tiền, càng muốn hơn chính là hủy đi Giang Niệm. Bất quá bây giờ những lời như vậy đều không thể nói ra, lắc đầu nói:

“Em không biết, em không nghĩ cô ấy sẽ đối xử với em như vậy...”

Hàn Khiếu nhìn Giang Niệm yên tĩnh lại trầm mặc, dừng một chút, trong giọng nói không tự chủ được nhẹ đi mấy phần:

“Vậy em muốn đi gặp cô ta sao?”

Giang Niệm nhẹ nhàng thở dài, làm ỏ trong chăn, nhỏ giọng nói:

“Để cho em suy nghĩ, được không?”

Hắn trấn an vỗ vỗ cô, “Không sao, không đi gặp cũng được, không nên miễn cưỡng chính mình.”

Giang Niệm ân một tiếng, cô cảm thấy cô có thể đi xem Lương Vũ một chút, dù sao bây giờ hào quang nữ chính của cô cũng đang dừng lại ở năm mười

tám điểm, Lương Vũ có lẽ chính là hai điểm còn thiếu kia, chờ đến lúc được sáu mươi điểm, có lẽ chính là thời điểm mà cô nên oanh oanh liệt liệt mang bầu chạy, chỉ là đứa nhỏ này còn chưa đến, ngôi nhà cũng không có...

Cô lại khe khẽ thở dài, Hàn Khiếu nghe thấy, chỉ cảm thấy thương yêu cô không dứt, dĩ nhiên đối với Lương Vũ càng không chán ghét.

Kỳ thật Hàn Khiếu có thể cảm giác được, từ khi sự việc bắt cóc xảy ra, Giang Niệm cũng không vui vẻ như trước kia, luôn luôn thờ dài giống như bây giờ, Lương Vũ đối với cô đã tạo thành vết thương lớn. Trên thế giới này người xấu quá nhiều, thế nên Hàn Khiếu đã quyết định về sau khi sửa xong nhà cho cô sẽ trang bị thêm hệ thống bảo vệ an toàn tốt nhất! Bằng không thì thật đúng là không yên tâm.

Mới qua chín giờ, Hàn Khiếu đi đến thư phòng một chuyến, khi trở về liền phát hiện Giang Niệm còn đang cầm điện thoại di động lộp bộp gõ chữ, rõ ràng người hay nhắn tin cùng cô là Lương Vũ đều bị giam vào cục cảnh sát, làm sao còn đang nghịch điện thoại? Xem ra là người đã chịu qua tổn thương, nên chơi điện thoại để giải sầu.

“Nhanh ngủ, đừng nghịch điện thoại.”

“Em đang cùng Chu đại ca nói chuyện phiếm, anh ấy nói sắp phải trở về, nói lần sau đến Đế Đô sẽ lại đến chơi.”

“... Em làm sao lại nói chuyện cùng Chu Hiền rồi?”

Người ngoài đều nói Chu Hiền là một người không dễ dàng tiếp cận.

Giang Niệm nói: “Chúng em thêm Wechat a.”

Hàn Khiếu: “Ồ.”

Giang Niệm còn nói: “Chu đại ca thật là một người đàn ông tốt, anh ấy ôn nhu lại quan tâm, chờ về sau chúng ta ly hôn, em sẽ tìm một người giống như Chu đại ca ôn nhu lại quan tâm để yêu đương. A, đúng, đơn ly hôn anh đã làm xong chưa?”

Hàn Khiếu vốn còn muốn nói em đã gặp qua Chu Hiền vài lần liền biết đối phương là một người đàn ông tốt rồi? Dễ dàng như vậy tin người, chuyện của Lương Vũ còn chưa đủ sao? Sau đó liền nghe thấy Giang Niệm hỏi về đơn ly hôn... Giống như lúc trước hắn có phân phó cho luật sư làm sau đó liền vứt ra sau đầu.

Giang Niệm nhìn hắn một chút, nghiêm túc nói:

“Kỳ thật ngày hôm nay em cùng gia gia thử dò xét tiếng gió, có thể là việc em bị thương khiến ông sợ, ngược lại để ông đã nghĩ thông suốt rất nhiều, gia gia nói chỉ cần em vui vẻ vui vẻ, cái khác sao cũng được. Em nghĩ khi nào chúng ta lại cùng gia gia nhắc lại, ông hẳn là sẽ không phản đối. Sau khi anh làm xong đơn ly hôn chúng ta liền mau chóng chia tay.”

Hàn Khiếu có chút bức bối, thanh âm hắn buồn bức ừ một tiếng, không hề nói đến vấn đề ly hôn, ngược lại nói:

“Em đừng quá tin người, em cùng với Chu Hiền mới gặp nhau vài lần đã cảm thấy đối phương là người tốt rồi? Nghĩ lại Lương Vũ trước đó, là người như thế nào, phải tiếp xúc nhiều về sau mới có thể biết được. Cần thận lại bị lừa gạt.”

Giang Niệm bị hắn nói trúng, thanh âm có chút khỏ sở cùng bị thương:

“... Em đã biết, vậy sau này trước khi yêu đương em sẽ hỏi ý kiến của anh trước. Bằng không thì Hàn Khiếu ca, nếu như anh có quen biết người nào tốt, có thể giới thiệu cho em sao?”

Hàn Khiếu: “...???”

Mẹ, giới thiệu đàn ông tốt?

Hắn đang muốn nói không, liền nghe thấy Giang Niệm như bưng bình đại ngộ nói:

“Há, em đã quên, bên cạnh anh hẳn là không có người đàn ông nào tốt cả, vẫn là em tự mình chậm rãi tìm đi, tương đối đáng tin cậy.”

Cô còn rất lễ phép: “Vẫn là trước cảm ơn anh a.”

Hàn Khiếu: “...!!!” Em là ma quỷ sao???

Hàn Khiếu chỉ cảm thấy trong lồng ngực khí huyết cuộn cuộn, cái này đúng là cô nhóc thối, quả nhiên là người phụ nữ vứt bỏ tình cảm!

...

Lương Vũ ở cục cảnh sát đợi mấy ngày cũng không đợi được Giang Niệm, cô ta giờ phút này tràn đầy tuyệt vọng, trong lòng đối với Giang Niệm càng hận hơn.

Hoặc là nói cô ta chính là ghen ghét, ghen ghét Giang Niệm so với cô ta trôi qua tốt, ghen ghét Giang Niệm có một người đàn ông tốt như vậy che chở,

ghen ghét Giang Niệm trong tay có thể tiêu không hết tiền, nhưng cũng không nỡ mua cho cô ta một cái túi, bây giờ cô ta bị người đập ở dưới lòng bàn chân, cô ta biết cô ta thảm rồi, liền trước khi chết cũng muốn kéo cái đệm lưng.

Cho nên cô ta báo cáo nói, Giang Niệm cũng hút thuốc phiện.

Đây sẽ trở thành vết nhơ của Giang Niệm, như vậy sống ở Hàn gia sẽ tốt sao? Hàn gia Lão gia tử cả đời chính trực, có thể cho phép cháu dâu của mình hút qua thuốc phiện sao? Có lẽ bây giờ sẽ không có ai tin tưởng cô ta, nhưng thời điểm biết được kết quả, tất cả mọi người đều sẽ giật nảy cả mình!

Cô ta muốn xem trò hay của Giang Biêm. Vốn là muốn cho Giang Niệm một cái cơ hội, nhưng cô đã không muốn, cũng đừng trách cô ta không khách khí.

Tác giả có lời muốn nói: Hàn Ngũ ít đến từ nội tâm gào thét: Người là ma quỷ sao???

Ba mươi vị trí đầu đưa tiểu hồng bao ~

Sáng hôm nay đi ra, giữa trưa lúc đầu dự định ngủ nửa giờ, kết quả đồng hồ báo thức không có đem ta náo, tỉnh lại đều nhanh ba điểm rồi...

Còn có canh hai!!

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Kiều Thê Mang Bầu Chạy (9)

Edit: An Minh Tuệ.

Thời điểm Lương Vũ náo loạn việc kia, luật sư riêng của Hàn Khiếu đã đem đơn ly hôn đặt ở trên bàn làm việc của hắn, nói trừ hai ngôi nhà kia ra, còn có một số bất động sản cùng tiền mặt, cũng có thể mua thêm mấy ngôi nhà, số tiền này có thể giúp Giang Niệm sống thoải mái khi rời khỏi Hàn gia. Ngoài ra còn có một chút cổ phần của Hàn thị, hàng năm chia hoa hồng cũng có thể đảm bảo tài chính của Giang Niệm sẽ có liên tục không ngừng.

Đương nhiên nếu như Hàn Khiếu thấy có vấn đề gì, hắn có thể xem lại và làm thêm một bản khác. Nếu như không có vấn đề, như vậy liền có thể ký tên.

Luật sư nói xong, liền đợi Hàn Khiếu mở miệng, bất quá hắn đợi trái đợi phải cũng không đợi được Hàn Khiếu lên tiếng, ngay cả đơn ly hôn Hàn Khiếu cũng không nhìn một chút, hắn ngẩng đầu, liền thấy Hàn Khiếu một tay chống đỡ cái trán, mặt không thay đổi, mắt lộ ra suy nghĩ sâu xa, cũng không biết suy nghĩ đã đi đến nơi nào rồi?

Hàn Khiếu thật ra có chút khó chịu, cũng không biết có phải hay không là do gần đây hắn không có ra ngoài đi chơi, hoặc là bị Giang Niệm làm cho tức giận? Dù sao đối với việc ly hôn sau đó sẽ khôi phục tự do của mình, tựa hồ cũng không khiến hắn vui vẻ.

Mặc dù hắn đã được gia gia đồng ý, Lão gia cũng nói, sẽ không can thiệp vào hôn nhân của hắn và Giang Niệm nữa, hắn cũng đã hứa, về sau sẽ coi Giang Niệm như em gái ruột để yêu thương, sẽ chăm sóc cô cả đời, sẽ không để cho bất luận kẻ nào bắt nạt cô...

Hàn Khiếu rốt cục đã được như mong muốn, làm sao ngược lại lại không có cảm giác thấy mình được giải thoát đâu?

Bất quá đây rốt cuộc vẫn là kết quả mà hắn muốn, hôn nhân giữa hắn và Giang Niệm vốn đã là sai lầm. Nghĩ như thế, do dự trong lòng hắn cũng bị đè xuống một chút.

Hàn Khiếu cầm đơn ly hôn xem qua một lần, không nói thêm gì, hắn cầm lên bút máy, mấy lần đặt bút, nhưng cũng không có ký tên lên đó.

Luật sư nói: "Hàn tổng cảm thấy cần phải sửa đổi cái gì sao?"

Hàn Khiếu sững sờ, lạnh lùng nói:

"Hai ngôi nhà này, bỏ đi một căn."

Luật sư nghi hoặc một lát, lúc trước Hàn tổng còn đặc biệt dặn hắn là phải cho vào bây giờ lại muốn bỏ ra? Bất quá cấp trên đã nói như vậy, hắn cũng không có ý kiến gì.

Hắn cầm đơn ly hôn làm lại một lần nữa, bên trên ghi cũng là chỉ có một ngôi nhà, khi hắn một lần nữa đi vào văn phòng của Hàn Khiếu để lấy chữ ký,

Hàn Khiếu nắm vuốt bút, khuôn mặt lạnh lùng nhìn hấn một lúc.

Luật sư có chút kỳ quái:

“Hàn tổng còn có vấn đề gì không?”

Hấn nhìn đơn ly hôn, trầm mặc hồi lâu, lắc đầu nói: “Không có.”

_____ Hấn rút cục cầm bút viết xuống hai chữ “Hàn Khiếu”.

Hấn vốn là không nên có vấn đề gì.

Luật sư sau khi đi, trợ lý bị gọi vào, Hàn Khiếu nói:

“Ngôi nhà bên kia thế nào rồi?”

Giang Niệm thích ngôi nhà kia sau khi đã sửa xong, chỉ là đồ dùng trong nhà còn cần phải đặt mua, còn một cái đình nhỏ bên trong khu vườn đang xây dựng, nhưng mấy việc này cũng không tốn nhiều thời gian, bây giờ không sai biệt lắm cũng sắp làm xong, còn cần sắp xếp lại vườn hoa một chút. Trợ lý còn nói, tất cả đồ điện trong nhà đều đã được sắp xếp cẩn thận, chỉ thiếu một chút đồ dùng hàng ngày. Còn có đề nghị của Hàn Khiếu lúc trước về hệ thống an toàn cũng đã hoàn thiện.

Trợ lý đem sự mọi việc làm được quá tốt, cơ hồ tìm không ra một chút sai sót, Hàn Khiếu nhìn không được lườm trợ lý vài lần, trợ lý bị nhìn chăm chăm cảm giác phía sau lưng mát lạnh, hấn lập tức nói:

“Hàn tổng yên tâm, trong vòng ba ngày Giang tiểu thư nhất định có thể xách giỏ vào ở! Tôi sẽ mau chóng đem mọi việc làm xong!”

Hàn Khiếu: “.....”

Hàn Khiếu không vui vẻ phát tay đem trợ lý đuổi ra ngoài.

Hấn đau đầu vuốt vuốt mi tâm, đốt một điếu thuốc hít vài hơi, cuối cùng đề xuống được việc trong lòng hấn tràn đầy buồn bực, hấn không khỏi cảm thấy, giống như có thứ gì đó quan trọng ở trong tim hấn đang bị rút ra...

Mà luật sư đã đến Hàn gia, hấn vốn là khách quen của Hàn gia, nói rõ mục đích lần này của mình đến Hàn gia sau đó liền được đưa đến trước mặt Giang Niệm

Chân của Giang Niệm đã tốt lên rất nhiều, nghe được luật sư đến, cô cũng không ngồi xe lăn, mà cầm tay A di nhảy nhót chạy đến phòng khách!

Luật sư rất là khách khí, ôn hòa nói: “Xin chào Giang tiểu thư, tôi là luật sư của Hàn tổng, cô gọi tôi là Tiểu Vương là được rồi.”

Giang Niệm nháy con mắt nhìn hấn, nói: “Anh đến là để đưa đơn ly hôn sao?”

Tiểu Vương gật đầu nói đúng, từ trong túi công văn xuất lấy ra văn kiện đưa cho Giang Niệm, nói:

“Đúng vậy, đơn ly hôn Hàn tổng đã ký, đây là những tài sản mà sau khi ly hôn cô sẽ nhận được, cô xem thử, nếu có chỗ nào không hài lòng, có thể nói với tôi, Hàn tổng nói yêu cầu của cô đều sẽ đồng ý.”

Hấn cẩn thận nói rõ về tài sản mà Hàn Khiếu sẽ chia cho cô sau khi ly hôn, Giang Niệm tùy tiện nhìn mấy lần, Hàn Khiếu quả nhiên là ra tay hào phóng:

“Em không có vấn đề, hiện tại liền có thể ký.”

Tiểu Vương trước đó đã nghe qua không ít tin đồn liên quan đến Giang Niệm, còn tưởng rằng hấn còn phải phí một phen lời nói mới có thể khiến cho Giang Niệm ký tên, không nghĩ tới Giang Niệm sáng khoái như vậy? Như thế bắt đầu so sánh, làm sao cảm giác thấy ngược lại là Hàn Khiếu giống như là người lưu luyến không rời bị ném bỏ đi?

Giang Niệm nhìn về phía Tiểu Vương nói: “Xin lỗi, nhưng trên người em không có bút, xin hỏi có thể mượn bút của anh dùng một chút sao?”

Tiểu Vương giật mình hoàn hồn: “Có thể, đương nhiên có thể.”

Hấn lấy bút ra, đưa đến trước mặt Giang Niệm

Giang Niệm mở nắp bút đang muốn ký tên, bên kia A di hoang mang rối loạn chạy tới: “Không xong, cảnh sát đến rồi!”

...

Hàn Khiếu vẫn còn đang họp, đột nhiên liền nhận được một cuộc điện thoại do trợ lý gọi đến, nói ở chỗ Giang Niệm đã xảy ra vấn đề rồi.

Trong lòng của hân hoàng hốt, lại bỗng nhiên có chút mừng thầm, ý nói là Giang Niệm nhìn thấy đơn ly hôn xong lại không muốn ký tên nữa? Nếu là như vậy, hân giống như cũng không cảm thấy khó chịu, thậm chí nghĩ muốn lập tức trở về để cười nhạo cô...

Hân Khiếu nghe điện thoại, di chuyển cái ghế, cuối cùng lại trở về đáng vẻ vô lại của mình, thản nhiên nói:

“Chuyện gì?”

Luật sư Tiểu Vương: “Hân tổng, có người tố cáo Giang tiểu thư hút thuốc phiện, vừa rồi cảnh sát đã đến nhà, Giang tiểu thư muốn làm sáng tỏ mình không có sử dụng thuốc phiện, nên đã chủ động đi cục cảnh sát, yêu cầu tiến hành kiểm tra.”

Bỗng nhiên sắc mặt của Hân Khiếu trở nên hết sức khó nhìn!

Người tố cáo Giang Niệm sẽ là ai, không cần phải nói, người đầu tiên Hân Khiếu nghĩ đến chính là vợ chồng Mã Đại Vĩ cùng Lương Vũ, Giang Niệm sống ở Hân gia rất yên lặng, căn bản cũng không cùng người khác gây thù chuốc oán, chỉ có bọn họ mới có thể nghĩ ra việc đưa Giang Niệm vào chỗ chết.

Cũng không động não mà nghĩ xem, làm sao Giang Niệm có thể hút thuốc phiện được? Chỉ là bọn họ đã dám nói như thế, chẳng lẽ là trước đó có đối với Giang Niệm động chân động tay? Giang Niệm ngốc như vậy, chẳng lẽ đã trúng kế? Dù sao cô cũng từng đi chơi mấy lần với Lương Vũ, cơ hội của bọn họ khẳng định rất nhiều.

Hai người này lại còn dám đùa nghịch trên đầu của hân!

Đương nhiên cuộc họp cứ như vậy mà kết thúc, tất cả cao tầng của Hân thị đều tận mắt nhìn thấy Hân Khiếu hoảng hốt chạy ra khỏi phòng họp, thậm chí ngay cả một câu kết thúc buổi họp cũng không nói.

Trong lúc nhất thời cả đám người anh nhìn tôi, tôi xem anh một chút, đều nghĩ hoặc rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì, thậm chí còn suy nghĩ người có thể làm cho Hân Khiếu hốt hoảng như vậy là ai, chẳng lẽ là Hân gia Lão gia tử đã xảy ra chuyện gì? Nếu Lão gia tử xảy ra việc gì thì khẳng định đã có chuyện lớn, chả lẽ là cô vợ nhỏ ở nhà của Hân tổng? Không phải đều nói Hân tổng luôn muốn ly hôn sao, lần này hân là có chuyện lớn gì rồi?

Tóm lại đủ các loại suy đoán tầng tầng lớp lớp.

Hân Khiếu lại không để ý được bọn họ sẽ suy nghĩ những thứ linh tinh gì, trong đầu hân bây giờ chỉ nghĩ đến Giang Niệm. Mặc dù cô nhóc kia nói chuyện luôn làm người khác bức mình, thường xuyên khiến hân tức giận, nhưng nói thật, kể cả có như vậy hân cũng không muốn bắt nạt cô.

Cô nhóc kia chính là do Hân Ngũ hân bảo vệ, bất kỳ người nào cũng không thể động vào!

Xe con màu đen đi với tốc độ nhanh nhất để đến được cục cảnh sát, sau khi Hân Khiếu xuống xe đều một đường đi nhanh, trợ lý liều mạng đuổi theo đều không đuổi kịp! Thầm nghĩ Hân tổng đối với Giang Niệm lo lắng có phải là có chút quá mức rồi? Mà tại sao Hân tổng lại lo lắng cho Giang Niệm như vậy? Đầu đã ly hôn rồi không có khả năng là thích người ta à? Mà luật sư còn đang ở bên cạnh Giang Niệm, có ai có thể bắt nạt được cô đâu?

Mọi việc đều như trợ lý phán đoán, thời điểm Hân Khiếu đến nơi, luật sư Tiểu Vương đã đem mọi việc xử lý gần xong xuôi, mọi thứ cũng gần như đã hoàn thành xong, bởi vì khi Giang Niệm tiến hành kiểm tra, kết quả kiểm tra là âm tính, chứng minh Giang Niệm cũng không có sử dụng thuốc phiện.

Cho nên đều là sợ bóng sợ gió.

Sau khi nghe được kết quả như vậy rốt cục Hân Khiếu cũng nhẹ nhàng thở ra, hân đương nhiên tin tưởng Giang Niệm, chỉ là không tin sự thông minh của cô mà thôi.

“Vậy bây giờ Giang Niệm đang ở đâu?”

“Giang tiểu thư đi gặp Lương Vũ.”

Luật sư còn nói, bên Lão gia tử hân đã gọi điện thoại nói rõ mọi việc, trong nhà cũng sẽ không xảy ra việc gì, Giang Niệm cũng rất tốt, cũng không có bởi vì chuyện lần này mà bị dọa sợ, mọi chuyện đều tốt.

“Hân tổng không cần lo lắng.”

Hân Khiếu ân một tiếng, coi như là như thế, nhưng bây giờ hân y nguyên rất muốn gặp được Giang Niệm.

Rốt cục hân cũng phát hiện, không biết bắt đầu từ khi nào, Giang Niệm ở trong lòng hân đã chiếm một vị trí rất lớn.

Cho nên tại thời điểm phải ký tên vào đơn ly hôn, hân đã do dự; hân cũng đã không vui khi trợ lý và luật sư lại làm việc nhanh như vậy; càng hi vọng Giang Niệm một lần nữa sẽ từ chối ly hôn với hân; khi nghe đến ước mơ của Giang Niệm về tương lai, tâm trạng của hân sẽ vì điều như vậy; cho nên thời điểm trợ lý tới nói Giang Niệm xảy ra chuyện, hân lại có thể chỉ trong một nháy mắt liền vui vẻ như vậy.

Hân không thể không thừa nhận, loại cảm giác này khả năng chính là yêu thích đi.

...

Lương Vũ cơ hồ không dám tin vào hai mắt của mình, dựa vào cái gì mà bây giờ Giang Niệm còn có thể hoàn hảo không chút tổn hại nào ngồi ở trước mặt cô ta? Hiện tại không phải cô nên khóc sao? Cô không phải hẳn là bị mọi người phi nhổ sao? Cô không phải hẳn là bị người Hàn gia chán ghét mà vứt bỏ sao? Cô làm sao còn có thể cười được!

Giang Niệm nói: “Lương Vũ, tôi nhìn cậu giống như là thật bất ngờ?”

Lương Vũ điên cuồng lắc đầu: “Không có khả năng, không có khả năng, khẳng định là kiểm tra xảy ra sai sót, phải kiểm tra lại, nhất định phải kiểm tra lại một lần nữa!”

“Coi như có kiểm tra thêm một trăm lần đi nữa, cũng sẽ không có kết quả như cậu muốn.” Giang Niệm mím môi, cười khề một tiếng, “Đại khái là do tôi xem nhiều tin tức đi, cho nên đối với cái thế giới này tràn đầy cảnh giác, chỉ cần là đồ vật mà người khác chạm qua, hay là thứ mà tôi không chắc chắn, tôi sẽ không dùng, vì sợ có một ngày tin tức xuất hiện ở trên báo kia sẽ xảy ra trên người mình.”

Lương Vũ khiếp sợ nhìn Giang Niệm, mặt mũi tràn đầy không thể tin.

Giang Niệm lại nói: “Một cái thói quen như vậy là rất tốt rất quan trọng, cậu xem, không phải bây giờ nó đã cứu tôi một lần sao, đúng chứ?”

Vài ngày trước, trước lúc xem phim, Lương Vũ đã đến trước để mua CocaCola cùng bắp rang, sau đó ở trong ly cola đổ thuốc phiện vào, đó là thứ mà cô ta đã trộm của Mã Đại Vi được một ít, không, không chỉ một lần đó, mấy lần cùng Giang Niệm đi chơi, cô ta đều tìm cơ hội để ra tay. Nhưng cô ta rõ ràng đã nhìn thấy Giang Niệm uống a, vì sao lại không có kiểm tra ra?

Lương Vũ: “Cậu không tin tôi? Cậu thế mà một mực không có tin tôi? Cậu có phải hay không đã sớm biết tôi...”

“Cậu cái gì? Biết cậu đã sớm thiết kế tốt kế hoạch để hại tôi sao?”

Giang Niệm liếc nhìn cô ta, nhẹ nhàng ngoắc ngoắc môi, rõ ràng là một bộ dáng dịu dàng giờ phút này nhìn lại có chút lãnh đạm.

“Lương Vũ, tôi và cậu không thù không oán, cậu vì cái gì nghĩ muốn hại tôi? Cũng bởi vì tôi sống tốt hơn cậu sao? Cuộc sống này người sống tốt hơn cậu có hàng nghìn người, có phải hay không cậu cũng muốn đem những người này giết sạch mới thoải mái?”

Lương Vũ tự biết cô ta xong rồi, lúc trước muốn để Giang Niệm tới gặp cô ta một lần, chính là muốn dùng việc này để uy hiếp Giang Niệm, để Giang Niệm nói Hàn Khiếu bỏ qua cho cô ta, bỏ qua một mình cô ta là được, còn Mã Đại Vi hẳn nên ở lại trong tù, cô ta đều đã nghĩ kỹ, chỉ cần cô ta có thể ra ngoài, cô ta liền đem chuyện Giang Niệm hút thuốc phiện làm lợi thế.

Nhưng cô ta đợi mấy ngày, cũng không thấy Giang Niệm đến gặp cô ta, không hề nhớ đến một chút tình cảm ngày xưa, khiến cô ta càng thêm hận, nên mới xuất hiện một màn này.

Nhưng kế hoạch của cô ta không hề thành công!

Việc lần này thất bại, cô ta cũng không có gì để uy hiếp được Giang Niệm!

Nhận thức được hoàn cảnh của mình bây giờ, Lương Vũ lập tức cầu cứu Giang Niệm.

“Lần này là tớ sai rồi, mong cậu tha thứ cho tớ, giúp tớ, chỉ cần giúp tớ lần này thôi...”

Giang Niệm nhàn nhạt: “Cậu đã làm sai thì nên phải trả giá cho hành động của mình, tôi không giúp được cậu. Cậu nên nghĩ kỹ lại, suy nghĩ xem cả đời này cậu đã làm được những gì.”

Giang Niệm không nhìn cô ta nữa, trực tiếp đi ra ngoài, mặc cho Lương Vũ kêu gào thảm thiết, cũng không quay đầu lại.

Người phụ nữ này, là bị Mã Đại Vi giày vò đến mất lý trí, càng đã mất đi bản thân, ở trong trí nhớ của Giang Niệm, Lương Vũ mặc dù hơi cao ngạo, nhưng cũng không phải là một người muốn người khác chết, cô ta đã từng mơ ước một cuộc sống hạnh phúc. Chỉ là bởi vì đi theo nhầm người, rõ ràng về sau có thể sửa chữa, cô ta có thể chọn cách rời khỏi Mã Đại Vi, nhưng lại chọn nhầm đường, còn cùng với Mã Đại Vi cùng nhau làm việc xấu, cuối cùng đã không thể quay lại.

Phạm sai lầm không đáng sợ, đáng sợ chính là không dám thừa nhận mình sai rồi, liền ngay cả dũng khí sửa sai cũng không có.

...

Hàn Khiếu ở bên ngoài chờ một lúc lâu còn không thấy Giang Niệm đi ra, đột nhiên nhớ tới cái gì, hỏi luật sư:

“Cảnh sát đến đây lúc nào?”

Luật sư Tiểu Vương nói: “Thời điểm cảnh sát đến, chính là lúc Giang tiểu thư đang chuẩn bị ký tên.”

... Nói cách khác còn không có ký, đang chuẩn bị ký?

Hàn Khiếu nhẹ nhàng thở ra, việc xảy ra đột ngột như vậy, vậy khẳng định là chưa có ký tên, hẳn mừng thầm nói:

“Đem đơn ly hôn cho tôi.”

Luật sư Tiểu Vương dừng một chút, đem văn kiện đưa cho Hàn Khiếu, thấy rõ trên mặt Hàn Khiếu là vẻ vui mừng có chút chần chờ nói:

“Mặc dù cảnh sát đến đột ngột, nhưng Giang tiểu thư rất nhanh đã bình tĩnh lại, liền nói một câu nói...”

Hàn Khiếu liếc mắt nhìn hẳn, giờ đơn ly hôn đã ở trên tay hẳn rất yên tâm, nói: “Cái gì?”

Luật sư Tiểu Vương: “Giang tiểu thư nói ‘chờ tôi một phút đồng hồ, để tôi ký tên vào đơn ly hôn đã.’”

Phốc —— Khụ khụ khụ!

Trợ lý đang yên lặng đứng ở một bên đột nhiên giật mình điên cuồng ho khan, hẳn che miệng lại, quay lưng lại, bả vai lại liều mạng lay động!

Hàn Khiếu: “.....”

Một phút ấy, đáy lòng của Tiểu Vương đều cảm thấy từ linh hồn của Giang Niệm phát ra bá khí!

Chú cảnh sát còn có thể làm sao, đương nhiên là chờ a.

Tác giả có lời muốn nói: canh hai ~

Cám ơn đã ủng hộ chính bản, ba mươi vị trí đầu đưa hồng bao, sau ba mươi ngẫu nhiên.

A a đất ~ ngủ ngon.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Kiều Thê Mang Bầu Chạy (10)

Edit: An Minh Tuệ.

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi vì Hàn Khiếu đã bí mật tổ chức một bữa tiệc lớn rất long trọng, chủ đề chính là chúc mừng Hàn Khiếu rốt cục đã khôi phục sự tự do, từ nay về sau lại trở về thành một Hàn Ngũ thiếu phong lưu tiêu sái.

Người đến cũng không ít, trừ bọn họ cùng mấy tên thiếu gia hay đi chơi bời cùng, còn có rất nhiều người đẹp, người mẫu trẻ, một người trong số đó chính là nữ minh tinh đang hot bây giờ về về quyến rũ Điều Từ Hàm, nghe nói rất lâu trước kia cô ta cũng đã thích Hàn Khiếu, một mực tìm cơ hội tiếp cận hẳn, nhưng đáng tiếc một năm trước Hàn Khiếu lại đột nhiên kết hôn, từ đó về sau liền sửa lại tính cách phong lưu xưa nay của hẳn.

Điều Từ Hàm không có cơ hội đến gần Hàn Khiếu, cũng không thấy cô ta hướng về phía Hàn Thiếu chạy qua, còn tưởng rằng cô ta đã sớm từ bỏ, bây giờ lúc này mới vừa truyền ra tin tức Hàn Khiếu ly hôn, tâm tư của cô ta quả nhiên lại sống dậy.

Đương nhiên, tâm tư như vậy khẳng định không chỉ có một mình Điều Từ Hàm, không chừng có bao nhiêu người ngo ngoe muốn hành động đâu.

Lưu Chính Dương cảm khái nói:

“Mặc dù Hàn ngũ thiếu đã trở thành một người đàn ông đã ly hôn, nhưng đào hoa một chút cũng không có giảm a, vẫn là như trước kia được hoan nghênh, quả nhiên đàn ông già tương đối được yêu thích sao?”

Lý Phi cho Lưu Chính Dương một cái tát:

“Nếu không cậu cũng đi làm đám cưới, không chừng so với Hàn Ngũ còn được hoan nghênh hơn. ”

“Cậu mau cút đi!”

“Đội lát nữa, phải uống không say không về.”

“Đúng, Ngũ Thiệu muốn ly hôn lâu như vậy, lần này rốt cục thành công, khẳng định là vui đến chết đi.”

“Có thể không vui sao? Rốt cục bây giờ Hàn Khiếu cũng thoát khỏi được phần mộ của hôn nhân, tắm rửa trong ánh sáng của tự do! Buổi tối hôm nay tất cả mọi người đều không được phép về sớm a, chúng ta phải chơi đến hết không dậy nổi mới thôi!”

“Bất quá tin tức có chính xác không? Ngũ Thiệu thật sự ly hôn? Đừng nhầm lẫn a, nếu không đúng chúng ta tổ chức như vậy cũng không tốt.”

Lý Phi cười một tiếng: “Yên tâm đi, không sai đâu, Lão gia tử nhà tớ cũng vì việc Hàn Khiếu ly hôn, về nhà liền túm lấy tớ đánh cho một trận, nước mắt cùng máu của tớ đã nói cho tớ biết đó là sự thật, và Giang Niệm cũng đã ký tên. Đây chính là điều thứ hai để chúng ta chắc chắn!”

Lời này ngược lại khiến cho mọi người đều tin tưởng, dù sao gia gia của Lý Phi cùng Hàn gia Lão gia tử rất thân với nhau, mấy Lão gia tử trắng trợn che chở cho Giang Niệm cũng không phải chuyện ngày một ngày hai, cho nên mặc dù bọn họ dám tổ chức tiệc sau khi ly hôn cho Hàn Khiếu, nhưng cũng không hề nói cái gì xấu về Giang Niệm.

“Đúng rồi, Hàn Ngũ lúc nào đến?”

Lưu Chính Dương vỗ đùi: “Không thể nào, mấy người còn chưa nói cho Hàn Ngũ sao?”

Đám người: “...”

Cái này thật tốt, mọi thứ đều chuẩn bị xong hết rồi, nhưng cũng không ai thông báo cho nhân vật chính của bữa tiệc này.

Thời điểm Lưu Chính Dương gọi điện thoại đến, Hàn Khiếu đang ngẩn đầu nhìn lên trời một góc bốn mươi năm độ, hắn đứng ở chỗ này đã rất lâu rồi, trước mặt hắn còn đứng hai người, một là tiểu trợ lý, một là luật sư Tiểu Vương —— hai người này chính là bởi vì hiệu suất làm việc quá tốt, quá nhanh mà bị ông chủ chỉ trích, đây cũng là nghề nghiệp của bọn họ trong kiếp này phải chịu tra tấn nhiều nhất.

Bất quá luật sư Tiểu Vương hắn là trấn định hơn so với Tiểu trợ lý rất nhiều.)

Giang Niệm đã về nhà, Lão gia tử rất vội vã, sau khi chuyện của Giang Niệm được giải quyết xong, liền để lái xe đến đón cô về nhà.. Ngược lại Hàn Khiếu muốn cùng cô nói mấy câu, nhưng lời nói đến bên miệng lại không biết nói như thế nào, đòi ly hôn chính là hắn, người từng nói là vĩnh viễn sẽ không thích Giang Niệm cũng là hắn, bây giờ...

Bất quá Giang Niệm nghĩ thoáng hơn so với hắn, thời điểm nhìn thấy hắn còn nói với hắn một câu chúc mừng, còn nói bây giờ có thể đi giải quyết nốt thủ tục ly hôn.

Lời nói đó giống như đâm vào tim của Hàn Khiếu, hắn giống như cảm nhận được cái gì gọi là tự chuốc lấy đau khổ.

Tiểu trợ lý rất có ánh mắt: “Hàn tổng còn phải trở về công ty tổ chức một cuộc họp...”

Giang Niệm rất khéo hiểu lòng người ân một tiếng: “Được rồi, vậy hôm khác đi.”

Hàn Khiếu muốn nói không.

Hắn nắm tóc, nhìn thấy Giang Niệm lên xe, sau đó cứ đứng như vậy cho đến bây giờ, càng nghĩ thì càng cảm thấy tức giận, hắn thường xuyên trừng mắt nhìn Tiểu trợ lý và luật sư Tiểu Vương vài lần, chỉ cảm thấy trong lòng đều buồn bực đến phát khổ.

Tiểu trợ lý cùng luật sư Tiểu Vương liếc nhau, đặc biệt ăn ý cho đối phương một cái ánh mắt ‘tự mình cầu phúc’. Xem ra, có đôi khi năng lực làm việc quá mạnh, hiệu suất làm việc quá nhanh cũng không phải chuyện tốt lành gì.

Bọn họ sao có thể nhìn không ra là Hàn Khiếu đã hối hận rồi, là từ lúc nào đối với Giang Niệm trở thành yêu rồi?

Đáng tiếc đã chậm một bước.

Hiện tại chỉ sợ là giận điên lên.

Lưu Chính Dương gọi điện thoại đến hẹn đi uống rượu, hắn căn bản thấy phiền, không muốn đi, nhưng lại nghĩ, xác thực bây giờ hắn cần uống mấy chén, để tỉnh táo lại một chút. Đúng lúc Lưu Chính Dương nói muốn cho hắn một bát ngò, còn nói có thêm mấy người bạn cũ cũng đến, tới đi tới đi tới đi!

“Nói tiếng người!”

“Cậu mau đến đây nhanh lên!”

Địa điểm hẹn là ở một ngôi biệt thự bên cạnh biển của Lưu Chính Dương, lúc trước cũng tổ chức vài bữa tiệc ở đây, bởi vì chỗ này có phong cảnh tươi đẹp, hoàn cảnh thoải mái, bảo vệ an ninh cũng rất tốt, đi đến đó yên tĩnh rồi uống một chén rượu nhỏ cũng không tệ.

Khi vừa đến cửa cảm thấy rất yên tĩnh, Hàn Khiếu xoa nhẹ mi tâm muốn buông lỏng tinh thần một chút, ai ngờ vừa mở cửa chính ra, chào đón hắn chính là rất nhiều người có gái có trai đang nhao nhao chúc mừng hắn, sau đó liền nghe thấy tiếng mở Champagne, pháo hoa cũng được bắn ra, Hàn Khiếu

đứng ở bên trong một thế giới tràn ngập màu sắc.

Hắn: “...”

Lưu Chính Dương là người thứ nhất nhảy ra, lớn tiếng nói:

“Chúc mừng Hàn ngũ thiếu tạm biệt với hôn nhân, sống lại với tự do hạnh phúc!”

Lý Phi nói tiếp: “Chúc mừng chiến dịch ly hôn của Ngũ ca đại thành công!”

“Từ nay về sau Ngũ Thiếu lại giống như Ngũ Thiếu trước kia!”

“Chúc mừng Ngũ Thiếu!”

“Chúc mừng Ngũ Thiếu!”

...

...

Âm thanh chúc mừng chúc mừng cơ hồ đều vây quanh Hàn Khiếu, hắn sững sờ nhìn xung quanh đủ loại màu sắc, trừng mắt về phía Lưu Chính Dương còn đang đứng huyết sáo, hắn muốn đánh người.

Tiểu trợ lý đi ở phía sau rất thức thời mà lùi về sau một bước, sợ bị chú ý đến. Hắn cảm thấy Hàn tổng phong lưu phóng khoáng của hắn đang ở biên giới chuẩn bị sụp đổ.

Hàn Khiếu xác thực rất tức giận! Mẹ nó có phải bây giờ ai cũng biết hắn đã ly hôn không?

Hai tên Lưu Chính Dương cùng Lý Phi đem hắn đẩy lên ngồi ở vị trí trung tâm, cười ha hả nói:

“Ngũ ca, ngày hôm nay cậu là nhân vật chính, chúng tớ đều không cướp danh tiếng của cậu.”

Hàn Khiếu cười lạnh hừ một tiếng:

“Đây chính là mấy người mà cậu nói?”

Mẹ nó, hắn đếm ít nhất cũng phải hơn trăm người! Một trăm người liền một trăm tiếng chúc mừng, liền đâm một người đang sống sờ sờ như hắn một trăm cái!

Lý Phi nói: “Đây không phải là chúc mừng cậu lại độc thân sao, không tổ chức lớn, làm sao thể hiện ra được Ngũ ca cậu đối với chuyện ly hôn này rất vui vẻ? Đúng không!”

Hàn Khiếu giống như lại bị đâm thêm một đao, hắn cắn răng, cầm lên một ly bia uống một hơi cạn sạch, vỗ tay nói:

“Cút cút cút cút cút!”

Lưu Chính Dương ngửa đầu cười một tiếng: “Ngũ ca, hôm nay có chuyện vui, tất cả mọi người đều cùng nhau nâng ly chúc mừng nào.”

Hàn Khiếu ngửa đầu nhìn hắn, rốt cục nhìn không được đập một chân đến!

“A ——!!”

...

Sau khi Giang Niệm từ cục cảnh sát về nhà, bị Lão gia tử lôi kéo bước qua một cái chậu than, Lão gia tử nói cô gần đây rất xui xẻo, toàn bị mấy kẻ không tốt hãm hại, bước qua chậu than để đốt hết xui xẻo đi, bằng không thì ông đi ngủ cũng không thấy yên tâm.

Giang Niệm lại cảm thấy đi gặp Lương Vũ cũng không có vô ích, khi cô nói chuyện với Lương Vũ hào quang nữ chính của cô đã tăng lên sáu mươi điểm, mặc dù còn ký vào đơn ly hôn, theo lý mà nói cũng phải tăng thêm điểm, chỉ là đến sáu mươi điểm liền không có động dậy nữa.

Nói như vậy, là lại dừng ở một mốc khó khăn.

Đã ly hôn rồi mà điểm vẫn không tăng, vậy cũng chỉ còn có thể là mang bầu chạy.

Giang Niệm suy nghĩ Hàn Khiếu là thích mẫu phụ nữ quyến rũ, hắn và cô đã ngủ với nhau một năm nhưng cũng không xảy ra việc gì, vì thế nếu muốn có một đứa bé đúng thật là hơi khó.

Càng đừng nói đến hôm nay ăn cơm tối hắn cũng không về nhà.

Lão gia tử thở phì phì: “Đúng là thằng cháu trời đánh, vừa ly hôn xong đến nhà cũng không về, trước đó đối tốt với cháu như vậy đều là đang lừa cháu đấy! Lừa để cháu đồng ý ly hôn, cháu xem đi, bây giờ không phải lộ ra nguyên hình rồi sao! Giỏi lắm, giỏi lắm rồi!”

Dù sao khoảng thời gian này Lão gia tử đối với Hàn Khiếu là càng ngày càng không hài lòng, nhìn chỗ nào cũng thấy không vừa mắt, nếu như không phải là cháu trai ruột của ông, ông thật đúng là muốn đem Hàn Khiếu ném xuống sông cho cá ăn. Nhìn xem chỉ vừa mới ký xong đơn ly hôn, đã chờ không được ra ngoài ăn chơi.

Về sau phải tìm cho Niệm Niệm nhà ông một người đàn ông đáng tin cậy! Chu Hiên hình như cũng không tệ?

Ngược lại Giang Niệm nghĩ rất thoáng, khuyên Lão gia tử uống thêm mấy ngụm canh, sau bữa ăn hai ông cháu vẫn đem xe lăn ra đi để tiêu com một chút, không đây mấy phút từ hai người liền biến thành bốn năm người an ủi Giang Niệm, còn nói với cô trên đời này đàn ông tốt còn có rất nhiều, nếu người này không hợp thì vẫn còn có người khác.

Giang Niệm gật đầu, chân thành nói: “Ông nội bà nội yên tâm, cháu sẽ không đối với tình yêu và hôn nhân từ bỏ hi vọng đâu!”

... Mặc dù có chút lạ, nhưng cô có thể nói ra những lời như vậy là rất tốt.

Đến khi Lão gia tử trở về phòng ngủ, Giang Niệm cũng về nhà, đầu tiên đem đơn ly hôn xem lại một lần, sau đó đem chìa khóa nhà mà luật sư Tiểu Vương đưa cho cô để sờ sờ, hiện tại cô cũng có nhà riêng! Giác mơ đẹp của cô liền có thể thực hiện rồi —— lần này ai nói cái gì đi nữa cô cũng sẽ không trả lại.

Giang Niệm cảm thấy thế giới này của cô so với thế giới trước tốt hơn rất nhiều, không chừng chính là do cô đã quý lạy thần tài cả một đời, quả nhiên là Thần may mắn của cô a, về sau chuyển nhà xong cô cũng sẽ đem một thần tài về nhà lạy để kiếp sau cũng có tiền tài như vậy!

Đắc ý nhìn một phen, lúc này mới hài lòng đi tắm rửa. Mặc dù không có Hàn Khiếu giúp, nhưng chân của cô đã bớt sưng, lại có a di giúp, tắm rửa cũng không phải là vấn đề.

Bất quá cô lại không nghĩ đến, đợi khi cô tắm xong bước ra, thế mà đã thấy Hàn Khiếu trở về.

Người đàn ông cời ra hai viên cúc trên cùng của áo sơ mi trắng, xương quai xanh gợi cảm như ẩn như hiện, ống tay áo xắn đến khuỷu tay, lộ ra da thịt săn chắc, hần nghiêng người dựa ở trên vách tường, cặp mắt đào hoa nhìn cô thật sâu, khuôn mặt tuấn đạt có chút hơi đỏ, nhìn hần càng thấy đẹp trai.

Giang Niệm ngửi thấy được mùi rượu nồng nàn nhạt.

“Hàn Khiếu ca, có phải anh uống say rồi không?”

Hàn Khiếu khoe miệng kéo nhẹ xuống, hần đi đến bên người Giang Niệm, nhận lấy cánh tay mà A di đang cầm, nhẹ nhàng dùng sức một cái liền đem cô ôm ngang lên, đi đến bên cạnh giường.

Giang Niệm thấy mùi rượu càng nặng, cô nhin không được nói:

“A di, làm phiền bác nấu cho Hàn Khiếu ca bát canh giải rượu đi.”

A di nói vâng sau đó đi ra.

Giang Niệm nằm ở trong chăn, Hàn Khiếu thấy cô còn đặc biệt nhẹ nhàng dịch lại góc chăn cho mình, tóc dài mềm mại rơi ở đầu vai, gương mặt trắng nõn bị hơi ẩm làm cho hơi hồng.

Hần mặc dù biết Giang Niệm rất đẹp, nhưng không có giống như hôm nay, khiến cho toàn thân hần khô nóng.

Hần vẫn chưa lấy lại tinh thần từ sau khi phát hiện ra là mình thích Giang Niệm, càng không thể nào tiếp thu được khi hần vừa mới hiểu rõ tình cảm của mình, thì lại cùng cô gái mà mình thích... Ly hôn?

Một khi thích, liền bắt đầu hối hận, hần sẽ không nhin được mà nhớ lại những chuyện lúc trước. Hàn Khiếu nhớ lại trước kia hần đã từng cố ý không nhìn Giang Niệm, khi cô đến gần lại giả vờ như không biết mà bước đi, nhớ đến việc hần không chỉ một lần nói muốn ly hôn, nhớ đến việc hần đã từng nói sẽ không bao giờ thích cô.

Hiện tại hần đã toại nguyện đem cô đẩy ra.

Đương nhiên Hàn Khiếu nhớ rõ ràng nhất chính là, Giang Niệm đã từng nói, cô đã quyết định sẽ không thích hần nữa, thế giới này còn rất nhiều điều tốt đẹp cho cô theo đuổi; muốn hần giới thiệu một người đàn ông tốt, còn nói phải cùng người đàn ông khác yêu đương, ở trong ngôi nhà mà hần đưa nhin hoa ngắm trăng chơi bóng rổ...

Chỉ nghĩ như vậy, hần liền có chút không chấp nhận được, trong lòng có cảm giác rất khó chịu, lại càng không muốn Giang Niệm sẽ thuộc về người đàn ông khác.

Hần hi vọng Giang Niệm có thể tiếp tục thích hần.

Hàn Khiếu nhìn cô đang làm ổ trong chăn, nói: “Giang Niệm...”

Giang Niệm: “Àn?”

“Anh...”

“Thế nào?” Giang Niệm nghĩ nghĩ, nói, “Anh là bởi vì sự việc hôm nay mà lo lắng cho em à? Việc của Lương Vũ mặc dù làm em đau lòng, em cũng không biết cô ấy vì cái gì mà hận em như vậy, hận không thể đưa em vào chỗ chết.”

Cô thờ dài, Hàn Khiếu sợ nhất việc Giang Niệm thờ dài, hấn nắm tóc, nói:

“Đây không phải lỗi của em, là đầu óc của Lương Vũ vấn đề, em đừng nghĩ đến cô ta!”

Giang Niệm gật gật đầu, kéo chăn mền đi ngủ: “Em rõ ràng.”

Lại quay lưng lại, cho hấn một cái ngọn núi nhỏ.

Hàn Khiếu: “...”

Hấn hiểu được, ngày hôm nay Giang Niệm không chỉ có bị bạn bè hăm hại, còn ly hôn, chịu không nhỏ kích thích.

Hấn hấn là phải ôn nhu một chút.

Hàn Khiếu hít một hơi thật sâu, đứng dậy đi lấy trong tủ rượu rót một chén rượu nho, quay người hỏi Giang Niệm:

“Đã ngủ chưa? Muốn hay không uống một chén?”

Giang Niệm quay đầu, hết sức chăm chú nghĩ: Muốn hay không uống rượu say rồi làm loạn?

Nghĩ như vậy cô liền kinh ngạc một chút, không nghĩ tới hiện tại cô cũng trở thành một người vừa lừa gạt tiền lại lừa gạt sắc.

Đây là do thiếu đạo đức hay tại vì không có tính người?

Tác giả có lời muốn nói: Năm mươi vị trí đầu đưa tiểu hồng bao, a ~

Có canh hai ~

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Kiều Thê Mang Bầu Chạy (11)

Edit: An Minh Tuệ.

Bầu trời đã tối, trăng treo ở trên cao, bóng cây lay động ở xa xa, tĩnh mịch.

Đây cũng là lần đầu tiên Hàn Khiếu và Giang Niệm an tĩnh ngồi cùng nhau uống rượu như vậy, lại còn là ngồi ở ban công nhỏ trong phòng cưới của hai người. Hấn chưa hề nghĩ đến sẽ có ngày hôm nay, hấn cho là hấn vẫn sẽ đối với cô tránh còn không kịp.

Nhưng không ngờ, sẽ có một ngày hấn thích một người mà hấn không nghĩ mình sẽ thích cô.

Hấn nhìn Giang Niệm đang chống cằm ngồi bên cạnh mình, cô ôn nhu bình thản, gương mặt xinh đẹp lại thản nhiên có ý cười âm áp.

Hàn Khiếu rót chén rượu nho để ở trước mặt cô, sau đó rót cho mình một ly, dựa nửa người vào ghế, toát ra vẻ lười biếng. Hấn bắt đầu đi nỏ nộ cười, càng không có nghĩ tới lần đầu tiên cùng Giang Niệm uống rượu, lại là sau khi bọn họ vừa ký vào đơn ly hôn.

Giang Niệm nhìn hấn, đột nhiên hỏi:

“Hàn Khiếu ca, anh là từ bên ngoài uống rượu trở về, làm sao trở về lại muốn uống rượu? Là có chuyện gì a?”

Hàn Khiếu ở bên ngoài uống mấy chén, vốn là muốn yên tĩnh uống, không nghĩ tới có đủ thứ hương đến hân chúc rượu, một thân son phấn khiến hân nghĩ thấy chóng mặt, khiến cho tâm trạng hân vốn là hồngбет càng là hồngбет, hân phiền đến không được, những việc như thế hân đã sớm quen nhưng hôm nay nhìn thấy lại như trống rỗng vô nghĩa, còn không thú vị bằng việc mỗi ngày hân nhìn Giang Niệm cùng Lão gia từ đi dạo bằng xe lăn để tiêu cơm.

Sau một lúc, hân dứt khoát liền đi, đứng ở bên bờ biển bị gió tạt, triệt triệt để để suy nghĩ thông suốt, hân xác thực thích Giang Niệm, tuyệt không muốn ly hôn, chỉ tiếc tình ngộ quá muộn...

Nếu như lại sớm một chút, sớm một chút thôi!

Hân lại trừng Tiểu trợ lý một chút, Tiểu trợ lý rúc ở một góc đã cố gắng giảm cảm giác về sự tồn tại của chính mình xuống thấp nhất.

Về phần tại sao muốn uống rượu? Hân không muốn thừa nhận, chỉ là hân muốn tìm cớ để nói chuyện với Giang Niệm mà thôi.

Hàn Khiếu: “Không có gì, chính là muốn uống.”

Giang Niệm cười cười, cũng bụng chén rượu lên uống một ngụm.

Cô ôm đầu gối nhìn xa xa, Hàn Khiếu liền không tự chủ được nhìn cô, trước kia hân cảm thấy cô cực kì non nớt, vẫn là một cô gái nhỏ, cô bây giờ vẫn là cô gái nhỏ, lại trở thành cô gái nhỏ khiến tim hân đập rộn lên.

“Giang Niệm, anh xin lỗi em, vì trước kia anh đã nói qua với em tất cả những lời không tốt, thật xin lỗi, những lời kia không phải là anh nhằm vào em, anh là muốn em biết khó mà lui.”

Giang Niệm sững sốt một chút, lắc đầu: “Không sao, em rõ ràng.”

Hàn Khiếu lại uống một ngụm rượu, nói: “Một năm này anh cố ý đối với em lạnh nhạt, không có để ý đến cảm xúc của em, nếu như anh khiến em bị tổn thương... Anh rất xin lỗi, Giang Niệm. Em không chấp nhận cũng không sao, dù sao trước đó xác thực anh đã làm rất nhiều việc quá đáng.”

“Em chấp nhận.” Giang Niệm nói.

“Em rõ ràng, bắt buộc anh cưới một người anh không thích làm vợ, anh không vui vẻ, anh tức giận, em đều hiểu.”

Hàn Khiếu trầm mặc một lát, thấp giọng nói: “Lúc bắt đầu đúng là như vậy, nhưng bây giờ không phải là...”

Hân nói giọng có chút nhỏ, Giang Niệm không nghe rõ, nghi hoặc “Àn?” một tiếng:

“Hàn Khiếu ca, anh nói cái gì?”

Hàn Khiếu bị ghen hòng, lắc đầu nói: “Không có gì.”

Giang Niệm nga một tiếng, ôm ly rượu nho uống một ngụm cuối cùng.

“Đi thôi, rượu cũng uống, nên đi ngủ, sáng mai em còn muốn dọn nhà nữa.”

Hàn Khiếu hoảng hốt: “Sáng mai... Dọn nhà? Vợ vãi như vậy?”

“Đúng a, đơn ly hôn cũng đã ký, chờ anh có thời gian chúng ta liền làm nốt thủ tục ly hôn, lúc đó cũng xong hết mọi việc. Hiện tại em cũng không có lý do gì mà tiếp tục ở lại Hàn gia, sáng mai em liền dọn đến nhà của em.”

“Nhà kia còn không có sắp xếp tốt, tạm thời còn không thể vào ở!”

“Không sao, chỉ thiếu một chút đồ dùng, chính em đi siêu thị mua liền ỏn, dù sao hiện tại em rất có tiền!”

“.....”

Hàn Khiếu nhìn Giang Niệm để ly xuống, lại nghe việc cô muốn dọn đi, càng là không thoải mái, hân cũng không muốn Giang Niệm cứ như vậy rời đi, có mấy lời vẫn phải nói cho rõ ràng:

“Giang Niệm, anh có mấy lời muốn nói với em.”

“Lời gì?” cô đứng người lên, chuẩn bị tìm một góc độ hướng vào trong ngực Hàn Khiếu để ngả, cứ dùng mỷ nhân kế trước rồi nói, nào biết một bước cô còn chưa đi, Hàn Khiếu đã đứng dậy bước nhanh đến chỗ cô, nửa ôm lấy cô, cầm đầu vai cô nói:

“Vết thương ở chân em còn chưa tốt, không cần đi lại lung tung.”

... Bởi vết thương ở chân cho dù cô muốn ôm ấp yêu thương người cũng không được, cô rất khó chịu:

“Em rất tốt, em có thể chậm rãi đi mấy bước!”

Hàn Khiếu hừ một tiếng, “Trước khi chân em khỏi hần, chỗ nào cũng không cho phép đi.”

Giang Niệm bấu môi, Hàn Khiếu lại cảm thấy lý do này của hần thật hoàn mỹ lại không có khuyết điểm gì, nhìn không được cười cười, xoa nhẹ đầu cô: “Nghe được không?”

“Không nghe thấy.”

Đầu cô bị gõ một cái.

Hàn Khiếu xoay người ôm lấy cô, Giang Niệm rất thuận theo ôm lấy cổ của hần, nhích lại gần bả vai của hần, Hàn Khiếu chỉ cảm thấy trái tim giống như là bị cái gì đó cào một chút, ngứa ngứa, hần ho khan một tiếng, thầm nghĩ khẳng định là uống nhiều rượu, cho nên mới suy nghĩ lung tung.

Hần nhìn không được đưa mắt nhìn thoáng qua Giang Niệm đang nằm trong ngực mình, nhưng không nghĩ cô cũng đang nhìn hần, đôi mắt trắng đen rõ ràng, phản chiếu ra hình bóng của hần.

Hàn Khiếu cảm giác cả người hần giống như bị một ánh mắt của cô khóa chặt, hần không nỡ dời mắt, tiếng nói cũng nhỏ nhẹ lại, giống như gió trong màn đêm thổi qua:

“Niệm Niệm, chúng ta không cần ly hôn...”

“...?”

“Niệm Niệm?”

Hiện tại ly hôn hay không đã không phải là quan trọng, là vận mệnh muốn hạ thủ với một nhóc đáng thương như cô!

Hàn Khiếu cảm giác tay cô đang ôm cổ của hần càng ngày càng chặt, trong lòng của hần vui mừng, đây có phải hay không là nói rõ, Giang Niệm cũng không nỡ rời xa hần? Cô kỳ thật vẫn là thích hần?

Hần thăm dò, một chút xiu tới gần, ở cái trán của cô đụng nhẹ.

Cô nhẹ nhắm hai mắt, không có cự tuyệt hần.

Hàn Khiếu cũng là cao thủ tình trường, hần đương nhiên có thể cảm giác được Giang Niệm đối với hần dung túng cùng ngầm đồng ý.

Từ cái trán đến gương mặt.

Hần hô hấp hơi nặng, rốt cục hôn lên đôi môi mềm mại của cô.

So với trong tưởng tượng của hần còn ngọt hơn.

Giống bánh kẹo.

...

...

Giường chiếu lộn xộn, một cái chăn bị đá xuống dưới giường.

Hàn Khiếu không nghĩ tới sự việc sẽ phát triển được nhanh như vậy, hần vốn chỉ là muốn xác nhận tình cảm của Giang Niệm đối với hần, chỉ cần cô còn thích hần, vậy hoàn toàn không cần ly hôn. Hần còn nghĩ muốn cùng cô nói chuyện yêu đương, kể cả việc nắm tay cũng có thể bắt đầu lại từ đầu.

Hần hoàn toàn không nghĩ tới, hiện tại... Hiện tại hần đương nhiên cũng rất thích.

Giang Niệm ôm hần cũng không có buông tay, lừa là do em tạo đến, liền phụ trách diệt lửa cho anh đi.

Mặc dù đến cuối cùng cô có chút không chịu nổi, nhưng ai bảo vận mệnh sắp đặt cô là một nhóc đáng thương đâu.

Đèn ngủ sáng lên nửa đêm mới tắt.

Hôm sau trời vừa sáng, Giang Niệm bị chói mắt bởi ánh mặt trời của buổi sáng liên tỉnh.

Cô trở mình lăn vào trong ngực Hàn Khiếu, mặc dù biết đây là thời điểm cô nên chạy, nhưng tối hôm qua cô thật sự rất vất vả, hiện tại chỉ muốn ngủ nướng, được rồi được rồi, khi nào sức khỏe hồi phục thì lại chạy vậy.

Hàn Khiếu nửa mê nửa tỉnh đưa cô ôm vào trong ngực, mắt nhìn đồng hồ còn chưa đến bảy giờ.

Đêm qua hẳn đã có một đêm tuyệt vời, bây giờ lại có thêm một buổi sáng sớm tuyệt vời nữa.

Một lúc lâu sau Hàn Khiếu mới rời khỏi giường, đã qua 10h sáng, hẳn đi xuống tầng còn đặc biệt dãn dờ A đi làm một nồi canh gà để bồi bổ, A đi nhìn bộ dáng của Hàn Khiếu, lại nhìn lên cửa phòng đóng chặt ở trên tầng, giống như phát hiện ra sự việc gì đó rất ghê gớm.

Hàn Khiếu rất bình tĩnh, hai vợ chồng ngủ một giấc mà thôi, có cần phải kinh ngạc như vậy không?

Hắn cầm lên áo khoác âu phục của mình, đi ra ngoài đi làm.

Hôm qua Hàn Ngũ thiếu còn có một bộ mặt đen như mực, ngày hôm nay lại như xuân về hoa nở, ngày thường hẳn vốn là đẹp trai tuấn lãng, bây giờ khỏe miệng mỉm cười, mặt mày ấm áp, một bộ đồ vét nghiêm túc bị hắn mặc thành có nét vô lại hờ hững.

Tiểu trợ lý còn nhớ rõ hôm qua Hàn Khiếu đứng ở bờ biển hít gió đêm, hiện tại mới qua một đêm, liền rạng rỡ rồi? Chẳng lẽ là cùng Giang Niệm làm hòa rồi?

Hàn Khiếu tâm trạng rất tốt, nên cũng không giận chó đánh mèo lên tiểu trợ lý, hẳn hiện tại cảm giác giống như trong cái rui có cái may, dù sao có chuyện ly hôn đến kích thích, để hẳn cùng Giang Niệm đều ý thức được cả hai người đều tha thiết yêu nhau, cho nên mới có một đêm như hôm qua!

Hắn quyết định tăng lương cho Tiểu trợ lý, còn tăng lương cả cho người trong công ty nữa, cho mọi người dính một chút may mắn của hắn.

Lần này không chỉ Tiểu trợ lý biết Hàn Khiếu gặp chuyện vui, mọi người trong công ty đều biết Hàn Khiếu gặp được chuyện vui! Về phần là cái gì? Theo nguồn tin biết chuyện lộ ra, Hàn Khiếu sở dĩ vui vẻ như vậy, là bởi vì hắn rốt cục đã cùng Giang Niệm ly hôn!

“Ly hôn? Thật hay giả?”

“Thật sự a, hôm qua Hàn tổng còn cùng mấy người Lý thiếu cùng nhau đi chúc mừng nữa nha, ngày hôm nay vui vẻ như vậy, khẳng định là bởi vì ly hôn a!”

“Tôi mặc dù biết Hàn tổng không thích Giang Niệm, không nghĩ tới hắn lại không thích Giang Niệm như vậy a?”

“Cho nên hiện tại Hàn tổng vui vẻ như vậy mà!”

“Có đạo lý, Giang Niệm kia không phải rất đáng thương sao? Nghe nói trong nhà cô ấy một người cũng không có, cô ấy về sau nên làm cái gì a?”

“Nghe nói Hàn tổng cho cô ấy một nửa tài sản, nếu như cô ấy nghĩ thoáng ra, đại khái về sau chính là một người vô cùng đáng thương, tay trái cầm Hermes tay phải cầm Prada mua xe Maserati, bao nuôi tiểu thịt tươi đi.”)

... Không có ý gì, không có ý quấy rầy.:)

...

Đây là lần đầu tiên Hàn Khiếu có cảm giác thời gian trôi qua chậm như vậy, đến ngay cả công việc hắn cũng không quan tâm, trong lòng đều nghĩ đến Giang Niệm.

Hiện tại hẳn rất muốn về nhà, muốn biết Niệm Niệm đang làm cái gì? Là đang cùng cậu cá với gia gia? Hay là cũng đang suy nghĩ về hắn?

Lúc chưa đến năm giờ, Hàn Khiếu tự cho phép bản thân mình tan làm sớm, còn trực tiếp từ chối không nhận điện thoại của mấy người Lý Phi và Lưu Chính Dương, đây đều là ma quỷ đến quấy rầy tình yêu của hắn, hắn hoàn toàn không muốn để ý đến bọn họ.

Cuối cùng cũng về đến nhà, Hàn Khiếu trực tiếp đi tìm Lão gia tử, hẳn biết theo thói quen của Giang Niệm, lúc này cô đều ở cùng mấy Lão gia tử, hoặc là đang câu cá, hoặc là đang đánh cờ, không thì chính là cùng nhau chơi bài, đều là những trò chơi nhàm chán, cũng chỉ có cô mới chơi những trò như vậy với bọn họ, còn rất vui vẻ.

Lần này chỉ sợ cũng không ngoại lệ.

Song lần này hắn lại nghĩ sai, hắn ở bờ sông không tìm thấy Giang Niệm, ở thư phòng cũng không tìm được Giang Niệm, tựa hồ toàn bộ Hàn gia cũng không có Giang Niệm, ngay cả Lão gia tử hắn cũng không nhìn thấy. Đây là chạy đi chỗ nào chơi rồi?

Vương thẩm dọn xong túi lớn túi nhỏ, thấy Hàn Khiếu giống như đang tìm cái gì, nói:

“Ngũ thiếu gia, cậu đang tìm Lão gia tử? Lão gia tử ngày hôm nay không có ở nhà, Lão gia tử đi cùng Niệm Niệm rồi, ông ấy sợ Niệm Niệm dọn đến nhà mới ở không quen, sẽ sợ, nên bảo sẽ ở đây hai ngày với Niệm Niệm.”

Hàn Khiếu vừa khiếp sợ vừa nghi nghi ngờ: “... Nhà mới? Nhà mới nào?”

Vương thẩm kỳ quái liếc hắn một cái:

“Không phải cậu đã chọn một ngôi nhà cho Niệm Niệm sao? Hiện tại tôi phải dọn sang đó, để Lão gia từ với Niệm Niệm ở đây làm sao mà được a, tôi còn muốn gọi cả bác sĩ gia đình, đại ca lái xe với chú canh cổng cùng sang bên đó nữa”

... Làm sao lại không ở nhà này mà lại sang hết bên đây đâu?

Quả thực đúng là sấm sét giữa trời quang!

Trong chớp mắt hần bỗng nhiên nghĩ đến, chẳng lẽ là do hần đem may mắn phân phát hết ra ngoài? Cho nên hần có nên hay không không tăng lương nữa, thu hết tiền về?

Toàn thể nhân viên: “...???”

Giang Niệm ngủ đến mười một giờ mới dậy, cảm khái một chút về sự lợi hại của cơ bụng sáu múi, sau khi ăn sáng xong lại đi tìm Lão gia từ để ăn cơm trưa, ăn cơm trưa xong còn ngủ thêm hai tiếng đồng hồ, cơ thể cùng tinh thần đều đạt đến trạng thái hoàn mỹ nhất mới chạy.

Vậy đại khái đây chính là tự giác của người có tiền đi nhất định phải có cơ thể và trạng thái tốt nhất, mới có thể phấn đấu tiêu tiền a.

Tác giả có lời muốn nói: canh hai ~~ năm mươi vị trí đầu đưa tiểu hồng bao, ngủ ngon.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Kiều Thê Mang Bầu Chạy (12)

Edit: An Minh Tuệ.

Hàn Khiếu rất tức giận, hần tức giận nhìn Vương thâm ôm túi lớn túi nhỏ leo lên xe tải nhỏ, lái xe đều đến giúp đỡ, bác sĩ của gia đình hần mặc cái áo khoác trắng cổng cái hộp thuốc y tế cũng đi theo lên xe, liền ngay cả chú trông cửa cũng xách túi lên xe...

Xe tải nhỏ ầm ầm đi mất, cả ngôi nhà trống rỗng bây giờ cũng chỉ còn lại một mình hần.

Hàn Khiếu...

Hần là Hàn ngũ thiếu, từ khi được sinh ra đến bây giờ, tất cả mọi người đều yêu thương che chở hần, từ trước đến nay hần chính là tiêu điểm mà vô số người chú ý đến! Ngay bây giờ, lần đầu tiên, hần cảm giác mình bị mọi người bỏ rơi!

Tim hần có cảm giác ần ần đau, cảm thấy có chút hít thở không thông.

Lại nói, tối qua không phải đã rất tốt sao? Rõ ràng giữa bọn họ như vậy phù hợp, như vậy vui vẻ, như vậy triền miên... Hần coi là vào lúc đó bọn họ đã hiểu được tình cảm của lẫn nhau, cho nên mới cảm nhận được vui vẻ.

Vì cái gì Giang Niệm còn muốn đi?

... Chẳng lẽ không phải?

Hàn Khiếu vừa tức vừa đau còn cảm thấy rất ủy khuất, bọn họ vì cái gì vứt bỏ hần ở đây một mình? Nhưng mà hần có thể làm sao? Chỉ có thể đi đem cô vợ nhỏ của hần cùng Lão gia gia dễ trở về a.

Hần một đường lái xe đi đến ngôi nhà kia, trên đường suy nghĩ kỹ, có phải là do đêm qua hần không có đem lời nói rõ ràng ra, cho nên Giang Niệm hiểu lầm, bây giờ mới vội vã rời khỏi nhà?

Không chừng lúc rời đi cô còn rất khó chịu, Lão gia từ không yên lòng cho nên mới sang ở cùng cô!

Cũng trách hần, tối hôm qua hần đều bận rộn, đến lúc xong hết mọi việc muốn nói chuyện một chút thì thấy Giang Niệm vì quá mệt mỏi nên đã ngủ thiếp đi, buổi sáng lúc tỉnh dậy thì lại mơ mơ màng màng ôm cô, đến khi hần muốn nói chút lời nói thân mật thì Giang Niệm vẫn ngủ say, hần cũng không muốn đánh thức cô dậy, liền nghĩ dù sao về sau còn có rất nhiều cơ hội...

Đều là hần suy nghĩ không chu đáo, cũng không biết sáng nay khi Giang Niệm tỉnh dậy, thời điểm nhìn cả căn phòng cũng chỉ thấy một mình cô, chắc hần

cô đã rất thất vọng a? Đáng ra lúc ấy hần nên gọi Giang Niệm đây nói cho cô biết, hần là thích cô, đặc biệt đặc biệt thích!

Dù sao khi hần đến trước ngôi nhà kia của Giang Niệm, lúc đầu hần cảm thấy bản thân thật ỳ khuất cùng buồn bực nhưng dần dần cũng chỉ còn thấy đau lòng.

Nhưng trăm triệu lần hần cũng không nghĩ đến, đem hần nhốt ở ngoài cổng không phải là Giang Niệm, mà là Lão gia từ nhà hần!

Chú giữ cổng nói nguyên văn lời của Lão gia từ là:

“Niệm Niệm nhà ta thật vất vả mới có thể quyết định rời bỏ phần mộ hôn nhân này để sống một cuộc sống mới, cháu đã trở thành người cũ rồi, đừng có đến quấy rầy nữa, để cho Niệm Niệm một con đường sống đi.” Đây chính là giọng điệu tận tình khuyên bảo, còn có cả một chút hương vị của xin buông tha.

Hàn Khiếu ghen hống nửa ngày, đây chính là vợ hần! Bất quá nghĩ đến việc Lão gia từ cũng chưa biết chuyện hai người họ đã từ giả thành thật, hiện tại chắc chắn trong mắt Lão gia từ hần chính là một quả trứng thối chuyện bắt nạt Giang Niệm đi.

Hần đầu đầu vuốt vuốt cái trán, chú giữ cổng lại nói: “Lão gia từ nói cậu có thể coi Giang tiểu thư là em gái để quan tâm cũng được, tốt nhất là nên lén lút quan tâm, nên đưa tiền thì đưa tiền cần chỗ dựa liền cho chỗ dựa, cũng đừng ở trước mặt của Giang tiểu thư mà lắc lư, miễn cho Giang tiểu thư lại nhớ đến tình cảm cũ, sẽ đau lòng!”

“...” Hàn Khiếu trầm mặc. “Chú để cho cháu đi vào, cháu đi vào cùng Lão gia từ nói chuyện.”

Chú giữ cổng bất đắc dĩ lắc đầu: “Ngũ thiếu gia, ngài có thể đừng làm khó chúng ta, Lão gia từ nói, không được là không được!”

“Vậy chú đi nói với Giang Niệm, liền nói cháu đến tìm cô ấy, cô ấy sẽ ra ngoài gặp cháu.”

“... Thời điểm Lão gia từ để cho chú truyền lời, Giang tiểu thư ở bên cạnh a.”

Hàn Khiếu: “.....”

Ngôi nhà này chính là ngôi nhà có lắp đặt hệ thống an ninh an toàn nhất trên thế giới a, Hàn Khiếu kể cả muốn treo tường để vào cũng không thể, vốn là dùng để phòng trộm, không nghĩ đến còn chưa kịp phòng trộm, mà người đầu tiên phòng chính là hần.

Hần cảm thấy khẳng định là Giang Niệm hiểu lầm hần, bằng không thì làm sao có thể không gặp hần?

Hàn Khiếu gọi điện thoại cho Lão gia từ, đầu tiên nếu không đem Lão gia từ giải quyết, thì giấc mơ về cuộc sống vui vẻ mỹ mãn của hần đừng hòng có thể thực hiện được

Bất quá Lão gia từ đúng là người rất có thân phận lại rất thận trọng, hần phải gọi đến năm sáu cuộc điện thoại bên kia mới chịu nghe máy, giọng nói khỏe mạnh lại thể hiện rất ghét bỏ nói:

“Cháu muốn làm gì a?”

Sợ não của Hàn Khiếu đau đốn một chút, nói: “Gia gia, có một việc cháu quên chưa nói với ông.”

“Cái gì?”

“Cháu thích Giang Niệm, chúng cháu không ly hôn, hai người mau về nhà đi!”

Hàn Khiếu vốn dĩ cho rằng khi hần nói ra lời này Lão gia từ nhất định sẽ phi thường vui vẻ, mang theo Giang Niệm về nhà, nhưng mà không nghĩ tới Lão gia từ một tiếng nói:

“Cháu là cái đồ đàn ông xấu xa!”

... Xấu, xấu xa?

Hàn Khiếu: “...???”

Lão gia từ thở phì phì: “Cái tên tiểu tử thú này cho là ta không biết sao? Hôm qua Niệm Niệm bị người ta vu oan, trong lòng hần là bối rối còn cảm thấy rất khó khăn a, huống chi còn ký cả đơn ly hôn! Trong vòng một ngày bị bạn bè cùng chồng mình đồng thời vứt bỏ, còn cháu ngược lại thì hay rồi, đã không nói một lời an ủi Niệm Niệm, cũng không nói ở bên cạnh Niệm Niệm, xong xuôi liền đi tụ tập với đám bạn của cháu ăn chơi linh đình, chúc mừng cháu rút cục cũng ly hôn hoàn toàn được khôi phục tự do! Còn tìm rất nhiều người đẹp đến đi! Cũng phải có hơn trăm người đâu, có phải là chơi đến rất vui vẻ không?!”

“Không, cháu không phải, cháu không có...”

“Còn không có? Lão Lưu Lão Lý sẽ lừa ta sao? Hai đứa cháu trai nhà bọn họ có thể làm nhân chứng! Ta còn kết bạn với chúng nó ở trên mạng xã hội đâu, đăng ảnh lên khiến cho ta nhìn thấy lại tức giận, cháu có muốn nhìn một chút hay không?”

“... Lúc ấy chúa cũng không biết bọn họ lại tìm nhiều người đến như vậy, chính là tâm tình cháu không tốt muốn đi uống một hớp rượu, mà cháu cũng không ở đó lâu, ngồi nửa giờ liền đi, mấy người phụ nữ ở đó một người cháu cũng không chạm vào, ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn một chút, thật sự! Còn có gia gia ông đừng tìm Giang Niệm nói lung tung!”

Hàn Khiếu gấp đến phát khóc.

Lão gia tử: “Cháu dám làm còn không dám để cho người ta nói sao! Vậy cháu hãy nói một chút, cháu tăng lương cho toàn thể nhân viên, chẳng lẽ không phải là để ăn mừng tốt cực cũng đã thành công ly hôn sao?”

Hàn Khiếu lập tức: “Dĩ nhiên không phải!”

“Vậy thì vì cái gì?”

“.....”

Chẳng lẽ hẳn phải nói với Lão gia tử là để ăn mừng việc hẳn cùng Giang Niệm đã ngủ chung một chỗ với nhau? Lão gia tử có thể sẽ tự động phiên dịch là: Hẳn một bên đòi ly hôn đã là một kẻ xấu xa, một bên lại còn đem Tiểu Niệm Niệm ngủ?! Sẽ không nói hai lời, việc đầu tiên sẽ là đánh chết hẳn!

Lão gia tử hừ âm thanh: “Ta không quan tâm cháu thế nào, cả công ty của cháu đều truyền nhau như thế, chính cháu đi xem một chút! Tất cả mọi việc mà không xử lý tốt, không cho phép đến quấy rối Niệm Niệm! Cũng không cho phép gọi điện thoại cho Niệm Niệm, nghe được không?”

Hàn Khiếu: “.....”

Ngay cả cái bóng của Giang Niệm hẳn cũng chưa nhìn thấy, liền bị Lão gia tử loại thẳng tay.

... Yêu tinh ở nơi nào hãy đến đây đi đem vị gia gia ghê tởm này bắt đi đi!

Giang Niệm đứng ở cửa sổ tầng ba, quả nhiên nhìn thấy Hàn Khiếu một thân áo sơ mi trắng quần dài màu đen đang lười nhác tựa ở trên cửa xe hút thuốc, nhìn có chút u buồn, phong thái lại một chút cũng không giảm, không có chút nào phong lưu, tăng thêm một chút đẹp trai... Là một nhóc đáng thương rất mê người.

Giang Niệm nhớ lại một chút cơ bụng sáu múi của hẳn, lợi hại như vậy, cũng không biết nhóc con có đến được trong bụng cô hay không? Mặc dù có sáu mươi điểm hào quang của nữ chính, nhưng cũng có thể sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

... Nếu không cô ra ngoài quan tâm quan tâm một chút?

Được rồi được rồi, đợi ngày mai đi, trước tiên cô muốn hưởng thụ một chút ngôi nhà của mình.

Mặc dù Hàn Khiếu bị Lão gia tử mắng đến cầu huyết ngập đầu, nhưng cũng không thể không thừa nhận rằng Lão gia tử nói đúng, bây giờ bên ngoài đều đang chúc mừng hẳn đã ly hôn, lại có thể vui vẻ như trước, giống như ngày hôm qua, thậm chí bây giờ cũng đã có người đưa phụ nữ đến bên cạnh hẳn, đều biết khẩu vị của hẳn, đưa đến đều là phụ nữ quyền rũ gọi cảm.

Đúng thật là trước kia hẳn rất thích như vậy, nhưng bây giờ hẳn thích Giang Niệm, những phụ nữ khác đều biến thành tầm thường không chịu nổi, hẳn ngay cả nhìn cũng không muốn nhìn.

Còn có ở công ty hẳn, một nơi nghiêm túc như vậy cũng thích buồn chuyện bát quái? Không nói bọn họ đã dính may mắn của hẳn, bây giờ lại còn cản trở hẳn? Cái này đều là một đám ma quỷ!

Đương nhiên hiện tại hẳn lo lắng nhất chính là Giang Niệm sẽ hiểu lầm hẳn, hẳn gọi điện thoại cho Giang Niệm, điện thoại vừa được kết nối, âm thanh Lão gia tử liền truyền đến:

“Tiểu tử thú, đừng nghĩ đến việc nói lời ngon ngọt để gạt người!”

... Đây tuyệt đối là ông nội.

Lại một lần nữa bị tắt điện thoại, Hàn Khiếu suy tư một lát, trước tiên gọi điện thoại cho tiểu trợ lý, để hẳn nói rõ với mọi người trong công ty, phải nói rõ tình cảm của hẳn và Giang Niệm bền chắc như vàng, nếu mà còn nghe hoặc lan truyền những tin đồn vớ vẩn cũng đừng trách hẳn không khách khí, Vân Vân.

Trợ lý ngẫm hiểu, quả nhiên a quả nhiên, quả nhiên là cô vợ nhỏ đã lấy được thắng lợi.

Cái tin này vừa phát ra, quả nhiên làm cả đám người ở công ty ngạc nhiên:

“Tổng tài phong lưu bây giờ đã cái tà quy chính chỉ thích cô vợ nhỏ của mình?”

“Nghe nói cô vợ nhỏ của Hàn tổng hôm qua đã xách hành lý đi rồi, khẳng định là bị Hàn tổng làm cho tổn thương, lúc này mới đau lòng mà rời đi a!”

“Khi cô vợ nhỏ bỏ đi rồi cuộc Hàn tổng cũng tỉnh ngộ, hóa ra trong lúc vô tình Hàn tổng đã yêu cô ấy say đắm!”

“Oa, cũng có thể coi đây là đưa tay làm tan mây mù, cuối cùng cũng thấy được ánh trăng, thật là lãng mạn a!”

“... Thế có phải tài sản sau khi ly hôn đều phải trả lại không?!”

“...?!!”

“Phú bà một đêm liền biến thành tên ăn mày?”

“... Tốt, thật đáng thương!”

Tiểu trợ lý đang lặng lẽ tránh ở trong bầy....)

...

Công ty đã xử lý, Luru Chính Dương và Lý Phi cũng không có dễ dàng qua như thế, hai người này trực tiếp bị Hàn Khiếu đánh cho một trận, giao điện thoại di động ra, cái tin đăng trên điện thoại nói chúc mừng Hàn Khiếu đã khôi phục tự do, sẽ trở lại hiện ngang như cánh chim trên bầu trời trực tiếp bị Hàn Khiếu xóa, đáng sợ là lượt thích mặc dù chỉ có mấy trăm, nhưng lại có một loạt dài bình luận tất cả đều là, chúc mừng chúc mừng thật đáng mừng.

Hắn tức giận đến nổi kém chút một cái tát đập chết Luru Chính Dương:

“Cậu là cái đồ nói hươu nói vượn làm hỏng hết thanh danh của tớ, cẩn thận tớ gọt chết cậu!”

Luru Chính Dương bụng lấy khuôn mặt bị thương rất ủy khuất:

“Tớ làm vậy không là vì tốt cho cậu sao?”

“Tốt với tớ?”

“Đúng vậy a, đây là tớ cho mọi người một cái tín hiệu, nói cho bọn họ biết lại có thể hành động, cái này còn không phải là vì suy nghĩ cho tương lai của cậu sao?”

Hàn Khiếu không nói hai lời, ấn lấy người lại là đánh một trận:

“Lão tử không cần, không cần! Nếu mà cậu còn dám nói linh tinh gì vậy truyền đến tai Lão gia tử cùng Giang Niệm nhà tớ, cẩn thận tớ thật sự gọt chết cậu! Còn có cậu!”

Luru Chính Dương và Lý Phi đều khiếp sợ cực kỳ, nuốt một ngụm nước bọt:

“... Cậu không cần, là không ly hôn sao?”

Hàn Khiếu điếu điếu thuốc, ngược nhìn bầu trời thâm trầm nói: “Không ly hôn, mãi mãi cũng không ly hôn.”

“..... Cậu là yêu cô vợ nhỏ nhà cậu rồi?”

Hàn Khiếu lạnh lùng lờm bọn họ một chút: “Buổi tối đi đường nhớ cẩn thận.”

Luru Chính Dương cùng Lý Phi cảm giác phía sau lưng lạnh lạnh, năng lực làm việc sau khi bị uy hiếp cũng rất nhanh chóng, cơ hồ là rất nhanh, tất cả mọi người đều biết Hàn ngũ thiếu phong lưu phóng đảng không ly hôn! Hắn chính là thích cô vợ nhỏ của mình!

Đám người đồn dập cảm thán nói cô vợ nhỏ đã chiến thắng a, thế mà thu phục được một người như Hàn ngũ thiếu! Ai không biết Hàn Ngũ hấn là người rất khó chơi, nếu như không phải ở trong nhà có Lão gia tử đè lại, không chừng bây giờ cũng bay lên bầu trời, thậm chí còn có người nói hắn có thể phóng đảng cả một đời!

“Nhưng nghe nói đơn ly hôn cũng đã ký rồi, cô vợ nhỏ của Hàn Khiếu cũng đã chuyển ra khỏi Hàn gia, Hàn lão gia còn không yên tâm nên cũng đi cùng ở hai ngày, bây giờ Hàn Khiếu mới nhận ra có phải là hơn muộn rồi?”

“Như này không phải là rất tốt sao? Nhìn Hàn Khiếu như vậy, vừa vặn có người có thể dọn dẹp hắn một chút!”

“Hay chúng ta đánh cược đi, liền cược xem Hàn Khiếu sẽ tốn bao nhiêu thời gian để mang cô vợ nhỏ về nhà!”

“Lấy năng lực của Hàn ngũ thiếu, mười ngày a?”

“Một tháng!”

“... Cũng chỉ có tớ nghĩ cược là cả một đời sao?”)

...

...

Hàn Khiếu đem mọi việc xử lý xong xuôi, đương nhiên lập tức đi tìm Giang Niệm, mong muốn Lão gia từ phát một chút lòng tốt.

Lão gia từ đối với hắn cũng coi như tạm chấp nhận, khi thấy Hàn Khiếu xử lý mọi việc, cũng có chút thả lỏng ra, nhưng vẫn như cũ không có mở cửa —— hai người Lão gia từ cùng với Giang Niệm ngồi xe lăn song song với nhau ở ngoài sân quan sát Hàn Khiếu, nhàn nhàn nói:

“Có chút chuyện như vậy tính cái gì? Còn phải xem biểu hiện về sau của cháu.”

Hàn Khiếu tim tắc, hai tay để trên cửa sắt, đáng thương nói: “Gia gia gia gia, ông có thể hay không mở cửa trước?”

Lão gia từ quay người, lăn xe lăn đi rồi: “Niệm Niệm đừng để ý đến nó, chúng ta đi!”

Hàn Khiếu: “Gia gia gia gia!”

Giang Niệm nhìn hắn một chút, mặc dù có chút tưởng niệm cơ bụng sáu múi của hắn, nhưng cô cũng là một đứa trẻ nghe lời, chỉ có thể tiếc nuối lăn lộn xe lăn đi cũng.

Hàn Khiếu: “Niệm Niệm Niệm Niệm!”

... Không, Niệm Niệm của hắn không có khả năng vô tình như thế, khẳng định là gia gia quăng nôi cho hắn!

Tình huống như vậy kéo dài một thời gian thật dài, ngược lại bây giờ hắn có thể gọi điện thoại cho Giang Niệm, nhưng căn bản được gọi điện thoại không phải là kết quả hắn muốn, mỗi ngày chỉ có thể gọi điện thoại, hắn lại nhớ lại những ngày chung sống cùng nhau mà hắn đã lãng phí, huống chi bây giờ hắn càng muốn bắt đầu sống một cuộc sống tân hôn cùng Giang Niệm, bây giờ gia gia nằm ngang ở trước mặt, quả thực đúng là một ngọn núi lớn khó vượt qua a!!

Bây giờ kể cả có nằm mơ hắn cũng đều nghĩ cách đánh bại gia gia!

Đương nhiên bây giờ Giang Niệm sống so với Hàn Khiếu cũng không có thoải mái hơn bao nhiêu, cô cũng bề bộn nhiều việc: mỗi sáng sớm cô đều tỉnh dậy trong căn phòng lớn của mình, chuyện thứ nhất chính là mở cửa sổ ra ngắm nghĩa một chút khu vườn của cô, ăn sáng xong còn phải đi đến sân bóng chơi một chút, đương nhiên cũng không thể bỏ qua ao nước nhỏ, phải mang thức ăn đến cho cá ăn, sống ở địa bàn của cô thì chính là con dân của cô, bất kỳ mạng sống nào cô cũng không coi nhẹ.

Trừ việc chăm sóc thiên hạ của mình, cô còn phải vội vàng nhận chuyển phát nhanh, vì cô phải mua mua mua, thời gian một ngày cũng không quá đủ, may mắn cô đã sớm có dự định trước, rất quan tâm đến bản thân mình, một ngày ba bữa đều đặc biệt ăn đúng giờ, bằng không thì đều muốn mệt ngã.

Cuộc sống bận rộn như vậy cũng không tiếp tục được quá lâu, bởi vì cô cẩn thận tính một chút, thời gian đến tháng của cô đã chậm hơn mười ngày.

Việc này đã nói cho cô khả năng trong bụng cô đã có một nhóc con.

Cô vuốt vuốt bụng, đây là số phận sắp đặt a!

Có thể đã có nhóc con, cô cũng đã chạy, vậy tại sao hào quang của nữ chính vẫn bị kẹt lại ở sáu mươi điểm mà không có nhúc nhích đâu?

... Có lẽ là bởi vì Hàn Khiếu mỗi ngày đều đến đây một chút, náo một chút, còn muốn gọi điện thoại gì gì đó, thế nên là do cô chạy chưa đủ xa chưa đủ tuyệt tình sao?

Chẳng lẽ cô phải rời khỏi ngôi nhà của mình rồi?

... Bây giờ vận mệnh muốn ra tay với một Tiểu Khả Ái như cô sao? QAAQ

Tác giả có lời muốn nói: năm mươi vị trí đầu tiểu hồng bao, a a đất

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 32: Kiêu Thê Mang Bầu Chạy (13)

Hai vạch, quả nhiên là mang thai, hiện tại cô chính là tiểu phú bà mang thai một nhóc con a.

Giang Niệm cẩn thận nghĩ nghĩ, bây giờ cô cũng đã chạy mà thai cũng đã có, nhưng hào quang của nữ chính vẫn bị kẹt ở sáu mươi điểm mà không hề thấy động đậy, vậy cũng chỉ có thể là tư thế chạy của cô không được đúng.

Bất quá cũng có thể là cô nghĩ sai, không chừng là do hiện tại Bảo Bảo còn quá nhỏ, không thể tính là một đứa nhóc a?

Giang Niệm sờ sờ phần bụng bằng phẳng, cảm thấy lần này khẳng định là cô không nghĩ sai! Rất nhanh liền lại tiếp tục vui vui sướng sướng ở trong ngôi nhà của cô, hên Lão gia tử cùng Lý lão Lưu lão đi câu cá, mỗi ngày đều cần cù chăm chỉ chăm sóc cho thiên hạ của mình, đối với mảnh đất này cô thật sự là yêu vô bờ bến!

Việc duy nhất không được tốt lắm chính là Hàn Khiếu suốt ngày lẩn lút bên ngoài cổng, bởi vì có Lão gia tử nhìn nên hắn không vào được, liền thường xuyên gọi điện thoại đồ cô ra ngoài, ngược lại cô rất muốn đi, dù sao nhóc đáng thương Hàn Khiếu có dáng người cùng khuôn mặt rất đẹp trai, lại có cơ bụng sáu múi rất lợi hại, kia vai kia eo kia đôi chân dài, lại ngâm thêm một liều thuốc, đôi mắt nhắm lại, nhả ra khói thuốc, một bộ dáng u buồn khiến người khác nhìn không thể rời mắt.

Cũng may Giang Niệm tâm chí kiên định, vì mảnh đất sông núi dưới chân cô, cô cũng chỉ có thể ở xa nhìn lên vài lần.

Miễn cưỡng xem như đây là vận mệnh mà cô phải chịu đựng đi.

Cho nên chân chính tính toán ra, Hàn Khiếu đã phải hơn một tháng không được gặp Giang Niệm—— tất nhiên là không tính khi nhìn qua hàng rào sắt.

Mọi người của công ty đều biết, con đường theo đuổi vợ của Hàn tổng thật là dài đằng đặc, đừng nói ngọn núi cao có tên là gia gia kia, chỉ thấy một bức tường Hàn tổng cũng chưa bước qua được đi!

Gần đây tinh thần của Tiểu trợ lý bị áp lực rất lớn, hắn rất sợ hãi, bởi vì năng lực làm việc của hắn quá mạnh! Hắn đã làm hệ thống bảo vệ cho ngôi nhà của Giang Niệm là tốt nhất, hắn đã tự mình đi mời người có danh tiếng nhất trong nước để thiết kế, đem ngôi nhà bảo vệ đến không có một kẻ hở, trọn vẹn bỏ ra bảy chữ số! Nếu như người ở bên trong không muốn cho người ngoài vào nhà, người bên ngoài lại cố tình muốn phá hệ thống bảo vệ kia, kết quả cuối cùng chính là cả chết lưới rách.

Mỗi ngày Tiểu trợ lý đều phải nhận những ánh mắt hình lưỡi dao của tổng tài nhà hắn, mỗi ngày đều hoảng sợ, sợ năng lực làm việc của mình quá mạnh sẽ khiến cho bản thân gặp tai họa, cuối cùng đến một ngày hắn không chịu nổi, rốt cục cũng bị bệnh như ước muốn, hắn đi xin nghỉ, phải đi bệnh viện kiểm tra một chút, bằng không thì khả năng hắn chưa kịp cưới vợ thì đã mất mạng.

Đương nhiên mấy người Lưu Chính Dương và Lý Phi cũng đều biết, Hàn ngũ thiếu phong lưu tiêu sái bây giờ đã chuyển sang đi theo con đường của phong cách u buồn, việc mà mỗi ngày làm nhiều nhất chính là ngửa mặt nhìn lên trời một góc bốn mươi năm độ, nhớ tới cô vợ nhỏ của hắn, lập mưu làm thế nào để đánh thắng gia gia xấu xa, khiến cho người khác nhìn vào không khỏi cảm thấy đáng thương.

Bọn họ cũng muốn giúp Hàn ngũ thiếu van xin, mong Hàn lão gia tử cũng đừng làm quá mức, cứ làm như vậy sẽ khiến Hàn ngũ thiếu biến thành một người đáng sợ!

Đáng tiếc bởi vì lúc trước bọn họ có đăng bài chúc mừng Hàn Khiếu ly hôn trên trang của mình, nên đã bị Hàn lão gia tử kéo vào sổ đen, không chỉ có Hàn lão gia tử không chào đón bọn họ, ngay cả Lão gia tử trong nhà cũng không chào đón bọn họ, hương vị ghét bỏ kia thật xa cũng có thể thấy được.

... Quả nhiên bốn cây cần câu thần kỳ của bọn họ mới là một nhà! Làm một đứa cháu trai không được yêu thương, trong lòng bọn họ thật sự rất chua xót.

Ở bên này Hàn Khiếu cùng Lão gia tử đang đấu trí đấu dũng, bên kia Giang Niệm cũng không có nhàn rỗi, thời điểm khi cô đi tuần tra mảnh đất của mình, sẽ giới thiệu cho Tiểu bảo bảo của cô về mọi thứ, chia sẻ niềm vui vẻ của cô với nhóc con này. Mỗi ngày cô đều giới thiệu một lần, tin chắc rằng bảo bảo sẽ yêu thích nơi này giống cô!

Cảm thấy thời gian không sai biệt lắm, Giang Niệm quyết định đi bệnh viện kiểm tra một chút.

Mặc dù đêm hôm đó căn bản Hàn Khiếu cũng không có say, rất tỉnh táo, nhưng trên người quả thật có mùi rượu, chính cô cũng uống một chén rượu nho—— bất quá cô tin tưởng tiểu bảo bảo rất giỏi, đây tuyệt đối sẽ là một tiểu bảo bảo thông minh nhất!

Hôm đấy Lão gia tử trở về Hàn gia, cô dậy thật sớm, sau đó đi đến bệnh viện.

Người đến khoa phụ sản cũng thật nhiều, phía trước Giang Niệm cũng có mấy người, có người thì có chồng đi cùng, có người thì đi cùng mẹ hoặc chị em gái, một mình đến đây như Giang Niệm thì tương đối đặc biệt.

Ngược lại Giang Niệm lại không có nhiều cảm giác không được tự nhiên, dù sao đây cũng là khảo nghiệm của vận mệnh đối với cô, chỉ cần vượt qua được nó, về sau bất luận là đi đến chỗ nào cô cũng đều có thể thuê vệ sĩ đi theo, để mọi người bên ngoài nhìn vào đều biết cô là một kẻ có tiền hạnh

phúc! Về phần bây giờ, Tiểu Khả Ái như cô chỉ có thể chịu đựng bị vận mệnh hành hạ thôi.

Cô tìm một chỗ ngồi xuống, lấy điện thoại di động ra chơi, nhìn thấy Hàn lão gia từ đăng một bài viết: “Ngày đầu tiên không có Niệm Niệm cùng đi câu cá, nhớ Niệm Niệm” Kèm theo là tấm hình có một hồ nước to cùng ba cái cần câu!

Thiên tài cá không ở bên cạnh, quả nhiên cá cũng không buồn cắn câu.

Thật đáng yêu, Giang Niệm cho Lão gia từ một trái tim, bình luận nói gia gia cháu cũng nhớ ông.

Không đầy một lát, Hàn Khiếu cũng đi theo thích một cái, trả lời bình luận của Giang Niệm nói vợ à, anh nhớ em【 ừ ừ 】.

Giang Niệm nhìn thấy đang định trả lời, kết quả chưa kịp trả lời thì thấy bình luận đã bị xóa bỏ, xem lại thì thấy Hàn Khiếu đang xù lông hỏi gia gia gia gia có phải ông là Vương Mẫu nương nương chuyển thế hay không?

Thật là một cậu nhóc đáng thương a.

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi cũng lặng lẽ thích một cái, sau đó yên tĩnh như gà xem kịch.

Còn chưa xem xong não nhiệt ở đó, thì đến lượt Giang Niệm đi kiểm tra, cô chỉ có thể tắt điện thoại đi, thuận tiện còn thu hoạch thật nhiều ánh mắt đồng tình cùng đau lòng, dù sao cũng không thấy ai đi cùng cô, việc như vậy đối với phụ nữ mà nói chắc chắn là rất cô đơn rất bất lực a.

Giang Niệm lại cảm thấy rất tốt, dù sao cô cũng cảm theo cả sở tiết kiệm, nó đã cho cô rất lớn ủng hộ và an ủi.

Kết quả kiểm tra cũng rất ổn, bác sĩ nói đứa bé trong bụng của cô rất tốt, phải bảo vệ thật tốt, khẳng định tương lai sẽ là một tiểu bảo bảo khỏe mạnh.

Đó là đương nhiên, dù sao đây cũng là đứa trẻ của vận mệnh nha, nó không chỉ có khỏe mạnh còn rất thông minh nữa!

Bất quá Giang Niệm là một mình tới kiểm tra, bác sĩ không khỏi hỏi nhiều một câu: “Kết hôn sao? Bạn trai đâu? Đứa bé có muốn hay không?”

Giang Niệm đương nhiên nói muốn, chỉ là: “Gia đình của cha đứa bé đối với anh ấy rất nghiêm khắc, nếu cha của đứa bé không trải qua đủ chín tám mươi mốt kiếp nạn thì không thể nào xuất hiện trước mặt hai mẹ con chúng tôi được.”

Bác sĩ: “...?”

Giang Niệm cười sờ sờ bụng, con a, con còn chưa ra đời mà đã bị vận mệnh hành hạ a.

Tiểu trợ lý tìm bác sĩ để lấy thuốc chữa bệnh căng thẳng tinh thần, dù sao mỗi ngày hần đều sống trong ánh mắt đe dọa của Hàn Khiếu, hần phải suy nghĩ cho bản thân mình, chuẩn bị đầy đủ để phòng.

Ngược lại hần lại không nghĩ đến, khi đang lấy thuốc hần giống như gặp được một người quen, nhìn rất giống cô vợ nhỏ của Hàn tổng?

Hần đang chuẩn đi đến để xác nhận, thì y tá lại gọi tên hần đến lấy thuốc, hần quay đi một lúc, sau đó nhìn lại, đã không thấy cái bóng của Giang Niệm đâu, giống như vừa rồi chỉ là hần hoa mắt? Theo như hần được biết là Giang Niệm rất ít đi ra ngoài, cũng không thể nào là dạo phố xem phim, dù sao ngôi nhà kia cũng có cả phòng chiếu phim, cô lại có tiền như vậy tùy tiện chọn một vài món đồ để nhân viên cửa hàng đưa về nhà cũng là bình thường.

Tiểu trợ lý thận trọng lại cẩn thận, coi như là nghĩ mình hoa mắt nhìn lầm, sau khi lấy thuốc còn đi qua bên kia nhìn nhìn, nhưng ở bệnh viện nhiều người, hần tìm cũng không thấy Giang Niệm đây, cuối cùng chỉ có thể mang tâm tình nghi ngờ trở về.

Giang Niệm về nhà liền ăn một bữa thật ngon, canh gà cũng uống mà tổ yến cũng ăn, chỉ mong tiểu bảo bảo trong bụng nhanh lớn lên một chút, nếu như đến lúc đó hào quang của nữ chính cũng không có tăng lên, vậy cô... Vậy cô chỉ có thể cầm tiền tiết kiệm với giấy tờ nhà đất để đi du lịch vòng quanh thế giới.

Chuyện Giang Niệm mang thai cô cũng không nói với ai, ngay cả Lão gia từ cũng không nói, nếu như Lão gia từ biết cô mang thai con của Hàn Khiếu, thì khả năng Hàn Khiếu có thể sẽ bị Lão gia từ cầm gậy đánh chết, nếu như Hàn Khiếu biết cô mang thai tiểu bảo bảo, khả năng cao chính là muốn cùng hệ thống bảo vệ cùng nhau cá chết lưới rách.

Khoảng thời gian này cô liền vui chơi giải trí tuần tra thiên hạ của mình, mấy Lão gia từ đều nói giống như cô có chút mập mập hơn, giống như trẻ con, siêu cấp đáng yêu!

Giang Niệm nâng nâng mặt, trong lòng tự nhủ mặt cô đều đã tròn vo, như sao bụng cô cũng không thấy to lên nhiều lắm! Mà hào quang của nữ chính cũng không thấy nhúc nhích, Giang Niệm rốt cục tuyệt vọng thừa nhận, khả năng cô thật sự phải tạm biệt ngôi nhà này, cùng khu vườn nhỏ tạm biệt, còn có các con dân trong khu vườn, còn có những hạt giống cô mới gieo xuống đất, cô phải chuyển đi nơi khác, tạm biệt căn phòng của cô... Thật sự làm cho người khác khó có thể vượt qua.

Đương nhiên Giang Niệm càng không bỏ được khi phải rời xa đội bốn cây cần câu thần kỳ, thiếu một thiên tài câu cá như cô, thiếu cô chính là thiếu đi tinh thần của cả đội, còn lại bọn họ làm sao có thể tỏa sáng trên con đường câu cá này đây?!

Vận mệnh quá ghê tởm, ngay cả một Tiểu Khả Ái như cô cũng không buông tha! QAQ

Giang Niệm mở cái két sắt cô khóa nhiều lớp ra, đem sổ tiết kiệm cùng giấy tờ nhà đất đều cất vào một cái túi nhỏ, sau đó nói lời tạm biệt cùng Lão gia tử.

Lão gia tử rất kinh ngạc hỏi cô muốn đi đâu? Chẳng lẽ ở trong nhà nhiều nên không vui? Hay là tiểu tử thú kia lại chộc cho cháu tức giận?

Giang Niệm lắc đầu, cô không thể nói thật ra đây là do vận mệnh đối với cô tra tấn, chỉ nói: “Thế giới lớn như vậy, cháu có tiền như vậy, cháu nghĩ đi đi một chút, nhìn xem, chơi đùa, được thêm kiến thức.”

... Còn giống như thật có đạo lý, ông cũng bởi vì thân phận đặc thù nên cũng không đi ra nước ngoài, về sau muốn đi nhưng sức khỏe lại không cho phép, bây giờ Giang Niệm còn trẻ, đi nhiều một chút cũng tốt, miễn cho mỗi ngày bị thằng cháu trai đáng giận kia của ông tra tấn.

Lão gia tử rất sáng khoái đồng ý, còn nói mỗi ngày phải gọi video cho ông, nói cho ông mọi việc cô trải qua, tất nhiên, ông sẽ không nói cho tiểu tử thú kia biết!)

Mặc dù biểu hiện gần đây của Hàn Khiếu rất tốt, nhưng Lão gia tử y nguyên vẫn cảm thấy không hài lòng, ai mà biết tiểu tử thú kia sẽ hay không lại phát bệnh? Ai quy định nếu nó hồi hận thì ông sẽ vui vẻ đưa Giang Niệm về bên nó? Đừng có nằm mơ!

Vì vui vẻ đưa tiểu Giang Niệm ra ngoài mở mang hiểu biết, đội bốn cây cần câu thần kỳ còn lặng lẽ meo meo tổ chức cho cô một bữa tiệc chia tay, còn nước mắt lưng tròng hát cho cô bài « chúc người thuận buồm xuôi gió », thổi ngon nển ăn bánh kem, bởi vì mấy Lão gia tử đường máu cao, liền chỉ có thể nhìn Giang Niệm ăn, càng ăn càng giống trẻ con, thật đáng yêu!

Giang Niệm gần đây là tăng cân không ít, nhìn kỹ đều có thể trông thấy bụng cô có một độ cong nho nhỏ.

“Niệm Niệm, một mình cháu ở bên ngoài phải chú ý an toàn, cháu sớm chút trở về a ~”

“Niệm Niệm, có việc liền gọi điện thoại về nhà, chúng ta đều cho cháu chỗ dựa!”

“Niệm Niệm, chúng ta sẽ nhớ cháu!”

Giang Niệm lau lau nước mắt nói: “Yên tâm, vô luận đi đâu, cháu vĩnh viễn là một thành viên của đội bốn cây cần câu thần kỳ!”

Ba Lão gia tử: “.....”

Đến lúc Hàn Khiếu biết được tin, Giang Niệm đã ngồi trên máy bay ra nước ngoài, thời điểm hán liễu mạng chạy tới, Giang Niệm đã ở trên trời.

Giang Niệm nhìn bầu trời nắm chặt nắm đấm.

Cô sẽ còn trở lại!

Tác giả có lời muốn nói: không có ý tứ tại, chương này viết quá lâu, sau đó nghĩ đem cái này tình tiết viết đến tại phát, sau đó kéo đến bây giờ.

Ba mươi vị trí đầu tiểu hồng bao, ngẫu nhiên ba mươi tiểu hồng bao, a a đất ~

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Kiêu Thê Mang Bầu Chạy (14)

Edit: An Minh Tuệ.

Tiểu trợ lý cảm thấy những ngày an nhàn của hắn đã chấm dứt, bởi vì, chỉ vì cô vợ nhỏ của Hàn tổng, Giang Niệm ở mấy ngày trước đã xuất ngoại, sau khi biết được tin tức Hàn Khiếu lập tức đến sân bay, nhưng đáng tiếc lúc đến nơi thì đã muộn, ngay cả một góc áo của Giang Niệm cũng không bắt được.

Máy bay đã sớm cất cánh.

Tiểu trợ lý hiện tại vẫn còn nhớ rõ một Hàn tổng trước kia ngạo mạn, lại là lần đầu tiên lộ ra một khuôn mặt mờ mịt cùng mê man, giống như là đau khổ, giống như là không hiểu, lại giống như tức giận, Hàn tổng giống như không ngờ rằng Giang Niệm sẽ rời khỏi hắn, chính là không từ mà biệt.

Hàn Khiếu ở sân bay đứng thật lâu, thẳng đến lúc trời tối, rốt cục mới quay về Hàn gia, thấy Hàn lão gia từ đang chờ hần.

Lão gia từ mặt mũi hiền lành: “Tiểu tử thôi, cháu trung cái về mặt cầu xin làm gì, Niệm Niệm là đi ra ngoài chơi, cũng không phải không quay lại, cháu nghĩ thoáng lên đi.”

Thật sự Lão gia từ rất biết thâm dao, Hàn Khiếu: “Gia gia, tại sao Niệm Niệm lại đi?”

“Đi ra ngoài chơi còn cần lý do?”

“... Vậy lúc nào cô ấy trở về?”

“Không biết, chơi chán liền trở về đi.”

Hần: “...?!”

Trong nháy mắt Hàn Khiếu cảm thấy được tuyệt vọng. Hần là thật sự không hiểu, vì cái gì một chút thông báo cũng không có, Giang Niệm liền xuất ngoại? Giống như lúc trước cô rời khỏi Hàn gia.

“Gia gia, vì sao ông lại không nói cho cháu biết trước? Cháu là người cuối cùng biết chuyện này! Nếu như cháu biết sớm hơn...”

“Biết sớm hơn thì cháu muốn làm cái gì? Giữ Niệm Niệm lại?”

“Không phải...”

Hần không xác định mình sẽ làm thế nào, nhưng nếu như cô nói rõ cho hần, hần cũng sẽ để cô đi. Nhưng hần cái gì cũng không biết, bây giờ cũng chỉ còn lại có hoảng hốt cùng mờ mịt, giống như Giang Niệm sẽ mãi mãi rời xa hần mà không quay lại, thậm chí hần còn cảm thấy bản thân bị Giang Niệm từ bỏ.

Cẩn thận nghĩ lại, từ khi Giang Niệm rời khỏi Hàn gia cũng đã hơn ba tháng, mặc dù có nói chuyện điện thoại với nhau, cách hàng rào sắt nhìn thấy nhau một chút, cô cũng không thay đổi quá lớn so với trước kia, nhưng không có nhìn thấy cô rõ ràng, cũng không thể đem cô ôm vào trong ngực, hần liền cảm thấy bất an. Quả nhiên bây giờ đã có chuyện xảy ra.

Hàn lão gia từ liếc hần một cái, nói: “Việc này chẳng lẽ không nên hỏi chính cháu sao? Vì cái gì Niệm Niệm nói với ta nhưng lại không nói cho cháu?”

Bản thân Hàn Khiếu tỉnh táo lại trong chốc lát, nói nghiêm túc: “Trừ công việc ra, những cuộc hẹn khác cháu đều không đi, mỗi ngày cháu cùng gia gia đấu trí đấu dũng còn không kịp, làm sao có thời gian rảnh để đi làm những thứ khác? Huống chi bây giờ cháu chỉ thích Niệm Niệm, cháu sẽ không làm chuyện gì khiến cô ấy không vui.”

Lão gia từ cười một tiếng, “Tiểu tử như cháu ta còn không hiểu sao, từ nhỏ đã ranh ma quỷ quái, gặp người nói tiếng người, gặp quỷ nói tiếng quỷ, các cách lừa người nhiều vô số, bây giờ cháu thích Niệm Niệm nên mới muốn nâng người ta ở trong lòng bàn tay như bảo bối, chờ đến lúc cháu không thích nữa, có phải sẽ dùng một chân đạp người ta đi?”

Hàn Khiếu đều muốn quỷ: “Gia gia, cháu thích chính là sẽ thích mà không thay đổi. Sao ông lại nhiều kịch bản như vậy chứ, ông không cần phải vu oan hãm hại cháu!”

Lão gia từ hừ một tiếng, lẩn lộn xe lăn quay người muốn đi, Hàn Khiếu lập tức giả bộ đáng thương cầu xin khoan dung: “Gia gia cháu sai rồi, gia gia thật xin lỗi! Van xin ông, ông nói cho cháu biết Niệm Niệm đi đâu, Niệm Niệm đến nơi nhất định sẽ gọi điện thoại cho ông, đến lúc đó có thể để cho cháu nói hai câu được không?”

Lão gia từ thật lòng nghĩ nghĩ, nói:

“Tất nhiên là không”

Ông đẩy cái tay của Hàn Khiếu đang ôm mình ra, đi đến không chút nào lưu tình.

Rốt cục Hàn Khiếu cũng không nhịn được nữa, tức giận lớn tiếng nói:

“Gia gia, cháu không phải là tiểu bảo bối trong tim ông sao?”

Lão gia từ: “.....”)

A di & người làm vườn & đại thúc không cần thận đi ngang qua: “.....”

Dù sao bất kể nói thế nào, việc Giang Niệm xuất ngoại đã xong, cô đã chạy thật xa thật xa, kể cả Hàn Khiếu có náo loạn hay làm đi đi nữa, Giang Niệm cũng sẽ không biết.

Hiện tại tất cả mọi người trong công ty đều gặp xui xẻo, trước kia mặc dù Hàn Khiếu rất nghiêm khắc lại yêu cầu cao, nhưng lúc đó hần vẫn là một con người, bây giờ Hàn Khiếu không chỉ càng thêm nghiêm khắc mà yêu cầu cũng cao hơn, nếu được thì tuyệt đối không được phạm sai lầm, nếu làm sai cả

người sẽ lạnh, Hàn tổng sẽ không nói lời nào, nhưng khuôn mặt không cảm xúc gì sẽ nhìn chăm chăm vào bạn thật lâu, sẽ khiến cho buổi tối bạn ngủ cũng phải gặp ác mộng!

Xảy ra tình huống như vậy, mọi người đều sẽ thông cảm cho Hàn tổng, dù sao cũng là người đàn ông vừa bị tình yêu vút bỏ mà, bây giờ có một bộ dạng oán phụ cũng rất bình thường.

Đương nhiên cũng bởi vì tâm trạng của Hàn Khiếu không tốt, tính cách giống như ăn thuốc nổ vậy chạm một chút liền nổ, mấy người Lưu Chính Dương cùng Lý Phi cũng không dám tùy tiện đi sờ vào, tin tức Giang Niệm vút bỏ Hàn ngũ thiếu một mình xuất ngoại đã trở thành bí mật được công khai trong giới, mọi người đều biết Hoa Hoa Công Tử Hàn Khiếu vì cô vợ nhỏ mà buồn đến không ăn được cơm, giờ đã biến thành bông mai vàng tiêu tụy.

Kể cả như thế, vẫn có không ít phụ nữ hướng chỗ Hàn Khiếu chạy đến, Diêu Tử Hàm chính là một trong số đó. Bữa tiệc lần trước cô ta còn chưa kịp tìm được cơ hội để thể hiện mình, thì thấy Hàn Khiếu ném một người phụ nữ ra khỏi người hắn, thấy vậy cô ta chỉ có thể tạm thời dừng hành động lại. Mà lần này chính là thời điểm Hàn Khiếu yếu ớt nhất do bị tình cảm làm tổn thương, cũng là cơ hội tốt nhất để cho người ta thừa cơ tiến vào, cô ta không thể ngồi im được nữa.

Ngày hôm đó, hiếm khi Hàn Khiếu chủ động hẹn Lưu Chính Dương và Lý Phi cùng nhau ăn cơm, đây thật sự là rất hiếm có, từ sau khi Hàn Khiếu cải tà quy chính, cơ hồ liền không có tham gia tiệc tùng gì, huống chi sau khi Giang Niệm đi muốn gặp hắn một lần cũng khó khăn, thế mà bây giờ lại chủ động hẹn bọn họ đi ăn cơm?

Không phải là do bản thân đã phải chịu tổn thương quá lớn ở trong lòng nên muốn đi theo đám bọn họ tiếp tục thông đồng làm bậy chứ?

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi mang tâm tình kích động đi gặp Hàn Khiếu, uống rượu ba chén, Hàn Khiếu ngẩng đầu nhìn lên trần nhà một góc bốn mươi lăm độ, nói:

“Tớ muốn nhờ các cậu giúp tớ một chuyện.”

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi đều giật mình, dù sao thấy Hàn ngũ thiếu bá đạo đã quen, lúc nào cần nói một chữ nhờ với bọn họ? Nếu là trước kia nếu không nghe lời thì đánh một trận sau đó lại nói, đánh đến khi nào người nghe mới thôi!

Có chuyện nghiêm trọng!

“... Gặp cái gì? Kể cả Ngũ ca phạm pháp hay làm bậy chúng tớ cũng sẽ nghĩ cách!”

Kỳ thật cũng không phải chuyện gì xấu.

Hàn Khiếu một mực không hề từ bỏ tìm kiếm Giang Niệm, cũng vẫn nghĩ cách liên lạc với Giang Niệm, nhưng không biết vì lý do gì mà Giang Niệm cũng không có gọi cho hắn, ngay cả số điện thoại cũng đổi, nhưng cô sẽ gọi điện cho Lão gia tử, nghe Vương thẩm nói, Giang Niệm thường xuyên cùng Lão gia tử nói chuyện qua video, một lần nói chuyện chính là một hai tiếng, gọi điện không hề bị đứt đoạn!

Trong lòng Hàn Khiếu có cảm giác rất khó chịu, nhưng hắn xác thật rất nhớ Giang Niệm, cảm thấy Giang Niệm rời khỏi hắn, không liên lạc với hắn khẳng định là có nỗi khổ gì đó, vì thế, hắn muốn trộm điện thoại của Lão gia tử, lấy được cách liên lạc với Giang Niệm rồi nói sau.

Đây chính là một cách rất tốt, nhưng Lão gia tử lại quá lợi hại, Hàn Khiếu dùng nửa tháng để đầu trí đầu dũng, ngay cả chuyện nửa đêm treo cửa sổ hắn cũng đã làm, nhưng đến cái xác của điện thoại hắn còn chưa sờ vào được chứ đừng nói đến chuyện ăn trộm!

Cho nên Hàn Khiếu đã nghĩ đến hai người Lưu Chính Dương cùng Lý Phi.

“Ngũ Thiếu, ý của cậu là để chúng tớ đi trộm điện thoại của Hàn gia gia cho cậu?”

“Không phải, ý của tớ là để hai cậu đi trộm điện thoại của gia gia nhà các cậu!” Hàn Khiếu nói, “Theo tớ được biết, Giang Niệm không chỉ gọi điện thoại cho mỗi gia gia nhà tớ, mà còn gọi điện thoại cho cả gia gia nhà hai người, bọn họ còn cùng nhau lập lên một nhóm, tên là cái gì ‘vĩnh viễn là bốn cây cầu câu thần kỳ’? Chỉ cần có được điện thoại của bọn họ, vậy không phải đã có thể có trong tay cách thức để liên lạc với Giang Niệm sao?”

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi liếc mắt nhìn nhau, lo lắng nói: “Lão gia tử nhà cậu phòng cậu như phòng sói, vậy thì khẳng định là lão gia tử nhà chúng tớ cũng sẽ không đơn giản hơn chút nào đâu, cách này dùng được sao?”

Hàn Khiếu ngậm điều thuốc giữa người dựa vào ghế, gõ mặt bàn nói: “Không giống, tớ là đã gây án quá nhiều lần, Lão gia tử đã có kinh nghiệm để phòng tớ, nên không thể thành công. Nhưng các cậu lại là lần đầu tiên, có thể khiến cho Lý gia gia và Lưu gia gia trở tay không kịp!”

Hàn Khiếu nói như vậy cũng đúng, tỷ lệ thành công của Lưu Chính Dương và Lý Phi so sánh với Hàn Khiếu thì chắc chắn sẽ lớn hơn.

Ba người cùng nhau bàn lại kế hoạch một cách rõ ràng, quyết định sẽ ra tay vào lúc nửa đêm.

Hàn Khiếu có chút chờ mong lại có chút khẩn trương, chủ động mời một ly rượu: “Hạnh phúc cả đời của tớ, liền dựa vào các cậu!”

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi chợt cảm thấy áp lực thật lớn!

Người lớn tuổi bình thường ngủ rất sớm, nếu không có gì xảy ra thì khoảng chín giờ nhất định đã nằm ở trên giường, chỉ cần đợi bọn họ ngủ sau đó lặng lẽ

lấy đi động đi, coi như đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ. Huống chi Luru Chính Dương và Lý Phi đều ở chung với Lão gia tử, cũng không cần phải trèo tường leo cửa sổ, chỉ cần len lén tiến vào phòng ngủ sau đó nhẹ nhàng lấy điện thoại là được. Nếu so với Hàn Khiếu, thật sự là dễ dàng hơn rất nhiều.

Một nhóm ba người ăn xong cơm tối, một phen lên kế hoạch tinh vi, còn bàn nhau đường chạy trốn —— đương nhiên là ngay lập tức đi tìm Hàn Khiếu, hấn sẽ ở bên ngoài để tiếp ứng cho bọn họ.

Luru Chính Dương có chút bận tâm: “Nếu như chúng tớ thất bại làm sao bây giờ? Sẽ bị đánh chết đi?”

Lý Phi: “... Bất luận là thành công hay là thất bại đều sẽ bị đánh chết đi?”

Hàn Khiếu: “Anh em tốt sẽ nhớ tới các cậu!”

Luru Chính Dương & Lý Phi: “.....”)

Đúng buổi tối mười giờ, Luru Chính Dương cùng Lý Phi lần lượt về nhà, Hàn Khiếu rút một liều thuốc, nghỉ chờ đến lúc hấn tìm được Giang Niệm, hấn sẽ hỏi cô một chút, hỏi cô đến cùng vì cái sao, cả hai lần đều không từ mà biệt? Hấn đối với cô mà nói thật sự có cũng được mà không có cũng không sao? Vậy buổi tối hôm đó coi là gì chứ?

“Hàn tổng, không nghĩ tới ở đây gặp anh.”

Thanh âm của một phụ nữ từ phía sau truyền đến, Hàn Khiếu nhú mày, quay đầu liền gặp một người phụ nữ mặc áo ngực váy ngắn đang đi đến chỗ hấn, nụ cười quyến rũ có chút vui mừng cùng cẩn thận. Nếu như không phải ánh mắt của cô ta quá rõ ràng, Hàn Khiếu có lẽ sẽ xem cô ta như một người qua đường Giáp.

Hấn lạnh lùng quay đầu, đem tàn thuốc ném vào thùng rác, người phụ nữ đi thêm hai bước, muốn nói chuyện, cơ hội này cô ta không muốn bỏ qua. Hàn Khiếu cũng không để ý tới cô ta, sau khi ném tàn thuốc đi liền lên xe Maserati nghênh ngang rời đi, cho người phụ nữ một đầu đầy tro bụi.

Điều Tử Hàm cắn cắn môi đỏ, cô ta cũng không tin người đàn ông này thật có thể cái ta quy chính, làm một người chồng điển hình, là đàn ông thì ai mà không ăn vụng? Huống chi là một người đàn ông giống Hàn Khiếu, hấn sẽ gặp được ở bên ngoài nhiều thứ lạ lắm, chả lẽ có thể nhịn được mà hằng ngày về nhà đối mặt với một cô vợ nhạt nhẽo sao? Điều Tử Hàm cảm thấy là không có khả năng, bây giờ cô ta chỉ có thể đợi cơ hội đến.

...

Hàn gia cùng với Luru gia Lý gia cách nhau đều không xa, bằng không thì mấy Lão gia tử cũng không có khả năng mỗi ngày cùng một chỗ cá đánh bài.

Hàn Khiếu đỗ xe ở dưới một tàn cây lại tương đối kín đáo, cửa sổ xe hạ xuống, xa xa liền có thể nhìn thấy những ngôi biệt thự đứng sừng sững trong đêm. Lúc này hấn liền trông mong Luru Chính Dương cùng Lý Phi có thể lợi hại một chút, tuyệt đối đừng khiến hấn phải thất vọng a.

Hấn đã chờ ước chừng nửa tiếng, Luru Chính Dương cùng Lý Phi đều nhắn tin nói với hấn là muốn hành động.

Hàn Khiếu đột nhiên liền thấy khản trương, cảm thấy hấn ngày hôm nay trước khi ra cửa có lẽ nên thấp nén hương cho các lão tổ tông, phù hộ cho kế hoạch của hấn có thể thuận lợi.

Đang lúc hấn cảm thấy khản trương nhất, đột nhiên nghe thấy tiếng còi xe cảnh sát từ xa, xem ra gần đây có nhà bị mất trộm. Hấn cười lạnh lắc đầu, ở trong khu vực này đều không phải là người bình thường, tên trộm nào lại không có mắt như vậy, lá gan cũng thật lớn, nơi này mà cũng dám vào ăn trộm.

Trong lúc Hàn Khiếu đang nghĩ như vậy, đột nhiên nghe được ở nơi xa có một âm thanh quen thuộc đang hoảng sợ la to:

“Gia gia gia gia, ông rất yêu cháu mà!”

“Gia gia gia gia, cháu là Dương Dương là bảo bối trong tim của ông a!”

Các chú cảnh sát: “.....”

Đang trốn trong bóng tối Hàn Khiếu: “.....”

...

Hàn Khiếu vẫn là rất nặng tình anh em, mấy ngày tiếp theo đều sẽ đi vào trong lao đưa cơm cho anh em mình.

...

Thất bại liên tiếp cũng làm cho tâm trạng của hấn hậm hực, hấn đi đến ngôi nhà của Giang Niệm để nhìn vật nhớ người. Bây giờ nữ chủ nhân của nó không còn ở đây, chủ gác cổng cũng không chặn hấn lại nữa, rốt cục đây là lần đầu tiên hấn thấy được ngôi nhà mà Giang Niệm đã ở.

Gần như hấn có thể tưởng tượng được bộ dáng của Giang Niệm khi cô ở đây, cô sẽ đi xem hoa hoa cỏ cỏ, sẽ chạy vui vẻ trên sân bóng. Đáng tiếc hiện

tại người đã đi nhà cũng trống rỗng, tự dung để cho người khác cảm thấy buồn bã.

Hắn còn đi đến căn phòng của Giang Niệm, quả nhiên bên trong bày đầy đủ loại đồ vật thú vị, mặc dù hắn vẫn y nguyên nhớ đến Giang Niệm, nhưng trong lòng của hắn lại mười phần khô sở, thậm chí có đôi khi cũng sẽ có suy nghĩ xấu xa, đợi đến lúc Giang Niệm trở lại hắn sẽ khiến cô phải trả giá! Ít nhất phải để Giang Niệm biết được việc cô tùy tiện chạy loạn như vậy là không đúng!

Hàn Khiếu nằm ở trên giường lớn một chút, suy nghĩ miên man lại vô ý thức mà ngủ thiếp đi, đến lúc tỉnh lại thì trời đã tối.

Hắn bật cái đèn nhỏ bên cạnh giường. Cũng không biết đèn này cô mua ở đâu, đèn vừa bật, cả phòng đều là những ngôi sao mặt trăng nhỏ xinh, giống như cả phòng đều tràn ngập hơi thở của trẻ con.

Sau đó trong lúc lơ đãng, Hàn Khiếu nhìn thấy có một tờ giấy kẹp ở dưới gối đầu, hắn là có chút bệnh thích sạch sẽ, trên giường tuyệt đối không thể để bất kỳ vật gì lạ, hắn nhìn thấy tự nhiên không nói hai lời cầm ra muốn ném vào thùng rác, nhưng lại nghĩ đây là của Giang Niệm, Giang Niệm để nó ở dưới gối đầu, hẳn là rất quan trọng a?

Hàn Khiếu nghi hoặc cầm lên, hững hờ liếc mấy cái.

Họ và tên: Giang Niệm

“... Mang thai bảy tuần.”

Mang thai?!!

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn đã ủng hộ chính bản năm mươi vị trí đầu tiểu hồng bao ~ a ~

Chương sau khoảng hơn 4000 từ, cảm giác bệnh lười lại trở dậy a..

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Kiều Thê Mang Bầu Chạy (15)

Edit: An Minh Tuệ.

Thời gian Giang Niệm xuất ngoại cũng đã hơn hai tháng, thời điểm vừa mới đến cô còn đi khắp nơi tham quan, mở mang một chút kiến thức về cảnh đẹp ở nước ngoài, thế nhưng về sau bụng to lên, hành động khó tránh khỏi bất tiện, cũng chỉ có thể ở nhà thường thức ngôi nhà cổ cùng khu vườn cô mới mua, uống trà chiều sau đó lại mua mưa mưa, hướng chỉ làm phụ nữ mang thai đáng người sẽ thay đổi theo ngày, cũng không thể trang điểm, cô cũng chỉ có thể mua nhiều thêm mấy bộ quần áo xinh đẹp, suy nghĩ muốn trở thành một phụ nữ mang thai đẹp nhất!

Mà hiện tại bụng cô cũng tròn vo, nhìn giống như quả bóng.

Giang Niệm cho rằng nhiệm vụ lần này là mang bầu chạy cô đã làm tương đối hoàn hảo, nhìn đi, cô cùng với đứa nhỏ đã chạy xa như vậy, chạy ra tận nước ngoài, nếu lần này không phải chạy nữa thì cái gì mới được coi là chạy a? Về phần tại sao hào quang của nữ chính vẫn bị kẹt lại ở sáu mươi điểm mà không nhúc nhích... Lý do không thể nào là vì cô là người có tiền được, mặc dù bên trong phim truyền hình hay tiểu thuyết đều viết là khi nữ chính mang bầu chạy đều sẽ rất nghèo, một bên làm việc một bên mang theo bé con còn phải đối mặt với các loại khó khăn gian khổ, sau đó sẽ khiến cho nam chính đau lòng không dứt.

Hiện tại Giang Niệm cũng cảm thấy rất khổ rất mệt mỏi, phải rời xa quê hương không nói, ngay cả công việc cũng không có, mỗi thời mỗi khác đều phải trải qua việc ăn ăn, cái này thật sự là hành hạ mà.

Đương nhiên vì đề phòng chuyện ngoài ý muốn khi cô đang mang bầu chạy, Giang Niệm còn rất tự giác chuẩn bị một vài thứ, cái này "Mang bầu chạy" không phải là cần phải có người đuổi theo sao? Nếu không có ai đuổi theo khả năng cũng không thể coi là "Chạy", cho nên cô đặc biệt thông minh đã đem giấy khám thai lúc trước để lại.

Bất luận là bị ai phát hiện đều nhất định sẽ nói cho Hàn Khiếu biết, sau đó hắn theo đuổi, cô lại chạy... Nếu như còn không được, vậy cô cũng chỉ có thể chống lại vận mệnh một chút, trước cứ về nhà sinh con đã, chờ về sau có thai lại chạy tiếp, chạy trốn nhiều, ông trời sẽ không phụ lòng người, kiên trì sẽ thành công.

Cho nên, vì để đối phó với những việc chuẩn bị phát sinh, phải phát huy một chút trí thông minh hoàn mỹ của cô, ví dụ như kế hoạch chạy trốn tiếp theo của cô.

Đương nhiên cô cũng không quên gọi video cùng Lão gia tử.

Lão gia tử tinh thần phấn chấn hoàn toàn giống như trước đây, nói từ chuyện câu cá đánh bài cho đến việc nhà của Lư gia gia cùng Lý gia gia đều có trộm lên vào, bất quá không cần lo lắng, mấy tên trộm đó đã bị bắt lại, nhất định là phải xử lý nghiêm khắc, bây giờ hai tên tiểu tử kia còn đang ở trong cục cảnh sát để tiến hành cải tạo đâu!

"Niệm Niệm, cuộc sống bây giờ đúng là lòng người hiểm ác a, cháu một thân một mình ở bên ngoài nhất định phải chú ý an toàn!"

Gần đây Giang Niệm đều nghe nói không ít chuyện Hàn Khiếu làm ra, không nghĩ tới bây giờ Hàn Khiếu còn lấy cả tai họa cho Lư Chính Dương cùng Lý Phi.

"Gia gia yên tâm đi, cháu rất tốt, ông nhìn cằm của cháu cũng có hai cái rồi."

... Đúng vậy a đúng vậy a, càng nhìn càng giống trẻ con, thật vui về!

Hai người nói đủ thứ chuyện rồi cục cũng tắt video, Lão gia tử tiếc nuối nói: "Nếu như không phải cơ thể ta không tốt, ta cũng muốn đi với Niệm Niệm cùng đi xem thế giới bên ngoài. Một cô gái như Niệm Niệm ở bên ngoài, tóm lại ta vẫn không yên tâm."

Vương thẩm nói: "Lão gia tử ngài yên tâm đi, Niệm Niệm nhìn rất tốt, chỉ cần không đi chỗ nào nguy hiểm, sẽ không có chuyện gì."

Lão gia tử ân một tiếng, lẩm bẩm nói: "Cũng không biết Niệm Niệm lúc nào trở về..."

"Lão gia tử ngài chỉ cần nói một tiếng, Niệm Niệm hiếu thuận như vậy khẳng định trở về với ngài."

Hắn lắc đầu. "Một lão già như ta cũng không muốn làm ảnh hưởng đến Niệm Niệm."

Cuối cùng Lão gia tử vẫn là có chút cô đơn, ngày bình thường các con bận bịu làm việc thời gian trở về cũng ít, mấy đứa cháu đang đi học tiểu học một tháng cũng chỉ về được một hai lần, có mấy đứa còn ở nước ngoài, ngày bình thường càng khó gặp, ở cùng ông nhiều nhất vẫn là Giang Niệm, nhưng đáng tiếc hiện tại Giang Niệm cũng đi rồi, ngôi nhà lại trở nên lạnh lẽo.

Mất thấy cũng đã hơn chín giờ tối, Lão gia tử trở về phòng chuẩn bị nghỉ ngơi.

Ai ngờ vừa nằm xuống không bao lâu, thì nghe thấy tiếng của Vương thẩm từ ngoài cửa truyền đến: "Ngũ thiếu gia, Lão gia tử đã ngủ, nếu không sáng mai cậu lại đến a?"

Hàn Khiếu từ cửa lớn một đường chạy vào, rõ ràng khoảng cách cũng không dài, nhưng hắn chạy lại ra một đầu đầy mồ hôi, đêm tối phụ trợ cho khuôn mặt đẹp trai nhìn có chút nguy hiểm mãnh liệt.

"Vương thẩm, cháu có chuyện quan trọng muốn gặp Lão gia tử, xin tránh ra."

Vương thẩm giật nảy mình, Hàn Khiếu dù sao cũng là cháu trai mà Lão gia tử đặc ý, bên trong thủ đoạn của hắn tràn đầy cường ngạnh lại quả quyết, nhưng trên mặt lại không chút nào biểu lộ ra, cho nên bọn họ còn thường xuyên nói Hàn lão gia tử là lão hồ ly, vậy Hàn Khiếu chính là con tiểu hồ ly, tác phong làm việc cùng Lão gia tử không có khác biệt lắm. Bây giờ lại nghiêm túc như vậy, là thật sự xảy ra chuyện lớn gì rồi?

... Vì muốn cảm được phương thức liên lạc với Giang Niệm, vì muốn ăn trộm điện thoại, Hàn Khiếu đã dùng bất cứ thủ đoạn hãm hại lừa gạt có thể tính là chuyện quan trọng sao? Đừng nói Lão gia tử hoài nghi, liền ngay cả Vương thẩm cũng không tin, nhìn xem hai đứa cháu trai ở sát vách bây giờ còn đang ở trong cục cảnh sát chịu đựng cải tạo đâu.

Hàn Khiếu tiền án rất nhiều, Vương thẩm cũng đã bị lừa nhiều lần!

Vương thẩm đang do dự, âm thanh của Hàn lão gia tử từ bên trong truyền đến: "Để nó đi vào."

Hàn Khiếu không nói hai lời, nhanh chân vào phòng.

Vương thẩm nghi hoặc gãi đầu một cái, còn đang nghĩ xem gần đây có chuyện lớn gì phát sinh? Bà quay người muốn đi, đột nhiên nghe được lão gia tử rít lên một tiếng:

"... Cái gì?!! Cái đồ súc sinh này, nói lại một lần nữa cho ta nghe?!!"

Phản ứng đầu tiên của Vương thẩm chính là gọi điện thoại cho bác sĩ gia đình:

"Mau đến mau đến, Ngũ thiếu gia lại làm cho Lão gia tử tức giận, Ngũ Thiếu lại chuẩn bị bị đánh!"

Bên này Vương thẩm còn chưa tắt điện thoại, đã nghe thấy âm thanh bình bình bang bang ở trong phòng, không đến một lúc, Hàn ngũ thiếu đi vào đã bị

đánh ra khỏi cửa, một bộ dáng cúi đầu sợ hãi, ngược lại không giống thường ngày nhảy nhót chạy ra giống như con khi.

Lão gia tử chống nạnh đuổi theo, trong tay còn cầm một cái dếp lê, trung khí mười phần hô: "Cháu là cái đồ nghịch tử, hôm nay ông già này phải đánh chết cháu!"

"Gia gia!"

"Từ hôm nay trở đi, ông già này không nhận một thằng cháu như mày, cái thằng cầm thú này!"

"....."

Hàn Khiếu biết Lão gia tử rất đau lòng Giang Niệm, nếu như biết hắn đem Giang Niệm ngủ, bây giờ ngay cả con cũng có rồi, không giết hắn đã là nể tình hắn là cháu trai ruột mà tha cho hắn một mạng.

Nhưng hắn có thể làm sao? Chỉ có thể mặc cho gia gia lại đánh lại mắng!

Chuyện này ồn ào rất lớn, ngay cả chú Hai chú Ba của hắn nghe thấy động tĩnh cũng chạy sang đây, một bên khuyên Lão gia tử một bên đem Hàn Khiếu đi lại cho Lão gia tử đánh, sau đó lại hỏi: "Tiểu Ngũ a, cháu nói xem rốt cục cháu đã làm việc gì khinh khủng, khiến Lão gia tử tức giận như vậy!"

Hàn Khiếu nhớ đến Giang Niệm trong lòng lại thấy vui mừng, lại là tê rần: "Cháu sắp làm ba ba!"

Đám người: ".....???"

"... Cháu không phải là đang theo đuổi Niệm Niệm sao? Hiện tại lại làm cha của ai rồi? Có phải hay không cháu làm cái gì bậy bạ ở bên ngoài." Chú Hai nói, "Đừng nói Lão gia tử muốn đánh cháu, chú cũng muốn đánh tiểu tử cháu, chần chừ không phải là một người đàn ông."

Hàn Khiếu tim tắc một chút: "Mẹ của đứa bé chính là Niệm Niệm, Niệm Niệm mang thai con của cháu, cháu sắp làm ba ba!"

"Niệm Niệm?!"

"Niệm Niệm mang thai?!"

".....!!!"

Bọn họ nhìn Hàn Khiếu lại nhìn nhìn Lão gia tử đang thở phì phò, thật sự đứng là quá hạ thủ lưu tình khi Lão gia tử không đánh chết Hàn Khiếu.

Hàn Khiếu quỳ gối ở trước mặt Lão gia tử, trên khuôn mặt là khó tả nghiêm túc cùng vội vàng: "Gia gia, cháu thật sự thích Niệm Niệm, hiện tại em ấy còn đang mang thai con của cháu, cháu muốn tìm em ấy trở về. Khẳng định ông biết em ấy hiện tại đang ở đâu, ông nói cho cháu biết đi!"

Hàn lão gia tử gõ mạnh một cái quai trượng xuống đất, tức giận nói: "Nói không thích muốn ly hôn chính là cháu, nói thích không ly hôn cũng là cháu, ly hôn còn phạm sai lầm cũng là cháu, cháu lợi hại như vậy làm sao không lên trời luôn đi? Cháu coi Niệm Niệm là cái gì rồi?"

Hàn Khiếu cúi đầu: "Cháu cũng không nghĩ tới, cháu sẽ thích em ấy như vậy..."

Rõ ràng lời nói của cô có thể đem hắn tức chết, rõ ràng cũng không phải kiểu người mà hắn thích, nhưng hắn lại không thể hiểu mà thích cô, hắn không thích cho nên mới muốn ly hôn, nếu thích tự nhiên muốn cô ở lại, hắn đều tùy ý như vậy, nhưng cũng không đứng ở lập trường của Giang Niệm mà suy nghĩ, thậm chí hắn còn không hỏi qua suy nghĩ của cô, cách làm của hắn quá ích kỷ.

Có lẽ cũng là bởi vì đây, Giang Niệm mới có thể không từ mà biệt, cô là cảm thấy hắn không đủ chân thành sao?

"Gia gia, cháu biết cách làm của cháu là không đúng, ông nói cái gì cháu đều nhận, muốn đánh cháu cũng được, hiện tại cháu chỉ muốn đưa Niệm Niệm trở về... Ông nhớ để em ấy một thân một mình mang thai ở bên ngoài không nơi nương tựa sao? Đến cả một người chăm sóc cũng không có, ông cũng không yên lòng đứng không? Còn có, chẳng lẽ ông không muốn nhìn con trai của cháu một chút sao?"

"Ngậm miệng, Niệm Niệm nhà ta làm sao có thể có cái gì!"

"Đúng, tuyệt đối không thể có thể có cái gì!"

Lão gia tử: "....."

Hàn Khiếu: "....."

Hàn gia đám người: "....."

Mặc dù Hàn Khiếu nói những lời không xuôi tai, nhưng xác thực đã động đến Lão gia tử, ông làm sao nỡ để Giang Niệm ở bên ngoài chịu khổ? Ông cũng càng muốn nhìn hơn chính là nhìn Niệm Niệm sinh tâm can tiểu bảo bối, khẳng định giống như Niệm Niệm là một cô bé đáng yêu!

Mặc dù Giang Niệm đã nói với ông, nói mình ở trong một ngôi nhà cổ trừ những người giúp việc quét dọn bên ngoài ra, còn đặc biệt thuê một người đầu

bếp Trung Quốc để nấu cơm, còn có một phụ tá riêng chăm sóc, đồng thời còn mời một bác sỹ dinh dưỡng. Lúc ấy nghe cũng không nghĩ nhiều, liền nghĩ Niệm Niệm có người chăm sóc ông cũng yên tâm, bây giờ nghĩ lại, khẳng định là đề phòng sự việc bị bại lộ, đến lúc ông biết được mọi việc cũng sẽ không quá lo lắng cho cô, là nói cho ông biết bên người cô có người chăm sóc đâu!

Nghĩ như vậy, nhịn không được mà hung ác trừng Hàn Khiếu một chút, bây giờ ông càng nhìn càng thấy thằng cháu này không vừa mắt.

Một đêm này náo loạn đến nửa đêm, Lão gia tử bị mấy con trai khuyên trở về phòng nghỉ ngơi, bác sỹ gia đình nghe điện thoại chạy đến tranh thủ thời gian bôi thuốc cho Hàn ngũ thiếu bôi lau nửa ngày, ông cũng rất quen thuộc, trị liệu đến quen tay. Liền cái này cũng chưa tính, Lão gia tử trực tiếp đem Hàn Khiếu ném đi quỳ ở từ đường.

Hàn Khiếu quỳ gối ở từ đường cũng không an phận, vì phòng ngừa gia gia không giúp hắn, hắn còn đặc biệt gọi điện thoại cho trợ lý để thuê thám tử tư đi tìm chỗ ở hiện tại của Giang Niệm, mặt khác còn đem mọi việc ở công ty sắp xếp một chút, tạm giao cho phó tổng giám đốc quản lý, hắn muốn ra nước ngoài!

Hiện tại trời đất bao la cũng không thể lớn bằng vợ và con của hắn!

Trước đó không có tìm người đi tìm chỗ ở của Giang Niệm là bởi vì hắn còn có chỗ cố kỵ, hắn vẫn luôn nghĩ đến việc tại sao Giang Niệm lại đi không từ mà biệt, vì sao lại cùng hắn cắt đứt liên lạc, là bởi vì thật sự không thích hắn sao? Lại hoặc là cô thật ra chỉ là ra ngoài du lịch, giải sầu một chút, thuận tiện cho nhau yên tĩnh để xác nhận tình cảm của mình...

Hàn Khiếu chưa hề nghĩ tới, cô là mang con của bọn họ cùng rời đi.

Cô là không tin hắn sao? Bởi vì tại bản thân trước kia của hắn, cho nên không thể tin tưởng vào tình yêu của hắn sao?

Hắn có rất nhiều nghi hoặc, những nghi hoặc này cũng không bằng việc hắn nhớ cô, hắn muốn lập tức nhìn thấy cô.

...

Bên này "Vĩnh viễn bốn cây cần câu thần kỳ" rốt cục cũng vụng trộm giấu thần câu Giang Niệm mở một nhóm chat riêng, bây giờ bọn họ đều biết Giang Niệm mang thai, tính theo thời gian khả năng cũng đã hơn sáu tháng, nói cách khác mặc dù mỗi ngày bọn họ cùng Giang Niệm video nói chuyện phiếm, nhìn thấy cô càng ngày càng mập lên, nhưng lại chưa bao giờ đoán được là bởi vì cô mang thai!

Bởi vì nghĩ đến Giang Niệm đã giấu diếm không nói, bọn họ cũng không nên tùy tiện trực tiếp hỏi, liền sợ xúc phạm tới tâm tình của phụ nữ mang thai.

Thần câu lão Hàn: "Tôi liền nói Niệm Niệm làm sao càng lúc càng giống trẻ con đâu, nguyên lai là có con a, cũng không biết Niệm Niệm sống có được hay không... Đứa nhỏ này tốt khoe xấu che, quá làm cho người ta đau lòng!"

Thần câu lão Lưu: "Mang thai trẻ con rất vất vả a, lúc ấy vợ của tôi mang thai thằng con trai, đều bị chơi đùa đến gầy đi mười cân, vợ tôi hàng ngày là ăn cái gì nôn cái gì, về sau bụng lớn ngủ đều ngủ không ngon... Thật sự quá cực khổ!"

Thần câu lão Lý: "Niệm Niệm mang một đứa nhỏ sáu tháng lại còn một mình xa quê hương, bên cạnh ngay cả một người nhà hay bạn bè đều không có, khẳng định rất cô đơn! Bất quá vì cái gì mà Niệm Niệm lại không nói cho chúng ta biết? Là không có coi chúng ta là bốn cây cần câu thần kỳ sao?"

Thần câu lão Hàn: "..."

Thần câu lão Lưu: "..."

Mới đầu bọn họ đối với cái tên này thật sự rất bài xích, đã làm một ông già lớn tuổi, còn Thần câu cái gì thật sự quá xấu hổ, nhưng lần này cả ba người đều thống nhất đổi thành cái tên này, còn là bởi vì vừa nghe nói Giang Niệm mang thai, muốn cho Giang Niệm biết coi như bản thân cô ở nơi đất khách quê người, cũng không cần cảm thấy cô đơn!

Mấy Lão gia tử bên này đang thương lượng nên làm cái gì, bởi vì việc này nếu tự nhiên cùng Giang Niệm nói thì cũng sẽ có chút áp a ập ứng, còn thỉnh thoảng khuyên cô sớm đi về nước, bọn họ nhớ cô: "Niệm Niệm, cháu không trở lại thì bốn cây cần câu thần kỳ của chúng ta chắc sớm sẽ tan rã mất, thật lâu rồi chúng ta cũng không câu được con cá to nào cả!"

Điểm này có chút khác thường, dù sao bọn họ cũng rất ít khi nói về chuyện Giang Niệm về nước trên mười phút đồng hồ, Giang Niệm thông minh như vậy, tự nhiên cũng liền khẳng định là việc cô mang thai đã bị bại lộ.

Huống chi còn gọi video, trên gương mặt của Hàn lão gia tử rõ ràng liền viết chữ có việc, liền ngay cả Vương thẩm ở phía sau cũng ngó đầu vào nhìn cô, hỏi cô có ăn ngon hay không thân thể thế nào?

Giang Niệm cũng không có che giấu, để trợ lý cầm điện thoại lùi về sau, làm cho cả người cô đều xuất hiện ở trong màn hình, xem như vậy đương nhiên có thể nhìn thấy cái bụng tròn tròn của cô, cô còn cười tủm tỉm nói: "Đứa bé rất tốt, giống cha nó cực kỳ nghịch ngợm, mỗi lúc trời tối đều đá cháu làm cháu ngủ không yên, mọi người đừng lo lắng, qua mấy tháng nữa, liền có thể chào các vị gia gia a!"

Mấy Lão gia tử cao hứng lại kích động, đặc biệt Hàn lão gia tử, ông có chút nói năng lộn xộn, liền đem tiểu tử thú vị Hàn Khiếu kia lôi ra mắng một trận, còn nói ông đã đánh Hàn Khiếu giúp cô hả giận! Đương nhiên hiện tại quan trọng nhất, vẫn là Giang Niệm tốt nhất có thể về nước sinh con:

"Niệm Niệm, nếu không cháu trở về đi, bây giờ cháu ở một mình bên ngoài ông không yên lòng."

Giang Niệm đương nhiên cũng muốn trở về, trở về có người sủng còn có chỗ chơi, mỗi ngày tuần sát thiên hạ của cô một chút, cho mấy con cá nhỏ của cô ăn, kia là cỡ nào nhân nhả hải lòng a, đáng hận chính là vận mệnh, một Tiểu Khả Ái như cô đều không buông tha, cũng chỉ có thể ly biệt quê hương để tiêu xài tiền!

Cô nghĩ nghĩ, nói: "Gia gia, cháu cùng Hàn Khiếu từ kết hôn đến ly hôn đã trải qua không ít chuyện, mặc dù Hàn Khiếu bây giờ nói anh ấy thích cháu, nhưng cháu không thể tin được, huống chi bây giờ cháu còn có đứa bé, chúng cháu nếu như là bởi vì đứa bé này mà quay lại... Đây không phải là điều cháu muốn. Gia gia, chờ cháu nghĩ thông suốt, cháu sẽ trở lại."

Lão gia tử thờ dài, ông mặc dù không yên lòng, nhưng ông nhìn trạng thái của Giang Niệm rất tốt, huống chi thẳng nhóc Hàn Khiếu kia chắc chắn sẽ không cứ dễ như vậy, nhất định nó sẽ đuổi ra nước ngoài đi.

"Thằng nhóc Hàn Khiếu kia sau khi biết trở về liền náo một trận lớn, Niệm Niệm, ông nhìn ra được là nó thật lòng, nó sẽ tìm đến cháu." Hàn lão gia tử nói, "Bây giờ cháu suy nghĩ rõ ràng, cũng nhanh chút trở về, gia gia vẫn chờ ôm cháu nội đâu!"

Giang Niệm sờ lên bụng, "Gia gia yên tâm đi, cháu ở đây rất tốt, nếu như Hàn Khiếu muốn tới tìm cháu... Liền để anh ấy tới đi."

Lão gia tử ân một tiếng: "Nếu như nó dám bắt nạt cháu, cháu nói với ông, trở về ông liền giúp cháu giáo huấn nó!"

Lưu lão cùng Lý lão cũng dồn dập phụ họa, dù sao bọn họ là vô điều kiện đứng về phía Giang Niệm.

Giang Niệm rất cảm động, thật lòng gật đầu nói: "Hừm, cháu đã biết."

...

Bên kia Hàn Khiếu ở từ đường quý một đêm, trời vừa sáng liền lết đôi chân quý đến run rẩy đến công ty, mặc dù có trợ lý thông báo, nhưng hắn vẫn là phải đến để triển khai cuộc họp, phân phối một chút công việc, ổn định một chút trong công ty.

Tiểu trợ lý bận rộn một ngày, còn nghi hoặc làm sao Hàn Khiếu lại đột nhiên muốn xuất ngoại? Coi như muốn đi tìm Giang Niệm cũng không cần vội vã như vậy a? Hàn Khiếu lại phân phó hắn đi bệnh viện trung tâm khoa phụ sản tìm Mỗ bác sỹ nào đó.

Tiểu trợ lý sững sốt nửa ngày: "Hàn tổng, anh nói chính là khoa phụ sản?"

Hàn Khiếu ân một tiếng, mặt không thay đổi đột nhiên lộ ra thần sắc nhu hòa: "Ngày hôm qua mới biết, nguyên lai là Niệm Niệm mang thai."

Tiểu trợ lý vừa kinh ngạc lại ngoài ý muốn, trong nháy mắt liền nhớ lại lúc trước hắn giống như ở bệnh viện nhìn thấy qua Giang Niệm "Kỳ thật lần trước tôi đi bệnh viện lấy thuốc, giống như nhìn thấy Giang tiểu thư."

Hàn Khiếu khẽ giật mình, ngẩng đầu nhìn tiểu trợ lý.

Tiểu trợ lý nói: "Chỉ bắt quá khi đó nhiều người, tôi đi lấy thuốc sau đó đuổi theo tìm thì cũng không thấy Giang tiểu thư, tôi còn tưởng rằng là tôi nhìn lầm, hiện tại nhớ tới, khả năng thật là cô ấy."

Hàn Khiếu ba một cái chụp ở trên bàn, sắc mặt đen nhánh, thâm trầm nhìn tiểu trợ lý.

Tiểu trợ lý:...

Hắn nhìn không được run lập cập, cái ánh mắt này giống như so với trước đó còn lợi hại hơn mấy lần.

Hàn Khiếu bóp bóp nắm tay, tiểu trợ lý thức thời chạy ra ngoài.

Giang Niệm biết Hàn Khiếu muốn đến, cô chỉ có thể một lần nữa đem sổ tiết kiệm cùng hai tờ giấy bất động sản cất vào túi nhỏ, mang lên theo tài xế, vệ sỹ, bác sỹ dinh dưỡng cùng với trợ lý của mình đi.

Lần này cô không muốn tiếp tục ở một ngôi nhà cổ ngoại thành nữa, cô coi trọng tòa nhà X X, tầng cao nhất ở đó có thể quan sát cả thành phố, đặc biệt thích hợp nhìn cảnh đêm.

Bây giờ cô có nhà về mà không về được chỉ có thể lang thang, vận mệnh là thật sự rất tàn nhẫn.

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn đã ủng hộ chính bản, ba mươi vị trí đầu tiểu hồng bao, ngẫu nhiên ba mươi tiểu hồng bao ~ a ~

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Kiều Thê Mang Bầu Chạy (16)

Edit: An Minh Tuệ.

Giang Niệm đi lặng yên không một tiếng động, đến khi Hàn Khiếu xử lý xong tất cả mọi việc, thời điểm ngồi mười mấy tiếng trên máy bay tìm đến, đôi mắt đã là người đi nhà trống.

Vì lần này gặp lại, Hàn Khiếu đã chuẩn bị rất nhiều, hần thậm chí còn nhớ đến việc trước khi kết hôn hần tùy tiện để cho người ta chuẩn bị hai cái nhẫn, sau khi cưới cũng chưa từng đeo qua, bây giờ Giang Niệm có con của hần, bọn họ mặc dù đã ký vào đơn ly hôn, nhưng hần muốn một lần nữa cầu hôn cô, hần hi vọng bọn họ có thể bắt đầu lại từ đầu.

Hần còn có rất nhiều lời nói muốn cùng Giang Niệm nói.

Hần chuẩn bị nhiều như vậy, thậm chí giây phút đứng ở trước cửa hần còn có chút lo lắng, hần còn đang thấp thỏm cùng khăn trương, nhưng chú gác công lại nói, Giang tiểu thư đã đi.

Lòng hần tràn đầy vui vẻ, giống như bị người ta dội cho một chậu nước lạnh, lạnh từ đầu đến chân.

___ Cô không muốn nhìn thấy hần như vậy sao?

Một mực canh giữ ở bên ngoài cổng ngôi nhà cổ, thám tử tiên sinh kinh hãi: “Không có khả năng, không có khả năng a! Tôi một mực nhìn cửa ra vào, cửa sau cũng để cho người trông coi, trừ mỗi sáng sớm có xe đưa đồ ăn, căn bản cũng không có xe đi ra!”

Chú gác cổng liếc nhìn hần một cái, nói: “Bởi vì nơi này còn có một lối đi bí ẩn, người bên ngoài là sẽ không biết.”

Thám tử tiên sinh: “...”

Tiểu trợ lý thấy Hàn Khiếu sắc mặt xanh xám, hoàn toàn không còn chút nào là khăn trương cùng chờ mong như lúc mới đến, ngược lại lộ ra cô đơn.

Hần hỏi chú gác cổng: “Vậy chú có biết hay không Giang tiểu thư đi nơi nào? Chú có phương thức liên lạc với bọn họ sao? Chúng cháu là bạn của Giang tiểu thư, muốn tìm cô ấy.”

“Nghe nói là đi Paris a? Chú cũng không rõ lắm.”

...

Tiểu trợ lý mua chuyến bay sớm nhất đến Paris, bởi vì không biết Giang Niệm đến cùng ở nơi nào, còn thuận tiện thuê luôn phòng khách sạn. Thám tử tiên sinh làm việc không hoàn thành hết, thời điểm lấy tiền còn có chút tiếc nuối, đương nhiên mọi việc cũng chưa xong, dù sao địa chỉ của Giang Niệm ở Paris còn cần điều tra một chút.

Đợi ở sân bay, tiểu trợ lý đi mua đồ ăn, nhưng đáng tiếc Hàn Khiếu hoàn toàn không thấy ngon miệng, ngược lại cảm điều thuốc, trong tay còn cầm mấy tấm ảnh mà thám tử tiên sinh chụp lên.

Trên ảnh là Giang Niệm đang mang thai, cô vịn eo ở trong vườn tản bộ, tất cả hoa cỏ trong sân đều trở thành nền cho cô, hần nhìn thấy trên mặt cô là nụ cười đơn giản lại tràn đầy ánh nắng như trước kia, tắm rửa dưới ánh mặt trời, tràn đầy hạnh phúc.

Hần vuốt ve ảnh chụp, có cảm giác vui vẻ, lại cảm giác trong lòng buồn bực đau nhức không thôi.

Hần không sợ cái gì cả, chỉ sợ Giang Niệm trốn tránh không gặp hần.

Paris rất lớn, Hàn Khiếu dù có tiền đi nữa, muốn tìm một người cũng là chuyện vô cùng khó khăn, hần tìm thám tử ở đó đi điều tra, cũng tốn mất thời gian gần nửa tháng mới biết được tin tức của Giang Niệm.

Bởi vì thời gian Giang Niệm mang thai đã gần bảy tháng, bụng so trước đó lại lớn hơn một vòng, mặc dù đứa bé này cũng không có làm khổ cô, nhưng nâng một cái bụng to như vậy cũng không dễ đi, ngủ không ngon giấc cũng là thật sự, phần lớn thời gian của cô chính là ngồi ở trên ghế nằm ngấm phong cảnh, thi thoảng còn nâng cao bụng bầu đi lên tầng phơi chút ánh nắng mặt trời.

Mà lại gần đây chân cô cũng bắt đầu sưng vù, mỗi lúc trời tối cũng chỉ có thể đứng dậy tám mười bảy mươi tám lần... Mặc dù mưa mưa mưa có thể làm cho cô vui vẻ một chút, nhưng cô vẫn muốn đem Hàn Khiếu đánh cho một trận, có thể đòi được giới tính của hai người thì càng tốt.

Cô rõ ràng đã chạy ba lần, nghe nói Hàn Khiếu một mực không có về nước, cùng cô ở tại Paris, nói cách khác hần còn đang đuổi theo cô, vậy tại sao hào quang của nữ chính cũng không có tăng lên đâu? Chẳng lẽ là nơi nào xảy ra sai sót?

Giang Niệm găm quả táo, tỉ mỉ đem tất cả mọi việc nghĩ một lần, nhưng đáng tiếc tạm thời cũng không có gì hữu ích. Vừa vận trợ lý đến nói xe đã đến, ngày hôm nay Giang Niệm phải đi kiểm tra.

Cô đem hạt táo ném vào thùng rác, thân nhiên nói: “Đi thôi.”

Giang Niệm đã gửi cho Lão gia từ mấy tấm ảnh chụp siêu âm, lần này đương nhiên cũng không ngoại lệ, khi biết kết quả kiểm tra cô cũng nói cho Lão gia từ biết, không sợ ông lại lằng.

Lão gia từ nhìn đến vui vẻ, mà vì tâm can tiểu bảo bối của ông, ông đã hỏi người khác cách mua sắm trên mạng, trong nhà mua thật nhiều đồ chơi xe nhỏ, ngay cả quần áo cũng không ít, bất quá bởi vì tạm thời còn không biết giới tính của đứa bé, liền tất cả đều mua màu hồng màu đỏ, Lão gia từ cho rằng Niệm Niệm sinh Bảo Bảo khẳng định giống như Niệm Niệm là một cô bé đáng yêu.

Đối với ý nghĩ của Lão gia từ, người Hàn gia tự nhiên là sẽ không phản bác hay xách ra bất kỳ dị nghị gì.

Hiện tại Hàn lão gia từ yêu thích đã không còn là câu cá, mà là một bên câu cá một bên mua hàng online, Luru lão Lý lão cũng đều chạy theo, khi đến gần liền nhìn thấy Hàn lão gia từ ở trên màn hình điện thoại di động đắm đắm đắm, có đôi khi còn ấn cả vào tay mình, cái này cái đẹp mắt cái kia cũng đẹp mắt, khiến cho cá nhỏ nghe thấy âm thanh ồn ào cũng chạy mất, vốn cũng không phải là thiên tài câu cá gì, cứ như vậy, muốn ăn cá còn phải ra ngoài mua!

Việc đi mua cá tự nhiên là rơi vào trên đầu Luru Chính Dương cùng Lý Phi, bọn họ vì đề cho gia gia lại yêu mình thêm một lần nữa, có thể nói là đã hao hết sức lực, rõ ràng trước đó bị tổn thương trái tim nhỏ còn không có được an ủi đâu.

Bất quá mặc dù là ba Lão gia từ đang câu cá, nhưng cây cần câu thuộc về Giang Niệm vẫn một mực cắm ở nơi đó, cùng đi với bọn họ câu cá, không có một ngày nào vắng mặt, đây đại khái là tượng trưng cho bốn cây cần câu thần kỳ của bọn họ mãi mãi không tan rã đi, để cho người ta cảm thấy tràn ngập tình thân đồng đội.

Giang Niệm cùng Lão gia từ nói chuyện xong, kiểm tra cũng không sai biệt lắm đã xong, trợ lý cùng vệ sỹ cùng chờ chờ cho cô rời đi.

Giang Niệm nghĩ lâu lâu cô mới ra ngoài, nếu không thuận tiện liền đi dạo một vòng, làm sao biết vừa tới cửa bệnh viện, liền nhìn thấy người đàn ông khuôn mặt không biểu tình lạnh lùng nhanh chân hướng chỗ cô đi tới!

Hắn một thân màu đen, sắc mặt đóng băng, ánh mắt đen nhánh thâm thúy khóa chặt cô ——

Hàn Khiếu đã ở chỗ này chờ rất lâu, hắn rốt cục chờ đến người con gái xấu xa mà hắn tha thiết nhớ thương kia.

Hắn xa xa đã nhìn thấy cô, cô tựa hồ thay đổi rất nhiều, lại một chút cũng không thay đổi, nâng cao bụng đi đường bộ đáng có chút cồng kềnh đáng yêu, trắng trắng hồng hồng xem xét liền biết khí sắc rất tốt, gương mặt xinh đẹp có chút thịt cũng nhìn rất đẹp, đương nhiên cặp mắt kia tròn to kinh ngạc khi nhìn hắn là đáng yêu nhất.

Hắn rõ ràng rất tức giận, có rất nhiều lời muốn nói, còn muốn hỏi hỏi cô vì cái gì một mực trốn tránh hắn, thế nhưng là vừa thấy được cô, thấy được cô một người đi khám, một mình chăm sóc đứa bé, hắn liền chỉ còn lại có đau lòng.

Hàn Khiếu xưa nay không cảm thấy mình là cái gì phân phát tình yêu cho phụ nữ, hắn chỉ là đem tất cả tình yêu của hắn đều cho Giang Niệm —— một cô gái chỉ cần vài ba câu nói cũng có thể khiến hắn giận sôi lên.

Giang Niệm đột nhiên nhìn thấy Hàn Khiếu, suy nghĩ đầu tiên chính là ngôi nhà XX gần bờ sông mà cô mua, làm ngôi nhà thứ tư cô ở khi mang thai, không biết còn có cơ hội hay không vào ở đi? Nhưng suy nghĩ này chỉ có một cái chớp mắt, một giây sau cô liền chú ý tới biểu lộ của Hàn Khiếu rất đáng sợ, đặc biệt là ánh mắt nhìn cô, hận không thể đem cô ăn!

Bất quá Giang Niệm tuyệt không sợ, cô mời vệ sỹ không phải là bởi vì chính mình rất yếu đuối, sợ bị nam chính bắt được sau đó sẽ ngược thân ngược tâm sao?

Huống chi Hàn Khiếu khí thế hung hung, sớm đã khiến cho vệ sỹ Đại ca chú ý, tiến lên một bước ngăn ở trước mặt Giang Niệm: “Cậu là ai?”

Giang Niệm mời vệ sỹ có thân hình to lớn, cơ hồ đem cơ thể tròn vo của Giang Niệm toàn bộ ngăn lại, Giang Niệm theo bản năng lui về phía sau mấy bước, bị trợ lý tỷ tỷ đỡ cánh tay, im ắng hỏi cô còn tốt chứ? Giang Niệm gật gật đầu, cô cái gì cũng tốt, chính là hào quang của nữ chính lại không tốt lắm.

Hàn Khiếu lạnh lùng liếc vệ sỹ một chút, tiểu trợ lý đi theo chạy tới đặc biệt lễ phép đưa lên danh thiếp: “Hàn tổng là chồng của Giang tiểu thư, chúng tôi tới là vì muốn đưa Giang tiểu thư về nhà, không có ác ý.”

Vệ sỹ kinh ngạc một chút, không có cầm danh thiếp, nói: “Các người là quan hệ như thế nào không liên quan gì đến tôi, tôi chỉ nghe Giang tiểu thư chỉ huy, cô ấy không có thừa nhận các người. Kia thật có lỗi, mời rời đi.”

Tiểu trợ lý tự nhiên thu tay lại: “Cám ơn anh bảo vệ Thiếu phu nhân của chúng tôi như vậy, trước đó còn rất lo lắng, hiện tại cuối cùng là yên tâm.”

Hàn Khiếu tránh ra hai bước nhìn Giang Niệm đang đứng ở một bên: “Giang Niệm, em vẫn là không muốn đổi mặt với anh? Anh cho là em nguyện ý sinh con của chúng ta, là bởi vì vẫn yêu anh. Anh tìm em thật lâu, về sau anh đều sẽ chăm sóc thật tốt cho em, yêu em, còn có con của chúng ta, chúng ta về

nhà đi.”

Giang Niệm nghe phía sau truyền đến thanh âm không có trả lời, cô đi hai bước, Hàn Khiếu nhìn thấy cô muốn đi, sắc mặt đột biến: “Giang Niệm!”

Hắn cho là cô lại muốn chạy!

Hắn không do dự nữa, bước nhanh đến phía trước sắp bắt được cô, hắn không thể lại để cho cô rời đi. Vệ sỹ Đại ca xem xét tình hình này lập tức liền tiến lên trước ngăn cản, tiểu trợ lý đương nhiên cũng không có nhân rồi, hắn có đai đen TaeKwonDo còn luyện tập qua đấu kiếm, cơ hồ là cùng một thời gian ngắn ở trước mặt của vệ sỹ Đại ca ——

Giang Niệm đưa lưng về phía bọn họ trong lúc nhất thời còn không biết xảy ra chuyện gì, trợ lý riêng Anna lại nhìn người đàn ông đang nghiêm mặt kia tràn đầy đề phòng, giờ phút này thấy hắn khí thế hung hăng tới, vệ sỹ lại bị tiểu trợ lý ngăn lại, lại nhìn Giang Niệm cố ý né tránh, cô không nói hai lời liền che chở Giang Niệm, Giang Niệm che chở bụng chạy hai bước, Hàn Khiếu trông thấy chỉ cảm thấy kinh hồn táng đảm!

Giang Niệm thân thể vốn là nhỏ nhắn xinh xắn, về sau mang thai càng lộ ra bộ dáng cô kiêu yếu không chịu nổi, thời điểm hắn nhìn sơ qua, đều sợ cô sẽ bị ép vỡ, người như vậy che chở cũng không kịp, làm sao còn có thể chạy?

Hắn khẩn trương đuổi theo, tim đều nhảy đến cổ rồi, vừa nói: “Giang Niệm, bây giờ em đang mang thai không nên chạy loạn!”

Giang Niệm chạy mấy bước, quả nhiên chậm rãi ngừng lại, cô ngơ ngác nháy nháy con mắt, ngẩng đầu nhìn lên trời một góc bốn mươi năm độ.

...

...

Ngay tại vừa rồi, hào quang của nữ chính đã đột phá qua sáu mươi điểm rồi?

Thế mà đột phá???

Nhớ lại cô vì cái hào quang của nữ chính này mà hao tổn tâm cơ, ngâm bao nhiêu đắng? Thế mà cứ như vậy bị một màn như này đột phá?

... Vén vén bởi vì cô che chở bụng chạy hai bước, Hàn Khiếu chăm chú đuổi theo cô chạy mấy bước, sau đó đã đột phá?!

... Vận mệnh cùng cô là mở ra cái trò đùa gì vậy, nó phảng phất là đang đùa cô.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn đã ủng hộ chính bản năm mươi vị trí đầu a

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Kiều Thê Mang Bầu Chạy (17)

Edit: An Minh Tuệ.

Giang Niệm không chỉ có bị vận mệnh trêu cợt, còn bị Hàn Khiếu bắt trở về nhà, về máy bay về nước đặt là sáng ngày hôm sau.

Kỳ thật chính cả thể xác và tinh thần của cô đều mệt mỏi, tâm hồn phải nhận tổn thương cực lớn, cơ hồ không có làm bất luận cái gì phản kháng liền đi theo Hàn Khiếu. Bất quá vừa nghĩ tới lập tức sẽ được về nhà, cuối cùng cũng kết thúc một cuộc sống phiêu bạt không nơi nương tựa, bốn cây cần câu thần kỳ sẽ được đoàn tụ, cũng coi là cho cô một chút xui an ủi đi.

Mới đầu Hàn Khiếu còn sừng sốt một hồi một lát, đại khái là không nghĩ Giang Niệm làm sao đột nhiên nghe lời như thế, bất quá hắn hiểu rất rõ Giang Niệm, hai lần trước đều là cho một quả táo lại đánh một cây gậy, rất có thể lần này lại là đang lừa hắn, đợi hắn buông lỏng cảnh giác sau đó lại chạy.

Lần này dù nói cái gì hắn cũng không dám khinh thường bất cần, không chỉ có bản thân từng giây phút từng không ngừng nhìn chăm chăm Giang Niệm, còn để tiểu trợ lý cùng hắn ở cùng một chỗ đem người nhìn chăm chăm, nếu như trước khi về nước lại xảy ra điều gì sai lầm..

Hàn Khiếu trên mặt mỉm cười nhìn hắn: “Đây là cơ hội tốt để cậu lấy công chuộc tội.”)

Tiểu trợ lý được Hàn tổng cười đến phía sau lưng phát lạnh, liên tục cam đoan, còn kém thể với trời: “Hàn tổng anh yên tâm, cho dù tôi có mất tích thì

phu nhân cũng nhất định khỏe mạnh!”

Hàn Khiếu giao việc xong cho tiểu trợ lý, Giang Niệm đã ăn xong tổ yến, chuẩn bị trở về phòng ngủ ngủ trưa.

Hắn nhìn Giang Niệm bị người vịn đứng lên còng kênh, có chút vui vẻ lại có chút đau lòng, còn có chút áy náy.

Phụ nữ sinh con là một việc rất mệt mỏi.

Trước khi xuất ngoại Hàn Khiếu cũng đi đến bệnh viện một chuyến, hắn tìm bác sỹ hỏi thăm việc phụ nữ mang thai đến lúc sinh sẽ gặp những vấn đề gì, giai đoạn trước sẽ nôn nghén, đứa bé lớn lên sẽ khiến người mẹ bị phù, còn sẽ ảnh hưởng đến trí nhớ, đương nhiên ngủ vào ban đêm cũng sẽ không dễ dàng. Đáng sợ nhất chính là cuối cùng khi sinh con thì tương đương với nửa chân đạp đến Quý Môn quan! Huống chi sinh con xong lại phải dốc hết lòng chăm sóc, căn bản không hề dễ dàng.

Sau khi nghe xong những lời kia, lưng Hàn Khiếu chảy đầy mồ hôi lạnh.

Giang Niệm nhìn nhỏ nhắn xinh xắn yếu đuối, mà phải chịu nhiều khổ cực như vậy? Huống chi cô còn lẻ loi một mình ở bên ngoài, điều này càng làm cho hắn yên tâm không được, trong lòng luôn luôn nhớ kỹ nhớ kỹ.

Khoảng thời gian hắn ở Paris cũng không có nhàn rồi, trừ việc mỗi ngày tìm kiếm chỗ ở của Giang Niệm, còn xem không ít sách dạy nuôi trẻ con, không hề cảm giác nhàm chán ngược lại còn cảm thấy say sưa ngon lành. Nghĩ Hàn Ngũ hắn, đã bao giờ trải qua việc như vậy? Nếu là ở trước đây thì nghĩ cũng không dám nghĩ, bây giờ hắn lại là cam tâm tình nguyện.

Vén vén chỉ vì một người con gái tên là Giang Niệm.

Hàn Khiếu bàn giao công việc cho tiểu trợ lý sau liền đi phòng ngủ, bây giờ Giang Niệm đang ở phòng ngủ nghỉ ngơi, hắn ngồi ở đầu giường, nhìn Giang Niệm che chở bụng nằm nghiêng, cau mày, không cần phải nói cái gì cũng có thể để hắn cảm thấy thương tiếc.

Hắn ngược lại là muốn cùng cô cẩn thận nói chuyện, nhưng trên đường đi cảm xúc của cô đều lộ ra hết sức sa sút, hắn cũng không tốt nhắc lại những cái khác, có thể đáp ứng cùng hắn về nước đã là câu trả lời tốt nhất.

Hắn vuốt ve hai hàng lông mày đang cau lại của cô, ngón tay ở trên mặt cô nhẹ nhàng mon trón, người mà mình mong nhớ ngày đêm đang ở trước mắt, hắn suy nghĩ muốn ôm cô vào lòng.

Giang Niệm giấc ngủ rất nhạt, trên mặt có cảm giác ngứa làm cho cô mơ hồ mở to mắt, Hàn Khiếu dừng tay lại, trong mắt thâm tình bị cực lực che giấu, lại có chút xấu hổ khi bị bắt tại trận: “Thật có lỗi, đánh thức em rồi?”

Cô nhìn hắn, đá chân: “Em bị chuột rút, anh xoa cho em.”

Đây là lần thứ nhất Hàn Khiếu hầu hạ người khác, xoa loạn thất bát tao, cũng may Giang Niệm yêu cầu không cao, có thể làm dịu đau đớn là được. Hàn Khiếu vò trong chốc lát, hỏi cô khá hơn không? Nếu như còn không thoải mái liền muốn gọi bác sĩ!

Giang Niệm mím môi cười cười: “Anh không cần khẩn trương a, đều là hiện tượng bình thường, nếu như tùy tiện bị chuột rút cũng đi tìm bác sỹ, nhiều như vậy bệnh viện còn giải quyết được sao?”

Hàn Khiếu đương nhiên biết đây là hiện tượng bình thường, nhưng hắn chính là nhịn không được khẩn trương: “Mỗi ngày em đều sẽ đau như vậy đúng không?”

Giang Niệm nghĩ nghĩ: “Cũng còn tốt, liền ngẫu nhiên đi.”

“Vậy sau này em đau, không thoải mái đều gọi anh.” Hắn buông xuống đôi mắt thật đẹp, động tác trong tay không nhẹ không nặng rất là ôn nhu, “Niệm Niệm, đừng chạy, về sau anh sẽ chăm sóc em, cùng anh về nhà đi, có được hay không?”

Giang Niệm cười cười nói: “Không phải ngay cả vé máy bay anh cũng đều đã đặt xong a?”

Hàn Khiếu ngẩng đầu nhìn cô, ánh mắt thâm thúy, nghiêm túc mà chấp nhất: “Anh muốn chính miệng em đồng ý với anh, cam tâm tình nguyện cùng anh cùng nhau về nhà, anh biết trước kia có thể anh đã khiến em không cách nào tin tưởng, muốn ly hôn muốn cùng một chỗ đều là do anh nói, anh vì ích kỷ chưa bao giờ hỏi qua ý kiến của em, nhưng từ khi anh yêu em liền không giống, trong mắt trong lòng anh chỉ có em, sinh con cho anh cũng chỉ có em, anh có thể đem tất cả mọi thứ của anh đều cho em, từ nay về sau, để cho anh chăm sóc em.”

Hắn đột nhiên quỳ một gối xuống ở bên cạnh giường của cô, không biết từ chỗ nào lấy ra một chiếc nhẫn kim cương: “Niệm Niệm, lần thứ nhất cùng em kết hôn là bị bắt đắc dĩ, bây giờ lại là anh cầu còn không được. Niệm Niệm, em lại gả cho anh một lần nữa, lần này, anh sẽ không để cho em phải hối hận, cũng sẽ không cho em cơ hội hối hận. Về sau anh sẽ ở bên cạnh em, cùng em uống trà ngắm hoa, cùng em cùng con ở trong sân đá bóng, chơi bóng rổ, về sau khi già còn có thể cùng em cùng một chỗ câu cá.”

Giang Niệm nói: “Trước đó nhìn anh khí thế hùng hăng đi đến, em cho là anh rất tức giận?”

“Là rất tức giận, anh tức giận là vì sao em lại không nói một lời với anh mà đã bỏ đi mất, thậm chí ngay cả việc có con em cũng không nói cho anh.”

Nhưng loại tức giận này, mỗi khi nhìn Giang Niệm một chút, liền biến mất một chút, nhìn nhiều, liền biến mất nhiều, cho đến bây giờ, hần phát hiện tức giận của hần cũng đã biến mất hết, còn lại tất cả đều là đau lòng cùng thích, Hàn Khiếu nói.

“Khẳng định là do anh nơi nào làm không đúng, mới khiến cho em không tin tưởng anh, cho nên mới chọn rời đi.”

Giang Niệm cảm thấy người như Hàn Khiếu quả nhiên là cao thủ tình trường a, lời nói đánh sâu vào trong lòng, kỳ thật cô cũng vẫn là rất thích hần, cô cầm chiếc nhẫn mà Hàn Khiếu đang cầm trong tay, ngắm nhìn một chút, “Kỳ thật em biết, nếu như anh không để ý đến em, cũng không phát hiện được em mang thai.”

Hàn Khiếu đại hỉ, hần đã xem như Giang Niệm là đồng ý, tiến lên một bước ôm cô vào trong ngực, hần nghe được hương thơm quen thuộc trên người cô nói, “Niệm Niệm, anh yêu em”

Giang Niệm bị ôm không thở nổi, vỗ vỗ lưng của hần: “Đừng nhẹ, cẩn thận bụng của em”

Hàn Khiếu trong lòng vui vẻ, một tay sờ lên bụng của Giang Niệm, vừa mới sờ lên, liền cảm giác tay bị cái gì va vào một phát, hần sửng sờ, cả kinh nói không ra lời, lực lượng nho nhỏ kia lại ở trong lòng bàn tay hần đụng hai lần: “Nó, nó động? Nó mới vừa rồi có phải là đá anh rồi?”

Giang Niệm nói: “Là nha, đứa nhỏ này hoạt bát như thế khẳng định là giống anh, ban đêm nghịch ngợm làm em ngủ không yên.”

“Nếu như vậy khi nào con ra anh sẽ đánh mông nó!”

Giang Niệm nghiêm túc lắc đầu: “Như vậy sao được? Muốn đánh cũng là em đánh.”

Hàn Khiếu: “..... Tốt.”)

...

Giang Niệm tiếp nhận chiếc nhẫn của hần, Hàn Khiếu gọi điện thoại cho Lão gia tử, nói hần đã tìm được Giang Niệm, đồng thời Giang Niệm cũng đồng ý với hần, bọn họ ngày mai sẽ về nước, chậm nhất buổi tối thì về đến nhà, để Lão gia tử đừng lo lắng.

Mặt khác Hàn Trung Thành rốt cục cũng đã đi du lịch trở về, nghe nói những việc gần đây xảy ra ở trong nhà rất là khiếp sợ, nhịn không được cũng đem Hàn Khiếu thổi mắng một trận, Hàn Trung Thành bản thân cũng là một người yêu vợ, mặc dù vợ ông đã qua đời nhiều năm, nhưng ông cũng một mực không quên được vợ mình, cũng bởi vì vậy, ông mới gửi gắm tình cảm vào sông núi.

Những việc xảy ra trong nhà cũng không ai báo cho Hàn Trung Thành biết, dù sao ông cũng đang đi du lịch bên ngoài, không muốn khiến cho ông có quá nhiều phân tâm. Đến mức sau khi trở về phát hiện trong nhà thay đổi lớn, liền không nhịn được muốn đánh người.

Hàn Khiếu cũng là rất thảm, cha ruột mắng xong ông nội mắng, đương nhiên bất luận dù mắng như thế nào Hàn Khiếu đều thật vui vẻ, hiện tại hần là không có cái gì có thể để hần không vui vẻ.

Hôm sau trời vừa sáng, Giang Niệm lại một lần nữa đeo chiếc túi nhỏ, cầm quyển sổ tiết kiệm nhỏ, cùng giấy tờ nhà đất của bốn ngôi nhà để về nước, mặc dù rất đáng tiếc là ngôi nhà XX ở gần bờ sông cô còn chưa có ở qua đâu.

Cô lẻ loi trở lại ở bên ngoài lang thang lâu như vậy, giờ phút này về nước, còn hơi có chút không kịp chờ đợi. Hàn Khiếu mặc dù vui vẻ, nhưng hần lo lắng hơn chính là Giang Niệm nâng cao bụng lớn ở trên mấy bay ngồi hơn mười mấy tiếng có thể sẽ rất vất vả, Giang Niệm lại cảm thấy không có gì, dù sao cô một đường lang bạt chịu khổ đã quen, điểm này không coi vào đâu, huống chi quyển sổ nhỏ vẫn còn, cô liền có lực lượng vô hạn!

Hàn Khiếu lại đau lòng

Tiểu trợ lý: “.....”)

Đây đúng là thế giới đáng sợ của người có tiền a!

...

Giang Niệm cùng Hàn Khiếu về đến nhà cũng khoảng hơn chín giờ tối, Hàn lão gia tử biết Giang Niệm muốn trở về, ban đêm cũng không ngủ mà ở cửa chờ, toàn bộ Hàn gia càng là đèn đuốc sáng trưng, liền ngay cả Lưu lão Lý lão dĩ nhiên cũng ở đây, Lưu Chính Dương cùng Lý Phi cũng đến, không vì những việc khác, liền chỉ vì nhìn một chút người cướp đi sự yêu thương của gia gia bọn họ là Giang Niệm bây giờ thế nào, đương nhiên càng muốn xem hơn hơn chính là Hàn Khiếu trở thành trò cười.

Phong lưu Hàn ngũ thiếu biến thân thành một người si tình, đây chính là chủ đề đang nóng của tất cả mọi người trong vòng thảo luận, còn đặc biệt nhớ phải phỏng vấn một chút lịch trình của Hàn Ngũ, dù sao kết hôn vô cùng náo nhiệt, ly hôn vô cùng náo nhiệt, ngay cả việc đuổi theo vợ trước cầu phục hôn cũng nhiệt nhiệt nháo nháo, vẫn là chỉ có một nhà ấy.

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi dính ánh sáng của lão gia tử nhà bọn họ, có thể ngay lập tức nhìn thấy nhân vật nữ chính trong truyền thuyết, ở trong tưởng tượng của bọn họ, Giang Niệm một mình nâng cao bụng bầu xuất ngoại, khẳng định thời gian đó là không thể nào tốt được, giống như bọn họ từng làm du học sinh ở nước ngoài, thời gian kia là thật không dễ chịu!

Mặc dù không đến mức ngôn ngữ không thông, đến cùng vẫn là tha hương nơi đất khách quê người, chưa quen cuộc sống ở đây, sẽ bị kỳ thị cùng đối xử khác nhau là không thể tránh được, huống chi đồ nơi đó ăn cũng không quen, tự nhiên học tập sẽ không thể tốt... Tóm lại, lúc ấy bọn họ đều trôi qua không tốt, mang thai hành động bất tiện, lại chưa từng đi ra nước ngoài như Giang Niệm có thể tốt sao?

Hàn Khiếu đi qua tìm, chỉ sợ Giang Niệm cũng là đang đợi, trong lòng thấy rất vui về đầu.

Cái này là rất hợp tình lý nha.

Bất quá rất nhanh, bọn họ liền phát hiện mình giống như nghĩ sai?

Mấy chiếc xe con dừng ở trong sân, Hàn Khiếu xuống xe, nhanh chóng mở cửa xe cho Giang Niệm, cô ngược lại là cười tủm tỉm, tinh thần nhìn tốt đẹp, mặc dù béo lên không ít nhưng gương mặt vẫn y nguyên đáng yêu.

Hai người này vừa xuống xe, người ở mấy chiếc xe đằng sau cũng xuống, tiểu trợ lý và hai người ngoại quốc, hai người Trung Quốc, còn có một người đàn ông cơ bắp vạm vỡ.

Hàn Khiếu về nhà còn mang nhiều người như vậy về để làm cái gì?

Bên kia mấy Lão gia tử đã đi đến, lời kéo cô hỏi han ân cần, Hàn lão gia tử nói: “Ôi, nhìn một cái xem cháu đều gầy đi, ông để Vương thẩm nấu cho cháu canh cá trích mà cháu thích ăn nhất, đợi lát nữa đi uống một chút”

Lưu lão gia tử cũng nói: “Là ở bên ngoài chịu không ít khổ a, lần này trở về liền không đi, nếu là Hàn Khiếu dám có lỗi với cháu, thì đem nó đuổi đi, không cần để cho nó về nhà.”

Lý lão gia tử nói: “Cháu có thể đem chúng ta lừa gạt thăm rồi, thật đúng là tin cháu là đi ra ngoài chơi đâu! Lần sau không được phép như vậy nữa, có cái gì nói ra, mấy lão già chúng ta đều cho cháu chỗ dựa.”

Giang Niệm cũng thật cao hứng: “Không nghĩ đến bốn cây cần cây thần kỳ của chúng ta cuối cùng cũng đông đủ, thật sự là quá tốt!”

Ba cái Lão gia tử: “.....” ở đây nhiều người như vậy nói ra giống như có chút xấu hổ a Niệm Niệm.)

Hàn gia đám người: “.....”

Chú Hai và chú Ba của Hàn Khiếu cũng nói đi nói lại là tốt rồi trở về là tốt rồi, về sau có việc gì người phải đi là Hàn Khiếu cháu không cần đi vân vân, Hàn Trung Thành ăn nói không tốt, vỗ vỗ bả vai Giang Niệm nói vài tiếng tốt, lại hỏi cô đi mười mấy tiếng trên máy bay có mệt hay không, nhanh đi ăn chút gì sau đó liền trở về nghỉ ngơi đi!

Đương nhiên người đứng bên ngoài là Hàn Khiếu bị trừng không dưới mười lần, Hàn Khiếu sờ lên cái mũi, vợ mình đã trở về, nói cái gì hần cũng đều nhận.

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi tiến lên một trái một phải khoác lên vai Hàn Khiếu nói: “Ngũ ca, lợi hại a, cuối cùng đem chị dâu trở về.”

Hàn Khiếu một chút đem bọn họ hất ra: “Nam nam thụ thụ bất thân, cách tở xa một chút.”

Lý Phi lau nước mắt: “... Lúc trước cậu đến đưa cơm cho tớ lại không phải nói như vậy a!”

Hàn Khiếu: “Ha ha.”

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi trấn an trái tim nhỏ của mình một chút, dù sao gia gia của bọn họ cùng với anh em mà bọn họ yêu đều bị Giang Niệm cướp đi, bất quá vẫn là nhìn không được nói một câu: “Cậu nói xem cậu bảo vệ vợ mình cũng bảo vệ đến quá độc ác đi, lúc cậu đi là hai người, làm sao lúc về lại biến thành bảy tám người rồi? Mấy người kia là để chăm sóc chị dâu sao? Không hề tin được nha! Hàn ngũ thiếu, truyền thuyết trong giang hồ như vậy lún sâu a?”

Hàn Khiếu nhìn hai người bọn họ, lời nói cũng không muốn nói, muốn đi che chở cho vợ mình đi ăn cơm tối, vừa rồi ở trên máy bay cô cũng không ăn được nhiều, bây giờ trở về nhà tự nhiên muốn bồi bổ cho tốt, bất quá xung quanh cô có quá nhiều người, cô đứng ở trung tâm, ngay cả một góc áo của cô hần cũng không sờ được!

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi nhìn Hàn Khiếu giống như chú chó con chạy xung quanh, cùng liếc mắt nhìn nhau.

Đột nhiên nghe được ở bên tai một cái thanh âm sâu kín nói: “Những người kia đều là người của phu nhân.”

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi nhìn về phía tiểu trợ lý: “Chị dâu Giang Niệm?”

“Đúng vậy, một người vệ sỹ, một người trợ lý riêng, một bác sỹ dinh dưỡng, bởi vì mang thai nên ăn không quen đồ ăn ở bên ngoài liền thuê một đầu bếp, tùy thời ở bên cạnh chăm sóc phu nhân.”

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi:

“.....???”

... Hương thụ như thế, vậy tại sao ai cũng đau lòng vì cô? Lão gia tử nhà bọn họ thỉnh thoảng cũng thờ dài nói Giang Niệm một thân một mình bên ngoài, trôi dạt khắp nơi, phiêu bạt không nơi nương tựa còn mang thai, cỡ nào làm cho người khác đau lòng người khác lo lắng a a...

Bọn họ cũng không tin Lão gia tử không biết chuyện này!

“Đúng rồi, trước đó chúng tôi có nhìn thấy ảnh chụp của Giang Niệm, ngôi nhà ở phía sau giống như một ngôi nhà cổ?”

“Hừm, kia là tài sản của phu nhân đó.”)

Lưu Chính Dương & Lý Phi kinh ngạc nói: “..... Cô ấy mua một ngôi nhà cổ?”

Tiểu trợ lý hỏi hột: “Không hẳn vậy a, còn có thêm hai ba chỗ bất động sản đi.”

“.....”

... Không có ý tứ quấy rầy quấy rầy, cáo từ! 【chấp tay】 【chấp tay】 【chấp tay】

(' ') (' ') (' ')

Tác giả có lời muốn nói: cảm ơn đã ủng hộ chính bản ba mươi vị trí đầu hồng bao, ngẫu nhiên ba mươi hồng bao.

Ngủ ngon, ngày hôm nay không có canh hai a ~ đừng các loại a, ngày mai gặp.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Kiều Thê Mang Bầu Chạy (xong)

Edit: An Minh Tuệ.

Giang Niệm lang thang ở bên ngoài lâu như vậy, phát hiện quả nhiên vẫn là trong nhà tốt, không chỉ có an tâm dễ chịu, còn có thể cùng một nhóm với mấy Lão gia tử cùng một chỗ câu cá chơi đùa, chính là muốn tạm thời cùng căn phòng tạm biệt, bất quá không quan hệ, quyền vở nhỏ đều trên tay cô đâu, rất an tâm ^^.

Giang Niệm vừa về đến nhà mấy ngày nay, cơ hồ không có làm chuyện khác, ngày ngày mở quà, mấy Lão gia tử phát huy trọn vẹn tài năng mua hàng online của bọn họ, quần áo trẻ con, đồ chơi nhỏ đem một phòng nhét đầy, đa phần đều là búp bê Barbie trắng trẻo mũm mĩm, Giang Niệm đương nhiên cũng không có nhận không, cô xuất ngoại lâu như vậy, lại có tiền như vậy, đương nhiên cũng mua không ít quà với đặc sản mang về, nhóm Lão gia tử nhận được quà tự nhiên vô cùng vui vẻ.

Hàn Khiếu đối với việc Giang Niệm được sủng ái đã không còn cảm thấy kinh ngạc, Lưu Chính Dương và Lý Phi lại có phần khó khăn, mỗi ngày bọn họ đều đi mua cá về nhà cũng không được một tiếng khen, nghĩ lại trước kia bọn họ cũng là tiểu bảo bối ngồi trên đùi gia gia ăn kẹo đường a!

Quả nhiên gia gia đã không còn thương bọn họ sao..)

Vì đoạt lại tình yêu thương của gia gia, hai bạn trẻ này cũng chịu không ít giày vò, còn tự bỏ tiền ra mua cái cần câu để đi theo câu cá, nhưng đáng tiếc tâm tư bọn họ không đủ thanh tịnh thường xuyên nhảy nhót nhót nhót, đem cá nhỏ dọa chạy không nói, chính là câu được mấy chú cá bé đến đau lòng, còn chưa đủ để nhét kẽ răng đâu.

Lại xem Giang Niệm tùy tiện đặt một cái mồi câu liền có thể câu lên được một con cá chép lớn, một mồi một cá, tư vị kia đừng nói đến có bao nhiêu kích thích.

Giang Niệm còn cùng bọn họ nói, cô là linh hồn của tổ thần câu, là thiên tài câu cá, về phần tại sao, có thể là do trời cao chiều cổ, hi vọng tiểu bảo bảo cũng có thể di truyền thần lực của cô.

... Nha.

Hai người tức chết đi được, lại nhìn Giang Niệm được tất cả mọi người sủng ái dễ dàng hỏi han ân cần một phen, đi đâu cũng thấy Hàn Khiếu ở bên

cạnh, cái này khản trương cái kia lo lắng, câu được con cá mà thôi còn có thể khen được nửa ngày, Giang Niệm nghiêm nhiên thành lão phật gia, bọn họ nhìn không được hướng lên trời liếc mắt.

Hàn Ngũ chân chính trở thành một thê nô!

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi rất muốn uống rượu ngâm thơ một phen, coi như là tạm biệt linh hồn tiêu sái năm xưa.

Mất thấy thời gian sinh của Giang Niệm càng ngày càng gần, mấy Lão gia tử lại bắt đầu suy nghĩ tên để đặt cho đứa bé, bởi vì bọn họ thống nhất cho rằng trong bụng Giang Niệm khẳng định là một cô bé cực kì thông minh lại đáng yêu xinh đẹp, lấy tên không có chỗ nào mà không phải là Ngân Ngân, Nguyệt Nguyệt, Hoa Hoa, Vũ Vũ, vì tranh cãi xem là Ngân Ngân êm tai hơn hay là Hoa Hoa êm tai hơn, tinh thần đoàn kết của tổ bốn cây cần câu thần kỳ bị rạn nứt, hài hoà cứ như vậy bị đánh vỡ!

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi cảm thấy rốt cuộc cũng tìm được cơ hội để đánh vào nội bộ của kẻ thù, rất vui vẻ mà gia nhập hỗn chiến.

“Nếu như là con trai thì sao? Ngân Ngân hay Nguyệt Nguyệt không phải cũng là không dùng được sao? Không bằng thêm hai cái tên của bé trai, Cường Cường Tráng Tráng cũng không tệ!”

... Sau đó liền bị hung hăng đánh một trận.

Không, không có khả năng! Niệm Niệm đáng yêu như thế làm sao có thể sinh ra một tên tiểu tử thú? Nếu như sinh, đó cũng là một tiểu tử thú đáng yêu!

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi: “...”)

Bọn họ muốn hắc hóa, nằm mơ cũng đều đang cầu khẩn Giang Niệm sinh ra một bé trai, cũng coi là đối với gia gia là trả thù thâm trầm nhất.

Ghen ghét khiến người ta trở nên xấu xí!

...

Ngược lại Hàn Khiếu cảm thấy là trai hay là gái thì hần đều yêu, thỉnh thoảng liền ôm Giang Niệm nói: “Niệm Niệm, em đừng có cái gì áp lực, anh không giống gia gia, anh không phải là người trọng nữ khinh nam, chỉ cần là em sinh anh đều thích!”

Giang Niệm: “...”

Lão gia tử nghe xong sẽ đánh anh!

Cô kỳ thật cũng là không quan trọng, nam nữ đều tốt, chẳng qua nếu như là con gái, khả năng cô sẽ không còn là bông hoa duy nhất trong tổ bốn cây cần câu thần kỳ a, dù sao liền phó thác cho trời. Vận mệnh đối với cô bất mãn cũng không phải một ngày hai ngày, cô đã thành thói quen bị vận mệnh tra tấn, lại thêm nữa cô tuyệt đối không sợ, coi như là trải nghiệm cuộc sống.

Hàn Khiếu có lẽ liền là ưa thích tính tình gặp việc gì cũng không để ý của Giang Niệm, biếng nhác, giống như đối với cái gì đều rất cố chấp, lại không chấp nhất. Hần cúi người hôn ở trên môi cô một chút, hần rất may mắn khi Giang Niệm cùng hần về nhà, cũng may mắn khi cô phát hiện có đứa bé tồn tại lại lựa chọn sinh đứa bé ra, nếu như không phải như thế, chỉ sợ liền không có hiện tại.

Mà ngày thứ hai sau khi Giang Niệm về nhà Hàn Khiếu liền lôi kéo cô muốn đi cục dân chính phục hôn, bất quá luật sư đến nói bọn họ là chỉ ký vào đơn ly hôn cũng chưa có đăng ký ly hôn, chỉ cần chưa đăng ký ly hôn, bọn họ vẫn còn là quan hệ vợ chồng. Hàn Khiếu không nói hai lời liền đem đơn ly hôn hủy đi, đương nhiên tiền vẫn là cho Giang Niệm, đơn ly hôn này hần nhìn liền đau đầu, từ nay về sau thứ này vĩnh viễn sẽ không xuất hiện ở trước mặt hần.

Ngược lại hần là nghĩ tới muốn hay không lại làm hôn lễ thêm một lần nữa? Bây giờ hần nhớ lại tình cảnh lần thứ nhất hôn lễ đều cảm thấy tiếc nuối.

Giang Niệm không có đồng ý, chuyện phiền phức như thế còn không bằng cho cô mời một thần tài về để cúng bái đầu, Giang Niệm cảm thấy tài vận đời này của cô tốt như vậy khẳng định là do đời trước bái ra, thần tài không hổ là Thần may mắn của cô! Vừa vận đầu, đời này lại bái, phù hộ kiếp sau của cô cũng tài vận cuộn cuộn.

Hàn Khiếu đối với Giang Niệm yêu thích đặc biệt của cô rất là khiếp sợ, không rõ tại sao thần tài lại vào trong mắt Giang Niệm, bất quá cô đã thích, cũng chỉ có thể làm theo, dù sao hần có tiền, bất luận cái gì nguyện vọng của vợ mình hần đều có thể thỏa mãn.

Giang Niệm bị dỗ đến rất vui vẻ, mỗi ngày đều muốn tới trước mặt thần tài đi đi dạo chơi, mưu cầu để cho thần tài nhìn cô đến quen mắt, phải phù hộ cô thật tốt!

Rất nhanh, cuối cùng đã tới thời gian cô sắp sinh, cô là ở lúc nửa đêm phát tác, toàn bộ Hàn gia lại một lần đèn đuốc sáng trưng, Lão gia tử đều bị bùng tỉnh, hất lên áo ngoài chống quai trượng liền đuổi theo, bối rối đến tay chân cũng phát run! Hàn Trung Thành mau đem Lão gia tử vịn:

“Cha, đừng lo lắng, Hàn Khiếu ở đây, bác sĩ cũng đều ở đây!”

Lão gia tử có thể không lo lắng sao? Lúc đuổi theo đã nhìn thấy Giang Niệm được Hàn Khiếu ôm lên xe, ông nện bước già chân đi theo, đứng ở bên cửa sổ: “Niệm Niệm Niệm Niệm cháu đừng sợ, gia gia ở chỗ này!”

Giang Niệm dù sao cũng là từng có kinh nghiệm, sợ là không thể nào sợ, chính là là thật sự đau quá: “Gia gia gia gia ông đừng lo lắng, cháu sẽ mau chóng đem đứa bé sinh ra, đi một lát sẽ trở lại a!”

Hàn lão gia tử trùng điệp thở dài

“Ài~~~~”!

Hàn Khiếu & Hàn Trung Thành: “.....”

Cháu dâu của Hàn lão muốn sinh! Tin tức này ở bệnh viện lan truyền nhanh chóng, ngay cả viện trưởng cũng đến nhìn một chút, lại căn dặn các bác sĩ khoa sản chiếu cố một chút, cũng không thể xảy ra sai lầm.

Hàn lão gia tử đối với quốc gia có công, tự nhiên không dám khinh thường lãnh đạm. Bất quá coi như chiếu cố tinh tế đến đâu, Giang Niệm y nguyên vẫn là nhin đến buổi chiều ngày thứ hai, lúc này không chỉ có Hàn lão gia tử tới bệnh viện, liền hai nhà Lưu Lý cũng không ngoại lệ, đều đứng ở bên ngoài, mấy Lão gia tử đến khẳng định phải có người tiếp khách, con trai không đến cùng thì có cháu trai đến cùng, trong lúc nhất thời các nhân vật lớn trong giới chính trị quân đội đều tới, liền vì Giang Niệm sinh con, khiến cho bệnh viện áp lực khá lớn!

Chờ đến thời điểm mặt trời xuống núi, cuối cùng Giang Niệm cũng đem đứa bé sinh ra.

“Chúc mừng, là một tiểu công chúa xinh đẹp.”

“Niệm Niệm đâu?”

“Mẹ của đứa bé không có việc gì, chính là quá mệt mỏi, bây giờ đang nghỉ ngơi. Mọi người yên tâm.”

Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi! Nhóm Lão gia tử vui vẻ hoa tay múa chân, còn kém chút nữa là nhảy dựng lên, khi tiểu hộ sĩ đem đứa bé ôm ra, đều duỗi cổ đi xem, cẩn thận từng li từng tí muốn ôm lại không dám ôm, một người gọi Ngân Ngân người gọi Hoa Hoa huyền thuyên không ngừng, nhưng là không giấu được vui vẻ.

Duy chỉ có hai người không quá vui vẻ, Lưu Chính Dương cùng Lý Phi, rõ ràng đã cầu nguyện lâu như vậy, còn kém đi đến trong miếu thấp nhang cầu nguyện, thế mà không phải tiểu tử thú! Lần này tốt, lại tới thêm một cô nhóc chia cắt tình yêu thương của gia gia!

Hiện thực rất tàn khốc, bọn họ thật sự không còn là tâm can tiểu bảo bối của gia gia nữa.

Lưu Chính Dương cùng Lý Phi khổ cực liếc nhau, đều ở trong mắt của đối phương thấy được một chút hương vị đồng bệnh tương liên, bất quá biết người biết ta trăm trận trăm thắng, đối với cô nhóc vừa mới xuất hiện kia, bọn họ tự nhiên cũng mau mau đến xem, nhưng đáng tiếc, bọn họ bị ngăn ở phía ngoài, liền cái góc áo đều không nhìn thấy! QAQ

Bên kia Giang Niệm còn đang nghỉ ngơi, Hàn Khiếu một mực ở bên cạnh cô, thời điểm sinh con hẳn cũng ở bên cạnh, nhìn Giang Niệm khổ cực như vậy, liền hận không thể lấy thân thay thế.

Giờ phút này hẳn chính là cầm khăn mặt lau mồ hôi trên mặt Giang Niệm, hân hôn lên trán cô: “Niệm Niệm, em vất vả rồi.”

Vất vả là vất vả, nhưng đứa bé của vận mệnh tốt cuộc cũng đã sinh ra, cô lại có thể tiêu sái sung sướng, nghĩ lại vẫn là rất vui vẻ.

Tên của cô nhóc còn chưa được quyết định, thì nữ danh liền có vô số cái, cô nhóc từ nhỏ đã nhận hết sủng ái, có nhóm Thái gia gia chơi cùng, có các bác các chú, còn có những chú xấu xa lấy cô nhóc làm đối thủ để cạnh tranh...

>>

Tấu chương chưa xong, điểm kích trang kế tiếp đọc tiếp

Hàn gia gần đây rất náo nhiệt, Lưu lão Lý lão trời còn chưa sáng đã chạy đến Hàn gia, cũng không có việc gì liền muốn nhìn tiểu bảo bối, Giang Niệm bất kể là vừa sinh xong hay mấy tháng về sau, thời gian đứa bé ở trong tay cô cũng ít đến thương cảm, đừng nhìn mấy Lão gia tử tóc đều đã trắng xoá, nhưng tinh thần lại cực kỳ phấn chấn, ôm một đứa bé có rất nhiều sức.

Ngược lại Giang Niệm lại trở thành một người nhàn rãi nhất, kỳ thật cô cũng không nhàn, cô ở trên App điện thoại xem nhà ở khắp thế giới, cũng coi là giết thời gian.

Đương nhiên bởi vì hết tháng ở cữ, rốt cục cô cũng không còn chỉ có thể sờ sờ cơ bụng sáu múi kia, nhóc đáng thương nằm ở bên cạnh, chính là thấy được sờ được lại là ăn không được, hiện tại nha... Ân, vận mệnh lại muốn đối với nhóc đáng thương ra tay.

Một đêm này tự nhiên hài hoà cực kỳ, còn rất kích thích, nhưng đáng tiếc cô tưởng rằng cô ép khô Hàn Khiếu, kết quả sáng ngày thứ hai dậy không nổi vẫn là cô.

Người đàn ông thỉnh thoảng liền dừng lại nói một câu anh yêu em cho thấy tình cảm của mình, khiến Giang Niệm muốn đánh người.

Hắn đối với việc lần thứ nhất cô cùng hắn sau đó liền rời đi còn có bóng ma, đương nhiên xét đến cùng lỗi tại hắn, cho nên một đêm này hắn bận rộn đồng thời còn chưa quên tỏ tình, liền sợ ngày thứ hai cô lại không có ở đây.

Bất quá đây chỉ là kết luận của hắn mà thôi, dù sao con cũng đều có, Giang Niệm cũng không có khả năng mang theo đứa bé chạy?

Bây giờ bọn họ là một nhà ba người a.

...

Giang Niệm ở cái thế giới này sống đến tám mươi tuổi, hào quang của nữ chính rốt cục cũng đạt được tối đa.

Bởi vì nhiều tiền, cô thường xuyên chạy loạn ở khắp thế giới, ở các nơi trên thế giới đều đặt mua không ít bất động sản, về sau nhóc con của cô trưởng thành còn cùng nó ở một chỗ học tập viết chữ bằng bút lông, học chơi cờ vây, còn thầy dạy dĩ nhiên chính là các gia gia ở tổ Bốn cây cần câu thần kỳ, về sau cũng học một ít về đàn dương cầm cùng vũ đạo, tâm huyết dâng trào còn tự mình làm đồ ngọt, hoặc là tham gia một chút hoạt động từ thiện, làm cái gì đều tùy tâm, chỉ có con đường võ vết của cái lại không lười biếng, cũng bởi vì vậy, rất ít việc có thể làm cô hứng thú, chỉ có luyện một chút TaeKwonDo còn có thể tăng lên một chút hứng thú của cô, dù sao cô có tiền như vậy, nếu chỉ số vũ lực không cao thì làm sao có thể bảo vệ được quyền vớ nhỏ a?

Bất quá chờ đến thời điểm cô chết, cô đem hơn phân nửa tài sản đều quyên cho cơ quan từ thiện, còn lại cho con gái, coi như là kết một thiện duyên, hi vọng kiếp sau của cô còn có thể làm người có tiền!

Hàn Khiếu một mực cầm tay của cô, hôn tay cô nói: “Mong rằng kiếp sau chúng ta vẫn có thể ở bên nhau.”

Quên đi, cả một đời là đủ rồi.

Giang Niệm nhìn con gái của mình đã không còn trẻ con, giờ phút này chính quỳ gối ở đầu giường thút thít, còn có cháu ngoại mà cô thích chơi cùng nhất.

Cô không có tiếc nuối, rốt cục nhắm mắt lại.

...

Giang Niệm sau khi chết, linh hồn một lần nữa trở lại hệ thống Chủ Thần.

Cô ở thế giới kia sống rất khá, mỹ mãn cả đời, thù cũng báo. Ba người Từ Lão Tam, Cầu Từ, Lão Phúc bởi vì nghiện thuốc phiện nên phạm không ít chuyện, bị bắt nhốt đến mấy năm, cai được thuốc phiện nhưng sau khi ra tù lại nghiện lại, cuối cùng bởi vì hút quá nhiều mà sinh ra ảo giác, ba người ở trong phòng chém giết lẫn nhau mà chết, cuối cùng thời điểm bị phát hiện, thi thể đều lạnh.

Về phần Lương Vũ cùng Mã Đại Vĩ sau khi được thả ra khỏi trại giam cũng không dễ chịu, hai người dây dưa hành hạ lẫn nhau nửa đời người, Lương Vũ ngược lại là vẫn muốn ly hôn, chỉ muốn thoát khỏi Mã Đại Vĩ, nhưng đáng tiếc Mã Đại Vĩ đã nhận định cô ta, bất luận cô ta trốn đến nơi nào cũng đều đuổi theo không thả, mặc dù là làm người trùng sinh, nhưng kiếp trước của cô ta bị Mã Đại Vĩ tra tấn, đừng nói con đường phát tài, liền ngay cả xô số một cái cũng không có nhớ kỹ, duy nhất có thể lợi dụng chính là Giang Niệm, nhưng đáng tiếc Giang Niệm cũng thoát khỏi khống chế của cô ta...

Hai đời của cô ta đều là bị Mã Đại Vĩ làm cho mệt mỏi, cô ta càng nghĩ càng giận, vào một buổi tối cùng Mã Đại Vĩ đánh nhau, vừa vặn Mã Đại Vĩ lại hút thuốc phiện, đánh đến lưỡng bại câu thương, cuối cùng vẫn là hàng xóm đem bọn họ đưa đi bệnh viện. Lương Vũ cùng Mã Đại Vĩ cả đời này đều trôi qua không tốt, nhất là khi nhìn thấy tin tức bên trên viết Hàn Khiếu đối với Giang Niệm có bao nhiêu sủng ái, liền càng thêm không cam lòng, nhưng mà dù không cam lòng đến đâu bọn họ cũng không có cơ hội lại tới gần thế giới của Giang Niệm.

Giống người như vậy, không cần Giang Niệm hao tổn nhiều tâm trí đi quản, bọn họ tự nhiên cũng sẽ không có kết cục tốt.

“Hoan nghênh túc chủ hoàn thành nhiệm vụ trở lại thế giới của Chủ Thần, ta là hệ thống 867, tận tụy phục vụ cho cô.”

“Chúc mừng túc chủ hoàn thành nhiệm vụ một: hào quang của nữ chính đạt được tối đa thu hoạch được điểm tích lũy 20; hoàn thành nhiệm vụ hai: Ngăn cản thế giới nguyên bản sụp đổ thu hoạch được điểm tích lũy 200.”

“Chúc mừng túc chủ hoàn thành nhiệm vụ ba: Trừng phạt năm người Lương Vũ, Mã Đại Vĩ, Từ Lão Tam, Cầu Từ, Lão Phúc, thu hoạch được điểm tích lũy 100. Đề Hàn lão an hưởng tuổi già thu hoạch được điểm tích lũy 100.”

“Chúc mừng túc chủ thu hoạch được 2 thành tựu là thu hoạch được hào quang của nữ chính đến mức tối đa, thu hoạch được điểm tích lũy 100.”

“Điểm tích lũy có thể ở cửa hàng của hệ thống Chủ Thần để mua đạo cụ.”

Giang Niệm tính một cái, tăng thêm cô ở bên trong một cái nhiệm vụ thu hoạch được điểm tích lũy, bây giờ tổng cộng cô có 620 điểm, khoảng cách một trăm triệu điểm tích lũy còn rất xa xôi.

Cô không có quá nhiều chấp nhất, trước nhìn một chút cửa hàng Chủ Thần, lần này đạo cụ mà hệ thống cung cấp, trừ đủ loại Đan dược bên ngoài, còn nhiều thêm một cuốn sách kỹ năng gọi là « Trừ thần bí tịch », viết rõ cần điểm tích lũy là 100, còn một cái khác là đạo cụ, gọi “Thần bút Mã Lương bút”, cần điểm tích lũy là 200.

“867, thế giới tiếp theo tôi đi là thế giới như nào?”

“Thế giới tiếp theo chính là « đại minh tinh tiểu tình nhân », độ khó nhiệm vụ, ba ngôi sao.”

... Tiểu tình nhân? Nghe tên đều có cảm giác kích thích a! Mặc dù nhiệm vụ độ khó là ba ngôi sao, nhưng hẳn là sẽ không khó hơn so với “Mang bầu chạy” đi.

Giang Niệm trước mua cho mình đan dược tăng sức mạnh, nghỉ ngơi lại mua thêm đan dược làm đẹp, tổng cộng bỏ ra ba mươi điểm tích lũy, mặc dù sự thông minh của cô rất hoàn mỹ, nhưng cô cũng rất quan tâm đến vẻ ngoài nha, còn đan dược tăng sức mạnh đương nhiên là vì bảo hộ quyền vớ nhỏ của cô.

Về phần “Trù thần bí tịch” cùng “Thần bút Mã Lương bút” bởi vì cô cũng không có nhu cầu, một là điểm tích lũy quá cao, hai là cô cảm thấy tay nghề làm bếp của mình cũng không tệ, thế giới trước cô cũng cùng con gái học không ít lớp nấu ăn, nếu muốn nấu cơm ứng phó cũng là có thể; còn cái bút kia, xem xét liền rất thần kỳ, thế giới bình thường đương nhiên cũng không cần, cầm ngược lại là gánh nặng, huống chi làm tiểu tình nhân, cô chỉ cần đầy đủ chân đẹp đủ thông minh là được rồi.

Tin tưởng thần tài sẽ phù hộ cô.

....

Thời điểm Giang Niệm tỉnh lại một lần nữa, cô đang nằm ở trong một phòng bệnh, mấy cái giường khác cũng nằm mấy người, bất quá không có người nào nói chuyện, chung quanh mười phần yên tĩnh.

Giang Niệm trước tiếp thu kịch bản.

Cô phát hiện thế giới này đi theo một khuôn sáo rất cũ. Thể loại gương vỡ lại lành. nữ chính “Giang Niệm” cùng nam chính Triệu Hằng ở thời học sinh yêu nhau, lúc đó hai người cùng là học sinh của truyền hình điện ảnh học viện Đế Đô, Triệu Hằng học chính là biểu diễn, “Giang Niệm” học chính là đạo diễn, một người nói phải làm Ảnh đế, một người nói muốn làm ra những bộ phim có thể chạm đến lòng người xem, nhưng đáng tiếc hao tốn thời gian mấy năm, “Giang Niệm” vẫn là ở đoàn làm phim làm trợ thủ, Triệu Hằng cũng một mực không nóng không lạnh.

Về sau có một ngày, “Giang Niệm” bị người đại diện của Triệu Hằng hẹn ra nói chuyện không lâu sau, rốt cục hướng Triệu Hằng đưa ra chia tay, lý do là có một người giàu có đang theo đuổi cô, cô không nghĩ muốn tiếp tục một cuộc sống không có tương lai như vậy, cô muốn chia tay.

Triệu Hằng đương nhiên không tin, cũng không đồng ý chia tay, thẳng đến khi nhìn thấy cô lên một cỗ xe sang trọng, lúc này mới không thể không tiếp nhận hiện thực.

Đương nhiên sau khi chia tay Triệu Hằng cũng rất cực phát sáng phát nhiệt, hần bằng vào một bộ phim về chiến tranh tình báo một lần là nổi, nhảy lên trở thành một người nổi tiếng, chân chính trở thành đại minh tinh, vô luận đi ở đâu đều có thành tựu cùng fan hâm mộ vây quanh, trên TV đều là quảng cáo của hắn, tất cả mọi người đang thảo luận hắn. Mà lúc này đây “Giang Niệm” cũng ở một đài truyền hình làm việc.

Sau khi chia tay hai năm, “Giang Niệm” cùng Triệu Hằng ở đài truyền hình gặp nhau lần nữa, về sau lại phát sinh một hệ liệt yêu hận tình cừu lay lay cuối cùng lại cùng một chỗ phát triển tình yêu.

Đương nhiên đây là hướng đi bình thường, không bình thường là khi Triệu Hằng cùng Giang Niệm gặp nhau không bao lâu, quan hệ trước kia giữa bọn họ bị người khác tung ra, Giang Niệm trở thành người yêu tiền tài mà vứt bỏ Triệu Hằng, nhân vật nữ chính bị mọi người tìm ra. Fan hâm mộ của Triệu Hằng đối với cô không hề yêu thích, có fan hâm mộ còn công kích cô, lực lượng của dư luận không nhỏ, huống chi cái này phía sau còn có người đang cố ý nhắm vào cô, đài truyền hình bên kia tạm thời ngừng công tác của cô làm cho cô về nhà nghỉ ngơi, cái này vốn là xúc tiến trong tình cảm của nam nữ chủ, cuối cùng “Giang Niệm” không đợi được Triệu Hằng, ngược lại trong một lần ngoài ý muốn bỏ mình.

Giang Niệm không nghĩ tới, thế giới này hào quang của nữ chính khi muốn đột phá sáu mươi điểm chính là trở thành một cô gái ngại nghèo yêu giàu hám của nhà giàu?!

Đây quả thực quá đơn giản, đối với cô mà nói đây không phải chính là bản sắc của cô, còn cần biểu diễn sao!

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Đại Minh Tinh Tiểu Tình Nhân (1)

Edit: An Minh Tuệ.

Tác giả: Duyệt khách quyển sách số lượng từ:354K thời gian đổi mới: 2018- 08- 04 báo cáo sai lầm

Giang Niệm sinh bệnh nhập viện rồi, lần này bệnh tới khí thể hùng hổ, trực tiếp liền để cô ngã bệnh. Bởi vì ngày mùa hè nhiều mưa rào, lúc cô về nhà không cẩn thận dẫm một trận, vào lúc ban đêm liền phát sốt cao, sau khi Triệu Hằng biết được đã đi suốt đêm về đưa cô đến bệnh viện, bận trước bận sau, đau lòng chăm sóc cô một đêm.

Lúc này cô với Triệu Hằng đã có hơn hai tháng không gặp nhau, không chỉ có cơ hội gặp mặt giảm mạnh, ngay cả liên lạc với nhau cũng bớt đi, bởi vì Triệu Hằng quá mức bận rộn, mấy lần cô gọi điện thoại cho Triệu Hằng, nghe điện thoại không phải trợ lý của Triệu Hằng thì chính là người đại diện của Triệu Hằng, Kỷ Á Linh.

Bọn họ cũng thống nhất nói với cô là khi nào Triệu Hằng làm xong sẽ gọi điện thoại lại cho cô, bất quá cô đã đợi lại đợi, cái gì cũng không đợi được.

Nhưng là tối qua Giang Niệm sinh bệnh, trong mơ mơ màng màng gọi điện thoại cho hắn, sau khi hắn nghe được tin đã đi suốt đêm về, nói lên hắn đối cô vẫn là quan tâm.

Mà thời gian Giang Niệm đi vào thế giới này không quá tốt, chính là thời gian cô đang học năm thứ ba đại học, khi đó cô cùng Triệu Hằng ở trong một nhóm, khi chụp tác phẩm cuối kỳ thì bị cảm nắng nằm viện, nguyên bản hai người có khoảng cách rất cực cũng có cơ hội tiếp xúc gần gũi, nói cách khác mấy năm này cô không chỉ phải tạm biệt cuộc sống mưa mưa nắng nắng, còn đặc biệt phải vất vả đọc sách hoàn thành giấc mơ về tương lai, hiện tại sau khi tốt nghiệp càng là phải vượt qua cuộc sống màn trời chiếu đất.

An ủi duy nhất, đại khái chính là nói chuyện yêu đương theo đuổi nhau, lúc xem phim vùng trộm cầm tay nhau, trốn ở rừng cây nhỏ vùng trộm hôn, còn có lần thứ nhất thuê phòng lúc khẩn trương kích động Khu khu những năm tháng yêu đương đẹp đẽ, cuối cùng cũng đem hào quang của nữ chính đang đình trệ phát triển đến năm mười tám điểm, nhưng đáng tiếc bởi vì gần hai tháng này xuất hiện biến số, khiến cho hào quang nữ chính của cô không có tăng mà còn giảm xuống, bây giờ đã giảm xuống năm mươi điểm!

“867, nếu như hào quang của nữ chính bị tụt xuống 0 điểm, không phải nói rõ ràng là tôi phải chết?”

“Nếu xuống là 0, thể hiện cô đã chết.”

“Được rồi.”

Bây giờ phát sinh nhiều chuyện khác thường như vậy, điều này nói rõ ràng là biến số đã xuất hiện.

... Có biến số như vậy là quá tốt rồi! Cô trông mong a trông mong a, rốt cục chờ đến ngày hôm nay.

Cô thật sự nghèo rất lâu thật lâu rồi, sợ nghèo, nhất định phải làm một người tham tiền, hám giàu!

Không thể không nói Triệu Hằng là một người có tính cách rất tốt, hắn ôn nhuận trong sáng, rất có phong độ, dáng dấp cũng mười phần xuất chúng, ngũ quan hắn thâm thúy, mũi cao thẳng, mày kiếm tinh mâu, một đôi con ngươi như mực nhìn lúc người khác liền khiến cho người nhìn cảm giác thoải mái, thần bí lại xinh đẹp, gương mặt này của hắn nếu phóng to lên cũng không tìm được khuyết điểm. Hắn cũng mới hai mươi bảy tuổi, tuổi trẻ cùng tài năng khiến cho hắn có vô số khả năng, bây giờ thiếu chính là một cái cơ hội.

Giờ phút này Triệu Hằng cầm theo cơm trưa mua ở nhà ăn đi vào, mặc áo trắng quần dài đơn giản, nhìn như một cậu nhóc tràn đầy thanh xuân. Bởi vì lúc này hắn còn không có nổi tiếng, danh tiếng cũng không cao, người biết hắn cũng không nhiều, người muốn cùng hắn ký tên chụp ảnh cũng không có. Cũng coi như là yên tĩnh.

Hắn thấy Giang Niệm đã tỉnh, cơm hộp để trên tủ đầu giường, còn bản thân thì ngồi ở mép giường sờ lên cái trán cô: “Giống như hạ sốt, còn có hay không nơi nào khó chịu?”

Giang Niệm lắc đầu nói, có vẻ bệnh nói: “Rất nhiều, chính là có chút đói bụng.”

Triệu Hằng cười một tiếng, xoa xoa tóc cô, sau đó đem đồ ăn từng thứ đặt ở trên bàn: “Ăn cơm trước, đều là đồ em thích ăn, ăn xong chúng ta liền về nhà.”

Giang Niệm ân một tiếng, bất quá cô tương đối quan tâm một việc khác: “Anh đột nhiên trở về như vậy, bên kia đoàn làm phim không có vấn đề sao?”

Triệu Hằng nói: “Lúc đi anh đã xin nghỉ, buổi sáng hôm nay cũng không có phần diễn của anh, chờ sau đó buổi trưa anh lại trở về, để quay cảnh buổi tối có anh là được. Em đừng lo lắng.”

Ngược lại đoàn làm phim bên kia cũng dễ nói, Giang Niệm lo lắng khó mà nói ra chính là người đại diện kia, Kỷ Á Linh, chỉ sợ bây giờ cô ta đối với cô khó chịu đã chồng chất lên đến trên trời.

Bất quá Triệu Hằng không nói, cô liền cũng không có nói ra.

Sau khi ăn cơm trưa xong, Triệu Hằng đưa Giang Niệm về nhà, còn mua rau quả cùng hoa quả thuận tiện khi cô đói bụng thì ăn, hắn bận trước bận sau, cơ hồ đem hết thấy đều sắp xếp thỏa đáng.

Giang Niệm nửa nằm trên ghế sa lon, vừa sốt xong, tinh thần cô không tốt, toàn thân cũng mềm nhũn bất lực, mà lúc cô nhìn một chút cái này căn phòng

nhỏ, một phòng ngủ một phòng khách một bếp một phòng vệ sinh... Là thật sự nghèo a, trên con đường theo đuổi nghệ thuật cùng giấc mơ thì thời gian đầu tiên lúc mới bắt đầu, lúc nào cũng là khoảng thời gian khổ nhất.

... Có thể là cô theo chân nam chính chịu nhiều đau khổ, chẳng lẽ là đời trước không có cúng bá thần tài thật tốt?

“Đang suy nghĩ gì? Anh gọi em hơn nửa ngày rồi.”

Giang Niệm hoàn hồn, nhìn thấy Triệu Hằng cầm một cốc nước ngồi ở bên cạnh cô, trong tay còn cầm mấy viên thuốc, cô nhận cốc nước, nói nghiêm túc: “Em đang suy nghĩ một chuyện.”

“Suy nghĩ gì?”

“Nghĩ tới chúng ta khi nào có thể phát tài, đại phú đại quý.”

“...”

Âm thanh Triệu Hằng cười truyền đến, từ từ nói: “Trước tiên uống thuốc đã.”

Giang Niệm bĩu môi: “... Cái này thuốc quá khó ăn.”

“Thuốc đắng dã tật, ngoan, mau ăn.”

“... Nha.”

Cô cầm thuốc trên tay Triệu Hằng nuốt xuống, uống thuốc xong cảm giác hơi buồn ngủ, cô chuẩn bị trở về phòng ngủ nghỉ ngơi một lát, thuận tiện để Triệu Hằng cũng ngủ một lát, bốn giờ máy bay mới bay, ngủ đến hai giờ cũng không muộn.

Cô vỗ vỗ gối đầu bên người, Triệu Hằng nằm vật xuống bên người cô, hai tay ôm cô vào ngực, thấp giọng nói: “Niệm Niệm, tin tưởng anh, anh sẽ không để cho em một mực đi theo anh chịu khổ, tương lai anh sẽ mua cho em một ngôi nhà lớn, đem tất cả những thứ tốt nhất đều cho em”

Giang Niệm hướng trong ngực hân cọt xát, “Thật sự?”

“Đương nhiên là thật, anh sẽ còn lừa em sao?”

“Vậy anh cũng đừng quên, em lên đời đến lúc anh lên như điều gặp gió a.” Giang Niệm rất chờ mong, duỗi ra ngón tay nhỏ nói, “Ngoéo tay, anh vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên lời vừa nói qua!”

Triệu Hằng nhìn cô bạn gái đang ôm nhưng vẫn còn giữ vững tinh thần cùng hân náo, hân nắm chặt bàn tay nhỏ của cô, xoay người đưa cô ép đến dưới thân, ở cái trán cô hôn một chút: “Sẽ không quên, vĩnh viễn sẽ không quên.”

Giang Niệm cười cong con mắt, ôm lấy cổ của hân nói: “Em cũng sẽ nhớ kỹ, nếu như anh dám quên, em để anh đẹp mặt!”

Triệu Hằng lại cười một tiếng, ôm cô nói: “Như thế không tin anh?”

Giang Niệm nói: “Anh vốn là không thể tin a, trước đó em gọi cho anh rất nhiều cuộc điện thoại, anh nói sẽ về, kết quả đây? Em đợi đến nửa đêm anh liền nhắn tới một tin nhắn ngủ ngon? Anh như vậy làm sao em sẽ tin anh?”

Triệu Hằng gạt mình, ánh mắt khẽ nhúc nhích, “Chuyện khi nào?”

Giang Niệm nhìn hân chăm chăm: “Liền trước đó a, tiểu Trương cùng chị Á Linh đều có thể cho em làm chứng, không tin anh hỏi bọn họ nha!”

Triệu Hằng không để lại dấu vết cau lại lông mày, hân đem Giang Niệm ôm trong ngực: “Tốt, anh biết sai rồi. Ngủ trước, về sau anh không ở đây em phải chăm sóc cho mình thật tốt, đừng ngã bệnh.”

Giang Niệm ân một tiếng, xác thực cô cũng rất buồn ngủ, thuốc kia uống xong cũng làm người ta muốn ngủ, rất nhanh cô liền nằm ở trong ngực Triệu Hằng ngủ thiếp đi.

Triệu Hằng cũng không có lập tức đi ngủ, hân cũng không có xem nhẹ mấy câu mà Giang Niệm vừa nói kia, hân nhớ tới người đại diện của hân, Kỳ Á Linh không chỉ một lần nói qua bảo hân chia tay, cô ta nói hiện tại hân còn trẻ, hân là thời điểm tập chung vào sự nghiệp, cũng không phải là thời gian thích hợp để nói yêu đương, ngay cả công ty bên kia cũng nói qua mấy lần.

Kỳ Á Linh không thích Giang Niệm, thậm chí cảm thấy chính là Giang Niệm liên lụy hân, Kỳ Á Linh sẽ làm một vài việc gì đó quấy nhiễu cũng không khiến người ta ngoài ý muốn. Mà trợ lý của hân, tiểu Trương, đã bị ai sai khiến để không nói cho hân biết là Giang Niệm có gọi điện thoại đến? Kỳ Á Linh?

Khó trách hân cảm thấy hai tháng gần đây, Giang Niệm cùng hân liên lạc cũng ít đi, gửi tin nhắn cũng ít, hóa ra là bởi vì có việc này? Ước chừng ngủ được hai tiếng, thì trợ lý gọi điện thoại tới nói hân cần phải đi, nói là bên kia người đại diện đã giục rất nhiều lần, Triệu Hằng nhìn người trong ngực một chút, bởi vì bị bệnh mà sắc mặt có chút tái nhợt, bờ môi nhợt nhạt hồng, lông mày nhíu lại, xinh xắn mỹ lệ, liền chỉ một câu không nói cũng có thể để hân

thương tiếc lại đau lòng.

Hắn cúi đầu hôn môi của cô, ép lấy triền miên, Giang Niệm mơ mơ màng màng ôm lấy cổ của hắn, nhớ hắn lồng ngực rộng lớn, bả vai rắn chắc, phong yêu hẹp mỏng, còn có một thân hình cao, đây chính là một cái móc áo biết đi a, cô mờ to mắt, trông thấy da thịt của hắn là màu lúa mạch khiêu gợi, còn có vân da rõ ràng cơ bụng sáu múi kia...

Cô xoay người đem người đàn ông đè xuống, đối mặt với một cậu nhóc đáng thương như vậy, cô chính là bệnh nguy kịch cũng muốn hồi quang phản chiếu*.

**(迴光返照/ Huíguāngfǎnzhào), sự minh mẫn cuối (terminal lucidity), lời tạm biệt cuối (one last goodbye), hiện tượng hồi phục trở lại mạnh mẽ đột ngột xảy ra đối với con người lẫn sự vật trước khi kết thúc hoạt động trao đổi chất để tồn tại.*

Triệu Hằng bị cô găm đến nhin không được cười, “Em còn bệnh, anh cũng không có gấp như vậy.”

... Người gấp là cô nha! Cô sờ lên cơ bụng của hắn, bị hắn nắm chặt tay nhỏ kéo qua một bên, “Ngoan, em lại ngủ một chút, trợ lý đang ở dưới tầng chờ anh, anh phải đi ra sân bay.”

“Ồ.”

Giang Niệm bẹp miệng nga một tiếng, xoay người nằm nghiêng ở một bên giường, thuận tiện mắt nhìn thời gian, mới hơn mười hai giờ. Bọn họ từ bệnh viện trở về vốn là sớm. Giục như vậy cũng quá gấp, một cái tiểu trợ lý khẳng định không dám làm như thế, không có Kỷ Á Linh ra hiệu cô đều không tin.

Cô cảm giác người phía sau đã đứng dậy, Giang Niệm ai oán một chút mất đi cơ bụng sáu múi, chuẩn bị lại ngủ một chút, ai ngờ vừa nhắm mắt lại, sau lưng liền truyền đến một cảm giác ấm áp, lồng ngực của hắn dán ở trên tấm lưng tinh tế của cô, một vòng tay ôm lấy eo cô, môi mông cắn lỗ tai cô: “Anh nghĩ nghĩ, chúng ta còn có thời gian, anh không thể để cho bảo bối thất vọng.”

Giang Niệm kinh ngạc một cái chớp mắt: “Àn?”

Hắn ở bên tai cô cười khẽ, khàn khàn tiếng nói, lại hừng hờ xấu xa.

Bàn tay hắn thô lỗ vung lên vấy.

... Ngô! Giang Niệm kém chút rớt xuống dưới giường, bị người đàn ông nắm vuốt eo kéo lại.

Quả nhiên đàn ông nhìn ôn nhuận trong sáng khi ở trên giường vậy thì cùng ôn nhu không có chút nào dính dáng, trực tiếp đến gần như điên cuồng, tương phản mạnh như vậy thật đúng là thật là làm cho người ta rất kinh hi!

Giang Niệm cảm giác ga giường đều muốn bị cô cào nát.

Trong lúc đó điện thoại của Triệu Hằng lại vang lên hai lần, bị hắn trực tiếp cúp máy.

Giang Niệm xem như làm một lần chân chính họa thủy, Triệu Hằng lúc ra cửa đã hơn hai tiếng sau, hắn mặc áo trắng quần dài đơn giản, áo trắng mặc bên trong bên ngoài mặc thêm một chiếc áo cao bồi, nhìn giống như một người con trai sạch sẽ trong sáng, tuyệt không giống sói. Hắn ngồi ở mép giường sờ lên mặt Giang Niệm, lại cười nói: “Em lại ngủ một chút, buổi tối anh lại gọi điện thoại cho em”

Giang Niệm trừng mắt lên nhìn, ân một tiếng, hắn lại ngồi một lúc, rốt cục đứng dậy rời đi.

Trợ lý của Triệu Hằng là do Kỷ Á Linh sắp xếp cho hắn, bởi vì đi theo hắn mấy năm, hai người quan hệ coi như không tệ, Triệu Hằng đối với trợ lý này cũng không tệ, tiền lương không bao giờ thiếu, ngày lễ ngày tết thưởng thêm cũng không ít, nhưng hắn không nghĩ tới, người thân nhất của vị trợ lý này thế mà không phải hắn.

Sau khi hắn lên xe, bộ dáng của trợ lý nhìn có chút nóng nảy, khó xử nói: “Anh Hằng, làm sao bây giờ anh mới xuống a, chị Á Linh gọi điện thoại nhiều lần đến thúc giục, chúng ta lần này đi chị Á Linh vốn đã không thích, nếu như còn về muộn nữa, chị sợ chị Á Linh sẽ tức giận.”

Triệu Hằng hí mắt, thần nhiên cong môi: “4:30 vé máy bay, anh đến sân bay sớm hơn mấy tiếng, liền có thể khiến cho máy bay cảm động mà bay sớm hơn?”

Tiểu Trương lúng ta lúng túng nói: “Em không phải có ý này, chính là chị Á Linh cùng công ty đều không hi vọng anh yêu đương, bây giờ anh vì Giang Niệm xin phép nghỉ để trở về, chị Á Linh nhất định sẽ có cảm xúc...”

Triệu Hằng: “Anh biết nên làm như thế nào, cậu làm tốt công việc của mình là được rồi.”

Q

Tiểu Trương thấy Triệu Hằng sắc mặt khó coi, phỏng đoán có lẽ là hắn cùng Giang Niệm cãi nhau? Hắn thức thời không có nói thêm nữa.

Triệu Hằng nhìn một chút tiểu Trương, nhắm mắt lại.

Hắn cần một người trợ lý nghe lời.

...

Lúc Giang Niệm tỉnh dậy đã là buổi tối, không biết có phải hay không là do vận động một lát ra mồ hôi, cô cảm giác tinh thần mình tốt đẹp hơn, bò lên năm tầng đều không mệt, cô cầm điện thoại di động lên nhìn, phát hiện Triệu Hằng có gửi mấy cái tin nhắn đến, nói hắn đã trở lại studio, cô phải chăm sóc bản thân mình cho tốt, nên làm chút gì ăn.

Giang Niệm trả lời hắn: “Biết rồi!”

Triệu Hằng nhìn tin nhắn Giang Niệm gửi tới, nhìn không được cười một chút, Kỷ Á Linh xem xét bộ dáng kia của Triệu Hằng liền không nhìn được có chút tức giận, cô ta rất không thích Giang Niệm, Giang Niệm chính là chướng ngại vật trên con đường thành công của Triệu Hằng, cô ta cũng không biết đây là lần thứ mấy Triệu Hằng bởi vì Giang Niệm đi đi về về suốt đêm, ngày thứ hai lại vội vàng trở lại studio. Một cái bạn gái nhỏ nhỏ mà thôi, lại khiến cho Triệu Hằng phí quá nhiều sức lực.

Triệu Hằng là một người rất chuyên nghiệp, hắn chính là dù bản thân có khổ có mệt mỏi cũng sẽ không nhờ người đóng thế, chỉ có Giang Niệm, chỉ có Giang Niệm có thể để cho hắn bỏ tất cả mọi việc trong tay xuống để chạy đến bên người cô.

Cũng xác thực, người đàn ông như Triệu Hằng bởi vì bề ngoài quá mức tuần lễ sẽ khiến cho người khác nghĩ rằng hắn là một người đàn ông đa tình, nhưng Kỷ Á Linh biết, người đàn ông này mười năm như một ngày yêu Giang Niệm, đồng thời khi hắn công thành danh toại sẽ giống trống khua chiêng cầu hôn Giang Niệm, hai người sau khi cưới xong cũng cực kì ân ái, là một cặp vợ chồng điển hình trong vòng lẫn ngoài vòng tròn.

Rõ ràng Giang Niệm đã từng vứt bỏ hắn một lần, hắn lại còn đối với cô nhớ mãi không quên, cuối cùng lại còn ở bên nhau!

Kỷ Á Linh cảm thấy cô ta rất cần phải lại một lần nữa cùng Giang Niệm nói chuyện, chỉ là lần này, cô ta sẽ không lại để Giang Niệm có cơ hội xuất hiện ở trước mặt Triệu Hằng.

...

Giang Niệm vào ngày thứ hai liền tốt lên, cô dọn dẹp một chút đến đoàn làm phim đi làm, cô bây giờ đang làm trợ lý đạo diễn ở đoàn làm phim «tình yêu donut», đây là một bộ phim về tình yêu, nhân vật nam chính là tiểu thư tươi đang hồng hào gần đây Tống An, nhân vật nữ chính là Lưu Tiểu Tiêu ngược lại không quá nổi danh, bởi vì là nhà đầu tư mang vào, phía sau có kim chủ, trực tiếp cho đề bạt thành nhân vật nữ chính.

Cái vòng này vốn là phức tạp đa dạng, dù có cố gắng cũng chưa chắc đã nước chảy bèo trôi, đương nhiên cũng có triển vọng công thành danh toại.

Giang Niệm có chút ghen ghét Lưu Tiểu Tiêu, bởi vì con đường hám làm nhà giàu của cô ta rõ ràng so với cô còn thuận lợi hơn nhiều nha! Nhà giàu bao nuôi cô rốt cục đang ở đâu???

Phản diện vào ban ngày đã quay xong, Giang Niệm cảm giác mình giống như lại gầy hai cân, đúng lúc Lưu Tiểu Tiêu là bạn trai cô ta, cũng chính là một trong những người đầu tư «tình yêu donut», Tôn tổng đến nói muốn mời mọi người ăn lẩu, cho nên công việc sớm kết thúc.

Giang Niệm cũng là mừng rỡ, dù sao cô vốn là lười, có thể ở trong truyền hình điện ảnh học viện tốt nghiệp có thể nói là kỳ tích bên trong kỳ tích.

Qua ba lần rượu, lần này liên hoan náo nhiệt cực kì, Lưu Tiểu Tiêu được mọi người vây quanh nhiều nhất, ngay cả Tống An đều không bằng.

Giang Niệm cùng mấy công nhân viên ngồi một bàn, ăn cơm sau liền muốn chạy trước, bị ghi chép ở trường quay bắt trở lại: “Giang Niệm, cô cũng quá không có lòng cầu tiến, cô nhìn người khác đều đến trước mặt Tôn tổng, cô nói cô cũng làm trợ lý lâu như vậy, nên học cũng đều học xong, nếu như có thể có người nhìn trúng cô cho cô đạo diễn một bộ phim, vậy chẳng phải tốt hơn sao!”

Giang Niệm nhìn xuống tai to mắt lớn Tôn tổng, lại nhìn mình một chút cũng là một nhánh hoa mỹ lệ, cô vẫn là không nên đi góp cái náo nhiệt này đi, hướng chỉ cô còn đang chờ phú nhị đại* của cô đến mang cô lên thành nhà giàu đâu! Có phú nhị đại, một cái Tôn tổng nhỏ nhỏ đều không nhìn ở trong mắt!

**Phú nhị đại hay còn gọi là "thế hệ siêu giàu thứ hai", cụm từ này dùng để chỉ tầng lớp các cậu ấm cô chiêu được sống cuộc sống xa hoa từ trong trứng nước, hầu như họ đều là con của những chủ tập đoàn, công ty lớn.*

Cô cảm ơn ý tốt của đồng nghiệp, lấy cớ đi toilet liền chạy trước.

Bất quá cô ngược lại là không nghĩ tới, vừa ra cửa không bao lâu, liền nghe thấy ven đường trong hẻm nhỏ truyền tới một âm thanh cầu cứu của đàn ông.

Giang Niệm thăm dò nhìn qua, phát hiện tựa như là mấy tên côn đồ đang bắt nạt người khác.

...Cô đặc biệt kích động mò lên tay áo, rốt cục có cơ hội làm cho cô phát tiết một chút khi phải sống một cuộc sống khó khăn của người nghèo! Sau đó sẽ còn được người xưng là sù giả của chính nghĩa, một mũi tên trúng hai con chim, thật sự là quá hoàn mỹ! $\geq \nabla \leq$

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Đại Minh Tinh Tiểu Tình Nhân (2)

Edit: An Minh Tuệ.

Trịnh Kỳ cảm giác hần muốn bị đánh chết.

Hần vốn là cùng mấy anh em đi chơi, bởi vì một người anh em của hần bị một diễn viên nhỏ câu được, cô diễn viên nhỏ kia nói chuyện ngọt ngào còn làm cho người khác ưa thích, rất biết giải quyết, nói nói khiến cho anh em kia của hần liền mê muốn đến đó, nói cái gì mà cho Tiểu Diễm Tâm của hần chỗ dựa, dù sao Trịnh Kỳ cũng không có việc gì, lại nói không phải học đại học là phải lẩn lộn sao? Hần không có chí hướng gì lớn, dù sao trong nhà nhiều tiền như vậy, cho hần tiêu xài mấy đời cũng không hết, cần gì lại phải đi phí đầu óc để cố gắng?

Ảnh Thị Thành cách nội thành cũng rất gần, đi thì đi, làm đứa con nhỏ tuổi nhất trong nhà, chính là chơi hần cũng chơi đến nơi đến chốn, dù sao cũng có bà nội sủng ái hần nhất.

Lần nay đi việc gì cũng tốt, chính là hần liền đi ra bên ngoài yên tĩnh để hút một điếu thuốc cho thoải mái, lại ngoài ý muốn cùng người khác phát sinh một chút vô miệng, liền bị mấy tên côn đồ kéo vào một góc liễu mạng đánh một trận, nghĩ Trịnh Kỳ như hần lúc nào bị thua thiệt lớn như vậy?

Lúc đầu hần còn có thể phản kháng, cũng nghĩ đến việc tìm cơ hội chạy trốn, nhưng cuối cùng hai tay cũng không thể địch lại bốn tay, bây giờ cũng chỉ có thể bị bọn chúng đè xuống đất đánh. Không chỉ có như thế, lại còn cướp tất cả những thứ đáng giá trên người hần, ví tiền, điện thoại, liền ngay cả dây chuyền bằng vàng thô của hần cũng không tha!

Trịnh Kỳ liễu mạng bảo vệ đầu, cắn răng nghiêng lợi nghĩ đến việc những tên này tốt nhất nên đánh chết hần, bằng không thì chuyện này không xong đâu! Nhưng đến cùng hần cũng là sống sung sướng đã quen, cơ hồ từ nhỏ đến lớn chưa ăn qua khổ gì, càng đừng đề cập đến việc bị người khác đánh như vậy, chịu đựng được một lúc liền sợ.

Hần toàn thân đều đau, hần bắt đầu thấy sợ, hần sợ hãi nếu như mình thật sự cứ như vậy bị bọn chúng đánh chết ở chỗ này thì làm sao bây giờ?

Không, hần sống còn chưa đủ, hần không muốn chết!

Ngay tại thời điểm hần vạn phần tuyệt vọng, nguyên bản tên lưu manh đối với hần hùng hùng hổ hổ, diều võ giương oai đột nhiên kêu thảm một tiếng, đám người đột nhiên kinh ngạc, bọn chúng cũng dừng lại việc đánh hần! Một tên lưu manh tóc vàng đang che bả vai ngồi run rẩy dưới đất, run rẩy hô to: “Mẹ nó, đứa nào dám đánh tao?!”

Trịnh Kỳ sửng sốt, có người đến? Gọi thêm người sao? Báo cảnh sát sao? Gọi 120 sao?

Tên lưu manh cảm đầu cũng không nhìn người ngồi dưới đất, chỉ cho là nó bị tập kích cho nên ngoài ý muốn ngã sấp xuống, nói: “Vậy mà lại có một đứa con gái không biết trời cao đất rộng đi vào đây, là muốn đi theo bọn anh chơi một chút sao?”

“Ha ha! Buổi tối hôm nay thu hoạch không nhỏ a.”

“Tiểu mỹ nữ, em đừng sợ, chúng ta sẽ rất thương em.”

“Đúng vậy a tiểu mỹ nữ, đến chơi đùa với anh nào!”

Một trận cười quái dị truyền đến không chỉ khiến cho Trịnh Kỳ buồn nôn, còn để Trịnh Kỳ tuyệt vọng, người đến lại là một cô gái? “Mau báo cảnh sát! Nhanh... A!” Hần lại một lần bị một tên đạp ở phía sau lưng, đau đến mồ hôi lạnh của hần cũng ứa ra.

Hần cố gắng nhìn về phía cô gái kia, dưới ánh sáng của đèn đường mờ nhạt mơ hồ, hần chỉ có thể nhìn xuyên qua đám lưu manh thấy một cô gái nhỏ gầy — cô đi một đôi giày xăng đan, xương cốt tinh tế mà nhỏ bé.

Cô gái ngu ngốc này không biết trốn đi báo cảnh sát, thuận tiện gọi người tới cứu hần a, lại còn chủ động chạy đến làm anh hùng? Không muốn sống nữa sao?!

Xong, lần này thật sự xong rồi!

Hần tuyệt vọng nhắm mắt lại, muốn nói cô còn không mau chạy trốn đi, đừng tới mua một tặng một.

Làm sao hần biết khi mình vừa nhắm mắt lại, bên tai đột nhiên truyền đến vài tiếng thét chói tai tê tâm phế liệt, vẫn là giọng nam — là những tên đã đánh hần?!

Giang Niệm nhìn ra được, năm người trước mặt cô cũng không có mấy người có thể đánh đám gì, chính là ý vào có nhiều người, bọn chúng làm việc ác

cũng đã quen, bắt nạt một đứa bé tay trái gà không chặt căn bản không khó khăn, cô cảm thấy cô ra tay đối phó với mấy tên này cũng không khó khăn lắm, đều không cần dùng đầu óc, liền dựa vào sức mạnh khỏe như trâu của cô là được rồi.

Có một tên muốn đi đến sờ mặt cô bị cô nắm chặt tay vặn một cái, cả cánh tay tên kia đều mềm oặt rũ xuống, cả người chảy ròng ròng mồ hôi lạnh, hét lên một tiếng ngã trên mặt đất! Mấy tên khác thấy đồng bạn của mình bị đánh, còn cười hắc hắc là quá lâu chưa từng thấy phụ nữ đi, lúc này mới bị thuyền lật trong mơ; tiếp đó lại có thêm một tên đi đến muốn bắt cánh tay cô, bị cô một cước đá văng đá đến góc tường ngao ngao ô ô nửa ngày không có đứng lên; ba tên khác gặp phải tình huống như vậy, không hề cười cợt nữa, mấy người đưa mắt nhìn nhau, trừng mắt như chuông đồng mắt to hung tợn cùng nhau vọt lên ——

“Con nhóc này, đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, mày muốn chết!”

Trịnh Kỳ chỉ liên tiếp nghe được tiếng kêu thống khổ, chờ đến lúc hắc hậu tri hậu giác mờ mắt ra, liền thấy đám lưu manh lúc đầu vẫn phách lối không thôi, tất cả đều bị một cô gái dùng năm nắm đấm đánh bại, ngay cả cơ hội phản kháng cũng không, trực tiếp liền co quắp nằm trên mặt đất, hoặc là ôm đầu, cánh tay, chân hoặc là ôm bụng lăn lộn, xem xét liền thấy là bị thương không nhẹ.

Hắn thật sự ngạc nhiên rồi! Cô gái này lợi hại như vậy?

Đợi đến lúc ngẩng đầu, nhìn thấy một cô gái đang ngồi xổm bên cạnh hắn, khuôn mặt của cô rất đẹp, ngũ quan là nhu hòa kiều diễm, có đôi mắt đẹp như ánh sao trời, bờ môi giống như anh đào, mũi ngọc tinh xảo, da trắng hơn tuyết, một sợi tóc màu đen rơi vào gương mặt.

- --Nữ Thần!

Cô cúi đầu nhìn xem hắn hỏi: “Uy, cậu còn tốt chứ?”

Trịnh Kỳ rốt cục lấy lại tinh thần, nhìn chung quanh một chút, không dám tin nói: “Vâng, còn tốt... Thật là chị đã đánh được hết bọn chúng sao?”

Giang Niệm không quan trọng ân một tiếng, những người này quá không biết đánh nhau, bất quá cũng coi như là cô thoáng phát tiết một chút về việc cô đối với cuộc sống nghèo khó sinh ra bất mãn: “Tôi đã báo cảnh sát cũng gọi điện thoại bệnh viện, cậu ở chỗ này đợi chờ, bọn họ cũng sắp đến.”

Cô đứng dậy muốn đi, Trịnh Kỳ hoảng hốt, hắn cũng không muốn cùng mấy tên lưu manh này nằm cùng một chỗ, ai biết bọn chúng có thể hay không lại đứng lên đâu? Hắn cơ hồ là lúc Giang Niệm đi một bước đã dùng hết toàn lực giữ lại mắt cá chân cô: “Đừng, chị đừng đi, em ở một mình vẫn là thật là nguy hiểm!”

Giang Niệm nhìn mấy tên bên cạnh nằm bò đều không bò dậy nổi, mấy tên đó hẳn là sẽ không tạo thành cái uy hiếp gì đi?

Trịnh Kỳ cực sợ, cố nén thân thể đau đớn nói: “Đừng rồi, chị chị tên là gì? Em tên Trịnh Kỳ, bây giờ chị là ân nhân của em, em sẽ báo đáp chị! Cả nhà của em đều sẽ báo đáp chị!”

Lời này thật không có sai, Trịnh Kỳ ở Đế Đô nổi tiếng là đứa con út của Trịnh gia, từ nhỏ đã nhận hết sủng ái, mặc dù phía trên có hai người anh trai, còn có cha có mẹ dè dặt, nhưng tất cả mọi người đều không chịu nổi việc bà nội sủng ái a! Hắn thật sự là bị nuông chiều từ bé tí mĩ che chở mà lớn lên, bây giờ Giang Niệm cứu được một mạng của hắn, đây tuyệt đối là ân nhân của cả nhà hắn!

Giang Niệm sững sờ, quay đầu lại nhìn, rốt cục lần thứ nhất dò xét người đang nằm dưới đất.

Hắn bị đánh rất thảm, một bộ quần áo da, vết thương trên người không biết có bao nhiêu, trên mặt hắn vết thương cũng không ít, mặt mũi bầm dập không nói, đại khái ngay cả hình dạng đều nhìn không ra.

Mà hắn là Trịnh Kỳ?

... Không, không có khả năng! Đây không phải phú nhị đại của cô!

... Phú nhị đại của cô hẳn là bạch mã hoàng tử giẫm lên đám mây bảy sắc mang cô thoát khỏi cảnh nghèo khó này, làm sao có thể giống như củ cải trắng bị đánh nằm trên mặt đất ỉu xiu thế này???

...

Trịnh Kỳ nằm bệnh viện gần nửa tháng, nước mắt của bà nội cùng mẹ hắn đều đã sắp chảy hết, liền ngay cả ông nội với cha của hắn cũng cười trên nỗi đau của người khác nói hắn đáng đời, Trịnh Kỳ chỉ nói một tiếng lòng người a, cũng lười chấp nhặt với bọn họ, hắn hiện tại trong đầu đều là hình ảnh Nữ Thần của hắn.

Nữ thần của hắn không chỉ có xinh đẹp mỹ lệ còn có tâm địa thiện lương, một cô gái yếu đuối như cô không để ý đến bản thân mình sẽ gặp nguy hiểm cứu hắn từ tay của năm người kia, hắn được chứng kiến cảnh kia, bây giờ trong đầu hắn tất cả đều là sùng bái! Về phần đám hồ bầy cầu hữu kia đến bệnh viện để chịu tội, không nói tới cũng được!

Đợi đến lúc rốt cục có thể xuất viện, Trịnh Kỳ nói với mẹ cùng bà nội, hắn muốn đích thân nói lời cảm ơn đến Giang Niệm, hắn phải cảm ơn ơn cứu mạng của cô.

Bà nội Trịnh đã hơn bảy mươi tuổi, nghe vậy lập tức gạt đầu đồng ý nói: “Hắn là, hắn là, chúng ta mang những cây nhân sâm, tổ yến lại thêm một con gà

trống to, thêm cả mấy quả trứng gà nữa!”

Mẹ Trịnh còn trẻ, bắt đầu dĩ cười nói: “Cái gì gà trống to, hiện tại không thể mang những thứ này, chúng ta xách chút lễ vật cùng một cái hồng bao lớn là được rồi.”

Trịnh gia là do Ông nội Trịnh làm bất động sản mà đi lên, trước bốn mươi tuổi còn chính là điển hình của người trong thôn, bà nội Trịnh cũng là ở nông thôn lớn lên, cảm thấy ân nhân cứu mạng hẳn là ăn nhiều một chút đồ ăn ngon bồi bổ, bất quá con dâu cũng nói: “Vậy bỏ vào trong túi quà một cái hồng bao lớn.”

“Hồng bao bỏ bao nhiêu thì phù hợp?”

Anh hai của Trịnh Kỳ, Trịnh Hạo xoẹt nói: “Mạng chó kia của nó có thể đáng giá mấy đồng tiền?”

Trịnh Kỳ liếc mắt: “Bà nội, mọi người đừng tục khí như thế a, bây giờ là thời đại gì rồi, đừng lấy tiền vũ nhục người ta, người có thể ở trong tình huống nguy hiểm như vậy mà đứng ra để cứu cháu, sẽ là người yêu thích tiền tài tâm thường như vậy sao? Chị ấy là nữ thần của cháu!”

“Vậy cũng không thể mất cấp bậc lễ nghĩa! Tốt xấu là ân nhân cứu mạng của cháu, chúng ta đương nhiên phải cảm tạ cảm tạ thật tốt.”

Trịnh Kỳ liếc mắt, cầm quần áo đi nhà vệ sinh thay quần áo bệnh nhân ra, đến bây giờ trên người hẳn vẫn còn rất đau, một thân tím xanh liền không có hết, trên mặt cũng là bầm đen bầm đen, bất quá tốt xấu là không giống trước đó sưng giống heo, miễn cưỡng nhìn giống người, nghĩ hẳn muốn lấy gương mặt này đi gặp Nữ Thần của hắn, còn nhiều như vậy xấu hổ, dù sao hắn cũng là đại soái ca a.

... Ân, nữ thần của hắn khẳng định không phải nông cạn như vậy coi trọng bề ngoài người khác!

Ngày Trịnh Kỳ xuất viện, mấy cái hồ bằng cầu hữu kia lúc trước cùng hắn cùng đi chơi cũng đến, bọn họ là đến nhận tội, mấy ngày nay đồ ăn ngon uống sướng mang đến cũng không ít, mong ông nội bà nội Trịnh Kỳ tha thứ, đương nhiên quan trọng nhất trong lòng vẫn là muốn nhìn một chút cô gái lấy một địch năm kia! Trước đó bọn họ nghe nói Trịnh Kỳ xảy ra chuyện đưa đi bệnh viện, Giang Niệm cũng đã đi rồi, chỉ nghe nói cô gái kia có bao nhiêu lợi hại, không chỉ có lợi hại đáng đập đập còn đánh cho mấy tên lưu manh đến run rẩy, tất cả chỉ là nghe nói a.

Nhưng mà Trịnh Kỳ đã đem bọn họ đều coi nhẹ, “Mau mau cút, lúc cần mấy người thì tất cả đều không thấy bóng dáng, lúc không cần thì lại đến, hiện tại tới làm gì? Cười nhạo tớ hả!”

Tất Lỗi cười nói: “Chúng tớ nào dám a? Kỳ à, bây giờ không phải chúng tớ đến để hộ giá cho cậu sao, về sau nếu ai dám bắt nạt cậu, nhất định phải từ bước qua thì thể của chúng tớ!”

Trần Hâm phụ họa nói: “Thạch Đầu nói đúng, để chứng tỏ điều này, từ nay về sau, chúng tớ nhất định một tác cũng không rời đi theo bên cạnh cậu bảo vệ cậu.”

“Đúng vậy a đúng vậy a, trước đó là chúng tớ không đúng, nhưng chúng tớ không phải không biết cậu bị người đánh sao, nếu như biết rồi vậy còn không phải liều mạng?”

“Đúng đấy, cậu xem chúng tớ giống loại kia vứt bỏ anh em vong ân phụ nghĩa sao?”

Trịnh Kỳ hừ âm thanh: “Cái gì gọi là tớ bị người đánh? Tớ là bị người khác chơi đùa rồi, bị hãm hại biết không? Nếu như bọn chúng quang minh chính đại đến thì người bị thương sẽ là tớ sao? Lão tử từng cái gọt chết bọn chúng!”

“... Đúng, Kỳ lợi hại nhất!”

Mấy người này hầu như đều là cùng Trịnh Kỳ quan hệ mật thiết lớn lên, từ nhỏ đã cùng một chỗ cùng nhau chạy trong một cái sân, trưởng thành lại cùng nhau trốn học bị đánh, tình cảm tự nhiên thâm hậu.

Gia thế trong nhà bọn họ cũng không khác nhau mấy, không tính là một gia tộc khổng lồ, thì chính là đột nhiên trong nhà đầu tư một cái gì đó mà đi lên, hiện tại ở Đế Đô có một số gia tộc còn nói bọn họ là không học thức nhà giàu mới nổi.

Thế nhưng xác thực, bọn họ cái gì cũng không nhiều, chính là nhiều tiền, Tất Lỗi chính là một tên nhóc rất trẻ, cả người chính là một đại củ cải nhiều tình, mấy năm trước anh của hắn bắt đầu đầu tư vào phim điện ảnh, có mấy bộ phim trở lên hot, như vậy liền quen biết một chút mấy tiểu minh tinh xinh đẹp, lần này Trịnh Kỳ bị đánh, cũng chính là vì đi cùng Tất Lỗi để hắn cho tình yêu mới của mình chỗ dựa.

Không nghĩ tới bị người đánh một trận, ăn thiệt thòi lớn.

Kỳ thật Trịnh Kỳ còn thật là dễ dỗ, hắn mặc dù rất tức giận, thế nhưng muốn để mấy cái thùng com này nhìn xem nữ thần của hắn có bao nhiêu lợi hại! Hắn phát phát tay, lười nhác cùng bọn họ so đo, thế là mấy người lại như thế làm hòa rồi.

Đội ra viện, một đoàn người trùng trùng điệp điệp đi tìm Giang Niệm, lúc trước báo cảnh sát, thời điểm làm ghi chép, bên trên còn có ghi địa chỉ của Giang Niệm, huống chi Trịnh gia đối với chuyện này cũng rất coi trọng, muốn tìm tới Giang Niệm cũng không phải việc khó gì.

Lúc đó Giang Niệm vừa lúc ở nhà, đoàn làm phim bên kia lại có chút vấn đề, Lưu Tiêu Tiêu kia ghét bỏ thời tiết quá nóng không nghĩ làm việc, đạo diễn tự nhiên không cho phép, cái này tại đoàn làm phim mỗi phút mỗi giây đều là dùng tiền, cô nói không chụp liền không chụp, để bọn họ làm sao bây giờ?

Sau đó Lưu Tiêu Tiêu gọi điện thoại cho kim chủ, kim chủ ba ba lên tiếng, hoặc là nghỉ ngơi, hoặc là tìm đồng thể, đến lúc đó đổi cái đầu không được sao? Yêu cầu quá nhiều còn không biết biến báo! Hần là cho tiền không đủ?

Không có cách, đạo diễn tức giận đến bị cảm nắng, dù sao bọn họ tổ A bên này là nghỉ ngơi, không biết tổ B bên kia có phải là còn kiên trì làm việc.

Giang Niệm đang ăn dưa hấu đông lạnh, bây giờ Triệu Hằng còn mặc một thân cổ trang ở đoàn làm phim giày vò, giờ phút này hắn vừa vặn trở về nhà xe nghỉ ngơi, mới có thời gian cùng Giang Niệm gọi video.

Triệu Hằng mặc cổ trang một đôi mi dài cong vút, mũi cao thẳng, ngũ quan thâm thúy, bỗng nhiên nhìn thấy thật đúng là giống như là một quý công tử thời cổ đại, khí chất phong lưu đều không phải bình thường.

Giang Niệm vẫn là thật muốn hắn, dù sao lần trước từ biệt đều đã qua mười ngày, bắt quá cô cũng chưa quên hỏi: “Anh có phải hay không thay đổi trợ lý mới? Gần đây nghe giống như đều không phải tiểu Trương.”

Triệu Hằng mặt không đổi sắc, cười cười nói: “Hừm, tiểu Trương có việc khác bận bịu đi.”

Trợ lý mới đến cao to hơi mập, đều gọi là Tiểu Vương, nhìn liền đặc biệt thành thật, bởi vì là mới làm việc nên mọi thứ cũng không có thuần thục, bắt quá không quan hệ, mấy cái này đều có thể chậm rãi học, quan trọng nhất chính là hắn không dám tùy ý giấu diếm Giang Niệm gọi điện thoại tới, lại không dám xóa bỏ tin nhắn Giang Niệm gửi cho hắn.

Giang Niệm nga một tiếng, liền không có quá nhiều để ý, người đã rời đi cũng không cần đến cô hao tổn nhiều tâm trí.

Hắn nói sang chuyện khác: “Ngày hôm nay làm sao ở nhà, đoàn phim lại nghỉ?”

Giang Niệm giang tay ra: “Không có cách, dù sao liền như vậy, có thể mong muốn quay xong cũng không tệ rồi. Bộ phim này của anh bao giờ kết thúc?”

“Hắn là còn thêm nửa tháng nữa.”

“Vậy chúng ta không phải còn muốn nửa tháng mới có thể gặp mặt?”

Triệu Hằng nhìn cười không được cười: “Có muốn tới đây hay không?”

Giang Niệm chống cằm suy nghĩ một chút cô đi đến đó khả năng Kỳ Á Linh sẽ bị tức chết, cảm thấy đề nghị này thật sự là quá không sai!

Kỳ thật tính toán thời gian, cũng đến thời gian Kỳ Á Linh tìm đến cô.

Cùng Triệu Hằng hàn huyên không có vài câu, thì có tiếng gõ lên xe vang lên, theo đó là một âm thanh của phụ nữ: “A Hằng, đến cảnh quay của em.”

Mấy năm qua Triệu Hằng mặc dù không nóng không lạnh, nhưng hắn diễn nhân vật đều là rất quan trọng, hắn nhận phim đầu tiên cũng nhìn kịch bản cùng nhân vật, bắt quá lấy hắn hiện tại, có thể nhận vào kịch bản cũng kém không nhiều nhưng là vị trí bên trong hơi tốt, cho nên đạo diễn đối với hắn cũng coi như coi trọng, tại đoàn làm phim địa vị cũng không thấp.

Đáng tiếc lực lượng của Triệu Hằng đến cùng là không đủ, vẫn chưa có thể cùng công ty đưa ra yêu cầu đòi người đại diện, huống chi còn là bởi vì chuyện của Giang Niệm, dù sao công ty cũng hi vọng hắn có thể chia tay, chuyên tâm sự nghiệp.

Mà lại từ khi hắn phát hiện Kỳ Á Linh cùng tiểu Trương thường xuyên sau lưng hắn xóa bỏ tin nhắn cùng điện thoại của Giang Niệm gửi cho hắn, liền càng thêm cảm giác được Kỳ Á Linh luôn luôn xuất hiện lúc hắn cùng Giang Niệm gọi điện thoại, gửi tin nhắn cũng đúng lúc xuất hiện, hai người chỉ có thể vội vàng kết thúc nói chuyện. Lúc buổi tối nếu như hắn kết thúc công việc muộn, Giang Niệm có lẽ đi ngủ, nếu như hắn kết thúc công việc sớm, không chừng Giang Niệm còn đang ở đoàn làm phim bận bịu, khó có được thời gian rảnh rỗi giống nhau.

Bởi vì như vậy, liên lạc với nhau cũng ít đi, quan hệ tự nhiên là trở thành nhạt, mâu thuẫn cũng sẽ xuất hiện ra, hai người lại bởi vậy mà chia tay cũng không phải là điều mà người ta khó hiểu.

Kỳ Á Linh có lẽ chính là suy tính như vậy.

Ánh mắt hắn chìm xuống.

“Niệm Niệm, anh phải đi đóng phim, có thời gian liền tới tìm anh.”

Giang Niệm cười tủm tỉm đáp ứng: “Em cũng có thể buổi tối tới tìm anh, ngày thứ hai lên máy bay trở về!”

Triệu Hằng nói: “Được.”

Đội cúp máy video, hắn xuống xe mắt nhìn thẳng hướng studio đi đến.

Kỳ Á Linh nghĩ chủ động cùng Triệu Hằng nói mấy câu, có thể Triệu Hằng sắc mặt quá lạnh, trong tay còn cầm kịch bản, một bộ dáng tránh xa người khác ngàn dặm lạnh lùng. Thấy hắn lại quá mức nghiêm túc cùng đậm mực, hắn lạnh lùng cũng không giống tận lực ngụy trang, ngược lại giống như là đối với cô ta vốn là nên như thế.

Cô ta không khỏi nhớ tới Triệu Hằng đối xử với Giang Niệm ôn nhu lại kiên nhẫn, bất mãn trong lòng, cười lạnh lạnh xuống.

...

Bên này Giang Niệm tắt video không bao lâu, đám người Trịnh Kỳ đã tìm tới cửa nhà cô, chít chít ục ục trái xem phải xem. Trịnh Kỳ còn đặc biệt sửa sang lại dung nhan, bị anh hai Trịnh Hạo chế giễu nói vốn là không có bộ dáng đẹp để gạ lại chinh chu cũng là xấu, hai người kếm chút lại náo.

Tất Lỗi là người nóng tính, trước một bước cộc cộc gõ cửa, sau đó liền bị Trịnh Kỳ ghim chặt cổ ném xuống cuối cùng: “Mấy cậu không được cướp danh tiếng của tớ! Là ân nhân cứu mạng của tớ cũng không phải ân nhân cứu mạng của cậu, tớ đến gõ cửa!”

“... Tốt.”)

Thời điểm Giang Niệm kéo cửa phòng ra còn kinh ngạc một chút, bởi vì quá nhiều người, một bà lão, một người phụ nữ, một người nhìn một chút giống như là người đàn ông thành đạt, còn có một người là phú nhị đại của cô, phú nhị đại còn mang theo mấy cái anh em—— tất cả bảy tám người đều cười đến giống như hoa cúc nhìn xem cô, giống như cô thành bánh bao thịt.

Bà nội Trịnh lập tức tiến lên kéo tay cô nói: “Cháu là Niệm Niệm? Bà là bà nội của thằng nhóc này, bà phải cảm ơn cháu đã cứu thằng cháu nhà bà, cháu thật sự là một người tốt a!”

Mẹ Trịnh cũng lập tức biểu đạt cảm ơn, nói hiện tại xã hội này giống như cô xông pha cứu người cũng không nhiều lắm, thật sự là cô gái tốt! Anh hai Trịnh đưa quà cảm ơn, tất cả đều là thuốc bổ được liệu quý báu, hai cánh tay đều xước đến trần đây, ôn hòa lễ phép nói: “Giang tiểu thư, xin chào tôi là anh hai của Trịnh Kỳ Trịnh Hạo, cảm ơn cô cứu em trai nhà tôi, đây là quà cảm ơn, xin hãy nhận lấy.”

Trịnh Kỳ còn có chút nhỏ nhắn nhỏ, đêm hôm đó trời tối hẳn không có quá thấy rõ ràng, hiện tại trời đã sáng, mới phát hiện Giang Niệm so đêm hôm đó còn dễ nhìn hơn. Tất Lỗi cùng Trần Hâm mấy cái trông thấy Giang Niệm thật đúng là ngoài ý muốn một chút, không nghĩ tới xinh đẹp như vậy, đúng là Nữ Thần không sai, lập tức cười hi hi tiến lên hô: “Giang tỷ tỷ, chào chị, chúng em đều là bạn của Trịnh Kỳ, cũng là đến cảm ơn chị, không có chị chúng em sẽ sớm phải cảm nhận tình cảm chia ly khi mất đi anh em của mình.”

Giang Niệm: “...”

Tất cả mấy người này đều dùng con mắt sáng sáng nhìn chăm chăm cô, đặc biệt là cái kia mặt mũi bầm dập xấu nhất, trong mắt đều nhanh sáng lên, duy nhất bình thường một chút chính là Trịnh Hạo.

Cô đem một đồng người mời đến trong nhà ngồi ngồi, cũng không có mấy cái cái cốc, hay dùng duy nhất chính là mấy cái cốc giấy dùng một lần, cô đổ mấy chén nước sôi để nguội, ném vào vài miếng trà xanh: “Không có ý tứ, bình thường trong nhà không có người nào đến, cũng không có dự bị cái cốc.”

Bà nội Trịnh cùng mẹ Trịnh càng nhìn Giang Niệm càng cảm thấy thích, đáng đáp ôn nhu như vậy tính cách còn thiện lương, là cô gái tốt, bà nhìn một chút cháu nội đang ngồi một bên ngoan đến giống như chó con, lôi kéo Giang Niệm ngồi vào bên cạnh bà, lấy ra hồng bao lớn nhất trong tay cô: “Đừng hiểu lầm, cái này hồng bao một là cảm ơn cháu, hai là xua đi điềm xấu, mang đến điềm lành, về sau những thứ tà môn ngoại đạo này đều sẽ không tìm cháu.”

Giang Niệm cười cong con mắt: “Cảm ơn bà!”

Lần gặp gỡ này có thể nói là chủ và khách đều vui vẻ, Giang Niệm nghĩ, phú nhị đại không hổ là phú nhị đại trong vận mệnh của cô, quả nhiên đến mạng cô thoát đi cảnh nghèo hường đến tiền tài.

Đến cuối cùng dòng người rời đi, Trịnh Kỳ đi ở phía sau cùng, hẳn hẳn nhớ đến trưa, liền lúc này lấy dũng khí cùng Giang Niệm nói: “Cái kia hồng bao... Chị không có không vui? Em sợ chị sẽ cho là nhà em là muốn dùng tiền đuổi chị, kỳ thật không phải ý tứ này, chính là rất đơn thuần cảm ơn!”

Giang Niệm lắc đầu nói: “Không có a, chị không có không vui.”

Trịnh Kỳ nhẹ nhàng thở ra, lộ ra hai hàm răng trắng, nữ thần của hắn quả nhiên hiểu rõ đại nghĩa!

“Vậy em có thể hay không tới tìm chị đi chơi?”

“Chị phải làm việc, hẳn là không có thời gian chơi.”

“Không sao, em cam đoan em sẽ không quấy rầy chị làm việc!”

Giang Niệm sờ lên cái cằm, Trịnh Kỳ hơi khàn trương lên, vừa vặn mấy anh em kia đều quay lại để giục hắn, Giang Niệm cười nói: “Em có phải hay không bởi vì đêm hôm đó chị quá lợi hại, đánh năm người mà không có vấn đề gì, liền muốn làm tiểu đệ của chị để cho chị bảo kê em?”

Trịnh Kỳ: “... Hả?”

Tất Lỗi cùng Trần Hâm mấy cái: “... Tiểu đệ?”

Giang Niệm nói: “Chị suy nghĩ một chút, dù sao Đại tỷ cũng không dễ làm.”

Thăng đến khi nhìn thấy cánh cửa đóng lại Trịnh Kỳ còn có chút chưa tỉnh hồn lại, hẳn lúc nào muốn làm tiểu đệ rồi?

Đội đưa tiễn người nhà họ Trịnh, Giang Niệm đếm hồng bao lớn thật dày, trọn vẹn năm chữ số, Trịnh gia ra tay vẫn là thật hào phóng, đủ cho cô đi tìm Triệu Hằng chơi đùa.

Dù sao nhàn rồi cũng là nhàn rồi, cô lập tức liền cõng lên ba lô mua vé máy bay, chậm một chút thời gian liền đến chỗ khách sạn mà Triệu Hằng ở.

Thời điểm Kỳ Á Linh nhìn thấy Giang Niệm mặt đều nhanh tái rồi, cô ta không có đi tìm cô, cô thể mà chủ động tìm đến đây, cũng tốt, tránh khỏi cô ta đi thêm một chuyến.

Giang Niệm còn không biết, ngày thứ hai Trịnh Kỳ lại tới, còn mang theo đám hồ bằng cầu hữu của mình cùng đi, đã muốn làm tiểu đệ không thể một mình hẳn làm, hẳn cần phải có người đưa cho hẳn thêm can đảm một chút, vừa vặn liền đem mấy kẻ đã bỏ rơi hẳn lôi kéo cùng nhau đến.

Tất Lỗi cùng Trần Hâm mấy cái vẫn còn do dự một hồi lâu, dù sao bọn họ cũng là đàn ông, tùy tiện làm tiểu đệ cho một cô gái có chút mất thân phận a, anh cả ở nhà bọn họ đều không có phục đâu, có thể Giang Niệm xác thực lợi hại, nghe nói cô chế phục mấy tên lưu manh kia dùng không đến vài phút đồng hồ, bản thân còn một chút tổn thương đều không bị, xem xét chính là nữ tráng sĩ bên trong nữ tráng sĩ! Làm tiểu đệ của cô giống như cũng không có như vậy mất mặt?

Nghĩ như vậy, vậy là được.

Thế là Giang Niệm liền từ Nữ Thần thăng cấp làm Đại tỷ*..)

**Mọi người có cảm thấy để Đại tỷ cảm giác có khí thế hơn không? Hay là muốn để kiểu như Chị đại, Chị lớn..* ☐

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Đại Minh Tinh Tiểu Tình Nhân (3)

Edit: An Minh Tuệ.

Thời điểm Giang Niệm đến Triệu Hằng còn đang đoàn làm phim không có trở về, cô cũng không nói cho hẳn, đến khách sạn hẳn ở đặt một phòng, tắm rửa một cái sau còn đi ăn bữa tối, sau đó liền trở về phòng nằm xem TV một lát, thời gian Triệu Hằng trở về đã hơn mười hai giờ, hẳn theo thường lệ gửi tin nhắn cho Giang Niệm, lúc đó Giang Niệm đều sắp bị TV nói cho ngủ thiếp đi, cô cũng không nói những khác, trực tiếp để hẳn đến phòng số 717.

Triệu Hằng nhìn thấy tin nhắn còn sững sờ trong chốc lát, hẳn đóng phim một ngày vốn là rất mệt mỏi, tăng thêm đêm diễn hao tâm tổn sức, nhưng nhìn gặp mấy chữ này, lại nghĩ tới ban ngày nói chuyện, hẳn cơ hồ là lập tức liền nghĩ đến, Giang Niệm tới, cô đến tìm hẳn.

Bất quá hẳn đoàn làm phim đã bao hết tầng hai mươi cùng tầng hai mươi một với hai phòng khách, Giang Niệm ở tầng mười bảy.

Coi như lại mỗi một, giờ phút này tìm hẳn cũng bởi vì Giang Niệm đến mà tràn đầy mừng rỡ, hẳn cơ hồ là không kịp chờ đợi muốn đi qua tìm cô, như thế ôn nhu lưu luyến ánh mắt, liền lại nội liếm tự kiểm chế, cũng làm cho Kỳ Á Linh tâm phiền ý loạn.

Cô ta không rõ, Giang Niệm quả nhiên là lại so với những người phụ nữ bình thường còn bình thường hơn, Triệu Hằng ở trong vòng này tùy tiện gặp được phụ nữ cũng đều so với Giang Niệm xuất sắc hơn, có thể hết lần này tới lần khác hẳn đều không nhìn ở trong mắt, cũng chỉ đối với Giang Niệm toàn tâm toàn ý, nhớ mãi không quên. Bất quá cũng bởi vì điều này, cô ta mới có thể đối với Triệu Hằng coi trọng như thế? Nếu như đổi lại người bên ngoài, hoặc là nói Triệu Hằng là một người đàn ông có mối nói cũ, cô ta cũng sẽ không nhìn nhiều một chút.

Cô ta nói với mình không đi để ý, dù sao bọn họ về lâu dài không được, bất quá bây giờ cũng chỉ liên lạc với nhau qua điện thoại mà thôi, cô ta để ý làm gì?

Cho nên Kỳ Á Linh cũng không ngờ đến việc Giang Niệm đã ở khách sạn.

Triệu Hằng cũng không có khả năng vẽ vời thêm chuyện nói thêm với Kỳ Á Linh cái gì, sau khi quay lại khách sạn hẳn cơ hồ là lập tức đi tìm Giang Niệm, cửa vừa nặng nề mở ra, hẳn trông thấy cô còn buồn ngủ cười nhẹ nhàng nhìn xem hẳn, giang hai tay ra bỏ nhào trên người hẳn: “Anh có ngạc nhiên hay không, có ngoài ý muốn không, có phải là rất vui về nha?”

Triệu Hằng ôm cô đi vào trong, phản chân đóng cửa.

Hắn chậm rãi cười, ưu nhã đùa nghịch lưu manh: “Anh sẽ cho là em như thế không kịp chờ đợi tới gặp anh, hẳn là em càng nhớ anh hơn mới đúng.”

Giang Niệm nhéo nhéo lỗ tai hân: “Nhớ a, dĩ nhiên muốn a, liền là nhớ anh nên em mới bài trừ muôn vàn khó khăn, cách xa ngàn dặm tới gặp anh, em là hỏi anh nhìn thấy em có vui về hay không!”

“Vui về.” Triệu Hằng đã ôm cô đi đến một bên ghế sofa, hai người ngồi xuống, hân thân hình cao lớn liền đem cô đặt ở ghế sofa, ngón tay vuốt ve gò má cô, “Niệm Niệm, anh thật vui về.”

Giang Niệm sờ lên gương mặt tuấn đĩnh của hân, cong cong con mắt.

Triệu Hằng nhìn bộ dáng kiều diễm của cô, ánh mắt hơi trầm xuống, lại không khác chế hôn môi của cô.

Từ ôn nhu triển miên đến kích tình bắn ra bốn phía, Giang Niệm cảm giác hân cô đều muốn bị hân hút đi.

Không có người phụ nữ nào sẽ không thích đàn ông ôn nhu, lúc bạn được đối xử ôn nhu, sẽ cảm giác mình là bảo vật được hân nâng niu trong lòng bàn tay, Giang Niệm ôm cổ người đàn ông, ở hầu kết nhấp nhô của hân cắn một cái, cắn cho hân thờ nạng.

Hôm sau trời vừa sáng, Giang Niệm bị chuông điện thoại di động của Triệu Hằng đánh thức, nguyên lai là trợ lý không thấy Triệu Hằng ở trong phòng, phòng ăn sáng cũng không nhìn thấy người, điện thoại cũng không ai nhận, Kỳ Á Linh vì thế nổi trận lôi đình, đem Tiểu Vương thổi mắng một trận, Tiểu Vương lớn cái đầu, quả thực là bị Kỳ Á Linh mắng sợ.

Điện thoại vừa nhận, Tiểu Vương giống như tìm được cứu tinh mà nói: “Anh Hằng anh ở chỗ nào? Em cùng chị Kỳ vừa rồi đi đến phòng anh tìm anh nhưng là anh không ở đó, phòng ăn cũng không nhìn thấy anh, hiện tại anh đang ở đâu a?”

Triệu Hằng nhặt quần trên ghế sofa lon mặc lên, nói: “Biết rồi, bọn anh lập tức xuống tới.”

Tiểu Vương cầm điện thoại di động ngẩn ngơ: “... Bọn anh?”

Kỳ Á Linh trầm mặt nói: “Nghe điện thoại rồi? A Hằng nói cái gì?”

“Anh Hằng nói bọn họ lập tức đến ngay?”

Kỳ Á Linh không nghĩ nhiều, chỉ cho là Triệu Hằng là cùng người nào đó trong đoàn làm phim ở cùng một chỗ, nghe nói Triệu Hằng lập tức đến ngay, cô ta cũng đề xuống tâm tình.

Triệu Hằng đi phòng tắm đơn giản rửa mặt.

Đêm qua liền náo loạn hai lần, bất quá bởi vì vì lần đầu tiên là ở trên ghế sofa lon, điện thoại di động của hân cũng rơi nơi này, ở phòng ngủ tự nhiên nghe không được tiếng chuông điện thoại di động, hân đi trước rửa mặt, lại nhìn Giang Niệm còn ngủ ở trên giường, nói: “Có đói bụng không, có muốn cùng nhau đi ăn không? Vẫn là anh để cho người ta cho đưa tới cho em?”

Giang Niệm trừng mắt lên nhìn, nghĩ đến Kỳ Á Linh khẳng định ở đây, đi không chừng sẽ còn đụng tới. Nhưng cô lười như thế, tuyệt không nghĩ chủ động phí cái kia tâm tư đi gặp cô ta, Kỳ Á Linh thông minh như vậy, nhất định sẽ phát hiện cô sau đó chủ động tìm đến.

“Được rồi, anh đi đi, em không đói bụng, em lại ngủ một lúc sau khi dậy sẽ tự mình đi tìm ăn.”

Triệu Hằng bắt đầu đi sờ sờ gò má cô, đứng dậy đi.

Kỳ Á Linh xem xét Triệu Hằng tới, thấy hân hai đầu lông mày khó mà che giấu ôn nhu cùng vui về, mà hân lại là một mình đến, cô ta đột nhiên có dự cảm không tốt: “A Hằng, sáng sớm em chạy đi đâu? Trong phòng cũng không thấy người.”

Triệu Hằng nói: “Hừm, Niệm Niệm tới, em ngủ ở phòng cô ấy.”

Kỳ Á Linh chấn động, Giang Niệm tới? Cái này sao có thể? Đòi trước cô hoàn toàn không có đến, chẳng lẽ là cô ta trùng sinh mang đến hiệu ứng cánh bướm sao?

Bất quá Giang Niệm đã chủ động tới, vừa vặn bớt đi chút việc cho cô ta!

Triệu Hằng có cảnh quay vào xế chiều, buổi sáng hân phải đến đoàn làm phim để hóa trang, Kỳ Á Linh đi studio đợi trong chốc lát, liền nói có việc rồi đi một hồi, để Tiểu Vương đi theo bên người Triệu Hằng, có việc liền gọi điện thoại cho cô ta.

Kỳ Á Linh biết số điện thoại của Giang Niệm, cô ta trực tiếp gọi điện thoại cho Giang Niệm, hẹn cô gặp mặt, lúc đó Giang Niệm vừa tỉnh ngủ không đầy một lát, đang ở phòng ăn dưới tầng ăn cơm trưa sớm, liền để Kỳ Á Linh trực tiếp đến đây, nếu đói bụng cô ta có thể không ngại cùng một chỗ ăn chút gì.

Kỳ Á Linh là không đói bụng, trên đường đi cô ta đã nghĩ rất nhiều cách nói, cô ta biết người giống như Giang Niệm vì yêu sẽ cuồng nhiệt mà khắc sâu, khẳng định cũng sẽ nguyện ý vì yêu mà hi sinh, cô ta nghĩ sẽ nói nếu Giang Niệm muốn Triệu Hằng tốt lên thì phải rời khỏi hân.

Bất quá khi cô ta nhìn thấy Giang Niệm đang chống cằm ngồi ở bên cửa sổ lười biếng mà kiều diễm, môi đỏ hơi sưng, trong lòng lập tức liền ghen thờ ra một hồi, bộ dáng này của Giang Niệm, cô ta có thể không biết đêm qua hai người này làm cái gì?

Quả nhiên là hồ ly tinh, hết biết quyền rũ người khác!

Cô ta đi đến trước người Giang Niệm ngồi xuống, khẽ mỉm cười, đem túi sách Hermes của cô ta đối diện Giang Niệm: “Giang Niệm, đã lâu không gặp, A Hằng không nói, chị còn không biết em đến đây.”

Giang Niệm cười cười, nói: “Chị Á Linh tìm em là có chuyện gì? Kỳ thật chị có thể cùng Triệu Hằng nói, để anh ấy nói lại với em cũng giống nhau.”

Kỳ Á Linh không thích quanh co lòng vòng, hướng chỉ vẫn là cô ta cũng không quá để mắt Giang Niệm, cho nên cô ta trực tiếp nói ngay vào điểm chính: “Chị hôm nay tới tìm em, chị nghĩ em nên rõ ràng, bây giờ là thời gian quan trọng nhất để A Hằng phát triển, em ấy có thiên phú lại cố gắng, công ty sẽ hết sức bồi dưỡng, nhưng là cũng đồng thời hi vọng em ấy không muốn phân tâm, cái này sẽ ảnh hưởng sự nghiệp, cũng sẽ ảnh hưởng đến fan hâm mộ của em ấy nữa.”

Mấy người Trịnh Kỳ, Tất Lỗi, Trần Hàm một đường đuổi theo Đại tỷ mà bọn hán sắp nhận, không nghĩ tới vừa đến đã nghe được tin tức chấn động như thế, người phụ nữ không biết trời cao đất rộng kia lại dám uy hiếp đại tỷ của bọn họ chia tay!

... Lá gan này quá mập, đúng là nữ trung hào kiệt, bội phục!!

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Đại Minh Tinh Tiểu Tinh Nhân (4)

Edit: An Minh Tuệ.

Giang Niệm đã sớm nghĩ đến sẽ một màn này do Kỳ Á Linh làm ra, Giang Niệm đòi trước thật sự là bị cô ta thuyết phục, không chỉ bởi vì Kỳ Á Linh nói rất đúng, cũng bởi vì cô ta so với Giang Niệm hiểu rõ hơn những sự việc trên con đường diễn viên mà Triệu Hằng gặp phải, cũng tỷ như công ty cùng người đại diện đều hi vọng việc Triệu Hằng có thể cùng Giang Niệm chia tay, Triệu Hằng từ chối đề nghị này, tự nhiên cũng không nói với Giang Niệm.

Cho nên Giang Niệm cũng không rõ ràng công ty cùng người đại diện của Triệu Hằng đều phản đối hán nói chuyện yêu thương, bây giờ bị Kỳ Á Linh nói ra, thậm chí còn nói cô trở thành chương ngại vật của Triệu Hằng, tự nhiên trong lòng sẽ tâm hoang ý loạn, sợ hãi lo lắng.

Bất quá Kỳ Á Linh rất cẩn thận không nói ra, nhưng những lời nói đầy sẽ làm người ta suy nghĩ, tỷ như Triệu Hằng hai mươi hai tuổi tốt nghiệp đại học, đến nay xuất đạo cũng có thời gian sáu, bảy năm, nhưng những năm gần đây hán mười phần cố gắng, kỹ thuật diễn đã không tệ, hết lần này tới lần khác trong tay hán cũng không có cái tài nguyên tốt gì, mặc dù diễn qua một chút nhân vật nam chính, nhưng cũng chỉ là một đoàn làm phim hơi tốt một chút, tối đa một chút cũng chính là nhân vật nam thứ hơi sáng chói.

Giải trí Tinh tú cũng không phải là một công ty nhỏ, ngược lại còn bồi dưỡng được mấy cái Thị Hậu Thị Đế, Triệu Hằng đứng bên trong mấy diễn viên mới, các phương diện tư chất của hán đều đứng hàng đầu, bây giờ lại còn không có trở thành người được trọng điểm bồi dưỡng...

Là bởi vì hán không đủ nghe lời? Chọc giận người ra quyết định?

“Chị Kỳ, lời này của chị là có ý gì? Em không biết rõ.”

Kỳ Á Linh thờ dài bất đắc dĩ, khổ sở nói: “Chị là muốn cho em biết, A Hằng vì em làm rất nhiều, cũng đã mất đi rất nhiều, em ấy là thật lòng thích em, nhưng đồng dạng, em ấy cũng yêu tha thiết sự nghiệp của mình, em không biết, kỳ thật có thật nhiều đạo diễn nhìn trúng em ấy, nhưng lại bởi vì một vài nguyên nhân mà bỏ lỡ, không thì lại do chính là công ty bên kia...”

Giang Niệm càng nghe mặt càng thay đổi, nhin không được nói: “Chị Kỳ, chị là muốn nói chị có lỗi với Triệu Hằng, bởi vì năng lực làm việc của chị không đủ, mới không có thể giúp Triệu Hằng đem ‘Đạo diễn đều hài lòng anh ấy để diễn những nhân vật kia’ giữ lại sao?”

Kỳ Á Linh ngây ngốc một chút: “... Không, ý của chị là, công ty bởi vì A Hằng không nghe lời, cho nên mới để em ấy bỏ lỡ không ít cơ hội.”

Giang Niệm trầm mặc một lát, nói: “Chị Kỳ, Triệu Hằng ở Tinh tú mấy năm này một mực rất cố gắng, một năm trôi qua gần như đều không có chút nào nghỉ ngơi, có đôi khi liền tết xuân cũng là ở đoàn làm phim trải qua, coi như anh ấy có việc xin phép nghỉ cũng không hề làm chậm trễ công việc hay xảy ra những chuyện ngoài ý muốn, đó cũng là điều bình thường. Em không biết, nếu như cái này đều tính là không nghe lời thì cái gì là nghe lời? Nếu như cũng bởi vì lý do này khiến Triệu Hằng mất đi cơ hội vốn dĩ thuộc về anh ấy, kia rốt cuộc là công ty, hay là người đại diện năng lực không đủ, để nghề sỹ dưới tay mình không thể đạt được phát triển?”

Giang Niệm xem như thấy rõ, Kỳ Á Linh nghĩ muốn làm người tốt, liền đem nòi hướng công ty ném, muốn trở thành một người vô tội nhất kia. Nếu nói thật, lúc này Triệu Hằng vẫn chỉ là một diễn viên có chút người xem nhỏ nhỏ mà thôi, đời tư của hán căn bản là không có người muốn đi đào, đương nhiên liền sẽ không có phóng viên theo dõi hán để vạch trần xem bạn gái hán là ai, ai có công sức kia để ý hán a? Nếu mà thật sự có đi chẳng nữa, thì có thể

ảnh hưởng được cái gì?

Tinh tú có lẽ bối vì chuyện Triệu Hằng có bạn gái nên bất mãn, nhưng cũng qua mấy năm, biểu hiện của Triệu Hằng rõ như ban ngày, ai còn sẽ đào việc này mãi mà không thả? Những cái được gọi là cơ hội không lấy được, người đại diện chẳng lẽ liền không có trách nhiệm sao? Tài nguyên của nghệ sĩ phần lớn đều là người đại diện tranh thủ đến, người đại diện để cho cơ hội sắp tới tay đều bay ra ngoài, cái này chẳng lẽ còn có thể trách một người bạn gái như cô sao?

Lại nói, Triệu Hằng diễn bộ phim «điệp người» sau đó liền nổi tiếng kia, còn thật sự không phải do Kỳ Á Linh lấy được, kia là do đạo diễn người ta coi trọng hẳn, để hẳn đi thử kính, càng thử càng thấy thích hợp, đạo diễn cùng sản xuất xuất hai bên nói chuyện mấy lần, công ty cũng ra chút lực, dù sao cũng là đạo diễn lớn, cơ hội này đương nhiên có thể cầm lấy liền tóm chặt, mục đích cuối cùng của công ty không phải là vì kiếm tiền sao? Một diễn viên đang hot còn giá trị gấp nhiều lần nhiều diễn viên bình thường. Lúc ấy mới quyết định xuống.

Kỳ Á Linh ở trong đó đóng vai một nhân vật, đúng là có cũng được mà không có cũng không sao. Bây giờ lại còn đem lý do mà Triệu Hằng không nổi tiếng được, không nhận được kịch bản tốt vứt lên đầu cô?

Giang Niệm đương nhiên sẽ không nhận.

Coi như trở thành người hám làm giàu cũng phải làm oanh oanh liệt liệt, nghiêm túc, không nhận những việc mình không làm.

Kỳ Á Linh còn không biết tài ăn nói của Giang Niệm lại tốt như vậy, đầu óc còn linh hoạt, mấy câu liền đem cô ta chặn đến không lời nào để nói, chẳng lẽ cô ta có thể thừa nhận là do năng lực cô ta không đủ mới nâng một người mà mãi không nổi tiếng sao?

“Giang Niệm, năng lực của chị như thế nào A Hằng rõ ràng, công ty cũng rõ ràng, cái này không cần em đến chất vấn. Nhưng là em không thể phủ nhận, bởi vì em, A Hằng nhiều lần cùng đoàn làm phim xin phép nghỉ, cái này đã đối với sắp xếp công việc của em ấy tạo thành ảnh hưởng, còn gây cho nhân viên đoàn làm phim bất mãn, truyền ra sẽ còn nói Triệu Hằng không chuyên nghiệp.”

“Chị Kỳ, chị có phải hay không đối với em có cái gì bất mãn?”

“Tại sao nói như thế? Chị đối với em không có gì bất mãn, chỉ là nếu như em ảnh hưởng đến A Hằng, cái này tóm lại là không tốt. Cho nên chị cũng chỉ là muốn nói cho em một câu mà thôi, em cũng không muốn A Hằng có cái gì không tốt, đúng không?”

Giang Niệm nhẹ gật đầu: “Em đương nhiên sẽ không hi vọng Triệu Hằng có cái gì không tốt.”

Kỳ thật Kỳ Á Linh nói cũng đúng, mấy năm này mấy lần cô sinh bệnh, vô luận Triệu Hằng ở nơi nào, chỉ cần hẳn biết rồi đều sẽ chạy đến chăm sóc cô, hẳn đối với cô rất tốt, mấy năm như một ngày liền chưa từng thay đổi, cái này hoặc nhiều hoặc ít sẽ ảnh hưởng đến công việc của hẳn.

Kỳ Á Linh nói: “Em rõ ràng là tốt rồi, chị không có ác ý gì, em cũng đừng hiểu lầm.”

Giang Niệm: “Chị Kỳ, nghe chị nói kiểu này, em cũng có nỗi nghi hoặc. Hôm nay chị đến tìm em nói những lời này, hẳn là rất xem trọng Triệu Hằng, anh ấy có thiên phú, là người ăn chén cơm này mà ông trời sinh ra, chỉ là không có gặp được kịch bản tốt cùng thời cơ tốt mà thôi, huống chi còn cố gắng như vậy, ở phương diện kỹ thuật diễn cùng phân tích kịch bản hẳn là cũng rất giỏi, cũng sẽ không có chuyện không có việc gì mà lại làm cho đoàn làm phim gây phiền toái, đúng không?”

Kỳ Á Linh chậm rãi cười nói: “Đương nhiên, cũng là bởi vì A Hằng là nhân tài khó được, cho nên chị mới hi vọng em có thể vì em ấy mà cân nhắc nhiều hơn.”

Giang Niệm sắc mặt nghiêm một chút, nói: “Anh ấy đã tốt như vậy, bình thường chuyên nghiệp lại nghiêm túc cũng không có chỗ nào có thể bắt bẻ, mà chị thân là người đại diện của Triệu Hằng, cũng bởi vì anh ấy có việc mà xin phép nghỉ một ngày, liền để đạo diễn cùng đoàn làm phim đối với anh ấy sinh lòng bất mãn, còn để bên ngoài nói anh ấy là đùa nghịch không nghiêm túc, không chuyên nghiệp? Chị thân là người đại diện, liền ngay cả cái cơ bản nhất là xử lý mâu thuẫn đều không làm được sao?”

Kỳ Á Linh: “...”

Nụ cười của cô ta cứng đờ, siết chặt lòng bàn tay, hài hòa trên mặt liền muốn duy trì không được, cô ta không ngờ tới một cái Giang Niệm cư nhiên như thế khó chơi! Khiến cho cô ta không có lời nào để nói, không nói việc đoàn làm phim đối với Triệu Hằng cũng không có cái gì bất mãn, cho dù có, cái kia khẳng định là do cô ta không điều tiết tốt bên trong, dù sao Triệu Hằng ở đoàn làm phim biểu hiện rõ như ban ngày!

Giang Niệm bắt đầu cười cười: “Chị Kỳ, nếu như chị ngay cả chút chuyện nhỏ này cũng không làm được, có tư cách gì nói mình là một người đại diện có năng lực? Thật xin lỗi, em cũng không có ác ý gì, chị đừng hiểu lầm, chỉ là muốn nói một câu giúp chị tỉnh ra.”

Hiển nhiên, cô đem tất cả những lời nói kia của Kỳ Á Linh từ đầu đến cuối trả lại cho cô ta.

Kỳ Á Linh nắm chặt nắm đấm, tức giận không thôi: “Em cái gì cũng đều không hiểu, dựa vào cái gì nói với chị như vậy! Em cho rằng em là ai?!”

Giang Niệm nở nụ cười, nói: “Chị Kỳ, lời này của chị là có ý tứ gì? Em nói cái gì, chẳng lẽ em nói không phải sự thật?”

Kỳ Á Linh sắc mặt trầm xuống, ngay tại thời điểm cô ta muốn nổi lên, đột nhiên nên cạnh liền có mấy thiếu niên đang cười toe toét đi đến, nhìn ăn mặc liền biết là con em nhà giàu, dù sao trên cổ tay chính là Vacheron Constantin kiểu mới nhất năm nay, đặc biệt là một người trong đó cô ta còn có chút

quen mắt?

Liền ngay cả Giang Niệm nhìn thấy bọn họ cũng có chút ngoài ý muốn, bọn họ làm sao tìm được chỗ này?

Tất Lỗi trước một bước mở miệng: “Chị Kỳ, đã lâu không gặp, không nghĩ tới ở chỗ này gặp được chị, thật sự là đúng dịp a.”

Kỳ Á Linh nhớ lại, người này là Tất Lỗi, là em ruột của Tất Tranh, Tất Tranh là nhà đầu tư mới nổi mấy năm này, nhiều tiền lại hào phóng, không ít người đều muốn bám vào quan hệ với Tất gia, dù sao trong vòng có tiền chính là đại gia. Kỳ Á Linh cố gắng đem một hơi nén trở về, lại cười nói: “Nguyên lai là cậu Tất, mọi người là cùng nhau đi chơi phải không? Nếu như muốn, chị có thể để người ta mang các cậu đến đoàn làm phim nhìn một chút.”

Tất Lỗi khoát khoát tay: “Không có xem hay không xem, chúng em là đến tìm người.”

Trần Hàm kéo ghế ngồi qua một bên, mà Trịnh Kỳ đã sớm tự phát tự giác ngồi vào bên người Giang Niệm, hần nhìn kỹ Giang Niệm một chút, phát hiện cảm xúc của cô rất tốt, yên tĩnh lạnh nhạt, ôn ôn nhu nhu.

Không hổ là đại tỷ của hần, võ có thể động thủ vẫn có thể động miệng!

Tất Lỗi ngồi ở bên cạnh Kỳ Á Linh, “Hai người vừa rồi đang nói cái gì a?”

Kỳ Á Linh kinh ngạc một chút, mới vừa nói hần đều nghe được? Bất quá đây chính là một thằng nhóc con, lông tóc cũng còn không có dài đủ đâu, phía sau không có Tất Tranh thì cũng chẳng phải là cái gì: “Không nói gì, chính là nói một chút chuyện riêng với nhau thôi.”

Trịnh Kỳ rốt cục phát một cái ánh mắt cho Kỳ Á Linh: “Cũng không tính là chuyện riêng tư gì, dù sao người một mực bị chị ghét bỏ cũng là Đại tỷ của tôi.”

Trần Hàm gật gật đầu, “Kỳ nói rất đúng.”

Tất Lỗi thấy bộ dáng của Kỳ Á Linh mờ mịt kinh ngạc, cười nói: “Chị Kỳ, chị thật lợi hại, quanh co lòng vòng bắt nạt Đại tỷ của chúng em không nói, còn muốn Đại tỷ cùng Đại ca chia tay, rõ ràng là vấn đề của mấy người còn vút lên trên người Đại tỷ của chúng em. Em rất bội phục chị, nếu không chị dạy em một chút, em cũng theo chị học học thôi, đến cùng là làm sao có thể quăng nòi* mà quăng đến tự nhiên như thế?”

**Quăng nòi là ngôn ngữ mạng ở Trung Quốc ý gần giống với câu "ăn ốc đổ vỏ". Chỉ việc mình không làm nhưng vẫn phải chịu trách nhiệm chịu hậu quả.*

Trần Hàm nói: “Có thể là bởi vì da mặt dày, cậu có thể đắp thêm nhiều lớp là được.”

Tất Lỗi cho Trần Hàm một đánh: “Cậu cút. Tớ đang hỏi chị Kỳ!”

Kỳ Á Linh trong lòng lộp bộp một cái, cũng không phải bởi vì lời nói của Tất Lỗi, mà là mấy đứa này nói gần nói xa đều để lộ ra là cùng Giang Niệm quan hệ rất thân, Đại tỷ? Không đúng, Giang Niệm làm sao có thể nhận biết những người này! Cô ta nở nụ cười: “Mọi người có thể là nghe lầm, chị không có nói Giang Niệm cùng A Hằng chia tay, càng không có ý nghĩ bắt nạt Giang Niệm, Giang Niệm, em nói có đúng không?”

Giang Niệm trừng mắt lên: “Chị là không có nói rõ, chị là để cho em biết khó mà lui mà thôi.”

Kỳ Á Linh: “...”

“Chị Kỳ, chị cũng đừng giấu diếm, em là thật lòng hướng chị học hỏi! Chị không biết, mỗi lần em cùng anh em đòi tiền đều muốn liều mạng, nhưng là bởi vì da mặt không đủ dày, mỗi lần liền chỉ có thể xin được chút chút, chị dạy em một chút?”

“... Cậu Tất nói cái gì chị nghe không hiểu, chị còn có việc, liền đi trước.”

“Ai nha chị Kỳ! Đừng đi a!”

...

...

Kỳ Á Linh đi rất chật vật, bước chân hốt hoảng, trên mặt vẫn còn mang theo một loại “Chị vì tốt cho em em lại không hiểu chị” mỉm cười, có thể trong nội tâm cô ta lại hoảng cực kì, cô ta đều không rõ, Giang Niệm làm sao lại cùng đám thiếu gia kia quen biết? Nhìn bộ dáng còn bảo vệ cô như thế, còn gọi cô là Đại tỷ?

Cô ta biết rất rõ, biết Tất Tranh rất bảo vệ đứa em trai Tất Lỗi này, đương nhiên cũng biết không ít người trèo không được lên Tất Tranh liền đi tìm Tất Lỗi, mà mấy người cùng chơi với Tất Lỗi, một người là Trần Gia một người là Trịnh gia, Trần Gia cũng là thương nhân, Trịnh gia liên lợi hại hơn rất nhiều, trong nhà là làm bất động sản khai thác, cả nước đều xếp hàng đầu, mặc dù trong nhà không có tiền vào giới giải trí, nhưng người ta là giàu nứt đổ đổ vách, quan hệ được với một trong những người này đều là rất tốt a. Nhưng bọn họ thế mà cùng Giang Niệm quen biết?!

Rõ ràng đời trước không phải như vậy! Đời trước Giang Niệm mặc dù do dự, nhưng cuối cùng cô vẫn là cùng Triệu Hằng chia tay, nhưng là lần này thái độ của cô lại cường ngạnh, ăn nói cao minh, cơ hồ cùng đời trước tưởng như hai người! Chẳng lẽ Giang Niệm giống như cô ta? Không, không có khả

năng...

Kỷ Á Linh khó thờ, kém chút cầm điện thoại đi động bóp gãy!

Rốt cục Kỷ Á Linh cũng bình phục lại tâm tình, nhưng cô ta đối với Giang Niệm khó chịu lại so với trước đó còn sâu hơn, huống chi mắt mặt lớn như vậy, mục đích còn không có đạt được, sao có thể không khó chịu?

Cô ta trở lại studio, Triệu Hằng bên kia đã làm xong hóa trang, đang nghe đạo diễn giảng về cảnh quay tiếp theo, bởi vì hần sớm đã đem lời thoại học thuộc, cho nên trong lúc diễn rất là thuận lợi, ở trong thời tiết nóng bức khiến người ta dễ khó chịu này, không thể nghĩ ngờ Triệu Hằng chính là đối tượng hợp tác khiến cho người ta cả thể xác tinh thần đều vui vẻ. Coi như hần mới xin nghỉ, nhưng cũng đúng là không người nào đối với hần có bất mãn, mà khi hần về đoàn làm phim vào lúc ban đêm liền mua cho toàn nhân viên đoàn làm phim đồ uống cùng hoa quả.

Triệu Hằng EQ cao, lại cố gắng, kỹ thuật diễn không sai, cho nên tương lai hần mới có thể một bước lên mây, bằng vào « điệp người » một lần là nổi tiếng, đó là việc sẽ xảy ra mà không thể ngăn cản, phim truyền hình kịch bản phim, phát ngôn, tiết mục giải trí bay tán loạn mà đến, mà hần xác thực cũng không có khiến người ta thất vọng, địa vị càng ngày càng cao, cũng càng ngày càng nổi tiếng...

Phản diện của Triệu Hằng đã tạm thời kết thúc, hần trở lại một bên nghỉ ngơi.

Hần mặc áo bào màu trắng, khí chất nổi bật, khi đi lại nhìn giống như một công tử từ thời cổ đại bước đến, phong lưu đa tình.

Kỷ Á Linh sửa sang lại cảm xúc, cười đi qua. Đưa cho hần một bình nước khoáng: “A Hằng, thế nào?”

Triệu Hằng tiếp nhận nước để qua một bên, ân một tiếng thân nhiên nói: “Đều rất tốt.”

Kỷ Á Linh cười nói: “Kỷ thật vừa rồi chị có việc trở về khách sạn, không nghĩ tới gặp phải Giang Niệm.”

Triệu Hằng nhìn xem kịch bản không có trả lời. Kỷ Á Linh phối hợp lại nói: “Chị nhìn cô ấy giống như mới rời giường không được một lúc, đang ăn com đầu, cùng mấy người đều không tầm thường ngồi cùng một bàn, đều là con em nhà giàu ở Đế Đô, xem ra rất quen, chị nhìn một người trong đó giống như là người thân của một nhà đầu tư nào đó? Không nghĩ tới bạn của Giang Niệm thật nhiều, những người này đều biết.”

...

Giang Niệm ăn một trận com trưa này còn thật náo nhiệt, cô nghiêm túc đem com ăn, nhìn nhìn ba người Trịnh Kỳ cùng Tất Lỗi, Trần Hàm, Kỷ Á Linh vừa đi, ba người này ngược lại là thông minh không ít, lại dùng loại ánh mắt nhìn thấy bánh bao thịt nhìn cô.

“Các em sao lại tới đây?”

Trịnh Kỳ lập tức nói: “Chúng em tới bái Đại tỷ a! Cũng đã qua một đêm, chị đã suy nghĩ kỹ a?”

Tất Lỗi cùng Trần Hàm liếc nhau, nhún vai, thật ra cũng không bài xích cái gì, dù sao giá trị vũ lực của Giang Niệm rất tốt, xem xét cũng không phải là một cô gái dễ bị bắt nạt, ngược lại mắng người đến có lý có cứ, bọn họ ngược lại bội phục cô hơn!

Giang Niệm lau bờ môi, cười một tiếng: “Muốn làm đàn em của chị thật không đơn giản, các em biết phải làm đàn em như thế nào sao?”

Trịnh Kỳ suy nghĩ một chút, đây không phải rất đơn giản sao: “Chính là nghe Đại tỷ, Đại tỷ nói cái gì là cái gì, chỉ chỗ nào đánh chỗ nào, Đại tỷ chính là người lớn nhất!”

Trần Hàm: “... Giống như là lưu manh ở đầu đường? Lưu manh lớn mang theo lưu manh nhỏ.”

Tất Lỗi hứ hần một tiếng: “Cái gì lưu manh, nói êm tai... Chính là trợ giúp thêm sức mạnh! Đại tỷ có sức mạnh trời sinh, chúng ta chính là trợ giúp thêm sức mạnh!”

Giang Niệm: “...”

... Trợ giúp thêm sức mạnh là cái quý gì?

Cô ho khan một cái, “Các em đều nói sai.”

Trịnh Kỳ ngạc nhiên nói: “... Đó là cái gì?”

Giang Niệm thần bí đến gần rồi chút, ngón cái cùng ngón trỏ chồng ra một cái: “Muốn nhập nhóm, trước tiên có phải là cần phải hiểu kính một chút?”

Trịnh Kỳ: “...!”

Trần Hàm: “...!!”

Tất Lỗi: “...!!!”

Quả nhiên là chị lớn được trời sinh sức mạnh, tuyệt không già mồm làm ra vẻ còn rất tiêu sái đâu!

Đây chính là con đường hám làm giàu không sai, còn một chút tìm được ba người, khẳng định không ai lợi hại hơn cô!

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Đại Minh Tinh Tiểu Tình Nhân (5)

Edit: An Minh Tuệ.

Mấy người Trịnh Kỳ, Tất Lỗi, Trần Hâm đều là con em nhà giàu, ở nhà lại rất được cưng chiều, bên kia một tiếng mẹ bên này một tiếng bà nội, còn nữa bên trên còn có anh chị, đồng lứa gặt lúa gặt tây lúa gặt một chút, tiền tiêu vặt này coi như là thật còn không thiếu.

Bất quá giờ phút này nha, đều muốn biến thành li xi trong túi Giang Niệm, kỳ thật cô cũng không phải rất hám làm giàu, rất dè dặt đều không nói cô muốn bao nhiêu bao nhiêu.

Trịnh Kỳ: “... Kia muốn hiếu kính nhiều ít a?”

Tất Lỗi Trần Hâm cũng lay lấy túi tiền rất mờ mịt.

Giang Niệm: “Hiếu kính nhiều ít đương nhiên liền nhìn tấm lòng của các em á!”

... Tấm lòng a? Đây chính là thời cơ tốt!

Trịnh Kỳ đương nhiên không cảm thấy nữ thân của hần, Đại tỷ là yêu thích tiền tài, hần cảm thấy đây là Đại tỷ muốn kiểm tra bọn họ! Nếu là kiểm tra, kia tấm lòng tự nhiên là trọn vẹn. Hai người Tất Lỗi cùng Trần Hâm cảm giác bình thường là được, đương nhiên nhìn Trịnh Kỳ đưa li xi đến không chút nào nương tay, cũng cảm thấy mình giống như không thể quá keo kiệt, chí ít không thể so sánh với Trịnh Kỳ ít hơn nhiều quá? Bọn họ không sẽ diện a?

Thế là kéo qua kéo lại, túi tiền liền xẹp hơn một nửa! Ngay cả dây chuyền vàng thô trên cổ mình Trịnh Kỳ liền muốn đem cho Giang Niệm, Giang Niệm yêu tiền nhưng cũng không thể đoạt đồ của người khác, sờ một cái liền trả lại cho hần.

Ba đàn em này quả nhiên lợi hại, túi tiền nhỏ của Giang Niệm lại phình lên, mặc dù so với trong giấc mơ của cô còn kém xa lắm, bất quá không quan hệ, làm đàn em lại không thể chỉ hiếu kính lần này!

Mấy người Trịnh Kỳ, Tất Lỗi, Trần Hâm đều là mấy đứa nhóc thông minh, từ khi mồm mép càng ngày càng mượt, về sau càng ngày càng biết đồ người khác vui vẻ, bọn họ thật đúng là không có nghèo như vậy nghèo, nhìn xem túi tiền xẹp xẹp, không khỏi đều muốn phát tiết một chút tâm trạng đau khổ thuộc về người nghèo khổ.

Bất quá dù sao bọn họ cũng đã từng làm đại ca, từng là nhân vật lớn ở trường học hô mưa gọi gió, vẫn là biết chút ít quy củ, hiếu kính Đại tỷ kia bản thân là đàn em phải làm, bất quá cũng là lần đầu tiên cảm nhận được làm đàn em không dễ dàng.

Kia lại không có cách, dù sao cũng là chính bọn họ đuổi theo muốn bái Đại tỷ, chỉ có thể hiếu kính hiếu kính thật tốt.

... Nhìn xem túi tiền kia không đủ năm chữ số, từ người đến tìm đều tán ra một loại hương vị nghèo khó. QAQ

Nộp xong phí Giang Niệm cùng bọn họ một chút cũng không phát sinh cái gì, còn đặc biệt lập một nhóm Wechat, lấy tên liền gọi là trợ giúp sức mạnh —— Giang Niệm tự mình viết tên, ở trước mặt tiền tài, cô không có chút nào quan tâm bản thân.

Mặc dù túi tiền xẹp, nhưng cũng không ảnh hưởng chút nào đến Trịnh Kỳ vui vẻ: “Đại tỷ, chị chuẩn bị lúc nào về Đế Đô?”

Giang Niệm nghĩ nghĩ: “Sáng sớm ngày mai.”

Thật ra cô vất vả đến một chuyến, cũng không thể tay không mà quay về, Kỳ Á Linh là ép buộc, cô thấy vàng là lay, còn kém để nam chính biết cô rất hám làm giàu, sau đó oanh oanh liệt liệt ồn ào một lần, chia cái tay, cô liền có thể đặt tất cả tâm trí của mình đi hám làm giàu, đương nhiên quan trọng nhất chính là, không chia tay làm sao từ chính quy biến thành tiểu tình nhân?

Bất quá những cái này cũng không cần cô quan tâm, cô cũng không tin Kỳ Á Linh tại nơi này ăn ghen ở trước mặt Triệu Hằng sẽ nói được lời nói tốt cho cô, chỉ sợ đã quanh co lòng vòng cùng Triệu Hằng nói cô leo lên cái gì cành cây cao, câu được người nào, hao hết tâm tư bôi đen cô.

Giang Niệm nhìn một chút trước mắt mấy đàn em giàu có, lưu luyến không rời nói: “Các em nếu như không có chuyện gì, liền đi về trước, chị có thể

muốn đợi ngày mai đi nữa.”

Tất Lỗi nói: “Vậy chúng em cũng sáng sớm ngày mai đi, dù sao cũng không có việc gì khác, Đại tỷ, nếu không chờ sáng mai chúng ta cùng một chỗ về?”

Trịnh Kỳ cuối cùng cảm thấy Tất Lỗi thuận mắt không ít, lập tức bàn lại, “Sáng mai cùng một chỗ về!”

Trần Hâm là không có bất kỳ cái gì ý kiến, hân nước chảy bèo trôi đã quen.

Giang Niệm hạ lỏng mày, hiền lành nói: “Nếu nói như vậy, vậy liền sáng mai cùng một chỗ về, bất quá hôm nay tốt xấu gì cũng là nhóm chúng ta thành lập ngày đầu tiên, làm sao cũng nên chúc mừng từng người.”

Mấy người Trịnh Kỳ cùng Tất Lỗi, Trần Hâm đều là vui đùa đã quen, nói chuyện chúc mừng từng người, nghĩ đến đều là uống rượu đánh bài, lập tức liền tinh thần tỉnh táo, bất quá bọn họ hiện tại rất nghèo, nhưng là Đại tỷ nói chúc mừng, vậy khẳng định là Đại tỷ mời khách!

Giang Niệm đi trước đem tiền cơm trà, sau đó mang theo đàn em kim chủ đang tràn đầy phấn khởi đi đến phòng tập thể thao tầng tám: “Chúng ta tốt xấu cũng là nhóm trợ giúp sức mạnh a, không có chút sức khỏe nào có phải là quá có lỗi với danh tiếng của chúng ta? Đi, đi luyện một chút!”

Trịnh Kỳ: “...???”

Tất Lỗi: “...!!!”

Trần Hâm: “...”

Bình thường đều là người trước tiết chế đều sẽ la to có thể trốn liền trốn, hiện tại để bọn họ chủ động đi phòng tập thể thao luyện một chút, đây không phải là muốn mạng nhỏ của bọn họ sao.

Không đúng, đây không phải là chúc mừng mà bọn họ quen thuộc, đây không phải là tư thế chúc mừng nên có!

Nhìn đàn em kim chủ có chút không nguyện ý, Giang Niệm đã đi trước một bước vào, mấy người đằng sau yên lặng nhìn nhau vài lần, Trịnh Kỳ là người thứ nhất đi theo Giang Niệm đi vào, làm fan náo nức số một của Giang Niệm, hân cảm thấy Giang Niệm nói rất đúng, thân là giúp sức không có chút sức mạnh thì làm sao được? Trịnh Kỳ đều đi, Tất Lỗi cùng Trần Hâm đương nhiên cũng chạy không được.

Nguyên bản bọn họ xác thực không có cách nào nhìn thẳng chúc mừng trước mặt, nhưng khi nhìn thấy Giang Niệm dễ dàng liền nhắc lên một trăm kg tạ, mặt không đỏ, hơi thở không gấp, liền mồ hôi đều không có chảy một giọt, trong nháy mắt liền quý dưới chân Giang Đại tỷ —— Giang đại tỷ tuyệt đối là cao thủ trên võ lâm biến mất đã lâu!

Kia nhiệt tình trong nháy mắt tăng vọt, hầu như không cần Giang Niệm hô khẩu hiệu, bản thân liền dán thân vào huấn luyện không cách nào tự kèm chế.

Giang Niệm hài lòng gật đầu, xem ra đều quý dưới sức mạnh to lớn của cô, mấy nhóc kim chủ này vẫn là rất thức thời.

Bên này Giang Niệm đang huấn luyện đàn em kim chủ, bên kia Kỳ Á Linh cũng rốt cục chiêm ngời xong, cùng Giang Niệm đoán trước quả nhiên không kém, cô ta kỳ thật vẫn là thông minh, không có điểm tên nói Giang Niệm cùng mấy người có tiền câu kết làm bậy, chỉ nói quan hệ bọn họ thật là tốt, cái này đầy đủ để cho người ta miên man suy nghĩ.

Kỳ thật Kỳ Á Linh cũng không muốn đem tinh lực lãng phí ở trên người Giang Niệm, đến cùng cô ta là người may mắn có hơn mười năm trí nhớ, cô ta chính là con cưng của trời, cô ta biết tương lai bộ phim nào sẽ nổi, người nào sẽ hot, bài hát nào sẽ bạo, nếu như không phải Giang Niệm là vợ tương lai của Triệu Hằng, Kỳ Á Linh thật sự không nguyện nhìn Giang Niệm thêm một chút.

Lúc vừa mới trùng sinh trở về, cô ta kích động lại vui sướng, cô ta nghĩ đến tương lai mình sẽ ở giới giải trí thoải mái tay chân, cô ta biết phim gì sẽ nổi, nhưng đến cùng cô ta sẽ không viết kịch bản, coi như tìm người viết ra cũng không đạt được hiệu quả mà cô ta muốn, dù sao cô ta không nhớ nổi tất cả lời thoại; cô ta biết tương lai bài hát nào sẽ bạo, nhưng cô ta cũng không thích ca hát, coi như nghĩ viết lời bài hát cũng chỉ mơ hồ nhớ một chút; còn người nào tương lai sẽ hot, cô ta ngược lại là biết mấy người, những người đó cũng liền hot được nhất thời, muốn so thành tựu, thật sự là không ai có thể sánh bằng Triệu Hằng, mà hiện tại những người kia không phải tại đoàn làm phim làm cái diễn viên nhỏ, chính là còn trong trường học lên lớp, cô ta cũng không vội mà đem những người này ký đến, hiện tại mục đích chính yếu nhất của cô ta là để Giang Niệm rời khỏi Triệu Hằng.

Mặc dù đã trùng sinh được hơn hai tháng, nhưng cô ta còn chưa làm ra được cái gì thành tựu, nhưng bằng vào ký ức đời trước của cô ta, ngược lại ở phương diện đầu tư cổ phiếu kiếm không ít, cũng coi như là thu hoạch không tệ. Cô ta không nóng nảy, dù sao chẳng mấy chốc đạo diễn của «điệp viên» sẽ tìm đến, Triệu Hằng sẽ giống như ở kiếp trước một lần là nổi tiếng, cô ta cũng sẽ cùng theo nước lên thì thuyền lên.

Triệu Hằng không để lại dấu vết đánh giá Kỳ Á Linh một bộ dạng như bị tình thế bắt buộc, cau lại lỏng mày.

Hắn bây giờ biết Kỳ Á Linh đối với Giang Niệm có ý kiến, thậm chí âm thầm dùng kế ly gián với hắn cùng Giang Niệm, bây giờ làm sao sẽ còn đem lời cô ta nói là thật chứ? Giang Niệm có lẽ là gặp người nào, nhưng tuyệt đối không giống như Kỳ Á Linh nói như vậy bần thiêu.

Triệu Hằng: “Chị Kỳ mọi việc đều xử lý tốt?”

Kỳ Á Linh ôn nhu cười cười: “Xử lý tốt, đều là một chút chuyện nhỏ.”

“Không biết chị Kỳ trở về khách sạn là có ý đi gặp ai? Em còn không nghe nói là mấy ngày nay có người quan trọng nào đến?”

“Không có a, chị không có có ý đi gặp ai, tại sao em lại nói như thế? Nếu quả như thật có người quan trọng đến, nhất định chị sẽ cùng em nói.” Kỳ Á Linh phủ nhận nói, cô ta chắc chắn sẽ không nói với Triệu Hằng là cô ta có ý đi gặp Giang Niệm.

Vẫn là nói Giang Niệm nói với Triệu Hằng? Không, hẳn là không phải, trước đó cô ta cùng trợ lý trước của Triệu Hằng tắt điện thoại do Giang Niệm gọi đến rất nhiều lần, xóa tin nhắn của cô gửi đến nhiều như vậy, cũng không thấy Triệu Hằng có cái gì bất mãn, xem ra liền là không rõ mọi việc, lần này hẳn là cũng giống nhau.

Triệu Hằng nhàn nhạt nga một tiếng, nói: “Em coi là chị Kỳ sẽ ở phòng ăn nhìn thấy Niệm Niệm, là bởi vì cô ý đi phòng ăn gặp ai, nguyên lai là em nghĩ sai.”

Kỳ Á Linh bất đắc dĩ cười: “Chị là đột nhiên có chút đói bụng, đi mua một chút ăn, vừa lúc gặp. Vậy em xem kịch bản đi, chị đi chỗ đạo diễn bên kia nhìn xem.”

“Được.”

Triệu Hằng nhìn bóng lưng của Kỳ Á Linh một chút, có một người đại diện một mực ở bên cạnh hẳn đùa nghịch thủ đoạn cũng không phải là chuyện tốt lành gì, hẳn không có khả năng thời thời khắc khắc đều có thể phòng bị được cô ta, nếu như không cẩn thận mắc lừa, vậy cũng không tốt.

Hắn nên nghĩ biện pháp.

...

Phản diễn ban ngày của Triệu Hằng đã diễn xong liền trở về khách sạn, Kỳ Á Linh còn quan tâm nhắc nhở hắn cẩn thận một chút: “Bằng không thì truyền đi không dễ nghe.”

Triệu Hằng câu môi dưới, ý cười lại không đạt đáy mắt: “Em cùng bạn gái của em là bình thường yêu nhau, cô ấy đến thăm em cũng không phải là việc gì mà không thể lộ ra ngoài, làm sao lại không dễ nghe?”

Kỳ Á Linh vội la lên: “Em bây giờ còn chưa nổi tiếng ảnh hưởng là không lớn, nhưng về sau tương lai em thành danh lại truyền đi đó không phải là không xong? Hiện tại fan hâm mộ ai sẽ hi vọng thần tượng của mình có bạn gái?”

“Em quả thật rất muốn thành danh, nhưng giấc mơ của em không phải làm một thần tượng, mà là một diễn viên.” Triệu Hằng nhú mày, “Chị Kỳ, em cho là chị mang em lâu như vậy, hẳn là hiểu em rất rõ, đối với tương lai em nên đi phương hướng nào có quy hoạch ra sao. Nhưng là hiện tại xem ra, giữa chúng ta xuất hiện khác nhau rất lớn.”

Kỳ Á Linh nhất thời nghẹn lời, vội nói: “Chị không phải ý tứ này, chị biết em muốn làm diễn viên, hiện tại diễn viên có nhiều, có thể em cũng biết, không có fan hâm mộ, không có lưu lượng, không có độ nóng, kỹ thuật diễn cho dù có tốt cũng không nhận được kịch bản tốt. Đầu tiên em phải nổi tiếng, mới có tư cách chọn kịch bản a!”

Triệu Hằng trầm giọng nói: “Chị Kỳ, chị xem một chút những những người ở trong miệng chị đạt được kịch bản tốt nhân vật tốt, có người nào có thể chân chính để nhân vật cho người xem lưu lại ấn tượng? Có thể chân chính làm nổi lên một bộ phim? Có ai lấy được giải thưởng đạt được công nhận chân chính? Chị nói đúng là trào lưu của giới giải trí hiện nay, nhưng đây không phải hiện tượng tốt. Em là đang diễn, em là diễn viên, có người đồng ý đến xem em diễn chính là khẳng định lớn nhất đối với em, bọn họ sẽ không bởi vì em có bạn gái liền từ bỏ em. Chị Kỳ, em cảm thấy suy nghĩ của chúng ta không giống nhau.”

“A Hằng, chị không phải ý tứ kia...”

“Em rất mệt mỏi, đi về nghỉ trước.”

“...”

Hắn không nói thêm lời, nhanh chân rời đi, bóng lưng xem ra mười phần lạnh lùng.

Kỳ Á Linh cũng lúng túng không thôi, còn có chút không hiểu thấu, cô ta nói cái gì rồi? Sao lại tức giận như vậy a? Coi như Triệu Hằng nói đúng, nhưng không phải cô ta cũng là vì tốt cho hắn sao?

Tiểu Vương một mực yên lặng co lại ở một bên, nhìn xem Triệu Hằng lại nhìn xem Kỳ Á Linh, hẳn thấy, đương nhiên là hắn đứng ở bên Triệu Hằng, bởi vì Triệu Hằng là người tốt, bất kể là đối với đạo diễn hay là tiểu trợ lý chưa từng có hai gương mặt, không giống Kỳ Á Linh, đối với đạo diễn sản xuất cười ha ha, đối với hắn động một tí liền mắng.

Hắn mặc dù trì hoãn, nhưng có thể nhìn ra Kỳ Á Linh là một người mười phần bội đờ, hắn đặc biệt không thích Kỳ Á Linh, bây giờ nhìn cô ta kinh ngạc, trong lòng còn có chút vui vẻ nho nhỏ.

Kỳ Á Linh bực bội nắm tóc, lại nhìn Tiểu Vương đứng ở một bên càng cảm thấy tâm phiền ý loạn, há mồm liền muốn mắng chửi người, Tiểu Vương đã thành thói quen cô ta xấu tính, tranh thủ thời gian chạy đi.

Kỷ Á Linh thấy Tiểu Vương chạy đi, trong lòng càng là lo lắng không chịu nổi.

Kỷ thật cô ta có chút hối hận, cô ta không nên bởi vì nhầm vào Giang Niệm rồi cùng Triệu Hằng tranh chấp, cô ta hẳn là thuận theo Triệu Hằng mới đúng, dù sao Triệu Hằng nói không sai, càng bởi vì kiên trì của hắn không có sai, hắn đúng là dựa vào kỹ thuật diễn xuất sắc cùng danh tiếng hấp dẫn số lớn fan trung thành cùng người xem. Đáng tiếc hiện tại đã muộn, được rồi, đợi ngày mai lại giải thích.

...

Triệu Hằng cùng Giang Niệm giải quyết bữa tối ở nhà hàng Tây trong khách sạn, còn đặc biệt gọi một bình rượu vang, Giang Niệm tâm tình tốt uống hai chén, ngược mắt nhìn người đàn ông ở trước mặt đang yên tĩnh cất bỏ hết một chút, hắn mặc đơn giản, bộ dáng khí chất lại cực xuất chúng, sạch sẽ bên trong lộ ra ưu nhã.

“Nghe chị Kỷ nói buổi trưa ở phòng ăn gặp em?”

“Đúng vậy a, chúng em trò chuyện trong chốc lát chị ấy liền chạy về studio, chị ấy nói cho anh?”

“Ừ. Chị ấy nói cái gì rồi?”

“Cũng không nói gì, liền nói anh làm việc như thế nào như thế nào vất vả, để cho em thông cảm cho anh nhiều một chút.”

“Những lời đấy em không cần để ý.” Triệu Hằng nhíu lông mày, đặt đĩa xuống, nói: “Anh làm việc có thể sẽ có thay đổi, anh cùng chị Kỷ trong công tác xuất hiện một vài vấn đề, về sau nếu như chị ấy cùng em nói cái gì, trước hỏi anh một chút.”

Giang Niệm ngoài ý muốn, nhìn xem hắn, Triệu Hằng cười cười, nhìn hiền lành lịch sự: “Đừng lo lắng, không phải chuyện gì lớn, chính là xung đột đơn giản trong công việc.”

Từ khi phát hiện tâm tư của Kỷ Á Linh, hắn liền chú ý Kỷ Á Linh, Kỷ Á Linh năng lực vẫn được, tâm tư cũng quá mức phức tạp, có đôi khi ánh mắt của cô ta nhìn hắn càng làm cho hắn cảm thấy quái dị, quá mức nhiệt liệt giống như là đang tính toán cái gì, lại ưa thích gây mâu thuẫn, trêu đùa tâm tư.

Trước kia hắn không có quá để ý nhiều đến Kỷ Á Linh, cũng liền không có phát hiện cô ta lại còn đem ý đồ xấu dùng ở trên người Giang Niệm, bây giờ phát hiện, hắn tự nhiên không thể ngồi xem mặc kệ. Cô ta đã không thích hợp làm người đại diện của hắn.

Giang Niệm gật đầu nói tốt, lại nói cô đã định sáng sớm ngày mai mua vé máy bay về Đê Đô, Triệu Hằng cũng nói hắn bên này cũng kém không nhiều lắm sắp làm xong, nếu như không có gì ngoài ý muốn, đến lúc đó sẽ nghỉ ngơi mấy ngày.

Ban đêm thời điểm nghỉ ngơi Triệu Hằng khó được không đối cô làm cái gì, Giang Niệm thông cảm hắn vất vả khả năng rất mệt mỏi đi, ban đêm cũng liền không có náo hắn, lại nhìn không được sờ lên lồng ngực rắn chắc rộng lớn của hắn, cánh tay cũng có lực, ngủ trong lòng ngực này đều đặc biệt có cảm giác an toàn, cũng khó trách Kỷ Á Linh một mực nhớ thương hắn.

Ngày kế tiếp Giang Niệm tỉnh sớm, cùng Triệu Hằng hồ nháo một trận, quả nhiên đàn ông nghỉ ngơi tốt lại rất lợi hại, đương nhiên Giang Niệm cũng rất lợi hại, buổi sáng lúc ra cửa cả người đều mặt mày tỏa sáng, đi đường mang gió, dẫn theo ba cái kim chủ đàn em toàn thân mềm nhũn kia trùng trùng điệp điệp xuất phát đi sân bay.

Đương nhiên Giang Niệm cũng không thể thừa nhận, ba đàn em này của cô cũng không quá ổn đi, hôm qua cũng chỉ ở trong phòng tập thể thao chờ đợi một hồi một lát, đến ngày thứ hai liền không xuống giường được, đi mấy bước chân đều run, còn ba người lẫn nhau đỡ nhau đi, yếu như vậy, quả là làm hỏng danh tiếng về sức mạnh của cô! Bất quá đến cùng vẫn là kim chủ của mình, cô chỉ có thể lòng dạ rộng lớn tiếp nhận kim chủ yếu như vậy.

Chờ trở lại Đê Đô, Giang Niệm không có vội vàng đi đoàn làm phim đi làm, trước tiên đem kịch bản cô viết nhiều năm mới hoàn thành «tôi cùng năm triệu yêu hận tình thù» lấy ra quan sát một lần, cô bây giờ dù sao cũng là lấy ba cái kim chủ, nên thực hiện kế hoạch lớn bá nghiệp lớn của cô.

Đương nhiên bởi vì không có tiền, cô cũng không làm ra được cái gì tinh xảo tác phẩm, kế hoạch chính của cô là trước quay một bộ phim mười một tập, mỗi tập khoảng hai mươi phút, còn về phương diện diễn viên Giang Niệm cũng không nghĩ tới muốn mời nhiều người nổi tiếng, chọn mấy người bạn học của cô ở học viện truyền hình điện ảnh là được rồi. Còn thành viên tổ chức quay chụp, cô ở trong cái vòng này chạy lâu như vậy, người quen biết cũng không ít, nhờ người trợ giúp một chút vẫn là có thể, kỷ thật quan trọng nhất vẫn là tài chính.

May mắn may mắn, may mắn hiện tại cô cũng là có sáu cái đuôi để ôm, phải làm một người hám làm giàu!

Giang Niệm ở trong quyển sách kế hoạch của cô xoa xoa thật lâu, rốt cục liệt ra một cái kế hoạch hoàn mỹ, cô phải chuẩn bị thật tốt để đi lác lư lác lư đàn em kim chủ của cô.

Trịnh Kỳ làm đàn em trung thành nhất của Giang Niệm, nghe kế hoạch vĩ đại của Giang Niệm về sau đương nhiên giờ hai tay hai chân ủng hộ cô, kể cả cái tên kịch bản kia cũng không thể đem hắn dọa lùi bước, lại nói trừ tên của kịch bản, liền ngay cả nội dung hắn nhìn cũng không quá hiểu, hắn đại học là học về tài chính chuyên nghiệp, nhưng cái này không có ảnh hưởng chút nào hắn đối với Giang Niệm sùng bái mù quáng: “Đại tỷ, em ủng hộ chị, tất cả quyết định của chị em đều duy trì!”

Tất Lỗi rất khinh thường Trịnh Kỳ chân chó: “Đại tỷ, chị yên tâm, em trở về liền để anh của em nhanh nhanh đầu tư cho chị! Nếu như anh em không làm em liên lần lộn treo ngược!”

Trần Hàm trừng mắt kính lên, liếc mắt Tất Lỗi, chẳng lẽ cậu ta còn cho là mình lẫn lộn treo ngược rất ưu tú? Hần thanh tú nói: “Em cũng có thể nghĩ một chút biện pháp...”

Giang Niệm thật cao hứng, quả nhiên là người vĩ đại nhiều tiền, cô về sau cũng không tiếp tục ghét bỏ bọn họ thân thể mềm yếu.

Giang Niệm vỗ vỗ bả vai hắn, nói: “Yên tâm, Đại tỷ nhất định mang theo các em ăn ngon uống sướng, từ hôm nay trở đi, chúng ta chính là đối tác!”

...

Đương nhiên, ban đầu bốn người bọn họ, nhặt nhạnh tích góp vẫn là gặp khó khăn lớn.

Tỉ như nói Tất Tranh, hần đầu tư đều là những bộ phim lớn hơn trăm triệu, diễn viên toàn là ảnh hậu ảnh đế người nổi tiếng, người như Giang Niệm hần cũng chỉ từ trong miệng em trai ngốc nghe nói qua: “Cái này kịch bản là thật thú vị, nhưng em cũng đừng lộn xộn, là ngại tiền tiêu vật quá ít hay sao, em cứ nói thẳng!”

Tất Lỗi: “Lại không cần quá nhiều, trước kia anh tùy tiện đều thua thiệt hơn mấy ngàn trăm triệu, lần này anh liền tùy tiện cho mấy triệu là được rồi.”

“Anh là thua thiệt không ít, nhưng mấy năm này cũng đều kiếm về, anh hiện tại cho em thêm mấy triệu, để cho em đi thua thiệt a?”

“Coi như là cho em đầu tư đi, cho em trai mua kinh nghiệm nha...”

Tất Tranh xoẹt âm thanh: “Anh là làm ăn, cũng không phải làm từ thiện, em đừng hòng lừa phỉnh anh.”

“Anh trai, anh trai ruột!”

“...”

...

Trịnh Kỳ so với Tất Lỗi tốt hơn một chút, dù sao người nhà họ Trịnh vẫn là biết Giang Niệm, bà nội Trịnh nghe nói Giang Niệm muốn làm đạo diễn quay phim, còn thật tò mò nói bà có thể hay không đi góp một nhân vật diễn diễn?

Mẹ Trịnh nói: “Ân nhân cần chúng ta đương nhiên muốn giúp đỡ, đúng không chồng?”

Cha Trịnh ưỡn lấy bụng lớn, trên cổ là khoản dây chuyền vàng giống Trịnh Kỳ: “Giúp, cái này khẳng định giúp, anh có thể học Tất gia một ít, làm chút đầu tư. Nhưng mà Kỳ Kỳ, bây giờ con là tới tìm chúng ta hợp tác, con làm người trung gian, vậy con liền phải đem hợp đồng mở phòng tốt, có vấn đề gì chúng ta không tìm Giang Niệm, chúng ta tìm con. Đến lúc đó con sẽ biết nắm đầm của cha rất cứng nha.”

Trịnh Kỳ: “...”

Âm thanh Trịnh Hạo cười truyền đến, ngồi châm chọc: “Anh liền chờ mong cuối cùng các người có thể lật ra cái gì.”

Trịnh Kỳ hừ một tiếng: “Anh chờ!”

Cha Trịnh mẹ Trịnh nghĩ thoáng ra, dù sao sớm đã có kế hoạch để khi nào Trịnh Kỳ có chút hiểu chuyện liền cho hắn một khoản tiền để chính hắn ra ngoài lập nghiệp, hiện tại bất quá là sớm mà thôi. Đến cùng là lần thứ nhất con trai muốn làm chuyện nghiêm túc, vô luận là bởi vì cái gì, bọn họ cũng là muốn ủng hộ.

Về phần Trần Hàm bên kia cũng kém không nhiều, mấy người chạy đông chạy tây, còn cầm tiền tiêu vật đem ra, đến cùng cũng góp đủ tài chính để quay chụp. Giang Niệm cũng không có nhân rồi, trừ tìm nhân viên công tác, còn đem nam nữ diễn viên chính mà cô coi trọng tìm tới, bởi vì cái kế hoạch này không phải một ngày hai ngày, trước đó lẫn nhau cũng sớm có liên hệ, bây giờ liền có thể sắp xếp, vẫn thật là đem quay phim đẩy nhanh tiến độ.

Quay chụp ngày đầu tiên, nam chính diễn, ngồi trên xe mà Trịnh Kỳ vụng trộm lấy của anh hai Trịnh Hạo Maserati mang đến, Trịnh Kỳ làm lái xe, đặc biệt thật lòng lái xe, rõ ràng có điều hòa trong xe, nhưng cái trán đều toát ra mồ hôi lạnh.

Giang Niệm nhìn xem ông kính, muốn nói quả nhiên cô biết tận dụng, biệt thự xe sang trọng liền ngay cả Hermes đều có, ngay cái tiểu tài xế cũng đều đẹp trai như thế, cô đây cũng là biết tận dụng.

Không hổ là nữ vương có sáu cái đuôi để ôm. ^^

Mà khi Giang Niệm đang chơi đùa làm phim internet của cô, bộ phim Triệu Hằng diễn cũng đã xong, bất quá hần không có lập tức trở về Đế Đô, mà là nhận được tin tức, để hần đi thử bộ phim mới của Lý Đường đạo diễn.

Mà Lý Đường chính là đạo diễn của «điệp viên».

Kỳ Á Linh mừng rỡ như điên, rốt cục cô ta cũng chờ đến!

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 43: Đại Minh Tinh Tiểu Tình Nhân (6)

Edit: An Minh Tuệ

Tuy Triệu Hằng đã đi diễn được nhiều năm, nhưng trên người hắn vẫn còn tràn ngập mơ ước thuộc về người mới, đồng thời lại còn có nhiều năm rèn luyện lắng đọng trầm ổn nội liễm, hắn mỗi một bước đều đi được rất vững vàng, không kiêu không gấp, chỉ là bởi vì chí khí nhiều năm chưa từng thực hiện, hai đầu lông mày anh tuấn liền có một tia nghiêm túc để cho người ta khó mà xem nhẹ.

Bây giờ mặc trang phục diễn vào, khí chất ôn nhuận phong lưu liền tự nhiên mà ra.

Lý Đường từng ở một buổi tiệc rượu gặp qua Triệu Hằng, lúc ấy ông liền cảm giác Triệu Hằng cùng hình tượng của Mạnh Thiên Văn trong «điệp viên» rất phù hợp, lần này chọn diễn viên, liền đề cho người ta thông báo cho hắn đến để thử vai, bây giờ xem ra, quả nhiên là thích hợp.

Lý Đường đối với Triệu Hằng rất hài lòng, đến khi hắn mặc trang phục diễn vào lại càng hài lòng hơn, mà kỹ thuật diễn của Triệu Hằng cũng không sai, dù sao cũng đã chạy không ít ở nhiều đoàn làm phim, bản thân hắn cũng luôn chú ý nghiên cứu kỹ nhân vật, mấy năm qua làm trong nghề này, kỹ thuật diễn của hắn cũng có thể đóng được vai diễn này.

Khi hắn ôm sách vở đi đến bục giảng, vừa để xuống sách giáo khoa, ánh mắt thâm thúy quét xuống dưới, khí chất cả người đều bộc lộ ra, bất kể là nhìn bên ngoài hay trong máy quay, cơ hồ cũng không có điểm gì có thể bắt bẻ.

Lý Đường liên tục gật đầu, ông rất hài lòng về Triệu Hằng, biên kịch đối với Triệu Hằng cũng hết sức hài lòng.

Dù sao đây cũng là một tác phẩm lớn của Lý Đường, đầu tư hơn trăm triệu, nhưng nhà sản xuất nhà đầu tư lại muốn diễn viên đang nổi tiếng đến đóng, ví dụ như một số diễn viên nam đang nổi tiếng gần đây, nhân vật nữ chính là Thị Hậu có uy tín lâu năm, nhất định khi quay xong có thể hấp dẫn không ít người!

Lý Đường mặc dù là đạo diễn, nhưng quyết định của ông chưa chắc các nhà đầu tư đã đồng ý, nhà đầu tư muốn đầu tư, điều đầu tiên nghĩ đến sẽ là lợi nhuận, bọn họ muốn chọn người đang nổi tiếng, lưu lượng fan hâm mộ đều phải nhiều như mình tinh, sẽ không quan tâm diễn viên đó có thích hợp với nhân vật hay không, Triệu Hằng chỉ có chút fan hâm mộ, nhưng hắn không nổi tiếng, không có sức ảnh hưởng lớn...

Lý Đường lại không nghĩ cứ thế từ bỏ, càng tiếp xúc cùng Triệu Hằng, lại thấy hình bóng Mạnh Thiên Văn trong lòng của ông cùng với Triệu Hằng càng giống nhau.

Từ lúc đó hai ý kiến đưa ra bắt đầu giằng co.

Triệu Hằng đối với việc lần này không khỏi cũng có chút khản trương, không chỉ bởi vì «điệp viên» là một kịch bản tốt, mà tính cách của nhân vật Mạnh Thiên Văn này ở trên phim ảnh rất khó thấy được trong nhiều năm qua, cũng bởi vì đạo diễn Lý Đường ở trong vòng rất nổi danh, hắn đã xem những tác phẩm trước đó của Lý Đường, hắn đã sớm muốn hợp tác với Lý Đường, bây giờ có cơ hội này, tự nhiên nghĩ muốn đạt được. Đương nhiên, sau khi hợp tác với Lý Đường xong, hắn chỉ cần không như xe bị tuột xích, kỹ thuật diễn sẽ được nhiều người công nhận, chuyện này đối với cuộc sống diễn viên của hắn chính là một bước ngoặt lớn!

Triệu Hằng nghĩ muốn đạt được «điệp viên», đương nhiên Tinh tú cũng là như thế.

Xác thực những năm này Tinh tú nuôi dưỡng không ít Thị Hậu Thị Đế, nhưng mấy năm nay lại có chút theo không kịp, ở bên trong thể hệ diễn viên trẻ tuổi, bọn họ cũng đã đào tạo rất nhiều nam diễn viên, nhưng một người thật sự nổi tiếng cũng không có, có thể không nóng này sao? Bây giờ đạo diễn Lý Đường cùng «điệp viên» vừa vận cho bọn họ cơ hội!

Chính là bởi vì đều biết cơ hội này khó có được, tự nhiên Tinh tú cũng hành động.

So sánh ra, ngược lại người biết trước tương lai là Kỳ Á Linh lại rất thư giãn vui vẻ, không giống với Triệu Hằng cùng công ty đang cảm thấy khản trương, dù sao nhân vật Mạnh Thiên Văn này trừ Triệu Hằng ra thì cũng không ai có thể đóng.

Mặc dù có Giang Niệm là ngoài ý muốn, nhưng phần lớn mọi việc đều phát triển theo hướng tương lai mà cô ta biết, cô ta đã dựa vào việc biết trước về thị trường chứng khoán mà kiếm được không ít tiền, mua không ít đồ dùng xa xỉ, chi tiêu tài chính của cô ta không quá nhiều, bằng không thì cô ta đã đổ thêm nhiều vào chứng khoán, có khi tiền đã gấp mấy lần!

Lúc đầu cô ta đem nhà ở đi cầm cố, sau đó mang tiền đổ vào thị trường chứng khoán, lấy một nửa tiền lãi ra, còn lại tự nhiên lại đổ vào thị trường chứng khoán. Hướng chỉ Triệu Hằng cũng sắp nổi tiếng, đến lúc đó tiền cô ta có được không phải chỉ có chút ấy? Lại nói Triệu Hằng nhất định sẽ nổi tiếng, cô ta cũng không lo lắng sẽ xuất hiện việc gì ngoài ý muốn, đồng thời đã bắt đầu liên lạc với hai nam diễn viên trong tương lai sẽ nổi tiếng, đến lúc đó trong tay

cô ta không chỉ không thiếu cái gì, còn sẽ trở thành kim bài người đại diện!

"Chị Kỳ, chị cảm thấy đề nghị này thế nào?"

"... Chị cảm thấy có thể." Kỳ Á Linh lấy lại tinh thần, mới nhớ tới cô ta còn đang ở trong công ty thảo luận về bộ phim mới của Triệu Hằng, mỉm cười nói, "Đạo diễn Lý Đường đối với A Hằng của chúng ta rất hài lòng, tiếng nói của ông ấy đương nhiên sẽ rất có trọng lượng, chỉ cần đạo diễn Lý Đường kiên trì, tin tưởng rằng bên kia đầu tư sẽ đồng ý. Khoảng thời gian này A Hằng có thể suy nghĩ về kịch bản nhiều một chút, để đạo diễn Lý Đường tin rằng quyết định của ông ấy không có sai, em mới là diễn viên thích hợp với Mạnh Thiên Văn nhất!"

Ngược lại cô ta nói chuyện đúng là giọt nước không lọt, con mắt Triệu Hằng nhắm lại, nhìn người đang ngồi ở ghế tổng giám đốc Ngô, nói: "Kịch bản em đã suy nghĩ rất kỹ, nhưng em thấy bên phía nhà sản xuất cùng phía đầu tư đối với em có ý kiến rất lớn, em lo lắng khả năng đạo diễn Lý chịu không được áp lực..."

Kỳ Á Linh nghĩ Triệu Hằng là buồn lo vô cớ, cười trấn an nói: "Không đâu, em yên tâm, chị nhìn lần này có thể thành công."

Cô ta biết, không bao lâu nữa, đạo diễn Lý Đường sẽ mang tin tức tốt đến, giống như mọi chuyện ở kiếp trước.

Triệu Hằng đáp một tiếng, nhưng trên mặt cũng không có vì vậy mà buồn lòng: "Chị Kỳ nắm chắc như vậy có phải là nghe được tin tức gì, có phải là chị đã gặp qua nhà đầu tư bọn họ đồng ý nhà ra rồi? Trước đó em còn nghe đạo diễn Lý Đường nói ông ấy rất khó khăn, không nhất định có thể quyết định được là em, để cho em đừng ôm hi vọng quá lớn..."

Kỳ Á Linh: "... Không đâu, đạo diễn Lý Đường hài lòng em như vậy cơ mà."

Triệu Hằng bộ dáng vẫn có chút lo lắng, bất đắc dĩ nói: "Đạo diễn Lý hài lòng về em như vậy đương nhiên không còn gì tốt hơn, nhưng cũng đã qua mấy ngày, vẫn không khỏi để cho em có chút bận tâm. Chị Kỳ chị có làm gì không? Bên kia đạo diễn Lý đang cực lực thuyết phục, tự nhiên chúng ta bên này cũng không thể ngốc ngốc mà chờ được, cơ hội lần này khó có được, bỏ lỡ còn không biết lúc nào có thể có một cơ hội tốt như vậy nữa."

Tổng giám đốc Ngô gật đầu: "A Hằng nói đúng, Á Linh, tôi thấy cô mấy ngày nay cũng đang bận, chuyện này xử lý như thế nào rồi? Hẳn là hẹn được lịch ăn cơm rồi? Bọn họ có hay không nhà ra?"

Kỳ Á Linh căng thẳng trong lòng, cô ta chỉ đợi đến lúc Lý Đường mang tin tức tốt đến, làm sao còn hao tổn nhiều tâm trí đi chạy quan hệ? Khó sở nói: "Em cũng đã thử hẹn gặp, nhưng căn bản là bọn họ không đồng ý gặp em, em cũng không có cách nào..."

Tổng giám đốc Ngô nhíu mày càng sâu, ông năm nay hơn bốn mươi tuổi, ở trong vòng hỗn lầu như vậy, người muôn hình muôn vẻ thấy cũng nhiều, chút tâm tư nhỏ kia của Kỳ Á Linh đúng thật là không thể lừa được ông, vừa rồi lúc đang họp không biết tâm tư của cô ta đã chạy đến chỗ nào, bây giờ khó khăn lắm mới có một cơ hội tốt như vậy, vẫn là một nhân vật mà nhiều người muốn tranh đoạt, thủ đoạn của những công ty khác thì chồng chất, chen vô đầu muốn đi vào, bây giờ Triệu Hằng có đạo diễn coi trọng đã chiếm được ưu thế, ngược lại Kỳ Á Linh lại tốt, không nghĩ đến việc mượn quan hệ mà muốn trực tiếp đem nhân vật cảm xuống, thế mà chỉ nói một câu không có cách nào? Vậy mà vừa rồi tâm hồn còn chạy đi chỗ nào?!

Không có cách nào chính là không có năng lực thể hiện, ngay cả mặt mũi người ta còn không thể gặp được, đó cũng không phải là vấn đề mà một câu không có năng lực có thể nói rõ.

Sau chuyện này ngược lại là có thể thấy được Kỳ Á Linh mang mấy diễn viên nhỏ không nổi tiếng còn có thể, nhưng đến thời điểm cần năng lực, cô ta lại không làm được.

Bây giờ Triệu Hằng đã là đối tượng trọng điểm mà tổng giám đốc Ngô chú ý, nếu như nhân vật này có thể lấy xuống, về sau địa vị của Triệu Hằng khẳng định không phải bây giờ, chỉ ít hiện tại hẳn đã cảm thấy đem Triệu Hằng giao vào trong tay Kỳ Á Linh cũng không phải là một chuyện khiến người khác yên tâm.

Cuối cùng thời điểm ra khỏi phòng làm việc, Triệu Hằng không để lại dấu vết nhìn tổng giám đốc Ngô mất lộ ra suy nghĩ sâu xa, thu lại thâm ý trong đáy mắt.

Sau khi hẳn được đạo diễn Lý Đường coi trọng, biểu hiện của Kỳ Á Linh rất vui vẻ, hoặc là nói tất cả nhân viên làm việc bên cạnh hẳn đều rất vui vẻ, chỉ là bọn họ vui vẻ nhưng bên trong còn có khăn trương cùng lo lắng, dù sao họp đồng kia cũng chưa có ký được, kết quả cuối cùng như thế nào ai cũng không dự đoán trước được bất ngờ. Tương phản Kỳ Á Linh vui vẻ liền thư giãn thích ý rất nhiều, tựa hồ cô ta tuyệt đối không lo lắng cùng khăn trương, hoặc là bởi vì biểu hiện của cô ta quá mức tự tin, nhưng nhẹ nhàng như vậy ở trong mắt Ngô tổng nhìn ra thì chính là lười biếng, là đối với công việc lơ là.

Triệu Hằng muốn đòi Kỳ Á Linh đi cũng không dễ dàng, dù sao cô ta cũng là người do công ty sắp xếp, không có phạm rõ ràng lỗi sai lớn nào, làm sao có thể bởi vì mấy câu của hẳn liền thay đổi người? Chẳng lẽ muốn nói Kỳ Á Linh xóa tin nhắn của hẳn? Việc này chỉ sợ ở công ty xem ra là chuyện bình thường, căn bản không thể lấy ra làm lý do.

Nhưng bây giờ lại khác, chỉ cần tổng giám đốc Ngô coi trọng hẳn, vậy chỉ ít ông ấy sẽ cân nhắc Kỳ Á Linh đến cùng có phải là một người có năng lực hay không.

Rất hiển nhiên, cô ta không phải.

...

Mấy lần họp về sau, ngẫu nhiên Triệu Hằng cũng sẽ như hôm nay nói một câu như vậy, Kỳ Á Linh không cảm thấy có cái gì, một mực trấn an Triệu Hằng không cần lo lắng, nhân vật Mạnh Thiên Văn này sớm muộn là của hắn, dưới cái nhìn của cô ta là đã tính trước mọi việc, ở trong mắt tổng giám đốc Ngô liên thành tự tin mù quáng, ông lạnh lùng hừ một tiếng, đối với Kỳ Á Linh càng thêm bất mãn hơn, mà một bên khác ông cũng tìm quan hệ để liên lạc cùng với mấy nhà sản xuất nhà đầu tư bên kia, dựa vào Kỳ Á Linh, chỉ sợ món ăn cũng đã lạnh.

Đương nhiên mặc dù Triệu Hằng có đối phó với Kỳ Á Linh, nhưng hắn cũng rất lo lắng có thể hay không được diễn nhân vật trong « điệp viên », trừ xem kịch bản, cũng cùng Ngô tổng, đạo diễn Lý cùng mấy nhà sản xuất giám chế nhà đầu tư bên kia gặp mấy lần, trong lòng không có gì chắc chắn.

Mọi việc một mực không có quyết định xuống, đương nhiên Triệu Hằng cũng không về được Đế Đô, trước đó nói làm xong sẽ nghỉ ngơi mấy ngày ở bên cô tự nhiên là không được, mỗi ngày chỉ có thể cùng Giang Niệm gọi gọi điện thoại nói lên nỗi nhớ tình yêu.

Giang Niệm cũng không cảm thấy có vấn đề gì, bởi vì chính cô cũng bề bộn nhiều việc, không chừng Triệu Hằng trở về cũng là cô không có thời gian ở cùng hắn.

« Tôi cùng năm triệu yêu hận tình thù » đã khai máy, ngày hôm nay muốn quay chính là lần đầu gặp gỡ của nam nữ chính, nữ chính đau chân, nam chính đi ngang qua đúng lúc đỡ cô dậy, sau đó liền cạ sát sinh tình cảm, sau đó sẽ có chuyện lên lút ở bên nhau.

Nam chính dù sao cũng là một người thành công, mua được Maserati Rolls-Royce, vậy tự nhiên quần áo cũng không thể quá khó nhìn, Giang Niệm cầm tiền đầu tư trong tay hầu như đều mang đi mua máy quay phim, thiết bị, còn lại tiền thì dùng làm kinh phí quay chụp, mỗi ngày còn phải quan tâm hai mươi người bọn họ ăn uống ngủ nghỉ, tự nhiên không có tiền để thuê đồ vét cao cấp cho nam chính, mà bởi vì đoàn làm phim này của bọn họ đều không có tiếng tăm gì, cũng không có kéo được nhà tài trợ lớn nào đến, bản thân làm tạo hình quần áo mấy đàn em kim chủ lại có đất dụng võ.

Tất Lỗi có một anh trai có tiền là Tất Tranh, trong nhà Trịnh Kỳ cũng có hai anh trai tài giỏi, âu phục cao cấp kia chính là thứ không thiếu nhất, nói ít thì trong nhà cũng có chừng trăm mười bộ, lên lút cầm hai bộ đi, hình như cũng là có thể, mang quần áo đi còn giống như thiếu chút gì đó, liền lại cầm thêm đồng hồ cùng giày da cả vạt kẹp cả vạt, trọn vẹn đầy đủ, Trần Khánh cảm giác mình giống như dạng chó hình người.

Thợ trang điểm phun sáp lên tạo kiểu tóc cho cậu, đừng nói, nhìn đúng thật là đẹp trai!

Trần Khánh ho khan một cái, đứng đấy không dám ngồi, một bộ đồ này trên người cậu nói ít cũng gần trăm mười vạn, còn có trên cổ tay cậu cái đồng hồ Vacheron Constantin... Rõ ràng Giang Niệm khóc rất lâu với cậu, nói cô thật nghèo thật nghèo thật nghèo, cũng chỉ có mấy trăm để dùng, tất cả tiền đều lấy ra quay phim, cũng không có kéo được tài trợ hay nhà đầu tư gì cả, tiền trả cho diễn viên khẳng định là không có bao nhiêu, tất cả mọi người đều là bạn học thông cảm cho nhau một chút nha.

Thông cảm liên thông cảm, dù sao cái kịch bản này cậu xem liền rất có ý tứ, bây giờ phim internet vừa mới nóng, cậu tin tưởng nếu như Giang Niệm quay tốt, hiệu quả hẳn là sẽ không quá kém, quan trọng nhất chính là cậu mấy năm nay làm diễn viên cũng không có nổi tiếng, Giang Niệm làm người cũng không tệ, coi như là tham dự hữu nghị.

Cậu đang suy nghĩ, liền thấy Tất Lỗi ưỡn ngực nhỏ đứng ở trước mặt Giang Niệm nói: "Đại tỷ, em trộm hai bộ quần áo của anh trai em mang đến, chị xem có thể kiên trì được hai ngày hay không?"

"Sẽ không bị phát hiện?"

"Đại tỷ yên tâm, anh em có mới nói cũ còn thích phô trương lãng phí, bình thường mặc mấy lần anh ấy liền không mặc nữa."

"Vậy là tốt rồi." Giang Niệm vỗ vỗ bả vai cậu, một mặt thành khẩn nói: "Vắt và cho em, tất cả mọi việc phải cẩn thận, sau khi quay xong em lại vụng trộm trả về rồi đổi lại hai bộ mang đến! Không được lặp lại nha."

Tất Lỗi: "Đại tỷ yên tâm!"

Trần Khánh: "...?!"

Trần Khánh đương nhiên nhận ra Tất Lỗi, ở trong vòng này ai không biết tiểu vương tử Tất Lỗi, Tất Lỗi nổi tiếng như vậy, cũng là bởi vì anh trai của cậu Tất Tranh là điển hình nhà giàu mới nổi, hắn đầu tư chưa từng nương tay, cũng không ít tiểu minh tinh muốn trèo lên Tất Tranh, dù sao Tất Tranh nâng đỡ người cũng là không nương tay... Bây giờ cậu không có trèo lên cành cây cao của Tất Tranh, nhưng có thể mặc được quần áo của Tất Tranh sao?:)

A, còn không chỉ có như vậy, còn có tiểu thiếu gia Trịnh gia làm tài xế cho cậu, tiểu thiếu gia Trần Gia làm bảo vệ nhà cho cậu.

Đây tuyệt đối là sắp đặt quá xa hoa.

So với Trần Khánh, nữ chính là Tống Hàm Hàm liền có chút rùng mình, trên người cũng không có cái gì là hàng hiệu, nhẹ nhàng giống như rau xanh, điểm sáng duy nhất chính là đáng đáp cô tốt, mặc lại quần áo bình thường ở trong máy quay nhìn cũng không có khó nhìn lắm, cũng coi như là một loại an ủi.

Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm vừa đến đoàn làm phim liền bị Maserati cùng Vacheron Constantin làm cho rung động, còn tưởng rằng Giang Niệm nói "Đây là một đoàn làm phim rất nghèo khó" là nói đùa, nhưng là ở cùng nhau tiếp xúc được hai ngày, bọn họ phát hiện đoàn làm phim này là nghèo thật sự, nhân viên công tác liền chỉ có mười mấy người, còn thường xuyên là một người làm nhiều công việc, có đôi khi diễn viên quần chúng cũng không cần mời, tự mình liền lên, bọn họ còn thấy những người đó đều cùng Giang Niệm rất quen, rõ ràng nghèo như vậy nhìn cũng không có tiền đồ gì, nhưng tất cả đều đồng ý đi theo cô làm, nhìn còn thật vui vẻ, bất luận nhiều khổ nhiều mệt mỏi thế nào, một câu oán giận khó chịu đều không có.

... Xem ra cái miệng đỏ của Giang Niệm lừa gạt không ít người đơn thuần giống cậu đến đây.

Đặc biệt làm cho Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm ngoài ý muốn nhất chính là đoàn làm phim lại còn tự mình làm cơm, trước đó bọn họ còn tưởng rằng là để ăn uống lành mạnh bảo vệ môi trường, về sau mới biết được làm cơm cho hai mươi mấy người chỉ cần thuê một bác gái là đủ rồi, cái này so sánh với việc lúc nào cũng đi mua cơm hộp là tiết kiệm được một số tiền lớn.

Liền ngay cả thời điểm quay phim đạo diễn Giang cũng đã nói, vì tiết kiệm chi phí, số lần NG tuyệt đối không thể quá nhiều, hai người diễn viên chính phải thắng lưng mà học thuộc kịch bản, NG nhiều một lần thì sẽ phải ăn nhiều một lần dưa muối cùng bánh bao!

Bọn họ càng là ở trên bàn cơm liền nhìn thấy đạo diễn Giang của bọn họ lay lay quyền vớ nhỏ sần đến trắng đầu, nghèo a, là nghèo thật sự a.

Bọn họ ở bên trong biệt thự đang ngồi ăn cơm, muốn nói rằng thời gian này bọn họ sống rất là gian khổ khó khăn đâu?

Đương nhiên dù nghèo, nhưng kịch bản vẫn phải quay, mỗi ngày Trần Khánh đều mặc không phải là âu phục mà Tất Lỗi trộm được thì chính là giày da mà Trịnh Kỳ trộm được, ngồi trên xe Maserati hoặc Porsche mà tiểu thiếu gia vụng trộm mang đi, mỗi ngày ra vào biệt thự, còn có cơ hội đi một chuyến đến tòa nhà văn phòng của Trịnh gia, ừ, lúc này đã gọi là Thâm thị! Còn đứng ở trong văn phòng của tổng giám đốc Trịnh gia, thời điểm cậu ngồi ở trên cái ghế lớn này biểu hiện ra tự do phóng khoáng, trái tim nhỏ đều run.

Lúc ấy Trần Khánh mới biết được, hóa ra đại danh đình đình Trịnh gia kỳ thật cũng không có đáng sợ như bên ngoài truyền ra như vậy, đặc biệt là đáng về cha Trịnh ưỡn lấy bụng, cổ đeo dây chuyền vàng thô cười ha hả nhìn còn rất thân thiết.

Tự dung lại một lần đổi mới về việc cậu đối với cái nghèo khó mà cậu biết, không đúng, phải nói là đổi mới của cậu đối với Giang Niệm mà cậu quen biết.)

Có thể nói Giang Niệm là đem tất tần tật mọi thứ sử dụng đến mức tối đa!

...

Giang Niệm ở đoàn làm phim chạy mấy năm, đối với lần này quay phim cũng là rất rõ ràng, mọi thứ đều làm rất nhanh, chính là tiền cũng đi nhanh, để tóc cô rơi không ít, phần diễn yêu đương lúc đầu cũng quay xong, nam chính giàu có cũng đã thể hiện đủ rồi, bên này mẹ chồng xấu liền vào đoàn phim.

Diễn mẹ của nam chính chính là bạn cũ của Giang Niệm, hai người thường xuyên ở đoàn làm phim gặp nhau, lần đầu tiên gặp liền quen thuộc, lần này nghe nói Giang Niệm lần thứ nhất làm đạo diễn, không nói hai câu liền đồng ý sẽ đến ủng hộ.

Chưa nói xong thật là khéo, vừa vặn mẹ Trịnh cũng đến xem đoàn làm phim, mẹ Trịnh vịn bà nội Trịnh, bước chân đi trên đường nhẹ nhàng như gió, trong tay vác theo túi Hermes, còn đặc biệt để cho người mang cà phê đồ uống lạnh cùng hoa quả đến: "Cô nhìn các cháu một ngày vội vàng cực khổ như thế, đặc biệt tới thăm các cháu một chút, mang cho các cháu chút đồ ăn."

Đương nhiên là Giang Niệm vô cùng vui vẻ, cảm ơn mẹ Trịnh lại cảm ơn bà nội Trịnh, Trịnh Kỳ ở bên cạnh đang mặc quần áo của nhân viên phục vụ quán cà phê còn có chút tiếc nuối, "Mọi người sao lại đến đây?"

Mẹ Trịnh vui vẻ nói: "Chúng ta là đến xem Niệm Niệm quay phim, cũng không phải tới thăm con, con cũng đừng tự mình đa tình."

Trịnh Kỳ: "... Vậy ạ."

Kỳ thật, mấy ngày gần đây mẹ Trịnh và bà nội Trịnh thật sự rất vui vẻ, không vì những cái khác, cũng chỉ bởi vì con trai từ trước đến nay ham chơi, không đi chơi không đi nhảy disco đua xe, càng không có chuyện hai ba ngày mà không thấy bóng dáng đâu, mỗi ngày trời chưa sáng đã rời giường để đến đoàn làm phim « năm triệu » của Giang Niệm, tối muộn mới về nhà rồi lại lăn ra giường ngủ, mệt mỏi cùng chó con giống nhau, cho dù có tâm tư khác cũng không có nhiều sức lực mà đi làm.

Nghe nói mấy thằng nhóc của Trần Gia, Tất gia kia cũng thế, chỗ này của Giang Niệm đều thành căn cứ địa của bọn nó, nhóc con thú trong nhà khó được ngoan như vậy, cho nên coi như thỉnh thoảng nó có vụng trộm mang hai bộ quần áo lái một cái xe sang trọng ra ngoài mọi người cũng có thể làm như không nhìn thấy, còn có thể vụng trộm trợ giúp một chút. Con trai lớn con trai hai trong nhà nếu mà dám nói một câu, hai người sẽ là người đầu tiên che dấu.

Đương nhiên mẹ Trịnh cũng nghe nói không ít việc, tin đồn liên quan đến con trai của mình, những người trong vòng kia đều đang nói Trịnh Kỳ, Tất Lỗi, Trần Hàm mấy người là ăn no rồi không có chuyện làm, làm cậu ốm khỏe mạnh không thích làm, lừa tiền trong nhà để đầu tư một bộ phim không nói, còn ờ lại đó làm chần chạch việc vặt vãi, xem xét chính là một cuộc làm ăn lỗ vốn, cũng không biết ở đây có cái gì tốt mà lãng phí nhiều tinh lực như vậy, đây không phải chuyện để cho người ta chế giễu sao?

"Tôi thấy bọn nó chính là người ngốc nhiều tiền, có tiền không có chỗ tiêu, chờ lấy, bọn nó sẽ hối hận thôi."

"Tôi nghe nói bộ phim kia là một đạo diễn mới quay, mời diễn viên chả biết là ai, toàn bộ đoàn làm phim đều không nhiều hơn 100 người, mấy người nói có thể quay ra được bộ phim tốt sao?"

"Sợ là quay cho mình làm kỷ niệm?"

Bình thường mấy người Trịnh Kỳ, Tất Lỗi, Trần Hàm cũng đùa nghịch uy phong không ít, là một đám Tiểu bá vương, bây giờ lại đi làm mấy việc kia, làm

không ít người cho là vì nhảm chán, còn một lần vì vậy mà thành trò cười trong vòng.

Mẹ Trịnh cũng nghĩ thoáng ra, những người này đều không có kiến thức, đương nhiên cũng không nhìn được mà tức giận, thằng con trai trời đánh của mình đều biết cố gắng như thế, còn các người vẫn đang sống phóng túng có tư cách gì nói người khác?

Lần này tới, cũng là nghĩ tới xem một chút, cho con trai của mình cổ vũ động viên.

Không nghĩ tới lần này đến không chỉ có thấy một chút mới mẻ, động viên cho con trai, còn có thể làm diễn viên quần chúng trong quán cà phê nữa, bà nội Trịnh vui vẻ cười đến nỗi răng giả đều muốn rơi, đặc biệt là thời điểm nhìn thấy cháu trai ngoan của bà đang làm nhân viên phục vụ bưng cà phê, còn kém chút nữa là đưa tay sờ vào cháu trai nói cháu trai thật ngoan! Bất quá bà nội Trịnh vẫn là rất có tinh thần diễn viên, bà chỉ mò một tờ tiền đồ cho cháu trai ngoan làm tiền tip.

Nhân viên phục vụ Trịnh: "..."

Mẹ Trịnh: "..."

Giang Niệm: "..."

Quay phim: "..."

Tất Lỗi & Trần Hâm & đám người: "..."

Nhân viên phục vụ Trịnh dù sao cũng là diễn qua không ít nhân vật quần chúng, cậu tính táo nhận lấy: "Cảm ơn bà." Liền bưng khuôn mặt đẹp trai cao lãnh tức giận đi xa.

Bà nội Trịnh nài nài: "Ài, cháu trai đáng yêu!"

Phốc --

Nhân viên phục vụ Trịnh chân vừa bước một bước lao đảo kém chút ngã sấp xuống.

Đám người: "... Khụ khụ!"

Giang Niệm cũng không nhìn được ho khan một cái, bà nội Trịnh không hổ là bà nội Trịnh, còn rất có linh khí, cũng không có tạp nham, bên kia mẹ của nam chính Diêu nữ sĩ đem túi Hermes để ở một bên, cao quý lại ưu nhã nhìn nữ chính nói: "Bác tới gặp cháu là bởi vì cái gì, cháu nên rõ ràng, đúng không?"

Bà cầm một tờ chi phiếu năm triệu để lên bàn.

...

...

Lần này quay rất thuận lợi, lúc đầu Giang Niệm còn có chút bận tâm về việc phô trương không đủ, nhưng mẹ Trịnh cùng túi Hermes của mình vừa xuất hiện, lo lắng của Giang Niệm cũng bị đánh bay, bây giờ xem xét, khí thế kia của mẹ của nam chính là trọn vẹn.

- - Toàn người đều là hàng hiệu, tuyệt đối chính là phu nhân nhà giàu không thể nghi ngờ.

Diêu nữ sĩ sau khi quay xong cũng không nhìn được cùng Giang Niệm nói: "Tớ còn là lần đầu tiên cảm đạo cụ chân thật như thế."

Giang Niệm vỗ vỗ bả vai cô, để cho cô chó kinh ngạc, mấy cái này đều không tính là gì, đoàn làm phim của cô mặc dù rất nghèo, nhưng nghèo cực kỳ có phong cách.

Đội đến tối kết thúc công việc, mẹ Trịnh còn vung tay lên mời toàn nhân viên đoàn làm phim cùng nhau ăn cơm, Giang Niệm đương nhiên rất vui vẻ đi, dù sao cũng là tiết kiệm một bữa tiền cơm đâu, thịt muối cũng là thịt.

Bất quá cô ngược lại là không nghĩ đến, ban đêm Trịnh Kỳ đưa cô về nhà, thế mà Triệu Hằng cũng quay về rồi, còn vừa vặn đúng lúc gặp phải Trịnh Kỳ đưa cô trở về.

Thời gian đầu dự định trở về bây giờ còn muộn hơn nửa tháng.

Lúc này hắn không chỉ ký được kịch bản của « điệp viên », còn như ước nguyện của hắn thay đổi Kỳ Á Linh đi, công ty đã sắp xếp cho hắn một người đại diện uy tín lâu năm là lão Ngụy, Triệu Hằng trước đó có cùng lão Ngụy tiếp xúc qua, làm người xử lý cũng không tệ lắm, chỉ ít so với Kỳ Á Linh còn tốt hơn rất nhiều, Triệu Hằng tự nhiên không có phản đối.

Kỳ Á Linh lại vì chuyện này mà giận điên lên, cô ta mãi mới chờ đến lúc Triệu Hằng nhận kịch bản « điệp viên », mắt thấy Triệu Hằng sắp một lần là nổi tiếng, dựa vào cái gì đem cô ta đá đi?

Đáng tiếc biểu hiện của Kỳ Á Linh vào mấy lần trước đã để tổng giám đốc Ngô thất vọng. Triệu Hằng càng không có khả năng nói giúp cho Kỳ Á Linh, cho nên bất luận Kỳ Á Linh làm cái gì, việc này đã là kết quả đã định.

Kỳ Á Linh nghĩ mãi mà không biết vì sao mọi việc sẽ phát triển trở thành dạng này, cô ta chỉ có thể nghĩ đến Giang Niệm, chỉ có Giang Niệm so với trí nhớ của cô ta là thay đổi, khẳng định là do cô động tay động chân!

Huống chi khoảng thời gian này cô ta cũng nghe nói không ít chuyện liên quan đến Giang Niệm, ví dụ như cô cùng mấy thằng nhóc Trịnh, Tất, Trần kia rất thân cận, còn nhờ vào bọn họ đầu tư để quay một bộ phim internet đầu tiên Văn Văn.

Kỳ Á Linh liền muốn tìm cơ hội cùng Triệu Hằng tâm giao, nhưng lại hết lần này tới lần khác tìm không thấy cơ hội, lần này cô ta nghe nói Triệu Hằng trở về Đê Đồ, cô ta sớm biết nơi ở của Triệu Hằng, liền đến đây chờ, quả nhiên cô ta đã chờ được Triệu Hằng đã vậy ông trời còn giúp cô ta, thế mà gặp đúng lúc Trịnh Kỳ đưa Giang Niệm trở về!

Đã muộn như thế này, cô nam quả nữ, có thể nói ra không có ít chuyện a?

Kỳ Á Linh nhìn Trịnh Kỳ phía xa sau khi xuống xe tự mình mở cửa xe cho Giang Niệm, cô ta nhìn Giang Niệm lúc đi xuống xe giống như là công chúa được người ta nâng niu, khó chịu trong lòng, lại nhìn thấy đáy mắt thâm thúy của Triệu Hằng nhìn Giang Niệm cùng Trịnh Kỳ, nhìn không được nói: "Trong vòng đều đang đồn Trịnh Kỳ đối tốt với Giang Niệm một mực khẳng khái, là bởi vì cậu ta thích Giang Niệm. Bây giờ nhìn xem, giống như Giang Niệm cũng có ý tứ với Trịnh Kỳ?"

Triệu Hằng nhú mày: "Tại sao chị lại ở chỗ này?"

Kỳ Á Linh ôn nhu nói: "A Hằng, chị đến đây tự nhiên là tìm em rồi rồi. Nhưng là em nhìn xem, em ở bên ngoài khổ cực như vậy, Giang Niệm đang làm cái gì? Điều đã muộn như vậy, cô ấy còn ở cùng Trịnh Kỳ giống như là không để ý gì vậy?"

Kỳ Á Linh tin tưởng, không có một người đàn ông nào chấp nhận khi nhìn thấy người phụ nữ của mình cùng một người đàn ông khác có quan hệ thân mật như vậy.

Trong lòng cô ta âm thầm đắc ý, lại một lần nữa nhìn về phía Giang Niệm cùng Trịnh Kỳ cách đó không xa, lại đột nhiên thấy cửa sau xe cũng bị người đẩy ra, Tất Lỗi xuống xe trước, sau đó là Trần Hàm, cuối cùng là Trần Khánh, mấy người đều là bộ dáng thân thiết nhưng lại có thêm cung kính.

Sau đó đồng thanh nói: "Đại tỷ cẩn thận, Đại tỷ đi thông thả, Đại tỷ gặp lại."

Triệu Hằng: "...!!!"

Kỳ Á Linh: "...???"

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Đại Minh Tinh Tiểu Tình Nhân (7)

Edit: An Minh Tuệ.

... Đại tỷ? Đại tỷ cái gì?

Kỳ Á Linh vụn vụn không nghĩ đến chuyện có thể xảy ra như vậy, hạ gục được một đứa Trịnh Kỳ coi như xong, lại còn liên tiếp hạ được thêm mấy đứa nữa? Một người là Tất Lỗi một người là Trần Hàm, còn có một người nữa... Giống như là Trần Khánh? Một tiểu minh tinh trong tương lai nhờ vào một bộ phim thần tượng mà hot lên, cũng chính là diễn viên mà một thời gian ngắn nữa cô ta định đi ký hợp đồng.

Tất cả biểu hiện âm thầm đắc ý của cô ta đều cứng ở trên mặt, trừng to mắt, không dám tin nhìn Giang Niệm giống như nhìn quái vật.

Cái này... Vì sao tất cả mọi việc đều không giống như cô ta nghĩ?!

Triệu Hằng cũng là một bộ dáng có chút ngoài ý muốn, hần nhú mày cười khẽ một tiếng, thân nhiên nói: "Chị Kỳ, chúng ta ở trong cái vòng này nhiều năm như vậy, cũng phải biết những tin đồn chưa chắc đã là thật, tin đồn bậy thì chỗ nào cũng có, nhưng nếu không hiểu rõ được mọi việc, tùy tiện tin vào những tin đồn đó, còn lấy nó để chửi bới người khác, đây giống như không phải chuyện mà một người thông minh biết suy nghĩ nên làm?"

Cũng bởi vì năng lực làm việc của Kỳ Á Linh không đủ, lại không đủ thông minh mới bị tổng giám đốc Ngô bỏ qua, giờ phút này lại bị Triệu Hằng nói ra, trong nội tâm cô ta vừa xấu hổ vừa tức buồn bực, cãi: "Mặc dù có nhiều người, nhưng cũng không thể chứng minh Giang Niệm cùng Trịnh Kỳ không có gì, không chừng những người kia là để che dấu? A Hằng, em đừng bị Giang Niệm lừa gạt!"

Triệu Hằng nói: “Em cùng với Giang Niệm nhiều năm như vậy, em so với ai khác đều biết cô ấy không phải là loại người mà chị đang nói kia, bất luận như thế nào em đều tin tưởng cô ấy, huống chi coi như bị lừa, em cũng vui vẻ chịu đựng. Còn có, dù sao việc này cũng là chuyện riêng của em và Giang Niệm, cũng không cần chị Kỳ phí sức quan tâm.”

Kỳ Á Linh một hơi nghẹn, dùng ánh mắt chỉ tiếc rên sất không thành thếp nhìn Triệu Hằng, cô ta đều không rõ đến tốt cùng là vì cái gì, người đàn ông này cả hai đời đều đối với Giang Niệm khăng khăng một mực, đây là đàn ông sao?

“A Hằng, em suy nghĩ thật kỹ đi, căn bản Giang Niệm không có tài hoa gì, liền tùy tiện quay một bộ phim internet nát mà thôi, nghe nói ngay cả một người tài trợ tử tế còn không tìm được, nhưng lại được Trịnh Kỳ giúp đỡ liệu bên trong sẽ không có nguyên nhân sao? Khẳng định là Giang Niệm đã làm chuyện gì mà người khác không biết!”

Sắc mặt Triệu Hằng nghiêm một chút, giọng nói lạnh lùng: “Tiểu thư Kỳ Á Linh, đừng nghe vài câu tin đồn liền coi bản thân mình thấy được sự thật, dăm ba câu liền có thể chửi bới một người cô gắng, nói cẩn thận!”

Triệu Hằng không nổi giận, nhưng toàn thân hần tỏa ra khí lạnh, môi mỏng khẽ mím mảy nhíu lại cả người liền toát ra khí thế không giận tự uy, sự lạnh lùng trong mắt kia giống như băng lạnh, đâm vào trong lòng Kỳ Á Linh khiến cô ta chấn động, cả người đều bị dọa sợ.

Cô ta lúng ta lúng túng nửa ngày, vậy mà ở dưới ánh mắt của Triệu Hằng làm cho hoảng loạn, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì cho đúng.

Đúng lúc này, Giang Niệm đã đi đến, nhìn thấy bọn họ có chút vui vẻ lại có chút ngạc nhiên nói: “Triệu Hằng, chị Kỳ, mọi người trở về lúc nào, đã không nói một tiếng với em thì thôi, nhưng sao lại ở chỗ này đứng vậy?”

Kỳ Á Linh bỗng nhiên quay đầu, mới nhìn thấy rõ chẳng biết từ lúc nào mà Giang Niệm đã chạy đến phía sau cô ta, mà bên người Giang Niệm còn đi theo bốn người Trịnh Kỳ, Tất Lỗi, Trần Hàm Trần Khánh, ánh mắt nhìn cô ta rất là không thích. Kỳ Á Linh nhớ tới việc lúc trước ở khách sạn ngoài ý muốn gặp phải bọn họ, cả chuyện bị chế nhạo một trận, giờ phút này cũng lo lắng chuyện đó sẽ bị nói ra, cô ta có chút lo lắng, sửa sang lại biểu cảm, nhìn về phía Triệu Hằng biểu hiện muốn nói lại thôi cười cười nói: “Không có gì, vậy A Hằng, chị đi trước đây.”

Bộ dạng như vậy, nếu biến thành người khác sẽ suy nghĩ là bọn họ có chuyện gì.

Giang Niệm nhìn không được nhìn Triệu Hằng lại dò xét Kỳ Á Linh, sắc mặt của Triệu Hằng so với trước đó còn lạnh lùng hơn, nói: “Chị Kỳ, quan hệ trong công việc của chúng ta đã kết thúc, em cũng không thích có người một mực ở bên tai em nói chuyện vớ vẩn, về sau hẳn là sẽ không có liên lạc lại nhiều, chị đừng lại đến nữa.”

Kỳ Á Linh khiếp sợ nhìn về phía Triệu Hằng, giống như không nghĩ tới hần thế mà ở trước mặt nhiều người như vậy nói ra câu tuyệt tình đến vậy! Thế mà không hề nề mặt cô ta một chút nào?

Trịnh Kỳ cười phốc một tiếng, đột nhiên giống như nghĩ đến điều gì, nói: “Tớ còn tưởng rằng là ai đây, đây không phải là cái người miệng rộng lần trước lúc ăn cơm gặp được sao?”

Tất Lỗi cười âm thanh lạnh lạnh, nói: “Hừm, chính là cái người nói bóng nói gió Đại tỷ của chúng ta là vương quốc, là chướng ngại vật nha.”

Trần Hàm trừng đôi mắt sau kính, hiểu kì nói: “Chính là cái người không có năng lực tạo quan hệ giữa diễn viên cùng đoàn làm phim, sau đó quảng nôi cho Đại tỷ của chúng ta sao?”

Trần Khánh: “... Há?” cậu cái gì cũng không biết, chỉ có thể nói một từ cho đầy đủ.

Triệu Hằng lại là một bộ dáng cực kỳ ngoài ý muốn, nhìn một chút Giang Niệm một mặt vô tội, lại nhìn kỹ Kỳ Á Linh. Hắn nhớ đến lần trước Kỳ Á Linh liền ghé vào lỗ tai hắn châm ngòi ly gián nói nhìn thấy Giang Niệm cùng một đám phú nhị đại tiếp xúc rất thân mật, vân vân, hóa ra không chỉ có như vậy, thậm chí cô ta còn tìm đến chỗ Giang Niệm nói này nói kia, ngược lại còn quay đầu nói Giang Niệm cùng người khác không rõ ràng.

Triệu Hằng: “Kỳ Á Linh, bọn họ nói là sự thật?”

Kỳ Á Linh bị nhìn như vậy, trong lòng hơi loạn, bất đắc dĩ nói: “Chị đều nói lần trước đều là hiểu lầm, làm sao mọi người lại không tin chứ? A Hằng, em đừng hiểu lầm, chúng ta đã làm việc với nhau lâu như vậy, em biết chị không phải loại người như vậy.”

Triệu Hằng lạnh lùng, một chút cũng không nể mặt mũi: “Chị chính là như vậy, mới vừa rồi chị còn nói rất nhiều.”

Kỳ Á Linh: “.....”

Trịnh Kỳ cười một tiếng, Tất Lỗi cũng không nhịn được cười ra tiếng nói: “Trước đó tớ còn cảm thấy kỳ quái, cứ coi là người đại diện vì suy nghĩ cho sự nghiệp của nghệ sĩ, cuối cùng bây giờ mới biết rõ ràng mọi chuyện, cô ta làm như vậy hóa ra là coi trọng người đàn ông của Đại tỷ chúng ta, muốn ép Đại tỷ của chúng ta chủ động rời đi thuận tiện chính mình được lên cấp!”

Bọn họ cũng không mù, biểu hiện của Kỳ Á Linh rõ ràng như thế, ai mà không nhìn ra là cô ta đối với Triệu Hằng có ý tứ? Không nói đến việc thật lòng hay không thật lòng, nhưng chạy tới đây muốn nhét mình vào trong ngực Triệu Hằng thì ai cũng cảm thấy được. Phụ nữ như vậy bọn họ đã thấy nhiều.

Trịnh Kỳ chắc chắn hai tiếng: “Không biết mùi vị, cũng không nhìn một chút mình có bao nhiêu cân lượng, tính là thứ gì, người đàn ông của Đại tỷ mà

cũng dám cướp.”

Trần Hâm: “Không biết tự lượng sức mình, da mặt quả nhiên là dày, biết rõ người đàn ông của Đại tỷ có Đại tỷ rồi còn chạy đến thò một chân vào, đã làm tiểu Tam còn làm đến ngang ngực như vậy, chỉ sợ ngay cả lễ nghĩa cơ bản nhất cũng không có.”

Khoảng thời gian này Trần Khánh cùng mấy cái thiếu gia này chơi với nhau cũng khá thân, phát hiện bọn họ cũng không làm nhiều việc ác như trong truyền thuyết, đầu tiên là xa cách đến bây giờ trở thành kẻ vai sát cánh, chơi với nhau đều rất tốt. Huống chi cậu vẫn là bạn học của Giang Niệm, tự nhiên không nhìn nổi việc có phụ nữ xấu quanh quẩn bên bạn trai của người khác: “Người đàn ông của Đại tỷ quả nhiên là không tầm thường, có sức hút thật lớn nha.”

Triệu Hằng: “.....???” Lời nói là không sai, nhưng tại sao hần càng nghe càng thấy có điểm lạ?

Kỷ Á Linh: “.....”

Giang Niệm ho hai tiếng, ở trong lòng vỗ tay cho đàn em kim chủ của mình.

Kỷ Á Linh bị nói đến mặt đỏ tới mang tai, chắc chắn là Giang Niệm đã dùng thủ đoạn nào đó, bằng không thì những đứa thiếu gia cậu ám ngang ngực như vậy làm sao tất cả đều bảo vệ cho cô?

“Chị đã nói là hiểu lắm, các người không tin cũng được, vậy... Chị còn có việc phải đi trước.”

Tất Lỗi lớn tiếng nói: “Đi cái gì mà đi, nếu có hiểu lắm gì đó thì chúng em nói rõ ràng là được, chị chạy nhanh như vậy làm gì?”

“.....”

Kỷ Á Linh đi vội vàng, giống như đằng sau có quái vật gì đó đang đuổi theo.

Mục đích lần này cô ta đến tìm Triệu Hằng tự nhiên không có đạt được, ngược lại biến khéo thành vụng, để Triệu Hằng chán ghét cô ta, không còn tin tưởng không nói, chỉ sợ rằng ngay cả tình cảm đồng nghiệp cũng mất. Nhưng mà không có việc gì, cô ta là người may mắn mà trời cao chiếu cố, không có Triệu Hằng, cô ta có thể đi ký hợp đồng với hai người trong tương lai sẽ nổi tiếng, đến lúc đó cô ta có thể kiếm tiền như thường, còn có thể trở thành kim bài người đại diện!

Về phần Giang Niệm, hiện tại cô có mấy người Trịnh Kỳ, Tất Lỗi, Trần Hâm che chở, chỉ cần đến lúc đám thiếu gia đó cảm thấy chán không còn hứng thú, chỉ sợ còn thảm hại hơn! Đối phó với Giang Niệm cũng không cần phải làm bây giờ. Huống chi Giang Niệm đang quay bộ phim internet kia, đầu tư cũng ít chỉ có mấy trăm vạn, giai đoạn đầu còn cố gắng không biết về sau sẽ như thế nào, đến lúc đó nói thua thiệt liên thua lỗ, cô ta cũng không tin bọn họ sẽ còn giống như bây giờ che chở cho Giang Niệm!

Ngay cả anh em ruột tiền bạc còn tính toán sòng phẳng, chỉ có kiếm lời mới là bạn bè, một khi đến lúc thua lỗ, không chừng đến lúc đó sẽ làm àm lên! Cho nên cô ta không vội, cô ta đợi đến lúc nhìn Giang Niệm ngã xuống.

Mà thời điểm khi Kỷ Á Linh chưa từng chú ý đến, tin tức về năng lực làm việc không hiệu quả của cô ta đã sớm truyền ra ngoài, ví dụ như nói trong lúc cô ta mang Triệu Hằng đã mấy lần bỏ lỡ kịch bản tốt, lần này tại Triệu Hằng đạt được vai diễn trong « điệp viên » là Mạnh Thiên Văn căn bản cô ta cũng không có công lao gì, mỗi một bữa cơm đơn giản cũng không làm nổi, còn nói công ty chỉ cần chờ tin tức tốt, để đạo diễn Lý Đường đi quan hệ, Văn Văn, còn nói cũng là bởi vì năng lực làm việc của cô ta không được mới bị tổng giám đốc Ngô cho xuống, đem Triệu Hằng giao cho lão Ngụy một người tương đối có kinh nghiệm cùng năng lực.

Kể từ đó, những nghệ sỹ hơi thông minh một chút hay có chút địa vị cũng sẽ không cùng cô ta ký hợp đồng, nếu như trong tay Kỷ Á Linh có tài nguyên còn có thể làm vốn liếng, nhưng hết lần này tới lần khác tài nguyên của cô ta cũng không có nhiều, tổng giám đốc Ngô đã đối với cô ta sinh ra bất mãn, tự nhiên cũng không coi trọng giống như trước đó, bây giờ địa vị của cô ta ở Tinh tú không thể so với ngày xưa, thậm chí còn càng ngày càng kém, hết lần này tới lần khác cô ta còn không có phát hiện. Mà hai nghệ sỹ mà cô ta nhìn trúng trong tương lai sẽ nổi tiếng kia, cũng không phải là người ngu, sẽ nghe cô ta lác lác tùy ý cùng công ty hiện tại hủy hợp đồng để gánh chịu một khoản tiền bồi thường kékéch xù.

Kỷ Á Linh phát hiện mọi việc cùng cô ta dự đoán không giống nhau, rõ ràng cô ta đã hứa hẹn rất nhiều chỗ tốt nhưng vẫn không thể đem người cảm về, ngược lại cô ta cũng nghĩ là đi ký hợp đồng với những người khác, chính là có công ty không muốn tùy ý hủy hợp đồng, hoặc chính là còn học trong trường học, chờ đến thời gian bọn họ nổi tiếng không biết phải chờ đến bao giờ!

Bất quá đây đều là nói sau, giờ phút này Giang Niệm đang vẫy tay chào tạm biệt mấy người Trịnh Kỳ, Tất Lỗi, Trần Hâm, Trần Khánh, làm đại tỷ đúng là tốt, đối phó với tiểu nhân như Kỷ Á Linh đều không cần cô ra tay, chỉ cần một ánh mắt liền có vô số súng đạn bắn về hướng của Kỷ Á Linh lấp bốp một trận, cô chỉ cần ngồi thu thành quả thắng lợi là được. Mấy tiểu đệ kim chủ cô ôm chân coi như không tệ!

Cùng các tiểu đệ kim chủ lưu luyến không rời chào tạm biệt xong, sau đó cũng chỉ còn lại người đàn ông của cô.

Triệu Hằng hai tay vòng trước ngực, mặt giống như cười mà không phải cười liếc nhìn cô: “Đại tỷ? Người đàn ông của đại tỷ? Niệm Niệm, lúc anh không có ở đây em đã làm những gì, hả?”

Giang Niệm nhìn bộ dáng này của Triệu Hằng, đột nhiên nhớ tới câu nói của bà nội Trịnh: Cháu trai đáng yêu!

Cũng không phải, Triệu Hằng tuy là phong trần một đời do đi đường nhưng vẫn như cũ tuấn lãng phi phàm, hai đầu lông mày còn nhiều thêm chút môi

mặt, bây giờ đứng ở dưới ánh trăng thần bí, ngược lại tăng thêm cho hắn một tia lười biếng đẹp trai.

Cô nhún nhún vai: “Không biết nha, đại khái là em quá tuần tú quá có khí chất của Đại tỷ rồi?”

Triệu Hằng hừ lạnh một tiếng, nhéo nhéo gò má cô: “Khí chất Đại tỷ? Làm sao anh không nhìn ra?”

Cô cười tủm tỉm ôm lấy cánh tay hắn: “Bởi vì anh là người đàn ông của Đại tỷ mà.”

Triệu Hằng: “.....”)

Đội hai người về đến nhà, Giang Niệm đi tắm rửa trước, bọn họ buổi tối ăn chính là nồi lẩu, bây giờ cả người đều là hương vị của nồi lẩu, vừa rồi có bao nhiêu người đều cùng ngồi trong một chiếc xe, cô đều cảm giác mọi người đều biến thành một nồi lẩu lớn. Bây giờ về đến nhà tự nhiên là không kịp chờ liền đi rửa sạch sẽ.

Triệu Hằng về đến nhà, phát hiện trong nhà cũng không có cái gì thay đổi quá lớn, chính là có chút bừa bộn, hắn ở trên ghế sa lon ngồi một chút, đem gian phòng thu dọn sạch sẽ, rửa sạch tất cả bát đĩa trong nhà bếp, lại xuống tầng vứt rác, lúc quay lại, mới vừa vào cửa đã bị một người thơm ngào ngạt xông vào phía sau cửa.

Giang Niệm ôm cổ của hắn, con mắt lóe sáng nhìn hắn: “Em còn tưởng rằng anh lại đột nhiên phải đi quay sớm đâu.”

Triệu Hằng trong lòng mềm nhũn, ôm cô nói: “Đoàn làm phim còn chưa mở máy, lão Ngụy không có sắp xếp cho anh công việc khác, để cho anh thêm thời gian xem kịch bản, đến lúc đó cũng không ở đoàn làm phim mất mặt xấu hổ. Lần này tham gia diễn « điệp viên » phần lớn đều là diễn viên già dặn, đều thuộc phái thực lực, anh cũng có chút không chắc, muốn chuẩn bị cẩn thận một chút.”

Giang Niệm nghĩ nghĩ, nói nghiêm túc: “Đúng là nên xem thật kỹ kịch bản một chút, suy nghĩ một chút.”

Cô buông hắn ra muốn đi, lại bị Triệu Hằng xoay người ôm một cái, đổi thành lưng cô tựa vào cửa.

Hắn nắm vuốt cái cằm của cô, đôi mắt thâm thúy nhìn vào trong mắt cô, môi mỏng đè ép xuống.

Triệu Hằng cùng Giang Niệm đã xa nhau rất lâu, đối với lẫn nhau đều mười phần khát vọng, trong lòng nhớ mong cùng thân thể khao khát, kịch liệt va chạm, liền thiên băng địa liệt* cũng không thể đem bọn họ tách ra.

Ôm, xé rách.

Giang Niệm treo ở trên người Triệu Hằng, ở trên bả vai hắn cắn một cái, người đàn ông tê một tiếng cười nhẹ, hôn lên đỉnh đầu mềm mại của cô.

Hắn nhìn thấy dưới ánh đèn phản chiếu cái bóng của hai người hòa vào làm một.

Là lẫn nhau ấm áp, lại là dựa vào lẫn nhau.

Ngoài cửa sổ là bóng đêm như mực. Trong phòng là đèn đuốc sáng trưng, nồng đậm yêu thương.

Giang Niệm đã sớm biết người như Triệu Hằng rất biết cách gây vò, bất quá cuối cùng cô cũng là lần đầu tiên cảm nhận được một chút ngược luyến tình thâm của đại minh tinh đối với tiểu tình nhân, hắn có thể gây vò, còn mạng thù, cô ý hỏi cô: “Anh là người đàn ông của Đại tỷ?”

Giang Niệm á một tiếng, đúng là như vậy còn không phải sao?

Triệu Hằng lại hỏi: “Niệm Niệm, em có phải hay không có cái gì còn không có thành thật khai báo?”

“... Cái gì nha?”

“Kỳ Á Linh cùng em nói những lời kia, vì cái gì không nói cho anh biết?”

Giang Niệm nháy con mắt, “Chỉ ấy nói những thứ kia em đều không có coi là thật, nếu như không phải hôm nay nhắc lại, em đã sớm đã quên.”

Triệu Hằng lông mày bình tĩnh: “Lần sau bất luận có chuyện gì, nhất định phải nói cho anh đầu tiên.”

Giang Niệm chỉ có thể gật gật đầu, ngược lại là giục hắn nhanh một chút.

Triệu Hằng trầm mặc, lại nói: “Thế mà hôm nay anh mới biết mấy người Trịnh Kỳ gọi em là đại tỷ đại, hả?”

Giang Niệm: “.....”

Giang Niệm cảm thấy, mặc dù bây giờ có chút giống như bản ngược luyến tình thâm, hãy nói em yêu anh, nói em vĩnh viễn không rời khỏi anh, không nói liền không cho em bất cứ cái gì, thật sự rất giống, làm cho cô cảm thấy rất là kích động, nhưng kích động xong không có động tĩnh gì cũng rất khó chịu nha, may mắn cô vẫn là bang chủ của nhóm sức mạnh trời ban, đây là thời điểm phát uy.

Cô xoay người đem Triệu Hằng đang lê mà lê mề ép đến dưới thân, chọc cái cảm hoàn mỹ của hắn, đuôi lông mày nhếch lên nói: “Anh nha, anh lại dám phân tâm? Chuyên tâm vào việc cho em, há?”

Triệu Hằng: “.....”)

Rất tốt, ngày thứ hai Giang Niệm kém chút không có xuống được giường, dĩ nhiên không phải bởi vì cô không được, mà là bởi vì ban đêm não quá lâu khiến con mắt của cô đều không mở ra được, đồ ăn sáng suốt nửa đút vào trong lỗ mũi.

Triệu Hằng nhìn cô như thế, nhân nhân nhấp một hớp cháo, hắn cũng có chút buồn ngủ, đợi lát nữa có thể ngủ một giấc ngủ trưa, buổi tối lại trừng trị cô.

Đương nhiên trừ buồn ngủ ra, cả thể xác và tinh thần của Giang Niệm đều vui vẻ cũng làm cho làm việc tốt hơn.

Ngày hôm nay chính là quay cảnh mà nữ chính bị ép nhận lấy tờ chi phiếu của Diêu nữ sĩ đưa cho, sau đó bị nam chính kéo đến biệt thự của hắn giằng co đòi chất, ngày hôm nay vẫn là một ngày nữ chính vì năm triệu mà cố gắng, mặc dù khả năng kết cục có chút tàn nhẫn, nhưng tốt xấu gì cũng đã cố gắng, coi như thất bại cũng sẽ không hối hận!

... Mặc dù là lời lẽ đúng tình hợp lý, nhưng giống như cũng không có an ủi được gì. ==

Đang lúc quay phim đến đoạn cao trào, đột nhiên Trịnh Kỳ bên kia đến bên tai cô nói: “Vừa rồi Thạch Đầu gọi điện thoại tới nói, cuối cùng cậu ấy cũng đem được anh của mình kéo qua đây, chúng ta phải nghĩ biện pháp đem tiền của Tất Tranh lừa gạt vào tay!”

Giang Niệm: “... Như thế nào gọi là lừa gạt, đây gọi là đầu tư đứng đắn.”

Nếu như hiện tại nói cô ôm sáu cái chân vàng tiểu đệ, vậy Tất Tranh so với sáu cái chân vàng kia còn to hơn lớn hơn.

Trịnh Kỳ nghiêm túc gật đầu: “Đại tỷ nói đúng lắm.”

Trần Hàm: “Vậy em bảo bọn họ mang thăm đồ trái ra.”

Giang Niệm: “Hừm, đi, cẩn thận một chút đừng làm quá.”

Lần trước cha Trịnh đến cũng là rải ra, mặc dù đoàn làm phim « năm triệu » của cô rất nghèo, nhưng đối với nhà đầu tư là rất dễ bụng, cố gắng để đạt được hiệu quả tốt nhất khiến cho bọn họ cảm nhận được cái gì gọi là giống như ở nhà, cái gì gọi là không có tiền nhưng là có tình cảm!

Bởi vì là nghèo khó, nên cả đoàn làm phim cũng chỉ có một cái thăm đồ dùng đi dùng lại, nếu bản thì dùng nước giặt một cái, sau đó phơi dưới ánh nắng mặt trời, cho nên vẫn là có thể sử dụng lại.

Lần này Tất Tranh đến thăm đồ lại phát huy tác dụng lớn.

Lúc trước Tất Tranh bị em trai mình lừa bắt cóc lừa được chừng ba trăm vạn, nhưng Tất Lỗi một mực không có từ bỏ tiếp tục lừa lư anh trai mình, có cơ hội liền đi mài một chút, lần này mài hơn nửa tháng, rốt cuộc cũng thuyết phục được anh trai lê mề đi qua đây xem.

Tất Tranh đến đây chính là vì không chịu được em trai lừa nhãi, đương nhiên cái lý do này cũng là một cái trong số đó, nguyên nhân thứ hai cũng giống như của mẹ Trịnh và bà nội Trịnh, Tất Lỗi từ nhỏ tính cách đã lỗ mãng, sau khi lớn lên càng là không biết kiềm chế lại ngang ngược, bây giờ lại có thể làm một việc lại còn có thể kiên trì lâu như vậy, đây tuyệt đối là mặt trời mọc lên từ phía tây.

Cho nên Tất Tranh rất là hiếu kì, hiếu kì Đại tỷ trong miệng Tất Lỗi đến cùng là người như thế nào, thật sự lợi hại như vậy? Thế mà đem con khi nhỏ trong nhà hắn trở lên ngoan ngoãn.

Mang đủ loại nghi hoặc, Tất Tranh nhìn không được liền mang theo trợ lý đến xem một chút.

Thời điểm một nhóm của Tất tranh đến nơi, nhìn thấy chính là tám thăm đồ do giặt nhiều lần đã bạc màu ỉu xiu nằm dưới đất, hai bên cạnh thăm còn thừa thớt đứng mấy người giống như là đang hoan nghênh hắn, còn có một di nhìn hơn năm mươi tuổi, cười giống như bông hoa cúc đang đứng đó vỗ tay vỗ tay, Tất Tranh đều không đành lòng nhìn, Tất Lỗi đặc biệt thật lòng giới thiệu nói đó là đầu bếp của đoàn làm phim bọn họ, làm cơm ăn rất ngon đấy!

Tất tranh: “... Vậy cái thăm dưới đất này là có chuyện gì xảy ra đây?”

Tất Lỗi nói: “Đại tỷ nói, chúng ta cái này gọi là tái chế bảo vệ môi trường, người người đều có trách nhiệm bảo vệ môi trường sống xung quanh.”

Được, nghèo chính là nghèo, nói đường hoàng như thế làm gì?

Ở đây tốt xấu gì cũng là một biệt thự hơn trăm triệu, nhưng làm sao hắn liền có cảm giác là nhìn thấy một tia nghèo túng đâu? Tất Tranh giẫm lên giày da tinh xảo của mình, “Quay ở đâu? Mang anh đi nhìn xem.”

Tất Lỗi chân chó mời mời mời: “Bên này bên này, đang quay ở tầng hai.”

Ngay cả dọc đường lên cầu thang, Tất Lỗi còn đặc biệt dùng bản thân tuyên truyền: “Tất tổng, kịch bản của chúng em đặc biệt rất hay, đã trải qua cân nhắc, chế tác kỹ lưỡng, không chỉ có đạo diễn có tài hoa, kỹ thuật diễn của diễn viên cũng đều online, mặc dù bây giờ cũng đều không có nổi tiếng,

nhưng em tin tưởng trong tương lai bộ phim « năm triệu » của chúng em sẽ trở thành kinh điển! Là một sản phẩm đáng giá để anh đầu tư!”

Tất Tranh đã hần một cái: “Được, em đã nói như vậy, nhưng anh còn chưa thực sự nhìn ra.”

Tất Lỗi đau khổ che chân: “Tất tổng, anh mang theo con mắt sắc bén nhìn như vậy là không đúng, anh không nên mù quáng, sẽ khiến anh mất đi cơ hội trở thành người vĩ đại!”

Tất tranh liếc mắt, vỗ vỗ ống tay áo của âu phục giá trị hơn vạn: “Đừng giả bộ, dẫn đường.”

Tất Lỗi lập tức đã hết đau: “... Mời ngài.”

Thời điểm Tất Lỗi mang theo Tất Tranh lên lầu, vừa vặn nghe được đạo diễn Giang Niệm vừa hô cất, bởi vì thái độ của nữ chính khi diễn đối mặt với Điều nữ sĩ không đúng, Tổng Hàm Hàm khi đối mặt với Điều nữ sĩ phải là không có bất mãn: “Hàm Hàm, cậu phải rất chân thành, rất dụng tâm, rất nghiêm túc cùng Điều nữ sĩ đứng ở cùng một chiến tuyến, cậu cảm của người ta năm triệu, cậu nên có tinh thần hợp tác, cậu phải nhớ kỹ ở thời khắc này Điều nữ sĩ không phải người xấu đến để chia rẽ cậu cùng nam chính, mà là thần tài cho cậu năm triệu nha! Giờ khắc này cậu cùng Điều nữ sĩ chính là đồng chí! Tình đồng chí cậu biết không?”

Tổng Hàm Hàm nháy con mắt, cô biết, mọi bộ phim truyền hình đều là cầm lấy tờ chi phiếu năm triệu rồi xé, bất quá ở chỗ này của bọn họ chính là bảo bối bên trong đại bảo bối, “Giống như có chút rõ ràng.”

Giang Niệm lại nói: “Nghĩ mãi mà không rõ không quan trọng, cậu xem qua không ít phim truyền hình, biết cảm giác của nhân vật nữ chính vì nhân vật nam chính xông pha khỏi lửa không từ chối bất cứ điều gì ngay cả mạng sống cũng không luyến tiếc? Cậu đem nhân vật nam chính đổi thành năm triệu là được rồi, có phải là rất dễ hiểu?”

Tổng Hàm Hàm: “.....”

Phốc ——

Tất Tranh kếm chút bị sặc nước bọt!

Hắn nắm một tay chống đỡ ở bên môi lấy cố ho khan để che giấu ý cười, muốn nói phim này quả nhiên rất sát với tên, không hổ là « tôi cùng năm triệu yêu hận tình thù ».

Rốt cục Tất Tranh cũng là lần thứ nhất nhìn thấy Giang Niệm, một người gầy gầy nhỏ nhỏ, tết tóc đuôi ngựa, nhìn chính là một cô nhóc nhỏ tuổi, so sánh với Giang Đại tỷ sức mạnh to lớn sức chiến đấu kinh người ở trong lòng của hắn quả thật là khác biệt rất lớn.

Càng làm cho hắn ngoài ý muốn chính là, con khi nhỏ của Trịnh gia Trịnh Kỳ lại còn thành thành thật thật cầm cái tấm bảng chiếu sáng đứng ở kia trợ giúp, Trần Hàm cũng ở đây. Hắn còn tưởng rằng mấy tên nhóc thú vị này mặc dù đến, nhưng là đến chơi, không nghĩ là đang làm việc thật?

Mặt trời mọc ở phía tây rồi???

Tất Lỗi lôi kéo anh trai của mình đến chỗ Giang Niệm để giới thiệu lẫn nhau, Trịnh Kỳ cùng Trần Hàm bên kia cũng đến đây, khoe mẽ lại chân chó gọi hắn Tất tổng, đừng nói Tất Tranh thật là rất đặc ý.

Tất Lỗi nói: “Tất tổng, anh đừng nhìn thấy Giang đại tỷ tuổi trẻ, nhưng chị ấy thật sự rất chuyên nghiệp rất lợi hại, không chỉ có làm đạo diễn, còn làm biên kịch giám chế diễn viên, gần như tất cả mọi việc trong đoàn làm phim đều là chị ấy phụ trách. Đại tỷ, đây là anh trai của em Tất Tranh.”

Tất Tranh a một tiếng, giới thiệu như vậy có phải là quá bất công rồi không?

Giang Niệm đặc biệt thật lòng bái kiến kim chủ mà cô định ôm đùi: “Xin chào, tôi là đạo diễn của phim « năm triệu »Giang Niệm”

Tất Tranh đưa tay cùng cô cầm một chút, ưu nhã soái khí: “Tất Tranh, xin chào.”

Giang Niệm cười, quả nhiên Tất Tranh giống như Tất Lỗi đều là người tốt, là kim chủ ba ba!

Bên kia nhân vật nam chính Trần Khánh cũng ở trong phòng đi ra, ngày hôm nay cậu vẫn mặc trên người một bộ quần áo đắt tiền, cả người đều phối hợp đầy đủ phụ kiện, quần áo mỗi ngày cậu mặc đều không giống nhau, Vacheron Constantin đều không mang giống nhau, bây giờ cậu rất bình tĩnh, rất trầm ổn, không còn có chuyện không biết đặt tay chân vào đâu.

Chỉ là không biết là vì cái gì, cậu đột nhiên cảm giác lạnh hết sống lưng.

Lại quay đầu, đã nhìn thấy Đại tỷ cùng ba tiểu thiếu gia Trịnh Kỳ, Tất Lỗi, Trần Hàm cùng một chỗ nhìn chăm chăm cậu, đứng bên cạnh bọn họ còn có một người đàn ông cao lớn tuấn lãng cho người ta có một chút cảm giác du côn, cả người mặc một bộ đồ vét đắt tiền, xem xét giống như là kim chủ ba ba... Còn giống như có chút quen mắt???

Đúng, đây không phải là anh trai Tất Lỗi Tất Tranh sao? Không phải chính là chủ nhân chân chính của bộ quần áo mà cậu đang mặc trên người sao?

Tất Tranh nhìn Trần Khánh từ trên xuống dưới vài lần, Trần Khánh không khỏi run chân.

Tất Tranh sờ cảm: “Bộ quần áo này, làm sao cảm giác có chút nhìn quen mắt nhỉ?”

Giang Niệm: “...!”

Trần Hâm: “...!”

Trịnh Kỳ: “...!”

Tất Lỗi: “.....”

Vừa đúng lúc này, lại một giọng nói từ phía sau xuất hiện: “Tớ cũng cảm thấy khá quen nhỉ?”

Trịnh Nhị ca không biết từ nơi nào xuất hiện, hai tay rút trong túi quần, thoải mái nhàn nhã đi đến, giơ lên kính mắt gọng vàng của hắn, một bộ dáng tinh anh cảm dục.

Mọi người cùng đổ dồn ánh mắt nhìn về phía Trần Khánh.

Trần Khánh sợ quá khóc: “..... Em không biết, em cái gì cũng không biết, em thật sự cái gì cũng không biết???”

Giang Niệm: “..... Tôi cũng không biết.”

Trần Hâm: “..... Em cũng thế.”

Trịnh Kỳ: “... Em cũng thế.”

Tất Lỗi: “Em cũng vậy!!”

Tất Tranh & Trịnh Hạo: Ha ha:)

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Đại Minh Tinh Tiểu Tình Nhân (8)

Edit: An Minh Tuệ.

Đây là vấn đề khó giải quyết nhất của Giang Niệm, vạn vạn không nghĩ đến chuyện hai người Tất Tranh, Trịnh Hạo dĩ nhiên đồng thời chạm thẳng vào mặt của Trần Khánh! Đều do cô, bị tiền tài che mờ đôi mắt, rối loạn đầu óc, chỉ nhìn thấy kim chủ ba ba ở trước mắt, đã quên hậu phương còn có một quả bom hẹn giờ.

Đừng nói Giang Niệm, ngay cả mấy người Trịnh Kỳ cùng Tất Lỗi, Trần Hâm cũng hoàn toàn không nghĩ đến còn có cái việc như này nha! Về phần tại sao... Đây đại khái là thuộc về sự ung dung không vội của kẻ trộm đã tái phạm nhiều lần.

Ánh mắt yếu ớt của Tất Tranh cùng Trịnh Hạo quét qua mấy người bọn họ, cùng nhau hừ lạnh một tiếng, cao ngạo ngửa cái đầu ngồi xuống một bên, Giang Niệm chỉ chú ý đến giày da dưới chân của Tất Tranh không nhiễm chút bụi nào.

Trịnh Hạo vênh cái chân lên bắt chéo vào nhau, tươi cười như một lão hồ ly.

Quạt điện thổi phần phật nhưng cũng không có ai cảm thấy ồn ào, mấy người Trịnh Kỳ, Tất Lỗi, Trần Hâm liên tiếp trao đổi ánh mắt với nhau hiện rõ ra ý nghĩ câu kết cùng nhau làm bậy, Trần Khánh chân run run muốn rời xa chiến trường này, Tống Hàm Hàm nhìn đông nhìn tây suy nghĩ bản thân có nên sử dụng chiêu mỹ nhân kế để hóa giải bầu không khí một chút?

Không biết từ lúc nào Giang Niệm đã ngồi lên cái ghế bên cạnh Tất Tranh, Trịnh Hạo, tự động đem hai người thành đuôi to mà cô cần ôm, cười nói: “Mọi người đều ngo ra đây làm gì, nhanh đi pha trà cho Tất tổng, Trịnh tổng đi.”

Trịnh Kỳ cùng Tất Lỗi, Trần Hâm nghe xong, giống như liều mạng, như ong vỡ tổ chạy đi pha trà, xa xa còn có thể nghe được tiếng của bọn họ chít chít ục ục, Tất Tranh hạ đuôi lông mày, liếc mắt nhìn Giang Niệm, âm thầm cắn cắn răng, cái thẳng nhóc khi con này ở nhà đều giả điên giống như nói tiếng người nó đều nghe không hiểu, ở trước mặt Giang Niệm liền đổi thành loại thành con cún con nghe lời!

Ngay cả Trịnh Hạo cũng không nhận được âm thầm đánh giá Giang Niệm, cái người Giang đại tỷ này rốt cuộc là ai?

Trần Khánh nhìn xem bên này nhìn xem bên kia, chỉ muốn tìm cơ hội chạy đi, ai ngờ vừa đi hai bước liền bị gọi lại, Tất Tranh nở nụ cười hòa ái vẫy vẫy tay: “Mấy người cũng lại đây ngồi, đứng, cậu tên là gì?”

Trần Khánh lau mồ hôi: “... Xin chào Tất tổng, xin chào Trịnh tổng, em tên là Khánh Trần.”

Giang Niệm: “...”

Tất Tranh nga một tiếng: “Khánh Trần à?”

Trần Khánh xấu hổ nhưng lại không thất lễ mỉm cười, chỉ hi vọng cậu không bị nhớ kỹ.

Tổng Hàm Hàm nghịch nghịch tóc, cười nói: “Chào Tất tổng, chào Trịnh tổng, em tên là Tổng Hàm Hàm.” Vừa rồi thời điểm cô nghe đạo diễn Giang Niệm nói về kịch bản còn thấy tỉnh tỉnh mê mê, không hiểu rõ cái gì gọi là ‘muốn bảo vệ năm triệu’, hiện tại rốt cuộc cô đã hiểu được tâm trạng của nữ chính, đại khái giống như bây giờ vậy, cô muốn bảo vệ quần áo trên người Trần Khánh, kể cả hi sinh bản thân thì có đáng là gì!

Trịnh Hạo nhìn Trần Khánh lại nhìn Tổng Hàm Hàm, cười một tiếng nói với Giang Niệm: “Đoàn làm phim của mấy người đúng là thú vị.”

Giang Niệm lại cười nói: “Nếu Trịnh tổng cảm thấy hứng thú liệu có muốn hay không gia nhập vào đoàn làm phim này của chúng tôi? Đoàn làm phim « năm triệu » cũng là do tôi đã trải qua nhiều năm rèn luyện mới tạo dựng lên được, không chỉ có nhân viên đoàn làm phim đều là người tài do tôi hành nghề nhiều năm từ từng những đoàn làm phim khác đào ra, diễn viên cũng là diễn viên già dặn có kinh nghiệm phong phú, ngay cả kịch bản cũng là do tôi viết trong bốn năm chỉnh sửa rất nhiều lần, tất cả như vậy mới có thể sáng tạo ra được một đoàn làm phim ưu tú như này ở trước mắt mọi người, bây giờ chúng tôi chỉ còn thiếu người tài giống như Trịnh tổng, Tất tổng gia nhập! Để rót đầy sức sống cho đoàn làm phim chúng tôi!”

Khóe miệng Tất Tranh gật một cái, quét mắt nhìn Trần Khánh, thấy Trần Khánh lại nhìn không được rụt rụt người, “Nhưng tôi nhìn đoàn làm phim của cô Giang đây tựa hồ không hề giống như cô nói ưu tú như vậy?”

Trịnh Hạo cũng nhìn Trần Khánh một chút, “Đúng vậy nha, tôi cũng cảm thấy cái này đoàn làm phim này là ‘hữu danh vô thực’*”

**hữu danh vô thực: chỉ có tiếng nhưng trong thực tế không có gì.*

Giang Niệm nghiêm túc gật đầu: “Đúng vậy, ánh mắt của Trịnh tổng, Tất tổng quả nhiên là lợi hại, ánh mắt độc đáo, liếc mắt liền nhìn ra vấn đề lớn nhất của đoàn làm phim « năm triệu » của chúng tôi, chính là nghèo khó!”

... Cái gì??

Phốc ——

Trần Khánh ho hai tiếng che giấu ý cười, Tổng Hàm Hàm đều kém chút nữa cười to phải lắc lắc mái tóc dài của cô.

Tất Tranh nhìn không được móm móm lỗ tai, liền ngay cả Trịnh Hạo cũng che đôi môi ho khan.

Giang Niệm nói nghiêm túc: “Nếu như có thể đạt được sự ủng hộ của Trịnh tổng cùng Tất tổng, vậy đúng là quá tốt, hãy tin tưởng nhất định tôi sẽ làm ra được một tác phẩm hay hơn nữa nếu có sự hỗ trợ của hai vị đây!”

Tất Tranh cùng Trịnh Hạo liếc nhau, ừ một tiếng.

Cái này Giang đại tỷ tại sao không gọi luôn cô là Đại tỷ tính toán trong giang hồ đi?

Vừa vặn ba người Trịnh Kỳ, Tất Lỗi cùng Trần Hàm cũng đã rót xong trà, mỗi người nâng một cái chén giấy đi đến, đặc biệt một bộ dáng chân chó, Trịnh Kỳ nâng cốc đưa cho anh hai của cậu Trịnh Hạo: “Trịnh tổng, mời ngài uống trà.”

Tất Lỗi cũng đưa cốc trong tay cho anh trai cậu Tất Tranh, cũng nói: “Tất tổng, mời ngài uống trà.”

Trần Hàm cũng tốt lắm rồi, cậu đưa một cốc vào trong tay Giang Niệm: “Đại tỷ, uống chậm một chút, cẩn thận bỏng.”

Tất Tranh cầm lấy cốc giấy dùng một lần, bên trong chỉ có mấy cái lá trà đang tung bay, liền cảm thấy đặc biệt khó nhìn, lại nhìn em trai hần giống như chó con đang đấm bóp mắt xa cho hần, dừng đề cập phục vụ có bao nhiêu chu đáo, còn có thằng nhóc Trần Hàm kia, bình thường nhìn thấy bọn họ đều là một bộ tích chữ như vàng, hiện tại lại còn quan tâm người ta như thế? Đừng nói đến, hiện tại trong lòng hần có rất nhiều cảm giác khó chịu.

... Mẹ nó đến cùng ai mới là ruột thịt???

Mà cái thằng em trai này có bao giờ bụng trà rót nước cho hần như vậy sao? Trước kia cho dù hần có gọi hần có làm cái gì cũng đều không mời nổi.

Ha ha..)

Trịnh Hạo liền biểu lộ ra tỉnh táo hơn nhiều, dù sao cái cảnh này hần cũng đã gặp không ít lần, sớm liền đã quen, giờ phút này cũng không có cảm thấy kinh ngạc, hần bình tĩnh nhấp một hớp trà nóng, khực, thật là khó uống!

Tất Tranh cười cười: “Ha ha.”

Trịnh Hạo cũng cười cười: “Ha ha.”

Rõ ràng mọi thứ cũng coi như là ầm ập hài hòa, nhưng Giang Niệm lại cảm giác phía sau lưng của cô lạnh lạnh, chỉ cảm thấy trong lòng đau xót, giống như có thứ gì quan trọng đang mất đi...

...

Dự cảm của Giang Niệm không có sai, đừng nói đuôi vàng cô không có ôm được, liền ngay cả lông chân của đuôi vàng cô cũng không có động được một cái.

Thế nhưng cô đã hao hết miệng lưỡi nha, ngay cả em trai của kim chủ cũng đều huy động ra, vậy mà ngay cả con mắt kim chủ ba ba cũng không có nháy một chút, ngược lại ánh mắt nhìn cô càng ngày càng thần kỳ, sau đó càng thêm kiên định, quyết tâm không cho cô ôm đuôi!

Tim của Giang Niệm đều sắp đau chết.

Lại nói chuyện trộm, cảm tam đạo cụ đã bị phát hiện, về sau gây án chỉ sợ khó hơn, mà Trần Khánh vừa trải qua chuyện giết mình như vậy, bây giờ cậu đi trên đường cả tay cả chân đều run, về mặt cầu xin, đừng nói đến có bao nhiêu đáng thương.

Tất Lỗi cũng tốt bụng an ủi cậu một chút: “Cậu đừng lo lắng, về sau tớ không trộm được của anh trai, thì tớ liền đi trộm của cha tớ!”

Trịnh Kỳ ngạc nhiên nói: “Đúng, nhà tớ còn có anh cả nữa, không có vấn đề gì.”

Lần này Trần Khánh thật sự khóc, một Tất lão tổng trong truyền thuyết lại cộng thêm một Trịnh Đại thiếu trong truyền thuyết nữa? Đây không phải là đòi mạng cậu sao!

“Đại tỷ, cứ tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, nếu không chúng ta liền tùy tiện đi thuê mấy bộ đồ tây?”

“... Chị cũng muốn lắm, thế nhưng là chúng ta không có tiền!” Giang Niệm cố nén đau lòng, bắt đầu đi vỗ vỗ bả vai Trần Khánh, “Cậu vẫn là không có nhận thức được về vấn đề lớn nhất của đoàn làm phim chúng ta, thật sự là rất nghèo khó! Tiền muốn dùng đều ở trên lưỡi đao, có thể tiết kiệm một chút là tốt một chút.”

Trần Khánh cả người trang phục mấy chục vạn: “...”

Giang Niệm: “Chịu khó một chút.”

Trần Khánh: “...”

... Không, cậu không phải, cậu chỉ là có chút sợ hãi. QAQ

Giang Niệm kết thúc một ngày làm việc về đến nhà, ốc đồng cô nướng* ở trong nhà đã làm xong cơm tối, còn đặc biệt nấu canh sườn, cộng thêm mùi ngô thơm ngọt, ngửi mùi thơm ngát ngon miệng, một ngày phiền não của cô cũng bay mất, chỉ cảm thấy về đến nhà thật là tốt, bụng lấy gương mặt của Triệu Hằng hôn một cái: “Bảo bối cực khổ rồi.”

**Ốc đồng cô nướng: nàng tiên ốc, giống như chuyện cổ tích cô Tấm bên mình chui ra từ quả thị giúp bà lão quét dọn nhà cửa, nấu cơm.*

Triệu Hằng: “...”

Giang Niệm thật vui vẻ chạy vào phòng tắm tắm rửa.

Cô mệt mỏi một ngày, trời lại cực nóng nên là ra một người đầy mồ hôi, tắm rửa ngâm nước nóng quả nhiên là dễ chịu không ít, còn có tâm tư nhìn xem số điểm hào quang nữ chính của cô, quả nhiên cô đã trải qua khoảng thời gian này cố gắng như vậy, lúc đánh bại Kỳ Á Linh, bây giờ lại bị kẹt lại ở sáu mươi điểm liền đứng im.

Giang Niệm rất nghiêm túc suy nghĩ một chút làm như thế nào cùng Triệu Hằng chia tay, sau đó sẽ đi làm tiểu tình nhân của hắn, mặc dù hiện tại cô là một người đang ôm sáu cái đuôi vàng, nhưng một chút dấu hiệu muốn chia tay đều không có, có lẽ là cô ôm không đủ nhiều, còn chưa đủ để não chia tay?

Khi trải qua cái thế giới “Mang bầu chạy” kia đã làm cho cô quá rung động, thế giới này cô không nghĩ chơi đùa lung tung, cô chuẩn bị quan sát quan sát sau đó lại tính.

Lần này tắm cô ngâm người hơi lâu, Triệu Hằng ở bên ngoài cửa gõ cửa một cái, nhắc nhở cô nên ra ngoài.

Giang Niệm nha một tiếng, mặc áo choàng tắm liền đi ra ngoài, đồ ăn đã đặt lên bàn, cô chống ở cạnh bàn ăn nhìn dưa chuột trộn mà thèm, Triệu Hằng thuận tay ném khăn lông khô lên mái tóc còn ướt của cô: “Lau khô tóc rồi hãy ăn cơm.”

Giang Niệm thuận thế đổ vào trong ngực hắn, ngửa đầu nhìn hắn nói: “Thế nhưng là em mệt mỏi quá.”

Triệu Hằng trông mắt liếc nhìn cô, môi mỏng khiêu gợi khẽ nhếch: “Một môi? Anh nhìn em tối hôm qua không phải rất có tinh thần sao?”

Giang Niệm nói nghiêm túc: “Tinh thần của tối hôm qua đã sớm ở trên thân thể của anh sử dụng hết rồi.”

Triệu Hằng: “...”

Hắn hít mắt, nhẹ nhàng ở eo thon của cô bóp một cái, cô cười hi hi hai tiếng, hắn bắt đắc dĩ, đành chấp nhận lôi kéo cô bạn gái nhỏ ngồi ở trên đùi hắn, một tay cầm khăn mặt lau mái tóc dài ướt sũng của cô, Giang Niệm ngược lại thoải mái, còn có tâm tư ở trong bang thần lực của cô nói chuyện phiếm, hiện tại là thời khắc quan trọng, bây giờ thương lượng về vấn đề của đoàn làm phim là quan trọng nhất.

Một là, về sau làm như thế nào có thể cẩn thận cảm đạo cụ ở trong nhà đi ra ngoài?

Hai là, vì sao lại không thể ôm được đùi vàng.

Tất Lỗi lúc này cũng đang ở nhà ăn cơm, trước mặt ngồi chính là Tất Tranh, bây giờ Tất Lỗi đối với anh trai của cậu rất là khó chịu, bộ dáng chân chó lúc trước đã hoàn toàn không có ở đây, bởi vì anh trai cậu thật sự quá keo kiệt, quả thực chính là vắt chày ra nước*, cậu đều đã làm nhiều chuyện như vậy để cho anh cậu vui lòng thế mà một đồng tiền cũng không nỡ cho!

**Vắt cổ chày ra nước: người keo kiệt, bủn xỉn quá mức.*

Tất Tranh đã sớm chú ý tới ánh mắt thờ phỉ phò kia Tất Lỗi, hắn nhìn không được cười một tiếng, quả nhiên nhìn thấy con khi này không vui vẻ hắn liền thấy thoải mái.

Hắn còn nói uy hiếp một chút: “Mọi việc ngày hôm nay trước hết cho em nhớ kỹ, chờ em ngày nào đó lại gây chuyện, anh tính một thể.”

Tất Lỗi: “...”

Cậu âm thầm liếc mắt, nhìn miếng thịt thơm ngào ngạt trên bàn kia, nếu như là trước kia, khẳng định cậu sẽ phải phát biểu thật tốt một phen ý kiến của mình, nhưng là bây giờ thì khác, dù sao cũng là cùng một tổ chức, bản thân cậu cũng là một thành viên trong bang thần lực, cậu cũng không còn cách nào giống trước đó tùy hứng như vậy.

Cậu đáng thương trong chốc lát, ở trong bang thần lực gọi Đại tỷ: “Đại tỷ yên tâm, không có khả năng anh trai em một mực ở trong nhà không đi ra ngoài, cơ hội gây án của em vẫn là rất nhiều, đến lúc đó thừa dịp anh em không chú ý lại trả lại là được rồi. Chính là không có lừa gạt được tiền đầu tư từ anh em, bằng không thì khẳng định bây giờ chúng ta đã thoát khỏi cảnh nghèo khó này!”

Thần lực Kỳ Kỳ ca: “Anh hai em cũng thế, không nghĩ đến việc đầu tư thì đi đến đoàn làm phim xem làm gì? Đây không phải lãng phí thời gian của chúng ta sao, em còn pha cho bọn họ là trả quý nhất ở đoàn làm phim chúng ta! Uống xong liền không nhận nợ, đúng là thể đạo hiểm ác, lòng người khó dò!”

Thần lực Tiểu Kim tử: “Đúng vậy.”

Thần lực tảng đá lớn: “Tiểu Kim cậu đúng vậy cái gì hả?”

Thần lực Tiểu Kim tử: “Hừm, mấy cậu nói đều đúng.”

Thần lực tảng đá lớn: “...”

Thần lực Kỳ Kỳ ca: “...”

Tất Tranh nhìn một bộ dáng của Tất Lỗi đang trầm mê nghịch điện thoại, lại tưởng tượng thằng nhóc này ở trước mặt Giang Niệm thì nghe lời lại còn một bộ dáng chân chó mở miệng ngậm miệng đều là Đại tỷ, lại nhìn không được cắn cắn răng, hắn chuẩn bị sẽ khóa hết tất cả tủ quần áo trong nhà!

Bên kia Trịnh Kỳ so với Tất Lỗi còn dễ dàng hơn nhiều, dù sao cậu cũng có chỗ dựa là bà nội cùng với mẹ cậu!

Dù sao trong bang thần lực cũng không yên tĩnh được chút chút ục ục liên tục, một mực không ngừng tích tích tích.

Giang Niệm xem tin nhắn bọn họ nói chuyện, tổng kết lại chính là về sau trộm liền cẩn thận một chút, về phần tại sao hai kim chủ ba ba không có đồng ý đầu tư, đây không phải là bọn họ sai, mà là bởi vì hai người đó quá keo kiệt quá keo kiệt.

Việc này Giang Niệm liền không quá đồng ý, kim chủ là mãi mãi cũng không có sai, sai chính là cách thức mà bọn họ ôm đùi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Đại minh tinh tiểu tình nhân (9)

Edit:An Minh Tuệ.

Bởi vì sự việc bỏ lỡ mất hai cái đùi vàng, bây giờ Giang Niệm đang rất nghiêm túc để tính tảo lại, dù sao cũng là hai đùi vàng nha, tùy tiện nhỏ một cái lông trên bắp chân cũng có thể làm cho cô lên trời.

Mặc dù lần này không được, nhưng đây cũng không có nghĩa là Giang Niệm cứ thế từ bỏ, đùi vàng vĩnh viễn là đùi vàng, đợi cô tính tảo lại rồi sẽ tìm một tư thế tốt để đi ôm lại, mà cô luôn cảm thấy ánh mắt của Tất Tranh cùng Trịnh Hạo nhìn cô cứ là lạ, mặc dù không biết rõ vì cái gì là lạ, xem ra lúc cần thiết phải vận dụng vũ khí cuối cùng của cô—— mỹ mạo!

Lúc trước Giang Niệm có dùng điểm tích lũy để đổi "đan dược mỹ nhan" còn chưa có ăn, hệ thống đưa ra sản phẩm tất nhiên chất lượng rất tốt, nhất định có thể làm cho cô đẹp đến bầu trời.

Giang Niệm xem nội dung chat của nhóm thần lực tràn đầy bức xúc phẫn nộ, tất cả đều là đối với kim chủ đùi vàng khó chịu cùng oán giận, đương nhiên đây là không được, thái độ đều không đứng đắn vĩnh viễn cũng sẽ ôm được đùi vàng.

Thần lực đại tỷ: “Ngày hôm nay Tất tổng và Trịnh tổng có thể tự mình đến, đã nói lên việc đối với đoàn làm phim của chúng ta có chút ý nghĩ, đây là đối với chúng ta khẳng định, chúng ta phải không ngừng cố gắng, nghìn vạn lần không thể bị một chút thất bại nhỏ nhỏ đánh bại, phải tin tưởng bản thân, tương lai liền có vô số khả năng! Mà cũng có thể nói, chúng ta đã chiếm ưu thế rất lớn, dù sao sinh sống cùng nhau ở dưới một mái nhà, các em phải kính già yêu trẻ, luôn luôn giúp đỡ, phải nhớ biểu hiện nhiều hơn.”

Thần lực Kỳ Kỳ ca: “Đúng, tin tưởng bản thân, chúng ta nhất định có thể đem tiền lừa gạt tới tay!”

Thần lực tăng đá lớn: “Đại tỷ yên tâm, chứ lừa gạt tiền là việc em thành thạo nhất, anh trai của em chính là bướng bỉnh, em dễ dàng anh trai liền được!?”

Thần lực Tiểu Kim tử: “... Đại tỷ nói không phải gạt, là đầu tư bình thường.”

Thần lực đại tỷ: “Tiểu Kim nói đúng, đây là đầu tư.”

Thần lực Kỳ Kỳ ca: “Đại tỷ nói đúng!”

Thần lực tăng đá lớn: “Đại tỷ nói hay lắm!”?

Thần lực Tiểu Kim tử: “Đúng!”

Trịnh Kỳ cùng Tất Lỗi, Trần Hâm đều là người thông minh, việc lừa gạt tiền như vậy ai mà không biết? Chính là bán một chút ngoan ngoãn, bọn họ từ nhỏ đã bán rất nhiều, rất sợ trường.

Giang Niệm có chút ít vui vẻ, không hổ là đàn em kim chủ của cô, tư tưởng giác ngộ còn rất cao, rất hiểu biết, chỉ cần phát triển thêm một chút lo gì không ôm được đùi vàng chứ.

Mà cô cũng đã nghĩ kỹ, không thể chỉ có một người như cô cố gắng ôm đùi vàng, dù sao năng lực của một người cũng có hạn, đàn em kim chủ cũng có thể cố gắng ôm đùi nha! Nhiều người thì sức mạnh lớn, hướng chỉ đàn em kim chủ còn ở cùng một nhà với kim chủ đùi vàng chính là nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng*, biểu hiện ở trong nhà nhiều hơn một chút để mọi người vui vẻ không chừng liền vậy tiền ra?

*近水楼台先得月: nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng, gần quan được ban lộc, gần gũi người có thể lực nên được hưởng lợi trước. Làm quan ăn lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật.

Thế là rất nhanh, Tất Tranh cảm giác em trai thối nhà mình trước đó còn đối với hắn hồ hững lạnh lẽo lại đột nhiên trở nên hòa ái dễ gần, bạn nhìn nó một chút nó liền đối với bạn cười một chút, thấy bát cơm của hắn hết còn xới cơm thêm canh, “Anh trai, anh ăn từ từ.” Còn nói, “Anh ăn chậm một chút cẩn thận bỏng.”

Mặc dù nhìn liền thấy rất chân chó, trong lòng nhất định có âm mưu, nhưng Tất Tranh vẫn là rất hưởng thụ, hắn nhàn nhã nhấp một hớp canh, nói: “Đột nhiên biết điều như thế, nói, là lại muốn làm gì. Ừ, ngoại trừ cái đoàn làm phim « năm triệu » kia của em.”

Tất Lỗi đặc biệt nhu thuận nghe lời, một bộ dáng bất đắc dĩ, nói: “Anh trai, anh lại nghĩ sai rồi, gần đây em làm việc bận rộn như vậy, có thể làm gì nữa? Anh cũng đừng nghĩ đến đoàn làm phim « năm triệu » của chúng em làm gì, việc này là do Đại tỷ của chúng em nói là phải biết kính già yêu trẻ nha, dù sao anh cũng là anh ruột của em, làm chút chuyện này cũng không tính là gì.”

Tất Tranh bị canh sắc đến ho hai tiếng, hắn đặt bát, cầm khăn tay lau bờ môi, bình tĩnh hừ một tiếng: “Đại tỷ của em nói... Kính già yêu trẻ?”

Tất Lỗi nói: “Đúng vậy, anh xem Đại tỷ của chúng em có phải là rất tốt bụng không, anh đầu tư tuyệt đối sẽ không thua thiệt!”

Tất Tranh: “Em thật đúng là nghe lời a ha ha.”

Tất Lỗi gật gật đầu, dù sao cũng là làm đàn em của người ta, không nghe lời được sao.

Tất Tranh lại ha ha hai tiếng, cắn cắn răng, một mặt lạnh lùng ném đi đôi đũa đứng dậy rời đi, Tất Lỗi sớm đã thành thói quen anh trai mình một bộ dáng lãnh khốc vô tình, cũng không có cảm thấy kỳ lạ, phần phật lại ăn thêm một bát cơm, đợi lát nữa ban đêm còn phải gây án nữa, không ăn no làm sao làm được việc.

Bên kia Trịnh Kỳ cũng không khác nhiều lắm, nhưng là bởi vì người nhà của cậu có hơi nhiều, trừ anh cả đang ở nước ngoài đi công tác chưa có trở về, ông nội cậu, cha cậu bà nội cậu mẹ cậu còn có cả anh hai đều được cậu chăm sóc một lần, bụng trà đồ nước đừng nói đến bao nhiêu chu đáo ân cần, đặc biệt là anh hai cậu, dù sao cũng là muốn gạt tiền người ta, diễn thì phải diễn đến nơi đến chốn.

Bởi vì cũng khó có được một lần Trịnh Kỳ biết điều lại hiểu chuyện như vậy, khiến cho bà nội cậu sờ đầu cậu nói cháu ngoan thật ngoan! Còn sờ soạng hai đồng tiền cho cậu mua kẹo ăn.

Trịnh Kỳ rất nghiêm túc đem hai đồng tiền cất vào bên trong túi áo, thịt muối cũng là thịt, từ khi theo đại tỷ, hiện tại cậu thật là sợ nghèo: “Bà nội thật tốt, cảm ơn bà nội!”

“Ài ~ cháu ngoan của bà nội!” Lại sờ soạng cho thêm một đồng tiền.

Mẹ Trịnh còn vui mừng bảo với chồng mình, nói: “Anh nhìn xem, Kỳ Kỳ nhà chúng ta đi theo bên cạnh Niệm Niệm, nó đều hiểu chuyện không ít, Niệm Niệm thật sự là cô gái tốt!”

Cha Trịnh sờ dây chuyền vàng trên cổ, gật đầu nói: “Ra ngoài học hỏi kinh nghiệm đúng là chuyện tốt.”

Lời này là nói không sai, Trịnh Kỳ nói: “Đại tỷ của con đương nhiên là tốt nhất!” Lại cười hi hi đi đến trước mặt Trịnh Hạo, hai tay đưa lên một ly trà, “Anh hai, thật sự, đoàn làm phim «năm triệu» của chúng em tuyệt đối là một đoàn làm phim tốt, là đoàn làm phim tốt đáng giá để anh đầu tư, tuyệt đối sẽ không thua thiệt, em lấy nhân cách của em cùng anh đảm bảo!”

Trịnh Nhị ca tiếp nhận trà uống một ngụm: “Ha ha, em còn có nhân cách?”

Trịnh Kỳ chẹn họng một chút: “Anh hai, có phải hay không anh quá xem thường em rồi? Em đã cải tà quy chính, anh thấy em còn đi ra ngoài lêu lổng sao? Mà anh xem cả bà nội cha và mẹ cũng đều đầu tư, anh hai anh cũng ủng hộ sự nghiệp của chúng em một chút đi!”

Trịnh Hạo liếc mắt nhìn cậu, đặt chén trà liền đi lên lầu. Trịnh Kỳ ủy khuất, bỏ nhào vào trong ngực của bà nội lăn lộn, bà nội cậu lập tức đau lòng: “Hạo Hạo, cháu đừng đi, Hạo Hạo cháu cũng ủng hộ một chút vào sự nghiệp của em trai cháu đi.”

Trịnh Hạo nha một tiếng, em trai? Hắn rất tò mò rốt cuộc đó là em trai của ai.

Trần Hâm thì tương đối bình thường, cha mẹ cậu đều là người quá tinh táo, bình thường bởi vì bận rộn công việc nên cũng khó có lúc cả nhà cùng nhau ngồi ăn chung, chị gái cậu mấy năm trước cũng đã gả cho người ta, buổi tối cũng chỉ có một mình cậu ăn cơm, cậu cũng không có nhàn rỗi, còn đặc biệt viết một bản kế hoạch đầu tư, để trên bàn làm việc của cha mẹ cậu.

Cậu cùng hai người Trịnh Kỳ, Tất Lỗi ở cùng một chỗ đã lâu, bọn họ làm cái gì cậu đều làm cùng, đều quen thuộc, bình thường cũng không có cái gì đặc biệt nhu cầu, nhưng là về sau theo Đại tỷ, rốt cuộc cậu cũng được nếm trải một chút mùi vị của cảnh nghèo khó, thế nên bản kế hoạch này tự nhiên viết đến tình cảm dạt dào, so với tính tình lãnh đạm của cậu cách xa nhau rất xa, làm cho cha mẹ cậu giật mình kinh ngạc một chút, sau đó cho cậu một chút tiền tiêu vặt —— đương nhiên cũng không có đầu tư.

Ôm đùi không ít, bán cũng không ít ngoan, nhưng vẫn là không có đầu tư.

Cho nên tự nhiên đoàn làm phim «năm triệu» là càng ngày càng nghèo, nghèo đến mức độ chỉ có thể ở bên trong biệt thự xa hoa hóng gió.

Giang Niệm đối mặt với tình huống nghiêm trọng như vậy, tự nhiên là vạn phần lo lắng, cô cũng không hiểu đến cùng là nơi nào làm sai, đúng là đùi vàng quả nhiên là đùi vàng, không cho ôm tùy tiện, tâm tư khiến cho người ta nhìn không thấu, kim chủ là không có sai, sai là vì thủ đoạn của cô không đủ cao, tâm cơ không đủ sâu!

... Chẳng lẽ cuối cùng đã đến thời điểm vận dụng sắc đẹp của cô sao???

...

Triệu Hằng ở Đế Đô chờ đợi qua mười ngày, hắn đã đem kịch bản mang về nhìn vô số lần, phân tích kịch bản và nhân vật, không chỉ có như thế, còn đem tất cả lời thoại của mình học thuộc, ngay cả lời kịch của đối thủ cũng học thuộc một lần.

Trong thời gian này Kỳ Á Linh còn gọi điện thoại nói chuyện với hắn mấy lần, đều bị hắn từ chối không nhận, cuối cùng trực tiếp kéo cô ta vào sổ đen. Tâm tư của Kỳ Á Linh không sạch sẽ, ác ý đối với Giang Niệm càng là không chút nào che giấu, loại người như vậy có thể không tiếp xúc tốt nhất là không cần tiếp xúc. Triệu Hằng tuyệt tình khiến cho Kỳ Á Linh tức giận đến phát run, lại đối thêm hai số để gửi tin nhắn cho Triệu Hằng, hỏi hắn thật sự không nhớ chút nào về tình cảm hai năm bọn họ ở chung với nhau sao, Triệu Hằng nhìn xong lại kéo đen.

Kỳ Á Linh nghĩ đến việc tương lai Triệu Hằng có bao nhiêu hot, thì giờ phút này cô ta lại có từng đấy bức bối, rõ ràng là người do cô ta dẫn dắt, tại sao

lão Ngụy lại được hưởng lợi? Cũng trách cách làm của tổng giám đốc Ngô, lại thay đổi cô ta ở cái thời khắc quan trọng này, chỉ sợ Triệu Hằng cũng là do nghe theo tổng giám đốc Ngô cùng lão Ngụy châm ngòi mới có thể đối xử với cô ta tuyệt tình như thế.

Hãy chờ đấy, đợi đến lúc cô ta ký được mấy nghệ sỹ sẽ hot trong tương lai, đợi đến ngày cô ta xoay người, những người này sớm muộn sẽ phải hối hận!

Triệu Hằng không có quá coi việc của Kỳ Á Linh là chuyện quan trọng gì, chỉ cần cô ta không đến làm phiền bọn họ, người này tồn tại hay không với hắn mà nói không có chút ý nghĩa nào.

Rốt cục cũng chờ đến ngày « điệp viên » bấm máy, Triệu Hằng trong lòng đã có tự tin, cơ hội tốt như vậy hắn tự nhiên sẽ một mực đem nắm ở trong tay, càng sẽ không để đạo diễn Lý Đường thất vọng, cũng sẽ không để người ngoài chê cười.

Bộ phim « điệp viên » này thời gian xảy ra là ở trước những năm ba mươi bốn mươi, địa điểm quay phim là ở thành phố “B” Ảnh Thị Thành.

Trước một ngày chia tay, thời điểm Triệu Hằng đang thu xếp hành lý, Giang Niệm ỉu xiu trở về, ngày hôm nay cô kết thúc công việc tương đối sớm, cũng không có đợi Triệu Hằng đi đón, trở về cũng mới hơn mười một giờ.

Triệu Hằng nhìn cô vừa vào nhà liền co quắp ở trên ghế sa lon: “Làm sao lại buồn bã ỉu xiu?”

Giang Niệm trừng mắt lên: “Đương nhiên là bởi vì nghèo khó!”

Triệu Hằng nhin cười không được, nói: “ Không quay nổi nữa?”

Giang Niệm bĩu môi: “Dù ngã thì vẫn phải quay, nhưng là khẳng định có tiền so với không có tiền thì sẽ tốt hơn chứ, giai đoạn trước cứ đốt tiền như vậy, hậu kỳ càng đốt tiền!”

“Có thể quay là được, đi tắm rửa đi, nghỉ ngơi xong em cũng dễ chịu hơn.”

“Ồ.”

Cô vẫn là nằm không nhúc nhích, Triệu Hằng nhìn không được, đi vào phòng tắm xả nước, sau đó lại ôm cô đi vào, Giang Niệm nằm ở trong nước nóng, nhìn sau lưng ốc đồng cô nướng của cô cả người mặc một bộ quần áo màu đen, dáng người thẳng tắp, mày kiếm tinh mâu, tóc đen mềm mại thả trước trán, khiến hắn thiếu đi mấy phần khí thế lẫm lẫm, nhiều hơn mấy phần ôn nhu.

Giang Niệm cảm thấy cô mệt gần chết, vì ôm đùi vàng mà lo lắng hết lòng, ngay cả đàn em kim chủ cũng phải đi ra, nhưng vẫn là không dùng được, bây giờ chỉ có ôm một mỹ nhân mới có thể cho cô an ủi.

Triệu Hằng bị Giang Niệm toàn thân ướt đầm ôm, khiếm cho quần áo của hắn cũng bị ướt nhẹp, hắn đỡ được cô, cong môi cười nói: “Anh cho là em rất mệt mới?”

Sắc đẹp ở ngay trước mắt thì nơi nào sẽ có mệt mỏi chứ? Giang Niệm ở trong lòng ngực ấm áp của hắn cọ xát: “Không phải sáng mai anh phải đi rồi sao, em muốn cùng anh biểu đạt một chút tình cảm lưu luyến của em”

Triệu Hằng ôm cô đặt lên trên bồn rửa mặt, môi mỏng kề sát bên vành tai nhỏ nhắn của Giang Niệm: “Em muốn biểu đạt như thế nào, hả?”

Giang Niệm ôm cổ Triệu Hằng, quệt mồ hôi ở cái cằm của hắn một cái, ánh mắt như mèo nhỏ nhìn hắn. Mắt Triệu Hằng càng sâu, cánh tay ôm cô càng chặt hơn, môi tiến đến, đảo khách thành chủ hôn môi của cô.

“Chơi chết em có tin hay không?”

o(+)+o

...

...

Giang Niệm cảm thấy mỹ nhân kế của cô quả nhiên là rất lợi hại, nhìn Triệu Hằng có bao nhiêu kích động lợi hại, cô sờ sờ cánh tay có vân da rõ ràng cùng cơ bắp của hắn, quả nhiên rất có sức mạnh, đại khái giống như sao hỏa đụng phải trái đất.

Người đàn ông dịu dàng nhả nhận đến lúc điên lên, giống như bộc phát dã tính cùng cường thế.

Giang Niệm trở thành thịt trong miệng hắn, bị thềm nhỏ dãi, bị nuốt ăn vào bụng, ngay cả xương cốt cũng không còn sót lại một chút cặn.

Có lẽ là bởi vì sắp xa nhau, mỗi một cái động tác đều phá lệ triền miên.

Giống như là mưa phùn ngày xuân nhẹ nhàng không hết.

Giang Niệm bị nước mưa thấm thấu, trước mắt là một mảnh sương mù mờ mờ lung.

Lúc Triệu Hằng thực sự kết thúc đã ba giờ sáng, hân hôn Giang Niệm đã ngủ say một chút, đứng dậy đi phòng tắm xử lý, ném quần áo ướt đầy trên đất vào trong máy giặt, lại đem mặt đất tung tóe đầy nước, bồn rửa mặt cũng xử lý sạch sẽ, sau đó mới tiếp tục đi thu dọn hành lý của hân, lần này quay phim là liên tục, toàn bộ hành trình của hân sẽ ở cùng đoàn làm phim, chỉ sợ trong vòng bốn tháng đều không có thời gian trở về.

Giang Niệm bản thân cũng rất bận bịu, sau khi quay xong «năm triệu» cô còn phải tự mình biên tập phối nhạc, hậu kỳ còn phải nghĩ cách để tuyên truyền, dù sao đoàn làm phim nghèo như vậy tuyên truyền càng khó khăn hơn, đến lúc đó chỉ sợ cũng khó khăn.

Hân tận mắt nhìn thấy cô trong nửa tháng này đều bận rộn, trời chưa sáng liền đi, buổi tối trở về còn phải xem xét để sắp xếp công việc cho hôm sau, có đôi khi còn phải sửa đổi kịch bản một chút, một người làm nhiều việc như vậy kết quả chính là loay hoay chân không chạm đất, hân mặc dù không muốn cô mệt mỏi như vậy, nhưng nhìn cô thực hiện giấc mơ của bản thân, hân cũng không khỏi vì cô mà cảm thấy vui vẻ, tóm lại là cuộc sống phải tự mình đi dốc sức làm.

Hôm sau trời vừa sáng, Triệu Hằng phải đi đến sân bay, Giang Niệm đi ra ngoài đến đoàn làm phim, hai người ở cửa ra vào tạm biệt.

Giang Niệm còn là lần đầu tiên nhìn thấy người đại diện mới của Triệu Hằng là lão Ngụy, quả nhiên là người đã ở trong vòng lẩn lộn nhiều năm, nhìn liền thấy so với Kỷ Á Linh thì thông minh hơn rất nhiều, đương nhiên càng sẽ không dùng loại ánh mắt phân biệt giống với Kỷ Á Linh nhìn cô, chào hỏi nhìn cũng tạo nhã lịch sự.

Lão Ngụy là biết Triệu Hằng có bạn gái, đồng thời còn nghe nói không ít tin đồn liên quan đến Giang Niệm, ví dụ như chuyện em trai của Tất Tranh là Tất Lỗi còn có cả hai vị tiểu bá vương của Trịnh gia Trần Gia đi theo cô cùng một chỗ quay một bộ phim mạng, có thể hot hay không thì không biết, nhưng khẳng định là một nhân tài, bằng không thì làm sao có thể khiến cho mấy vị tiểu thiếu gia kia nói gì nghe nấy?

Không chỉ chừng này, ông còn nghe Kỷ Á Linh nói qua không ít, đương nhiên Giang Niệm ở trong miệng của Kỷ Á Linh cũng không phải là người tốt lành gì, nhưng ông cũng không phải người ngu, sẽ tùy tiện tin vào Kỷ Á Linh. Nghe nói Kỷ Á Linh gần đây rất không an phận, nghệ sỹ do công ty cho phân phối cô ta cũng không muốn mang, ngại người ta không có tên tuổi, nhưng người có tên tuổi cũng sẽ không lựa chọn cô ta, không có năng lực không có tài nguyên ở trong cái vòng này căn bản lẩn lộn không nổi, đã tâm quá lớn không nói còn hết lần này đến lần khác còn ngu xuẩn.

“Giang Niệm, xin chào, chú là người đại diện của A Hằng, cứ gọi chú là lão Ngụy là được, trước đó chú cũng nghe A Hằng nói về cháu, ngày hôm nay nhìn thấy quả nhiên xinh đẹp.”

Cái này thật là biết đồ người khác vui vẻ, Giang Niệm cười nhẹ nhàng: “Chào chú, cháu cũng nghe A Hằng nói về chú, Triệu Hằng nói chú là người rất tốt, thời gian kế tiếp liền làm phiền chú chiếu cố anh ấy một chút.”

Lão Ngụy nói: “Đây là đương nhiên, A Hằng là nghệ sỹ của chú, trăm phần trăm chú sẽ đối với cậu nhóc này phụ trách.”

Giang Niệm: “Cảm ơn chú.”

Triệu Hằng cố ý quan sát phản ứng của lão Ngụy đối với Giang Niệm, thấy thái độ của ông cũng không có cái gì đặc biệt mới yên lòng, cuối cùng đối với Giang Niệm dặn dò vài câu, bảo cô đừng quá mệt mỏi, có việc thì gọi điện thoại cho hân vân vân, Giang Niệm gật gật đầu đồng ý, một bên thúc giục hân đi mau, Triệu Hằng bắt đầu đi xoa xoa đầu cô, đang chuẩn bị lên xe, đột nhiên nghe được có người đang kêu.

“Đại tỷ, đại tỷ!”

Triệu Hằng nheo mắt, quay đầu quả nhiên đã nhìn thấy Tất Lỗi chạy chậm đến, còn gọi hân: “Đại tỷ phụ!”

Triệu Hằng: “.....”

Lão Ngụy nhìn Giang Niệm, lại nhìn Triệu Hằng: “.....???”

Bất luận là nghe bao nhiêu lần, Triệu Hằng y nguyên vẫn cảm thấy có chút không chịu được, hân khước miệng giặt một cái.

Giang Niệm ngược lại là rất bình thường, chỉ là có chút nghi hoặc: “Thạch Đầu, tại sao em lại đến đây?”

Tất Lỗi nháy nháy mắt, giống như giao tiếp tình báo mà nói: “Ngày hôm nay anh trai đưa em đi làm, cho nên em cố ý tới đón Đại tỷ cùng nhau đi.”

Giang Niệm vui mừng, không hổ là đàn em kim chủ của cô, ôm đùi cũng không quên mang theo cô một đoạn đường, lập tức cô liền phát phát tay với Triệu Hằng, sau đó đi theo Tất Lỗi, cửa sổ của Rolls-Ross cách đó không xa chỉ mở một chút, lờ mờ có thể nhìn thấy một cái bóng kim quang long lánh.

Triệu Hằng thấy Giang Niệm cùng Tất Lỗi đi xa, bóng lưng hào hứng kia khiến hân bắt đầu đi nở nụ cười. Lão Ngụy cực kỳ kinh ngạc, ông không nghĩ đến quan hệ của Giang Niệm cùng Tất Tranh cũng không kém, Giang Niệm người này thật đúng là không tầm thường, huống chi «điệp viên» Tất Tranh cũng có đầu tư, ông xa xa nhìn một chút, quả nhiên trông thấy Tất Tranh ngồi ở trong xe.

Lão Ngụy: “Tại sao Tất nhị thiếu lại gọi Giang Niệm là Đại tỷ? Còn cậu là đại tỷ phụ? Không nghĩ tới Giang Niệm cùng Tất tổng cũng quen biết?”

Triệu Hằng trực tiếp đem hai vấn đề phía trước không đề ý đến, nói: “Niệm Niệm muốn tìm Tất tổng đầu tư.”

Lão Ngụy bừng tỉnh đại ngộ nha một tiếng: “Thì ra là vậy, có một tầng quan hệ Tất Lỗi, Tất Tranh hân là sẽ đồng ý.”

Triệu Hằng: “Cháu cũng không rõ ràng lắm.”

Lão Ngụy cười cười, thấy Giang Niệm cùng Tất Lỗi đã lên xe, liền cũng cùng Triệu Hằng cùng lên xe rời đi.

Lão Ngụy thật thông minh, không có chọn thời điểm này để đi chào hỏi Tất Tranh, một là ý thức được Triệu Hằng không nghĩ tới đi quấy rầy, hai là Tất Tranh cũng không thích có người trong thời gian cá nhân đi quấy rầy hắn, đến lúc đó chỉ sợ được không bù mất, hiện tại quan trọng nhất chính là trông coi Triệu Hằng quay xong « điệp viên », ông tin tưởng lấy năng lực của Triệu Hằng sẽ không dừng bước ở hiện tại.

...

Bên kia Giang Niệm cũng ngồi xuống bên cạnh kim chủ đuôi vàng, ngày hôm nay rất khó được, kim chủ đuôi vàng tự mình lái xe, cả người là một bộ đồ vét cao cấp có chút quen mắt, màu đen thuần túy khiến cho hắn nhìn càng thêm cao cao tại thượng.

Giang Niệm gần đây bị kim chủ đuôi vàng lạnh lùng đánh rơi mất hơn một nửa lòng tự tin, nhưng là lực lượng của tiền tài lại vô cùng to lớn, có thể làm cho cô vô số lần té ngã lại vô số lần đứng lên, giờ phút này đương nhiên lại đứng đến lưng thẳng tắp.

Bất quá lần này Giang Niệm học thông minh, có lẽ Tất Tranh không thích cách như vậy, thích trạng thái tương đối tự nhiên, cho nên cô cũng không có lại tiếp tục nói khoác về đoàn làm phim « năm triệu » của cô như thế nào như thế nào tốt, chuẩn bị nói về triết học cuộc sống, đương nhiên có thể nói đến thơ văn thì tốt hơn.

Tất Tranh cũng qua kính chiếu hậu đánh giá Giang Niệm, tết tóc đuôi ngựa áo sơ mi trắng quần jean, không đánh phấn trang điểm, sạch sẽ nhu thuận, chỉ một đôi con mắt linh động đang ừng ực ực chuyển chủ ý xấu.

Tất Lỗi liền sinh động hơn nhiều, giúp Đại tỷ của cậu nói tốt, cho « năm triệu » nói tốt, anh trai anh trai rót lấy ** canh, nhưng đáng tiếc rót một đường cũng chỉ nhận được một cái “Ha ha”, tiếp tục như vậy không thể được, Giang Niệm cảm thấy nhất định cô phải xuất ra vũ khí cuối cùng của mình!

Rolls-Royce ở ven đường dừng lại, Tất Tranh nhàn nhạt nói: “Đến, xuống xe.”

Tất Lỗi bĩu môi: “Anh trai, sao anh lại tuyệt tình như vậy chứ anh ruột.”

Tất Tranh cười, nhìn thật vui vẻ: “Được rồi, mau cút, không anh đi làm muộn.”

Giang Niệm cùng Tất Lỗi xuống xe, Tất Tranh nhìn càng cui vể, Tất Lỗi vẫn là không cam tâm, ghé vào trên cửa sổ xe đuổi dài tay hô: “Anh trai, anh không đầu tư coi như xong đi, tốt xấu cũng cho em tiền tiêu vặt chứ, anh ruột anh ruột!”

Tất Tranh tâm tình tốt, rất hào phóng cho cậu một cái thẻ, cũng nói vài lời: “Trước đó không phải mới cho em tiền tiêu vặt sao, tại sao lại không có? Có phải là lại phung phí? Nếu như em phung phí liền không cho phép lại đi tìm anh xin tiền tiêu vặt?”

Tất Lỗi mừng khắp khỏi cầm lấy thẻ cất vào bên trong túi xách, nghe xong câu không cho tiền tiêu vặt liền gấp, vội vàng giải thích: “Không có không có, em đều hiếu kính Đại tỷ không có phung phí!”

Tất Lỗi khá là đáng tiếc, cậu hiếu kính đều tính ít, hai thằng nhóc Trịnh Kỳ cùng Trần Hâm kia mới là chó tâm cơ, cũng không có việc gì liền phát lì xì cho Đại tỷ, lúc cậu không chú ý liền rơi ở phía sau.

Tất Tranh: “.....???”

A, đầu tư là không thể nào đầu tư, đời này cũng không thể đầu tư.

Tiền tiêu vặt cũng mất, đời này cũng không thể có tiền tiêu vặt.)

...

Giang Niệm rất đau khổ, bởi vì cô đã đổi vô số cái phương thức cũng không có ôm được đuôi vàng, liền phái ra đàn em kim chủ cũng không thể nhò được dù chỉ là một cái lông chân vàng, đồng thời cô còn càng ngày càng nghèo, càng ngày càng đến nghèo, cô đều không rõ là vì cái gì, vì cái gì muốn ôm một cái đuôi vàng lại khó như vậy chứ? QAQ

... Không, không thể nào là thần tài đã quên cô, khẳng định là do cô không có bái thần tài tốt rồi!

Tất Lỗi cũng rất đau khổ, cậu đều không rõ vì cái gì anh trai ngay cả tiền tiêu vặt cũng không cho cậu, rõ ràng cậu nghe lời như vậy, thêm trà đổ nước liền làm không ít, nhưng anh trai lại còn khóa cả tủ quần áo lại, đàn ông đi vào thời kỳ mãn kinh càng khiến cho người ta thêm đau khổ.

Đừng nói Tất Lỗi, liền ngay cả Trịnh Kỳ cũng đau khổ hơn, bởi vì anh hai cậu là ý chí sắt đá, mặc cậu lừa gạt như thế nào đều không có lừa gạt được một cái hạt bụi, đồng thời liền tiền tiêu vặt cũng không cho!

Duy nhất tốt một chút, đại khái chính là Trần Hâm, nhưng cậu sẽ chỉ viết thư viết báo cáo, viết nhiều cũng sẽ không còn mới mẻ, sau đó chỉ có thể đạt được một câu tốt tốt tốt, tiền tiêu vặt cũng mất.

Không có cách, Giang Niệm chỉ có thể ở bên trong nghèo khó quay xong « tôi cùng năm triệu yêu hận tình thù », lại còn không có ốc đồng cô nương đến

đồ dành cô, trái tim nhỏ của cô ở bên trong sự nghèo khó nhận hết tra tấn, cô lại gặp vô số trắc trở nhưng vẫn kiên cường hoàn thành xong biên tập ở hậu kỳ, kết quả được cho biết « Tôi cùng năm triệu yêu hận tình thù » không phù hợp với giá trị sống của chủ nghĩa xã hội, nhất định phải đổi thành cái gì mà bảo bối xinh đẹp đáng yêu của tổng giám đốc.

... Như vậy làm sao được?!!

Giang Niệm rất tức giận chấp nhận rồi, bởi vì cô tin tưởng, coi như đổi tên thành «tổng giám đốc đại nhân của tôi», người xem thông minh cũng có thể xuyên thấu qua hiện tượng nhìn thấy bản chất —— đây là nữ chính cùng năm triệu yêu hận tình thù.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Đại minh tinh tiểu tình nhân (10)

Edit: An Minh Tuệ.

«Tổng giám đốc đại nhân của tôi» sắp phát sóng, Giang Niệm vẫn y nguyên gặp phải một cái vấn đề rất rất lớn——nghèo khó. Cô là thật sự nghèo, nghèo liền mang ý nghĩa không có tiền, không có tiền liền không có cách nào làm tuyên truyền, không có tuyên truyền thì có khác gì thiên sứ gãy cánh đâu? Có khác nhau ở chỗ nào?

Giang Niệm quay năm triệu lại không phải là vì vui vẻ hay vì ngu ngốc gì, cô hi vọng có càng nhiều người xem phim của cô quay, trông thấy ưu tú cùng tài hoa của cô, quan trọng nhất chính là có thể kiếm một chút tiền nho nhỏ, dù sao cô đã đầu tư cả tinh lực ở bên trong đó như vậy, còn đem kinh nghiệm của mấy năm trôi qua áp dụng hết vào, làm sao thì cũng phải về một chút chứ.

Lại nói cô đã thu nhiều tiền hiểu kính như vậy, làm đại tỷ của người ta, không có chút bản lĩnh thật sự thì mang theo đàn em như thế nào? Chỉ sợ địa vị của cô cũng khó mà giữ được.

Giang Niệm cảm thấy cô không thể lại tiếp tục che giấu, nhất định phải tung ra vũ khí cuối cùng của cô.

Cô không nói hai lời, liền cầm ‘đơn dược mỹ nhan’ ra nhai nhai. Đại khái ăn được ba phút, Giang Niệm cũng không đợi được chuyện giống như trong truyền thuyết là bốc lên đầy một người mồ hôi đen, lại nhìn mình trong gương, sắc mặt vẫn trắng bệch trắng bệch, dưới mắt vẫn là quầng thâm mắt, còn có bởi vì quá lo nghĩ về chuyện nghèo khó mà xuất hiện mấy hạt đậu đỏ nho nhỏ.

Sau khi quay xong năm triệu cô vẫn còn phải làm hậu kỳ, cũng không có được nghỉ ngơi tốt, giờ phút này nhìn giống như nữ quý vậy, Giang Niệm nâng nâng mặt, dọa cô khiến cô không nói hai câu liền lăn vào trong chăn to ngủ một giấc.

Nào biết ngủ đến nửa đêm thì bị nóng tính, cả người thối hoắc, cô lộn nhào lăn vào phòng tắm tắm rửa một cái, lại nhìn mình trong gương, không chỉ có quầng thâm mắt đã hết, gương mặt trắng trắng như đánh phấn, ngay cả mấy cái mụn cũng biến mất.

Đơn dược này mài da khử mụn cũng thật là tốt.

Lần này Giang Niệm có lòng tin mười phần, cô tin tưởng bằng vào sắc đẹp của cô nhất định có thể lừa gạt được kim chủ đuôi vàng!

Ngay lúc này Giang Niệm đang lo lắng, bên kia Trịnh Kỳ, Tất Lỗi cùng Trần Hâm cũng là lo lắng như vậy, hiện tại bọn cậu so với bất kỳ ai đều muốn thoát khỏi cảnh nghèo khó đến đáng sợ này.

Đi theo Giang Niệm không bao lâu, bọn cậu đã không còn ngang ngược can rờ như lúc mới gặp, càng không có hăng hái như lúc đó, bọn cậu cũng là sợ nghèo, thời gian càng gần đây trôi qua cũng không dễ chịu lắm, không chỉ có bị nghèo khó tra tấn, còn bị anh ruột tra tấn, lấy đi trên người của các cậu phần sức sống của những thiếu niên vô ưu vô lự, ngược lại bây giờ cả người là lằng lằng không ít.

Để cho người ta nhìn vào sẽ nhìn không được mà cảm khái một phen về sức mạnh của sự nghèo khó là vô cùng to lớn.

Tất Lỗi đã suy nghĩ về vấn đề tuyên truyền này từ lâu, mặc dù cậu cũng từng có mấy cô bạn gái nhỏ trong giới giải trí, nhưng là danh tiếng cũng không cao, huống chi giờ đã chia tay cậu cũng không thể quay lại nhờ người ta giúp được, còn những người nổi tiếng thì cậu cũng không có tiếp xúc nhiều, mặc dù biết mấy công ty tuyên truyền không tệ, nhưng phải nói thật, bọn họ đều là nhận tiền làm việc, mặt của cậu còn chưa có to như vậy để cho nói một câu mà người ta sẽ giúp.

Mặc dù cậu cũng từng đi theo anh ruột cùng một số đại minh tinh ăn cơm, thế nhưng cũng không có thân quen gì, ngay cả phương thức liên lạc của một người cũng không có, tay không đi tìm căn bản là không thực tế.

Tất Lỗi càng nghĩ, còn phải cùng hai tên Trịnh Kỳ Trần Hâm tham khảo thảo luận, sau đó rốt cục phát hiện một vấn đề đã bị bọn họ xem nhẹ.

Bây giờ nhiều tác phẩm khi tuyên truyền trừ tổ chức buổi họp báo hoặc là đầu tư vào con đường quảng cáo điên cuồng, còn có một phương diện nữa chính là trên Weibo, làm marketing trên đó, hoặc là mua hot search, hoặc là mua một tài khoản V cùng thủy quân, đương nhiên tất cả đều là rất cần tiền.

Nhưng có một cái không cần tiền.

Anh trai Tất Lỗi có một cái tài khoản Weibo hơn mười triệu fan hâm mộ.

Tất Tranh là một người muộn tao*, từ mấy năm trước sau khi tiến quân giới giải trí liền đăng kí một cái tài khoản Weibo, hoặc là đăng về tác phẩm mà hắn đầu tư hoặc là khoe khoang của, nhưng vì hắn có dáng dấp đẹp trai, trong Weibo có cả một đám người la hét gọi chồng, nói chồng rất đẹp trai, chồng hãy cưới em đi. Lúc trước Tất Lỗi còn phỉ nhổ về anh trai mình thích đi rêu rao khắp nơi, giờ phút này liền cảm thấy may mắn vạn phần, có một anh trai taobao* vẫn là rất tốt.

*Muộn tao: Bề ngoài lạnh lùng xa cách nhưng bên trong lại mãnh liệt như lửa.

*Taobao: là một trong những website bán hàng hàng đầu của Trung Quốc được khá nhiều khách hàng Việt Nam biết đến và đặt mua hàng.

Lần này không phải là có thể cầm để lợi dụng rồi sao?

Còn có cả Trịnh Nhị ca, Trịnh Nhị ca mặc dù không khoe khoang, nhưng nói thế nào hắn cũng đi theo trào lưu của thời đại đi, Weibo có chứng nhận, fan hâm mộ cũng có mấy triệu người.

Đây đều là những con đường có sẵn, lợi dụng được thì phải lợi dụng hết, thịt muối cũng là thịt nha.

Về phần Trần Hâm, “... Tớ có thể canh chừng cho các cậu.”

Thế là ba người cũng nhau lập kế hoạch, vào lúc nửa đêm thì bắt đầu gây án.

Bởi vì cái gọi là nguyệt hắc phong cao dạ*, chính là thời gian tốt để hành động.

*Nguyệt hắc phong cao dạ: bắt nguồn từ câu “Nguyệt hắc sát nhân dạ, Phong cao phóng hỏa thiên”, có nghĩa là Đêm trăng mờ giết người, ngày gió to thì phóng hỏa. Khi nói đến Nguyệt hắc phong cao, có ý chỉ thời điểm thích hợp làm việc xấu.

Trần Hâm và Tất Lỗi một nhóm, Trịnh Kỳ vốn là một mình hành động, chỗ nào biết được tại sao bà nội cậu lại nửa đêm ra ngoài đi dạo, thế là thành một nhóm, bà nội Trịnh tuy đã lớn tuổi nhưng ngược lại thích chơi đùa, thấy cháu ngoan của bà làm chuyện xấu thì không nhìn được cũng muốn góp một chân, Trịnh Kỳ đồ đều không đồ được cho bà nội cậu quay về, cũng chỉ có thể mang theo bà nội Trịnh cùng nhau đi gây án.

Vào phòng, Trịnh Kỳ đương nhiên là đi thẳng đến tủ đầu giường, nhưng mang theo bà nội cậu, phải lén lút cẩn thận từng li từng tí, thật vất vả đi đến đầu giường, mở hộc lạnh chảy ra đến nỗi làm ướt cả quần áo của cậu! Đã vậy bà nội cậu còn đặc biệt kích thích hưng phấn, ghé vào lỗ tai cậu nói thì thầm..

Trịnh Kỳ tim cũng thật mệt mỏi, cẩn thận nói: “Bà nội, xuyt ~”

Bà nội Trịnh kích thích răng giả đều muốn mất: “Xuyt xuyt, bà biết xuyt xuyt!”

Trịnh Kỳ: “.....”

Đúng lúc Trịnh Hạo trở mình, Trịnh Kỳ cùng bà nội Trịnh đứng một chỗ cứng lại luôn, tóc đều dựng lên!

Bên kia Tất Lỗi cùng Trần Hâm thì dễ dàng hơn nhiều, dù sao cũng là người trẻ tuổi làm việc, rầm rầm liền trộm được điện thoại phát cái Weibo, sau đó lại lặng yên không một tiếng động rời đi.

Một đêm này gió êm sóng lặng, cái gì cũng không có xảy ra.

Hôm sau trời vừa sáng, Giang Niệm sau khi tỉnh lại liền chuẩn bị thi triển mỹ nhân kế của cô, mở đại hội cùng với mấy đàn em kim chủ của cô, lúc cần thiết cô có thể hi sinh bản thân vì tập thể.

Năm triệu cũng sắp phát sóng, bây giờ thiếu chút nữa chính là chi phí tuyên truyền, tuyên truyền một lần là không có khả năng nổi được, nếu không có có sức ảnh hưởng thì không thể nổi tiếng mà không nổi tiếng thì cô làm sao có thể kiếm được tiền?

Ngay lúc cô đang tính toán lớp bớp, Trịnh Kỳ cùng Tất Lỗi, Trần Hâm ở trong nhóm thần lực đang tranh công.

Gửi đến một tấm ảnh chụp màn hình, «tổng giám đốc đại nhân của tôi» trên Weibo fan hâm mộ từ lẻ tẻ mấy trăm cho tới bây giờ đã có mấy chục ngàn!

Thần lực Kỳ Kỳ ca: “Đại tỷ, chị xem chúng em chỉ tuyên truyền nho nhỏ một chút, có phải là rất hiệu quả không?”

Thần lực tảng đá lớn: “Mặc dù chúng ta không có tiền tuyên truyền, nhưng chúng ta dựa vào là trí tuệ.”

Thần lực Tiểu Kim tử: “Đúng!”

Giang Niệm đương nhiên là rất vui vẻ, mặc dù không biết Trịnh Kỳ, Tất Lỗi cùng Trần Hâm là làm tuyên truyền như thế nào, nhưng trong vòng một đêm có thể tăng lên mấy chục ngàn fan hâm mộ đây tuyệt đối là rất lợi hại!

Bây giờ lại thêm mỹ nhân kế của cô, chả lẽ còn phải lo nữa sao? Đương nhiên cũng chưa quên thuận tiện hỏi một câu bọn họ đến cùng là làm sao làm được?

Thần lực Kỳ Kỳ ca gửi đến một tấm ảnh.

Giang Niệm tập trung nhìn vào.

Tất Tranh: Đại tỷ của chúng tôi đã dốc hết sức quay bộ phim « tổng giám đốc đại nhân của tôi » thứ tư tuần này sẽ phát sóng, đây là một bộ phim thần tượng cực kỳ hay để xem, yêu tôi liền ủng hộ Đại tỷ của tôi【 cùng với 】//@ Trịnh Hạo: Tôi nói cho mọi người, Đại tỷ của tôi quay « tổng giám đốc đại nhân của tôi » đặc biệt đẹp! Thứ tư tuần này ở nhà xem phim, không gặp không về!

Cuối cùng @ Weibo của « tổng giám đốc đại nhân của tôi », kèm theo một trailer tuyên truyền.

Lại nói nghệ sỹ mà nghĩ muốn bỏ đỡ được Tất Tranh ba ba thật đúng là ít, lẽ tẻ vẫn có mấy cái minh tinh đạo diễn phát lại Weibo của hắn.

Giang Niệm: “.....”

... Không, khẳng định là cô hoa mắt, cô không phải đại tỷ càng không phải là Đại tỷ, cô còn có thể sử dụng mỹ nhân kế làm tình nhân nhỏ!

Cô lập tức mở Wechat của bày thần lực, nói: “Nhanh, hẹn ăn cơm, chị muốn tự mình tới cửa nói lời cảm ơn!”

Thần lực Kỳ Kỳ ca: “Đại tỷ, anh hai em nói công ơn của chị không thể nào cảm tạ hết được, chút chuyện nhỏ này không đáng nhắc đến, chị không cần để ở trong lòng.”

Thần lực tảng đá lớn: “Đúng vậy đúng vậy Đại tỷ, đây đều là việc nhỏ, cũng không cần đặc biệt nói lời cảm ơn, giúp chị không phải liền là giúp chính chúng em sao, chúng em đều là anh em ruột, chút chuyện nhỏ này không coi vào đâu, yên tâm yên tâm.”

Thần lực Tiểu Kim tử: “Đúng vậy Đại tỷ.”

Giang Niệm là thấy rõ, khẳng định là bọn nhóc đàn em kim chủ này đã đắc tội với kim chủ đuôi vàng, khẳng định là trộm cảm điện thoại của Tất Tranh cùng Trịnh Hạo phát phát Weibo, bằng không thì lấy tính tình của bọn họ, Tất Tranh cùng Trịnh Hạo chỉ cần cho chút màu vẽ, vậy khẳng định bọn họ sẽ mở cả cái phường nhuộm, đây chính là sợ hãi, nếu không sao lại từ chối, không chừng bây giờ đang trốn ở chỗ nào đó run lấy lấy cũng nên.)

Giang Niệm lau khuôn mặt mỹ lệ nhỏ nhắn của cô một cái, chẳng lẽ sắc đẹp của cô liền không có đất dụng võ sao???...

_ Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

“Tất tổng vợ hắn” là một cái tài khoản V lớn có thâm niên, thời điểm ba giờ sáng mà Tất Tranh phát Weibo ngay lập tức cô đã nhìn thấy, câu kia

‘Yêu tôi liền ủng hộ Đại tỷ của tôi’ làm cho cô rất là ghen, sau đó nhìn xuống Video, phát hiện chế tác còn rất tinh xảo, mặc dù đều là những gương mặt lạ không quá quen thuộc, nhưng tuân nam mỹ nữ nhìn cũng rất là cảnh đẹp ý vui, phối âm phối nhạc nghe cũng hết sức thoải mái.

Cũng không kỳ quái, Tất tổng có tiền như vậy đầu tư để quay một bộ phim, đây không phải đều là việc rất đơn giản sao?

Video xem qua cũng có vẻ hay, là một bộ phim thần tượng bình thường, ủng hộ một chút đương nhiên là có thể, những ý nghĩ như vậy của fan hâm mộ quả thật không ít, dù sao cũng là Tất Tranh cùng Trịnh Hạo đặc biệt chú ý tuyên truyền, bọn họ rất hiểu khi vị đại tỷ trong truyền thuyết kia quay ra một tác phẩm như thế nào.

Trong hai năm qua Tất Tranh cũng là người nổi tiếng trong vòng giải trí, phần lớn thời gian đều có thể nhìn thấy tin tức của hắn cùng hàng hiệu nào đó nào đó liên hoan, tăng thêm lại là kẻ có tiền còn đẹp trai, tự nhiên càng thu hút sự chú ý của người khác, cho nên hắn phát Weibo về sau lập tức lên tin tức giải trí, ngay cả « tổng giám đốc đại nhân của tôi » cũng được nói một câu,

Tốt xấu cũng là có chút nổi tiếng, chờ đến lúc bây giờ, rốt cục « tổng giám đốc đại nhân của tôi » cũng được phát sóng.

“Tất tổng vợ hắn” sớm đã canh giữ ở trên video xem, một tập hai mươi lăm phút, chế tác cùng toàn thể màu sắc cũng nhìn ra được mười phần tinh xảo, không hề thua so với những bộ phim truyền hình lớn kia, tiết tấu tươi sáng. Mở đầu chính là vai diễn của Trần Khánh, nam chính Thẩm Minh đi xe Maserati của hắn đến trường học tham gia kỷ niệm ngày thành lập trường, ngẫu nhiên gặp nữ chính ngã sắp xuống, đây là một tình tiết rất là Mary Sue, nhưng là bởi vì hai người kỹ thuật diễn đều tốt, giá trị nhan sắc lại cao, cả người là một bộ âu phục đặc chế, người đàn ông tuấn dật xoa người đem nữ chính đỡ dậy lúc ấy khiến cho tâm hồn thiếu nữ của ‘Tất tổng vợ hắn’ đều tim đập thành thịch!

Đại khái là già, nên liền thích xem loại phim thần tượng nhẹ nhàng không cần động não này.

Nam nữ chính gặp nhau sau đó liền ngầm sinh ra tình cảm với nhau, lại ngầm thông đồng cùng nhau, hai người rất nhanh liền phát triển tốt hơn..

Có không ít mưa đạn bình luận nói: “Đôi nam nữ chính này phát triển cũng quá nhanh đi, lúc này mới tập 2 mà đã tốt như thế rồi!”

“Như vậy mới đúng chứ, so với loại anh hiểu lầm em em hiểu lầm anh, em nghe anh nói, em không nghe em không nghe thì tốt hơn nhiều, chồng của tôi nói quả nhiên không sai, bộ phim này xem cũng có vẻ hay.”

“Chẳng lẽ chỉ có tôi chú ý tới việc hôm qua nam chính đi chính là Maserati, ngày hôm nay liền đi Rolls-Royce sao?”

“Còn có trên cổ tay nam chính là Vacheron Constantin...”

“Quả nhiên là đại tỷ của chồng tôi, đoàn làm phim này thật mẹ nó có tiền!!!”

Diễn biến của « tổng giám đốc đại nhân của tôi » bởi vì lý do thời gian cho nên tương đối nhanh, đương nhiên cũng không có vẻ rất đột ngột, thời điểm mà Giang Niệm đang quay cùng biên tập liền đặc biệt chú ý đến điểm này, dù sao cũng là tác phẩm đầu tiên của cô, quay chụp đều tự nhiên dụng tâm hơn. Mà nam nữ chính ở Tập 1 - quen biết sau lại gặp mấy lần, mỗi một lần ở chung, bầu không khí mập mờ ở giữa hai người liền ảm vang càng nhiều, lúc tập 2 kết thúc trực tiếp liền ở cùng một chỗ, về sau lại đánh bại nữ hai cùng với nữ ba nữ bốn tung tin đồn nhằm nói nữ chính được bao nuôi, ở bước ngoặt nguy hiểm nam chính đẹp trai ngạo nghễ xuất hiện, khiến cho thật là nhiều người ngao ngao gọi.

_ Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Phần đầu của bộ phim đều tốt, tình tiết chắc chắn, lại hay nên đã giữ được không ít người tò mò đến xem ở lại, lại thêm còn có cả nội tâm nữ chính đặc biệt, luôn luôn trong lúc lơ đãng để cho người ta buồn cười, nhưng mà cũng đã đến thời gian mẹ nam chính xuất hiện, còn đặc biệt đưa ra năm triệu giao cho nữ chính để cho cô rời khỏi nam chính, khán giả có chút hồi hộp, lại có người bắt đầu ở mưa đạn bình luận.

“Năng lượng bộc phát! Sức mạnh bộc phát! Nữ chính hóa thân thành máy cắt giấy, chi phiếu năm triệu muốn lạnh!”

“Các anh em mau tới chia buồn một chút, đây là bộ phim thứ mấy mất đi chi phiếu năm triệu?”

“Bàn đạo bấm ngón tay tính toán, có thể là $N + 1$ tấm.”

“.....”

Kịch bản Mary Sue không phải đều như vậy sao? Mẹ của nam chính cảm ra năm triệu còn để ở trước mặt nữ chính, để cho cô lập tức rời khỏi con của bà, nếu không liền bla bla... Nữ chính sẽ thế sống chết không theo, bởi vì cô cùng nam chính là thật lòng, cô yêu là người của hắn tuyệt đối không phải tiền của hắn, sao có thể dùng tiền tài đến làm nhục cô chứ?

“... Không đúng không đúng, tôi thế nào lại cảm giác thời điểm Hàm Hàm nhìn năm triệu con mắt đang tỏa sáng chứ?”

“Sáng lên? Giống như là có chút sáng? Tôi hoa mắt?”

“Giống như là sao? Khẳng định là con mắt tôi xảy ra vấn đề!”

Đúng lúc trong video vai diễn nữ chính của Tổng Hàm Hàm cuối cùng nhìn thoáng qua chi phiếu, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ là đến thời điểm cô nhận lấy tờ chi phiếu năm triệu này, một người ảm đạm cô đơn đi thăm thú thế giới, sống phóng túng mưa mưa mưa, thuận tiện chờ lấy nam chính tìm tới cô, ngược cô, tra tấn cô mở ra hình thức ngược luyện tình thâm sao?”

Tập thể nhóm mưa đạn đang náo nhiệt: “.....???” đây chính là ma quỷ!

Vai diễn nữ chính của Tổng Hàm Hàm rất đáng tiếc nhìn thoáng qua chi phiếu, lời nói mặc dù thẳng thắn lại giống như rất đau lòng nói: “Thật xin lỗi, Thẩm thái thái, tờ chi phiếu này cháu không thể nhận. Cháu nói ra bác khả năng không tin, cháu đối với Thẩm Minh là thật lòng, cũng không phải là bởi vì thân phận địa vị của anh ấy.”

- - “Không có bị uy hiếp, bị ép buộc đến mức cuối cùng, cô là tuyệt đối sẽ không nhận lấy!”

Tập thể nhóm mưa đạn đang náo nhiệt một lần nữa: “.....!!!”

Ồi tôi đi!

‘Tất tổng vợ hắn’ thời điểm xem đến đây, thì đang ăn khuya, một ngụm sữa đậu ở trong miệng còn không có nuốt xuống trực tiếp liền phun ra, sặc đến mức nước mắt nước mũi chảy đầy.

Vị nữ chính này là nữ chính giới đất đá trôi, TV giới kỳ hoa!*

*Cúi cúi, mình đã nghiên cứu tìm hiểu câu nói này mấy ngày hôm nay, nhưng không thể nào giải thích một cách hợp lý được. Bạn nào biết xin hãy ra tay cứu giúp. (TT--TT)~

«Tổng giám đốc đại nhân của tôi» mới phát sóng nhưng đã rất náo nhiệt, nhiệt độ soạt soạt soạt tăng dần lên, một đoạn này ngay lập tức bị chụp lại vô số lần đăng lên trên Weibo, lại còn được lên hot search.

Người xem đều đồng lòng kêu rõ ràng, tổng kết một chút chính là: Điều nữ sĩ, van cầu bác, có bất cứ thủ đoạn nào thì hãy lôi ra, nhất thiết phải khiến cho Hàm Hàm của chúng ta đau khổ nhận tờ chi phiếu năm triệu kia!

Mức độ hot search của « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » trên Weibo từng chút tăng vọt về độ nổi tiếng, vô số người vì hiếu kì đều vào liếc xem, phát hiện tên của bộ phim này mặc dù rất là cay con mắt, nhưng chế tác phối màu phối nhạc đều rất không tệ, kịch bản cũng rõ nét, ngược lại rất tươi mát, xem hết sức thoải mái, lúc đầu dự định xem một chút, không nghĩ đến việc xem một chút thì lại muốn xem tiếp tập tiếp theo, sau đó cùng nhau chạy về Weibo thảo luận đến khí thế ngất trời.

Cùng lúc đó, đoàn làm phim xa hoa này cũng bị lột từng cái một, ví dụ như nói cả bộ quần áo của nam chính nhất định là nhãn hiệu nào đó ở nước ngoài chế tác thủ công, may một bộ phải mất mấy tháng mới hoàn thành, lại ví dụ như từng chiếc xe nam chính đi, bây giờ mới chiếu đến tập thứ năm? Xe thì đã đổi mấy chiếc! Thất lung là của nhãn hiệu G, giày da là hoàn toàn thủ công, chớ nói chi là đồng hồ ở cổ tay, Vacheron Constantin không có cái nào trùng với nhau!

Còn có biệt thự xa hoa của nam chính chọt lóe lên, còn không kể ngôi nhà đó nằm trong khu cao cấp, nghe nói bức bích hoạ kia là kiệt tác của vị đại sư nào đó, giá trị nghìn vạn lần.

“Trời đất, đây là do kim chủ ba ba nào tài trợ vậy?”

“Khẳng định là phú nhị đại nào đó quay chơi, không nghĩ đến quay còn rất tốt, rất thú vị, đạo diễn cũng rất tài giỏi nha.”

“Không biết sao? Là Đại tỷ của Tất ba ba cùng Trịnh ba ba quay đó, hai người này có tiền như thế, khẳng định Đại tỷ của kim chủ ba ba cũng là một tiểu phú bà!”

“Thật mẹ nó giàu quá đi!”

...

« Tổng giám đốc đại nhân của tôi » nhiệt độ nổi tiếng bộc phát giống như nước thủy triều khen ngợi, khiến cho mấy người Trịnh Kỳ, Tất Lỗi cùng Trần Hàm vui vẻ khoa tay múa chân, đi ở trong nhà đều là ngẩng đầu ưỡn ngực, có một chút tư thế giống như mất chó coi thường người khác, dù sao bộ phim này cũng chỉ là phim thần tượng, một nháy mắt phá vỡ tung rất nhiều phòng tuyến của nhiều người, cực kỳ tò mò kịch bản tiếp theo sẽ đi như thế nào.

Giang Niệm lúc đầu thật vui vẻ vì năm triệu của cô cũng có nhiệt độ, rốt cục người xem cũng đột phá hơn trăm triệu, còn đang hướng đến hai trăm triệu chạy tiếp, còn muốn thật vui vẻ đề cảm nhận, nhưng là cuối cùng đề tài mọi người bàn luận lại có chút kỳ quái nhỉ.

Những anh em bạn bè xem phim có phải có điều gì đó hiểu lầm cô? Vì cái gì cô lại biến thành tiểu phú bà? Vì sao lại nói đoàn làm phim của cô rất giàu có? Vì cái gì cô nghèo như vậy nghèo, đoàn làm phim lại bị nói thành là có kim chủ ba ba ném tiền đến???

Chẳng lẽ người xem chỉ có thấy được năm triệu lại không nhìn thấy rõ bản chất nghèo khó của cô sao?!

Vì vậy làm cho Giang Niệm khá lo lắng.

Đúng lúc nam nữ chính là Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm cũng cùng nhau hot lên, độ nổi tiếng lên rất nhanh, cp phần cũng như măng mọc sau mưa xuất hiện, các loại phỏng vấn, hoạt động cũng dồn dập mà đến, sau khi biết được tin tức Giang Niệm liền lập tức cùng bọn họ nói chuyện, nhất định phải làm cho bọn họ cùng người xem và anh em bạn bè giải thích rõ ràng, đoàn làm phim của bọn họ thật sự tuyệt đối không có người giàu, ngược lại rất nghèo rất nghèo, cả người trên dưới đều lộ ra hương vị của sự nghèo khó, đặc biệt rất cần kim chủ ba ba ủng hộ!

Giang Niệm: “Tớ còn một bộ « kiều thê mang bầu chạy ở toàn cầu mua bất động sản » có thể hay không đạt được kim chủ ba ba ưu ái thì chính là ở lần hành động này!”

Trần Khánh: “.....”

Giang Niệm tin tưởng, chỉ cần nói ra chân tướng cho người xem cùng toàn thể anh em bạn bè nhất định sẽ khiến họ đồng tình rơi nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Đại minh tinh tiểu tình nhân (11)

Edit: An Minh Tuệ.

« Tổng giám đốc đại nhân của tôi » của Giang Niệm trở thành hot search, Lão Ngụy nhìn thấy trước so với Triệu Hằng một bước, lúc đó Triệu Hằng còn

đang quay phim, Lão Ngụy kinh ngạc ấn mở xem một chút, phát hiện thật là nhiều người phản ứng với bộ phim này đều là “Ha ha ha cái này là cái gì? Cái kịch bản này thật thú vị”,

“Ha ha ha nữ chính này chính là si nhục ở trong phim thần tượng, thế mà chỉ có năm triệu đã bị thu mua, ít nhất cũng phải muốn năm mươi triệu chứ”, “Ha ha ha Diêu nữ sĩ mong bác nhanh ra tay đi, chúng cháu đều đã đợi không kịp”, “Cái đoàn làm phim này đúng mẹ nó có tiền”, “Ha ha ha mẹ ta hỏi ta vì cái gì cười như điên thế ha ha ha”!

...Cảnh này rất rất là kì lạ, nhưng cũng miễn cưỡng xem như lời khen ngợi.

Ông ngược lại là rất ngoài ý muốn, vốn cho rằng là Giang Niệm cùng mấy cậu ấm kia chỉ là quay chơi thôi, coi như bỏ ra chút công sức, khả năng cũng không có gì, thành tích sẽ không quá tốt, huống chi bây giờ phim thần tượng nhiều như mây, mấy chục bộ phim cũng chưa chắc có một bộ nổi được, đừng nói đến nổi tiếng, có chút danh tiếng cũng khó khăn.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên wattpad của @AnMinhTue.

- -- Ông thấy những phim thần tượng mà nổi tiếng cũng chỉ là do có những tiểu hoa đán và một số tiểu thịt tươi đang hot tham gia.

Lão Ngụy vẫn là không tin lắm về chuyện Giang Niệm có thể bằng một bộ phim thần tượng liền nổi, nhiều lời khen ngợi như vậy không chừng là do Tất Tranh cùng Trịnh Hạo mời thủy quân đến!

Bây giờ ông cũng đang chờ Triệu Hằng quay xong, liền không nhịn được hiếu kì ấn mở xem thử một tập, sau đó lúc đầu chỉ là xem qua giờ lại không thể ngừng lại được, không cẩn thận liền xem đến đoạn Diêu nữ sĩ vùng ra từ chi phiếu năm triệu...

Nữ chính trông thấy năm triệu kia hai con mắt cũng sáng lên cùng tiếng lòng khiến cho ông nhịn không được, phốc một tiếng, nước ngọt đang uống trong miệng cũng phun lên điện thoại, ôi mẹ ơi!

“Khụ khụ khụ!” ông đều không biết đây là lần thứ mấy mình buồn cười cười ra tiếng, sau đó không thể không thừa nhận, cái vị nữ chính này quả nhiên là nữ chính lạ đời trong phim thần tượng, trong giới khác biệt, khó trách nhiều người như vậy hô “Mẹ ơi cứu con!! chỗ này có bộ phim truyền hình không thể tin được”!

Nói cho cùng, ông cũng là đánh giá thấp năng lực của Giang Niệm.

Thời điểm Triệu Hằng vừa quay xong, Lão Ngụy còn đang ho đến không biết trời đất, lại khục lại cười, ngay cả nước mắt cũng đều chảy ra, một người lớn tuổi tự xưng là bình tĩnh không thiếu, có thể khó có được một lần mất hình tượng như vậy.

Triệu Hằng còn thật sự ngoài ý muốn, hỏi chú thế nào?

Lão Ngụy lau mặt, “Chính cháu đi vào Weibo, xem ở trên hot search đi.”

Thời điểm « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » vừa phát sóng Triệu Hằng cũng có hỗ trợ phát truyền, nhưng fan hâm mộ của hắn cũng có hạn, khi đăng lên lực ảnh hưởng còn không có lớn như Tất Tranh. Giờ phút này hắn tò mò mở ra hot search Weibo, thế mà nhìn thấy « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » nhẹ nhàng dẫn trước chiếm lấy hot search hạng nhất!

Đây nhất định không phải mua, Giang Niệm nghèo như vậy, cô muốn mua cũng mua không nổi.

(Mình cảm thấy trời đất bao la, chỉ có Triệu Hằng hiểu Giang Niệm nhất. =)))

Cái này mang ý nghĩa « Tổng giám đốc đại nhân của tôi »... Nổi tiếng?

Triệu Hằng kinh ngạc so với Lão Ngụy cũng không ít, hắn mặc dù biết Giang Niệm đối với bộ phim này toàn tâm cùng nghiêm túc, nhưng tương tự, đây là bộ phim thần tượng thứ nhất mà cô quay, lại là tự biên tự diễn, các phương diện kinh nghiệm đều không đủ, có thể có một chút nổi đã là không tệ, bây giờ thế mà lại lên hot search, đồng thời mức độ bình luận còn không ngừng tăng lên, trong thời gian ngắn số lượt xem đã hơn hai trăm triệu!

Điều này thể hiện cái gì không cần nói cũng biết.

Lão Ngụy nói: “Không nghĩ đến Giang Niệm còn có chút tài năng làm đạo diễn, bây giờ có một cái mở đầu khá tốt, phải biết nắm bắt thật tốt, tương lai nhất định sẽ không quá kém” Chỉ là phim trên internet cũng không chiếm quá nhiều thành tựu gì, tương lai muốn có thành công lớn còn cần thời gian cùng rèn luyện.

Triệu Hằng đương nhiên thực vì Giang Niệm mà vui vẻ, việc đầu tiên hắn nghĩ đến chính là rốt cuộc Giang Niệm cũng không cần vì tài chính mà phát sầu, nhịn không được cong cong môi, gương mặt tuấn lãng kiên nghị nhể lên một tia dịu dàng, lại thêm cả người mặc đường trang, càng lộ ra hắn hiền lành lịch sự, phong độ nhẹ nhàng.

“Triệu lão sư, chú Ngụy, hai người đang nói chuyện gì mà vui vẻ như vậy?” Mặc một thân sườn xám, Lý Như đi tới, trong tay còn cầm kịch bản, cười nhẹ nhàng.

Lý Như vai diễn ở bên trong phim « Điệp viên » chính là một cô giáo, là đồng nghiệp với vai diễn của Triệu Hằng là Mạnh Thiên Văn, cô vẫn âm thầm thích Mạnh Thiên Văn, lúc thân phận của Mạnh Thiên Văn bị phát hiện liền lấy mạng sống để che giấu, là một nhân vật đặc biệt được yêu thích. Đường

hiện trong cuộc sống hiện thực, giống như trong hai tháng quay phim này cô cũng đối với Triệu Hằng có chút tình cảm khác.

Triệu Hằng nhìn thấy Lý Như đi đến, lễ phép nói: “Không có gì cả, tôi còn có việc, bây giờ phải gọi điện thoại cho bạn gái của mình.”

Nụ cười trên mặt Lý Như chớp mắt bị cứng lại một cái, nhìn Triệu Hằng đi đến một chỗ yên tĩnh, Lão Ngụy một mặt bình thản giống như cái gì cũng không nhìn ra, ông vui vẻ khích lệ Lý Như biểu hiện thật tốt vân vân, cuối cùng giảm đi sự xấu hổ trong lòng Lý Như, cô đứng một lát, liền ôm kịch bản trở về chỗ nghỉ ngơi của mình.

Lúc đầu cô đối với Triệu Hằng rất khó chịu, không rõ đạo diễn Lý Đường vì cái gì chọn một diễn viên không có chút danh tiếng nào đi đóng vai nam chính Mạnh Thiên Văn, nhưng đến khi thực sự tiếp xúc với Triệu Hằng, mỗi lần cùng hắn đối diễn, luôn luôn nhịn không được bị hắn hấp dẫn, bất kể là gương mặt thâm thúy tuần láng kia, hay là trình độ diễn phong phú của hắn, hoặc là tính cách âm thầm trầm ổn của hắn. Trong cái vòng này phần lớn người đều là tảo bạo, hư vinh, người giống như Triệu Hằng thật sự là không nhiều lắm, mà hắn còn giữ mình trong sạch.

Cô không khỏi liền bị Triệu Hằng hấp dẫn, muốn tiếp cận hắn, nhưng hắn đã có bạn gái, điểm này hắn chưa hề giấu diếm. Bây giờ lại luôn chính xác giữ một khoảng cách với cô, cô trừ khổ xử, càng là thất vọng mất mát.

Lý Như không nghĩ cứ thế từ bỏ, cô có quyền lợi theo đuổi hạnh phúc, huống chi cô không nghĩ rằng bạn gái của Triệu Hằng có thể so sánh được với mình.

“Chị Như, chị xem, có một bộ phim mới nổi.”

Lý Như cầm lấy điện thoại trợ lý đưa đến xem mấy lần: “« Tổng giám đốc đại nhân của tôi »? Thế loại phim Mary Sue như vậy cũng có rất nhiều, hot search khẳng định cũng là mua, nổi không được bao lâu.”

Phụ tá nói: “Không phải chị Như, nghe nói đây là Đại tỷ của Tất tổng quay, cả đoàn làm phim đặc biệt thổ hào*, nam chính tùy tiện ăn mặc mấy bộ quần áo đều mấy chục vạn, còn có nam chính đi đều là xe sang trọng, nữ chính cũng là tính cách đặc biệt, ở trên mạng đều náo nhiệt muốn chết! Em cũng đi xem mấy tập, thật đúng là rất đẹp, mặc dù đó chỉ là phim thần tượng, nhưng mà so với phim thần tượng bình thường thì lại khác biệt.”

**thổ hào: phú hào địa chủ có quyền thế ở nông thôn, trong xã hội cũ. Đại khái là giàu có..*

Cái chính khiến Lý Như để ý, chính là cái kịch bản này, là do Đại tỷ của Tất tổng quay? Trong vòng của bọn họ nói đến Tất tổng ai mà không biết, mấy ngày trước còn đến thăm đoàn làm phim, cô chính là một nhân vật nữ phụ nho nhỏ, chỉ là xa xa cùng Tất Tranh chào hỏi mà thôi, xác thật người đàn ông đó quá xuất sắc, bất kể là giá trị bản thân hay là bề ngoài tuần đặn, một đường đi cũng không biết có bao nhiêu thiếu nữ đối với hắn liếc mắt ra hiệu, nhưng hắn hết lần này tới lần khác hờ hững, tự kiểm chế lạnh lùng.

Nếu như là Đại tỷ của Tất tổng quay, vậy thì cô cũng nên ủng hộ một chút.

Lý Như trong lòng một tính toán tổng cộng, bên kia Triệu Hằng đang cùng Giang Niệm trò chuyện, nhưng mà Giang Niệm giống như cũng không có vui vẻ như Triệu Hằng nghĩ, nghe giọng nói kia rất rầu rĩ không vui, hắn còn rất nghi hoặc, bây giờ có thành tích tốt như vậy làm sao còn không vui?

Giang Niệm lòng đầy căm phẫn nói: “Anh xem các bạn bè anh chị em đều nói em giàu đến chảy mỡ, nói em thật có tiền thật có tiền, nhưng kỳ thật em đều nghèo đến đói! Đây quả thật chính là suy nghĩ sai về em cũng là đối với em tràn ngập ác ý nhất!”

Triệu Hằng: “.....”

“Quá đáng, anh nói có đúng hay không?!”

“... Đúng?”

“Hừm?”

“Là rất quá đáng.”

“Vâng!”

Triệu Hằng nghe thấy Giang Niệm vô cùng đáng thương phẫn nản, liền cảm giác trong lòng mềm mại một mảnh.

...

Lão Ngụy cùng Triệu Hằng có thể biết đến « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » của Giang Niệm nổi, đương nhiên Tất Tranh cũng không ngoại lệ, ngay lập tức em trai ruột của hắn đã chạy vào trong phòng của hắn khoa tay múa chân chúc mừng một phen, trừ chúc mừng, càng quan trọng hơn là chế nhạo hắn không có ánh mắt, nói có phải hay không hiện tại bọn hắn thấy bộ phim nổi càng là hối hận không có đầu tư, giờ đã lỗ lỗ vu vù...!

Có câu nói nói thế này, “Hôm qua bạn đối với tôi hờ hững lạnh lẽo, ngày hôm nay tôi đã khác, cao đến bạn cũng không với đến!”

Mà lại bởi vì hắn đăng cái Weibo kia, bây giờ càng là có thể nhận được không ít tin nhắn chúc mừng chúc mừng, hắn nhìn thấy những tin tức này lạnh cười lạnh vài tiếng một cái cũng không có trả lời.

“Đại tỷ của chúng ta đúng là quá lợi hại ha ha ha! Đại tỷ của chúng ta chính là thiên tài!”

Tất Tranh cắn răng nghiêng lợi, sau đó hắn đã làm một việc đặc biệt giống đồ đàn —— chui trong chăn xem phim!

Hắn thật sự cũng không tin, một bộ phim thần tượng mà thôi, có thể giống như bên ngoài nói đẹp như thế?

... Ước chừng mấy phút đồng hồ sau, ngọn núi nhỏ nhỏ được làm từ cái chăn kia liền lắc một cái lắc một cái, mơ hồ còn có thể nghe được tiếng cười không nhịn được mà phun ra.

Hắn là khiếp sợ lợi không hiểu, đã xem nhiều phim ảnh trên tivi hay những tác phẩm khác như vậy, còn là lần đầu tiên nhìn thấy thể loại này!

Đương nhiên vẫn là sẽ nhịn không được mà cắn răng nghiêng lợi, thẳng nhóc thúi này, thế mà dám cảm trộm nhiều đồ của hắn mang ra ngoài như vậy.

“Tất Thạch Đầu, rút ra đây cho anh!”

Tất Lỗ nghe xong thấy tình huống không đúng, phiu phiu phiu liền chạy mất.

...

So với Tất Tranh, thời gian của Trịnh Hạo cũng không có trải qua tốt như vậy, dù sao Tất Tranh chỉ có một cái Tất Thạch Đầu ở trước mặt hắn khoe khoang, Trịnh Nhị ca thế nhưng là có cả một cái nhà nha, ông nội hắn cha hắn bà nội hắn mẹ hắn em trai hắn, tất cả đều nhét chung một chỗ xem « Tổng giám đốc đại nhân của tôi », xem một chút liền cùng một chỗ cười ha ha ha không ngừng.

Cũng không biết là xem lần thứ mấy.

Đặc biệt là bà nội hắn, rằng giả cũng không biết cười mắt mấy lần!

Bà nội hắn còn đặc biệt vui vẻ, chỉ vào TV khoa tay múa chân nói: “Cháu xem cháu xem, kia chính là bà cùng với cháu trai ngoan của bà.” Lại lo lắng, “Có phải hay không tiền boa bà cho quá ít rồi?”

Mẹ Trịnh cầm lấy tay bà nội Trịnh nói: “Không ít không ít, mẹ xem xem, mưa đạn bình luận đều nói mẹ đáng yêu, nói mẹ có ánh mắt, thẳng nhóc đó đúng là rất đáng yêu!”

Lần này hay, bà nội Trịnh vui vẻ lại đem răng giả cười roi mắt.

Trịnh Kỳ còn có chút nhỏ thẹn thùng, mặc dù ban đầu là bất đắc dĩ, dù sao cũng là do không có tiền mời nhiều diễn viên quần chúng như vậy, thật là ở trong màn hình nhìn thấy hình dạng của mình, cảm giác kia vẫn là rất kỳ quái. Đặc biệt là có người tinh mắt nói cậu nhóc này nhìn rất quen mắt, đúng vậy nha thật sự là nhìn rất quen mắt nhưng cũng rất đẹp trai a a a!

Lúc trước Giang Niệm để bọn cậu ra sân làm diễn viên quần chúng cũng liền đặc biệt chú ý, mặc dù không có tiền mời diễn viên quần chúng, nhưng dầu gì cũng không thể để cho mọi người một chút liền biết người kia là ai ai ai, cho nên lúc chuẩn bị trang điểm cùng trang phục cũng làm một chút nhỏ đặc biệt, nếu như nếu không nhìn kỹ, thì chính là thật nhìn không ra ai là ai là cùng một người, dù sao đều là không có danh tiếng gì người qua đường A, ai có thể để ý nhiều như vậy?

Bởi vậy lúc này thật nhiều mưa đạn bình luận nói cậu nhóc bụng cà phê rất đẹp trai nhìn rất quen mắt, nhưng lại không thể nói nên lời là ở chỗ nào gặp qua, ai đi chú ý tài xế lái xe bên cạnh nam chính chợt lóe lên chứ?

Ông nội Trịnh cùng cha Trịnh cũng là thật vui vẻ, dù sao Trịnh Kỳ so với mấy tháng trước mà nói, hôm nay cũng để mọi người yên tâm không ít, trưởng thành không ít, cũng không có đi lâu lỏng làm loạn, biến hóa nhiều như thế người nhà đương nhiên là vui mừng nhất, không khỏi lại một lần cảm khái: “Giang Niệm tính tình thật tốt, còn là một cô gái có tài hoa.”

Nghe xong lời khen ngợi Đại tỷ của cậu, Trịnh Kỳ lập tức liếc anh hai mình một chút: “Anh nghe thấy không, Đại tỷ của em là rất có tài hoa, chính là có một số mắt người có vấn đề nhìn không thấy nha.”

Trịnh Nhị ca lườm Trịnh Kỳ một chút: “Cái xe kia nhìn quen mắt như vậy, có phải hay không em nên giải thích một chút?”

Trịnh Kỳ: “... Không, em không biết.”

Trịnh Hạo một tay sờ lên cằm, bắt chéo hai chân dù bận vẫn ung dung nhìn Trịnh Kỳ: “Anh em ruột còn phải tính toán rõ ràng, phí thuê chúng ta lúc nào tính toán?”)

Trịnh Kỳ con người đảo một vòng, co cẳng liền chạy. Cậu nghèo như vậy nghèo, nơi nào có tiền trả phí thuê?

Âm thanh cười của cha Trịnh truyền đến, “Lão Nhị, con đừng cứ mãi cố ý đùa em con nữa, xem đi hiện tại nó cũng không dám cùng con chơi.”

Trịnh Nhị ca: “... Đừng gọi con là lão Nhị.”

Cha Trịnh hi hi: “Lão Nhị con cũng thật là, trước đó lúc mà mấy người Giang Niệm đến Bình Quả đài bán bản quyền, không phải con cũng lén lút ra sức

sao? Nói ra cũng không ai sẽ châm biếm con, không cần thiết che giấu.”

Trịnh Nhị ca a một tiếng: “Không phải con, là Tất Tranh làm ra.”

Cha Trịnh vỗ vỗ bả vai Trịnh Hạo như anh em tốt.

Nói: “Cha biết cha đều biết, các con đều là những đứa trẻ ngoan biết bảo vệ em trai mình.”

“.....”

Trịnh Hạo đứng lên liền đi, cũng mặc kệ cha hần mẹ hần bà nội hần ở phía sau hô Hạo Hạo Hạo Hạo không ngừng

Cả cái nhà này của hần, thật là làm cho người ta sốt ruột.

Kỳ thật hần cũng rất kinh ngạc mấy thằng nhóc thú vị này có thể làm ra một bộ phim có được thu hoạch to lớn như thế, nhiệt độ một ngày so với một ngày càng tăng, liền ngay cả lúc hần đi làm cũng thỉnh thoảng có thể nghe thấy có người lại thảo luận «Tổng giám đốc đại nhân của tôi», hần cũng trộm nhìn lên qua, quả thật có chút ý tứ, chính là mỗi lần trông thấy đồ vật quen mắt chạy trên thân người khác, hần liền không nhịn được muốn đánh người.

Tất gia cùng Trịnh gia rất náo nhiệt, nhà của Trần Hâm đã tốt lắm rồi, chính cậu cũng thật vui vẻ đem phim xem nhiều lần, sau đó viết cho cha mẹ đã lâu ngày không ở nhà một phần báo cáo, lần này cậu viết tình cảm bắn ra bốn phía, ý chí kiên định, đương nhiên còn nhấn mạnh lúc bọn họ quay bộ phim này gặp đủ các loại khó khăn, lại như thế nào vượt qua khó khăn, cuối cùng có ngày hôm nay Văn Văn.

Cha mẹ Trần Hâm vẫn là rất đau lòng khi thấy cậu ăn đau khổ, thế là rút cục lại một lần nữa về cho cậu một bút tiền tiêu vặt, đây đối với một người lâu dài nghèo khó như Trần Hâm mà nói thật là có rất nhiều tiền, cậu nhìn xem mấy cái số không kia kém chút khóc lên.

Không nghĩ tới có một ngày cậu còn có thể lần nữa làm người có tiền, cảm nhận một chút có sự vui vẻ khi có tiền!

... Lại sờ lên túi tiền trống rỗng, muốn hay không vụng trộm giấu chút tiền riêng?

...

__Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của AnMinhTue

Thân là nhân viên đều vui vẻ muốn chết muốn sống, là diễn viên chính Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm đương nhiên càng là vui vẻ không thôi, Weibo của bọn họ đã soạt soạt soạt tăng mấy chục ngàn fan hâm mộ, đồng thời còn đang một mực không ngừng tăng lên.

Cho nên, thời điểm khi tất cả mọi người đang vui vẻ chúc mừng, đại khái chỉ có Giang Niệm nghĩ đến tương lai lâu dài, người xem hiểu lầm làm cho cô thật sự đau lòng, cho nên cô chỉ có thể gửi kỳ vọng vào Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm, để bọn họ phải chú ý tí mĩ cùng người xem các bạn bè giải thích rõ ràng —— cô là thật sự rất nghèo rất nghèo!!

Cô còn uy hiếp nói: “Mấy người cũng không muốn đem ‘toàn cầu mua bất động sản’ biến thành ‘cả nước mua bất động sản’ thậm chí là ‘toàn thành phố mua bất động sản’, đúng không?”

Trần Khánh: “.....”

Tống Hàm hàm: “.....”

Được, bọn họ cũng muốn đi xem đi nhìn thế giới.

__Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của AnMinhTue.

« Nam đô giải trí tuần san » mấy năm cũng rất nhanh, gần như mỗi lần có nghệ sỹ mới nổi, bọn họ luôn có thể lại ngay lập tức hẹn đối phương đến quay chụp tạp chí, lần này đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Nam đô giải trí sớm đã thông báo kỳ phỏng vấn này trước, Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm cùng nhau có mặt để quay chụp tạp chí, sau đó còn làm phỏng vấn, sau đó bị biên tập ra, cố ý làm thành mảnh lời để thu hút, ví dụ như cái gì “Bạn muốn biết ai là người phía sau màn”, “«Tổng giám đốc đại nhân của tôi» vì cái gì giàu có như thế”, “«Tổng giám đốc đại nhân của tôi» cùng kim chủ ba ba quốc dân Tất tông» vân vân.

Trên Weibo của « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » ngay lập tức liền phát video tuyên truyền « Nam đô giải trí ».

“Tất tông vợ hần” sau khi nhìn thấy tự nhiên là chờ ở hàng đầu, các bạn bè, người xem thích Tống giám đốc đại nhân tự nhiên cũng là vạn phần tò mò. Dù sao bộ phim này cũng rất có tiền, còn dồn dập suy đoán bộ phim này khi quay chụp xong chỉ sợ kinh phí hơn trăm triệu, cảm khái đây quả nhiên là Đại tỷ của kim chủ ba ba quốc dân Tất tông, thật là không tầm thường, bây giờ xem xét « Nam đô giải trí » thế mà lấy được phỏng vấn trực tiếp, đó đương nhiên là không thể bỏ qua!

Sau đó phương hướng liền có chút vỡ vụn.

Mọi thứ đều tốt, chỉ là bọn họ liền nhận nhận không được Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm trăm miệng một lời nói đoàn làm phim của bọn họ thật

nghèo! Đại tỷ của bọn họ là thật sự cực nghèo!

Đám dân mạng vỗ tổ!

Chưa phát giác hiểu: “Nhưng là biệt thự chiếm diện tích siêu khủng, cũng chỉ là đồ vét đặt may, Rolls-Royce Maserati, hay là Hermes bản giới hạn trên toàn thế giới, chúng ta rất nghèo, thật sự rất nghèo, nghèo đến người nghe đau lòng người nghe đều khóc ô ô ô!”

Tạp Tạp: “Năm nay nghe được một chuyện cười lớn nhất, Tổng giám đốc đại nhân của tôi nói bọn họ rất nghèo rất nghèo!”

Đi ngang qua: “Mẹ mau đến xem đi, tổng giám đốc đại nhân của tôi đang khóc than!”

Ninh Ninh: “Tôi cảm thấy... Có thể là nghèo khó hạn chế tưởng tượng của tôi, Tổng giám đốc đại nhân của tôi, thật sự rất nghèo khó.”

Lăng vị tiên: “nghèo khó, hóa ra đây chính là nghèo khó, hóa ra đây chính là một đoàn làm phim nghèo khó”

Ngư Ngư cá: “Ai ai ai tổng giám đốc đại nhân của tôi thật sự đủ nghèo, mọi người nhanh đừng làm khó!”

Gần như không đầy một lát, bình luận liền hơn vạn, còn có xu hướng không ngừng tăng lên, đám người dồn dập biểu thị bọn họ chưa từng gặp qua một đoàn làm phim nghèo như vậy nghèo, mỗi ngày đều đổi mới, nếu như cái này cũng còn tính nghèo, vậy bọn họ là cái gì???

Đây là một cái vấn đề sâu xa đáng giá để suy nghĩ.

Ngay cả Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm cũng không biết rõ vì cái gì khi nói đoàn làm phim của bọn họ rất nghèo, sắc mặt người chủ trì vì sao lại đột nhiên vụn vỡ?

“Hai bạn là nói đoàn làm phim của mọi người rất nghèo, vậy âu phục đặt may của bạn, đồng hồ cao cấp... Mỗi ngày thay một bộ quần áo, đều là giả sao?”

Trần Khánh có chút đỏ mặt: “... Bởi vì đoàn làm phim của chúng tôi lúc ấy đã nghèo đến mức không trả nổi chi phí thuê trang phục đi, cho nên bạn phụ trách trang phục liền vụng trộm cầm đồ vật của anh trai bạn ấy mang đến, miễn cưỡng sung làm một chút đạo cụ, mặc xong liền lập tức trả về! Cho nên thật sự là không có tiền.”

Tống Hàm Hàm nghĩ đến tương lai cô muốn đi toàn cầu mua bất động sản, cũng thật lòng giải thích nói: “Đúng vậy, sờ dĩ một ngày đổi một bộ, là bởi vì thời điểm mỗi lần cầm quần áo đi đều rất vội vàng, cũng không cách nào chú ý nói mỗi lần đều như vậy... Mà lại bởi vì là mượn người quen, cũng không có trả tiền thuê, cũng coi như tiết kiệm một số lớn chi tiêu.”

Người chủ trì cảm giác nhận biết của mình giống như xuất hiện vấn đề, không chỉ có người chủ trì, liền ngay cả người xem xem đến cảnh này cũng đều mở to hai mắt nhìn, giống như nghe được câu chuyện kỳ quái nào đó?!

Về phần tại sao ngày hôm nay Maserati sáng mai Rolls-Royce, đây còn không phải là bởi vì người phụ trách đạo cụ của bọn họ rất thông minh, mỗi lần gây án thì càng không thể nhìn chằm chằm cùng một chiếc? Vẫn là phải trộm lẫn lộn một chút nha, mà phân công cái này cũng không nhất định, có lẽ là ngày hôm nay cậu cầm quần áo tở lấy xe, ngày mai sẽ là tở cầm quần áo cậu lấy xe, cho nên đồ vật tự nhiên là rất hỗn loạn.

Đó cũng là không có cách nào, dù sao cái này thật là nghèo quá, bọn họ có đôi khi cũng bởi vì gặp phải nhiều vấn đề nên bị chậm trễ.

Người chủ trì: “.....!!!”

Chúng bạn trên mạng: “.....???”

Vậy bạn phụ trách quần áo, cùng với bạn phụ trách đạo cụ rốt cuộc là thần thánh phương nào, có tiền như vậy sao?

“... Không có không có, phụ trách quần áo và đạo cụ của chúng ta cũng rất nghèo khó, tất cả tiền đều lấy ra đầu tư cho Đại tỷ quay phim, cũng là bởi vì không có có dư thừa tiền bạc, cho nên mới sẽ... Mọi người hiểu? Chúng ta ở đoàn làm phim ngay cả NG cũng không dám quá nhiều, cũng là bởi vì Đại tỷ nói NG nhiều tiêu hao nhiều hơn kinh phí cũng chỉ có thể ăn mìn thầu nghen dưa muối, chúng ta thật sự rất nghèo! Đừng nhìn biệt thự của chúng ta rất xa hoa, nhưng là bởi vì nghèo liền điều hoà không khí cũng không dám mở, chỉ có thể mở quạt.”

“Chúng ta là thật sự rất nghèo rất nghèo, nghèo đến nỗi ngay cả diễn viên quần chúng cũng không thuê nổi, đại bộ phận đều là người một nhà.”

“Đúng vậy, chúng ta thật sự nghèo, nghèo đến nỗi ngay cả chi phí tuyên truyền đều trả không nổi!”

Ôi ta đi!

Vậy các người làm sao có thể để Tất Tranh cùng Trịnh Hạo hỗ trợ tuyên truyền? Bọn họ không phải là kim chủ ba ba của các người sao? Lại còn dám khóc than!

“Không phải không phải, dĩ nhiên không phải. Mặc dù Đại tỷ vẫn nghĩ tìm bọn họ đầu tư, nhưng mà bởi vì do nhiều nguyên nhân, chuyện này cũng không thành công.”

... Bọn họ trừ vụng trộm mượn phụ kiện, quần áo cùng xe của kim chủ ba ba, hai vị kim chủ ba ba trừ đến đe dọa trái tim nhỏ bé của bọn họ một lần, thật không có đầu tư qua!

Về phần hai vị kim chủ ba ba Tất Tranh cùng Trịnh Hạo vì sao lại hỗ trợ tuyên truyền, cái này đại khái là bí mật thương nghiệp, bọn họ cũng không biết. 【nhu thuận.】

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Đương nhiên cuối cùng lúc kết thúc phỏng vấn, Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm cùng nhau lau mồ hôi, thật sâu cúi người chào nói cảm ơn.

... Kim chủ ba ba, đều là nòi của đại tỷ, có vấn đề thì đi tìm cô ấy.

Không chỉ có người chủ trì bị rửa sạch một chút nhận thức, liền ngay cả đồng đạo các bạn trên mạng cũng rất giống nhìn thấy thế giới mới, lại vỡ tổ!

Bọn họ lần thứ nhất biết, hóa ra có người có thể nghèo thành dạng này???

Khán giả vây xem ăn dưa tập thể chấn động kinh ngạc rồi: “.....!!!”

Thế giới lại một lần nữa đổi mới nhận biết của bọn họ.

Thế là kỳ phỏng vấn này tự nhiên lại trở thành trắng trợn tuyên truyền một phen, « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » nhiệt độ lại soạt soạt soạt tăng đi lên, lại chiếm một cái vị trí hot search, còn có cả bạn trên mạng mắt tinh cũng bắt đầu lộ da, càng đào lại càng cảm thấy cái đoàn làm phim này quả nhiên là thú vị bên trong thú vị!

Cái đoàn làm phim này là rất nghèo, nghèo cực kỳ có phong cách, nghèo đến mỗi một món hàng xa xỉ đều là hàng thật. Mỗi một chiếc xe sang trọng đều không phải là giả, thậm chí là bán giới hạn trên toàn thế giới, chứ đừng nói ngay cả cái biệt thự ở lưng chừng núi kia, nhưng bọn họ là thật sự nghèo, nghèo chỉ có thể ăn mìn thầu ghen đua muối, thậm chí đồ cũng là giặt đi giặt lại để dùng, càng không có tiền thuê diễn viên quần chúng, chân chính nghèo khó! Có thể ở trong tình huống nghèo khó như thế quay xong một bộ phim, vị Đại tỷ trong truyền thuyết này thật sự rất lợi hại.

Tổng giám đốc tiểu tâm can: “Ha ha ha ha, tôi liền nói cậu nhóc bê cả phê kia vì cái gì nhìn quen mắt như vậy chứ, đây không phải là cậu nhóc tài xế của Tổng giám đốc đại nhân sao?”

Ta là đất đá trời: “Ha ha ha mọi người nhanh đừng nói nữa, giữ công cũng là cậu nhóc đó!”

Đất đá trời ngời tốt: “Cái đoàn làm phim này đúng là quá thần kỳ, rốt cuộc là đoàn làm phim này xuất hiện từ đâu ra? Vị Đại tỷ trong truyền thuyết kia đến cùng là nhân vật thể nào? Cầu kiến a a a!”

Ta là nghèo khó: “Chẳng lẽ cũng chỉ có tôi hiểu kì Tổng giám đốc đại nhân vì cái gì nói không biết kim chủ ba ba sẽ hỗ trợ tuyên truyền sao? Chẳng lẽ ở trong đó có hai ba sự việc mà chúng ta không biết?”

Năm triệu người tốt: “Không, các người đều sai rồi, cái đoàn làm phim này nghèo như vậy, tờ chi phiếu năm triệu kia khẳng định cũng là giả, tôi muốn đi trộm chi phiếu đừng ai cản tôi!”

Ôi bọn họ kém chút đem cái này quên mất, năm triệu năm triệu, hiện tại quan trọng nhất vẫn là năm triệu!

Đương nhiên cũng có âm thanh yếu ớt nói: “Lại nói cũng chỉ có tôi cảm thấy quần áo cùng xe của ‘Tổng giám đốc đại nhân’ đều nhìn rất quen mắt sao?”

Có thể không nhìn quen mắt sao?

Quần áo của kim chủ quốc dân, Tất Tranh nổi tiếng yêu cầu rất cao, Trịnh Nhị ca cũng không thấp.

Chuyện này bị đào đi ra ngoài là chuyện sớm hay muộn!

...

...

Trên internet náo nhiệt xuất hiện, kỳ phỏng vấn này được phát ra, « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » lượt xem đã phá ba trăm triệu.

Giang Niệm rất là hài lòng, mặc dù bình luận có chút xem không hiểu, nhưng cô tin tưởng, lúc này hẳn là tất cả mọi người tin tưởng cô là cái người nghèo khó bần cùng, tâm trạng cô đều muốn bay lên, liền đợi đến kim chủ ba ba tìm tới cô đầu tư.

Giấc mơ đi quay ‘Toàn cầu mua bất động sản’ của cô cũng sắp được thực hiện.

Mà lại bởi vì năm triệu của cô nổi tiếng, đã lại có mấy cái trang web nổi tiếng liên lạc với cô, nghĩ muốn mua lại quyền để phát sóng.

Giang Niệm giống như nhìn thấy đồng tiền nhỏ đang hướng cô vẫy gọi, rốt cục cô có thể thoát nghèo làm giàu, đi đến phương hướng của ánh nắng!

Đương nhiên nếu như hai vị đại kim chủ của cô là người tốt thì tốt.

Tất Tranh đột nhiên gọi điện thoại tới, nói: “Đại tỷ, gặp mặt.”

“.....”

Cô bên này còn đang kinh ngạc, bên kia Trịnh Nhị ca cũng tới: “Đại tỷ của tôi, gặp mặt.”

Giang Niệm: “..... Tôi không biết, tôi cái gì cũng không biết, tôi thật sự cái gì cũng không biết???”

Tất Tranh & Trịnh Hạo: Ha ha:)

Đây đều là nỗi của đàn em kim chủ!

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Đại minh tinh tiểu tình nhân (12)

Edit: An Minh Tuệ.

Khoảng thời gian này của Kỳ Á Linh trôi qua rất không như ý, một là cô ta không nghĩ đến việc Triệu Hằng cư nhiên tuyệt tình như thế, trực tiếp đưa cô xếp vào sổ đen, một bộ dáng cả đời không qua lại với nhau; hai là những nghệ sỹ mà cô ta nhìn trúng một người cũng không ký được hợp đồng, thật vất vả ký được một người lại phát hiện đó vẫn là một thằng nhóc còn đang học ở trường học, trông cậy vào thằng nhóc đó mang đến cho cô thành tựu huy hoàng về sự nghiệp thì phải đợi thêm mấy trăm năm; ba là cô ta không nghĩ tới Giang Niệm quay bộ phim thần tượng kia, một khi truyền ra, các loại bình luận giống như mưa bão cán quét các trang web lớn!

Giang Niệm nổi lên, triệt triệt để để nổi lên, dùng ánh hát rong không có danh tiếng gì của cô, thế mà thật sự có thể thành công quay một bộ phim thần tượng nổi tiếng!

Kỳ Á Linh căn bản không thể tin được! « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » lúc mới ra cô ta cũng trộm nhìn lên một hai tập, cảm thấy cũng liền như thế, xác thực là quay chụp cùng chế tác so với cô ta dự kiến thì e tốt hơn một chút, nhưng trong cái vòng tròn này tốt hơn so với Giang Niệm thì chỗ nào cũng có, căn bản không đến mức nổi tiếng được như vậy.

Chỉ là một bộ phim như vậy, Giang Niệm dựa vào cái gì lại nổi tiếng? Nhìn những bình luận khen ngợi trên mạng kia, thậm chí là bị một số người trên mạng chế tác thành gói biểu tượng cảm xúc, liền ngay cả cô ta khi cùng người chung quanh gửi tin nhắn đều tránh không được sẽ nhìn thấy, trong nội tâm cô ta liền càng thêm không vui vẻ nổi.

Ở trong trí nhớ của Kỳ Á Linh, căn bản Giang Niệm cũng không có quay qua bộ phim internet nào cả, hẳn là cô đã sớm cùng Triệu Hằng chia tay, không biết trốn đến một nơi nơi heo lánh nhỏ mồm meo bốc mùi nào rồi, không có khả năng cô giống như bây giờ được mọi người chú ý, càng không khả năng để nhân vật như Tất Tranh cùng Trịnh Hạo gọi cô là đại tỷ! Giang Niệm tính là thứ gì?

Kỳ Á Linh nghĩ mãi mà không rõ là chỗ nào có vấn đề, chẳng lẽ là do cô ta trùng sinh mang đến hiệu ứng hồ điệp? Hay là do cô ta vừa trở về lúc ấy nóng vội, luôn nghĩ một cái Giang Niệm nho nhỏ không đủ gây sự, vội vàng muốn đem cô đuổi đi, ngược lại hoàn toàn ngược lại rồi?

“Chỉ Kỳ, phim Tổng giám đốc đại nhân còn thật thú vị, Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm ở trong mười tám tuyến lâu như vậy, cũng bởi vì quay bộ phim này một bước lên trời, bọn họ thật sự là ăn may đi! Đúng, bộ phim này hiện tại đang hot, hẳn là sẽ rền sấm khi còn nóng quay bộ thứ 2?”

Dương Triển là nghệ sỹ mà Kỳ Á Linh mới ký kết, giờ phút này Dương Triển còn là một cậu nhóc mới ra đời, coi như tương lai sẽ trở nên nổi tiếng, nhưng giờ phút này đến cùng cậu vẫn rất non nớt, cái gì cũng đều không hiểu, nhìn cái gì cũng thấy mới lạ, càng quan trọng hơn là cậu còn không có danh khí cùng fan hâm mộ, lúc đầu Kỳ Á Linh đối với cậu cho kỳ vọng cao, nhưng mỗi lần trông thấy đáng về đàn độn của Dương Triển, trong lòng vẫn là không nhìn được không cân bằng.

Kỳ Á Linh nghe xong Dương Triển nói liền đến khó chịu: “Thế loại phim như này ai mà chả có thể quay, Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm hot lên cũng chỉ là hot nhất thời, về sau nhiệt độ hạ xuống bọn họ vẫn là người ở trong mười tám tuyến kia, em xem ít những thứ như vậy thôi, không có ra gì lại còn rơi đẳng cấp. Ngày hôm nay chúng ta đi gặp vị đạo diễn kia mới là đạo diễn lớn, chỉ cần có thể đạt được công nhận của đạo diễn, còn buồn vì không có phim quay, không có nhân vật diễn tốt sao?”

Dương Triển nha một tiếng, không có nhiều lời.

Cậu nấn cảm phát hiện Kỳ Á Linh giống như đối với bộ phim này rất là bài xích cùng không thích, khi nói đến giọng điệu không tự chủ mang lên một loại

nhìn xuống cùng khinh thường, mặc dù cậu không rõ là vì cái gì, nhưng cũng thông minh không còn nói thêm.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

« Tổng giám đốc đại nhân của tôi » sau khi nổi, người bên cạnh Dương Triền bởi vì tò mò mà dồn dập đi xem, sau đó xem xét liền không dừng được, bị kịch bản của Tổng giám đốc đại nhân xông phá tan phòng tuyến tâm lý, mỗi lần thời điểm xem không phải ha ha ha ha chính là trời đất trời đất, còn có chính là “Năm triệu năm triệu bạn ở đâu”, Dương Triền tự nhiên cũng không nhịn được xem, cậu nhớ hiện tại tốt xấu cậu cũng đã có người đại diện, Kỳ Á Linh nói có thể đem cậu bồi dưỡng tương lai trở thành Ảnh đế, sẽ để cho cậu nổi tiếng, cậu tự nhiên cũng nghĩ muốn Kỳ Á Linh cho cậu nhận một bộ giống Tổng giám đốc đại nhân, một tác phẩm liên nổi.

Nhưng mà hôm nay đi gặp cái vị đạo diễn kia ở trong giới xác thực rất nổi danh, quay không ít phim võ hiệp nổi tiếng, nếu như có thể diễn một vai, cũng coi là một sự rèn luyện.

Kỳ Á Linh thấy Dương Triền nghe lời, trong lòng dễ chịu rất nhiều, thầm nghĩ nếu như Triệu Hằng cũng giống như Dương Triền, vậy cô ta cũng không cần tốn nhiều tâm tư như vậy.

“Ngày hôm nay em biểu hiện tốt một chút, chỉ cần em nghe chị, chị cam đoan tương lai em sẽ nổi tiếng.”

“Cảm ơn chị Kỳ, em đã biết.”

“Hừm, đi.”

Chả qua Giang Niệm là may mắn nên bộ phim internet kia mới nổi mà thôi, cô ta không tin bộ phim tiếp theo của Giang Niệm còn có thể nổi, hiện tại việc khẩn cấp trước mắt là bồi dưỡng được một người để nổi tiếng, đến lúc đó cô ta sẽ để bọn họ hối hận.

...

Chỉ là Kỳ Á Linh không nghĩ tới, cô ta thế mà lại sớm như vậy liền đụng phải Giang Niệm.

Lúc đó cô ta vừa tới ‘Mỹ thực cư’, Giang Niệm giống như cũng là vừa tới, cô mặc một bộ váy đỏ không có tay dài đến đầu gối, mái tóc xoã tung gọn sóng thả ở sau vai, gương mặt sạch sẽ xinh đẹp, cả người sắc sỡ loá mắt, ánh sáng bắn ra bốn phía. Vừa mới xuất hiện liền hấp dẫn vô số ánh mắt!

Kỳ Á Linh nhíu nhíu mày, che đập đi đầy mắt cô ta không thích cùng chán ghét.

Giang Niệm nhìn thấy Kỳ Á Linh cũng thật là ngoài ý muốn, nhìn nhìn người đứng phía sau cô ta, là một cậu thanh niên ước chừng chừng hai mươi tuổi, bộ dáng đáng người cũng không tệ, hẳn là nghệ sĩ mà cô ta mới ký kết.

Kỳ Á Linh trước một bước mở miệng, hoàn toàn giống như trước đây kiêu ngạo: “Giang Niệm, đã lâu không gặp.”

Âm thanh cô cười cười: “Chị Kỳ.”

Kỳ Á Linh cười ừ một tiếng: “Thế nào, em cũng là đến nơi này ăn cơm? Ăn một người hay là cùng ai hẹn ăn cùng một chỗ? Nếu như một người, không bằng ngồi cùng một chỗ với bọn chị.”

Giang Niệm nơi nào có tâm tư cùng Kỳ Á Linh lôi kéo, cô hiện tại đầy bụng tâm tư đều ở trên người kim chủ đuôi vàng: “Không cần, em đã cùng người khác hẹn gặp. Vậy nếu chị còn có việc, em liền đi trước.”

Kỳ Á Linh nhìn Giang Niệm đi xa, lại nhìn cách ăn mặc của cô trang điểm lộng lẫy, không biết còn tưởng rằng là người thế nào, nếu như bị Triệu Hằng biết rồi... Con người của cô ta đảo một vòng, cười lạnh lạnh một tiếng.

Dương Triền ở trong mắt còn có chưa từng che giấu chấn động, nói: “Chị Kỳ, cô ấy là ai vậy? Cũng là nghệ sĩ sao? Tại sao em không có gặp qua cô ấy, dung mạo của cô ấy thật là dễ nhìn.”

Kỳ Á Linh biến sắc, lạnh lùng nói: “Loại phụ nữ này em không cần phải biết, không nên hỏi nhiều!”

Dương Triền: “... Vâng.”

Kỳ Á Linh xem xét Dương Triền, đề xuống trong lòng không vui, nói: “Đi, đợi lát nữa em biểu hiện tốt một chút, chị sẽ không bạc đãi em.”

Dương Triền đáp ứng vài câu, không nói gì thêm nữa, trong lòng cũng đã bắt đầu nổi lên, cậu nói cái gì rồi? Chả qua cậu chỉ là hỏi một chút mà thôi? Coi như cô gái kia lại thế nào, thân là người đại diện tốt xấu cũng giải thích cho cậu giải thích, miễn cho cậu về sau phạm sai lầm, một câu đem cậu đánh chết là có ý gì?

Kỳ Á Linh lại tìm cái cớ đi toilet một chuyến, sau đó gọi điện thoại cho một phóng viên quen biết, để hắn tranh thủ thời gian chạy đến.

« Tổng giám đốc đại nhân của tôi » hot như thế, bây giờ tin tức đạo diễn Giang Niệm của bộ phim lại vụng trộm cùng người nào gặp mặt truyền ra ngoài, tin tưởng lúc đó sẽ ồ ồ, đến lúc đó Triệu Hằng nếu là nhìn thấy, cô ta nhìn Giang Niệm sẽ giải thích thế nào!

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Kỳ Á Linh tuyệt không lo lắng Giang Niệm là cùng ai gặp mặt, có phải thật vậy hay không có cái gì, ở trong cái vòng này vốn dĩ chính là tai tiếng như vậy? Chỉ cần tin tức viết ra, người ngoài xem xong, mỗi người một suy đoán, ai quan tâm chuyện đó có đúng là thật sự hay không?

Ngày hôm nay Giang Niệm đúng là đặc biệt ăn mặc đẹp, nghĩ dù sao cũng là muốn đi gặp kim chủ ba ba, cô rất là nhát gan đi thẩm mỹ viện trước làm cái dưỡng da, còn thuận tiện làm đầu tóc, lúc này mới mặc vào váy nhỏ của cô, phun lên nước hoa, cầm theo túi nhỏ ra cửa.

Mặc dù kim chủ ba ba gọi điện thoại đến chủ động yêu cầu gặp mặt để cho người ta có chút sợ hãi, nhưng mà cô đã nghĩ kỹ, lúc này cần dùng đến thủ đoạn phi thường, lúc cần thiết cô có thể dâng ra sắc đẹp của cô, hi sinh bản thân hoàn thành tập thể.

Ở trên con đường thành công sao có thể không có chút cản trở nào?

Hi vọng kim chủ đùi vàng có thể xem ở sắc đẹp của cô, tha cho cô một mạng, tốt nhất có thể cho chút tiền đầu tư, vậy thì toàn cầu mua bất động sản của cô nhất định có thể thành công!

Mà lại vì muốn xóa đi xấu hổ, nên lần này cô sẽ mời cái cơ đều nghĩ kỹ —— bữa cơm cảm ơn! Cái gọi là không bỏ được con thỏ không bắt được sói, nỗ lực là phải có đủ.

Thời gian hẹn chính là khoảng bảy giờ, Giang Niệm sáu giờ rưỡi liền đến, cô bày ra thái độ đoan chính như thế, là hi vọng kim chủ đùi vàng có thể thấy được điểm tốt của cô, vụn vụn không nghĩ tới Tất Tranh so với cô còn đến trước!

Người đàn ông kia giống như là vừa tan tằm đã đến, hần khuôn mặt tuấn nhã, khí chất Phi Phàm, âu phục áo khoác khoác lên một bên trên ghế, chỉ mặc một kiện đơn giản áo sơ mi trắng, tay áo xắn đến khuỷu tay, lộ ra trên cổ tay kim quang lỏng lẻo Patek Philippe.

Nhìn về phía cô ánh mắt ôn hòa, lại giống là giống như cười mà không phải cười dò xét: “Đại tỷ, đến đây ngồi.”

Giang Niệm: “..... Được, cảm ơn.”

Tất Tranh câu môi dưới, lại còn thực sự có can đảm đồng ý.

Kỳ thật Giang Niệm vẫn còn có chút chột dạ, tốt xấu gì cô vẫn còn có khuôn mặt đẹp chiếu sáng lấp lánh này, làm cho cô rất có sức mạnh. Cô đi qua, ngồi xuống: “Tất tổng, thật có lỗi, tôi đến muộn.”

Tất Tranh uống hớp trà: “Không muộn, là tôi đến sớm.”

Giang Niệm cũng rót cho mình chén trà, nghịch nghịch một chút mái tóc của mình: “Tất tổng hôm nay hẹn gặp mặt tôi, cũng đã nhìn thấy kết quả của « Tổng giám đốc đại nhân của tôi », em trai của ngài rất tinh mắt, ủng hộ của ngài cũng không có uống phí, mấy tháng này chúng tôi vất vả rốt cục được đền đáp.”

Tất Tranh âm thanh cười cười, nhàn nhàn nói: “Tôi đây là bị ép ủng hộ đúng không. ”

Giang Niệm lập tức gật gật đầu, chân thành nói: “Đó là đương nhiên, thực không dám giấu giếm, Tất tổng, kế hoạch làm việc tiếp theo của tôi cũng đã sắp xếp xong xuôi, tôi cũng đã có tác phẩm mới, kịch bản vốn đã viết xong, Tất tổng ngài lần này có thể trực tiếp cầm lấy quyền lợi của nhà đầu tư! Tôi có thể cho ngài ưu tiên lựa chọn quyền lợi, ngài cảm thấy như vậy được không?”

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Tất Tranh ho khan vài tiếng, khoe miệng nhin không được kéo ra, hần liền nói em trai hần làm sao da mặt càng ngày càng dày, hóa ra là do vị đại tỷ này dạy bảo quá tốt.

“Trước khi nói chuyện hợp tác, tôi nghĩ chúng ta hẳn là đem chuyện lúc trước thanh toán cho xong rồi lại nói.”

Giang Niệm nháy con mắt, kim chủ đùi vàng đây là đang cùng cô đòi tiền sao?

... Không, cô không có tiền, cô chỉ có sắc đẹp!

“Tất tổng, tôi cảm thấy chúng ta có thể vui vẻ nói chuyện một chút.”

Giang Niệm đang nghĩ ngợi làm như thế nào lợi dụng sắc đẹp đem tiền của kim chủ đùi vàng lừa gạt đến tay, còn không biết cô cùng Tất Tranh đã bị chụp lên.

Vị phóng viên này nhận được tin báo, nói đạo diễn Giang Niệm của « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » đang ở cùng người nào đó gặp mặt, xem ra quan hệ lẫn nhau giống như có chút dấu điểm. Tổng giám đốc đại nhân gần đây hot như thế, đạo diễn quay bộ phim này nếu như tuôn ra cái gì bẽ bối, đây tuyệt đối là cái tin tức lớn.

Cho nên hần lập tức liền tới, trốn ở đối diện ‘Mỹ thực cư’, vốn là nghĩ chụp Giang Niệm, làm sao biết thế mà chụp được chính là Giang Niệm cùng Tất Tranh!

Tất Tranh là ai, đó chính là kim chủ ba ba trong cái vòng này, trước đó thời điểm hán phát Weibo ủng hộ « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » không có danh tiếng gì đã rất dễ cho người ta kinh ngạc, mặc dù nói là ủng hộ đại tỷ, nhưng bây giờ hai người đơn độc cùng nhau ăn cơm, hán là... Dù sao bất kể như thế nào, cứ chụp xong lại nói.

Tin tức này bất luận thật giả, nhất định sẽ chiếm cứ độ hot nhất định, ngay lúc hán đang đắc ý, đột nhiên trong phòng lại xuất hiện thêm một người, hán tập trung nhìn vào, Trịnh Hạo? Lại là Trịnh Hạo? Trịnh Hạo làm sao cũng đến đây?

Đừng nói vị phóng viên nhỏ kia kinh ngạc, liền ngay cả Tất Tranh nhìn thấy Trịnh Hạo cũng rất kinh ngạc, Tất Tranh rất kinh ngạc, Trịnh Hạo đương nhiên cũng rất kinh ngạc.

Tất Tranh cùng Trịnh Hạo liếc nhau, hoàn toàn không ngờ tới lại ở chỗ này gặp được đối phương.

Bọn họ mặc dù đều hẹn Giang Niệm muốn gặp mặt, có thể là bởi vì thích nghiền ép người nghèo, nên lần gặp gỡ này người tổ chức vẫn là Giang Niệm.

Không nghĩ tới...

Giang Niệm giờ chén trà, lắc lắc, nói: “Tất tổng, Trịnh tổng, đây là tôi đặc biệt vì hai người mà tổ chức bữa ăn cảm ơn này, cảm ơn hai người thời điểm khi tôi quay chụp năm triệu ra sức ủng hộ, bởi vì có ủng hộ của hai người, mới có thành công của năm triệu ngày hôm nay! Tác phẩm tiếp theo của tôi cũng cần hai vị ra sức ủng hộ!”

Tất Tranh: “.....”

Trịnh Hạo: “.....”

Hai người liếc nhau, cười một tiếng, nâng chung trà lên uống một ngụm.

Vị Giang đại tỷ này quả nhiên là lợi hại nha.

Giang Niệm liền rất hài lòng, hiện tại hai kim chủ đều đến, rốt cục sắc đẹp của cô cũng có đất dụng võ, hi vọng cô có thể một hơi đem hai vị kim chủ đùi vàng này lừa gạt đến tay.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Ái ngờ ngay tại lúc cô đang chuẩn bị bộc phát thần uy, của phòng đột nhiên bị người đẩy ra, Trịnh Kỳ xuất hiện ở cửa ra vào: “Đại tỷ!!” Nghe trong thanh âm rất là kinh hoàng.

Giang Niệm rất kinh ngạc, không nghĩ tới Trịnh Kỳ lại đột nhiên xuất hiện, sự việc cô muốn cùng Tất Tranh cùng Trịnh Hạo gặp mặt cũng không có nói qua với bọn họ. Đừng nói Giang Niệm, liền ngay cả Trịnh Hạo cùng Tất Tranh cũng hơi có chút kinh ngạc nhìn cửa.

Giang Niệm nói: “... Kỳ Kỳ sao em lại tới đây?”

Trịnh Kỳ đi đến bên người cô, nhìn xem Trịnh Hạo, đáng vẻ bảo vệ nói: “Em liền biết anh hai em không có ý tốt, trốn tránh em tới tìm Đại tỷ gây rắc rối. Đại tỷ, chị đi gặp anh hai em làm sao đều không nói với em, em đến bảo vệ chị!”

Trịnh Nhị ca: “.....”)

Âm thanh Tất Tranh phốc cười vang lên, mắt nhìn Trịnh Hạo, thấy có chút trò hay lại không khỏi có chút hương vị đồng tình.

Giang Niệm yên tĩnh một lát, quá nhiều người mỹ nhân kế không thể sử dụng tốt...

“Kỳ Kỳ em hiểu lầm...”

Chính lúc này, cửa phòng lại bị mở ra, Tất Lỗi chạy vào: “Đại tỷ!!” Cậu đột nhiên xuất hiện, đi thẳng tới bên người Giang Niệm, đối với Tất Tranh nói, “Anh trai, anh gặp Đại tỷ của em làm sao không cùng em nói một tiếng, anh quá đáng!”

Nụ cười của Tất Tranh cứng ở trên mặt: “.....”)

Trịnh Nhị ca cười một tiếng, cũng vậy.

Trần Hâm là cái cuối cùng đi đến, mọi người cùng xoát xoát nhìn về phía cậu, cậu gãi gãi trán: “Đại tỷ, em đến bảo vệ chị!!”

Giang Niệm: “.....” Không, không cần.:)

Tất Tranh: “.....”)

Trịnh Hạo: “.....”)

... Đầu tư là không thể nào đầu tư, vĩnh viễn cũng không thể đầu tư.

Giang Niệm đã bất động, kiên cường nói: “Tác phẩm mới của tôi, vẫn là hi vọng Tất tổng cùng Trịnh tổng có thể ra sức ủng hộ một chút nữa.”

Trịnh Hạo yếu ớt liếc cô một cái, nói: “Tác phẩm mới của cô? Là cái gì?”

Giang Niệm: “Tác phẩm mới của tôi đề tài cùng năm triệu hoàn toàn khác biệt, cũng chính là hoàn toàn hai sự việc khác nhau, suy nghĩ cũng càng cao càng rộng, tất cả đều càng tốt đẹp hơn, tin tưởng người xem cùng các anh chị em đều sẽ rất thích. Tên của nó gọi là «Kiều thê mang bầu chạy ở toàn cầu mua bất động sản».”

Trịnh Hạo: “..... Khụ khụ khụ!!!”

Tất Tranh: “.....???”

... Cái gì cái gì kiều thê mang bầu chạy cái gì ở toàn cầu cái gì bất động sản???

Tất Tranh suýt chút nữa không nhịn được, kìm chút từng ngụm từng ngụm nước phun lên mặt Giang Niệm! Hắn coi là cái kịch bản ‘Cùng năm triệu yêu hận tình thù’ kia đã đủ xuất quỷ nhập thần, không có nghĩ tới đây còn có cái hủy diệt trời đất!

Người này mẹ nó là từ đâu đến đây?

... Cho nên hiện tại là đang gấp ghé ngôi nhà của bọn họ sao?:)

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Đại minh tinh tiểu tình nhân (13)

Edit: An Minh Tuệ.

Lưu Ký đã bị hình ảnh trong ống kính khiến cho cả người kinh ngạc đến nói không ra lời. Vừa lúc Kỳ Á Linh lại gọi điện thoại tới cho hắn, hỏi hắn chụp lên được cái gì rồi? Có phải là tin tức lớn không? Kỳ thật tin tức trong vòng giải trí chẳng phải như thế, chỉ cần chụp mờ hồ toàn bộ một chút, bên trên tin tức lại viết lập lờ nước đôi một chút, còn sâu vì không có tin tức lớn sao?

Lưu Ký cau mày nói: “Chụp được, Giang Niệm đúng là đến đây cùng một người đàn ông gặp mặt... Nhưng thật ra là cùng mấy người đàn ông gặp mặt.”

Kỳ Á Linh vui mừng: “Vậy bên cạnh cô ta còn có những phụ nữ khác sao?”

“Không có.”

“Vậy cậu còn do dự cái gì, tranh thủ thời gian chụp xong đem tin tức phát ra ngoài đi!”

Phát là khẳng định phải phát, chính là cái tiêu đề khó viết lắm nha.

Kỳ Á Linh rất vui vẻ, Lưu Ký đã nói Giang Niệm là đi gặp đàn ông, còn gặp rất nhiều đàn ông, một người như Lưu Ký có thói quen yêu viết tai tiếng linh tinh, vậy Giang Niệm khẳng định là thâm rồi! Cũng không biết ở đoàn làm phim lúc Triệu Hằng nghe được tin tức nên là loại tâm trạng như thế nào, hắn không phải yêu, chờ Giang Niệm như vậy sao? Bây giờ Giang Niệm phản bội hắn, hắn có thể sẽ hối hận?

Giang Niệm tuy có tài hoa, nhưng mà cũng chỉ thường thôi.

Kỳ Á Linh âm thầm đắc ý, càng thêm cố gắng cùng đạo diễn sản xuất giao thiệp, cô ta nhất định phải đem Dương Triển hot lên.

Cũng không biết là vui vẻ hay là quá ra sức, Kỳ Á Linh không cẩn thận cũng uống nhiều hơn chút, chính cái có thật hay đi phòng rửa mặt nghỉ ngơi một chút.

Lại không nghĩ rằng cô ta lại một lần nữa gặp Giang Niệm.

Chỉ là lần này Giang Niệm nhìn giống như cùng vừa lúc này có hơi khác biệt, cả người cô ỉu xiu giống như quả cà muối, tâm trạng giống như là đã phải nhận lấy đá kích to lớn nào đó.

Cô ta cười đắc ý, Giang Niệm như thế này càng dễ cho Kỳ Á Linh vui vẻ hơn, cô ta đi đến trước mặt cô, có một loại hương vị bổ thí: “Giang Niệm, em

thế nào, nhìn giống như không vui? Là đã xảy ra chuyện gì?”

Giang Niệm nhìn cô ta một cái, mỹ nhân kế không có đất dùng chứ sao?

Mà cả phòng đó đều là đàn ông, vì cái gì không ai nhìn thấy sắc đẹp của cô?

Rõ ràng cô đã đẹp lên thật nhiều thật nhiều, tóc mềm mại giống như sắp bay lên đến bầu trời, làm sao ngay cả một cái ánh mắt kinh ngạc cũng đều không nhìn thấy đâu?

... Vẫn là nói bọn họ chỉ có thấy được tài năng xuất chúng của cô? Quá có tài chính là sai lầm rồi sao?

Giang Niệm không có tâm tư phản ứng cô ta: “Không có việc gì, em đi trước.”

Kỷ Á Linh thấy Giang Niệm không muốn nhiều lời, càng thêm vui vẻ, lôi kéo Giang Niệm nói: “Đừng đi, nói thế nào chị cùng A Hằng cũng là bạn tốt, em có cái gì đều có thể cùng chị nói, em nhìn em vừa làm đạo diễn, có gì cần chị cũng có thể giúp một tay nha. Em muốn nhận biết ai, chị cũng có thể giúp em giới thiệu.”

Giang Niệm sao có thể không cảm giác được ác ý của Kỷ Á Linh, cô cong môi dưới, đẩy tay của Kỷ Á Linh đang kéo tay cô ra, nghi ngờ nói: “Cảm ơn chị Kỷ, nhưng mà chính chị cũng bởi vì năng lực không đủ bị Tinh tú phái đi mang nghề sĩ nhỏ, còn có thể giúp em thế nào?”

Sắc mặt Kỷ Á Linh đang cười cứng đờ, mặt lộ vẻ xấu hổ, lại rất nhanh che giấu nói: “Giang Niệm, chị là muốn giúp em, chuyện của công ty chúng ta cũng không phải như em nhìn thấy đơn giản như vậy, được rồi, những chuyện này cùng em nói em cũng không hiểu, em chỉ cần hiểu chị là thật sự muốn giúp em là được rồi.”

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Giang Niệm: “Chị Kỷ, ý của chị là nói Tinh tú trách lầm chị, có ý chèn ép chị sao?”

Kỷ Á Linh đối với công ty lại không có tình cảm, nhưng cũng không có ngốc đến mức trước mặt mọi người thừa nhận: “... Dĩ nhiên không phải.”

Giang Niệm nha một tiếng: “Thật ra em xác thực cũng cần trợ giúp, bởi vì hiện tại em thiếu duy nhất chính là tiền, nếu như chị có tiền có thể cho em! Chị nhìn em hiện tại thành công như vậy, bộ phim internet đầu tiên đã nổi tiếng, Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm cũng đi theo nên nước lên thì thuyền lên, đừng nói chuyện gì chỉ riêng quyền vớ nhỏ này của em nếu đầu tư còn thật có thể kiếm được không ít, tin tưởng bộ phim tiếp theo của em sẽ nâng cao thêm một bước!”

Kỷ Á Linh nhìn bộ dáng của Giang Niệm dương dương đắc ý, không khỏi lại là thầm hận, nếu như không phải do cô ta tạo nên hiệu ứng hồ điệp, Giang Niệm có thể có ngày hôm nay?

Cô ta nha một tiếng, cười nói: “Giang Niệm, em cũng đừng quá kiêu ngạo, cái vòng tròn này bên trong chính là không bao giờ thiếu nhân tài, em bây giờ lại kiêu ngạo tự mãn như vậy, về sau nếu bị rơi xuống cũng sẽ không tốt.”

Giang Niệm nói: “Giống như chị ở Tinh tú bị rơi xuống một chút? Sẽ không có chuyện đấy đâu, em cảm thấy trong công việc năng lực làm việc của em đặc biệt tốt. Chị xem trên mạng, thật nhiều bạn trên mạng đều nói em là thiên tài, tự biên tự diễn vượt qua muôn vàn khó khăn còn có thể lấy được thành tựu của ngày hôm nay, còn không phải là bởi vì em có tài sao?”

Kỷ Á Linh: “.....!!!”

Cô ta sắp bị Giang Niệm làm cho tức chết, cô ta chưa từng thấy một người không biết xấu hổ như thế, cô ta thật muốn đợi đến ngày mai tin tức xấu của Giang Niệm cùng những người đàn ông kia truyền ra, để nhìn thấy trên vẻ mặt của Giang Niệm là sự đau khổ!

Giang Niệm cùng Kỷ Á Linh tâm sự nói chuyện, tâm trạng quả nhiên là dễ dàng không ít, lại tìm về một chút tự tin —— thật tốt, cô vẫn là một người con gái dễ cho người ta nhìn thấy liền mười phần đề ý!

Giang Niệm cảm thấy cô lại có thể đi vào tiếp tục chiến đấu.

Cô tạm biệt Kỷ Á Linh, lần nữa tự tin xuất phát, cũng không nhìn Kỷ Á Linh tức giận đến mặt sắp vặn vẹo.

Giang Niệm vừa đi, Kỷ Á Linh cùng tránh ở bên ngoài gọi điện thoại cho phóng viên, để hẩn nhanh một chút đem tin tức kia tuôn ra, miễn cho đêm dài lắm mộng! Bên kia chỉ nói được được biết rồi, cụ thể lúc nào tung ra ngoài cũng không nói..

Tối hôm đó Kỷ Á Linh uống hơi nhiều, nhưng mà tư lượng của cô ta luôn luôn rất tốt, cho nên cũng không có say, Dương Triền cũng uống không ít, đến cùng vẫn là tuổi trẻ, vẫn là dễ nhân viên phục vụ hỗ trợ mới đem cậu đỡ về trong xe, cô ta vẫn còn muốn ứng phó với đạo diễn nào đó ở bên cạnh sau khi uống nhiều quá liền thích tỏ ra mình là một con người không tầm thường.

Cô ta lau trán cười lạnh, đột nhiên nhìn thấy quản lý của ‘Mỹ thực cư’ về mặt tươi cười, lễ phép lại cung kính hướng cô ta đi tới, sau đó vượt qua cô ta, cất giọng nói: “Tất tổng, Trịnh tổng, hai vị bữa tối dùng thấy thế nào? Nếu có chỗ nào phục vụ còn thiếu sót xin hãy tha lỗi.”

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Bộ dáng khúm núm như thế, Kỳ Á Linh rất ít gặp, chỉ ít là ở trên người cái vị đạo diễn tự cho là mình rất đáng gờm đang ở bên cạnh cô ta cũng chưa từng nhìn thấy qua. Mà cô ta nghe thấy Tất tổng cùng Trịnh tổng, chính là Tất Tranh cùng Trịnh Hạo, cô ta có chút hiếu kì, quay đầu lại nhìn, quả nhiên liền thấy được Tất Tranh cùng Trịnh Hạo đang nhàn nhã đi đến.

Hai người đàn ông này đều là những nhân vật nổi bật trong đám người, bây giờ sống vai đi đến, tự nhiên dẫn tới không ít người chú ý, cũng có người chủ động cùng bọn họ chào hỏi. Kỳ Á Linh cũng không nhận được có chút hâm mộ, cô ta sờ sờ gò má, muốn đi lên nói hai câu, Tất Tranh đầu tư đều là phim lớn, có thể cùng Tất Tranh tạo mối quan hệ, còn sâu lấy không được nhân vật?

Nhưng cô ta cũng biết hiện tại cô ta còn chưa đủ tư cách, bây giờ đi, chỉ sợ cũng gây cho người khác chê cười.

Kỳ Á Linh trốn ở phía sau đám người, nhìn Tất Tranh cùng Trịnh Hạo sống vai đi đến, phía sau bọn họ, còn có mấy người đi theo Tất Lỗi, Trịnh Kỳ cùng Trần Hàm, âm thanh Kỳ Á Linh cười lạnh lạnh, cũng chỉ là mấy tên nhóc ăn chơi phá phách đàn độn, thế mà bị Giang Niệm lừa xoay quanh, không chỉ có toàn lực giúp Giang Niệm quay phim, còn trộm cầm điện thoại của Tất Tranh cùng Trịnh Hạo lên Weibo hỗ trợ tuyên truyền. Kỳ Á Linh đã sớm nhìn ra, hai cái bài trên Weibo kia xem xét cũng không phải là giọng điệu của Tất Tranh cùng Trịnh Hạo, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có thể là do Tất Lỗi cùng Trịnh Kỳ làm.

Cô ta nghĩ đến quá tập trung, đột nhiên nhìn thấy đi sau lưng Tất Tranh và Trịnh Hạo chính là Giang Niệm, mà bên người đi bên cạnh cô chính là Tất Lỗi cùng Trịnh Kỳ, Trần Hàm, bởi vì mấy người đàn ông này đều có dáng người cao lớn thẳng tắp, Giang Niệm đi ở bên trong mấy người kia, vậy mà trong lúc nhất thời không có bị phát hiện.

Kỳ Á Linh khiếp sợ cực kỳ, còn tưởng rằng là mình sinh ra ảo giác, cô ta dụi dụi con mắt, phát hiện đó thật là Giang Niệm!

Mà Tất Tranh tự mình mở cửa xe, dù bận vẫn ung dung quay đầu nói: “Đại tỷ, mời.”

Trịnh Hạo còn đặc biệt nhìn Giang Niệm, ở một bên chờ cô lên xe.

... Cô ta nhìn thấy cái gì?!

Thẳng đến khi đám người Tất Tranh và Giang Niệm cùng rời đi, Kỳ Á Linh vẫn không cách nào từ trong khiếp sợ lấy lại tinh thần, đây là ý gì? Tất Tranh cùng Trịnh Hạo đây là ý gì? Bọn họ không phải một mực không thích Giang Niệm, ngay cả đầu tư cũng đều không muốn cho sao? Vì cái gì đột nhiên tốt như vậy?

Kỳ Á Linh đầu đau muốn nứt, nhưng mà ngày thứ hai thời điểm nhìn thấy tin tức, tâm tình của cô ta cuối cùng cũng tốt lên rất nhiều, người như Lưu Ký quả nhiên không phải dạng hiền lành gì, tin đồn quan hệ giữa đại tỷ cùng kim chủ ba ba không thể không nói, chỉ hai ba câu đã hot trên internet, lại một lần chiếm cứ bảng hạng nhất của hot search.

Cô ta ấn mở video, cùng lúc đó, vô số bạn trên mạng cũng nhìn thấy cái tin tức này, đều mang tâm trạng mới lạ mà mở ra xem, nhìn cái tiêu đề này, chả lẽ chính là tin tức vị đại tỷ trong truyền thuyết kia được bao nuôi bị lộ ra rồi?

Không chừng việc này chính là thật!

Trong lúc nhất thời, người xem náo nhiệt mạng tâm trạng tò mò đều chen vào.

Ngay từ đầu video chính là Giang Niệm cùng Tất Tranh, vì khoảng cách thật xa cũng không nghe thấy bọn họ đang nói cái gì, nhưng có thể thấy rõ ràng bộ dáng của hai người, người đàn ông đẹp trai phong độ, nữ xinh xắn mỹ lệ, bây giờ một nam một nữ ở một mình một phòng, làm sao có thể không khiến người ta miên man suy nghĩ?

“Tất tổng vợ hán” đều bị làm cho tức chết, “Tôi bị đá rồi? Chồng tôi là bị lừa rồi sao? yêu tinh nhỏ kia từ đâu đến mau buông chồng tôi ra!”

Giống như “Tất tổng vợ hán” nhìn thấy cảnh này đều kêu rên khóc gọi thật không ít, dù sao Tất tổng là được không ít người công nhận thành kim chủ ba ba quốc dân, sao có thể bị một người ôm đùi đâu? Kia thật sự quá đáng! Muốn ôm thì mọi người cùng nhau ôm chứ!

Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Ngay tại thời điểm các cô kích động muốn đến bắt đại tỷ để hỏi tội, trong màn ảnh đột nhiên lại xuất hiện một người, tập trung nhìn vào, ai da, đây không phải là Trịnh Hạo sao? Hần làm sao cũng đến?

“Vốn cho là là bất gian tại hiện trường, đột nhiên nhảy lên thành tình tay ba?”

... Cái này thật là càn hăng! Thật kích thích!

“Tên yêu tinh nhỏ này, lại dám trái ôm phải ấp, đây chính là ông chồng lớn và ông chồng nhỏ của tôi, còn không mau gọi tôi đến!”

“Trên lầu dừng kích động, mau nhìn mau nhìn, chú nhỏ của ta cũng tới!”

Thật đúng là dừng nói, tình tay ba mới vừa mới bắt đầu, chú nhỏ thế mà cũng đến tham gia náo nhiệt? Một cái chú nhỏ còn chưa đủ, sau một chút còn đến ba???

Một cái, hai cái, ba cái, bốn cái, năm cái...

Mặc dù coi như là Giang Niệm cùng kim chủ ba ba ở giữa có hai ba chuyện, nhưng mà làm sao cảm giác có chút không đúng đây?

Đám dân mạng vỡ tổ, theo người trong cuộc biết chuyện lộ ra, cái này mẹ nó tính là gì “Đại tỷ cùng kim chủ ba ba hai ba sự việc”, đây không phải tập thể đến bài kiến chào hỏi đại tỷ sao?

Người có cảm giác này còn thật không ít: “Mặc dù là đại tỷ cùng kim chủ ba ba, vì cái gì tôi nhìn ra đại tỷ cùng đàn em kim chủ đi ở giữa có hai ba sự việc không thể không nói?”

“Không sai, đây chính là buổi gặp mặt sau khi thành công của đại tỷ cùng đàn em!”

“A ha ha ha rõ ràng là đại tỷ cùng đàn em kim chủ, cái gì đàn ông, những điều đó ở trước mặt đại tỷ vậy cũng là không tồn tại!”

Cái gì mà bắt gian, tình tay ba càng là không tồn tại.

Có thể quay ra một bộ phim thần tượng thú vị kỳ lạ như vậy, khẳng định vị đại tỷ này cũng rất kỳ lạ, chồng của các cô không thể nào có cái gì đó với người như vậy đi?

Trên internet là thật sự vỡ tổ, bởi vì có video có ảnh chụp, Giang Niệm đi ở giữa mấy người đàn ông đẹp trai như vậy, thật là có cảm giác mặt trắng được vạn ngôi sao vây quanh, tăng thêm nét đẹp của cô đến mức loá mắt lại kiêu căng, khí chất lại không chút nào thua kém, trêu đến đám dân mạng dồn dập cảm khái nói hóa ra chị gái nhỏ mặc váy đỏ xinh đẹp này chính là vị đại tỷ trong truyền thuyết kia? Không nghĩ đến người quay ra « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » lại có dáng người và khuôn mặt đẹp mắt như vậy! Sau đó cùng thống nhất ngao ngao gọi chồng rất đẹp trai chồng rất đẹp trai, ở bên trong sự thống nhất khi hô gọi chồng rất đẹp trai, cũng có một nhóm khác biệt giết ra khỏi vòng vây!

“A a a đại tỷ, tôi chính là em dâu của chị nha, chính là vợ của đàn em chị nha, mau đến đây làm quen đi!”

“Ô ô ô chồng à, anh đi gặp đại tỷ vì cái gì lại không mang bảo bối nhỏ là em đi theo?”

“Đại tỷ, năm triệu chị giấu ở nơi nào nhanh giao ra! Bằng không thì lấy đầu chó con nhà chị!”

“Chẳng lẽ cũng chỉ có tôi cảm thấy Tất tổng mờ cửa xe đáng vẻ rất đẹp trai sao? Các người nhìn xem trước kia Tất tổng đã mờ cửa xe cho ai sao, mà đại tỷ cùng Tất ba ba đi cùng một chỗ rất đẹp đôi nha a a a!”

“Không, tôi cảm thấy đại tỷ cùng Trịnh ba ba càng đẹp đôi, đại tỷ đẹp kiêu ngạo cùng với một người đàn ông muộn tao càng mang cảm giác hơn!”

“Kỳ thật tôi càng thích con chó nhỏ...”

“Ồi dù má, các người chẳng lẽ không có phát hiện sao? Thời điểm phỏng vấn trước đó, đoàn làm phim Tổng giám đốc đại nhân đã nói là thật sự rất nghèo rất nghèo, nghèo đến đồ hóa trang đều không thuê nổi, cho nên phần lớn bộ phận đều dựa vào mấy người nhân viên phục trang phục mang đồ từ trong nhà đi để cho mượn, cái loại mượn này... Chẳng lẽ chính là Tất tổng cùng Trịnh tổng? Tôi đã báo mà, nhìn những hàng hiệu xa xỉ như vậy làm sao lại thấy nhìn quen mắt như vậy chứ!”

“Cậu nói như vậy tôi cũng phát hiện, lúc trước hai bài đăng trên Weibo đề tuyên truyền cho Tổng giám đốc đại nhân, xem xét liền không quá giống giọng điệu của chồng tôi, chẳng lẽ là do mấy chú nhỏ trong nhà giờ trở quý???”

“Mẹ nó, vừa nghĩ đến chuyện nhóm chú nhỏ này lên lút cùng chồng tôi, đầu trí đầu dũng mượn đồ, tôi làm sao lại muốn cười chứ?”

“Cảm ơn các chú nhỏ, các chú nhỏ vất vả rồi, không có mấy người thì nơi nào có thể để chúng tôi nhìn thấy cái cảnh nghèo khó đến mức ăn sâu vào lòng người của Tổng giám đốc đại nhân chứ!”

Trong lúc nhất thời, bình luận cảm ơn nhóm chú nhỏ như măng mọc sau mưa xuất hiện, ai còn sẽ nghĩ đến chuyện Giang Niệm cùng kim chủ ba ba có quan hệ mập mờ, cũng không ai nói cô háms làm giàu quyền rũ người ta?

Rõ ràng chính là kết quả mà Kỳ Á Linh mong muốn, nhưng hướng đi của bình luận lại khác hoàn toàn so với suy nghĩ của Kỳ Á Linh! Không nói Kỳ Á Linh, ngay cả Lưu Kỳ cũng đen mặt, đầu đề của hần viết khiến cho người khác đọc suy nghĩ sâu xa, nhưng mà rốt cuộc tại sao yêu tình nhỏ lại biến thành Đại tỷ? Kỳ Á Linh tức giận đến xem cũng không nghĩ xem nhiều, kém chút nữa cầm di động cho bóp nát! Cô ta lại bỏ ra một khoản tiền tìm thủy quân đi bình luận lời đồn nói xấu Giang Niệm, nói Giang Niệm có bạn trai còn thông đồng với Tất Tranh Trịnh Hạo vân vân, nhưng mà những người này căn bản không có tóe lên chút bọt nước gì, bình luận vừa hiện ra ngoài thì liền bị những khác bình luận đẩy xuống dưới.

Ban đầu Kỳ Á Linh còn dự định thời điểm khi Giang Niệm bị tuôn ra bê bối lại tuôn ra bạn trai cô là Triệu Hằng, bây giờ xem ra là không được, cô ta lại nghĩ đến chuyện Tất Tranh tự mình mở cửa xem cho Giang Niệm, tức giận đến sắp thành bệnh tim, rõ ràng cô ta mới là người được số phận quan tâm tặng cho cô ta may mắn, Giang Niệm là dựa vào cái gì mà có thể được những người này quan tâm?

Ngay tại thời điểm mà Kỳ Á Linh tức giận không thôi, Tất Tranh cũng trông thấy tin tức, hần còn cố ý đem video chụp lên xem một lần, những bình luận của bạn trên mạng cũng nhiều lên, lúc trước hần giúp Tổng giám đốc đại nhân tuyên truyền trên Weibo, bây giờ bình luận đều đã hơn 200 nghìn, giờ phút này càng là có xu thế từng bước lên cao, dồn dập chất vấn hần vì cái gì vượt quá giới hạn??? Còn nói cái gì để hần thấy rõ hiện thực, đàn em cùng đại tỷ

là không có kết quả tốt!

Tất Tranh:....)

Trịnh Hạo cũng không có tốt hơn chỗ nào, hắn không chỉ phải đối mặt với số lượng vợ đông đảo trên internet, còn bị nói thành là một người đàn ông muộn tao, còn phải đối phó với người trong nhà, bà nội Trịnh cũng rất đau lòng tủi thân, Hạo Hạo Kỳ Kỳ đi gặp Niệm Niệm thể mà không mang theo bà đi cùng..

Trịnh Hạo an ủi bà nội hắn nói là hắn đi bàn công việc, không phải như trên internet nói là đại tỷ cùng kim chủ đàn em đi gặp gỡ nhau gì đó, Trịnh Kỳ bên kia lại lăm bằm: “Anh vụng trộm giấu diếm em đi gặp đại tỷ, khẳng định là muốn đi bắt nạt chị ấy!”

Trịnh Hạo liếc nhìn cậu một cái, rất lãnh đạm: “Là Giang Niệm hẹn anh.”

Trịnh Kỳ giống như bưng bình gặt đầu, đã hiểu: “Đại tỷ của em quả nhiên là quá tốt quá hiền lành, không có nói cho chúng em biết nhất định là nghĩ muốn một mình gánh chịu tất cả trách nhiệm!”

Trịnh Hạo: “.....???”

...

Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Lão Ngụy cũng nhìn thấy tin tức, còn đặc biệt cảm thán một chút độ hot của Tổng giám đốc đại nhân, bây giờ tin tức này vừa ra, tốc độ nổi lên giống như là tên lửa, nhìn xem mọi người xung quanh hầu như đều đang xem Tổng giám đốc đại nhân, bởi vì bọn họ là ở đoàn làm phim, đoàn làm phim bận rộn, cũng chỉ có giữa trưa lúc ăn cơm nghỉ ngơi một lát, nhưng cũng không ít người cầm đi động mở ra xem video, lúc này ăn cơm liền phải cẩn thận! Không chừng sợ ý một chút liền có thể bị phun một mặt cơm ha ha ha!

Tổng giám đốc đại nhân mang đến hiệu ứng để cho người ta sợ hãi thần phục, đây rõ ràng là một bộ phim thần tượng thanh xuân tình yêu, nhưng quay ra lại có yếu tố hài hước còn hơn cả phim hài, thường là sợ ý một chút liền sẽ bị chết cười.

Giang Niệm quả thật có chút tài hoa.

Mà lúc này mới bao lâu, quan hệ giữa Tất Tranh cùng Trịnh Hạo cùng Giang Niệm thể mà cũng tốt như vậy, cùng nhau ăn cơm có lẽ không có gì, nhưng Tất Tranh có thể tự mình mở cửa xe cho Giang Niệm, hành động này liền có chút không tầm thường.

Tất Tranh ở trong vòng lâu như vậy, người có hi vọng muốn trèo lên hắn đếm không hết, nhưng người phụ nữ có thể khiến hắn tự mình mở xe cửa, thật đúng là không có mấy người, người đàn ông kia kiêu căng kiêu ngạo cực kì, chứ đừng nói là Trịnh Hạo là có tiếng lạnh lùng.

Lão Ngụy nhìn không được nghĩ đến hơi nhiều, cũng không thể là Tất Tranh thật sự nhận Giang Niệm làm đại tỷ? Nhưng mà lần trước Tất Tranh còn đưa Giang Niệm, Tất Lỗi đi làm, giống như mở cửa xe cũng không có gì có thể để cho người ta kinh ngạc.

Nhưng mà ông vẫn cùng Triệu Hằng nói vài câu đừng nghĩ nhiều như vậy, mọi người trong cái vòng tròn này vốn là rất loạn, người bạn đã từng cứu có khi sẽ đâm sau lưng bạn một dao: “Cái người Lưu Ký này là có tiếng thích viết linh tinh, thích nhất đào chỗ tối của người khác, viết tin tức không có mấy cái là thật sự.”

Thời điểm Triệu Hằng nhìn thấy tin tức còn kinh ngạc trong một cái chớp mắt, lúc trước hắn liền biết Tất Tranh cùng Trịnh Hạo sẽ hỗ trợ tuyên truyền « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » cũng không phải là giống như bên ngoài đồn nguyên nhân là do Giang Niệm, chính là Tất Lỗi, Trịnh Kỳ cùng Trần Hâm mấy người lên lút ra tay, mặc dù về sau Tất Tranh cùng Trịnh Hạo không có xóa bỏ Weibo khiến cho người ta có chút ngoài ý muốn.

Hắn mặc dù kinh ngạc, nhưng cũng sẽ không suy đoán lung tung về Giang Niệm: “Cháu biết, mấy loại tin tức này cháu đương nhiên sẽ không tin.”

Mặc dù như thế, nhưng vẫn là không nhìn được có chút ăn quả vật dấm, thậm chí so ngày xưa càng nhớ cô hơn.

Hắn đã rất lâu không cùng Giang Niệm gặp nhau.

Đoạn thời gian trước Giang Niệm vội vàng biên tập, hắn cũng vội vàng phải quay chụp, hai người hai ba ngày một cú điện thoại là chuyện thường xảy ra, lúc trước thời điểm hắn rời đi, tự cho là hắn có thể nhận được loại nhớ nhung này, còn lo lắng Giang Niệm có thể hay không không nhìn được, dù sao quay chụp một bộ phim áp lực vẫn còn lớn, không nghĩ đến Giang Niệm so với hắn còn là làm được càng tốt hơn, nhìn không được nhớ cô, người bây giờ thật sự muốn mau chóng gặp mặt lại biến thành hắn.

Hắn gọi điện thoại cho Giang Niệm, lại nghe giọng nói của Giang Niệm không có chút sức sống nào, nhìn không được nói: “Làm sao vậy, còn đang vì tin tức của ngày hôm nay mà buồn sao?”

Giang Niệm ừ một tiếng, không phải sao, cô rõ ràng muốn làm là yêu tình nhỏ, vì cái gì lại đem cô biến thành đại tỷ? Bạn bè trên mạng thật sự thật là làm cho người ta sốt ruột!

Triệu Hằng cười cười: “Đừng lo lắng, có phóng viên liền rất ưa thích viết linh tinh, nhưng mà người xem bây giờ đều rất thông minh, không phải tùy tiện có thể bị dao động, dư luận vẫn rất tốt.”

Giang Niệm cũng không có cảm thấy rất vui vẻ: “Anh cũng nghĩ như vậy sao?”

“Đương nhiên.” Triệu Hằng sắc mặt nghiêm một chút, nghiêm túc nói, “Niệm Niệm, em cho rằng anh gọi điện thoại cho em là không tin em sao? Ai cũng có thể không tin em, nhưng anh tuyệt đối là vĩnh viễn tin tưởng con người em, em phải tin tưởng anh, anh cũng sẽ vĩnh viễn tin tưởng em, đã nghe chưa?”

Giang Niệm: “.....”

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Lúc đầu cô còn muốn có thể nhân cơ hội này để gây hiểu lầm biến cô trở thành một người hám làm nhà giàu, hiện tại xem ra... Quả nhiên là con người của cô thật sự quá hoàn mỹ, cho nên trong tình huống chứng cứ vô cùng xác thực này, đều có thể khiến cho nhiều người tin tưởng cô như vậy!

Triệu Hằng thấy Giang Niệm không nói, lại trịnh trọng hỏi một lần: “Niệm Niệm, đã nghe chưa? Không nên suy nghĩ bậy bạ, bình luận trên mạng nhìn một chút là được rồi, không cần để ý quá nhiều.”

Giang Niệm thờ dãi: “Biết rồi, em mới không nghĩ nhiều đâu, những cái bình luận kia em đều không có coi là thật.”

“Vậy là tốt rồi, có gì không vui thì phải nói cho anh biết.”

“Ừ.. Ừ..”

Triệu Hằng vẫn là lo lắng Giang Niệm suy nghĩ nhiều, đạo diễn cùng nghệ sĩ là khác biệt, Giang Niệm chưa bao giờ bị chú ý nhiều như vậy, đột nhiên trở thành tiêu điểm để cho người ta thảo luận như thế, sẽ không thích ứng cũng hợp tình hợp lý, hẳn dừng một chút, lại hỏi Giang Niệm gần nhất có chuyện gì hay không? Nếu như không có chuyện gì liền đi tìm hân.

Thật ra Giang Niệm cũng thật muốn đi gặp ốc đồng cô nương của cô, cô nhớ đến đêm qua bị ba kim chủ đàn em che chở liền ngay cả cơ hội đến gần kim chủ đuôi vàng cũng không có, liền không nhịn được buồn từ đó đến giờ.

Nhưng mà khả năng sắc đẹp của cô vẫn có chút tác dụng, bởi vì cô phát hiện hai ánh mắt của hai vị kim chủ ba ba nhìn cô giống như rất là mãnh liệt?! Giống như nổi lên mười phần tình cảm kịch liệt, sau đó lại ép buộc mình đè xuống..

Mặc dù vẫn như lúc đầu đối với cô rất lạnh nhạt, hai người kia làm sao lại không thành thật như thế?

Bây giờ kim chủ đuôi vàng rất là thận trọng không cho ôm đuôi, bạn trên mạng hiểu lầm đối với cô lại sâu như vậy, vậy nên đi tìm ốc đồng cô nương để an ủi một chút trái tim nhỏ đang bị thương của cô.

...

Cái tai tiếng này ồn ào cả một thời gian, « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » nhiệt độ liên tục tăng lên, lúc chiếu lướt xem càng là một đường lên nhanh, mà tập vào tối hôm nay chiếu, rốt cục Điều nữ sĩ ở trong vạn người chờ mong, sử dụng thủ đoạn phi thường, không chỉ có để cho cha mẹ nữ chính từ chức, còn khiến cho bạn bè của nữ chính không tìm được việc làm! Rốt cục, nữ chính ở trong các phương ép buộc, rất là tức giận nhận lấy tờ chi phiếu năm triệu!

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

... Một giây sau chính là nữ chính một đường lén lút lút lút che chở năm triệu trên đường về trường học, bình luận như mưa đạn ha ha ha, một vùng trời bạn trên mạng vui vẻ tung hoa chúc mừng, bọn họ trông mong ngôi sao trông mong mặt trăng đủ loại không phải chính là để chờ đến giờ khắc này sao? Đây chính là thời khắc lịch sử, tất cả mọi người lại cùng nhau điên rồi.

Thạch quan âm: “Ha ha ha ha ha ha thật là biết nghĩ cho người ta, không khiến người ta là chửi khóc lóc nha, nữ chính thật sự phải chịu ủy khuất*!”

**Chịu ủy khuất: ám ức, thiệt thòi, uất ức, oan uổng.*

A đoàn: “Đau lòng cùng nữ chính, khoản tiền lớn cuối cùng cũng đến tay, nhưng mà không thể lập tức tiêu, còn phải cẩn thận bảo vệ túi tiền nhỏ.”

Cỏ đầu tường mê muội: “Chờ thật lâu cuối cùng cũng đem năm triệu cầm đến tay, tiếp theo chính là nhiệm vụ gian khổ làm thế nào để tiêu hết năm triệu này!”

Nịnh: “Xác nhận đã xem qua, tôi cũng muốn số tiền nhỏ đó chạy vào túi aaaaaa!”

Đậu Đậu mắt: “Chi phiếu không thể vò nát! Chi phiếu không thể vò nát! Cẩn thận đừng làm bị thương chi phiếu a a a!”

Tất tổng: “... Cái bộ phim này thật là đáng sợ!”

Tất tổng vợ hân: “A, lâu trên chính là chồng tôi đúng không? Chồng mau nhìn em, em là bảo bối của anh, là cô dâu của anh nha!”

Tất Tranh hứ một tiếng, tắt video, vuốt vuốt khoe miệng đã bị cứng lại vì cười, xoa xoa sau đó lại lạnh mặt, mặc dù rất muốn xem kịch bản ở đằng sau,

mặc dù chỉ cần hần nói một câu nói, nhưng hần tuyệt đối sẽ không khuất phục ở dưới cái đoàn làm phim này, càng không có khả năng để cho em trai hần cùng với Giang đại tỷ biết hần đang theo dõi phim!

Lại vừa nghĩ đến chuyện Giang Niệm muốn quay «Kiều thê mang bầu chạy ở toàn cầu mua bất động sản», hần lại có chút không khỏi mong đợi?

Hần đột nhiên giật mình hoảng sợ rồi, nhảy dựng lên từ trên giường xuống đất.

... Thật đáng sợ, hiện tại hần là bị tẩy não thành công rồi sao???

Hoặc là hần hần là lại đi đến đoàn làm phim «Điện viên» thăm quan, cứu vãn một chút thẩm mỹ của hần đang bị tha hóa.

Hần nhin không được gửi tin nhắn cho Trịnh Hạo: “Có phải cậu cũng đang xem trộm hay không?”

Trịnh Hạo tắt video, máy tính bảng bị hần ném đến dưới giường, trả lời một chữ: “Hả?”

Tất Tranh: “Cậu còn giả ngu, đừng cho là tớ không biết.”

Trịnh Hạo: “Cho nên là cậu xem trộm nên mới cho là tớ cũng xem trộm sao?”

Tất Tranh: “...”

Trịnh Hạo: “...”

Được rồi, trước tiên vẫn là nên bảo vệ cho tốt quyền vớ nhỏ màu đỏ của bọn họ đi.) (*quyển vớ nhỏ màu đỏ... Chính là sổ đỏ nhà nha.!!*)

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Đại minh tinh tiểu tình nhân (14)

Edit: An Minh Tue

Giang Niệm là người thuộc phái hành động, đã nói muốn đi tìm ốc đồng cô nương của cô, nên vào buổi tối liền đặt trước vé máy bay, thu dọn hai bộ quần áo, sáng ngày thứ hai liền kéo vali hành lý ra cửa, thời gian cô đến còn sớm, còn kịp ở khách sạn ăn cơm trưa.

Vừa vặn Triệu Hằng nói ngày hôm nay hần không có cảnh quay vào ban đêm, tối nay công việc kết thúc, lúc trở về còn có thể cùng cô cùng nhau ăn cơm, đến lúc đó còn có thể cùng nhau xem một tập «Tổng giám đốc đại nhân của tôi».

Nói thế nào thì đây cũng là bộ phim truyền hình đầu tiên mà Giang Niệm làm đạo diễn, những tập phim đã chiếu kia Triệu Hằng đều là một tập cũng không bỏ. Mà thời gian của mỗi một tập cũng không dài, cũng chỉ cần buổi tối sau khi kết thúc công việc về khách sạn xem một chút cũng thừa thời gian, mỗi lần xem xong tâm trạng của hần đều tốt đẹp, kích thích đến mức ngủ không yên, sau đó liền không nhin được cảm khái một chút hóa ra hần đối với tài hoa của bạn gái mình hoàn toàn không biết gì cả!

Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của AnMinhTue

Quay phim thần tượng thật sự là mai một cô, có lẽ ở trong phim hài kịch cô càng có thể tạo ra một vùng trời mới.

Giang Niệm đến khiến tâm trạng của Triệu Hằng thật tốt, không chỉ có Lão Ngụy cùng Tiểu Vương cảm giác được, liền ngay cả Lý Như cũng nhạy cảm phát giác ra hôm nay Triệu Hằng cùng bình thường có chút khác biệt, nhưng cụ thể nói khác biệt chỗ nào, cô cũng không nói ra được, giống như là có chút vui vẻ cùng nhảy cẫng?

Cùng Triệu Hằng diễn, sau khi nghỉ ngơi, cô liền không nhin được hỏi hần: “Hôm nay tâm trạng của thầy Triệu giống như rất tốt, là có chuyện tốt gì xảy ra sao?”

Những ngày này Triệu Hằng đối với cô luôn lãnh lãnh đạm đạm, bộ dáng lễ phép lại xa cách ngay cả người ngoài cũng nhìn ra được, nhưng Lý Như giống như không có việc gì, có thời gian thì lấy lý do là công việc đến tìm Triệu Hằng tập diễn nhưng thật ra là để tiếp xúc nhiều hơn, ngẫu nhiên lúc mời đoàn làm phim uống đồ uống nhất định cô sẽ tự mình đưa vào trong tay Triệu Hằng, người sáng suốt cũng nhìn ra được cô đối với Triệu Hằng có ý tứ.

Lý Như cũng coi là Tiểu Hoa ở trong tuyến ba, so với Triệu Hằng còn nổi tiếng hơn một chút, mà nhà cô điều kiện rất tốt, chú của cô chính là cổ đông của một công ty đại diện nào đó, cho nên cô có chút kiêu ngạo lại đầy đủ tự tin, cô tự tin cô so với bạn gái của Triệu Hằng tốt hơn gấp một vạn lần, tư cách thành người yêu Triệu Hằng là có thừa. Đáng tiếc, cô ở chỗ Triệu Hằng gặp phải vấn đề rất lớn, ngay cả quan hệ đều so với lúc vừa đến còn lạnh

hon. Có lẽ là bởi vì không có được luôn luôn tốt nhất, càng không chiếm được thì càng không nỡ buông tay, trong lòng Lý Như tức giận còn có oán càng có không cam lòng, nhưng cũng không biết làm thế nào.

Bây giờ mắt Triệu Hằng là bị mù, nếu mắt tốt sẽ không ai bỏ qua cô.

Triệu Hằng không biết Lý Như đang suy nghĩ gì, nhưng hẳn rất không thích ánh mắt mà Lý Như nhìn hắn, nếu như không phải là không muốn trong đoàn làm phim có chuyện ồn ào đến mức quá khó nhìn, ảnh hưởng đến quay chụp, gây cho đạo diễn Lý Đường thêm phiền phức, hẳn một câu đều không muốn nói cùng Lý Như.

Hắn liếc nhìn cô một cái, nói: “Hừm, bạn gái của tôi đến thăm.”

Lý Như giật mình, nhìn cặp mắt của Triệu Hằng đen nhánh lãnh đạm, có chút không dám tin: “... Bạn gái của anh đến?”

Triệu Hằng nói: “Hừm, tôi đã nài nỉ cô ấy rất lâu, rốt cục cô ấy đã đồng ý đến chơi hai ngày, cho nên tôi đương nhiên vui vẻ.”

Lý Như cắn môi một cái, sắc mặt có chút khó coi, cô không nói gì thêm nữa, lấy có hơi một chút liếc ôm kịch bản đi mất.

Triệu Hằng nhận nhặt liếc nhìn cô một cái, tiếp tục xem kịch bản.

Lão Ngụy nhìn nhìn Triệu Hằng lại nhìn nhìn Lý Như, bắt đầu dĩ lắc đầu.

Trong lòng Lý Như thầm hận, ngược lại tưởng tượng, bạn gái Triệu Hằng đến rất đúng lúc, cô cũng muốn nhìn một chút, thật đúng là nghĩ xem một chút đối phương rốt cuộc là bộ dáng gì, cũng có so sánh một chút, Triệu Hằng mới có thể thấy rõ ràng đến cùng ai càng tốt hơn.

Giang Niệm 11:30 đến khách sạn, đầu tiên cô mở cửa phòng để hành lý xuống, sau đó đi phòng ăn ăn cơm trưa, cô chính là đang ăn cơm, Trần Khánh nhắn tin nói hôm nay cậu cùng Tống Hàm Hàm làm một cái tiết mục thăm hỏi. Hiện tại bây giờ cậu đi chỗ nào cũng đều có fan hâm mộ đi theo, các loại phát ngôn, kịch bản hoạt động cũng theo nhau mà đến, cậu có thể có ngày hôm nay, tất cả đều là công lao của Giang Niệm, cho nên bây giờ cậu là đặc biệt chân tình thật lòng gọi Giang Niệm một tiếng Đại tỷ.

Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Giang Niệm lập tức cơm đều không ăn, hết sức trịnh trọng hỏi cậu: “Có móc tim đào phổi, nghiêm túc, thành thành thật thật nói về sinh hoạt nghèo khó của đoàn làm phim của chúng ta không?”

Trần Khánh: “... Có nói, em đều thành thành thật thật nói hết, Đại tỷ chị yên tâm!”

Giang Niệm lúc này mới hài lòng ừ một tiếng, lại tiếp tục muốn ăn cơm, liền tiếp ăn mấy miếng cơm, “VẬY cậu không đi kiếm tiền đi, tìm chút lãng phí thời gian làm gì?”

Trần Khánh khoe miệng giật một cái, nhìn không được bật cười, Đại tỷ của cậu thật sự rất tham tiền: “Chị, em đang ăn cơm trưa.”

VẬY cũng đúng, ăn no rồi mới làm việc tốt được, “VẬY cậu nhanh ăn nhiều một chút.”

Trần Khánh lau trán buồn cười, nói: “Đại tỷ, kỳ thật em tìm chị có chút việc, chính là thời điểm chúng ta ngày hôm nay làm phỏng vấn, người chủ trì hỏi chị có hứng thú tiếp nhận phỏng vấn hay không? Hiện tại trên mạng đều hô hào, đều muốn xem chị.”

Đúng thật là Giang Niệm mấy ngày nay cũng nhận được một số lời mời, nhưng mà đều bị cô từ chối, loại hoạt động này cũng không có được nhiều tiền, ngược lại ảnh hưởng đến hình tượng thiên tài mỹ nữ thần bí lại thành công của cô, cách một tầng mạng che mặt để cho người ta muốn gặp một lần cũng không được, muốn sờ sờ cũng không xong, đó mới có ý nghĩa nữa nha, cho nên muốn phỏng vấn vẫn là quên đi.

“Giúp tớ cảm ơn ý tốt của bọn họ, chính là gần đây tớ có chút bận bịu, phải sửa lại kịch bản, còn đang xem phòng ở để quay, còn muốn tìm đầu tư, quá bận rộn, không có thời gian.”

Trần Khánh không sai biệt lắm cũng đoán được, cười đồng ý, lại nói vài câu sau đó nói bái bai rồi ăn cơm.

Tống Hàm Hàm nhìn Trần Khánh nói: “Đạo diễn Giang không có đồng ý?”

Trần Khánh ừ một tiếng, “Đại tỷ giống như không thích loại hoạt động này.”

Tống Hàm Hàm nói cô đã sớm đoán được, nhìn Giang Niệm chính là không thích xuất đầu lộ diện, bằng không thì lấy đáng đáp ấy của Giang Niệm, hoàn toàn có thể tự biên tự diễn, bằng không thì nơi nào còn có phần của cô chứ? Huống chi Giang Niệm đối với kỹ thuật diễn giống như là vô cùng có tài năng, ngẫu nhiên khi Giang Niệm dạy lời thoại cho cô, kỹ thuật diễn ấy nhìn rất tự nhiên, so với cô còn tốt hơn rất nhiều.

Thời điểm cô đồng ý nhận lời Giang Niệm đến quay phim, cũng không nghĩ đến sẽ nổi tiếng như ngày hôm nay, đương nhiên « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » có thể có ngày hôm nay, trừ kịch bản cùng sự chỉ đạo tốt của Giang Niệm, còn có cả công lao của ba người Tất Lỗi, Trịnh Kỳ cùng Trần Hàm cũng không thể bỏ qua, dù sao bọn họ là thật sự cung cấp đạo cụ chân thật nha, lúc này cô liền đặc biệt chờ mong toàn cầu mua bất động sản.

Giang Niệm ăn cơm trưa sau đó về phòng xem kịch bản một lát, sau đó ngủ một giấc ngủ trưa, thời điểm qua bốn giờ chiều còn đi ra bên ngoài quán

rượu ngồi, thẳng đến lúc Triệu Hằng nói hần sắp kết thúc công việc về khách sạn, Giang Niệm mới đi siêu thị mua chút hoa quả về khách sạn.

Ngay lúc chân trước của cô vừa mới vào bước vào khách sạn, không đầy một lúc, Tất Tranh liền đến.

Tất Tranh là nhà đầu tư lớn nhất đến thăm quan đoàn làm phim, nổi danh kim chủ ba ba, tự nhiên có không ít người chiêu đãi, chăm lo từng li từng tí, rất có khí thế.

Tất Tranh nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút, hài lòng gật đầu, cuối cùng cảm giác thẩm mỹ của hần đã trở về chút, đến lúc đó lại đi studio nhìn xem, hần liền có thể trở về bình thường.

“Tất tổng, cậu xem là đội lát nữa đi studio xem xét, hay là chúng ta sáng mai lại đi?”

Tất Tranh theo bản năng nhìn xuống đồng hồ, hiện tại vừa mới năm giờ rưỡi, ăn cơm tối xong không sai biệt lắm đến bảy giờ chính là thời gian xem phim kia... Ý nghĩ này ở trong đầu hần chợt lóe lên, sau đó liền không nhận được có chút mặt đen, lạnh xuống: “... Sáng mai lại đi, ngày hôm nay có chút mệt mỏi, tôi muốn nghỉ ngơi trước.”

Tất Tranh nói như vậy, người bên ngoài tự nhiên nói vâng vâng vâng, còn lo lắng cho bản thân mình có phải là chỗ nào nói nhầm đắc tội Tất ba ba? Làm sao sắc mặt lập tức liền trở lên khó nhìn như vậy rồi? Một đoàn người ngược lại là lo sợ bất an, dồn dập trao đổi ánh mắt.

Tất Tranh an ủi bản thân trong chốc lát, dù sao cũng đã xem mấy tập, muốn biết kịch bản tiếp theo, đây không phải là rất bình thường sao? Hần đều đợi lâu như vậy, cũng không thể đợi uống công? Nghĩ như vậy, tâm trạng của hần quả nhiên là dễ dàng không ít, thoải mái.

...

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Thời điểm Triệu Hằng về khách sạn đi qua một cửa hàng bán hoa tươi, hần xuống xe đi mua một bó hoa hồng.

Lão Ngụy còn cười nói: “Hai người đều đã ở cùng nhau được bao nhiêu năm rồi, làm sao còn thể hiện tình cảm như thế?”

Hoa hồng buổi chiều không kiêu diễm ướt át giống như buổi sáng, nhưng cũng đã nở hết, hần ôm hoa, cười khẽ một tiếng, giữa lông mày đều là dịu dàng: “Cũng là bởi vì ở cùng một chỗ rất lâu, mới càng phải là trân trọng lẫn nhau. Niệm Niệm theo cháu mấy năm, toàn bộ thanh xuân đều cho cháu, cháu càng hần là tôn trọng cô ấy, yêu thương cô ấy.”

Lão Ngụy sửng sốt, ngược lại là không nghĩ đến Triệu Hằng sẽ nói như thế. Ông cùng vợ mình từ lúc yêu đương đến kết hôn cũng kém không nhiều hơn hai mươi năm, hơn hai mươi năm qua đã sớm từ tình yêu biến thành thân tình, kỷ niệm ngày cưới cũng sẽ không thấy hào hứng gì, tục ngữ nói chính là đều ở cùng một chỗ lâu như vậy, căn bản không cần thiết thể hiện tình cảm, còn mua hoa làm gì chứ? Tuổi bây giờ cũng đã lớn, còn để ý những điều này làm gì.

Bây giờ nghe Triệu Hằng nói chuyện, lại giống như cũng không phải là như vậy.

Một người phụ nữ đem thời gian của cô ấy cùng thanh xuân cho bạn, vì bạn sinh con dưỡng cái, hiếu thuận cha mẹ lo liệu gia đình, chẳng lẽ không phải là càng được bạn tôn trọng cùng bảo vệ sao? Thời gian nhiều hay ít chỉ là lấy cớ.

Lão Ngụy trầm mặc, lắc đầu, bất đắc dĩ cười một tiếng, không nghĩ đến mình lại bị một cậu thanh niên dạy đạo lý làm người, ông thậm chí suy đoán lấy cách làm người của Triệu Hằng, tài năng và năng lực, nhưng mà cho đến hôm nay đều không nổi tiếng, có phải là cũng là bởi vì quá mức chính trực?

Ông không tiếp tục nói Triệu Hằng cái gì, chuẩn bị lúc về nhà cũng sẽ mua một bó hoa tặng vợ mình.

Thời điểm Giang Niệm nhận được hoa hồng đương nhiên là rất vui vẻ, cô vui vẻ ôm lấy ốc đồng cô nương của mình, quả nhiên là một yêu tinh nhỏ, toàn mang đến niềm vui cho cô nha.

Cũng đã ba tháng không gặp Triệu Hằng giống như cùng trước đó không có khác biệt quá lớn, hoàn toàn như trước đây trong sáng đẹp trai, chỉ là hai đầu lông mày càng nhiều thêm trầm ổn, cả người khí chất càng thêm nổi bật, Giang Niệm dựa vào lồng ngực rộng lớn của người đàn ông, xoa bóp cánh tay cứng rắn của hần, ừ, giống như càng chắc!

Triệu Hằng nắm chặt tay nhỏ đang sờ loạn của cô, dịu dàng ở môi cô hôn một chút, chớp mắt đều là mùi thơm ngát quen thuộc: “Niệm Niệm, có muốn anh hay không?”

Giang Niệm đương nhiên nói muốn: “Anh còn hỏi!”

Triệu Hằng cười cười, chăm chú kéo cô bạn gái nhỏ trong ngực: “Anh cũng rất muốn em.”

Bởi vì Giang Niệm không muốn ra ngoài, cơm tối là Tiểu Vương mua sau đó đưa đến trong phòng, Giang Niệm tùy tiện ăn một chút liền không có khẩu vị, cuối cùng hơn một nửa đều tiến vào bụng của Triệu Hằng, nhưng mà Triệu Hằng phải quay phim, muốn giữ cân cũng không dám ăn nhiều.

Cũng sắp đến bảy giờ, Giang Niệm liền hào hứng mở máy tính bảng ra kết nối với ti vi, cô nằm trên ghế sa lon, “Triệu Hằng, anh có nghiêm túc xem năm triệu của em sao?”

Triệu Hằng cầm hộp cơm dùng một lần thu lại xách tới cửa, lại đem nhò Giang Niệm mua về đi rửa xong mang ra bàn, “Xem, mỗi một tập đều xem, còn xem thật nhiều bình luận, đều nói em quay rất thú vị, nhân viên ở đoàn làm phim của anh cũng rất nhiều người đang xem.” Hấn xoa xoa đầu Giang Niệm, “Bộ phim đầu tiên mà đã có thành tích tốt như vậy, Niệm Niệm, em thật sự rất lợi hại.”

Giang Niệm vui vẻ nhận lấy lời khen ngợi của Triệu Hằng, sau đó nói: “Đây chỉ là mới bắt đầu, em đã bắt đầu chuẩn bị quay bộ 2, đến lúc đó thành tích khẳng định sẽ tốt hơn.”

Triệu Hằng biết một bộ phim có thể thành công không gần như chỉ ở kịch bản cùng đạo diễn, cũng ở chỗ thời cơ cùng may mắn, coi như là đạo diễn lớn lâu năm chỉ sợ cũng không có có lòng tin nói câu bộ phim tiếp theo sẽ có thành tích tốt, bộ tiếp theo sẽ tốt hơn, giới giải trí thay đổi trong nháy mắt, giống như mấy năm trước đột nhiên nổi tiếng một bộ phim cung đấu liền ra vô số bộ phim cung đấu khác, thật sự nổi tiếng lại có được mấy bộ?

Huống hồ từ trước đến nay khó có thể vượt qua bộ thứ nhất, bộ 2 nhai lại cũng có, biến khéo thành vụng kéo đẳng cấp của bộ thứ nhất xuống thấp cũng không phải số ít.

Nhưng hấn lại sợ nói quá thẳng thắn sẽ đã kích đến tính tích cực của Giang Niệm: “Nhanh như vậy? Cái này trước tiên có thể không vội?”

“Gấp nha, em liền vội vã tìm đầu tư, bộ tiếp theo này của em cần quay chụp ở chỗ thật rộng lớn, nơi quay chụp cũng sẽ càng nhiều, khó khăn so với bộ thứ nhất tăng vô số lần, em đều sắp sập sâu chết đâu, gần đây xem phòng ở em cảm thấy lòng mình càng ngày càng lớn, em đã sắp đợi không kịp!”

Triệu Hằng nghi ngờ một chút: “Cái gì xem phòng ở? Lần này em chuẩn bị quay chụp cái gì?”

Giang Niệm nói: “«Kiểu thể mang bầu chạy ở toàn cầu mua bất động sản» nha.”

Triệu Hằng: “...???”

... Năm triệu cùng toàn cầu mua bất động sản so sánh, khung cảnh kia đúng là càng tốt đẹp hơn rộng lớn hơn!

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

...

Đã đến giờ chiếu phim, tập mới nhất của Tổng giám đốc đại nhân rốt cuộc cũng có, Giang Niệm đã tự động tự phát leo vào trong ngực Triệu Hằng, ấn mở video xem, hiện tại chính là đã diễn đến nữ chính đưa ra lời chia tay cùng với nam chính, đồng thời nam chính đã biết nữ chính cảm năm triệu do Điều nữ sĩ đưa cho, ba người rốt cục tụ tập trong thư phòng giăng co.

Thời điểm Giang Niệm cùng Triệu Hằng đang xem, Tất Tranh cũng trốn ở trong phòng xem tập mới, thời điểm nhìn thấy nam chính lôi kéo nữ chính đi tìm Điều nữ sĩ, hấn đã biết sẽ có một trận vở kịch sắp bắt đầu, không chừng chuẩn bị sẽ có phần diễn chính là nam chính cùng Điều nữ sĩ cãi nhau, sau đó mang theo nữ chính cùng một chỗ bỏ trốn mà phản đối với thể lực tà ác trong nhà!

Nhưng đến lúc chiếu phim, hạt dưa trong miệng Tất Tranh nuốt chút nữa ở lại trong yết hầu!

“Khụ khụ khụ!”

... Nữ chính vì cái gì giúp đỡ Điều nữ sĩ nói chuyện? Tại sao muốn thừa nhận cô cầm lấy năm triệu đồng ý rồi đi nam chính? Vì cái gì nam chính không cùng Điều nữ sĩ cãi nhau? Vì cái gì không có nam nữ chính bỏ trốn? Vì cái gì không phải nam nữ chính ở cùng một trận tuyến đối kháng thể lực tà ác?

Đây là vì cái gì!

Quan trọng nhất là, cái gì gọi là cầm tiền liền muốn tuân thủ quy tắc giao dịch a a?

Giờ phút này sắc mặt của Điều nữ sĩ hoảng hốt, đại khái giống như vô số người xem ở trước màn hình giống nhau, đều bị động tác khác thường của nữ chính làm cho sững sốt một chút, sau đó chính là tập thể ha ha ha ha, đều bị cho cười điên rồi! Đặc biệt là Điều nữ sĩ cũng bởi vì Giang Niệm quá phối hợp mà thay đổi cách nhìn về cô, làm cho người ta mở rộng tầm mắt! Đương nhiên quan trọng nhất là Tổng giám đốc đại nhân cùng Điều nữ sĩ nói chuyện rất là lý trí, Điều nữ sĩ dùng người thân bạn bè bên cạnh Giang Niệm để uy hiếp Giang Niệm rời khỏi hấn, cái này cũng không thể chứng minh tình yêu của Giang Niệm đối với hấn không bằng hấn đối với cô, bọn họ quen biết yêu đương cũng chỉ có mấy tháng, chẳng lẽ nhất định phải chứng minh hấn so với cha mẹ của cô quan trọng hơn mới là tình yêu đích thực sao? Tình yêu và tình thân có thể dùng để so sánh sao?

Cuối cùng Điều nữ sĩ có chút tỉnh ngộ ra, bà cũng biết bà làm như vậy không thích hợp, rốt cục lại một lần tìm tới nữ chính, có chút khó khăn nói: “Cháu đem tờ chi phiếu năm triệu kia trả lại cho bác, chuyện lúc trước coi như cái gì đều không có xảy ra, mọi việc của cháu cùng Thẩm Minh... Bác không hỏi tới.”

Cái gì?!

Tập thể nhóm đạn nhóm: “...???!?”

Khiếp sợ vạn phần, vạn phần khiếp sợ! Toàn bộ thể giới đều giống như yên tĩnh ba giây!

Nữ chính trợn mắt hốc mồm cầm chặt túi tiền nhỏ của mình, nhóm mura đạn thật sự muốn nổi điên!

Nghê cam: “Ha ha ha ha ha Điều nữ sĩ bác chính là ma quỷ, đưa ra ngoài chi phiếu nhỏ lại còn muốn trở về?!”

Thiên Vũ y: “Ha ha ha ha cực kỳ tàn ác lại còn muốn trả lại ha ha ha!”

Có phẩm một trà: “Ha ha ha ha ha ha đây là cái gì thao tác! Năm triệu thật vất vả mới tới tay muốn bay???”

Faye: “Ha ha ha ha mẹ nó tôi chết cười, ma quỷ nha thật là ma quỷ nha ha ha ha ha ha.”

Mura đạn cơ hồ đều bị ha ha ha ha thay thế, Giang Niệm quả thực không thể tin được! Đặc biệt là thời điểm Triệu Hằng ở bên cạnh cô phốc một tiếng cười ra tiếng, con mắt cô trợn to nhìn hắn, “Anh tại sao lại cười? Các người tại sao muốn cười? Đây không phải một sự việc rất dễ cho người ta đau khổ sao? Các người tại sao muốn cười?!”

Năm triệu đến tay nói bay liền bay, cô đều sắp xếp tất cả mọi việc đều tốt muốn mua mua mua! Biệt thự lớn của cô Hermes Prada cùng du lịch vòng quanh trái đất...

Triệu Hằng buồn cười, cười đem Giang Niệm ôm vào trong ngực, nói: “Niệm Niệm, kịch bản em viết thật thú vị.”

“... Thật thú vị?” Anh là ma quỷ sao???

... Cái gì gọi là thú vị! Đây không phải là chuyện rất dễ cho người ta thông khổ cùng đồng tình sao?

Triệu Hằng cười ra tiếng, bung lấy gương mặt Giang Niệm liên tiếp hôn gương mặt của cô cùng bờ môi, Giang Niệm đẩy hắn ra, bất mãn nói: “Triệu Hằng, anh đem lời nói rõ ràng ra đi, cái gì gọi là thật thú vị!”

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Triệu Hằng nhìn hai mắt trợn lên căng tròn của cô, bộ dáng bĩu môi không vui vẻ rất là đáng yêu, cười hôn môi của cô, rốt cuộc không có buông ra.

Giang Niệm bị áp đảo ở trên ghế sa lon, liền cảm giác quần áo của cô một chút đã không thấy tăm hơi, người đàn ông lồng ngực rắn chắc rộng lớn đè ép cô, làm cho thân hồn của cô điên đảo run rẩy.

... Đừng tưởng rằng sử dụng sắc đẹp chuyện này liền có thể cho qua, óc đồng cô nương thật sự quá làm cho cô đau lòng.

Cô nhin không được liền muốn ở trên bả vai hắn cào mấy lần, còn không có cào ra được gì liền bị giữ chặt tay nhỏ đặt ở đỉnh đầu, “Không được, sáng mai phần diễn của anh phải cời quần áo, không thể cào.”

Giang Niệm bĩu môi, thật sự rất không vui.

Triệu Hằng nhìn xem cô mặt đỏ thắm gò má hồng môi đỏ, ngay cả chóp mũi đều là hồng hồng, hắn cảm giác trong lòng của hắn mềm đến rồi tỉnh rồi mù, hắn cúi người ở cái trán cô hôn một chút, cái trán chống đỡ lấy cái trán cảm nhận lẫn nhau, “Lần sau, đều theo em.”

Chia cách đã lâu, liền phá lệ dùng sức, cũng phá lệ triển miên.

Giang Niệm rất nhanh không còn tâm tư suy nghĩ nhiều, toàn bộ thế giới chỉ còn lại Triệu Hằng.

Một đêm này giống như phá lệ thật dài, sáng sớm thời điểm Triệu Hằng rời khỏi giường cô giống như còn có chút ảo tượng, mơ mơ màng màng liếc hắn một cái lại bực lấy chăn mềm ngủ, Triệu Hằng rón rén nhặt lên quần áo ra cửa, cùng lão Ngụy Tiểu Vương cùng đi studio.

Hắn tới hôm qua giống như không chút nghỉ ngơi, giờ phút này lên xe liền nhắm mắt dưỡng thần.

Lão Ngụy nhìn nhìn cười, nói: “Tối hôm qua Lý Như đến gõ cửa của cháu, nói là tìm cháu tập diễn, chú nói cháu có việc không ở, Lý Như đợi một chút mà liền đi.”

Lông mày Triệu Hằng đều không có động một cái.

Lão Ngụy lắc đầu, một số thời khắc sắp đẹp của đàn ông cũng là họa thủy nha. Chờ đến thời điểm đi đến studio trời còn chưa sáng, nửa vầng trăng treo giữa không trung, Triệu Hằng đi tìm thợ trang điểm để hóa trang.

Hắn không có nói sai, ngày hôm nay đúng là muốn quay cảnh lộ thân trên —— Mạnh Thiên Văn bị bắt, còn bị bức cung, trên người tự nhiên phải hóa trang thành vết thương, cũng bởi vì vậy, hắn mới không có để ý gì, mệt nhọc một đêm, thật là có chút cảm giác mệt mỏi bị người tra tấn quá độ.

Lần này tạo hình cũng mất khoảng hai tiếng, thời điểm lúc gần sáng hắn ăn chút đồ ăn, đã thấy lão Ngụy vội vã đi tới: “Mau nhìn, Giang Niệm lại lên tin tức.”

Triệu Hằng cầm điện thoại di động xem xét, “... Đại tỷ cùng kim chủ ba ba quốc dân Tất Tranh bí mật gặp nhau trong khách sạn?”

Thời gian chụp đúng lúc là hôm qua, chụp vô cùng rõ ràng, Giang Niệm cùng Tất Tranh hai người đều cùng vào một quán rượu, chứng cứ vô cùng xác thực, cái cũng không cãi được.

Thời điểm Giang Niệm nhìn thấy tin tức rất là giật mình một trận.

Quả nhiên là cô quá có tài hoa cho nên ông trời cũng đặc biệt yêu mến cô, cái gì cô cũng không làm thế mà liền ôm được kim chủ đuôi vàng!

Cái này đúng là làm cho người ta kích động!

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Đại minh tinh tiểu tình nhân (15)

Edit: An Minh Tuệ.

Tất Tranh đã nằm mơ, mơ thấy trên trời rơi xuống năm triệu, hắn bị đập ngay chính giữa, nhất được tiền ai mà không vui vẻ? Hắn đương nhiên cũng vui vẻ, đang chuẩn bị nhặt tiền lên, ai ngờ năm triệu lại nhanh như chớp không thấy, hắn bị kích thích đến lập tức liền bật dậy!

Nhìn phòng ngủ trống rỗng, hắn lau mồ hôi, ngã về trên giường.

Trong lòng chỉ có một cái suy nghĩ trong đầu: Đều do Giang Niệm, người phụ nữ kia quả thực có độc!

Tất Tranh từ từ tỉnh táo lại, cuối cùng cũng từ trong cơn ác mộng mà tỉnh táo lại, sau đó đứng dậy đi phòng tắm rửa một cái, thuận tiện tắm một cái đầu óc bị tàn phá của hắn.

Ai ngờ vừa tắm rửa xong đi ra, trợ lý liền tìm tới, nói hắn lại lên đầu đề của tin tức giải trí!

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Tất Tranh lên đầu đề của tin tức giải trí cũng không phải chuyện lý kỳ gì, một số tiểu minh tinh muốn nổi danh chính là ưa thích đến bên cạnh hắn tìm cảm giác tồn tại, bị chụp lên phát lên trên mạng cũng chỉ là một cái tin tức vớ vẩn, mặc dù tận lực phòng ngừa, có lúc cũng là khó lòng phòng bị, Tất Tranh đều nhanh chóng quen thuộc, hắn cầm khăn mặt xoa xoa tóc, đi đến bên cạnh tủ rượu rót chén rượu nho, bình thần mà tỉnh táo: “Lần này lại là cùng ai?”

Trợ lý nhìn hắn một chút, nói: “Là cùng đạo diễn Giang Niệm. Hóa ra đạo diễn Giang cũng vào ngày hôm qua ở khách sạn này, vừa vặn chúng ta cũng ngày hôm nay đến, cho nên mới bị người ta cố ý chụp được.”

Tất Tranh:.....

Mi tâm hắn nhảy một cái, cầm điện thoại di động lên mở ra Weibo, phát hiện Weibo của hắn quả nhiên lại một lần bị bao vây, mà video hắn cùng Giang Niệm trước sau vào ở khách sạn bây giờ đã treo lên thật cao, nhiệt độ soạt soạt soạt trên mạng càng tăng, hắn tùy tiện nhìn xuống bình luận, phần lớn người đều ở đó ngao ngao khóc hô hào chồng nhanh cho tiền chia tay, không có năm triệu là mãi mãi cũng không ném được bọn họ đi!

Xem ra tối hôm qua cũng có không ít người giống như hắn bị ác mộng tra tấn, đột nhiên liền có chút thẳng băng.

“Đây là cái tin tức lộn xộn gì? Tin tức này ai viết, đi, gửi cho tên đó một văn kiện của Trương luật sư.”

Trợ lý: “Vậy trước hết tôi để cho công ty đăng một tin nói rõ ràng mọi chuyện?”

Tất Tranh suy nghĩ một hồi, khoát khoát tay: “Không cần, cậu đi ra ngoài trước.”

Trợ lý vâng một tiếng, đi làm.

Tất Tranh bụng lý rượu chân cao đến ghé sa lon ngồi xuống, bật cái video mà có ghi lại hắn cùng Giang Niệm người trước người sau đi vào khách sạn, thuận tiện @ Giang Niệm cô làm sao cũng ở đây?

Sau một lát Giang Niệm mới trả lời, Giang Niệm: Hóa ra Tất tổng cũng ở đây? // Tất Tranh: @ Giang Niệm cô làm sao cũng ở đây?

Hai người vừa đăng trạng thái này trên Weibo sau đó cũng mặc kệ trên mạng có phải là vừa nóng vừa dồn dập, đám dân mạng lại sẽ quỹ khóc sói gào như thế nào, Giang Niệm lập tức gửi tin nhắn cho Tất Tranh, bù đắp thêm những lời cô còn chưa có nói xong: “Hóa ra Tất tổng ngồi cùng ở đây nha, nha! Tôi hiểu được, vậy đại khái đây chính là duyên phận chúng ta dù có lên trời xuống đất.”

Tất Tranh:... Hẳn vì cái gì lại có ảo giác nghe được một thể loại chính là đại tỷ đi đến chỗ nào, đàn em kim chủ sẽ đi theo tới chỗ ấy?

Giang Niệm: “Tất tổng, ngài xem chúng ta có duyên lại có phận như vậy, ngài có muốn hay không suy nghĩ một chút tôn trọng sự sắp xếp của ông trời, rút ngắn một chút khoảng cách về quan hệ của chúng ta, đầu tư đầu tư, cùng làm thiên thần của nhau?”

Tất Tranh ha một tiếng, hẳn là thật chưa từng thấy qua người nào giống như Giang Niệm dạng này, mạch não cực kỳ đáng sợ, mà lại thêm lời nói của cô rõ ràng rất nịnh bợ người ta, nhưng đúng là rất nịnh bợ, hẳn cô cũng không nghe ra được một tia mập mờ, hẳn liền cảm giác Giang Niệm là coi trọng ngôi nhà của hẳn! Hiện tại chính là nghĩ hết biện pháp để lừa gạt phòng ốc nhà cửa của hẳn đi!

May mắn chia khoá cùng giấy tờ nhà của hẳn đều giấu ở trong tủ bảo hiểm, lần này thăng nhóc Tất Lỗi cũng đừng hòng nghĩ làm cái động tác nhỏ gì.

... Về phần tại sao có thể nghĩ như vậy, đại khái chính là bởi vì khí chất đại tỷ trên người Giang Niệm quá dày nặng đi. = =

Giang Niệm đợi nửa ngày cũng không đợi được Tất Tranh trả lời, xoa cằm có chút ít lo lắng, đây là ý gì nha? Bây giờ hẳn chính là cái đuôi vàng để cô ôm mà mọi người công nhận, hiện tại là không muốn nhận sao?

Cô nhin không được lại gửi một cái tin nhắn đến: “Tất tổng nếu như ngài không nghĩ thuận theo ý trời, vậy nếu không muốn thì thuận theo một chút ý dân?”

Tất Tranh một hồi không có thờ được, Khụ khụ khụ: “Năm mơ!”

Giang Niệm: “.....”

Ai, ý chí của kim chủ đuôi vàng thật là sắt đá, Giang Niệm cảm thấy cô hoàn toàn có thể học tập đức tính tốt này, phải học tập cho thật giỏi, không hổ là kim chủ đuôi vàng chất lượng tốt.

Tất Tranh nhìn xem một chuỗi tin nhắn kia, nhin không được cười một tiếng.

Trên mạng ồn ào lật trời, Giang Niệm cũng đi xem náo nhiệt một lát, thuận tiện an ủi một chút đến mấy lời hỏi thăm của một đám đàn em, hiện tại cô rất là vui vẻ nha, tuyệt không phiền não.

Tất Lỗi có chút không yên lòng, Trịnh Kỳ càng không yên lòng: “Đại tỷ, chị chờ, chúng em lập tức liền đến đây bảo vệ chị!”

Giang Niệm là sợ thật sự rồi, giáo huấn lần trước còn rõ mồn một trước mắt: “Đừng đừng đừng, chị với Tất tổng đều không phải như tin tức ghi vậy đâu, các em đừng tới đây, ngoan ngoãn ở lại trường học đợi, học tập cho giỏi còn báo đáp tổ quốc nữa.”

Nói hết lời, cuối cùng cũng làm cho một đám đàn em kim chủ yên tâm, có đôi khi người quá tốt cũng là loại sai lầm.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Triệu Hằng cũng gọi điện thoại trở về quan tâm cô, hỏi cô có muốn làm chút gì hay không?

Giang Niệm nói không cần, bên ngoài nói cái gì cô mới không thêm để ý đâu.

Triệu Hằng chỉ có thể nói: “Anh nghĩ bên ngoài quán rượu cũng đã đầy các loại phóng viên, hôm nay em cũng không nên đi ra ngoài, anh để Tiểu Vương về để đến chăm sóc em, có gì cần giúp liền gọi cậu ấy, một mình em chú ý an toàn.”

Giang Niệm cười ha hả nói: “Không cần, cũng không phải chuyện lớn gì, dù sao ngày hôm nay em cũng không đi ra ngoài, đợi lát nữa đi ăn một bữa cơm là được, anh đừng lo lắng.”

Cái gì Triệu Hằng cũng đều nghe theo cô, lần này lại phá lệ kiên trì, hẳn lo lắng Giang Niệm không có trải qua những việc như vậy sẽ bị hù dọa, có người ở bên người cô bảo vệ hẳn mới có thể yên tâm, Giang Niệm không có cách, chỉ có thể nghe theo hẳn, nhiều người làm vệ sỹ cũng không tệ, đi ra ngoài đặc biệt phong cách!

Sau khi nói một lúc thì cúp điện thoại, Triệu Hằng nhủ mày, lần trước bị chụp có lẽ là ngoài ý muốn, vậy lần này tại sao lại bị chụp đây? Chỉ sợ Giang Niệm đã bị một ít người tập trung vào, nhưng mà bây giờ Giang Niệm chỉ là một đạo diễn nhỏ mà thôi, ai sẽ không có việc gì nhìn chăm chăm cô?

Giờ phút này Triệu Hằng một thân chật vật, lông mày nhăn lại đang suy nghĩ cái gì, quần áo là bị roi quật qua nhìn rách rách rưới rưới, chỗ quần áo bị rách lộ ra cơ bắp rắn chắc khỏe mạnh, trên mặt cũng đều là vết thương, còn có chút sưng, giữa lông mày lõm mờ có thể nhìn ra bộ dáng trong sáng đẹp trai của hẳn, rõ ràng rất chật vật, nhưng lại có mùi hương vị đàn ông, chỉ là giờ phút này trầm mặc, nhìn bộ dáng thật đúng là có chút dọa người.

Lý Như thấy Triệu Hằng như vậy, không có cảm giác đáng sợ, ngược lại càng muốn tiếp cận hẳn, cô không tự chủ được tiến lên hai bước, đã thấy Triệu Hằng đột nhiên ngừng đầu, con mắt lạnh lùng mang theo một chút màu đỏ ngòm nhìn chăm chăm cô, cộng thêm hẳn cả người giống như từ trong Địa ngục bỏ ra, sợ đến trái tim của cô cũng cứng lại, tự dưng lui lại mấy bước!

Triệu Hằng thu hồi ánh mắt, mặc cho thợ trang điểm hóa trang giúp hẳn.

Làm thế nào Lý Như cũng không dám đi qua nữa, vừa rồi một ánh mắt kia thật đáng sợ, rốt cục cô cũng có cảm giác được Triệu Hằng đối cô là khác sâu chán ghét cùng không thích.

Thời điểm Tiểu Vương trở lại khách sạn thuận tiện cho Giang Niệm mang theo một phần bữa sáng, Giang Niệm tắm nước nóng ngâm một cái, mặc vào váy nhỏ, lại trang điểm nhẹ nhàng cho mình, cô chuẩn bị hẹn kim chủ đuôi vàng ăn một bữa cơm, nói nói chuyện hợp tác, bây giờ bất kể là ý trời hay là ý dân đều muốn đem bọn họ kéo vào cùng một chỗ, hi vọng kim chủ đuôi vàng cũng đừng có giẫy giụa nữa.

Tất Tranh nhận được tin nhắn Giang Niệm hẹn ăn cơm thật sự là không hề ngoài ý muốn, dù sao hắn thật sự quá có tiền. Hắn nhìn không được lại nghĩ tới lần trước Giang Niệm nói hẹn hắn đến ăn bữa tiệc cảm ơn, bây giờ nhớ lại hắn đều vẫn có chút cơ tim tắc nghẽn, hắn rất là cao ngạo lạnh lùng cự tuyệt, “Không hẹn.”

Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Thật đúng là như thế. Giang Niệm bắt đầu đi lác đầu, vị kim chủ đuôi vàng này còn đang kiên cường dựa vào sức mạnh của bản thân để chống lại đi, không sao cả, cô rất có kiên nhẫn.

Thật ra Tất Tranh cũng không phải cố ý không hẹn, hắn dù sao cũng là đến để thăm quan đoàn làm phim, đương nhiên sau khi tham quan xong sẽ cùng nhân viên đoàn làm phim ăn một bữa cơm, vứt xuống một đám người đi hẹn cùng Giang Niệm, đây không phải là muốn ngồi vững tai tiếng sao? Cho nên buổi sáng hắn đi đoàn làm phim nhìn mấy lần, một lần nữa cảm nhận được một chút không khí nghiêm túc của đoàn làm phim, hắn cảm giác thẩm mỹ đã bị mất đi của hắn giống như lại trở về, thật sự là thật đáng mừng!

Hắn ở đoàn làm phim còn gặp được Triệu Hằng.

Đây cũng là lần thứ ba hắn nhìn thấy Triệu Hằng, lần đầu tiên là ở cửa nhà Giang Niệm, lúc ấy xa xa nhìn thoáng qua, ấn tượng cũng không sâu sắc, chỉ là kỳ quái Giang đại tỷ thế mà cũng có thể tìm được bạn trai? Lần trước cũng không có quá nhiều chú ý, bây giờ gặp lại Triệu Hằng, nhìn thấy Triệu Hằng ở trong màn ảnh bị đánh cho máu chảy đầm đìa, lại cả người tràn ngập hơi thở đáng sợ, hắn đã cảm thấy có thể là mắt của Triệu Hằng bị mù, bằng không thì làm sao lại ở cùng với Giang đại tỷ chứ?

Triệu Hằng cũng nhìn thấy Tất Tranh, người đàn ông kia giống như mặt trăng tỏa sáng giữa muôn vàn ngôi sao, cả người toát ra vẻ tự phụ, xa xa đứng ở trong đám người, để cho người ta không thể bỏ qua!

Anh ta chính là người cùng Giang Niệm truyền ra tai tiếng.

Triệu Hằng được người đỡ từ trên giá xuống, cùng đạo diễn Lý Đường đi đến trước mặt Tất Tranh, nói: “Tất tổng, xin chào.”

Tất Tranh gật gật đầu, cùng Lý Đường bắt tay, sau đó là Triệu Hằng, hắn không có quá để ý nói: “Mọi người cứ tiếp tục, không cần phải để ý đến tôi, tôi liền tùy tiện nhìn xem là được.”

Đạo diễn Lý Đường cũng không có khách khí với hắn, dù sao quay chụp tiến độ phải nhanh, Triệu Hằng vừa xuống lại bị trói trở về, hắn bị treo lên, đôi mắt buồn thối, trước mắt tất cả đều là một màu máu.

Tất Tranh ở bên nhìn một lát, cái người Triệu Hằng này kỹ thuật diễn khá tốt, còn có tính bền dẻo, tương lai chắc chắn sẽ không quá kém, hắn vẫn là thật thưởng thức người nghiêm túc lại cố gắng, đây mới là phim truyền hình bình thường nha.

Tất Tranh rất là hài lòng.

Lý Như đã sớm gặp qua Tất Tranh mấy lần, còn từng cùng một chỗ ngồi ăn cơm cùng nhau, giờ phút này cô giống như quen thuộc đi đến trước mặt Tất Tranh cùng hắn chào hỏi, nụ cười tự nhiên mỹ lệ, thái độ cực kì rất quen.

Tất Tranh thái độ lãnh đạm, đối với cô nhẹ gật đầu, nghiêng người nói: “Đi thôi, về khách sạn.”

Dù sao mục đích của hắn đến xem một chút chính là để hun đúc lại thẩm mỹ của mình cũng đã đạt được, tổng thanh tra sản xuất còn có một đám người đều đi cùng hắn trở về, hầu như đều bị Tất Tranh đuổi rồi, bây giờ cũng chỉ còn lại giám sát sản xuất ở bên cạnh hắn, hắn không thích những người đó, nhiều người nói chuyện hắn cũng thấy phiền, huống hồ hắn càng không thích những bữa tiệc xã giao kia, không bằng yên lặng ăn một bữa cơm.

Mấy người Tất Tranh trực tiếp trở về khách sạn, chuẩn bị tùy tiện ở ngay sảnh khách sạn ăn cơm trưa một chút.

Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Vừa vặn Giang Niệm cũng đói bụng, cô đang tìm những căn nhà khắp thế giới để chuẩn bị quay phim, từng cái đều hết sức hài lòng, sau đó lại thật vui vẻ chính sửa kịch bản một lát, lúc này mới mang theo Tiểu Vương đi phòng ăn ăn cơm.

Thời điểm cô cùng Tất Tranh gặp gỡ còn thực sừng sốt một hồi một lát, cái này chẳng lẽ còn không phải là do ông trời sắp xếp sao?

Tất Tranh cũng kinh ngạc một chút, đây nhất định không phải do ông trời sắp xếp!

Cô hí híp cười một tiếng, Tất Tranh có chút run lập cập mà từ trước đến nay chưa từng xuất hiện, nghĩ đến cái cảnh ở trong giấc mộng đáng sợ tới hôm qua, giống như thẩm mỹ vừa mới quay lại, lại bắt đầu sập ngóc!

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Hai người vừa đối mắt như thế, Trương sản xuất nhìn nhìn Tất Tranh lại nhìn nhìn Giang Niệm, Tiểu Vương nhìn nhìn Giang Niệm lại nhìn nhìn Tất Tranh, hai vị nhân vật chính trong tai tiếng đúng là oan gia ngõ hẹp, cái này...

Tất Tranh ra về rất tự nhiên tiếp tục đi lên phía trước, giống như không nhìn thấy Giang Niệm. Giang Niệm cũng là người thông minh, ôm đùi đương nhiên sẽ phải nhìn sắc mặt của đùi, người ta là đang nói chính sự mà lại đang kiêu, cô đương nhiên không thể đi quấy rầy! Cho nên Giang Niệm mười phần hiểu chuyện nhường đường, thái độ tốt đến không thể tốt hơn.

Tất Tranh lại cảm thấy có điểm không thích hợp, có thể nguyên nhân là do không yên lòng, giày da nhỏ tinh xảo của hắn không biết dẫm lên cái gì, dưới chân trượt một cái, toàn bộ thân thể bỗng nhiên ngã ra đằng sau!

Hắn thậm chí không kịp phản ứng, hốt hoảng nói một câu mẹ nó!

Người xung quanh đại khái đều không có kịp phản ứng, trợ lý nhỏ cùng Trương sản xuất còn đang nhìn kim chủ ba ba quốc dân cùng vị đại tỷ đang yêu hận tình thù đâu, ai có thể chú ý tới Tất Tranh ngã sấp xuống rồi?

Lúc này có thể chú ý tới Tất Tranh ngã sấp xuống, đại khái cũng chỉ còn lại cái người có đầy bụng tâm tư đều ở trên người kim chủ đùi vàng là Giang Niệm, mà lại thêm hai người vốn là đi qua nhau, khoảng cách vốn là rất gần, cô giống như là lập tức liền phát hiện Tất Tranh muốn ngã sấp xuống, nhanh chân một cái, liền đỡ được eo của Tất Tranh đang nghiêng một góc chín mươi độ—— cứu kim chủ đùi vàng của cô!

Tất Tranh: “.....!!!”

Tiểu Vương: “.....???”

Trợ lý: “.....???”

Trương sản xuất: “.....???”

Tất Tranh đều choáng váng, hắn cũng không nhẹ, vị Giang đại tỷ này sức mạnh làm sao lại lớn như vậy? Hắn mở to hai mắt nhìn mặt Giang Niệm trên mặt hắn, cô giống như cũng rất kinh ngạc, sau đó con mắt liền cong cong.

Còn tốt còn tốt, kim chủ đùi vàng còn không có việc gì đâu.

Giang Niệm đem Tất Tranh vịn đứng lên, Tất Tranh lấy lại tinh thần, bỗng nhiên đứng thẳng, hắn rất không tự nhiên giật giật cổ áo, lườm Giang Niệm một chút.

Giang Niệm cũng không kinh ngạc, cô giả bộ cực kì tự nhiên giống như vừa rồi cái gì đều không có xảy ra. Vệ sĩ Tiểu Vương cùng nhóm trợ lý Trương sản xuất cũng biết điều hợp lý mà coi chuyện vừa rồi chưa từng xảy ra, dù sao cũng là mặt của kim chủ ba ba, không được tùy tiện cười.

Coi như các người biết điều. Tất Tranh khề hừ một tiếng, giẫm lên giày da nhỏ tinh xảo càng đi càng nhanh, đi chưa được mấy bước, điện thoại leng keng một tiếng.

Hắn cầm lấy xem xét, chân bước lên chưa kịp hạ xuống một cái đã lao đảo, kếm chút lại ngã!

“Tất tổng, ngài nhìn tôi cứu được nửa mạng của ngài, ngài có muốn lấy tiền cảm ơn hay không? ^^”

... Tất Tranh lần này là ngã thật.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Đại minh tinh tiểu tình nhân (16)

Edit: An Minh Tue.

Giang Niệm cảm giác cô có công cứu giá, lần này xác định vững chắc có thể đánh động đến kim chủ ba ba.

Cô thật vui vẻ ăn cơm trưa, sau đó trở về phòng tiếp tục sửa chữa kịch bản của mình, lúc rảnh rỗi còn suy nghĩ một chút về điểm hào quang của nữ chính đang bị kẹt lại ở sáu mươi, mặc dù sự nghiệp của cô và tình yêu đều được mùa, nhưng mà cái hào quang của nữ chính này vẫn y nguyên vững vững vàng

vàng kẹt lại ở sáu mươi điểm không động đậy, đàn em kim chủ cùng kim chủ đuôi vàng cô ôm cũng không ít, thật sự đặc biệt trở thành người hám làm giàu, còn chỉ thiếu là chia tay sau đó làm tình nhân nhỏ!

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Lúc này Giang Niệm liền không nhịn được mà nhớ đến Kỷ Á Linh, đều do cô quá hoàn mỹ quá lợi hại đi, trực tiếp liền đem Kỷ Á Linh đang ở bên cạnh nam chính đuổi đi, ở kiếp trước, Kỷ Á Linh là do hại chết nữ chính về sau bị mọi người phát hiện mới bị bắt, một phút từ kim bài người đại diện biến thành con chuột cống mà người người kêu đánh, từ ở thiên đường rơi xuống địa ngục.

Kỷ Á Linh suy nghĩ có rất nhiều, nhìn xem bây giờ trong tay cô ta có ký mấy nghệ sĩ liền biết cô ta vẫn là trước sau như một muốn chạy lên chỗ cao, lần trước cô đi ‘Mỹ thực cư’ ăn cơm, còn đúng lúc bị chụp lên, tăng thêm thái độ hai lần tiếp theo của Kỷ Á Linh, cái tâm trạng vui mừng khi xem kịch vui của người khác kia thật đúng là không lừa được ai, không chừng chuyện này Kỷ Á Linh cũng có một chân.

Buổi tối Triệu Hằng trở về, hỏi Tiểu Vương ở khách sạn không có xảy ra cái gì chuyện đặc biệt chứ?

Tiểu Vương do dự trong chốc lát nói: “Thời điểm Tất tổng không cẩn thận ngã sắp xuống, bị đạo diễn Giang ôm lấy cứu được nửa mạng có tính không?”

Lão Ngụy: “...!”

Triệu Hằng: “...?”

Hắn ngăn người: “Sau đó thì sao?”

Tiểu Vương lắc đầu: “Sau đó liền không có sau đó.”

Chờ hắn trở lại khách sạn, thấy Giang Niệm đang nằm sắp ở trên ghế sa lon cần đầu bút, hắn đi qua ngồi xuống, nhìn cô đang ở trên kịch bản tô tô vẽ vẽ, hắn không vui khi bị xem nhẹ, cúi đầu ở trên vai cô cần một chút, Giang Niệm ôi một tiếng, quay đầu liếc nhìn hắn một cái: “Làm gì nha.”

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Trông mặt Triệu Hằng nhìn cô, có chút câu lên bờ môi, nhú mày, bộ dáng trong sáng giờ phút này xem ra có chút khó chịu: “Anh đến xác nhận một chút, bạn gái của anh cùng anh hẹn hò, làm sao lại biến thành Tất Tranh.”

Giang Niệm nói: “Vậy anh xác nhận ra cái gì rồi?”

Người đàn ông nghịch nghịch cái cằm cô, có chút bá đạo nói: “Từ trong ra ngoài đều xác định thật ra rõ ràng, rõ ràng, em là của anh. Lời đồn bên ngoài không thể tin.”

Giang Niệm cười phớt một tiếng: “Cho anh đẹp mặt!”

Triệu Hằng cũng cười theo cười, hắn dừng một chút, nói: “Niệm Niệm, theo lý thuyết thì em chưa từng có xuất hiện ở trên truyền thông, coi như « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » nổi tiếng, nhưng phóng viên cũng không tìm lên đầu em, bọn họ sẽ đi theo dõi Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm sẽ không cho người ta cảm thấy kỳ lạ, nhưng mà cái người Lưu Ký kia mấy lần đều theo dõi em, cái này khiến anh có chút không yên tâm. Về sau em phải cẩn thận một chút.”

Giang Niệm ừ một tiếng: “Có thể là do em quá nổi đi, không phải đã chạy đến chỗ em rồi sao, đây chính là người nổi tiếng trong truyền thuyết phải không?”

Triệu Hằng bắt đầu đi lại cung chiều nói tiếng đứng, nắm vuốt gò má cô nói: “Anh nhìn thấy em cùng Tất Tranh làm sáng tỏ trên Weibo, hi vọng qua mấy ngày nữa cái tin tức này sẽ nhạt xuống dưới, nếu như đến lúc đó còn có người lại mượn đề tài để nói chuyện nói xấu em gì gì đó, chúng ta liền công khai?”

Giang Niệm nha một tiếng, hỏi hắn: “Công khai? Tinh tú cùng người đại diện của anh sẽ đồng ý sao?”

Triệu Hằng nhéo nhéo lông mày, thật ra hắn cũng cảm thấy bây giờ không phải là thời cơ tốt để công khai, sự nghiệp của Giang Niệm vừa mới cất bước không nói, hắn cũng không thích đem cuộc sống riêng tư của mình nói với đại chúng, mà sức hắn còn nhỏ, phải che chở Giang Niệm còn cần càng mạnh hơn mới được.

“Công ty bên kia anh sẽ nghĩ biện pháp, Lão Ngụy hẳn là sẽ không quá phản đối, bên ngoài nghe đồn huyền nào nhốn nháo, anh chỉ là làm mọi việc sớm hơn dự định một chút, Niệm Niệm, anh không muốn em bị tổn thương.”

Giang Niệm khoát khoát tay, lơ đãng nói: “Cái này tính là tổn thương gì chứ, bọn họ lại không có cướp tiền của em.”

Triệu Hằng khục ho hai tiếng: “...”

Lần này hắn thật nhịn không được, liền tiếp ở trên mặt Giang Niệm cần một cái, cần đến khi Giang Niệm hô hoán lên.

Ban đêm hai người ở nhà hàng Tây của khách sạn dùng bữa ăn, còn uống hai ly rượu đỏ.

Đến lúc đi ngủ Triệu Hằng bốc lên đặc biệt hung ác, còn đặc biệt dè dặt tay nhỏ của Giang Niệm không cho phép cô cào, cảnh quay hẳn bị nghiêm hình tra tấn còn chưa có quay xong đâu, trên người tự nhiên không thể có tổn thương, Giang Niệm thờ hồng học, ốc đồng cô nương của cô xấu quá đi, mấy tháng không gặp thật sự là lợi hại, có tiến bộ hơn nha.

Hai người tới tới lui lui qua mấy lần, Triệu Hằng nhẹ nhàng vui vẻ, Giang Niệm cũng không muốn thừa nhận cô không được, nhưng yêu tinh nhỏ này sắp đem cô ép mỏng đi!

Giang Niệm không khỏi nhớ đến thời gian hai người học đại học, vụng trộm đi khách sạn thuê phòng, thời điểm hẳn mở nút thắt trên quần áo của cô tay đều đang run, hôn một chút đều cẩn thận, chân tay lỏng ngóng gặm miệng cô đều gặm sung lên, cái nào giống bây giờ, đều thành võ lâm cao thủ, tốc độ cởi quần áo kia là vũ vũ, còn thật biết đùa với cô.

Thế giới này thật đúng là một thế giới tạo ra người tài nha!

Giang Niệm ở lại với Triệu Hằng mấy ngày liền trở về, dù sao hiện tại cô cũng là người có thân phận, bây giờ «Tổng giám đốc đại nhân của tôi» cũng nổi tiếng, cũng coi như cô là có cái mở đầu tốt. Cô đem việc bán quyền toàn quyền giao cho Trịnh Kỳ phụ trách, còn bộ phim sắp tới chuẩn bị bấm máy khai mạc, công việc mời chào nhà đầu tư nhà tài trợ cô liền để cho Tất Lỗi cùng Trần Hàm phụ trách, chuyện đầu tư này còn có chút phiền phức, bởi vì có một số nhà đầu tư đầu tư cho phim chỉ là đơn giản nghĩ muốn nâng người, ví dụ như có người yêu cầu cô đổi đi nam chính hoặc nữ chính, lại hoặc là ở bên trong kịch bản tăng thêm một chút phần diễn quan trọng cho nhân vật phụ, so với nhân vật chính còn quan trọng hơn, tạo thành đủ thứ hỗn loạn, Giang Niệm đương nhiên sẽ không đồng ý những yêu cầu như vậy.

Cô vì đầu tư đã bỏ đi rất nhiều, tuy có đôi kịch bản một chút, nhưng không được tùy ý xóa hay thêm nhân vật, đây là ranh giới cuối cùng của cô.

Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Cho nên nói Tất tổng thật là một vị kim chủ ba ba đặc biệt tốt, bởi vì hẳn gần như sẽ không can dự vào sáng tác của đạo diễn cùng biên kịch, lại bỏ ra nhiều tiền, có thể ôm vào một cây lông chân vàng cũng là tốt nha.

Giang Niệm trở lại Đế Đô, cùng đàn em kim chủ của cô ở một chỗ mở cuộc hội họp.

Trịnh Kỳ gần đây thật sự rất bận, Giang Niệm đem việc giao cho cậu, sau đó cậu liền thấy khẩn trương đến không được, đặc biệt sợ xảy ra điều gì sai lầm, lúc này cậu cũng không có việc gì thì đi tìm Trịnh Nhị ca trò chuyện chút, trêu đến khiến cho Trịnh Nhị ca đều thấy phiền chết, không chỉ có phiền mặt ngoài, trong âm thầm cũng rất phiền, Giang đại tỷ cũng thật là lợi hại, nhìn xem đã khiến cho một kẻ chỉ biết ăn chơi phá phách đều biến thành một người quyết chí tự cường còn cuồng công việc!

Bà nội Trịnh nhìn cháu ngoan có ý chí có tương lai, vui vẻ đến mức răng giả đều cười mất, gương mặt hiền lành hòa ái cười đến nở hoa: “Gặp được Niệm Niệm thật là điều tốt đối với Kỳ Kỳ nha!”

Mọi người trong nhà đều nói: “Đúng vậy nha đúng vậy nha, Niệm Niệm thật sự là một đứa trẻ ngoan, đây có lẽ chính là duyên phận mà ông trời cố ý sắp đặt đó!” Bọn họ còn quyết định muốn tiếp tục đầu tư cho Giang Niệm, giúp cho cô trên con đường sự nghiệp làm đạo diễn càng thêm nổi tiếng, thành công.

Trịnh Nhị ca: “...”)

Cho nên lúc này mọi việc tự nhiên là trọn vẹn, chỉ riêng tiền bán bản quyền đã để túi tiền nhỏ của Giang Niệm trong nháy mắt trương phình lên, nhưng mà bởi vì kiếm tiền, những ông chủ lúc trước đầu tư cho cô quay chụp tự nhiên cũng sẽ được chia đến tiền lãi, Giang Niệm còn đặc biệt mua quà đến cửa cảm ơn từng người lúc trước đã ủng hộ cô, lúc đó bọn họ đều tin tưởng tài năng của cô nha.

Mà cô bản thân là đại tỷ, rốt cục cũng có thể ở trước mặt đàn em kim chủ mà mở mày mở mặt một phen, trước đó cô đã nhận nhiều tiền hiếu kính như vậy, bây giờ là thời điểm một lần làm đại tỷ thực sự, sau đó tiền của cô cứ thế ra đi, làm cho cô rất là đau lòng một thôi một hồi.

Tục ngữ nói đúng, cái gọi là “Không bỏ được con thỏ thì không bắt được sói”, cô cũng chỉ có thể nhẫn nhịn đau nhức bỏ những thứ yêu thích.

Không chỉ có như thế, những người đi theo cô chịu khổ ở đoàn làm phim, các đồng nghiệp đều ở cùng nhau hơn một tháng cũng đều nhận một cái lì xì to, rốt cuộc cũng được nếm trải cảm giác hạnh phúc.

Trịnh Kỳ, Tất Lỗi cùng Trần Hàm đều rất vui vẻ, rốt cục bây giờ bọn họ lại có thể làm người có tiền, thử một chút khoái cảm tiêu tiền như nước, mấy cậu đã có tiền, liền mang theo ví nhỏ đã phình lên lập tức hẹn nhau đi uống rượu một chuyến, sau đó phát hiện những hoạt động giải trí bọn cậu đã từng rất thích, đột nhiên có vẻ hơi nhàm chán, còn không bằng ở đoàn làm phim quét một chút, chạy đi đóng vai phụ còn tiện thể về nhà trộm đạo cụ trang phục, đặc biệt là đám bạn bè trước kia, trước đó còn trong âm thầm chế giễu bọn cậu, ở trước mặt lại vui vẻ, khích lệ bọn cậu có ánh mắt có tài năng, mặc dù nghe thấy trong lòng thật vui vẻ, thế nhưng lại thấy không có ý nghĩa.

Mà lại bởi vì bọn cậu nghèo, đã quen với nghèo lại sợ nghèo, rượu này tùy tiện cũng là một bình rượu liền lên đến vạn, số tiền đó đủ bọn cậu ăn bao lâu dưa muối cùng bánh bao chứ? Trải nghiệm qua khó khăn mới biết được cuộc sống sinh hoạt không dễ dàng, thế là từng cái cũng đều tiết kiệm, rượu này không nên uống, còn không bằng về nhà học tập một chút cách để kiếm, tìm thêm mấy người tài trợ, dù sao cũng là toàn cầu mua bất động sản, đây là một tác phẩm quay rất lớn nha!

Đàn em Kim chủ rất hiểu chuyện, Giang Niệm đương nhiên vui vẻ, nhưng Tất Tranh lại không quá vui vẻ, hẳn thực sự nhịn không được hỏi Tất Lỗi: “Tất

Thạch Đầu, em nói em từ nhỏ đến lớn ai cũng không phục, liền ngay cả anh trai em cũng đều không nghe, hiện tại làm sao lại nghe lời vị Giang đại tỷ kia như vậy?”

... Đây còn không phải là bởi vì Tất Lỗi cảm thấy chính cậu là vô địch thiên hạ sao? Cậu so đo nắm đầm: “Bởi vì em là một người đàn ông nói lý lẽ, đương nhiên là ai có nắm đầm lớn hơn thì người đấy có quyền.”

Tất Tranh: “...”

Mẹ nó cái này là biến thái sao? Sớm biết hẳn liền đánh chết cái hòn đá thời này!

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Kỳ thật Tất Lỗi cũng không hiểu rõ cái tính tình khó chịu này của anh ruột, rõ ràng là ngầm thừa nhận đầu tư cho Đại tỷ của cậu, bằng không thì trước đó phát hiện việc cậu trong âm thầm vụng trộm mượn quần áo có thể không ngăn cản sao? Hết lần này đến lần khác ngoài miệng chính là không hề介意, cũng không biết là vì cái gì.

Quả nhiên nha, suy nghĩ của đàn ông vào thời kỳ mãn kinh luôn thay đổi thất thường, thật không dễ đoán.

Nhưng mà làm một thương nhân có tư cách, Tất Lỗi không có ghét bỏ anh ruột của cậu đã sớm đi vào thời kỳ mãn kinh, vẫn là rất nghiêm túc đi tìm anh ruột của cậu nói chuyện hợp tác, nhân tiện ở nhà tìm xem chìa khóa nhà cùng giấy tờ đang bị giấu ở đâu, người anh ruột này thật sự rất quá đáng, thậm chí ngay cả em trai ruột thịt cũng đều đề phòng sâu như vậy.

...

Ngay lúc Giang Niệm đang vì bộ phim thần tượng thứ hai của cô «Kiều thế mang bầu chạy ở toàn cầu mua bất động sản» mà cố gắng, «Tổng giám đốc đại nhân của tôi» đã chiếu đến cảnh Thẩm Minh hỏi nữ chính muốn lấy lại tờ chi phiếu năm triệu kia, Giang Niệm rất tuyệt vọng phát hiện trong mưa đạn bình luận vẫn là “Ha ha ha ha” một khung cảnh vui vẻ, không ai có thể lý giải nỗi đau khổ này của cô, điều này khiến cô càng là đau khổ, dứt khoát nhắm mắt làm ngơ, tắt video đi một chút cũng không muốn xem nữa.

Bộ phim đưa bất động sản này hoàn toàn khác, tin tưởng đến lúc đó khán giả nhất định có thể nhìn thấy được nỗi khổ của nữ chính, đồng tình với sự đáng thương của cô, bội phục sự kiên cường của cô.

Lần này cô nhất định phải quay xong, tuyệt đối không thể lại để cho người xem cùng các anh chị em bạn bè sinh ra hiểu lầm!

Rốt cuộc cuối cùng Giang Niệm cũng đem kịch bản chỉnh sửa tốt, ngay lập tức liền để Tất Lỗi giao cho Tất Tranh, mà cô làm rất có âm mưu chỉ đưa một nửa kịch bản, lần này bất luận là như thế nào cũng phải đem kim chủ đuôi vàng ôm lấy!

Mà lúc này đây, bộ phim «Điệp viên» của Triệu Hằng cũng rốt cục đóng máy, cũng không biết có phải hay không là có cái gì đó nên xảy ra hiệu ứng hồ điệp, lúc đầu dự tính trong một năm rưỡi quay xong, nhưng bây giờ lại sớm hơn nửa năm sau, một bộ phim thành công trừ kịch bản chế tác, đương nhiên cũng có cả phần dàn dựng, lần này xong sớm, cũng không biết là tốt hay xấu.

Tin tưởng lấy năng lực của đạo diễn Lý Đường cùng với chế tác sẽ không có cái vấn đề gì lớn.

Sau khi công việc của Triệu Hằng kết thúc, Lão Ngụy không có mù quáng cho Triệu Hằng nhận kịch bản, ngược lại cho hắn thời gian nghỉ ngơi, không có kịch bản tốt cũng không thể tùy tiện nhận phim. Lão Ngụy là người thông minh, biết về sau sau khi «Điệp viên» được công chiếu, khẳng định địa vị của Triệu Hằng sẽ như nước lên thì thuyền lên, đến lúc đó kịch bản có thể nhận được tự nhiên sẽ càng tốt hơn, lúc này nhận thêm một chút những bộ phim không có chất lượng ngược lại không đẹp.

Triệu Hằng liền trở về Đế Đô, vừa vặn Tất Tranh cũng lên lút cảm kịch bản mà Tất Lỗi đưa đến xem hết, Tất Tranh nguyên bản cũng không hiểu rõ cái này, đối với xem kịch bản vốn là không thông thạo, nhưng lúc hắn mới vào nghề phải chịu thua thiệt không ít, không có cách, liền trong âm thầm vụng trộm học một chút, cho nên Giang Niệm đưa đến kịch bản hắn không chỉ có xem hiểu, còn thấy rất thú vị, đang lúc thời khắc đặc sắc, lại dừng ngay đoạn “Chú cảnh sát chờ tôi ba giây đồng hồ, để tôi ký tên lên đơn ly hôn đi”!

Phần cuối còn có vẽ thêm một cái ký hiệu khuôn mặt tươi cười “^^”.

Quả thực ghê tởm!

Tất Tranh hung hăng chà chà đôi giày da tinh xảo của mình: “...!!!”

Hắn giống như có thể tưởng tượng ra được bộ dáng Giang đại tỷ cười cong con mắt kia.

Không phải chỉ là đầu tư sao? Có thể, dù sao hắn có rất rất nhiều tiền, sau đó hắn muốn đầu tư, lại chỉ đầu tư một chút xíu tiền, nhìn xem hắn có thể hay không khiến cho cái vị giang hồ Đại tỷ ghê tởm kia gấp chết.)

Nhưng mà ngược lại hắn là không nghĩ đến, lúc này hắn mới vừa nhả ra, nhận được tin tức Giang Niệm lập tức liền ôm quyển vở nhỏ chạy như gió đến phòng làm việc của hắn, hắn không khỏi không cảm khái một chút mị lực của tiền tài quả nhiên là vô tận, tin tưởng bây giờ hình ảnh của hắn trong mắt Giang Niệm đều là vàng ròng lông lánh, không, hẳn là bất cứ lúc nào cũng đều là vàng ròng lông lánh.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Tất Tranh cười hừ một tiếng, nhấc nhấc tay, để trợ lý thả cho cô đi vào.

Mục đích Giang Niệm đến gặp Tất Tranh rất đơn giản, Tất Tranh đều đã đồng ý đầu tư, vậy hắn chỉ xem một nửa kịch bản thì sao được, tất nhiên là phải xem hết nha, đúng lúc phải rèn sắt khi còn nóng, tranh thủ sớm ngày đem mọi việc sắp xếp xong xuôi hết luôn!

Đi cùng Giang Niệm còn có Tất Lỗi, Tất Tranh nhìn cũng không nhìn em trai ruột của hắn, hai mắt liền lườm Giang Niệm, hắn liền chuẩn bị nhìn xem Giang Niệm lại muốn chơi cái chiêu gì, cái vị giang hồ Đại tỷ này ý đồ xấu có thể có rất nhiều, khẳng định là miệng lưỡi dẻo quẹo lừa gạt tiền của hắn!

Sau đó Tất Tranh liền phát hiện hắn nghĩ đến quả nhiên không sai nha, nhìn xem, trực tiếp liền lấy ra một xấp văn kiện, bên trong tất cả đều là... Dừng lời nói của Giang Niệm, chính là đủ loại ngôi nhà?

Giang Niệm nghiêm túc giới thiệu kịch bản mới với hắn, nói: “Bởi vì bộ phim mới của chúng ta có tên là « Tôi ở toàn cầu mua bất động sản », cho nên tuyệt đối không thể keo kiệt, tôi đã đem những ngôi nhà tương đối đặc biệt ở mỗi quốc gia đều xem một chút, lựa chọn sử dụng hai ngôi nhà tiêu biểu ở hai quốc gia, một cái là nước Mỹ, một cái là nước Y, nhưng mọi việc xảy ra lúc bắt đầu của kịch bản vẫn là ở quốc gia của chúng ta. Ngài cũng biết, tôi quay phim xưa nay đều không làm bộ giả vờ, cho nên mỗi cái biệt thự, đạo cụ đều tuyệt đối là thật sự, như thế này mới có thể cho người xem một loại cảm giác chân thực, đúng chứ?”

Hai mắt Tất Tranh lườm cô, nói như thế đều rất hợp lý.

Hắn lật xem văn kiện, bắt đầu vẫn biệt thự tương đối bình thường, miễn cưỡng xem như ngôi nhà, nhưng mà ở phía sau kia nào là quầy rượu nào là đường vườn rồi khu vườn rộng bát ngát, lầu đài cổ xa hoa ở thế kỷ trước, tầng cao nhất của tòa X X có phòng ngắm cảnh... Nói đây đều là những ngôi nhà bình thường là chuyện gì xảy ra?

Hắn cảm thấy hắn cùng cô đối với cái chữ “Nhỏ” này có phải là có suy nghĩ khác nhau.

Giang Niệm rất là chờ đợi mong mỏi, mặc dù bây giờ nghèo chỉ có thể tìm nhà đầu tư tài trợ đi thuê nhà để quay, nếu là lúc trước kia, cô cũng là một phú bà nhỏ tùy tiện cũng có thể mua mua mua.

Mà khi cô nghe Tất Lỗi nói, Tất Tranh ở lưng chừng núi còn có một căn biệt thự, đằng sau biệt thự vừa vặn thì có một con sông, quả thực cùng bên trong kịch bản mà cô viết giống nhau đến hoàn mỹ, còn đúng lúc như vậy, biệt thự của Trịnh Hạo ở ngay sát vách với biệt thự của Tất Tranh, đây chính là hàng xóm tốt, quả thực chính là vì cho cô quay phim mà tạo nên.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Tất Lỗi ở bên cạnh thuyết phục anh ruột của cậu, dù sao cũng là một tác phẩm lớn, tuyệt đối không thể keo kiệt, mà ở khoản đầu tư tuyệt đối không thể thiếu nha!

Tất Tranh nghe được xong nghĩ muốn tròn trĩnh mắt, không rõ một bộ phim chỉ có mười một tập thì được coi là chế tác lớn gì? Nói đến cái này, hắn ngược lại là bội phục điểm này của Giang Niệm, cũng coi là Giang Niệm một bước lên trời, nhưng cô thể mà lại không có đánh mất bản thân mình, cũng không có bởi vì bộ thứ nhất nổi tiếng mà quay tặng thêm tập cho bộ thứ 2 để gia tăng lượt xem, vẫn là mười một tập, kịch bản đặc sắc, nhỏ bé lại nhanh nhẹn..

Tất Tranh: “Hừm, cứ để đây, tôi sẽ cân nhắc một chút.”

Giang Niệm: “Tất tổng ngài yên tâm, chắc chắn tôi sẽ không để cho ngài lỗ vốn, kể cả lần này có thua lỗ thì lần sau cũng nhất định kiếm lại được cho ngài.”

Tất Lỗi nói: “Đúng vậy Tất tổng, bộ thứ nhất của chúng em chính là ngọc sáng, khẳng định bộ thứ 2 cũng sẽ không kém.”

Tất Tranh nha một tiếng, bây giờ nói những lời này còn không phải là vì muốn lừa gạt thêm tiền của hắn sao: “Được rồi được rồi, các người đi mau.”

Tất Lỗi nhìn không được nhếch miệng, cái người anh ruột này cũng quá không để ý tình thân đi, đi thì đi, cậu muốn đi đem trợ lý nhỏ của anh trai thu mua, như vậy liền thuận tiện tình báo nội bộ cho cậu.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Giang Niệm lưu luyến không rời đi hai bước, thẳng đến lúc đi đến cửa, cô giống như nghĩ đến cái gì đột nhiên quay đầu: “Tất tổng, tôi có thể hay không ôm đùi vàng của ngài một chút?”

Tất Tranh cúi bị co rút: “...???”

Ngáp ghé tiền của hắn thôi còn chưa đủ còn dám ngáp ghé đùi của hắn?

... Nằm mơ!

...

Bộ phim mới của Giang Niệm rất nhanh đã lập xong danh sách quan trọng, giai đoạn đầu thì quay ở biệt thự lưng chừng núi trên danh nghĩa của Tất Tranh, không biết Trịnh Kỳ đã dùng thủ đoạn gì đã lấy được chìa khóa phòng ở của anh hai cậu mang đến, Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm cũng đầy hết hoạt động toàn tâm chuẩn bị quay phim, mọi việc đều tiến hành đến mười phần hoàn mỹ.

Mà sau khi ôm được kim chủ đuôi vàng, Giang Niệm cũng không tiếp tục sống cuộc sống nghèo khó, cái tư vị nghèo khó là gì cô căn bản cũng không biết, bây giờ cô chỉ là nghĩ hết các loại biện pháp làm yêu tinh nhỏ của kim chủ đuôi vàng.

Mỗi ngày Tất Tranh cứ cách một đoạn thời gian kiểu gì cũng sẽ nhận được điện thoại, không phải Giang đại tỷ thì chính là của Tất Thạch Đầu, không thì chính là của Trịnh Kỳ Kỳ hoặc Trần Kim Tử, bọn họ còn có thể vì chuyện gì? Đương nhiên là đòi tiền chứ sao!

Hắn cảm giác hần giống như đã ôm phải một cái bao lớn đáng sợ nào đó, kim chủ đuôi vàng sắp không bước được nữa rồi.)

Đương nhiên Trịnh Hạo cũng không dễ dàng, bởi vì hắn phát hiện tên trộm ở trong nhà vẫn giống như trước kia không hề có ý định muốn dừng lại, bà nội hắn càng là kẻ tái phạm bên trong kẻ tái phạm, canh công trông chừng bà là chạy nhanh nhất, hắn đều đếm không hết mình nhất được mấy bộ răng giả nữa rồi!

Vàng.!!!

Để thể hiện lòng cảm ơn đến việc mọi người đã ủng hộ và yêu quý bộ truyện này. Minh xin được tặng các bạn 4 chương. ♥□ (Cũng định làm nhiều nhiều mà mình làm chậm quá, sợ các bạn phải đợi lâu:)))

Có gì góp ý về câu văn hay cách dùng từ. Mọi người hãy thẳng thẳng góp ý nha. Để mình sửa chữa và hoàn thiện.

Và lời cuối cùng mình muốn nói...

Lần này mình rất tốt, mình đang giờ rất hoang đảo. Nên mọi người cứ thoải mái mà cười nha.!! Đừng ngại.. Đừng kìm nén...:D

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Đại minh tinh tiểu tình nhân (17)

Edit:An Minh Tuệ.

« Tổng giám đốc đại nhân của tôi » là phim truyền hình, mỗi tuần từ tối thứ tư đến tối thứ sáu, bảy giờ phát sóng, mỗi ngày một tập, không đến một tháng thì toàn bộ phim đã chiếu xong, một tháng qua Tổng giám đốc đại nhân phát ra lượng xem đã đột phá 2 tỷ, cái này so với lượt xem trăm triệu của các bộ phim chiếu trên TV lớn trước có lẽ không đáng chú ý, nhưng mà nó cũng chỉ có mười một tập, có thể có thành tích như vậy đã thuộc loại không sai, huống hồ khoảng thời gian này nhiệt độ của nó không chỉ có không có giảm, ngược lại độ nổi tiếng còn tăng vọt.

Mà ở trong thật nhiều con mắt sắc bén của đám dân mạng đã sớm bị bắt đầu lộ ra, bởi vì Tổng giám đốc đại nhân chỗ đáng giá để lộ ra thật sự không ít, từ trang phục đạo cụ đến diễn viên quần chúng đều rất đáng được nhắc đến, cái này một khi nói liền không dừng được, càng đào càng thú vị, cho nên nhiệt độ của bộ phim còn một mực kéo dài.

Bây giờ bộ thứ 2 đã tiến vào quay chụp, mặc dù hoàn toàn là hai bộ truyện khác biệt, nhưng bởi vì vẫn là những diễn viên như cũ, cũng đã đầy đủ để cho người ta mong đợi.

_ Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Giang Niệm dự định chu kỳ quay chụp mua bất động sản dài hơn so với năm triệu, dù sao cũng là muốn ra nước ngoài quay, cô lấy tài liệu lấy cảnh đều phi thường chân thực, nếu dựng lều dựng khung cảnh quả thực là đang làm nhục kim chủ đuôi vàng của cô, cái này là tuyệt đối không được.

Nếu các bạn yêu thích truyện hãy vào Wattpad của AnMinhTue để ủng hộ. Nếu các bạn đọc trên những trang khác hay bình luận cổ vũ cũng như hóng chương. Minh xin phép không nhận.!!

Cho nên sau khi phản quay ở trong nước đã diễn xong, Giang Niệm liền mang theo gánh hát rong của cô ra nước ngoài, mà lúc này đây người đại diện của Triệu Hằng cũng nhận cho hắn một bộ phim truyền hình, bởi vì có đạo diễn Lý Đường phía trước, huống chi « Điệp viên » là bộ phim mà trong vòng hay bên ngoài đều chú ý quan tâm, cho nên tìm kịch bản cho Triệu Hằng so với trước còn dễ hơn rất nhiều lần, vẫn là có nhiều kịch bản phù hợp để cung cấp cho hắn lựa chọn.

Lần này vừa chia tay lại là hơn nửa tháng, huống hồ Giang Niệm còn ra nước ngoài, cũng không biết chênh lệch múi giờ có lớn không, liên lạc chỉ sợ cũng không thuận tiện giống như trước đó.

Triệu Hằng mười phần không muốn, ngược lại Giang Niệm là rất chờ mong, cả người tràn đầy phấn khởi kích động, mặc dù chỉ có thể nhìn một chút ngôi nhà lớn của người khác, nhưng nhìn nhìn cũng là tốt nha, đây chính là gai nhọn để kích thích, động lực cho cô càng thêm cố gắng nha. Quả nhiên có kim chủ ba ba đúng là thật tốt, rốt cuộc bây giờ cô không cần bởi vì nghèo khó mà khổ não, lần này bọn họ còn vận dụng một biệt thự của Tắt Tranh ở nước ngoài thật tốt nữa, chung quanh biệt thự lớn có cảnh vật nhẹ nhàng còn có một hồ nước tuyệt đẹp! Thật muốn lập tức đi ra nước ngoài ngay.

Triệu Hằng lại có chút không vui, hần tựa ở đầu giường, trong tay cầm lấy kịch bản, thỉnh thoảng nhìn một chút cái người đang cần cù dọn dẹp hành lý giống như chú ong mật nhỏ kia Giang Niệm, tâm trạng cô còn rất tốt còn ngâm nga bài hát, lời bài hát giống như hần chưa từng nghe qua, nhưng mà cũng không có nghe ra dù chỉ một chút lưu luyến cũng không thể cách xa người yêu.

Hần nhin không được nói: “Em vui vẻ như vậy sao?”

Giang Niệm gật đầu vâng một tiếng: “Đương nhiên vui vẻ á! Đây còn là lần đầu tiên em được xuất ngoại đó, sau khi quay xong hết em còn muốn đi khắp nơi đi xem thật nhiều, coi như đi du lịch, dù sao cũng được ra nước ngoài, cũng không thể đi một chuyến mà không thăm quan gì cả.”

Triệu Hằng không khỏi nhớ tới mấy năm qua này hần chuyên chú sự nghiệp, thời gian nghỉ ngơi cũng là thật rất ít, số lần ra ngoài cũng nhiều hơn một bàn tay, mà đúng là hần cũng chưa đưa Giang Niệm đi ra nước ngoài chơi bao giờ, đây là sai lầm của hần, “Nếu như em thích, chúng ta có thể dành thời gian ra nước ngoài chơi.”

Giang Niệm nói: “Được.”

“Vậy em thích quốc gia nào?”

“Em cũng không rõ, cũng không có chỗ nào mà em đặc biệt thích, đến lúc đó lại xem, dù sao cũng không phải hiện tại sẽ đi.”

Cuối cùng cô cũng đem hành lý thu thập xong, cô ném vali qua một bên, cầm quần áo ngủ đi phòng tắm tắm rửa một cái, Triệu Hằng đang suy nghĩ quốc gia nào thích hợp đi du lịch, điện thoại di động của hần vang lên một tiếng, hần thuận tay cầm lên xem xét, lại là tin nhắn Lý Như gửi đến. Lý Như hỏi hần đang làm cái gì? Nói cô qua mấy ngày nữa sẽ đến Đê Đô vì có hoạt động, có thời gian mọi người cùng nhau hẹn ăn một bữa cơm, dù sao sau khi « Điệp viên » kết thúc mọi người cũng chưa có gặp lại nhau.

Khoảng thời gian này thỉnh thoảng Lý Như cũng sẽ gửi tin nhắn cho hần, có đôi khi sẽ hỏi một chút vấn đề về kỹ thuật diễn, hoặc là hỏi một chút hần thấy quyển sách nào hay, nghĩ hết biện pháp kiểm soát tiếp cận hần, nhưng cũng rất thông minh không nói ra, còn giống như là muốn tạo quan hệ bạn bè trước.

_ Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Triệu Hằng không phải người ngu, một người phụ nữ đối với bạn có ý đồ hay không làm sao có thể không cảm giác được, huống chi là người giống như Lý Như, không hề che giấu chút nào.

Dù sao cũng đều là người trong vòng, dù cho ngẩng đầu không gặp nhưng cúi đầu lại gặp nhau, cho nên cũng không có nói qua điều gì quá tuyệt tình, huống chi Lý Như trừ làm phiền hần, đúng là cũng không có làm ra cái chuyện gì quá đáng. Chỉ là cứ như vậy, thật đúng là làm phiền phức.

Hần suy nghĩ một lát, rất nhanh soạn ra một cái tin nhắn, sau khi gửi đi, quả nhiên Lý Như cũng không có trả lời lại.

Thật ra hần cũng không có gửi cái tin gì, chỉ nói hần vừa xem một cái tin tức, nói là một người phụ nữ đang theo đuổi một người đàn ông, nhưng người đàn ông kia đã có bạn gái, nhưng bởi vì chưa có kết hôn, nên người phụ nữ kia liền nói là mình đang theo đuổi tình yêu, không có làm sai cái gì, chỉ cần không có kết hôn tất cả mọi việc đều có khả năng xảy ra, không phải sao? Cho nên cô không có coi đó là chuyện gì lớn. Triệu Hằng nói có lẽ người phụ nữ kia không coi là chuyện gì, nhưng hành vi của cô chính là người thứ ba chen chân vào tình cảm của người khác. Lại hỏi Lý Như, cô cảm thấy thế nào? Người phụ nữ kia làm có đúng không?

Lý Như sau khi xem xong, trên mặt đỏ bừng một mảnh, trợn mắt nhìn lại, Triệu Hằng nói như vậy không phải chính là rõ ràng nói cô là kẻ thứ ba sao? Cô chưa từng thấy qua một người đàn ông sắt đá như thế, lại còn không hiểu phong tình chút nào, đã như vậy còn không hề nề mặt cô chút nào! Tức thì tức, thật đúng là trong lúc nhất thời cô cũng không mặt mũi lại đi tìm Triệu Hằng dây dưa, cô cũng là một người cần mặt mũi, lại nói người theo đuổi cô cũng không ít.

_ Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Giang Niệm tắm rửa đi ra, trực tiếp liền ghé vào trong ngực Triệu Hằng để hần lau tóc cho cô, cô lười đã quen, hần cũng làm đã quen, tóc dài ướt sũng rất nhanh ở dưới tay hần trở nên khô ráo, một đầu tóc thả ở sau lưng, váy ngủ đã bị tóc dài làm ướt, phía sau lưng ướt một mảng lớn, bởi vì cô ghé vào trong ngực hần, ngay cả quần áo trước ngực hần cũng bị không thể may mắn thoát khỏi, nhưng mà cũng không sao, dù sao đi ngủ cũng không nhất định phải mặc quần áo, hần thuận tay liền đem đồ của cô cời ra ném qua một bên.

Hai người lăn vào trong chăn, Triệu Hằng cắn cắn vành tai hồng hồng của Giang Niệm, nói: “Sáng mai em phải đi, anh sẽ rất nhớ em, em sẽ nhớ anh sao...”

“Nhớ nha, khẳng định em sẽ nhớ.”

Giang Niệm sờ lên vòng eo gầy gò rắn chắc của ốc đồng cô nương, đứng vậy nha, cô phải đi, chuyến đi này đi mất mấy ngày, nhất định cô sẽ nhớ ốc đồng cô nương của mình, cho nên trước khi đi nhất định phải ép khô hẳn đi.

Sáng sớm hôm sau thời điểm Giang Niệm đi lên máy bay, mà tâm trạng thoải mái phơi phới, Triệu Hằng đưa cô đi, trước khi chia tay còn hôn một chút lên cái trán cô nói thật nhiều lời căn dặn, bảo cô phải chú ý an toàn đừng có chạy lung tung, chưa quen cuộc sống nơi đây nếu không hiểu liền hỏi, cái gì đều không có an toàn ba la ba la, đại khái là do tin tức ở nước ngoài quá nhiều, khiến hần không quá yên tâm.

Quả nhiên là ốc đồng cô nương, yêu cô yêu nhiều đến mức rất thâm trầm.

Cùng cô chào tạm biệt còn có đàn em kim chủ của cô, thời gian này học đại học còn không có được nghỉ, làm một học sinh tốt đương nhiên phải khỏe mạnh ở trường học học tập. Bọn cậu cũng không yên lòng dặn dò cô thật nhiều, giống như thật sợ cô sẽ xảy ra chuyện gì. Không hổ là đàn em của cô, thật lòng vì vị đại tỷ như cô đây mà suy nghĩ.

Nhưng mà bọn họ cũng quá xem thường cô rồi, tốt xấu gì cô cũng đã từng là một người mang bầu chạy khắp thế giới nha.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Bên này Giang Niệm lên máy bay rất dễ dàng, bên kia Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm còn có rất nhiều fan hâm mộ đến để chia tay bọn họ, bọn họ bây giờ rất nổi, nếu như là trước đây mấy người bọn họ cùng đi trên đường nhiều nhất cũng chỉ làm cho người ta nhìn thêm vài lần, dù sao cũng là trai xinh gái đẹp nha, nhưng mà có thể giống như bây giờ được người khác đuổi theo chạy còn thật sự là không có.

Giang Niệm rất vui vẻ, tốt xấu gì ở trên con đường thành danh của bọn họ, cũng có một phần sức lực của cô, hi vọng trong tương lai thời điểm bọn họ kiếm được thật nhiều thật nhiều tiền, cũng không nên quên cô, ngày lễ ngày tết thì tặng nhiều quà lễ cho cô một chút hi hi!

...

Rốt cục Giang Niệm cũng đạp chân lên chiếc máy bay hướng ra nước ngoài, đi sủng hạnh ngôi nhà của cô.

Bọn họ trọn vẹn ở nước ngoài hơn nửa tháng, trong lúc đó thời điểm Tất Tranh đi công tác nước ngoài còn tới thăm dò qua một lần, ban đêm còn mời nhân viên đoàn làm phim đi ăn cơm, Giang Niệm lại một lần nữa cảm khái cô ôm được một kim chủ đuôi vàng là thật tốt, bộ phim tiếp theo cô còn chuẩn bị treo cái vị kim chủ đuôi vàng này lên trên, về sau dù có đồ thừa hay đánh chết cô cũng không buông tay.

Chính là ánh mắt hần nhìn cô luôn một mực không được tốt lắm, rất ngọt ngào rất thâm trầm, giống như là nghiêng răng nghiêng lợi? Đương nhiên lần này cũng giống vậy. Giang Niệm mặc dù cảm thấy kỳ quái, nhưng ai bảo hần là kim chủ ba ba chứ, cô đương nhiên phải sủng ái làm như không nhìn thấy bất cứ thứ gì, sau đó Tất Tranh liền từ trong túi của hần lấy ra một nồi thức ăn chay giữ nhiệt, nói: “Tất Thạch Đầu nói tôi phải tự mình giao cho cô!”

Hai mắt Giang Niệm tỏa sáng, nhận lấy, lúc trước cô có ở trong bầy thần lực nói đồ ăn bên này ăn không quen, rất là nhớ đến hương vị của nồi lẩu, không nghĩ đến Tất Tranh thật sự là mang theo cái nồi lẩu đến đây, rốt cục cũng có thể miễn cưỡng giải thêm một chút.

“Thạch Đầu thật tốt, sau khi làm xong tất cả rồi trở về nước tôi nhất định sẽ cảm ơn em ấy thật tốt.”

Tất Tranh: “Ha ha.”

Tất Thạch Đầu mua mấy hộp để hần mang đến, hần không có đồng ý, hần cũng không phải là người đi chuyển phát nhanh, miễn cưỡng đồng ý cầm một hộp đến đã là sự nhân từ lớn nhất của hần rồi, đã thế còn trêu đến thẳng nhóc Tất Thạch Đầu kia nói hần hẹp hòi, không có chút nào cảm nhận được một chút khổ sở của Đại tỷ cậu ở nước ngoài làm việc vất vả, cái này thật sự thực đúng là vì Giang Niệm mà suy nghĩ.

Hần cảm thấy cái vị em trai ruột này có thể nghỉ việc.

Giang Niệm thấy sắc mặt Tất Tranh giống như không tốt lắm, lại vỗ cái mông ngựa: “Tất tổng, em trai của ngài thật là có hiểu có tâm nha, thật ghen tị khi ngài có một người em trai tri kỷ như thế lại rất hiểu chuyện, khẳng định rất hạnh phúc! Ài, ngài thế nào?... Vì cái gì nhìn tôi như vậy?”

Tất Tranh: “...”

Lời nói của Giang Niệm còn chưa nói hết, liền cảm giác ánh mắt là lạ của Tất Tranh, giống như lại dùng loại ánh mắt rất mãnh liệt nhìn cô, đáy mắt kia nổi lên mười phần tình cảm mãnh liệt, giống như là mưa gió trong cơn bão!

Giang Niệm cảm giác phía sau lưng mình lạnh phù phù, giống như là bị cái gì tập trung nhìn vào.

Hần trừng điếu hừ một tiếng, hất lên ống tay áo, xoay người rồi đi.

Giang Niệm gãi gãi cái mũi, không rõ tại sao đột nhiên kim chủ đuôi vàng lại ngao kiêu* rồi? Nhưng mà cái này không ảnh hưởng đến việc cô đối với hần sùng bái mù quáng, cô đi theo bóng lưng vàng lóng lánh của Tất Tranh, đuổi theo: “Tất tổng!”

*Ngao kiêu: có nghĩa là ngoài mặt thì tỏ vẻ lạnh lùng, ương bướng nhưng bên trong là kiểu người ôn nhu dịu dàng, có phần ngại ngùng, xấu hổ, có thể hiểu đơn giản là “Ngoài lạnh trong nóng”

Tất Tranh đều cùng vẫn không rõ hấn đến cùng là như thế nào đi vào cái thuyền hải tặc của vị Giang đại tỷ này, nhất là thời điểm mỗi lần nện bước chân càng ngày càng cảm thấy nặng hơn, liền càng thêm hối hận.

Chẳng lẽ là do ông trời nhìn hấn quá có tiền, cho nên phái một người đến để bảo vệ cho thế giới này cân bằng lại sao? Vậy thì ông trời cũng quá dễ mất đến hấn đi!

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Thời gian lần này ở nước Mỹ của hấn khá dài, công việc của hấn rất bận bịu, sau khi xong hết mọi việc, bên kia Giang Niệm cũng vừa vặn quay xong, liền cùng một chỗ về nước, còn làm hàng xóm một lát, đúng lúc hấn rất hiểu kì bộ phim tiếp theo Giang Niệm chuẩn bị quay cái gì, chẳng lẽ một mực muốn đi theo con đường làm phim như bây giờ?

Giang Niệm rất nghiêm túc suy nghĩ một hồi, bộ phim tiếp theo cô cũng không thể quay «Đại minh tinh tiểu tình nhân cùng với kim chủ ba ba», muốn quay cũng phải quay «Những năm tháng khi tôi trở thành kim bài đạo diễn», đây chính là thành tựu huy hoàng của cô nha! Sự chua xót đằng sau cũng không cần để người ngoài biết được, bọn họ chỉ cần nhớ kỹ thành công của cô là tốt rồi.

Giang Niệm nói: “Còn chưa nghĩ ra nữa, khả năng bộ phim tiếp theo sẽ không quay về phim thần tượng, thay cái đề tài, bây giờ trước tiên tôi cứ nghỉ ngơi một chút, kịch bản cũng còn chưa có viết đâu.”

“Phim truyền hình chính quy?”

“Tất tổng, lời này của ngài là có ý tứ phim mà tôi quay không phải chính quy sao?”

Tất Tranh nhẹ nhàng liếc cô một cái, nói: “Chẳng lẽ cô không biết cô rất lợi hại về khoản sáng tạo ra kỷ nguyên mới của phim thần tượng sao, fan hâm mộ cùng truyền thông đều nói cô chính là người sáng tạo là mẹ đẻ ra thể loại phim thần tượng thiên tai này sao?”

Cái gì!!!

Giang Niệm: “...???” Những người này đều là ma quỷ sao?!

Tất Tranh nhún mày, cười hỏi: “Thế nào, không thích?”

Giang Niệm nghiêm túc gật đầu: “Hừm, cách xưng hô như thế gọi một người đạo diễn thiên tài giống tôi có phải là không đủ ưu mỹ hàm súc không?”

Tất Tranh: “... Ngậm miệng lại, tôi đi ngủ.”

“Há, vậy ngài nhanh ngủ đi, mơ giấc mơ đẹp nha.”

“...”)

Giang Niệm về mặt đau khổ, sớm biết như vậy cô liền cho mình xào một cái danh hiệu đạo diễn mỹ nữ thiên tài!

Tất Tranh nhìn bộ dáng Giang Niệm, trong lòng vẫn là có chút đắc ý nhỏ, sau đó thời điểm khi đáp máy bay hấn liền đắc ý không nổi, nhìn xem nhìn xem, lúc này mới vừa xuống máy bay, em trai ruột của hấn liền vọt lên —— vây quanh cái vị Giang đại tỷ kia xoay quanh vài vòng, hỏi han ân cần nói “Đại tỷ, chị gây đi”, “Đại tỷ, chị phải chịu khổ rồi” vân vân, nhìn cũng chưa từng nhìn hấn một chút, giống như hấn không tồn tại, cái thằng nhóc em ruột này quả nhiên là nhạt được?

Không chỉ Tất Thạch Đầu, Trịnh Kỳ cùng Trần Hâm cũng giống vậy, bộ dáng kia rất giống là Giang Niệm là xuất ngoại chịu tội mà không phải qua đó đi làm việc, dù sao ở trong mắt bọn cậu Giang đại tỷ mới là to lớn nhất.

Hấn dù sao cũng là cái kim chủ đùi vàng, trước đó mấy người này thế nhưng là đã từng người ở trước mặt hấn hỏi han ân cần, ba ngày hai tin nhắn gửi đến thỉnh an vẫn an, thế sống chết muốn ôm chặt đùi của hấn, hiện tại bây giờ lại coi nhẹ hấn có phải là không tốt lắm?

... Quả nhiên là sử dụng hết liền thì ném sao?:)

Tất Tranh nhin không được mãi mãi đôi giày da nhỏ của mình.

..

Giang Niệm sau khi về nước những cái khác đều không có làm, phần lớn thời gian đều lấy ra làm hậu kỳ, cô không có tự mình nhìn xem đó là ai đều không yên lòng, liền ngay cả phối nhạc cũng là cô tự mình tìm, bận rộn như thế, lại là một hai tháng trôi qua, bởi vì bận quá, tự nhiên liên hệ cùng ốc đồng cô nương của cô cũng không thường xuyên như trước kia, dù sao Triệu Hằng cũng vội vàng, thời gian không chính xác là chuyện thường xảy ra.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Xưa nay Triệu Hằng đều không cảm thấy hấn là một người đàn ông có thể quyến luyến trong truyện tình yêu nam nữ, có thể là cùng Giang Niệm xa nhau quá lâu, hấn vẫn là không nhìn được sẽ rất nhớ cô, nhưng mà nghe nói bộ phim mới lập tức sẽ được phát sóng, vậy về sau hấn là sẽ có rất nhiều thời gian rảnh rỗi, hấn đã xem qua Video Giang Niệm gửi tới, giống như với bộ lần trước, chỉ là xem Video liền không nhìn được để cho người ta ha ha ha, tin

tưởng rằng đến lúc đó truyền ra hiệu quả hẳn là sẽ không sai.

Giang Niệm còn cùng hắn nói lần này quay rất vui vẻ, duy nhất không vui chính là «Kiều thê mang bầu chạy ở toàn cầu mua bất động sản» mặc dù so với «Tôi cùng năm triệu yêu hận tình thù» phù hợp với giá trị quan của chủ nghĩa xã hội, nhưng nó quá quái dị quá kỳ lạ nên vẫn giống như lần trước không được đồng ý, sau đó đổi thành «Kiều thê của tổng giám đốc mang bầu chạy».

“Em thật sự quá khó chịu, toàn cầu mua bất động sản thế nhưng chính là trái tim là cao trào của toàn bộ phim nha! Thế mà không cho phép? Các người đều là những phạm nhân, có phải là quá không theo kịp tư duy thiên tài cùng ý tưởng của em không?”

Triệu Hằng nhẹ nhàng thở ra, cái tên này so sánh với mua bất động sản tốt hơn nhiều! Hắn đương nhiên không thể vui vẻ quá rõ ràng, nhân tiện nói: “Niệm Niệm, em nên tin tưởng người xem của em, bọn họ nhất định có thể nhìn xuyên qua hiện tượng nhìn thấy bản chất.”

Giang Niệm rất không tin, bởi vì bộ phim thứ nhất kia, độc giả đều không có ai có thể từ bên trong hiện tượng thấy được cô mất đi năm triệu lúc đó có bao nhiêu thống khổ mà chỉ biết ha ha ha ha ha?

Cô bấu môi: “Chỗ anh lúc nào xong vậy?”

Triệu Hằng nói: “Còn một tháng nữa, đến lúc đó cũng không sai biệt lắm «Điện viên» sẽ được phát sóng anh lại muốn chạy đi tuyên truyền, nếu như em làm xong liền tới tìm anh, chúng ta đã lâu không gặp nhau rồi.”

Hắn rất nhớ cô.

Giang Niệm cũng nhớ ốc đồng cô nương của cô giống như vậy, nhưng mà không có cách nào nha, cuộc sống chính là phải có chút chia xa nhau, để vì giấc mơ của riêng mình mà cố gắng nha, có tình yêu, có giấc mơ cuộc sống mới đủ đủ phong phú.

Ngay lúc thời điểm «Kiều thê của tổng giám đốc mang bầu chạy» chuẩn bị ở trên kênh video phát sóng, Triệu Hằng đột nhiên nhận được một cái số xa lạ gửi đến mấy tấm hình.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Xem ra hẳn là chụp lên, trên tám ảnh chỉ có hai người Giang Niệm cùng Tất Tranh, khung cảnh chính là ở một ngôi biệt thự cạnh bể bơi, hai người sóng vai đứng ở đằng kia giống như đang nói cái gì, nhìn thì hẳn đây là đang ở nước ngoài. Còn có mấy tấm ảnh là hai người từ sân bay đi ra, trong tay còn đẩy rương hành lý.

Ngay tại thời khắc hắn đang nghi hoặc, lại nhận được một cái tin nhắn ngắn, “A Hằng, em nói xem em giữ gìn Giang Niệm như thế yêu cô ta bảo vệ cô ta, nhưng mà em được cái gì rồi? Em xác định cô ta đối với em cùng em đối với cô ta là nghiêm túc giống nhau sao? Chị nghĩ em nên nhìn thấy mấy tấm hình kia, đây là do chị ngoài ý muốn từ chỗ một người bạn nhìn thấy, chị cảm thấy cần phải cho em xem, chị không muốn em bị cô ta lừa gạt. Em nên thấy rõ ràng Giang Niệm là một người phụ nữ như thế nào, đến cùng cô ta có đáng giá để cho em yêu hay không.”

Nhìn thấy những lời này, người thứ nhất Triệu Hằng nghĩ đến chính là Kỷ Á Linh.

Mấy tháng nay hắn cũng không hề quan tâm quá nhiều đến Kỷ Á Linh, chỉ thỉnh thoảng nghe nói cô ta mang theo mấy nghệ sỹ mà cô ta mới ký kết đi xã giao khắp nơi, cũng không thấy cầm tới tay được cái kịch bản tốt gì, tự nhiên cũng không có tạo lên bọt nước gì, dần dần hẳn tự nhiên là đã quên, dù sao cũng là cái người râu ria, không nghĩ đến hiện tại cô ta thế mà lại gửi cho hắn mấy tấm ảnh chụp kiểu này.

Triệu Hằng suy tư một lát, trực tiếp gọi điện thoại qua, bên kia rất nhanh nhận điện thoại, hắn lường trước đúng là không sai, quả nhiên là cô ta.

Kỷ Á Linh liền biết, chỉ cần là đàn ông, sao có thể chịu được bạn gái của mình cùng người đàn ông khác quá mức thân mật?

Mấy ngày này sự nghiệp của cô ta đặc biệt không thuận lợi, một là Dương Triền không có nổi lên được, hai là cô ta ở thị trường chứng khoán đầu tư quá nhiều, cũng không biết là do cô ta nên xuất hiện hiệu ứng hồ điệp hay là do nhớ lầm, không chỉ có không có kiếm ngược lại còn thua thiệt không ít, nhất là nghe nói «Điện viên» lập tức sẽ được phát sóng, nghĩ đến tương lai Triệu Hằng sẽ cực kỳ nổi tiếng thậm chí so với «Tổng giám đốc đại nhân của tôi» của Giang Niệm còn nổi tiếng hơn, cô ta liền càng thêm không cam lòng, bất luận bây giờ cô ta có thể lại làm người đại diện của Triệu Hằng hay không, nhưng mà cô ta một chút cũng không muốn để cho Giang Niệm tốt hơn mình, huống hồ cô ta còn nghe nói Giang Niệm thế mà lấy được đầu tư từ Tất Tranh! Kể từ đó, trong lòng càng là không thoải mái, cho nên cô ta mới khiến cho Lưu Ký đi chụp lên Giang Niệm cùng Tất Tranh, không nghĩ đến thật đúng là chụp được vài thứ dùng được.

Cho nên khi Triệu Hằng gọi điện thoại đến, cô ta lập tức liền nghe, “A Hằng, em xem qua ảnh chụp rồi? Em cũng đừng nóng giận, chỉ cần em có thể kịp thời nhận ra rõ ràng bộ mặt thật của Giang Niệm, không cần lún quá sâu, như vậy cũng rất tốt nha.”

Triệu Hằng lạnh lùng câu môi dưới, âm thanh trầm thấp nghe không ra tâm tình gì, nói: “Ảnh chụp gốc bây giờ đang trong tay ai? Tôi muốn nói chuyện với người đấy.”

Kỷ Á Linh do dự nói: “Cái này chị khó mà nói được.”

Triệu Hằng nói: “Chị hỏi trước người bạn kia của chị một chút, có câu trả lời chắc chắn thì nói lại cho tôi. Tôi nghĩ đối phương đã đồng ý đem ảnh chụp cho tôi xem, hẳn là đồng ý cùng tôi nói một chút.”

“Vây cũng được, để chị thử hỏi một lần, nhưng chị không có chắc chắn đâu.”

Triệu Hằng không nói thêm gì nữa, trực tiếp cúp điện thoại.

Kỷ Á Linh bị Triệu Hằng lạnh lùng tức giận đến không thở được, ngược lại tưởng tượng bây giờ tâm trạng của Triệu Hằng không tốt mới là bình thường, nếu như hẳn biểu hiện ra là rất vui vẻ đó mới là có vấn đề?

Về phần nói với Lưu Ký về yêu cầu của Triệu Hằng, đương nhiên Kỷ Á Linh sẽ không làm như thế, cô ta chuẩn bị khi bộ phim mới của Giang Niệm được phát sóng, lại đem cái tin tức phát ra ngoài, đến lúc đó loạn trong gác ngoài, xem Giang Niệm làm sao bây giờ!

Triệu Hằng đương nhiên sẽ không bị mấy tấm hình lừa gạt, huống hồ chuyện Tất Tranh đi công tác cùng thuận tiện đi xem đoàn làm phim hẳn cũng biết, còn ngày mà Giang Niệm về nước hẳn cũng biết, lúc ấy mấy người Tất Lỗi, Trịnh Kỳ cùng Trần Hâm còn đi đón máy bay, còn đăng lên trang cá nhân, chúc mừng nhóm thần lực của bọn cậu lại một lần đại đoàn viên, huống chi còn có cả nhân viên đoàn làm phim, mấy tấm ảnh này đều cố ý chụp rất mập mờ là muốn cho hẳn nghi ngờ Giang Niệm?

Hẳn một mực nghi ngờ có người nhắm vào Giang Niệm, không nghĩ tới lại là Kỷ Á Linh cùng bạn bè của cô ta giờ trò quỷ.

Sau khi cúp điện thoại Triệu Hằng liền gọi điện thoại cho Giang Niệm, đem mọi việc vừa rồi nói với cô, nói Kỷ Á Linh chụp ảnh cô cùng Tất Tranh, có thể giữ đến bây giờ còn không có phát ra ngoài, có thể là đợi đến thời điểm bộ phim mới của cô phát sóng sẽ tung ảnh ra, đến lúc đó gây ảnh hưởng của dư luận mới có thể lớn hơn.

Giang Niệm cũng không ngoài ý muốn, dù sao đời trước Kỷ Á Linh cũng là nữ phụ có công lớn nhất hại nguyên nữ chính nha.

Triệu Hằng nói: “Anh đã để Kỷ Á Linh liên hệ với bạn bè của cô ta, còn không biết sẽ như thế nào.”

Giang Niệm: “Em là một đạo diễn nho nhỏ lại không có fan hâm mộ, Tất Tranh càng không phải là nghệ sỹ, coi như thật là có tin mới gì cũng chỉ là để cho người ta xem náo nhiệt một chút, huống chi những cái kia đều là giả, em càng hiểu kỳ cô ta đang có ý định quỷ quái gì? Cô ta vì cái gì không đem ảnh chụp gửi cho em hoặc là cho Tất Tranh, mặc dù gửi cho em cái gì cũng không chiếm được, nhưng cho Tất Tranh không chừng còn có thể đòi ít tiền đầu, gửi cho anh làm cái gì?”

Triệu Hằng đương nhiên rõ ràng, Kỷ Á Linh vẫn nghĩ muốn chia rẽ hẳn cùng Giang Niệm, không nghĩ đến bây giờ cô ta cũng không phải người đại diện của mình, ý nghĩ này lại còn không có thay đổi? Cái suy nghĩ này không khỏi cũng quá cổ chấp?

Về sau, hẳn cùng cùng Kỷ Á Linh lại liên hệ mấy lần, mỗi lần Kỷ Á Linh đều nói chuyện khác, còn cố ý nói đến tình cảm trước kia, Triệu Hằng liền biết những cái này chỉ sợ đều chỉ là cái cớ để cô ta tiếp cận hẳn, thứ hẳn muốn chỉ sợ cũng không có được, hẳn lần nữa kéo đến cô ta, làm cho Kỷ Á Linh tức điên.

Một cái tin tức giả mà thôi, chẳng lẽ bọn họ còn phải sợ?

_ Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Đợi đến lúc «Kiểu thể của tổng giám đốc mang bầu chạy» của Giang Niệm rốt cục được phát sóng, giống với suy nghĩ đã khiến mọi người đều chú ý, cộng thêm bộ trước đó « Tổng giám đốc đại nhân của tôi» nhiệt độ vẫn một mực kéo dài, vừa mới phát sóng liền lấy được thành tích rất không tệ. Bởi vì là bộ 2, mặc dù rất nhiều người đều rất chờ mong, nhưng mà người không coi trọng ngược lại càng nhiều, dù sao ví dụ về bộ 2 hủy hoại đi bộ thứ nhất cũng không phải số ít.

Song lần này chỉ sợ lại để cho một ít người thất vọng rồi, những người mang các loại ánh mắt hoài nghi đi vào xem lại một lần ha ha ha đi ra, dòn dập sợ hãi thán phục cái bộ thứ 2 này thể mà không thể cùng so sánh với bộ thứ nhất! Thậm chí ngay cả chi tiết gây cười cũng rất bất ngờ, quả nhiên là một bộ phim này có đủ tư cách là phim hài kịch!

Lập tức thì có người đi Weibo đăng tấu chương lên Giang Đạo.

Không ở trạng thái nhỏ nhen: “Giang Đạo không hổ là Giang Đạo, tôi nghĩ trong tương lai cô ấy sẽ ở trong giới phim hài kịch để lại một thành tựu huy hoàng.”

Wuli phu tử: “Chính xác, tôi đã bắt đầu chờ mong các bộ phim hài kịch của Giang Đạo trong tương lai, nếu như cô ấy có thể kiên trì đi trên một con đường, tuyệt đối cô ấy có thể vì thể loại phim này mà đạt được nền móng vững chắc!”

Ngân ngữ: “Đừng vậy nha, giống như bây giờ thiên tài về phim hài kịch thật sự là không nhiều lắm.”

Ngọc đường Tiểu Tiểu tỷ: “Ha ha ha ha các bạn lâu trên là thật lòng sao? Cái phim này chẳng lẽ không phải một bộ phim tình cảm Mary Sue sao ha ha ha?”

Tất Tranh cũng giống vậy, đã sớm trốn trong chăn xem, mặc dù hẳn cũng đã xem qua kịch bản, nhưng mà xem đầy đủ mới đã nghiền nha? Chờ hẳn xem hết phim, xoa xoa gương mặt từ trong chăn chui ra, sau đó lại một lần cảm khái đầu óc của Giang đại tỷ quả nhiên rất thiên tài, không hổ là người quay phim thể loại thiên tài này nha.

Sau đó đột nhiên lại bị một con quỷ đứng ở đầu giường dọa cho giật mình.

“Anh ruột, tại sao anh lại trốn trong chăn xem tivi?”

“...!!!”

...

Không chỉ có Tất Tranh, Trịnh gia bên kia đương nhiên cũng là người một nhà ngồi cùng nhau, sau đó cùng một chỗ cười ha ha, Trịnh Hạo xem trong video thấy từng món đồ đều nhìn rất quen mắt, lại nhìn bà nội hẳn một chút, đã cười đến mức không thấy răng cũng không thấy mắt đâu..

Ha ha.

Ngần phòng vụn phòng, cướp nhà khó phòng nha.

Hắn mỗi ngày đều cảm thấy sợ hãi đau nhức.

...

«Kiểu thể của tổng giám đốc mang bầu chạy» có một mô đầu khá tốt, sau khi Tập 1- phát sóng bình luận khen giống như nước thủy triều, Trần Khánh cùng Tổng Hàm Hàm tự nhiên lại cùng nhau nổi lên, địa vị tự nhiên thăng lên một mảng lớn, tiết mục cùng hợp đồng quảng cáo theo nhau mà đến. Tự nhiên Giang Niệm cũng chờ tiền hướng trong túi nhỏ của cô mà chạy vào.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Mà đúng lúc này, ảnh chụp của cô cùng Tất Tranh bị tung ra ngoài, giống như là cô có thành tựu như vậy đều là nhờ có kim chủ ba ba.

Kỳ thật Giang Niệm cũng còn trẻ, có tài còn có mạo; Tất Tranh mặc dù so với Giang Niệm lớn hơn một chút, thế nhưng là có tiếng kim chủ ba ba quốc dân, là người đàn ông hoàn hảo trong lòng nhiều cô gái, hai người này nếu quả thật ở cùng một chỗ, cũng không khiến cho người ta không thể tiếp nhận được.

Có trách thì trách là, sau khi cái tin tức này xuất hiện không bao lâu, lại một cái tin tức khác tuôn ra nói Giang Niệm thật ra là có bạn trai, bạn trai của cô là một minh tinh nhỏ không nổi tiếng!

Thế là đám dân mạng dôn dập bùng tình đại ngộ: Hóa ra Giang Niệm không chỉ có ôm đùi vàng của Tất ba ba, còn cần tiền của kim chủ ba ba đi nuôi tiểu tình nhân!

“...???”

Giang Niệm đều kinh hãi!

Bây giờ các bạn trên mạng đều hài hước như thế sao?

Sorry mọi người vì mình không thể trả lời hết bình luận của các bạn nha.!!!

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Đại minh tinh tiểu tình nhân (18)

Edit: An Minh Tue.

Tin tức "Giang Niệm ôm đùi vàng của Tất ba ba, còn cần tiền của kim chủ đi nuôi tiểu tình nhân" triệt để truyền ra!

Không chỉ có để cho Giang Niệm khiếp sợ, mấy người Trịnh Kỳ, Tất Lỗi cùng Trần Hàm cũng khiếp sợ, đặc biệt còn phải nhớ luôn cả cái người tài viết ra cái tin tức này, đã để bọn cậu biết hóa ra đại tỷ của bọn cậu so với bọn cậu nghĩ là còn lợi hại hơn!

Trịnh Hạo cũng nhìn thấy, hẳn nhũ mày cười hai tiếng, để trợ lý gửi cho Tất Tranh một cái thiệp màu xanh, trên thiệp ghi: Chúc mừng!

Cũng không phải chúc mừng nha, không chỉ có nón xanh mang ỏn, mà người Tiểu Tam kia cũng không kém.

Người nhà họ Trịnh nhìn thấy tin tức còn nói đây chính là ăn nói vớ vẩn, Niệm Niệm là một cô gái tốt như vậy làm sao lại nuôi tình nhân nhỏ? Khẳng định đây là nôi của Tất Tranh!

Triệu Hằng cũng khiếp sợ, hấn khiếp sợ mình giống như từ bạn trai chính quy biến thành tình nhân nhỏ? Vị trí này có phải là viết ngược rồi không?

_ Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Mà thời điểm khi hấn nhìn thấy tin tức, liền biết là Kỳ Á Linh động chân động tay, còn cố ý chọn thời gian mà bộ phim mới của Giang Niệm đang có nhiệt độ đề tung ra, xem xét chính là có âm mưu từ sớm, bọn họ giống như là muốn mượn việc này để bôi xấu Giang Niệm, cho nên ở thời gian tuyên bố ra tin tức đồng thời còn thuê một lượng lớn thủy quân, cố ý đem Giang Niệm lẫn lộn thành một cái người ái mộ hư vinh nịnh nọt lại dối trá giả hoạt, bọn họ lại không dám động quá nhiều vào Tất Tranh, cho nên ngược lại Tất Tranh còn thu hoạch một đồng ánh mắt đồng tình, dù sao nuôi một yêu tinh nhỏ còn phải giúp yêu tinh nhỏ đó nuôi thêm tình nhân nhỏ, nồn xanh càng thêm xanh, việc này rất đáng được để cho người ta đồng tình cùng cảm thấy đáng thương, đương nhiên cũng không thiếu được người đến chế giễu.

Triệu Hằng đã sớm ngờ tới có một ngày này, cũng không thấy ngoài ý muốn, lúc trước thời điểm Kỳ Á Linh cố ý tìm đến hấn nhưng lại không muốn hợp tác, hấn liền phiền phức Lão Ngụy đi điều tra.

Lão Ngụy ở giới giải trí nhiều năm, trong tay có chút quan hệ, đương nhiên cũng nhận biết không ít phóng viên, năng lực của ông so với Kỳ Á Linh là mạnh hơn rất nhiều, nếu không cũng sẽ không trở thành kim bài người đại diện ở Tinh tú, huống chi người cùng Kỳ Á Linh hợp tác, Lưu Ký cũng không phải hiền lành gì, chụp được thứ đáng giá có thể không để lọt chút tiếng gió ra sao?

Tăng thêm lần trước Lưu Ký cũng đã từng chụp lén Giang Niệm và Tất Tranh, cùng mấy người Trịnh Hạo, lần này cũng ngay lập tức đã tìm được trên đầu của Lưu Ký, nhưng mà chờ đến lúc Lão Ngụy tìm đến chỗ Lưu Ký, đối phương lại nói hấn cũng sớm đã đem ảnh chụp cùng video bán đi, còn bán cho ai, đối phương giao dịch là muốn giữ bí mật, hấn khó mà nói, nói ra về sau ai còn dám hợp tác với hấn?

Triệu Hằng lại nghĩ đến người có thể mua được tin tức, đồng thời còn nhắm vào Giang Niệm, chỉ sợ chỉ có thể là Kỳ Á Linh. Mặc dù cô ta cũng không thừa nhận.

Chỉ sợ lần trước Kỳ Á Linh tìm hấn cũng không có ý tốt, là cố ý để hấn cùng Giang Niệm nảy sinh ra mâu thuẫn, càng không có ý nghĩ muốn đem ảnh chụp giao ra, chỉ là một cái mồi nhử mà thôi.

Theo lý thuyết Kỳ Á Linh cùng Giang Niệm cũng chỉ gặp qua mấy lần, tiếp xúc với nhau cũng không nhiều, cô ta vì cái gì liền nhất định phải xuống tay với Giang Niệm?

_ Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Lão Ngụy suy đoán nói: " Kỳ Á Linh có phải là thích cháu, cho nên mới nhìn Giang Niệm không vừa mắt, vì yêu sinh hận, khắp nơi cùng Giang Niệm không hợp nhau? Nếu không cháu hỏi Giang Niệm một chút, có phải là cùng Kỳ Á Linh từng có khúc mắc gì mà cháu không biết không?"

Trừ cái lý do này ra thì thật sự là nghĩ không ra lý do khác, Kỳ Á Linh cùng Giang Niệm dù sao cũng là hai người làm trong hai lĩnh vực khác nhau, trước đó không có tiếp xúc, mà giữa các cô thì chỉ có mối quan hệ chính là Triệu Hằng.

Triệu Hằng không ngốc, hấn không nhìn ra Kỳ Á Linh đối với hấn có tình cảm gì, nhưng lòng ham chiếm hữu của Kỳ Á Linh đối với hấn quả thật là làm cho người ta sợ hãi, suy tư một lát, nói: "Kỳ Á Linh không thích cháu, nhưng chú Ngụy chú nói cũng không sai, Kỳ Á Linh nhắm vào Giang Niệm, rất có thể thật sự là bởi vì cháu. Chú xem cô ta thả ra tin tức cố ý không nói tên của cháu, khẳng định là đang chờ cháu chủ động liên lạc với cô ta."

Lão Ngụy nói: "Hoàn toàn chính xác, trừ cái đó ra, chú cũng không nghĩ ra lý do khác."

Triệu Hằng nghĩ đến cái gì, đột nhiên nói: "Nếu như hiện tại cháu cùng Giang Niệm công bố quan hệ..."

Lão Ngụy bắt đầu dĩ lắc đầu: "Như vậy không ổn, cháu cũng biết, bây giờ bên ngoài là có nhiều người đang đoán bạn trai tình nhân kia mà Giang Niệm đang bao nuôi đến cùng là ai, Trần Khánh cũng bị lôi ra chạy một vòng, cậu ta dù sao cũng là dựa vào phim của Giang Niệm mà nổi, còn hai bộ liên tiếp đều đảm nhiệm nhân vật nam chính, cho nên người ta mới ngay lập tức nghĩ đến chính là cậu ta. Lúc này cháu lại dính vào, chính là đem vũng nước đục này càng quấy càng đục, đây không phải là biện pháp tốt. Lại nói tháng sau « Điệp viên » cũng phát sóng, phía nhà sản xuất bên kia sẽ không hi vọng cháu náo ra những loại tin tức này, còn có Tinh tú cũng sẽ không cho phép."

Triệu Hằng nhũ mày, những vấn đề này hấn đều nghĩ qua, đương nhiên những cái này đều không là vấn đề, quan trọng nhất là công khai tình cảm trong trường hợp này cũng sẽ không đưa đến hiệu quả tốt gì, ngược lại giống như là "Không đánh đã khai", dù sao lấy địa vị bây giờ của hấn, đúng là như trên mạng lưu truyền chính là cái "Một mình tình nhỏ không thể nào nổi tiếng".

Triệu Hằng chỉ có thể tạm thời đem những ý nghĩ này đề xuống, gọi điện thoại cho Giang Niệm, hỏi cô cùng Kỳ Á Linh có phải đã từng xảy ra chuyện gì đó không tốt? Triệu Hằng hỏi như thế, Giang Niệm liền đoán được người tuôn ra tin tức trên mạng quả nhiên lại là Kỳ Á Linh, mà không phải là bạn bè gì ở trong miệng của cô ta.

Cô nghĩ nghĩ, nói: " Trước đó chị Kỳ nói em làm trẻ nãi sự nghiệp của anh, để cho em rời khỏi anh, nhưng em không có đồng ý, việc này có tính không?"

Ánh mắt Triệu Hằng lạnh lẽo, khuôn mặt tuần lẳng nhìn lạnh lùng, đối với Kỳ Á Linh càng là không thích: "Niệm Niệm, thật có lỗi, là anh liên lụy em, để

cho em phải chịu khổ rồi."

Giang Niệm cười một tiếng: "Cái này tính là liên lụy gì chứ, nhiều nhất chỉ có thể coi là một chướng ngại vật trên con đường tình cảm của anh với em thôi, một hòn đá nhỏ mà thôi, dẫm lên là xong, em còn không thèm nhìn."

Lời nói này của Giang Niệm thật là có một loại khí phách của đại tỷ, chút chuyện nhỏ này căn bản không khiến cô đặt ở trong mắt, coi như bên ngoài có bấp bênh, cũng không thể mấy may dao động đến cô.

Bộ dáng Triệu Hằng phục tùng cười yếu ớt, hẳn vẫn luôn biết bên trong con người của Giang Niệm là một người vô cùng kiên cường, nhìn như bướng bỉnh nhưng cũng không phải, tính cách liên phá lệ lạc quan, bất kỳ việc gì không may ở trước mặt cô cũng đều không là gì cả.

Mặc dù Giang Niệm không quan tâm, Triệu Hằng lại để ý, hẳn đối với Kỷ Á Linh hoàn toàn không có cảm tình gì, tình cảm đồng nghiệp đã sớm ở bên trong ba lần bốn lượt âm mưu quỷ kế của cô ta biến mất hầu như không còn, hẳn thậm chí muốn cho cô ta một bài học, không ai có thể làm chuyện xấu mà có thể toàn thân đi ra. Nhưng mà Lão Ngụy nói đúng, loại tin tức này ở trong giới giải trí cũng là nhiều vô kể, nhiều nhất chính là kiện lên tòa án, thu hoạch được một chút bồi thường, nếu muốn để cho Kỷ Á Linh nhận được một bài học khắc sâu khó quên, làm như vậy là không đủ.

Giang Niệm nói: "Anh đừng lo lắng, chuyện đằng sau nên làm như thế nào em đã sớm kế hoạch tốt, chứng cứ em cũng đã sớm làm xong, một cái tai tiếng mà thôi, không làm khó được em."

Triệu Hằng ừm một tiếng, nói: "Anh cùng đoàn làm phim xin nghỉ, về với em."

Giang Niệm: "Anh trở về làm gì, anh làm việc cho tốt, kiếm thật nhiều tiền chính là an ủi tốt nhất đối với em đó."

Hắn bắt đầu đi vừa buồn cười: "Niệm Niệm, anh đã cùng đạo diễn nói chuyện tốt, ngày hôm nay tập trung quay phần diễn của anh, mà anh đã định mười một giờ đêm hôm nay lên máy bay. Anh muốn ở bên cạnh em."

Con người Giang Niệm đảo một vòng: "Không hổ là tình nhân nhỏ của em nha, thật tri kỷ."

Triệu Hằng: "...")

Giang Niệm là thật sự không có đem chút chuyện nhỏ này để trong lòng, coi như bên ngoài có huyên náo nhốn nháo, còn có thủy quân mà Kỷ Á Linh mua để cố ý dẫn dụ dư luận nói mắng cô, nói cô lăng nhăng không biết kiểm điểm vân vân, cô cũng coi là xem một bộ phim hài kịch, cái tai tiếng nhỏ này thì tính được chuyện gì.

Huống chi cô biết Kỷ Á Linh muốn động tay động chân, làm sao lại không có chuẩn bị gì?

_ Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

...

Bây giờ đám dân mạng có thể náo nhiệt, đến trước Weibo Giang Niệm chắt vắn một phen, nói cô vì thượng vị không từ thủ đoạn quy tắc ngầm; sau đó lại đi đến Weibo của Tất Tranh, an ủi hẳn, đội nón xanh không đáng sợ, lấy xuống ném đi liền tốt mà; sau đó lại đến chỗ Trần Khánh ngó ngó nói cậu cần thận, liền ngay cả chỗ của Tống Hàm Hàm cũng rất là náo nhiệt.

Trần Khánh còn một mặt mờ mịt đăng cái Weibo, nói cậu tin tưởng đại tỷ cùng Tất tổng, tin tức kia là giả dối không có thật, đại tỷ cũng không có tình nhân nhỏ gì, mà cậu càng không có khả năng là cái tình nhân nhỏ kia, cậu chỉ là một đàn em trung thực của đại tỷ nha! Tống Hàm Hàm còn đăng, ủng hộ Giang Niệm cùng Trần Khánh, đương nhiên còn có kim chủ ba ba.

Chỉ là lực lượng có hạn, rất nhanh thủy quân lại vọt lên, không khác gì bắn đạn.

Chẳng qua hiện nay Trần Khánh cùng Tống Hàm Hàm cũng coi như là cái tài khoản nổi tiếng V, từ mấy chục vạn fan hâm mộ đã tăng tới mấy triệu cũng nhanh phá hơn nghìn vạn người, nhiệt độ phim vẫn còn, hiện tại chính là fan hâm mộ trung thành, đương nhiên vô cùng tin tưởng thần tượng nhà mình, đồng thời còn muốn giữ gìn danh dự của thần tượng nhà mình, Weibo Trần Khánh vừa đăng, lập tức khiến fan hâm mộ ngao ngao kêu tin tưởng cậu, sau đó cùng các thủy quân triển khai đại chiến kịch liệt, quyết tâm bảo vệ thần tượng của mình.

Giang Niệm vẫn là rất cảm động, hóa ra có rất nhiều người thấy được sự hoàn mỹ cùng ưu tú của cô như vậy.

Kỷ Á Linh nghĩ việc này là có thể đem cho cô hình ảnh xấu, vậy cô ta không khỏi cũng quá ngây thơ, khi nhìn thấy mấy tấm ảnh kia cô liền rửa ra hai bộ ảnh chụp, một bộ là chụp Tất Tranh ở nước Mỹ đến kiểm tra đoàn làm phim, còn có một bộ thì là ngày cô về nước. Kỷ Á Linh cố ý không chụp những người khác, tạo thành một loại hình ảnh mập mờ, lại thả ra tin tức nói cô nuôi tiểu tình nhân, lại dùng dư luận của cư dân mạng nói xấu cô.

Kế hoạch này nhìn hoàn mỹ không có khuyết điểm, nhưng mà còn có một cái thiếu hụt, đó chính là Tất Tranh nha.

Chỉ cần Tất Tranh không phối hợp, cái tai tiếng này dù náo nhiệt nó cũng chính là cái xác rỗng bị dư luận đắp lên, giả chính là giả, không thành thật được.

Huống hồ cô đã sớm biết Kỷ Á Linh sẽ có động tác, liền đã cùng Tất Tranh thông báo một cái, cô cũng không nói quá nhiều, cũng chỉ nói khả năng lúc bọn họ cùng một chỗ về nước bị chụp được ảnh, nếu là về sau có cái tin tức gì, để hẳn đừng ngoài ý muốn, tất cả đều ở trong lòng bàn tay của cô.

Có đôi khi Tất Tranh chỉ là ra cửa, sẽ có phụ nữ chạy đến khiến người khác chụp được rồi nói một phen, nói thành bạn gái tai tiếng, loại chuyện này nhìn mãi cũng quen mắt, nhiều quá nên hẳn cũng liền lười nhắc truy cứu, nhiều nhất chính là ở tình huống lớn chuyện một chút thì đưa ra mấy cái văn kiện của luật sư Trương, cho nên hẳn thật sự không có coi là thật.

Cho nên lúc sáng sớm Tất Tranh đã bị âm thanh tin nhắn thông báo tích tích tích làm tỉnh, phát hiện hẳn không chỉ có thêm bạn gái còn có cả Tiểu Tam, không có thật bất ngờ, mà có cũng thật bất ngờ, hẳn còn tưởng rằng chỉ là cái tai tiếng đơn giản nho nhỏ, làm sao biết vừa tỉnh dậy hẳn còn có thể có thêm một chiếc nón màu xanh chứ???

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Weibo của hẳn mon mon một mảng màu xanh, tất cả đều là đến để đồng tình với hẳn, lại còn có mấy tên hỏi hẳn có ngại hay không mang thêm mấy cái nón nữa? Mẹ nó ai muốn đội nón xanh? Hẳn đương nhiên không muốn, không đúng, căn bản chính là không có đội qua! Kém chút nữa thì bị mấy bạn trên mạng điều ngoa này lừa dối.

Hắn lập tức liền gọi điện thoại cho Giang Niệm: "Đây chính là cái mà cô nói tất cả đều nắm trong lòng bàn tay?"

Giang Niệm nhìn trần nhà ngấm trời xanh: "Tất tổng, mặc dù để ngài đội nón xanh làm tổn thương đến ngài, nhưng tôi cũng không nghĩ đến tôi lợi hại như vậy, trái ôm phải ấp lại còn biến thành hồ ly tinh nha."

Giấy da nhỏ của Tất Tranh cũng sắp bị mài hết: "Ha ha."

... Vì cái gì? Một kim chủ như hẳn lại bị Giang đại tỷ đề ý lại còn bị ôm đùi cơ chứ???

Giang Niệm cười cười, không nói đùa nữa, chân thành nói: "Tất tổng, cái tai tiếng này xem xét ra thì không có chút căn cứ nào, chỉ cần ngài đăng bài phủ nhận với giải thích liền xong, tôi đã chuẩn bị chứng cứ để làm sáng tỏ cái tai tiếng này, chờ ngài đăng xong thì tôi liền đăng lên."

Tất tổng hừ một tiếng, nói: "Cô còn thật thông minh."

Tất Tranh cũng biết, thời điểm bây giờ đối với Giang Niệm rất bất lợi, nếu như lúc này Giang Niệm mình vội vã làm sáng tỏ tai tiếng, chỉ sợ cũng sẽ bị người cố tình nói thành là càng che càng lộ, là không đánh đã khai. Nhưng là đợi khi hẳn đăng Weibo làm sáng tỏ lên, sau đó cô lại đưa ra chứng cứ làm sáng tỏ tai tiếng, vậy chính là có lý.

Dù sao hẳn chính là người phải đội nón xanh, hẳn đã phủ nhận, vậy coi như Giang Niệm thật sự có cái tình nhân nhỏ thì thế nào? Nam nữ độc thân nói chuyện yêu đương thì thế nào?

Nhưng mà, không lâu sau đó, hẳn liền nhận được mấy cái tin nhắn ngắn nói hẳn làm sao lại lên làm phu nhân của đại tỷ bọn cậu rồi? Còn nói khẳng định là bình thường tin tức linh tinh của hẳn có quá nhiều, cho nên khiến cho đại tỷ đi cùng hẳn lần nào thì đều bị gặp nạn lần ấy, bảo hẳn nhanh đi làm sáng tỏ còn phải cho Giang Niệm một lời giải thích, đại tỷ của bọn cậu chính là bị bắt nạt! Tốt nhất nếu có thể cho thêm một chút đền bù về tinh thần thì càng tốt.

Tất Tranh ha ha ha, bọn ranh con nhãi ranh này, thích ăn đòn!

Đám thần lực cũng là cực kì náo nhiệt, thần lực Kỳ Kỳ ca nói: "Chính là do Tất tổng quá nổi về tai tiếng, cho nên mỗi lần đại tỷ của chúng ta đi cùng đều sẽ bị chụp lén các loại sau đó truyền ra tai tiếng."

Thần lực tảng đá lớn: "Thật ra tớ cảm thấy có chút kỳ quái, mặc dù anh ruột tớ rất nổi về tai tiếng, mấy cái tin tức như vậy cũng không ít, nhưng tớ xem mấy tấm ảnh kia giống như là cố ý chụp lén chỉ có hai người họ, rõ ràng thời điểm ra sân bay mọi người đều ở đó, làm sao khi lên ảnh cũng chỉ còn lại có Đại tỷ cùng anh ruột của tớ? Thật giống như cố ý làm như vậy!"

Thần lực Tiểu Kim tử: "Không chỉ có như thế, còn cố ý dẫn dắt ngôn luận, truyền ra tai tiếng của Đại tỷ cùng Tất tổng, sau đó còn nói Đại tỷ còn nuôi thêm tình nhân nhỏ, đây chính là đang cố ý hãm hại Đại tỷ, là cái có kế hoạch có âm mưu gây án."

Thần kỳ Kỳ Kỳ ca nghi ngờ: "Người nào sẽ làm như vậy? Kỳ Á Linh? Tớ liền biết cô ta nhìn Đại tỷ của chúng ta không vừa mắt."

Thần lực tảng đá lớn: "Cái này không rõ lắm, nhưng khẳng định là kẻ thù của đại tỷ, điều tra một chút liền biết rồi."

Là nên điều tra thêm, thân là đàn em, lúc này không học hỏi không phát huy được tác dụng thì đợi đến lúc nào?

Đám thần lực thương lượng đến mức khí thế hùng hục, Tất Tranh cũng đăng cái Weibo, viết đến: "Tôi cùng Giang đại tỷ rất trong sạch, không nên tùy tiện cho tôi đội nón xanh, nếu ai còn dám tung tin đồn nhảm liền ra toà án gặp nhau."

Lại nói hẳn ưu tú như vậy, nếu phụ nữ nào đã ở cùng một chỗ với hẳn làm sao còn sẽ có hơi sức đi nuôi tình nhân nhỏ? Đây cũng quá xem thường hẳn!

"Tất tổng vợ hẳn" vui vẻ sắp khóc, liền biết chồng cô sẽ không phụ cô! Mấy tấm hình kia đích thực đúng là hai người đứng chung một chỗ, nhưng mà một chút cử chỉ thân mật đều không có, chỉ là bởi vì là hai người đi cùng một chỗ, liền bị các loại phỏng đoán. Khi xem xét tin tức này, cũng có nhiều người thắc mắc nhưng rất nhanh bị những bình luận của người khác đè xuống, người thông minh đều biết trong này có điều mờ ám.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Bây giờ Tất Tranh đã lên tiếng, nhóm những bà vợ của hắn đều tự nhiên ngao ngao kêu tin hẳn tin hẳn, Tất Tranh và Giang Niệm không có gì, vậy tin tức Giang Niệm trái ôm phải ấp tự nhiên cũng không được thành lập.

Lúc này Giang Niệm cũng đem ảnh chụp cô có đăng lên, cũng là hoàn cảnh ở trong tấm hình gây lên tai tiếng kia, chỉ là Giang Niệm đăng lên chính là bên trong ảnh có càng nhiều người, không chỉ có nhân viên công tác, liền ngay cả nhóm chú nhỏ cũng ở trong đó!

Nửa buổi sáng ồn ào về bê bối này rốt cục cũng kết thúc, lại một phen hấn nước bản, là có người cố ý hăm hại! Giang Niệm trực tiếp đem việc này giao cho luật sư xử lý.

Cái tai tiếng này mặc dù là giải thích rõ, có một điểm Giang Niệm không có phủ nhận, bởi vì cô đúng là có một tình nhân nhỏ nha, còn rất tri kỷ.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

...

Kỷ Á Linh nhìn thấy hướng đi của dự luận cùng kế hoạch của cô ta hoàn toàn khác nhau, cô ta tức giận hừ một tiếng, trợ lý bên người nói: "Chị Kỷ, còn tiếp tục mua thêm thủy quân sao?"

"Trước không cần."

Chứng cứ cũng đã lấy ra, lại mua thêm thủy quân có làm được cái gì? Mặc dù mục đích của cô ta không có đạt thành, nhưng cũng hoàn thành một nửa, cô ta không tin Triệu Hằng vẫn có thể đối với Giang Niệm tín nhiệm như trước, lại càng không tin người từ trước đến nay không thích tai tiếng, Tất Tranh sẽ đối với Giang Niệm giống trước kia, người mấy lần khiến hắn bị phiền phức! Mặt ngoài cô ta là thua, nhưng thực tế chưa hẳn.

Lòng người sợ nhất chính là hoài nghi. Cô ta ở trong vòng này lâu như vậy, khắc sâu cũng hiểu được đạo lý này.

Ngay tại thời điểm cô ta đang âm thầm mưu tính, đột nhiên trợ lý đến nói bọn họ nhận được hai tờ văn kiện của luật sư, một cái là ở Tất thị, một cái khác là luật sư của Giang Niệm gửi tới.

Kỷ Á Linh hoảng hốt một chút, Giang Niệm cô ta thật sự không sợ, nhưng cô ta lại sợ Tất Tranh!

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Trong vòng này hầu như đầu tư lớn đều từ Tất Thị xuất ra, mà Tất Tranh ở trong Tất thị có tiếng nói cực lớn, nếu như Tất Tranh không muốn ai xuất hiện ở trong phim mà hắn đầu tư, đây còn không phải là chuyện một câu nói sao? May mắn cô ta thông minh không có bại lộ thân phận, Tất Tranh còn không biết việc hôm nay là do cô ta làm ra, không nói mấy cái văn kiện kia của luật sư gửi đến cũng không ít, tin tưởng không đến mấy ngày liền sẽ đem chuyện này quên đi.

Lại nói hiện tại cô ta không chỉ vẹn vẹn là một cái người đại diện nho nhỏ, cô ta còn nhờ thị trường chứng khoán mà quen biết với mấy cái phu nhân nhà giàu có, mấy phu nhân đó dựa vào cô ta cũng kiếm được một chút, nên đã công nhận năng lực của cô ta, nhiều khi đi gặp mặt cũng sẽ mang cô ta theo, mặc dù Tất Tranh làm cho cô ta có chút kiêng kị, nhưng cô ta cũng không có phạm cái sai lầm gì to tát, coi như Tất Tranh có ngứa mắt với cô ta cũng không có cách, còn về phần Giang Niệm càng không cần để ý, nhiều nhất chính là trả ít tiền, vừa lúc cô ta cũng có rất nhiều tiền.

Sau khi suy nghĩ như vậy, cuối cùng là hóa giải hết bối rối trong lòng cô ta, rất nhanh Kỷ Á Linh lại trầm tĩnh lại, sẽ có ngày cô ta cầm được điểm yếu của Giang Niệm, khiến cho Giang Niệm mất mặt!

Bản thân tự an ủi một phen, cuối cùng Kỷ Á Linh không có lo lắng nữa, lập tức hẹn mấy phu nhân nhà giàu kia đi chơi mát chược, đem mọi việc đều giao cho trợ lý đi xử lý.

Khoảng thời gian này Dương Triền ở đoàn làm phim quay phim, cô ta cũng có nhiều việc, không có khả năng một mực đi theo một cái nghệ sỹ nhỏ, chỉ cần trợ lý đi theo là được, không làm ra cái sai lầm lớn gì là ổn, liền đợi đến thời điểm Dương Triền nổi lên, đến lúc đó cô ta lại tự mình dẫn cậu cũng không muộn.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

...

Thời điểm Triệu Hằng trở về là rạng sáng, Giang Niệm đang ngủ say, người đàn ông kia rón rén buông túi xuống, đi trước phòng tắm tắm qua, lúc đi ra, hắn phát hiện Giang Niệm đã tỉnh.

Cô làm ỏ ở trong chăn, nháy con mắt mơ mơ màng màng nhìn hắn, người đàn ông vừa tắm rửa xong, trên người bọc một cái khăn tắm, cả người đều tràn đầy một loại lực lượng dã tính, rắn chắc lại gợi cảm.

Mấy tháng không gặp, giống như càng có hương vị.

Triệu Hằng xoa xoa mái tóc ngắn nửa ẩm ướt, nói: "Đánh thức em rồi?"

Giang Niệm lắc đầu: "Mệt mỏi, mau đến đây ngủ."

Triệu Hằng rất tự nhiên đến bên cạnh cô, cánh tay dài duỗi ra đem Giang Niệm kéo lại, hấn nhắm mắt, ngửi thấy mùi hương thơm ngát nhàn nhạt mà hấn quen thuộc, khoảng cách lần trước gặp nhau, mặc dù chỉ là ngắn ngủi ba tháng, lại giống như nửa thế kỷ đã trôi qua.

Một đêm ôm nhau đến sáng sớm, Giang Niệm cũng đã tỉnh, cô chọc chọc cái cằm của Triệu Hằng đã mọc lên mấy cái râu, hấn nhẹ nhàng nhú lông mày, lại không tỉnh, Giang Niệm cười nhẹ nhàng ghé vào lồng ngực hấn, nói: "Tình Nhân nhỏ, tối hôm qua anh bò lên trên giường của em từ lúc nào? Làm sao em lại không biết?"

Triệu Hằng cúi môi dưới, nắm chặt vòng eo nhỏ bé yếu ớt của cô: "Ai là tình nhân nhỏ?"

Giang Niệm nói: "Đương nhiên là anh rồi, chẳng lẽ anh không xem tin tức sao, hiện tại thật là nhiều người đều đoán xem tình nhân nhỏ của em là ai!"

Thời điểm giải thích tai tiếng cô chỉ giải thích cùng với Tất Tranh là trong sạch, nhưng là liên quan đến việc tình nhân một chữ cũng không có phủ nhận, dân mạng lấy lại tinh thần cũng đã sáng tỏ, cũng không một mực lại đi đoán cái người "Tình nhân nhỏ không nổi tiếng" kia đến cùng là ai.

Triệu Hằng hừ một tiếng: "Tin tức trên mạng không thể tin."

Giang Niệm: "Vậy anh nói, anh đến cùng phải hay không?"

Triệu Hằng rốt cục mở to mắt liếc nhìn cô một cái, xoay người đưa cô ép dưới thân thể, có chút xấu lại uy hiếp nói: "Có muốn thử một chút hay không, xem ai mới là tình nhân nhỏ?"

Vấn đề này hấn cảm thấy rất cần phải cùng Giang Niệm nói rõ ràng, ai cũng có thể là tình nhân nhỏ, nhưng hấn không thể.

Hồ, thể mà cùng cô so sức mạnh? Thân là bang chủ của đám thần lực, thật đúng là không thể thua!

Sau đó Giang Niệm liền thắng cho đến trưa, Triệu Hằng bị áp chế đến không thể động dậy, rốt cục hấn lại sinh ra một chút ảo giác giống như hấn mới là tình nhân nhỏ???

Giang Niệm còn cố ý hỏi hấn: "Ai là tình nhân nhỏ?"

Triệu Hằng... Có thể là hấn???

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Đại minh tinh tiểu tình nhân (19)

Edit: An Minh Tuệ.

Giang Niệm phát hiện quả nhiên Kỳ Á Linh chính là phúc tinh của cô nha, càng chính là sự giúp đỡ quan trọng đối với sự đột phá hào quang nữ chính của cô, bởi vì trải qua mấy chuyện như thế, hào quang nữ chính của cô bị kẹt lại ở sáu mươi điểm giống như có dấu hiệu buông lỏng, phải không ngừng cố gắng, tin tưởng rất nhanh liền có thể đột phá!

Cũng phải cảm ơn Kỳ Á Linh, đã giúp cho cô mở ra một cánh cửa của thế giới mới, hóa ra cái người làm tình nhân nhỏ cũng không nhất định chỉ có cô nha, hiện tại Triệu Hằng đúng là phi thường phù hợp với thiết lập, để cô làm đại minh tinh cũng rất ổn nha.

Triệu Hằng liền có một chút cảm giác khó chịu, hấn không hề nghĩ đến việc mình sẽ bị bạn gái ép tới không thể động dậy, sau đó lại bị lặp đi lặp lại, mỗi lần hấn phản khởi phản kháng thì đều bị bạn gái chỉ bằng một đầu ngón tay dễ dàng đè lại, để hấn sinh ra một loại ảo giác mình đang hầu hạ nữ vương đại nhân.

... Giống như sức lực cùng khí thế đã không còn nữa??? _(3” ∠)_

Hấn nhin không được run lập cập.

Giang Niệm tắm rửa xong, phát hiện Triệu Hằng còn rúc trong chăn, ốc đồng cô nương biến thành tình nhân nhỏ, nhìn càng mê người.

Cô nhào tới ở trên mặt hấn nghịch một cái: “Bảo bối, nếu thấy mệt mỏi, anh có thể lại ngủ thêm một chút.”

Triệu Hằng: “.....”)

Không, hần một chút cũng không phiền hà.

Đương nhiên nếu được ở phía trên thì sẽ thoải mái hơn.

Hần không dám nằm nhiều, để chứng minh mình không mệt lập tức liền từ trên giường bò lên, mặc dù eo giống như có chút... Thật ra quan trọng nhất vẫn là không tiếp nhận được cái tương phản to lớn này, bạn gái dữ dội như vậy, thật sự rất kích thích.

Hần đứng lên đi bước nhỏ đến phòng tắm tắm rửa một cái, lúc đi ra Giang Niệm đã gọi thức ăn ở ngoài về, hai người ăn cơm trưa, Giang Niệm nói: “Tối nay đoàn làm phim có buổi liên hoan, đến lúc đó chúng ta cùng nhau đi.”

Mặc dù Triệu Hằng cũng đã từng đến đoàn làm phim của Giang Niệm, cũng đã cùng nhau ăn một nồi cơm to, nhưng mà liên hoan còn thật chưa có.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Đợi đến buổi tối, hần phát hiện hần vẫn là nghĩ sai, hần vốn cho là đoàn làm phim của Giang Niệm lần này liên hoan chỉ có nhân viên của đoàn đơn giản ăn một bữa cơm mà thôi, không nghĩ đến lúc đến nơi lại phát hiện không chỉ có nhân viên của cả đoàn làm phim đến, mấy người Tất Lỗi, Trịnh Kỳ cùng Trần Hâm cũng ở đây, không chỉ có bọn cậu, Trịnh Hạo thế mà cũng đến, bên tay hần còn vịn bà nội Trịnh đang cười ha hả, bà nội Trịnh vì bữa cơm liên hoan ngày hôm nay còn đặc biệt chuẩn bị một chút, không chỉ có đôi một bộ răng giả mới, còn đặc biệt làm tóc tạo kiểu, vui vẻ đi cùng với mẹ Trịnh bước chân nhẹ nhàng như gió.

“Ôi Niệm Niệm đâu, mau nhìn xem Niệm Niệm ở chỗ nào, Niệm Niệm phải chịu nhiều khổ như vậy, bà muốn đi an ủi Niệm Niệm!”

Trịnh Hạo bung một cái mặt tóa ra khí thế của phái cảm dục cao lạnh, trong lòng lại âm thầm liếc mắt, muốn nói rằng khả năng Niệm Niệm của bà một chút cũng không phải chịu khổ, cô làm sao lại để cho mình chịu khổ cơ chứ?

Ông nội Trịnh chống quai trượng ở phía sau đuổi theo, trong miệng hô hào bà xã bà đi chậm một chút, tốt xấu gì cũng chờ chờ ông nha, bà nội Trịnh trái ngó ngó lại ngó nhìn bên phải một chút, nghe vậy phát phát tay đầu đều không quay lại, tâm trạng đều đã chạy đi nơi khác rồi! Mẹ Trịnh vịn Lão gia từ nói cha đừng vội chậm một chút đi, mẹ cũng không chạy đi đâu được! Ông nội Trịnh đầu trục mà con mắt sáng trong vắt trong vắt, nhìn nhìn đỉnh đầu bà xã tuyệt tình của ông đã chạy đi xa.

Giang Niệm đã nhìn thấy bà nội Trịnh trước, hai người giống như bị chia cắt lâu ngày mới gặp lại, vừa gặp nhau liền cho nhau một cái ôm thật lớn, dừng nói lực tay của bà nội Trịnh vẫn còn rất khỏe, vỗ vào phía sau lưng cô kêu leng keng, thật sự là càng già càng dẻo dai nha, đúng lúc này ông nội Trịnh cũng đuổi đến nơi, Giang Niệm gọi một tiếng bà nội Trịnh lại gọi một tiếng ông nội Trịnh, sau đó là đi Trịnh cùng anh hai Trịnh.

Sau đó, cô kéo Triệu Hằng qua, cười nhẹ nhàng nói: “Bà nội Trịnh, ông nội Trịnh, di Trịnh, Trịnh tổng, giới thiệu cho mọi người một chút, đây là bạn trai của cháu, Triệu Hằng, cũng chính là cái vị ‘tình nhân nhỏ’ trong truyền thuyết kia.”

Triệu Hằng bắt đầu nhìn bạn gái mình, nghiêng nghiêng răng, xem ra bây giờ hần rất cần phải cải thiện cơ thể, nâng cữ tạ.

Triệu Hằng cao lớn, dáng dấp còn đẹp trai, giữa lông mày là sự lắng đọng nội liễm ôn hòa qua nhiều năm, chính là thể loại được phụ huynh yêu thích, hần tính cách tốt, trong sáng ôn nhu, lễ phép cười cười ôn hòa chào từng người, bà nội Trịnh, ông nội Trịnh, di Trịnh, đương nhiên còn có Trịnh tổng.

Người nhà họ Trịnh đều biết Giang Niệm có bạn trai, hai người yêu nhau từ thời đại học cho đến bây giờ, Trịnh Kỳ cũng đã từng nói qua về đại tỷ phu, ấn tượng của cậu đối với Triệu Hằng khi nói chuyện cũng không tệ lắm, đương nhiên ấn tượng của bọn họ đối với Triệu Hằng sẽ không khác lắm, giờ phút này được gặp mặt, càng cảm thấy thích hơn.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Bà nội Trịnh thích cháu trai ngoan còn thích người đẹp trai, lời kéo tay Triệu Hằng liền nói tốt tốt tốt, thật là một đứa trẻ đẹp trai, thật hợp với Niệm Niệm, nhưng mà tuyệt đối không nên vì lời đồn đại bên ngoài mà để ý nha. Ông nội Trịnh nhìn nhìn tay của bà nội Trịnh, sờ lên cái trán trụi lủi của ông, nói: “Bà xã à, bà xem hai đứa nó giống như vợ chồng trẻ, tình cảm rất tốt đó!”

Sau đó liền bị bà nội Trịnh trừng mắt liếc một cái, không dám nói nữa, ông hừ một tiếng, có chút ít tủi thân.

Mẹ Trịnh đối với việc lần này cũng không cảm thấy kinh ngạc, hai cha mẹ cũng đã ở với nhau mấy chục năm mà tình cảm cũng không giảm bớt, nên mẹ sẽ không hiểu được trái tim nhỏ của cha đang chua loét.

Triệu Hằng sớm biết Giang Niệm cùng người nhà họ Trịnh có quan hệ tốt, lúc đầu còn thấy lo lắng, dù sao Trịnh gia xem như là nhà giàu có tiếng ở Đê Đô, đều xếp hàng đầu trong cả nước, có thể Giang Niệm sẽ bị người khác nói thành người ái mộ hư vinh, giờ phút này hần gặp một ông nội bà nội đáng yêu như vậy, mẹ Trịnh cũng rất dễ nói chuyện, Trịnh Hạo nhìn thì lạnh như băng nhưng lại không ngạo mạn, lo lắng trong lòng cũng bỏ đi được hơn một nửa.

... Trịnh Kỳ Kỳ gọi hần là đại tỷ phu hần cũng có thể nhịn thêm một chút.

Bà nội Trịnh còn nói: “Những cái tin tức trên mạng kia thật là quá đáng, chụp được mấy tấm hình liền viết linh tinh, một chút đạo đức nghề nghiệp đều không có, nói xấu Tranh Tranh thì cũng thôi đi, thậm chí ngay cả Niệm Niệm cũng không buông tha!”

Vừa tới Tất Tranh: “.....”

Cái vị Giang đại tỷ này thật biết cách thu mua lòng người, quả nhiên là hạng nhất, hần liếc mắt nhìn Giang Niệm đang đứng ở một bên cười trộm, Giang Niệm nhìn thấy hần cũng không e dè, kéo bà nội Trịnh giống như là cầm thượng phương bảo kiếm, Tất Tranh nói: “Bà nội, bà nói như vậy thật sự làm lòng cháu đau đớn, chuyện này cháu cũng là người bị hại đó.”

Bà nội Trịnh quay đầu, lưng lay mái tóc mi tôm nhỏ quăn quăn của bà, cười ha hả lộ ra răng giả mới của mình, nhìn hiền lành cực kỳ: “Ai nha Tranh Tranh đến rồi nha, mau tới đây bà nội nhìn xem, lâu như vậy rồi mà không đến gặp bà, Tranh Tranh quả nhiên lại đẹp trai thêm rồi!”

Tất Tranh: “.....”)

Bà nội, bà cũng đừng giả vờ, bà hãy đối mặt với hiện thực đi, bà nội phải biết bà đã bị cháu bắt quả tang, bị lật xe rồi chứ!

Bà nội Trịnh cười đến thấy răng không thấy mắt.

Ở đây mọi người đều buồn cười, Giang Niệm cũng nhin cười không được phốc một tiếng, Tất Tranh lườm cô một chút, rất bất mãn, rõ ràng đều là tai tiếng, dựa vào cái gì chỉ có Giang đại tỷ có thể được tất cả mọi người đau lòng? Làm một kim chủ, chẳng lẽ không phải là càn rỡ cho tất cả mọi người đều coi trọng sao?

Giang Niệm khẽ cười, chỉ làm như không nhìn thấy.

Tất Tranh ha ha.

Lúc này, Tất Lỗi cùng Trịnh Kỳ, Trần Hâm cũng đã chọn xong phòng và món ăn, bọn họ ở đây cũng phải có đến năm mười người, lại có hai vị người già muốn quan tâm, tự nhiên về phương diện ăn uống cũng đã nghiên cứu rất nhiều, đã từng là mấy người chỉ biết bày trò lêu lổng, bây giờ đã học được cách trải nghiệm, hiểu người khác hơn, cũng biết quan tâm đến mọi người, học được cách một mình đảm đương một phía.

Đại khái bất luận là ai cũng không nghĩ đến, cha mẹ ông nội bà nội Trịnh Kỳ cũng không nghĩ đến, Trịnh Hạo không nghĩ đến, Tất Tranh cũng không nghĩ đến, lúc đầu cứ cho là bọn họ đi theo Giang Niệm quay phim chỉ là để chơi bời phá phách, không nghĩ đến thật sự là làm ra được một cái thành tích rất tốt, còn làm đến sinh động, ngay cả tính cách ham chơi cũng thay đổi.

Khiến cho mấy tên quỷ nhỏ khiến người khác đau đầu này ngoan ngoãn, thay đổi lớn như vậy làm sao mà không cảm khái đây?

Liên hoan lần này tự nhiên là chủ và khách đều vui vẻ, Giang Niệm cũng thật vui vẻ, rất là cảm ơn tất cả đồng nghiệp đã đi theo cô trong khi lúc đó chưa chắc đã có thể trả lương cho bọn họ, cùng nhau vượt qua mọi tình huống nguy hiểm; còn đặc biệt cảm ơn bà nội Trịnh, ông nội Trịnh, cũng không thiếu được mấy cái đàn em kim chủ, dù sao có được sự thành công cùng tài chính như bây giờ đều là do lúc trước cô lắc lư lừa gạt mà có, cũng chỉ có mấy người kim chủ đàn em ngốc lại nhiều tiền mới tin tưởng cô, rất làm cho cô mừng thầm, đương nhiên nếu như Trịnh Nhị ca có thể không cao lạnh như vậy, chịu đầu tư một chút cô nhất định sẽ rất cảm động; còn có kim chủ đuôi vàng của cô, dù sao cô cũng là muốn ôm kim chủ đuôi vàng này cả đời nha!

“Tất tổng, hi vọng lần sau chúng ta cũng có thể giống như lần này cùng nhau hợp tác vui vẻ, đến, tôi mời ngài một chén.”

... Không thể nào, vĩnh viễn cũng không có khả năng có lần sau, Tất Tranh khẽ cười: “Mọi việc đều sẽ biến đổi thất thường, chuyện tương lai, khó nói.”

Giang Niệm lập tức nghiêm túc lại nói nghiêm túc: “Tất tổng, ngài yên tâm, đời này bất cứ việc gì cũng có thể thay đổi, cũng sẽ không thay đổi được quyết tâm muốn cùng ngài hợp tác của tôi, bất kỳ người nào cũng sẽ không thể khiến cho tôi dao động, tôi là một người rất coi trọng tình nghĩa, sẽ không có chuyện nổi tiếng rồi liền vứt bỏ ông chủ cũ, loại chuyện thấy lợi quên nghĩa này tôi không làm được!”

“.....???”

Lời này nghe xong làm sao lại có cảm giác quái quái chứ? Cái vị Giang đại tỷ này quả nhiên nói chuyện cũng tra tấn hần, hần mãi mãi bàn chân, vẫn là nhin không được giật giật đuôi tóc của Giang Niệm, Giang Niệm nghiêng đầu ài một tiếng, Tất Tranh hừ nhẹ nói: “Chả lẽ về sau nổi tiếng cô lại giả vờ không biết tôi chắc?”

Giang Niệm đang hoảng nói: “Tất tổng thông minh, biết tôi là một người luôn nhớ đến tình cảm.”

Tất Tranh hừ một tiếng: “Cô lại nói lung tung rồi.”

Giang Niệm nói: “Tất tổng, tôi là thật lòng.”

... Đúng là rất chân tình đối với kim chủ đuôi vàng như hần.)

Giang Niệm còn nói: “Mà chỉ cần Tất tổng nói một tiếng, khẳng định tôi sẽ đem tài nguyên đưa đến tay ngài, hoàn toàn không cần tránh trong chốn nhin ả!”

“..... Khụ khụ khụ!”

Tất Thạch Đầu! Không có đem thẳng nhãi này đánh chết thật sự hần chính là một ông anh ruột rất nhân từ!

Hần khụ khụ ho khan vài tiếng, không thềm để ý cô, nện bước chân kim chủ của mình đi ra..

Giang Niệm nhìn nhìn bóng lưng kim quang lấp lánh của Tất kim chủ, nhìn không được cảm khái một chút kim chủ đuôi vàng không hổ là kim chủ đuôi vàng, liền ngay cả bóng lưng đều cao lớn như thế, sáng lấp lánh lại vĩ đại như vậy, khiến cho người ta phải ngược lên nhìn!

Triệu Hằng nhìn Giang Niệm, lại nhìn Tất Tranh đã đi xa một chút.

Ngoại trừ ảnh chụp cùng video, đây là lần thứ nhất hắn trông thấy Giang Niệm cùng Tất Tranh ở chung, đương nhiên cũng lần thứ nhất phát hiện hóa ra quan hệ của Tất Tranh cùng Giang Niệm so với hắn nghĩ còn tốt hơn rất nhiều. Lúc ban đầu hắn chỉ cho là Tất Tranh sẽ đầu tư cho Giang Niệm có hơn một nửa nguyên nhân là bởi vì Tất Lỗi, bây giờ xem xét, ngược lại không phải như vậy.

Cách thức ở chung giữa bọn họ tự nhiên rất quen thuộc, một chút cũng không xa lạ, hắn thậm chí có thể từ giữa lông mày của Tất Tranh nhìn thấy một vẻ ôn nhu bao dung, còn có chút bất đắc dĩ không có cách nào đối với Giang Niệm.

Triệu Hằng không khỏi nhớ đến việc lúc trước Tất Tranh đi xem đoàn làm phim, Lý Như ở trước mặt hắn xum xoe bị hắn lặng lẽ coi nhẹ, liền ngay cả cùng đạo diễn Lý Đường trò chuyện cũng không giống như nói chuyện quen thuộc thoải mái giống như nói chuyện với Giang Niệm, Tất Tranh quá cao lạnh, rất nhiều người muốn tới gần hắn, nhưng chân chính người có thể được hắn tiếp nhận cũng rất ít.

Quan hệ của Tất Tranh cùng Giang Niệm tốt hơn so với hắn tưởng tượng rất nhiều.

Coi như biết rõ Tất Tranh cùng Giang Niệm không có gì, trong lòng Triệu Hằng vẫn là có chút ghen ghét.

Đại khái là nhìn thấy một người ưu tú hơn người khác ở bên cạnh bạn gái bạn, còn giống như người đó có thể nhìn thấy được điểm tốt của Giang Niệm, thường thức cô, tán thành cô, cho cô ủng hộ. Giống như ở lúc Giang Niệm quay chụp phim mới, Tất Tranh có thể tin tưởng cô cho cô đầu tư; ở lúc Giang Niệm bị tai tiếng quần thân Triệu Hằng cái gì cũng không thể làm được, nhưng câu nói đầu tiên của Tất Tranh lại có thể giải vây cho cô; ở lúc Giang Niệm bị dư luận nói xấu, đối mặt với rất nhiều chất vấn, Tất Tranh vẫn tin tưởng cô. Mà Giang Niệm đối với Tất Tranh cũng là đánh giá khá cao. Ngay cả quan hệ của Trịnh Hạo cùng Giang Niệm cũng không kém.

Triệu Hằng nhớ lại việc hắn ở trên internet nhìn thấy những người nói Tất Tranh cùng Giang Niệm rất đẹp đôi, một người là đạo diễn thiên tài xinh đẹp, một người là người đàn ông độc thân hoàng kim, thấy thế nào cũng thấy xứng đôi, nếu như bọn họ thật sự ở cùng một chỗ đó cũng là do ông trời tác hợp cho! Mà người quan tâm đến vấn đề này cũng không ít, mặc dù bây giờ phủ nhận, nhưng tương lai luôn luôn có vô hạn khả năng.

Một bữa ăn xong đã đến mười một giờ, tinh thần của bà nội Trịnh cùng ông nội Trịnh cũng không đủ, sớm đã được mẹ Trịnh đưa trở về nhà, hai tên Tất Lỗi cùng Trịnh Kỳ uống nhiều một chút, không ngừng lôi kéo Giang Niệm muốn đi ca hát, Trần Hâm giúp đỡ cái này đỡ cái kia, không để ý một chút khiến cả hai tên đều ngã xuống trên mặt đất, sau đó bị anh trai nhà mình xách lấy cô áo đứng lên, mười phần ghét bỏ vứt vào bên trong xe để về nhà, Giang Niệm cũng uống chút rượu, đứng ở ven đường cùng bọn họ phát tay tạm biệt.

Tất Tranh nhìn gương mặt Giang Niệm đều hồng hồng, ánh mắt cũng có chút choáng, mà Triệu Hằng giống như còn rất tỉnh táo, cẩn thận vịn Giang Niệm nói với bọn họ trên đường đi cẩn thận.

Tất Tranh ừm một tiếng: “Mọi người cũng mau trở về đi, miễn cho cô nhóc này say rượu lại ở trên đường đùa nghịch mất mặt.”

Trịnh Hạo cũng lờm Giang Niệm một chút, hắn ngược lại là có chút chờ mong, nhưng mà em trai của hắn ở trong xe lại leo đến cửa sổ hô “Đại tỷ, Đại tỷ nha”, kêu đến đau thương lại đầy cảm xúc, Trịnh Hạo đều có cảm giác mình là người xấu đến chia rẽ bọn họ, hắn hít một cái tát cho Trịnh Kỳ Kỳ trở về trong xe, ưu nhã trừng mắt kính lên, nói: “Vậy chúng tôi đi trước.”

Giang Niệm phát phát tay: “Trên đường cẩn thận nha Trịnh Nhị ca.”

Trịnh Nhị ca: “.....” Cuộc đời sợ nhất người khác gọi hắn là Nhị ca.)

Tất Tranh nhìn cười không được phốc một tiếng, tương tự khiêng thăng em trai của mình đã uống say về nhà, Trần Hâm cùng đường với hắn, tự động tự phát bỏ đến tay lái phụ, sau đó hướng về phía ngoài cửa sổ yên lặng phát tay, ngốc hết chỗ chê khiến cho Tất Tranh nghĩ muốn tự đâm hai mắt, cái vị Giang đại tỷ này thật sự là có sức hút rất lớn nha!

Hắn nhìn ngoài cửa sổ, Giang Niệm tựa ở bả vai Triệu Hằng, được cẩn thận bảo vệ trong ngực.

Hắn một tay đè chặt Tất Thạch Đầu vừa đi vừa la hét muốn tìm đại tỷ, nói: “Lái xe.”

Tất Lỗi bỏ nhào vào trên cửa sổ: “Đại tỷ, đại tỷ nha —— “

Gân xanh trên trán Tất Tranh đập mạnh, liền cho một đấm khiến người ta bất tỉnh.

Trần Hâm & lái xe:.....

...

Mất thấy mọi người hầu như đều đi hết, Giang Niệm cũng cùng Triệu Hằng cùng một chỗ trở về nhà.

Giang Niệm cũng không có say, chỉ là uống rượu dễ dàng lên mặt, nhìn dọa người mà thôi, giờ phút này chính là uống nhiều mấy chén có chút choáng, khi

về cô liền nằm trên ghế sa lon không động đậy.

Triệu Hằng đi phòng bếp làm canh giải rượu, sau đó đi phòng tắm bật nước, “Trước tắm rửa, sau đó ngủ một giấc.”

Giang Niệm lười cực kì, giang hai tay ra nói: “Ôm.”

Triệu Hằng nhớ đến buổi sáng hần bị cô áp chế không thể động đậy, lúc ấy giống như là nữ vương, lúc này lại là mềm nhũn giống như yêu tinh nhỏ.

Hần nhận mệnh đem Giang Niệm ôm đi phòng tắm, lại thuận tay đem áo ngủ của cô để vào, sau khi Giang Niệm tắm rửa xong thoải mái đi ra, canh giải rượu đã làm xong đang để lên bàn, chỉ là không nhìn thấy cái bóng Triệu Hằng.

Cô ôm lấy bát uống vào mấy ngụm, khó uống đến nhều mảy.

“Bảo bối, Triệu Hằng?”

Cô hô vài tiếng, nghe được động tĩnh Triệu Hằng từ ban công đi tới, nói: “Thế nào? Uống xong thì nhanh đi ngủ.”

Giang Niệm nha một tiếng, nhìn hần.

Triệu Hằng hạ lỏng mảy, im ắng hỏi cô làm sao?

Giang Niệm nói: “Triệu Hằng, em cảm giác anh giống như có tâm sự gì?” Rõ ràng trước đó còn rất tốt, thời điểm trở về lại rất trầm mặc, đến nhà không nghỉ cùng cô cùng nhau tắm Bạch Bạch, chuẩn bị ngủ lại còn đi ban công hóng gió, không có việc gì mới là lạ chứ.

Bọn họ ở cùng một chỗ nhiều năm như vậy, đối với lẫn nhau đã mười phần hiểu rõ.

Triệu Hằng biết không giấu được Giang Niệm, trầm mặc nói: “Không có gì, anh chỉ là đang cùng bản thân so sánh, em đừng suy nghĩ nhiều. Anh đi tắm, em ngủ trước đi, không cần chờ anh.”

Giang Niệm bĩu môi: “Cái gì vậy? Thần bí như vậy, chẳng lẽ ngay cả em cũng không thể nói sao?”

“Không phải...”

“Há, vậy thì tốt, anh đi tắm trước, em đi ngủ.”

Cô cũng không hỏi, cầm bát để vào phòng bếp, ra lúc Triệu Hằng còn đứng ở chỗ đó không nhúc nhích, cô kỳ quái nói: “Anh không đi tắm rửa, còn đứng chỗ này làm gì?”

Triệu Hằng ghen hòng, nhin không được: “Em liền một chút không hiểu kỳ, cũng không lo lắng cho anh?”

Giang Niệm nháy con mắt: “... Không có nha, không phải là anh muốn một người yên tĩnh yên tĩnh, không muốn bị người khác quấy rầy sao, em đây không phải là cho anh một không gian cá nhân cùng tự do sao?”

Triệu Hằng: “.....”

Hần khó chịu đến tim đau, quay người tiến vào phòng ngủ.

Cái vị tình nhân nhỏ này tính tình tăng lên nha, Giang Niệm đuổi bám chặt theo, dụ dỗ nói: “Bảo bối đến cùng là thế nào? Có chuyện gì anh nói, em đều nghe. Anh cái gì cũng không nói, khẳng định em đoán không được nha.”

Triệu Hằng vuốt vuốt cái trán.

Hần cùng Giang Niệm quen biết mến nhau gần mười năm, đối với lẫn nhau đầy đủ hiểu rõ cùng tín nhiệm, ngày hôm nay đúng là hần đang cùng mình so sánh.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

“Chẳng qua là anh cảm thấy mình giống như rất vô dụng, Tất Tranh có thể giúp em, anh muốn như thế cũng làm không được, ngược lại còn cho em thêm rất nhiều phiền phức, em biết, Kỳ Á Linh cùng em không thù không oán, mấy lần cô ta nhằm vào em đều là bởi vì anh, nhưng mà anh... Thật xin lỗi, Giang Niệm” Loại thất bại này khi nhìn thấy Tất Tranh mấy lần gửi công văn, cùng làm sáng tỏ với ủng hộ, bảo vệ cho Giang Niệm thì đã xuất hiện, người không có năng lực, muốn bảo vệ cho người yêu của mình đều làm không được.

Giang Niệm kinh ngạc a một tiếng, giống như không nghĩ đến Triệu Hằng có thể có suy nghĩ như vậy, đều do con người của cô quá hoàn mỹ, mấy lần bị chụp ảnh đều bị tuôn ra tai tiếng, nhưng mà Triệu Hằng một lần cũng không có hỏi cô, khiến cho Giang Niệm cũng không thể tìm cơ chia tay với hần, dù sao óc đồng cô nương vừa tri kỷ vừa đáng yêu như vậy dù có đốt đèn lồng cũng không tìm được, cô cũng muốn cất trong túi nha.

Bây giờ nghe Triệu Hằng nói như vậy...""Triệu Hằng, chả lẽ anh là đang ghen tị với Tất tổng, anh ghen à?"

Triệu Hằng: “Không có.”

Giang Niệm đương nhiên không tin: “Còn không có, em nhìn anh chính là đang ghen. Kỳ thật anh nói cũng đúng nha, anh nhìn anh cho em chọc nhiều phiền toái như vậy, Kỳ Á Linh như bị điên quần lấy em, bỏ rơi cũng bỏ rơi không được, nếu không chúng ta dứt khoát chia tay được rồi, vừa vặn cũng cho em bớt đi phiền phức? Vẫn là nói Tất tổng tốt như vậy, em chẳng thẫn theo đuổi anh ta được không?”

Triệu Hằng sững sờ, tức giận đến một tay kéo Giang Niệm vào trong ngực, khuôn mặt tuần lẳng đen kịt: “Em nói cái gì?!”

Giang Niệm nói: “Chia tay.”

“Cô nhóc chết tiết kia, nói bậy bạ gì đó, loại lời này có thể tùy tiện nói sao?”

“Vậy anh bày sắc mặt cho em nhìn là có ý gì?”

“... Hà? Anh không có cho em nhìn sắc mặt. ”

“Không phải nói để em tự mình một người đi ngủ đừng chờ anh sao? Cái này còn không phải cho em nhìn sắc mặt, vắng vẻ em?”

Triệu Hằng phát hiện giống như là có chút ý tứ này rồi? Nhưng hần căn bản là không phải có cái ý này, mà là hần ảo não vì mình quá vô năng, lại ảo não hần cho Giang Niệm mang đến nhiều phiền toái như vậy.

Giang Niệm đẩy hần ra, chân thành nói: “Chúng ta trước cứ chia tay một đêm, anh tự suy nghĩ một chút, sai ở đâu.”

“Không phải như vậy, Niệm Niệm em nghĩ sai...”

Triệu Hằng muốn giải thích, một ánh mắt lưỡi dao của Giang Niệm bay qua: “Ngậm miệng, đi tắm rửa, lại nói liền không chỉ một buổi tối đâu.”

Triệu Hằng: “.....”

Hần vẫn là rất sợ khi Giang Niệm cổ chấp lên, bình thường cô nhìn dễ nói chuyện còn rộng lượng, nhưng khi cô nghiêm túc thì mười đầu trâu đều kéo không trở lại, Triệu Hằng cũng biết hần lúc này nhiều lời nhiều sai, hần chỉ có thể đi tắm trước, sau đó làm sao cũng nghĩ không thông tại sao chủ đề này lại lệch thành chia tay?

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Hần tắm rửa xong đi ra, Giang Niệm đã làm ổ ở trong chăn, hần nhìn trên giường với ghế sofa do dự trong chốc lát, sau đó lựa chọn ghế sofa, dù sao cũng coi là “Chia tay một đêm”, nếu như lúc này đụng vào khẳng định sẽ không xong, ai ngờ mới đến cửa, Giang Niệm liền hỏi hần: “Bây giờ anh là muốn ném em một mình, để cho em phòng không gối chiếu?”

Triệu Hằng... Không phải nói chia tay một đêm sao?

Hần thành thật nằm lại trên giường.

Giang Niệm tự động tự phát leo đến trên người hần, cầm điện thoại di động nói: “Anh nhìn, chúng ta lại bị chụp lên.”

Lần này chụp đặc biệt rõ ràng, bởi vì bọn họ không nghĩ đến chuyện muốn che dấu, cho nên hai người đứng ở ven đường đưa Tất Tranh cùng Trịnh Hạo về thì bị bạn nào đó trên mạng chụp lại rõ ràng, ảnh chụp vừa phát trên mạng, truyền đến đám người đồn dập sợ hãi thần phục, hóa ra vị đạo diễn thiên tài lại thiên tài Giang Niệm nuôi tình nhân nhỏ chính là Triệu Hằng!

Triệu Hằng là ai? Nam chính số một của «Điện viên», là người mà đạo diễn Lý Đường nhất định phải chọn để diễn vai nam chính, thế nhưng đừng quên, nhà đầu tư lớn nhất của «Điện viên» chính là Tất Tranh nha.

Đám dân mạng lần nữa thấy rõ chân tướng: “Quả nhiên là cầm tiền của kim chủ ba ba đi nuôi tình nhân nhỏ nha!”

Sáng mai nên mặc gì: “Khiếp sợ! Hóa ra đạo diễn thiên tài này đúng là trái ôm phải áp, ở giữa chính quy cùng tình nhân nhỏ xảy ra khói lửa Chiến Hỏa!”

Nát trái cây: “Thua, thua! Tất ba ba của chúng ta thế mà bại bởi tình nhân nhỏ!”

Manh Manh manh: “... Oa, Giang Niệm thế mà từ bỏ Tất ba ba lựa chọn tình nhân nhỏ, tôi giống như nhìn thấy tình yêu đích thực một lần nữa!”

Triệu Hằng chính là kinh ngạc, điện thoại di động của hần vang lên, hần cầm lấy xem xét, là Lão Ngụy, hần đang muốn nhận, Giang Niệm lại là khẽ cười một tiếng, từ trong tay hần trực tiếp cầm lấy di động, một nút nhấn tắt, tắt máy, thuận tay liền ném đến một bên.

Cả cái động tác một mạch mà thành.

Cô không chỉ có ném đi điện thoại của Triệu Hằng, ngay cả điện thoại của cô cũng ném đi.

“Niệm Niệm.. Ngộ!” Ngay lúc Triệu Hằng đang nghi hoặc, Giang Niệm đã bùng lấy mặt của hần hôn lên, nụ hôn của cô ôn ôn nhu nhu, lại giống như là

phát tiết ở trên môi hần khẽ cắn. Trong lòng của hần chấn động, ôm sát cô xoay người đưa cô đè xuống, trùng điệp hôn trả lại, giống như là phát tiết tình cảm mà hần kiềm chế đã lâu.

Giống như trời đất toàn bộ đều vắng vẻ, chỉ còn lại có lẫn nhau.

Hần hô hấp rất nặng, thanh âm khàn khàn: “Niệm Niệm, em nói muốn chia tay một đêm..”

Giang Niệm nhú mày, hừ nhẹ nói: “Ai nói chia tay liền không thể hôn anh ôm anh rồi?”

... Cũng không phải không được, chính là giống như có chút kích thích.

“Mà bây giờ thế nhưng anh là tình nhân nhỏ của em, tất cả mọi người biết rồi, anh còn nghĩ chơi xấu không nhận sao?” cô xoay người một cái, ghé vào trong ngực Triệu Hằng, hai tay bóp lấy cổ của hần, uy hiếp nói: “Anh nói, đứng hay không?”

Giang Niệm ra vẻ hung ác nhìn rất nguy hiểm, đương nhiên nếu như bọn họ không ở tư thế thân mật như thế này, hần có lẽ sẽ biểu hiện được sợ hơn một chút, sẽ càng phối hợp với cô, nhưng là giờ phút này hần chỉ có thể ôm cô thật chặt, trong lòng và trong mắt đều là Giang Niệm, cô nói cái gì thì là cái đó.

... Vâng.

...

Hôm sau trời vừa sáng, Giang Niệm đăng một cái Weibo.

Giang Niệm: Tình Nhân nhỏ của tôi, phu quân của đại tỷ mấy người. @ Triệu Hằng

Chúng bạn trên mạng: “...???”

Triệu Hằng thì đứng đắn hơn nhiều, hần phát lại Weibo của Giang Niệm, sau đó nói: “Tôi cùng Giang Niệm mười chín tuổi đã quen biết, hai mươi hai tuổi yêu đương, năm nay tôi hai mươi tám, mà chúng tôi còn có vô số tương lai.”

Triệu Hằng phát đăng cái Weibo này, nhìn Giang Niệm đang ở phòng bếp trần đầy phấn khởi ăn điểm tâm, hần cười cười, lại rất ảo não.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

... Bởi vì là đại tỷ phu thật sự thật không muốn nghe, huống chi tình cảm lưu luyến đã công bố, bạn bè chung quanh hần đều dồn dập gọi hần là đại tỷ phu sau đó liền chúc mừng chúc mừng. = =

Liền ngay cả cha mẹ hần cũng đã gọi điện thoại đến hỏi, hỏi hần công bố tình cảm làm sao không có cùng trong nhà nói một tiếng? Bọn họ vẫn là từ trong miệng của người bên ngoài nghe nói, kinh ngạc một trận thật lớn. Mặc dù gần đây tin tức của Giang Niệm xuất hiện tầng tầng lớp lớp, nhưng bọn họ đều không tin một chút nào, bọn họ đã gặp qua Giang Niệm mấy lần, cô gái kia xem xét chính là một cô gái tốt, huống hồ ở giới giải trí chính là tai tiếng không ngừng, bọn họ không ngờ, làm sao lại vì người khác nói cái gì bọn họ tin cái đó đâu?

Người trong cuộc như con trai bọn họ cũng đều không nói gì, bọn họ làm cha mẹ tự nhiên muốn tin tưởng con mình, không muốn lung tung đi làm loạn thêm.

Triệu Hằng cùng người ở trong nhà giải thích một chút, trấn an hai vị phụ huynh khiến cho hai người hài lòng.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Thật ra hần cũng không nghĩ đến việc sẽ công khai như thế này, cũng không nghĩ đến có thể công khai sớm như vậy, hần không thích đem sinh hoạt cá nhân để trước mặt người khác.

Nhưng hôm nay, đại khái chính là ý trời đi.

Giang Niệm rất vui vẻ, cô không hổ là thiên tài nha, hào quang của nữ chính đã dễ dàng mà đột phá sáu mươi điểm, từ nay về sau cô chính là có một tình nhân nhỏ hoàn mỹ thiên tài.

Cô về sau đều sẽ làm một đại minh tinh thật tốt, nuôi tình nhân nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Đại minh tinh tiểu tình nhân (20)

«Kiều thê của tổng giám đốc mang bầu chạy» đã phát sóng được một tháng thu được kết quả hoàn mỹ, dư luận như thủy triều ùn ùn kéo đến, vẫn kéo dài từ lúc bắt đầu chưa từng biến mất.

Tất Tranh đã ở trong báo cáo thấy được thành tích của bộ phim này, bộ phim này nếu so sánh ra thì sức ảnh hưởng so với bộ thứ nhất lớn hơn, một tháng chiếu xong, lượt xem đã đột phá ba tỷ, còn được lên hot search rất nhiều lần, nhất là phân cảnh kịch bản nữ chính mang thai, cảm đơn ly hôn cùng nam chính đi xuất ngoại lang thang càng trở thành tiêu điểm cho mọi người thảo luận.

Đoạn thời gian kia bình luận như mưa đạn náo nhiệt cực kì, đều là ha ha ha xuất hiện, náo nhiệt đến mức mình vừa đăng bình luận cũng bị trôi luôn, dồn dập biểu thị việc “Mang bầu chạy” này, tuyệt đối là đạt đến mức độ thần cấp mà bọn họ được gặp! Cũng là nữ chính trong phim thần tượng đáng thương nhất mà bọn họ gặp được, không có người thứ hai!

__Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Cố gắng học tập tiểu ty ty: “Ha ha ha thật thê thảm thật thê thảm thật sự thật thê thảm!”

Một con dê Mị Mị: “Ha ha ha tôi cũng muốn thảm như vậy đáng thương như thế phải đi khắp thế giới để mua bất động sản!”

Tất tổng vợ hân: “Chồng nhà tôi quả nhiên thật có tiền, chồng à chừng nào thì anh đến cưới em vậy hìhì.”

Thất Thất: “Ha ha ha mỹ nữ thiên tài thêm hướng dẫn du lịch đạo diễn Giang Niệm quay phim quả nhiên là không tầm thường, hoàn mỹ kéo dài trên còn đường thiên tai này, thậm chí bộ thứ 2 có ẩn ẩn siêu việt hơn bộ thứ nhất!”

Có phẩm một trà: “Tôi đoán chỉ có đạo diễn Giang có thể xác định ở trên thể loại phim thiên tai này phát triển thêm một bước, thật sự là thật đáng mừng nha! Tôi đã không kịp chờ đợi bắt đầu chờ mong bộ 3 ha ha ha ha!”

Có thể làm ra 2 bộ phim siêu việt như vậy, bộ thứ nhất trở thành kinh điển bên trong kinh điển, vậy Giang Niệm tuyệt đối là người thứ nhất.

Nữ chính trong phim «Kiều thê của tổng giám đốc mang bầu chạy» cùng với nữ chính trong «Tổng giám đốc đại nhân của tôi» mặc dù tính cách vẫn còn có chút khác nhau, nhưng nội tâm đều rất phong phú, luôn luôn có thể ở thời khắc mấu chốt nói ra những câu đề cho người ta có phản ứng kinh dị, cô lương thiện, lạc quan, kiên cường, giống như không có gì có thể làm cô gặp khó khăn, kiểu gì cũng sẽ đem sự việc thê thảm trở nên vui vẻ, để cho người ta khóc cũng không được cười cũng không xong.

Đương nhiên là có người sẽ nói Giang Niệm quay phim không có ý nghĩa gì cả, càng không có cái gì gọi là ý nghĩa sâu xa, đây chính là loại phim truyền hình cho người xem giải trí, cũng sẽ dẫn đến các loại lời nói khen chê khác nhau, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng đến bạn bè người xem đối với nó không thích.

Về phần tại sao? Đại khái chính là quá buồn cười. = =

Tất Tranh vẫn cảm thấy Giang Niệm rất thông minh, chỉ ít cô bỏ ra mấy năm ở studio cũng không có phí công, bất kể là quay phim hay là ánh đèn, ngay cả từng vai phụ, mặc dù đều là những người không nổi tiếng, nhưng mà tất cả mọi người đều rất chuyên nghiệp lại có thực lực, thật giống như kim cương ở trong đá, bởi vì Giang Niệm khai quật mà phát ra vô số ánh sáng!

__Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue

Cho nên bộ phim này mặc dù nghe tên khiến cho người khác run rẩy giật khóe miệng, nhưng lại có thể ở trong ngàn vạn tác phẩm trở hết tài năng, trù kịch bản thú vị ra, càng không thể không nói đến ánh mắt độc đáo của Giang Niệm, cùng với tác phong làm việc nghiêm túc cẩn thận.

Cái giọng hát trong mà một tay cô xây dựng lên, mặc dù không có gì nổi bật, nhưng lại bởi vì cô mà tạo lên kỳ tích, mới có thể tạo ra được tác phẩm xuất sắc như thế.

Bây giờ đã có hai bộ phim liên tiếp nổi lên đã để cho Giang Niệm trở thành đạo diễn trẻ có triển vọng, chạm tay có thể bóng, huống chi cô còn có tài năng biên kịch mà người ta không thể coi nhẹ——thiên tài như cô trong mảng hài kịch này cũng khá ít.

Thời điểm Tất Tranh vội trộm xem phim, cũng nhìn không được mà cùng mưa đạn bình luận cùng một chỗ ha ha ha, cười xong sau đó liền cảm giác mình giống tên điên, có chút không dám đối mặt với hiện thực.

Nhưng lại không thể không thừa nhận, thật ra Tất Tranh cũng có khá nhiều chờ mong về tác phẩm thứ 3 của Giang Niệm, chỉ là gần đây Giang Niệm giống như đặc biệt an phận, cũng không đến quần lấy hân muốn đầu tư, liền ngay cả em trai ruột của hân cùng mấy thằng nhóc thú là Trịnh Kỳ, Trần Hâm cũng không đến ôm đùi hân, lác lác hân lừa tiền hân, yên tĩnh có chút khó hiểu.

Kỳ thật Giang Niệm cũng không có bận bịu cái gì, chỉ là liên tiếp quay hai bộ phim, cũng không có nghỉ ngơi thật tốt, vừa vặn có thời gian có thể ở cùng tình nhân nhỏ của cô——thật ra quan trọng nhất, là kịch bản của bộ phim tiếp theo cô còn không có viết ra, sẽ không khả năng thật sự quay «Đại minh tinh tiểu tình nhân cùng với sự nghiệp liêu mạng ôm đùi của tôi» hoặc là «Đại minh tinh tiểu tình nhân khiến cho kim chủ ba ba lại yêu tôi một lần»? Vậy liền rất đặc biệt đi, cô sợ kích thích đến những người xem bạn bè đáng yêu, nghĩ lại cho nên vẫn là thôi đi.

Cho nên sau khi chia xong tiền lãi, phát không ít lì xì đỏ, cô liền ôm quyền vợ nhỏ của mình đi tìm Triệu Hằng.

Triệu Hằng đang ở đoàn làm phim quay phim, cô không có chuyện khác nên ở ngay trong phòng mua sách đọc sách suy nghĩ kịch bản, nếu cảm thấy mệt mỏi có thể đi ra bên ngoài chơi, không thì chính là ở trong đám thần lực cùng các đàn em kim chủ tranh luận, sau đó nếu không có việc gì thì đi an ủi hỏi thăm Tất tổng đùi vàng một chút, coi như cô vẫn là bề bộn nhiều việc, may mắn ban đêm còn có yêu tinh nhỏ cho cô ủ ấm giường, đương nhiên phần lớn thời gian cô vẫn là rất đau lòng hần, không bỏ được giày vò hần.

Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Thời gian một tháng trôi qua, phần diễn của Triệu Hằng ở đoàn làm phim rốt cuộc cũng đã hết, «Điệp viên» sắp phát sóng.

Lão Ngụy nói Triệu Hằng bây giờ chỉ cần tập trung vào «Điệp viên» là được, về sau giá trị con người của Triệu Hằng lên một bậc cũng là hoàn toàn không có vấn đề, nếu như có thể bao, có thể trở nên nổi tiếng. Bởi vì lão Ngụy sớm đã có kế hoạch, khi Triệu Hằng nhận phim từ đạo diễn Lý Đường, kịch bản cùng mấy cái hoạt động loạn thất bát tao* cũng không nhận, thà rằng kiếm ít tiền cũng phải đem nhân phẩm bảo vệ tốt.

* *Thất điên bát đảo: Lộn xộn, ngả nghiêng, bừa bãi.*

Nhất là lúc mà chuyện tình cảm của Triệu Hằng cùng Giang Niệm vừa bị tuôn ra, chồng chất đủ loại kịch bản cùng tiết mục đều đưa đến tay ông, nhưng đều là chất lượng không cao, sau khi loại bỏ từng cái thì cũng không còn cái gì, ông dứt khoát đều từ chối một cái cũng không có nhận. Cũng may mắn Triệu Hằng là người thông minh, không có bị lợi ích trước mắt làm đầu óc choáng váng, giữ vững bình thần, biết cái gì là tốt là xấu, biết cái mình muốn đến cùng là cái gì.

Chỉ là việc Triệu Hằng không có trải qua sự đồng ý lên công khai tình cảm quả thật làm cho Tinh tú cùng ông trở tay không kịp, đúng là Giang Niệm không thể coi như là bạn gái bình thường được, chính bản thân cô cũng quay ra được hai bộ phim internet cực kì nổi, được mọi người gọi là đạo diễn thiên tài, quan hệ cùng Tất Tranh cũng không kém, cùng Trịnh gia quan hệ càng tốt hơn, mấy tên nhóc quý của Tất gia, Trịnh gia, Trần Gia cũng đều đi theo cô lẩn lộn, bọn họ còn muốn hô Triệu Hằng một tiếng anh rể, từng tầng từng tầng như thế, coi như bất mãn vậy cũng chỉ có thể chịu đựng.

Cái vòng này vốn là đặt lợi ích trên hết, kể từ đó, không ai dám coi thường Giang Niệm nữa, tự nhiên cũng không ai buộc Triệu Hằng chia tay.

Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Buổi quảng bá của «Điệp viên» là cử hành ở Đé Đô, Triệu Hằng cùng Giang Niệm trong đêm bay trở về Đé Đô, may mắn thời điểm trước khi đi bọn họ đã thuê người dọn dẹp hàng tuần, bằng không thì giờ phút này trở về khẳng định là tro bụi đầy trời.

Đem hành lý buông xuống, Triệu Hằng đi trước phòng tắm tắm rửa, Giang Niệm hạnh phúc nâng lấy khuôn mặt mà suy nghĩ một chút về cuộc sống tương lai hạnh phúc, «Điệp viên» cũng sắp được chiếu, tình nhân nhỏ của cô lập tức sẽ thật sự nổi tiếng, rốt cục cô cũng có thể đi theo mà ăn ngon uống sướng mua mua mua, rốt cục cô đã hết khổ nha, thật sự là thật đáng mừng!

Giang Niệm còn đang tưởng tượng về cuộc sống trong tương lai tràn đầy hạnh phúc, Triệu Hằng trùm khăn tắm đi ra, khoe miệng của hần ngậm lấy một chút ý cười xấu xa, tóc đen ướt đầm bị vuốt ở sau đầu, gương mặt tuấn đạt cùng cơ bắp rõ ràng ở dưới ánh đèn hiện ra mấy phần mập mờ, hần khom người đem Giang Niệm ôm vào trong ngực, hôn vành tai cô nói: “Niệm Niệm, chúng ta cùng nhau tắm.”

Giang Niệm bị sắc đẹp mê hoặc đến choáng váng, quả nhiên là yêu tinh nhỏ nha, thật sự quá quyến rũ người khác. Cô ôm lấy cổ của hần, gương mặt để ở xương quai xanh khiêu gợi từ từ nói: “Bảo bối, làm sao anh lại đẹp mắt như vậy chứ.”

Triệu Hằng cười nhẹ một tiếng, ôm ngang Giang Niệm đi phòng tắm.

Trong bồn tắm ngọn sóng dập trùng, toàn bộ phòng tắm giống như đều thấm thấu ở màn mưa phía dưới, trên tường phản chiếu ra hai cái bóng gần bó thăm thiết, một cái giống như cây đại thụ vững chắc, một cái giống như dây leo mềm mại.

Một lúc lâu sau, cả người Giang Niệm bị bọc một chiếc khăn tắm lớn được Triệu Hằng ôm về giường giống như một đứa bé, hần còn rất tri kỷ lau khô mái tóc ướt nhẹp của cô, hần nhìn cô nhắm mắt, mặt đỏ xinh đẹp tràn ngập là tín nhiệm cùng ý lại với hần, hần nhìn không được néo néo gò má cô, Giang Niệm ả nha một tiếng mở mắt nhìn hần, thanh âm còn có chút mềm mại: “Ừm?”

“Niệm Niệm, anh nhìn em giống như là rất mệt mỏi?”

Mệt mỏi là khẳng định mệt mỏi nha, dù sao cô cũng rất ra sức, nhưng mà cô sẽ không thừa nhận: “... Hả?”

Triệu Hằng tiến đến bên tai cô, trong thanh âm trầm thấp nặng nề mang theo ý cười, còn có chút lười biếng gợi cảm: “Anh còn muốn thử một chút khi em ở phía trên, buổi tối hôm nay có phải là không được?”

... Không được kia là khẳng định không được, là Đại tỷ sao có thể không được? Giang Niệm xoay người liền áp đảo hần, nhất định phải để yêu tinh nhỏ này biết được sự lợi hại của cô.

“Buổi sáng ngày mai anh mà dậy không nổi cũng đừng trách em.”

Triệu Hằng liền rất chờ mong. Hần muốn kiểm tra hiệu quả của việc tập tạ.

Hôm sau trời vừa sáng Lão Ngụy tới đón Triệu Hằng, Triệu Hằng đã mặc vào một bộ tây trang màu đen, bên trong là một cái áo sơ mi trắng, nơ được quy củ buộc ở cổ áo, tạo thành một người đàn ông thuộc phái đứng đắn nghiêm túc.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Lão Ngụy còn sùng sốt một chút, “Quần áo này là tự cháu mua sao?”

Triệu Hằng nói: “Bộ vét này là do Niệm Niệm mua cho cháu, có thể mặc đi được không?”

“Có thể, đương nhiên có thể.” Cái nhãn hiệu của bộ đồ tây này so với bộ ông mượn tới còn cao cấp hơn, là nhãn hiệu ở nước ngoài, nhìn thì chính là hàng đặt thủ công, xem ra Giang Niệm thật là biết kiếm tiền.

Triệu Hằng cười cười, hoạt động hôm nay quan trọng như vậy hẳn tự nhiên muốn mặc quần áo mà Giang Niệm đưa cho để tham gia.

Lão Ngụy cũng cảm thấy thật thích hợp, Triệu Hằng mặc vào âu phục nhìn thành thực không ít, mà hẳn ngày thường tuần lễ, khí chất lại tốt, toàn bộ ôn nhuận trong sáng, sau khi diễn xong vai diễn Mạnh Thiên Văn, giờ phút này lại thêm một chút của công tử phong lưu nhẹ nhàng, nhìn vô cùng có hương vị.

Đương nhiên, nếu như quảng thâm ở mắt có thể dùng rõ như vậy thì tốt hơn.

“Đúng rồi, Giang Niệm đâu?”

“Còn đang ngủ.”

Mặc dù tập tậ khá mệt, nhưng lại không có phí công tập.

...

Buổi tuyên truyền của « Điệp viên » có rất nhiều người đến, không chỉ có diễn viên của bộ phim toàn bộ đều có mặt, liền ngay cả nhân viên ánh sáng và nhiều bộ phận khác cũng đều đã đến, có cả fan hâm mộ chờ đợi ở bên ngoài hội trường.

Giang Niệm nhìn thấy tin tức là ở trên TV, mặc dù lúc này Triệu Hằng còn không có nổi tiếng gì, nhưng mà hẳn rất rất đẹp trai nha, mặc vào âu phục phẳng phiu cả người đặc biệt có hương vị, cả người nhìn từ trên xuống dưới rất nghiêm túc cẩn thận tỉ mỉ, khí chất nổi bật.

Mặc dù Triệu Hằng bởi vì Giang Niệm nên mọi người mới biết đến, sẽ bị người ta nói thành bạn trai Giang Niệm, nhưng Giang Niệm biết, sau ngày hôm nay, hẳn sẽ chỉ là Triệu Hằng.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Lý Như cũng không khỏi lại thêm một lần nữa bị Triệu Hằng hấp dẫn, từ khi cô nhận được tin nhắn mà Triệu Hằng hỏi về cái vấn đề người thứ ba kia cô cũng không có mặt dày xuất hiện tiếp, càng không có chủ động đi tìm Triệu Hằng, về sau nghe được tin tức của Triệu Hằng thì cũng là ở trên báo, lúc này cô mới hiểu rõ ràng, hóa ra bạn gái của Triệu Hằng lại là Giang Niệm!

Phim của Giang Niệm cô cũng đã xem qua, còn nhớ đến lúc ấy ở đoàn làm phim, gần như phải hai phần ba người đều theo dõi, nếu như cô nghe được có phát ra tiếng cười vậy nhất định là đang xem « Tổng giám đốc đại nhân của tôi », lúc ấy cô là bởi vì bộ phim này có em trai của Tất Tranh là Tất Lỗi cùng mấy người Trịnh Kỳ gia nhập mà xem qua, cũng xác thực phải thừa nhận là quay rất không tệ, nhưng cô lại không nghĩ đến, đạo diễn của bộ phim này lại chính là bạn gái Triệu Hằng.

Cô đã từng còn bởi vì bạn gái của Triệu Hằng là một người bình thường mà xem thường, còn nghĩ khẳng định cô so người đó tốt hơn gấp trăm lần, gấp một vạn lần, cô cũng có suy nghĩ, người bên ngoài có thể hơn cô sao? Lại không nghĩ đến người ta một chút cũng không kém cô, thậm chí còn quay ra hai bộ phim thần tượng nổi tiếng, người mà mọi người đều công nhận là đạo diễn thiên tài! Không chỉ có một nhóm lớn fan hâm mộ, liền ngay cả đánh giá của người trong vòng đối Giang Niệm cũng không thấp, dù sao có thể quay ra phim hài tươi mát tự nhiên như vậy thật sự không nhiều.

Cô thực sự xấu hổ đến cực điểm, lại nghĩ đến Triệu Hằng có thái độ lãnh đạm với mình càng cảm thấy khó xử, cho nên ngày hôm nay nhìn thấy Triệu Hằng, cô cũng không có đi đến bên cạnh hắn, mặc dù ở thật lâu trước đó cô còn từng có kế hoạch, muốn ở trước mặt phóng viên khiến cho quan hệ giữa cô và Triệu Hằng biểu hiện ra chút mập mờ, giờ phút này là một chút cũng không dám.

Cô mà biểu hiện ra mập mờ, đây không phải là muốn thành Tiểu Tam sao? Cô mặc dù kiêu ngạo tự tin, nhưng cũng không có ngu đến nước này, chính là có chút đáng tiếc, Triệu Hằng thật đúng là một người đàn ông rất không tệ, mà cô lại có dự cảm, Triệu Hằng nhất định sẽ bay một cái vọt đến tận trời!

Mà sự thật cũng chứng minh, dự cảm của cô cũng không sai.

« Điệp viên » một khi phát sóng liền dẫn đến mọi phương diện đều chú ý, phát sóng ngày đầu tiên tỉ lệ người xem liền đột phá, có rất nhiều người ở ngày đầu tiên đến xem, có fan hâm mộ ủng hộ thần tượng nhà mình, cũng có người qua đường chỉ đơn giản là đến xem xem, còn có cả những người bình thường nhất, bọn họ chỉ muốn xem phim truyền hình. Về sau khi phát sóng được một hai tập, mức độ xem ổn định mới chính là người yêu thích phim.

Mà « Điệp viên » chỉ bằng sự chế tác tinh xảo cùng kịch bản cẩn thận thu hoạch được một số lượng lớn người xem, đương nhiên càng quan trọng hơn là diễn viên bên trong bộ phim đều thuộc phái có kỹ thuật diễn, liền ngay cả Lý Như có tâm tư không tốt kia, khả năng diễn cũng không kém, cảnh cô chết

ở trong ngực Mạnh Thiên Văn kia dẫn đến vô số người khóc, thậm chí còn toát ra CP hi vọng bọn họ có thể cùng một chỗ.

Mà xem như bộ phim này, Triệu Hằng là nhân vật nam chính tự nhiên trở thành người thắng lớn nhất, hần hiên lành lịch sự, là một thầy giáo có phong độ nhẹ nhàng, bảo vệ học sinh, quan tâm bạn bè; cũng là người bí mật bảo vệ quốc gia cùng chống lại kẻ địch, khi đó trong mắt của hần, thậm chí cả người từ trên xuống dưới đều là thật, một ánh mắt thoáng nhìn, đều có thể nhận vị ra một mùi vị khác biệt! Hần nhìn như khoan dung nhân hậu lại thành thật, sự thông minh cực cao, hần cũng cực kì ần nhẫn, mà cũng có tín ngưỡng giống như nhân vật nữ chính, cũng bởi vì giữa hai người như gần như xa, lại tương trợ cho nhau loại tình cảm này càng dễ cho người ta thờ dài tiếc nuối.

Không biết từ lúc nào, nhiệt độ của « Điệp viên » vùn vụt tăng lên, ở trên Weibo đều thấy nó xuất hiện, khiến cho nhiệt độ của các diễn viên trong bộ phim này cũng đi theo tăng vọt.

Triệu Hằng không chỉ có lấy bề ngoài xuất sắc, còn có kỹ thuật diễn xuất sắc, đã từng không được coi trọng, giờ phút này cũng không thể không thừa nhận hần chính là một Mạnh Thiên Văn hoàn mỹ nhất, Mạnh Thiên Văn chính là hần, hần đem Mạnh Thiên Văn diễn sống!

Giang Niệm là mắt thấy fan hâm mộ của Triệu Hằng từ mấy triệu đến hơn mười triệu, mỗi một Weibo đăng lên lượt thích cùng bình luận số đều là một trăm ngàn trở lên, « Điệp viên » mang đến nhiệt độ còn hơn cả hai bộ phim thần tượng của Giang Niệm.

Không hổ là đạo diễn Lý Đường, bắt luận là từ trang phục đến chọn diễn viên tất cả đều để người ta tìm không ra sai lầm.

« Điệp viên » phát hỏa, nó nổi tiếng!

Mà sau khi bộ phim này nổi, tự nhiên không tránh khỏi sẽ có đủ các loại lời nói

__Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Lúc này thì có antifan nhẩy ra, đem « Điệp viên » của đạo diễn Lý Đường cùng Tổng giám đốc của Giang Niệm ra so sánh, châm chọc Giang Niệm không quay nổi ra một tác phẩm tử tế, phụ nữ nha, tầm mắt quá thấp, không thấy quốc gia, chỉ có thể nhìn thấy những cái tình cảm vớ vẩn kia. Dạng người như vậy đến gần Giang Niệm còn thật không ít, có chút bị dư luận trái phải so sánh một phen, sau đó đem Tổng giám đốc gièm pha đến không được.

Đừng nói căn bản Giang Niệm cũng không nghĩ cầm bộ phim của cô đi so sánh cùng « Điệp viên », mà là từ lúc ban đầu cô liền biết căn bản Tổng giám đốc hệ liệt* không có cách nào cùng « Điệp viên » so sánh, huống chi nội dung của hai bộ phim đều hoàn toàn khác biệt, « Điệp viên » nặng ở yêu nước, mà Tổng giám đốc hệ liệt vốn chính là nói chuyện yêu đương cười ha ha.

** Hệ liệt: Những tiểu thuyết theo bộ, các nhân vật có liên quan đến nhau hoặc đặt trong bối cảnh giống nhau.*

(Mặc dù hai bộ phim của Niệm Niệm quay có nội dung khác nhau, nhưng diễn viên vẫn là người cũ.^^°)

Đương nhiên cũng không phải tất cả mọi người đều bị mấy câu ngắn ngủi này mà bị dao động, cũng có bạn trên mạng rất thông minh mà hỏi, các người có muốn hay không đem « Người mẹ tốt » « Người cha vĩ đại » cũng lấy ra cùng « Điệp viên » so một lần? Sau đó các người liền phát hiện tình yêu ở trong nhà có khác nhiều với tình yêu quốc gia? Hóa ra có thể so sánh như thế? Vậy các người cũng dứt khoát đừng xem tivi đừng nhìn quảng cáo!

Phim truyền hình điện ảnh vốn là phức tạp đa dạng, chả lẽ không có đề tài khác biệt? Liền không cho phép người ta cùng thích « Điệp viên » của đạo diễn Lý Đường cũng thích Tổng giám đốc hệ liệt của Giang Niệm sao? Một phim để mọi người biết đại nghĩa quốc gia, không nên quên những người như ông cha ta vì quốc gia mà hi sinh cùng cống hiến, một phim để mọi người buông lỏng thể xác cùng tinh thần sau khi làm việc để đạt được vui vẻ, cái này có cái gì không đúng? Đây là đang giảm thấp năng cao sao?

Bởi vì những bình luận này trên mạng tự nhiên lại là một trận bão nhiệt xuất hiện.

Giang Niệm còn đi tiếp cận bão nhiệt một lát, sau đó liền bị Triệu Hằng đoạt điện thoại đi động: “Những thứ này đều không nên nhìn, xem xét liền là có tình làm ra, có người có ý hãm hại.”

Giang Niệm cười tủm tỉm ôm lấy ốc đồng cô nương của cô: “Anh khẩn trương như vậy làm cái gì, lo lắng cho em à?”

Triệu Hằng vuốt vuốt đầu cô: “Anh là không nghĩ em bởi vì những thứ này mà phiền lòng.”

Giang Niệm cười phốc một tiếng: “Em mới sẽ không vì bọn họ mà phiền lòng đâu, trừ phi bọn họ muốn tới cướp tiền của em, bằng không thì em hoàn không để vào mắt.”

“.....”

Thật sự rất tham tiền.:)

...

Giang Niệm cũng định ra cho mình một cái mục tiêu nhỏ, cô cũng không thể một mực quay chụp phim thần tượng, quay chụp nhiều không có ý nghĩa nha, đương nhiên muốn đổi mấy cái đề tài để quay, như vậy cũng tương đối có sức khiêu chiến.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Huống hồ cô có thể tự xưng là mình ở mảng phim thần tượng cũng coi như đạt được thành tựu nhất định, cô không muốn làm người bình thường, cô rất là kiêu ngạo tự phụ muốn nghênh đón sự khiêu chiến mới, đối mặt với sự tàn khốc hoàn toàn mới!

Cho nên lúc chuẩn bị kịch bản mới cô còn đặc biệt bỏ ra rất nhiều công sức, không chỉ có xem rất nhiều sách lịch sử liên quan tới thập niên bốn mươi năm mươi, còn nghiên cứu một chút về những sự cố thật sự xảy ra ở thời kỳ đó, thật ra cô cũng có chút tâm tư, cô là muốn đem chuyện của Hàn gia gia, Lý gia gia, Lưu gia gia viết ra, còn có cuộc sống thăng trầm của hai người là Hàn ba ba, Giang gia gia, viết ra cũng bởi vì Chiến tranh mà quê hương sụp đổ.

Bốn cây cần câu thần kỳ của cô trừ cô ra, mỗi người đều là Chiến Sĩ đã từng tự mình đi lên chiến trường, ở bên trong mưa bom bão đạn nhặt về một cái mạng, mỗi ngày cô cùng các Lão gia tử cùng nhau chơi đùa, tự nhiên nghe về hồi ức của bọn họ cũng không ít, mà chính bản thân bọn họ, chính là một truyền kỳ, một câu chuyện xưa.

Mặc dù ở cái thế giới này bọn họ cũng không tồn tại, nhưng bọn họ đều có lòng muốn bảo vệ quốc gia giống như nhau, càng đều cùng trải qua nước nhà bị xâm lược tàn khốc, cho nên Giang Niệm cố gắng đem hai câu chuyện ở hai thế giới hợp lại, cũng kết hợp một chút cùng tiến hành cải biên một chút..

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Kịch bản phim này cô vắn vắn liền liền viết hơn một năm, mỗi ngày không phải đang đọc sách chính là viết chữ, đổi đến đổi đi vô số lần, mới rốt cục có thành quả hiện tại.

Mà khi cô biến mất hơn một năm nay đến, những thể loại phim internet thiên tai khác người xuất hiện tầng tầng lớp lớp, như măng mọc sau mưa xông ra, mà « Tổng giám đốc đại nhân của tôi » cùng « Kiểu thể của tổng giám đốc mang bầu chạy » y nguyên vẫn ổn định ở chức vị cao, trở thành một tồn tại siêu việt.

Tất Lỗi, Trịnh Kỳ cùng Trần Hàm đã tốt nghiệp ở trường học, đồng thời kế thừa truyền thống tốt đẹp từ cô, ở công ty cố gắng làm việc, cố gắng nghiên cứu đi trên con đường kiếm tiền, sau khi kiếm được tiền cũng chưa quên cho cô tiền hiếu kính, đại tỷ vẫn là đại tỷ, vĩnh viễn là đại tỷ! Tự nhiên lại trêu đến Tất Tranh cùng Trịnh Hạo cười ha hả muốn đánh em trai ruột.

Triệu Hằng quả nhiên bằng vào « Điệp viên » mà một lần là nổi tiếng, về sau lại rèn sắt khi còn nóng tiếp diễn một bộ phim cùng không ít đại ngôn, thành tích cũng không tệ, đặt vững vàng vị trí của hân.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

Giang Niệm mặc dù yên lặng hơn một năm, nhưng cái này không ảnh hưởng đến năng lực kêu gọi của cô, chỉ cần cô nói một câu, tự nhiên với việc bản thân cô là người đi đầu cho thể loại phim thiên tai kia còn có thể lại đem gánh hát rong của cô tụ tập lại cùng nhau!

Giờ phút này những chiến hữu cũ của cô nghe nói cô lại muốn quay phim điện ảnh, lập tức dồn dập hưởng ứng, đều muốn trở về giúp cô. Mà Trịnh Kỳ, Tất Lỗi cùng Trần Hàm còn hơn thế, nhóm thần lực của bọn cậu rốt cục lại một lần nữa đoàn tụ, bọn cậu chờ đợi ngày này đã đợi quá lâu quá lâu.

_Truyện chỉ đăng duy nhất trên Wattpad của @AnMinhTue.

... Tất Tranh rất nhanh liền phát hiện bước chân kim chủ của hân lại không thể động đậy được nữa, mỗi ngày đều có cái này cái kia gọi điện thoại, ân cần hỏi thăm so với người khác đều nhanh hơn, muốn tiền so với người khác đều nhiều hơn, giống như rót mật vào tai hân, may mắn hân thông minh, chỉ là bị rót nhiều có chút chóng mặt, vẫn là duy trì tỉnh táo.

Thời gian qua đi một năm, đẳng cấp ôm đùi của vị Giang đại tỷ không hề giảm so với năm đó nha, khiến cho người ta phải thổn thức!

Trịnh Hạo còn gửi cho hân một cái tin nhắn: “Nghe nói cậu lại lên phải thuyền giặc?”

Tất Tranh: “Tớ là hợp lý đầu tư, nghe nói cậu cũng bị lừa gạt không ít? Chúc mừng cậu đã lên cái thuyền hải tặc mà không xuống được này.”

“Cũng vậy.”

“Ha ha.”

Hân giẫm lên giày da nhỏ tinh xảo, chuẩn bị đi xem xét đoàn làm phim, nhất định phải để bọn họ biết tiền của hân cũng không phải dễ lừa như vậy.

Giang Niệm chụp chính là phim niên đại, không thiếu được sẽ có rất nhiều mưa bom bão đạn, mặc dù cô đã sớm làm nhiều lần chuẩn bị, còn cùng trò chuyện qua với đạo diễn đã từng quay thể loại đề tài phim truyền hình này, mời được nhân viên công tác tinh thông phương diện này, nhưng quay chụp vẫn là y nguyên gặp không ít vấn đề.

Thời điểm Tất Tranh đến, liếc thấy Giang Niệm đang ngồi trước máy quay quan sát.

Lúc cô làm việc so với bình thường nhìn càng thêm nghiêm túc, cũng không có mơ tưởng bí ối về việc ôm đùi vàng của hân, mặc dù thời điểm trước đó khi hân xem hai bộ phim thần tượng kia, luôn cảm giác tính cách nhân vật nữ chính ở chỗ nào đó cùng cô có chút giống.

Tất Lỗi: “Tất tổng, ngài tới rồi!”

Trịnh Kỳ: “Tất tổng, mời ngài uống trà!”

Trần Hân: “Tất tổng, ngài mệt mỏi không, tôi đắp bóp cho ngài!”

Tất Tranh: A, đối trá.

Bên kia Giang Niệm cũng đã quay xong một cảnh, cũng lập tức chạy nhanh tới: “Tất tổng, ngài tự mình đến đây, tôi thật sự là bông tất sinh huy*, có thể nhìn thấy ngài tôi thật sự là thật vui vẻ!”

Tất Tranh không nói hai lời, bung chặt lấy túi tiền lớn của mình!!!

**Bông tất sinh huy(蓬華生輝): nhà tranh rực rỡ/phát sáng (lời khách sáo), thường dùng khi khách quý tới nhà hoặc được tặng một vật trang hoàng nhà cửa, rông đến nhà tôm; quý khách đến nhà; thật là vinh hạnh...*

Bạn đang đọc truyện *Ta Có Hào Quang Của Nữ Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.